



Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 14. syyskuuta 2016
(OR. en)

12187/16

Toimielinten välinen asia:
2016/0282 (COD)

CADREFIN 62
POLGEN 104
FIN 556
CODEC 1255
INST 365
FSTR 57
FC 48
REGIO 71
SOC 519
AGRISTR 46
PECHE 315
TRANS 344
ESPACE 37
TELECOM 162

EHDOTUS

Lähetäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	14. syyskuuta 2016
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2016) 605 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 2012/2002, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1305/2013, (EU) N:o 1306/2013, (EU) N:o 1307/2013, (EU) N:o 1308/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja (EU) N:o 652/2014 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2016) 605 final.

Liite: COM(2016) 605 final



EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 14.9.2016
COM(2016) 605 final

2016/0282 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 2012/2002, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1305/2013, (EU) N:o 1306/2013, (EU) N:o 1307/2013, (EU) N:o 1308/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja (EU) N:o 652/2014 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Varainhoitoasetuksessa¹ vahvistetaan ne periaatteet ja menettelyt, joita sovelletaan EU:n talousarvion laadinnassa ja toteutuksessa sekä EU:n varojen käytön valvonnassa. Varainhoitoasetukseen sisältyvien **yleisten varainhoitosääntöjen määrä** on kasvanut voimakkaasti 30 viime vuoden aikana.² Lisäksi on annettu useita **alakohtaisia varainhoitosääntöjä**, kuten tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman osallistumissäännöt³, Euroopan rakenne- ja investointirahastoja koskevat yhteiset säännökset⁴ sekä ulkoisten toimien täytäntöönpanoa koskevat yhteiset säännöt⁵.

EU:n varojen saajat ovat toistuvasti valittaneet sitä, että yleisiä ja alakohtaisia sääntöjä on liikaa ja säännöt ovat hajanaisia ja monimutkaisia, sillä ne noudattelevat kunkin ohjelman rakennetta ja monimutkaisia valvontajärjestelyjä. Lisäksi monimutkaiset varainhoitosäännöt ovat hidastaneet EU:n varojen toteutusta ja lisänneet sen kustannuksia sekä kasvattaneet virheiden riskiä.

Ensimmäinen askel **kohti johdonmukaisempia ja yksinkertaisempia varainhoitosääntöjä** otettiin vuonna 2012. Komissio esitti tuolloin vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen alaan kuuluvia ohjelmaehdotuksia, joilla vähennettiin ohjelmien ja välineiden lukumäärää ja luotiin useita ohjelmia varten yksi ainoa kehys, yhteiset säännöt ja yksinkertaistetut soveltamis- ja kustannustenilmoitusmenettelyt lopullisia avustuksen saajia varten. Lisäksi helpotettiin innovatiivisten rahoitusvälineiden käyttöönottoa, mahdollistettiin EU:n erityisrahastojen perustaminen sekä parannettiin valvonnan kustannustehokkuutta. Varainhoitoasetukseen on hiljattain tehty tarkistuksia, joissa on otettu huomioon vuosien 2014–2020 monivuotisesta rahoituskehityksestä käytyjen neuvottelujen tulokset (vuoden 2013 tarkistus) sekä uusi hankintadirektiivi (vuoden 2015 tarkistus).

Varainhoitosääntöjä **voitaisiin kuitenkin yksinkertaistaa edelleen**. Tätä näkemystä puoltavat vuoden 2014 jälkeen saadut kokemukset sekä yksinkertaistamista Euroopan rakenne- ja investointirahastojen (ERI-rahastot) tuensaajien kannalta seuraavan riippumattomien asiantuntijoiden korkean tason ryhmän⁶ toiminta. Myös

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

² Sääntöjen määrä kasvoi 71 sivusta vuonna 1977 peräti 319 sivuun vuonna 2006 ja 345 sivuun vuonna 2012.

³ Asetus (EU) N:o 1290/2013 tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman Horisontti 2020 (2014–2020) osallistumista ja tulosten levittämistä koskevista säännöistä ja asetuksen (EY) N:o 1906/2006 kumoamisesta.

⁴ Asetus (EU) N:o 1303/2013 Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä.

⁵ Asetus (EU) N:o 236/2014 unionin ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden täytäntöönpanoa koskevista yhteisistä säännöistä ja menettelyistä.

⁶ Komission 10. heinäkuuta 2015 perustama asiantuntijaryhmä, jonka puheenjohtajana toimi komission entinen varapuheenjohtaja Siim Kallas. Ryhmän oli tarkoitus neuvoa komissiota yksinkertaistamisessa

varainhoitoasetuksen tarkistamisesta järjestetty julkinen kuuleminen⁷ on osoittanut, että sidosryhmillä on selkeitä odotuksia uudistustarpeen suhteen.

Yksinkertaistamista on sen vuoksi jatkettava, jotta voidaan poistaa pullonkaulat, varmistaa synergia ja täydentävyys ERI-rahastojen ja muiden EU:n rahastojen välillä sekä tehostaa toteutusta ja valvontavaatimuksia. Yksinkertaisempien ja joustavampien varainhoitosääntöjen avulla voidaan osaltaan varmistaa vuosien 2014–2020 rahoituskehityksen mahdollisimman tehokas käyttö ja suuri vaikutus. Uudistetut säännöt ovat siten olennainen osa komission aloitetta ”Tuloksiin keskittyvä EU:n talousarvio”, jonka avulla pyritään varmistamaan, että resurssit kohdistetaan ensisijaisesti tavoitteisiin ja että jokaisella toimella saadaan aikaan mahdollisimman paljon tuloksia ja lisäarvoa.⁸ Lisäksi näin voidaan vähentää EU:n sääntöjen täytäntöönpanosta aiheutuvia kustannuksia ja virheiden määrää.

Yksinkertaisemmat ja joustavammat EU:n varainhoitosäännöt liittyvät olennaisesti pyrkimykseen parantaa EU:n talousarvion kykyä mukautua muuttuviin olosuhteisiin ja vastata odottamattomiin tapahtumiin.

Tämä säädösehdotus on **erottamaton osa monivuotisen rahoituskehityksen (2014–2020) väliarviointia/tarkistusta**⁹. Ehdotuksella tuetaan kahta väliarvioinnin keskeistä tavoitetta: **yksinkertaistamista ja joustavuutta**.

Komissio ehdottaa sen vuoksi, että yhteen säädökseen sisällytetään **yleisten varainhoitosääntöjen kunnianhimoinen tarkistus** sekä **vastaavat muutokset alakohtaisiin varainhoitosääntöihin**, jotka tällä hetkellä sisältyvät 15:een monivuotisia ohjelmia koskevaan säädökseen. Yhdistämällä alakohtaiset muutokset samaan säädösehdotukseen pyritään takaamaan johdonmukainen neuvotteluprosessi sekä varmistamaan, että lainsäätäjä voi hyväksyä ehdotuksen pikaisesti. Ehdotuksessa painotetaan seuraavia keskeisiä aloja:

1. Yksinkertaistetaan menettelyjä EU:n varojen saajien kannalta: ehdotus käsittää useita toimia, joilla pyritään yksinkertaistamaan prosessia EU:n varojen saajien kannalta. Toimet koskevat avustuksia (arvoltaan vähäisiä avustuksia koskevan päällekkäisten avustusten kiellon sekä voiton tuottamisen kieltävän periaatteen poistaminen; luontoissuoritusten arvostusta koskevien sääntöjen yksinkertaistaminen; vapaaehtoistyön tunnustaminen; avustusten myöntäminen tietyin edellytyksin ilman ehdotuspyyntöä) sekä yksinkertaistettuja avustuksia (VIII osasto).

2. Siirrytään monivaiheisesta valvonnasta siihen, että luotetaan joko tarkastukseen, arviointiin tai hyväksyntään, ja yhdenmukaistetaan raportointivaatimuksia: näillä toimenpiteillä pyritään lisäämään mahdollisimman paljon tarkastusten, arviointien tai hyväksynnän vastavuoroista hyödyntämistä (esimerkiksi valtiontukien tapaan) silloin, kun tarkastus, arviointi tai hyväksyntä täyttää ne vaatimukset, jotka on otettava huomioon EU:n järjestelmässä. Lisäksi toteutuskumppaneita (kansainvälisiä organisaatioita, EIP:a/EIR:a, kansallisia kehityspankkeja, kansallisia virastoja, kansalaisjärjestöjä) koskevia sääntöjä yksinkertaistetaan siten, että hyödynnetään enemmän niiden menettelyjä ja politiikkoja, joista

ja hallinnollisen rasituksen vähentämisessä Euroopan rakenne- ja investointirahastojen edunsaajien kannalta.

⁷ Ks. yhteenveto osoitteessa http://ec.europa.eu/budget/consultations/index_en.cfm

⁸ http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/2015/2015_eu_budget_focused_on_results_conference_summary_en.pdf

⁹ COM... (2016)

on annettu myönteinen arvio. Pitkäaikaisten kumppaneiden kanssa tehdään rahoitusta koskevia puitekumppanuussopimuksia, joiden avulla voidaan lisätä tarkastusten, raportoinnin ja muiden hallinnollisten vaatimusten yhdenmukaistamista rahoittajien kesken (V osasto; 122, 123 ja 126 artikla).

3. Sallitaan vain yksien sääntöjen soveltaminen hybriditoimiin tai toimenpiteiden tai välineiden yhdistelmiin: ehdotuksella pyritään yksinkertaistamaan edelleen EU:n kumppaneiden kannalta useita toimia, jotta voidaan välttää erilaisten sääntöjen ja menettelyjen soveltaminen rinnakkain. Erityisesti on tarkoitus tukea ERI-rahastojen yhdistämistä rahoitusvälineisiin sekä Euroopan strategisten investointien rahaston varoihin (V osasto).

4. Käytetään rahoitusvälineitä tehokkaammin: rahoitusvälineistä palautuneiden varojen mahdollisimman tehokas käyttö, tasapuolisten toimintaedellytysten varmistaminen EU:n keskeisten toteutuskumppaneiden kesken, lopullisia saajia koskevien yksilöllisten tietojen julkaisemista tai poissulkemisperusteita koskevien rasittavien vaatimusten vähentäminen (osasto X).

5. Hallinnoidaan talousarviota joustavammin: ehdotuksessa esitetään useita keinoja lisätä talousarvion joustavuutta, jotta unioni voi vastata odottamattomiin haasteisiin ja ottaa hoitaakseen uusia tehtäviä aiempaa tehokkaammin sekä antaa kriisiapua nopeammin. Näihin kuuluvat muun muassa ulkoisiin toimiin tarkoitettujen maantieteellisten välineiden määrärahoihin sisältyvä joustovara odottamattomia tarpeita ja uusia kriisejä varten, solidaarisuus- ja globalisaatorahastojen varojen tehokkaampi käyttöönotto, erityisrahastojen laajentaminen kattamaan myös sisäiset politiikat (14 ja 227 artikla), EU:n kriisivarauksen luominen ottamalla vapautetut määrärahat uudelleen käyttöön, seuraavaa monivuotista rahoituskehystä koskeva mahdollisuus aikaansaada muilla rahoitustoimilla kuin rahoitusvälineillä unionin talousarviosta katettavia ehdollisia velkoja, jotka ylittävät rahoitusvarat, jotka on varattu kattamaan unionin rahoitusvastuu (203 artikla), sekä yhteisen vararahaston luominen rahoitustoimiin varattuja varoja varten (205 artikla). Eräät hiljattain esitetyt aloitteet (kuten Euroopan strategisten investointien rahasto (ESIR) ja Euroopan kestävä kehityksen rahasto (EKKR)) ovat osoittaneet, että EU:n talousarvion vipuvaikutusta on voitava hyödyntää täysimääräisesti luomalla ehdollisia velkoja, joita varten ei ole varattu varoja. Ehdotuksen X osastossa vahvistetaan puitteet, jotka koskevat varainhoitoon liittyvien riskien hyväksymistä, hallintaa ja valvontaa.

6. Keskitytään tuloksiin ja raportoinnin yhdenmukaistamiseen: keskittyminen tuloksiin hyödyntämällä kertakorvauksia, palkintoja, tuotoksiin ja tuloksiin perustuvia maksuja kustannusten korvaamisen sijaan sekä maksun suorittamista tiettyjen edellytysten täytyessä (121 artikla, XIII osasto). Näin on tarkoitus vähentää edelleen EU:n varojen toteutuksesta aiheutuvia kustannuksia sekä virheiden määrää. Raportointi on tarkoitus keskittää talousarvioesityksen ja integroidun talous- ja tilinpäätösraportointipaketin yhteyteen, jotta voidaan parantaa tehokkuutta ja lisätä avoimuutta yleisön ja budjettivallan käyttäjän kannalta (39 artikla sekä 239–245 artikla).

7. Yksinkertaistetaan ja kevennetään EU:n hallintoa: helpotetaan toimielinten tai elinten välisiä sopimuksia tai valtuuksien siirtoa, jotta voidaan keskittää hallintomäärärahojen toteutusta EU:n virastoissa tai toimeenpanovirastoissa (57, 58, 64, 65 ja 68 artikla); yhdistetään taloudellisten sääntöjenvastaisuuksien tutkintaelimet (73 artiklan 6 kohta) varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmän tutkintaelimeen (139 artikla) ja tehdään vuotuisten rahoituspäätösten sijaan monivuotisia rahoituspäätöksiä (108 artikla).

8. Edistetään kansalaisten osallistumista: ehdotuksen mukaisesti kansalaisilta voidaan pyytää heidän mielipidettään siitä, miten komissio, jäsenvaltiot tai mitkä tahansa muut unionin talousarviota toteuttavat yhteisöt toteuttavat talousarviota (54 artikla).

Samalla kun tällä ehdotuksella yksinkertaistetaan ja joustavoitetaan EU:n varainhoitosääntöjä, sillä **luodaan pohjaa uuden sukupolven rahoitusohjelmien valmistelulle (vuoden 2020 jälkeen).**

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Komissio on EU:n varainhoitosääntöjä yksinkertaistaessaan ja joustavoittaessaan varmistanut, että se ei samalla heikennä moitteetonta varainhoitoa, joka on edelleen keskeinen tavoite. Päinvastoin tällä ehdotuksella vahvistetaan EU:n toteutuskumppaneita velvoittavia sääntöjä, joiden tarkoituksena on estää veronkierto. Lisäksi ehdotuksessa säädetään erikseen, että velvollisuus välttää eturistiriitoja koskee täysimääräisesti kaikkia EU:n talousarvion toteutustapoja (myös jäsenvaltioiden tasolla). Ehdotuksella myös lujitetaan käytössä olevia järjestelmiä EU:n talousarvion suojaamiseksi petoksilta ja taloudellisilta sääntöjenvastaisuuksilta (laajentamalla tulojen ja menojen hyväksyjän toimivaltaa toteuttaa toimia, jotka koskevat varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmää välillisen toteutuksen yhteydessä). Yksinkertaistamalla EU:n varainhoitosääntöjä autetaan myös osaltaan **vähentämään** EU:n talousarvion toteuttamisesta aiheutuvia **kustannuksia** ja **lyhentämään** siihen kuluva **aikaa** sekä **vähentämään virheiden määrää**. Samalla on tarkoitus tehostaa **politiikkojen vaikutusta** ja niiden **tuloksia** käytännön tasolla.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 322 artiklaan siltä osin kuin on kyse ehdotuksen ensimmäisestä osasta, joka koskee varainhoitoasetuksen tarkistamista, sekä niiden säädösten alakohtaiseen oikeusperustaan, joita muutetaan ehdotuksen toisella osalla.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

EU:n yleisten varainhoitosääntöjen sekä alakohtaisiin säädöksiin ehdotettujen muutosten hyväksyminen kuuluu EU:n yksinomaiseen toimivaltaan.

- **Suhteellisuusperiaate**

Tässä ehdotuksessa keskitytään yksinkertaistamiseen, eikä se sisällä sellaisia sääntöjä, jotka eivät olisi tarpeen perussopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi. Erityisesti koontiosassa ehdotetut tarkistukset alakohtaisiin säädöksiin rajoittuvat muutoksiin, jotka ovat välttämättömiä, jotta varainhoitoasetuksessa ehdotetuilla yksinkertaistamistoimilla saataisiin käytännössä aikaan täysimääräinen vaikutus.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Varainhoitoasetuksen tarkistamisesta järjestettiin julkinen kuuleminen huhti–toukokuussa 2016. Sidosryhmiltä saatiin yhteensä 111 vastausta.

Vastauksissa kannatetaan yleisesti ottaen toimia, joita on ehdotettu sääntöjen yksinkertaistamiseksi (65 %) ja joustavoittamiseksi (79 %). EU:n avustuksia koskevien sääntöjen yksinkertaistamisen osalta sidosryhmät pitivät edelleen parhaana vaihtoehtona todellisten kustannusten korvaamista. Toisaalta ne eivät myöskään vastusta yksinkertaistettua korvaamista yksikkökustannusten, kertakorvausten tai kiinteämääräisen rahoituksen pohjalta tai ennalta määritettyihin tuloksiin perustuvaa korvaamista, kunhan näistä korvausmuodosta ei tehdä pakollisia. Nämä näkemykset on otettu huomioon ehdotuksessa. Erityisesti yksinkertaistettu kustannusten korvaaminen on jatkossakin vain ylimääräinen vaihtoehto, jota tulojen ja menojen hyväksyjä voi soveltaa tuettujen toimien ja saajien luonteesta riippuen. EU:n toteutuskumppanit (kansalliset kehitysvirastot, kansainväliset organisaatiot, EIP/EIR, kansalaisjärjestöt) pyytävät komissiota hyödyntämään enemmän niiden omia sääntöjä ja politiikkoja, joista on annettu myönteinen arvio. Ne valittavat sitä, että niiden järjestelmiä tai menettelyjä arvioidaan etukäteen moneen kertaan tai että EU ja muut rahoittajat tarkastavat toistuvasti samat toimet, vaikka arviointeja ja tarkastuksia olisi mahdollista hyödyntää vastavuoroisesti. Lisäksi sidosryhmät kritisoivat sitä, että rahoittajiin sovelletaan keskenään erilaisia raportointivaatimuksia.¹⁰

Brysselissä järjestettiin 6. huhtikuuta 2016 tiedotustapahtuma, jossa sidosryhmät saivat esittää varainhoitoasetusta koskevia huolenaiheitaan ja ehdotuksiaan. Esitetyt huomautukset vastaavat julkiseen kuulemiseen saatuja vastauksia.

Tässä ehdotuksessa esitetyissä toimenpiteissä on otettu huomioon nämä huomautukset.

- **Vaikutustenarviointi**

Varainhoitoasetuksen tarkistamisesta ei ole järjestetty vaikutustenarviointia. Varainhoitoasetuksella on sinällään vain rajallisia taloudellisia, ympäristöön liittyviä ja yhteiskunnallisia vaikutuksia (se sisältää rahoitusohjelmien täytäntöönpanoa koskevat yleiset säännöt, mutta konkreettiset taloudelliset ja yhteiskunnalliset vaikutukset näkyvät vasta, kun tehdään politiikkaa koskevia valintoja, joilla pannaan alakohtaiset ohjelmat täytäntöön). Alakohtaisiin säädöksiin ehdotetut muutokset ovat pelkästään seurausta varainhoitoasetukseen ehdotetuista yksinkertaistuksista.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Vaikka varainhoitoasetuksen tarkistaminen ja alakohtaisiin säädöksiin tehtävät vastaavat muutokset eivät ole osa sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevaa REFIT-ohjelmaa, ne ovat paremman sääntelyn agendan mukaisia ja edistävät osaltaan huomattavasti agendan

¹⁰ Myös alueiden komitea on useissa lausunnoissaan vaatinut EU:n sääntöjen yksinkertaistamista ja joustavoittamista (esim. lausunto yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) yksinkertaistamisesta, CDR 2798/2015, ja lausunto Euroopan rakenne- ja investointirahastojen yksinkertaistamisesta paikallis- ja alueviranomaisten näkökulmasta, CDR 8/2016).

täytäntöönpanoa. Tällä ehdotuksella **vähennetään** EU:n yleiseen talousarvioon sovellettavien varainhoitosääntöjen **lukumäärää** noin 25 prosenttia ja yhdistetään säännöt **yhteiseksi säännöstöksi**, joka korvaa sekä varainhoitoasetuksen että sen soveltamisäännöt:

- **Soveltamisääntöjen** keskeiset säännökset siirretään varainhoitoasetukseen, kun taas vähemmän tärkeät säännökset voidaan tarvittaessa ja tapauskohtaisesti sisällyttää komission sisäisiin sääntöihin tai sen julkaisemiin suuntaviivoihin.
- EU:n toimielimiin ja elimiin sovellettavat yksityiskohtaiset **hankintasäännöt** kootaan tarkistetun varainhoitoasetuksen liitteeseen, jota voidaan tarvittaessa muuttaa delegoidulla säädöksellä.
- Varainhoitoasetuksen **toisen osan** säännökset, jotka koskevat **Euroopan maatalouden tukirahastoon, tutkimuksen ja ulkoisten toimien** määrärahoihin sekä muihin erityisiin **EU:n rahastoihin** sovellettavia **erityissääntöjä**, sisällytetään varainhoitoasetuksen asianomaisiin osiin, paitsi jos ne ovat vanhentuneet.

Varainhoitoasetuksen tarkistamista koskevassa ehdotuksessa korostetaan myös yhteisiä ominaisuuksia ja supistetaan erityisominaisuuksien määrä mahdollisimman pieneksi, jotta käyttäjien olisi helpompi soveltaa sääntöjä: **painopiste on kaikkia talousarvion toteutustapoja (suora, välillinen ja yhteistyöhön perustuva toteutus) sekä kaikkia oikeudellisia välineitä koskevissa yhteisissä säännöissä**, jotka ryhmitellään eri lukuihin. EU:n virastoja, toimeenpanovirastoja, erillisvirastoja sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen perustuvia elimiä koskevat säännökset, jotka ovat tällä hetkellä eri puolilla varainhoitoasetusta, on tarkoitus yhdistää samaan lukuun. EU:n erityisrahastoja, budjettitukea ja asiantuntijoita (tutkimuksen alan asiantuntijat mukaan luettuina) koskevat säännöt yhdistetään uuteen osastoon ”Muut talousarvion toteuttamisvälineet”.

Ehdotuksessa korostetaan myös voimakkaasti EU:n nykyisten varainhoitosääntöjen **huomattavaa yksinkertaistamista**. Kuten edellä 1 kohdassa todetaan, ehdotus käsittää useita osa-alueita, joilla pyritään vähentämään hakijoille ja EU:n varojen saajille aiheutuvaa hallinnollista raskautta.

Ehdotuksen soveltamisala kattaa myös mikroyritykset. Koska tällaiset yritykset voivat saada EU:lta varoja, niihin on sovellettava varainhoitosääntöjä. Ehdotuksella kuitenkin vähennetään eräillä aloilla yrityksille aiheutuvia kustannuksia (korvaamalla rahoitusvälineiden alalla avustusten saajia koskevien yksilöllisten tietojen julkaiseminen kootuilla tilastoilla), ja nämä yritykset ovat usein **pk-yrityksiä**. Lisäksi lukuisat yksinkertaistamistoimet hyödyttävät kaikkia yrityksiä.

- **Perusoikeudet**

Ehdotus on linjassa perusoikeuksien suojelemisen kanssa.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutusta talousarvioon.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

1. Yksinkertaistetaan menettelyjä EU:n varojen saajien kannalta

1.1. Yksinkertaistetaan avustusten käyttöä, kertakorvauksia ja kustannusten laskentaa

Menettelyjä pyritään yksinkertaistamaan EU:n varojen saajien kannalta useilla eri toimenpiteillä. Ne koskevat muun muassa avustushakemusten sisältöä, luontoissuoritusten arvoa, vapaaehtoistyön tunnustamista, edellytyksiä, joiden täyttyessä jäsenvaltioille voidaan poikkeustilanteissa myöntää avustuksia ilman ehdotuspyyntöä, voiton tuottamisen kieltävää periaatetta, päällekkäisten avustusten kieltä ja avustuspäätösten käytön vähittäistä lopettamista. Eräät muut toimenpiteet liittyvät hallinnon yksinkertaistamiseen ja keventämiseen.

1.1.1. Yleiset varainhoitosäännöt

Ehdotuksessa esitetään **yksinkertaistettujen avustusten** käyttöä kaikissa EU:n rahoitusohjelmissä, joissa toimien sekä niiden perustana olevien menojen luonne mahdollistaa tällaisen lähestymistavan (esim. koulutustoimet, liikkuvuutta edistävät toimet, matkakulut jne.). Näin voitaisiin vähentää hallinnollista raskautta, lisätä avustusten saajien varmuutta korvattavasta määrästä sekä edistää yksinkertaistettujen avustusten ja niiden yhdistelmien käyttöönottoa (175 artikla).

Asiantuntija-arvioiden käyttö: yksinkertaistettujen avustusten käyttöönotto on ollut hidasta sen takia, että käytettävissä ei ole ollut tietoja, joiden pohjalta olisi voitu kohtuullisen tarkasti arvioida todelliset kustannukset. Tämä johtuu usein toimien innovatiivisuudesta tai siitä, että toimia toteutetaan vain joissakin maissa eikä muiden maiden osalta ole käytettävissä lainkaan tietoja. Tämän puutteen poistamiseksi ehdotetaan **asiantuntija-arvioiden** käyttöä täydentämään tai korvaamaan tilastotietoja tai aiempia tietoja toimen luonteesta riippuen (175 artikla).

Kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteiden prosenttimäärien yksinkertaisempi hyväksyntä: pitkä ja vaivalloinen hyväksyntämenettely (kollegion päätös silloin, kun avustuksen määrä on suurempi kuin 60 000 euroa) korvataan antamalla toimivaltaisille tulojen ja menojen hyväksyjille valtuudet tehdä päätöksiä, joilla hyväksytään yksinkertaistetut avustusmuodot. Tämä toimivallan taso soveltuu päätöksentekoon paremmin, koska päätökset ovat sisällöltään erittäin teknisiä (laskentamenetelmät, yhteenvedot tiedoista jne.) (175 artikla).

Avustushakemusten sisällön, mukaan lukien niihin liitettyjen asiakirjatodisteiden, yksinkertaistaminen ja selkeyttäminen: hakijoiden ei tarvitse toimittaa tietoja taloudellisista ja toiminnallisista valmiuksistaan, jos niitä ei tarkisteta (esim. julkiset elimet). Velvollisuus esittää tarkastuskertomus yhdenmukaistetaan kirjanpidon alalla sovellettavan EU:n ja kansallisen lainsäädännön kanssa (189 artikla).

Päällekkäisten avustusten kiellon yksinkertaistaminen: tätä sääntöä ei enää sovelleta luonnollisille henkilöille myönnettäviin avustuksiin, kuten apurahoihin, eikä eniten tukea tarvitseville luonnollisille henkilöille, kuten työttömille ja pakolaisille, myönnettäviin suoraan tukeen, koska tällaisten avustusten arvo on yleensä melko vähäinen (185 artikla).

Voiton tuottamista kieltävän periaatteen poistaminen: voiton tuottamisen kieltävän periaatteen merkitys on käytännössä pienentynyt huomattavasti, sillä voittoa tuottavia

hankkeita tuetaan periaatteessa rahoitusvälineistä. Kun on kyse hankkeista, jotka eivät periaatteessa tuota voittoa, kyseinen periaate toimii päinvastoin lannistavasti: se ei kannusta avustuksen saajia varmistamaan, että hankkeesta tulee kannattava tai se tuottaa voittoa. Tämä puolestaan vaikuttaa kielteisesti talouteen.

Luontoissuoritusten arvon määrittämisen yksinkertaistaminen: luontoissuoritukset eivät ole tukikelpoisia kustannuksia. Sen vuoksi niiden tarkalla arvolla ei ole merkitystä. Ne voidaan kuitenkin edelleen hyväksyä osaksi yhteisrahoitusta. Mikä tahansa arvo, jonka tulojen ja menojen hyväksyjä on kohtuudella vahvistanut alustavan talousarvion hyväksymisen yhteydessä, voi toimia osoituksena siitä, että toimea rahoitetaan EU:n avustuksen lisäksi myös muista lähteistä ja että yhteisrahoituksen periaatetta noudatetaan (184 artikla).

Vapaaehtoistyön tunnustaminen: jotta voitaisiin helpottaa pienten organisaatioiden osallistumista EU:n toimintapolitiikan toteuttamiseen tilanteessa, jossa resurssit ovat rajalliset, vapaaehtoistyön merkitys olisi tunnustettava hyväksymällä vapaaehtoistyö avustuskelpoiseksi kustannukseksi. Tämä antaisi pienille organisaatioille mahdollisuuden lisätä vapaaehtoistyön osuutta toimelle osoittamastaan yhteisrahoituksesta (175, 180 ja 184 artikla).

Ilman ehdotuspyyntöä tapahtuvaan avustusten myöntämiseen sovellettavien edellytysten yksinkertaistaminen ja yhdenmukaistaminen: mahdollisuutta myöntää suoria avustuksia jäsenvaltioiden valtuuttamille yhteisöille esitetään laajennettavaksi koskemaan myös tapauksia, joissa yhteisöllä on lakisääteinen tai käytännössä vallitseva monopoli tai joissa suorat avustuksen saajat on valittu teknisten valmiuksiensa, erityisosaamisensa tai hallintovallan perusteella. Lisäksi tulojen ja menojen hyväksyjälle on tarkoitus antaa lupa yhdistää arviointikertomus ja myöntämispäätös yhteen asiakirjaan. Näin kevennetään hallinnollista raskautta ja nopeutetaan suorien avustusten myöntämistä (188 artikla).

Yksinkertaisempi asiakirjojen säilyttäminen: kaikkia asiakirjoja on säilytettävä viisi vuotta (kolme vuotta, jos rahoituksen määrä on enintään 60 000 euroa), myös silloin, kun on kyse välillisestä toteutuksesta (128 artikla).

Nimellinen lähestymistapa avustuksiin: jos avustusten määrä ilmaistaan ainoastaan absoluuttisena arvona (eikä prosentiosuutena tukikelpoisista kustannuksista), kustannusten tukikelpoisuus tarkistetaan viimeistään loppumaksun maksamisen yhteydessä (180 artikla). Tarkistuksessa voidaan soveltaa yksinkertaistettua (nimellistä) lähestymistapaa (150 artikla).
Avustuspäätösten käytön vähittäinen lopettaminen: ehdotuksessa esitetään, että luovutaan vähitellen avustuspäätöksistä ja siirrytään käyttämään ensisijaisesti avustussopimuksia sekä tarkastellaan edistymistä kohti sähköisiä avustuksia nykyisen monivuotisen rahoituskehiksen lopulla (277 artikla).

1.1.2. Alakohtaiset säännöt

Varainhoitoasetukseen sisältyviä, yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja koskevia parannuksia täydennetään alakohtaiseen lainsäädäntöön ehdotetuilla tarkistuksilla, joilla laajennetaan yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöä

- asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä,
- asetuksessa (EU) N:o 1304/2013 Euroopan sosiaalirahastosta ja

- asetuksessa (EU) N:o 223/2014 vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastosta.

2. Siirrytään monivaiheisesta valvonnasta siihen, että luotetaan joko tarkastukseen, arviointiin tai hyväksyntään, ja yhdenmukaistetaan raportointivaatimuksia:

Näillä toimenpiteillä pyritään lisäämään mahdollisimman paljon tarkastusten, arviointien tai hyväksynnän vastavuoroista hyödyntämistä (esimerkiksi valtiontukien tapaan) silloin, kun ne täyttävät ne vaatimukset, jotka on otettava huomioon EU:n järjestelmässä. Monivaiheisen valvonnan välttämiseksi komissio aikoo edistää kansainvälisesti hyväksytyjen standardien tai kansainvälisten hyvien käytäntöjen tunnustamista tällä alalla sekä yhteisiä raportointivaatimuksia rahoittajien keskuudessa:

- Muiden yhteisöjen (rahoittajien) tekemien, saajia koskevien **ennakkoarvioiden** ja tarkastusten vastavuoroinen hyödyntäminen silloin, kun niissä on sovellettu vastaavia edellytyksiä kuin EU:n ennakkoarvioissa ja tarkastuksissa (122 artikla).
- Myös kansainvälisesti hyväksytyjen standardien mukaisten **tarkastusten** vastavuoroista hyödyntämistä tuetaan, jotta voidaan estää samojen henkilöiden/yhteisöjen toistuvat tarkastukset samojen toimien osalta. Näin komissio voisi hyödyntää kansainvälisten kumppaneiden (YK, Maailmanpankki jne.) tai jäsenvaltioiden tekemiä EU:n varojen käyttöä koskevia riippumattomia tarkastuksia (123 artikla).
- Komission **raportointivaatimusten** yhdenmukaistaminen muiden rahoittajien vaatimusten kanssa: komissio aikoo edistää yhteisten raportointivaatimusten hyväksymistä tekemällä tärkeimpien kansainvälisten kumppaneidensa kanssa rahoitusta koskevia puittekumppanuussopimuksia (126 artikla).
- Komissio voi hyödyntää talousarviota **välillisesti toteuttavien** EU:n kumppaneiden järjestelmiä ja menettelyjä, jos niistä on annettu **myönteinen arvio** (149 artikla), sekä määrätä seuraamuksia, jos jotkin säännöt/menettelyt eivät ole riittäviä EU:n taloudellisten etujen suojaamiseksi. Jos komissio edellyttää omien menettelyjensä tai joidenkin tiettyjen menettelyjen käyttöä, arviointia ei laadita. Kaikissa tapauksissa valvonnan tasoa olisi mukautettava suhteellisuusperiaatteen pohjalta.
- **Rahoitusta koskevien puittekumppanuussopimusten tehostaminen** (126 artikla): luotettujen kumppaneiden kanssa tehtyjen pitkän aikavälin yhteistyösopimusten on tarkoitus jatkossa kattaa kaikki suoraan ja välillisesti toteutettavat toimet, ja ne kuvastavat sitä, missä määrin komissio voi luottaa myönteisesti arvioituihin järjestelmiin ja menettelyihin, sekä yhden säännöstön soveltamista kaikkiin oikeudellisiin välineisiin. Pitkäaikaiset kumppanuussopimukset tarjoavat joustavat puitteet arviointien ja tarkastusten vastavuoroiselle hyödyntämiselle sekä tarkastus-, raportointi- ja muiden hallinnollisten vaatimusten yhdenmukaistamiselle rahoittajien kesken.

3. Sallitaan vain yksien sääntöjen soveltaminen hybriditoimiin tai toimenpiteiden tai välineiden yhdistelmiin

Ehdotuksella pyritään yksinkertaistamaan prosessia **mahdollisimman paljon** talousarviota **välillisesti toteuttavien** EU:n kumppaneiden kannalta.

3.1. Yleiset varainhoitosäännöt

- Yhden säännösten soveltaminen komission toteutuskumppaniin kahden erillisen säännösten sijaan olisi mahdollista joissakin tapauksissa riippumatta toimen luonteesta sekä siitä, onko kumppani varojen hallinnoija vai käyttäjä. Silloin kun hybriditoimissa yhdistetään välillistä ja suoraa toteutusta, jolloin niihin pitäisi nykyisellään soveltaa kahta eri sääntökokonaisuutta, toimen täydentäviin osiin, joihin tällä hetkellä sovelletaan suoraa toteutusta koskevia sääntöjä (usein kun on kyse teknisestä avusta), sovellettaisiin jatkossa toimen keskeisiä osia koskevia sääntöjä (esim. vakuuksien käyttö rahoitusvälineen yhteydessä) (208 artiklan 2 kohta).
- Avustusten ja rahoitusvälineiden yhdistämisen helpottamiseksi **rahoitusvälineitä täydentäviin avustuksiin** sovelletaan yhtä sääntökokonaisuutta (eli rahoitusvälineitä koskevia sääntöjä), jos kyse on yhdestä ainoasta toimesta (208 artiklan 2 kohta).
- Sekä avustuksiin että rahoitusvälineisiin liittyviä **asiakirjoja on säilytettävä** viisi vuotta (kolme vuotta, jos rahoituksen määrä on enintään 60 000 euroa) (128 artikla).

3.2. Alakohtaiset säännöt

- **Valtiontukitarkistusten rajaaminen** valtiontukisääntöjen noudattamista koskevaan tarkastukseen varainhoitoasetuksen soveltamisalaan kuuluvien EU:n tason rahoitusvälineiden osalta silloin, kun ERI-rahastoista osoitetaan varoja EU:n tason rahoitusvälineisiin (ei kaksinkertaista tarkistusta): jäsenvaltioiden EU:n tason rahoitusvälineisiin osoittamille rahoitusosuuksille, joiden käytön osalta ei sovelleta muita lisävaatimuksia kuin maantieteellistä aluetta koskeva vaatimus, ei suoriteta erillistä valtiontukitarkistusta, sillä rahoitusväline on jo yhdenmukainen varainhoitoasetukseen perustuvien valtiontukisääntöjen kanssa. Tästä on tarkoitus antaa asianmukaista ohjeistusta.
- **Pk-yrityksiä koskevan aloitteen (SMEI) laajentaminen**, joka mahdollistaa aloitteen hyödyntämisen myös vuoden 2016 jälkeen, jotta jäsenvaltiot voivat sitoa aloitteeseen rahoitusta vuoteen 2020 saakka.
- **Rahoitusvälineiden ja avustusten yhdistämisestä** annettujen yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen säännösten laajentaminen ja selkeyttäminen, jotta voidaan helpottaa kyseistä yhdistämistä.
- Uusi mahdollisuus **yhdistää ERI-rahastojen/ESIR-rahaston** varoja sekä uusi rakenne, jonka avulla voidaan yhdistää **ERI-rahastojen varoja EIP:n ja EIR:n varoihin**: ERI-rahasto-ohjelmista on tarkoitus tukea rahoitusvälineitä, joihin on yhdistetty ESIR-rahastoon kuuluvaa EIP:n rahoitusta.

4. Käytetään rahoitusvälineitä tehokkaammin

4.1. Yleiset varainhoitosäännöt

Rahoitusvälineistä saatujen kokemusten ja erityisesti keskeisten toteutuskumppaneiden (EIP/EIR) antaman palautteen mukaan rahoitusvälineiden hallinnointia ja vaikutuksia voidaan edelleen tehostaa seuraavasti:

- Kaikki rahoitusvälineestä **palautuneet varat** (tulot + palautukset) olisi käytettävä samaa välinettä varten tehokkuusetujen aikaansaamiseksi. Täysi avoimuus varmistetaan raportoinnin avulla (202 artiklan 2 kohta).
- **EIP/EIR** ovat jatkossakin EU:n keskeisiä toteutuskumppaneita, mutta lisäksi komission olisi voitava **neuvotella suoraan** useampien potentiaalisten yhteisöjen kanssa tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi (149 artikla).
- Koska on mahdotonta määrätä, että EU:n sääntöjä on noudatettava täysimääräisesti silloin, kun EU osallistuu rahoitusvälineeseen **vähemmistöosakkaana**, ehdotetaan, että EU:n sääntöjä sovellettaisiin tällöin suhteellisuusperiaatteen mukaisesti (208 artiklan 4 kohta).
- **Lopullisia saajia koskevien yksiköllisten tietojen julkaisemisen** sijaan julkaistaisiin tilastotietoja, jotka koottaisiin noudattaen sellaisille lopullisille avustuksen saajille, jotka saavat EU:lta tukea vähemmän kuin 500 000 euroa, ehdotettuja asiaankuuluvia koontiperusteita (politiikan ala, tuen laji, avustuksen saajan tyyppi, maantieteellinen jakauma) (36 artiklan 5 kohta).
- Lopullisilta avustuksen saajilta ja rahoituksen välittäjiltä ei enää vaadita kunnian ja omantunnon kautta annettua vakuutusta, jonka mukaan ne eivät ole missään poissulkemistilanteista, mikäli toteutuskumppanin poissulkemispolitiikan katsotaan vastaavan EU:n poissulkemispolitiikkaa (131 artikla).
- Ehdotus sisältää kaksi uutta jaksoa, jotka koskevat **muita välineitä, joihin liittyy rahoitusriski**. Näitä ovat talousarviotakuut sekä rahoitusapu jäsenvaltioille tai kolmansille maille (X osaston 2 luvun 2 ja 3 jakso).
- Ehdotukseen on otettu säännöt, joiden mukaisesti hyväksytään, hallinnoidaan ja valvotaan **ehdollisia velkoja**, joita varten ei ole varattu varoja (203–206 artikla).

4.2. Alakohtaiset säännöt

Jotta yhteisesti täytäntöön pantavia rahoitusvälineitä voitaisiin hallinnoida ja käyttää mahdollisimman tehokkaasti, **yhteisiä säännöksiä koskevaan asetukseen** (EU) N:o 1303/2013 esitetään seuraavia **muutoksia**:

- Selkeytetään jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten mahdollisuutta tehdä suoraan sopimuksia (myös teknistä apua koskevia sopimuksia) EIP:n/EIR:n, muiden kansainvälisten rahoituslaitosten ja kansallisten kehityspankkien kanssa.
- Kassanhallinta: jos ERI-rahastoista johonkin rahoitusvälineeseen osoitettu väliaikainen investointi tuottaa negatiivista korkoa ennen investointeja lopullisiin saajiin, kyseinen korko voidaan rahoittaa rahoitusvälineeseen palautuneista varoista edellyttäen, että takana on vähintään yksi investointisykli.
- Poistetaan eräät Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoon (maaseuturahastoon) liittyviä toimia koskevat erityiset säännöt, jotka ovat aiheuttaneet maaseudun kehittämisen rahoitusvälineiden rahastonhoitajille ongelmia ohjelmasuunnittelussa ja välineiden täytäntöönpanossa. Tarkoituksena on lisätä rahoitusvälineiden käyttöä ja sitä kautta kasvattaa maaseuturahaston vipuvaikutusta.

5. Hallinnoidaan talousarviota joustavammin

5.1. Yleiset varainhoitosäännöt

Ehdotuksessa esitetään useita tapoja lisätä talousarvion joustavuutta, jotta unioni voi vastata paremmin odottamattomiin haasteisiin ja ottaa hoitaakseen uusia tehtäviä:

- Sallitaan **EU:n erityisrahastojen** perustaminen hätätoimia, hätätilaa seuraavia toimia ja aihekohtaisia toimia varten myös EU:n *sisällä* (eikä pelkästään kolmansissa maissa). Viimeaikaiset tapahtumat Euroopan unionissa ovat osoittaneet, että EU:n sisällä on tarpeen lisätä rahoituksen joustavuutta. Koska ulkoisia ja sisäisiä politiikkoja on yhä vaikeampi erottaa toisistaan, tällaisen joustavuuden avulla voitaisiin myös vastata rajatylittäviin haasteisiin (227 artikla).
- Kasvatetaan **negatiivista varausta** 200 miljoonasta eurosta 400 miljoonaan euroon noudattaen neuvoston pyyntöä rajoittaa maksuihin liittyvien lisätalousarvioesitysten määrää (48 artikla).
- Luodaan ulkoisia toimia varten joustovara siirtämällä liittymistä valmistelevan tukivälineen (IPA II), Euroopan naapuruusvälineen (ENI) sekä kehitysyhteistyön rahoitusvälineen (DCI) kohdentamattomat määrärahat vuodelle $n + 1$, kuitenkin enintään 10 prosenttia kuhunkin välineeseen alun perin osoitetuista määrärahoista (12 artikla).
- **Lisätään joustavuutta kriisi- ja hätätilanteissa ja mahdollistetaan humanitaarisen avun antaminen avustusten välityksellä:** yksinkertaistetaan hallintomenettelyjä, jotta voidaan toimia nopeasti ja tehokkaasti (esim. toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi päättää, että tukikelpoisuus on alkanut takautuvasti jo ennen hakemuksen toimittamista, 186 artikla).
- Mahdollistetaan **ennakkotilien** käyttö EU:n ulkopuolella sijaitsevissa unionin edustustoissa vähäisten maksujen suorittamiseen talousarviomenettelyjen mukaisesti. Oikeus käyttää tällaisia tilejä sekä allekirjoittaa tileiltä maksettavia, enintään 2 500 euron oikeudellisia sitoumuksia voitaisiin antaa kriisinhallintaan liittyvien ja humanitaaristen avustustoimien alalla toimiville komission työntekijöille, jotka eivät ole henkilöstösääntöjen alaista henkilöstöä (109 artikla).
- Lisätään komission **itsenäisten määrärahasiirtojen** joustavuutta laajentamalla niiden soveltamisalaa eli mahdollistamalla myös toimintamenojen siirtäminen osastojen välillä, jos ne kuuluvat saman perussäädöksen alaan, tukimenojen luvut mukaan luettuina, sekä siirrot hallinnollisten tukimenojen budjettikohdista vastaaviin toimintamenojen budjettikohtiin (28 artikla).
- Yksinkertaistetaan **Euroopan unionin solidaarisuusrahaston** varojen käyttöönottoa mahdollistamalla itsenäinen määrärahasiirto varauksesta kyseiseen budjettikohtaan heti kun Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat hyväksyneet käyttöönottopäätöksen (28 artikla).
- Yksinkertaistetaan **Euroopan globalisaatorahaston** varojen käyttöönottoa mahdollistamalla varauksesta kyseiseen budjettikohtaan tehtävien määrärahasiirtojen automaattinen hyväksyminen heti kun budjettivallan käyttäjä on tehnyt päätöksen varojen käyttöönotosta (30 artikla).

- Selvennetään, että määrät, jotka vastaavat **hätäapuvarausta** ja **Euroopan unionin solidaarisuusrahastoa** varten osoitettuja maksusitoumusmäärärahoja, siirretään automaattisesti seuraavalle varainhoitovuodelle (12 artikla).
- Poistetaan velvollisuus käyttää ensin kuluvalle varainhoitovuodelle vahvistettuja määrärahoja ja vasta näiden loputtua siirrettyjä määrärahoja.
- Mahdollistetaan **sisäisten käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen** käyttö **johonkin muuhun tarkoitukseen** kuin siihen, jota varten ne on sidottu, jos ei ole määritetty tarpeita, joiden perusteella tuloja voitaisiin käyttää alkuperäiseen tarkoitukseen (30 artiklan 3 kohta).
- Annetaan toimielimille ja elimille lupa hyväksyä yritysten luontoissuoritusten muodossa harjoittama sponsorointi tiettyjen tapahtumien tai toimien yhteydessä (ei koske vastaanottoja tai muita yksinomaan sosiaalisia tilaisuuksia). Kyseisen säännöksen toteuttamiseksi kukin toimielin hyväksyy ensin luontoissuoritusten kautta tapahtuvan sponsoroinnin periaatteen sekä vahvistaa suuntaviivat, joissa käsitellään erityisesti eettisiä näkökohtia (24 artikla).
- Esitetään, että budjettivallan käyttäjä voi rakennusten tai maan myyntiä koskevan hyväksymismenettelyn yhteydessä katsoa **myynnistä saatavat tulot** tapauskohtaisesti käyttötarkoitukseensa sidotuiksi tuloiksi parantaakseen komission tilojen hallinnointia ja helpottaakseen muiden rakennusten hankintaa (20 artiklan 3 kohdan g alakohta).
- Luodaan EU:n kriisivaraus ottamalla vapautetut määrärahat uudelleen käyttöön.
- Otetaan käyttöön seuraavaa monivuotista rahoituskehystä koskeva mahdollisuus aikaansaada muilla rahoitustoimilla kuin rahoitusvälineillä unionin talousarviosta katettavia ehdollisia velkoja, jotka ylittävät rahoitusvarat, jotka on varattu kattamaan unionin rahoitusvastuu (203 artikla), sekä luodaan yhteinen vararahasto rahoitustoimiin varattuja varoja varten (205 artikla).

5.2. Alakohtaiset säännöt

- Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston tuesta maaseudun kehittämiseen annetussa asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 säädetään, että jäsenvaltiot voivat antaa apua myös ihmisen aiheuttamissa katastrofeissa, kuten pakolaiskriisissä, sekä hyödyntää käytettävissä olevia varoja välittömästi (tarvitsematta odottaa, että ensin esitetään ohjelmaa koskeva tarkistus). Lisäksi Euroopan aluekehitysrahastosta annetulla asetuksella (EU) N:o 1301/2013 on otettu käyttöön erityinen muuttajia ja pakolaisia koskeva investointiprioriteetti, jotta on voitu yksinkertaistaa kyseisten ryhmien hyväksi toteutettavien toimenpiteiden suunnittelua.
- **Työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskeva Euroopan unionin ohjelma** (EaSI-ohjelma sekä vastaava asetus (EU) N:o 1296/2013): jotta EaSI-ohjelma voisi paremmin mukautua vastaamaan kriiseihin ja muuttuviin poliittisiin prioriteetteihin, on voitava joustavammin päättää kutakin ohjelman kolmea lohkoa ja niihin sisältyviä aihekohtaisia osa-alueita varten alustavasti osoitetuista menoista. Lisäksi tämänhetkinen taloustilanne huomioon ottaen olisi säilytettävä poikkeus, joka

mahdollistaa **Euroopan globalisaatiorahaston** varojen käytön työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten hyväksi.

- **Verkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta annettu asetus (EU) N:o 1316/2013:** koska monivuotiset työohjelmat ovat osoittautuneet onnistuneiksi, on tarpeen lisätä joustavuutta siten, että 95 prosenttia talousarviovaroista voidaan käyttää monivuotisiin ohjelmiin ja muihin hankkeisiin, jotka tuottavat Euroopan laajuisen liikenneverkon kannalta eniten lisäarvoa (ydinverkkokäytävät, rajatylittävät hankkeet sekä ydinverkon muihin osa-alueisiin liittyvät hankkeet).
- **Elintarvikeketjuun sekä eläinten terveyteen ja hyvinvointiin liittyvien menojen hallinnointi** (asetus (EU) N:o 652/2014): mahdollisuus jakaa talousarviositoumukset vuotuisiin eriin on osoittautunut käytännössä onnistuneeksi, ja se on vähentänyt huomattavasti avustusten saajien ja komission yksiköiden työtakkaa. Sen vuoksi ehdotetaan sen käytön jatkamista.
- Maaseudun kehittämiseen tarkoitettua tukea koskevassa asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 säädetään keskinäisistä rahastoista, joista maksetaan korvausta *tietyillä* aloilla toimiville viljelijöille, joiden tulot laskevat voimakkaasti, sekä tällaisten rahastojen alkupääoman tukemisesta.

6. Keskitytään tuloksiin ja raportoinnin yhdenmukaistamiseen

Tässä ehdotuksessa esitetään useita toimenpiteitä, joiden avulla pyritään lisäämään talousarvion tulossuuntautuneisuutta, luomaan selkeä tuloskehys, lisäämään avoimuutta ja yhdenmukaistamaan raportointia.

6.1. Keskitytään tuloksiin

Ehdotus käsittää useita toimenpiteitä, joita voidaan soveltaa kaikilla politiikan aloilla ja joissa keskitytään todellisuudessa aiheutuneiden kustannusten sijasta tuloksiin. Tämä osoittaa, että komissio on sitoutunut tarjoamaan tarvittavat edellytykset tulossuuntautuneelle lähestymistavalle.

- Mahdollistetaan maksujen suorittaminen **täytettyjen ehtojen, tuotosten tai suoritusten** perusteella *kaikkien* hallinnointitapojen osalta (esim. maksu kutakin uudelleen sijoitettua pakolaista kohden turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston varojen osalta tai tuki toiminnan aloittaville nuorille viljelijöille, 121 artikla). Tällöin hankkeiden rahoitus ei enää ole yhteydessä EU:n varojen saajille aiheutuneiden kustannusten korvaamiseen, vaan se riippuu suoraan käytännön tuloksista. Merkitystä on ainoastaan joko perussäädöksessä tai komission päätöksissä ennalta vahvistettujen ehtojen täyttämällä ja/tai tulosindikaattorien avulla (jälkikäteen) mitattujen tulosten saavuttamisella. Tällainen järjestelmä lisää varojen saajien omaa vastuullisuutta / sitoutumista tulosten aikaansaamiseen. Näin voidaan keventää merkittävästi hallinnollista raskautusta ja vähentää valvonnan kustannuksia. Valvonnan osalta riittää, että varmistetaan, täyttyvätkö ehdot tai onko tavoitellut tulokset saavutettu ja onko hallinnollinen raskaus vähentynyt. Tämä puolestaan vähentää laillisuuteen ja sääntöjenmukaisuuteen liittyviä riskejä. Euroopan tilintarkastustuomioistuin on kannattanut tätä järjestelmää, jota se kutsuu tukioikeuksiin perustuvaksi järjestelmäksi.

- **Palkintojen edistäminen** (IX osasto): palkintoja koskevaa osastoa on lyhennetty ja yksinkertaistettu. Säännös, jolla velvoitetaan ilmoittamaan talousarvioesitykseen liitetyissä perusteluissa sellaisista palkinnoista, joiden arvo on vähintään miljoona euroa, korvataan velvollisuudella ilmoittaa tällaisista palkinnoista ennakkoon Euroopan parlamentille ja mainita ne nimenomaisesti rahoituspäätöksessä.
- **Kokonaiskertakorvaus** (176 artikla): kokonaiskertakorvauksella voidaan jatkossa kattaa kaikki toimen tukikelpoiset kustannukset. Tarkastukset ja valvontatoimenpiteet keskitetään yksinomaan tuotoksiin. Kokonaiskertakorvauksen pohjana on avustuksen hakijan esittämää talousarviota koskeva arviointi, jossa otetaan huomioon tehokkuuden, taloudellisuuden ja vaikuttavuuden periaatteet sekä tarkastellaan keskeisiä tietoja ja/tai asiantuntija-arvioita.
- **Yksinkertaistettujen avustusmuotojen asettaminen etusijalle silloin, kun maksun perusteena ovat tuotokset ja tulokset** (175 artikla): panoksiin perustuvaa lähestymistapaa olisi harkittava ainoastaan silloin, kun tuotoksiin perustuvaa lähestymistapaa ei ole mahdollista tai asianmukaista soveltaa. Tällä hetkellä yksinkertaistettuja muotoja käytetään etupäässä panosten arvon kattamiseen (esim. henkilötyöpäivien määrä, matkojen määrä, virkamatkapäivien määrä jne.). Lisäksi edistetään mahdollisuutta suorittaa maksuja yksinkertaistettujen kustannusvaihtojen pohjalta käytännön tuotoksia vastaan (esim. järjestetty konferenssi tai festivaali, rakennettu prototyyppi jne.).
- **Yksinkertaistettuja avustusmuotoja koskevien valvontatoimenpiteiden ja niiden seurausten soveltamisalan selkeyttäminen siinä tapauksessa, että tuotoksia ei synny** (177 artikla): valvonnassa keskitytään tarkistamaan, täyttyvätkö maksun suorittamisen ehdot (esim. onko tukea saanut eurooppalainen elokuva riittävän laadukas ja onko sen jakelu riittävän laajaa, onko Erasmus-opiskelija todella opiskellut ulkomailla jne.). Avustuksen saajan ei tarvitse ilmoittaa tosiasiallisesti aiheutuneita kustannuksia. Jos maksun perusteena olevat ehdot eivät täyty tai jos sovitut toimet on toteutettu puutteellisesti, vain osittain tai myöhässä, komissio supistaa avustuksen määrää suhteessa puutteisiin sekä perii aiheettomasti maksetut määrät takaisin.

6.2. Selkeä tuloskehys

Tehokkaamman tulospainotteisuuden täydentämiseksi ehdotetaan selkeää tuloskehystä:

- Otetaan määrärahojen käytössä huomioon yhtä aikaa tuloksellisuus, tavoitteiden vahvistaminen, indikaattorit, tulokset sekä taloudellisuuden, tehokkuuden ja vaikuttavuuden periaatteet (31 artikla).
- Säädetään tuloksiin perustuvista palkkioista EU:n varoja hallinnoiville organisaatioille (150 artikla).
- Pidetään ohjelmaselvityksiä tärkeimpänä ohjelman tuloksellisuutta koskevien tietojen lähteenä (39 artikla).
- Yhdistetään yhteenvetokertomus sekä SEUT-sopimuksen 318 artiklan mukainen kertomus yhdeksi vuotuiseksi talousarvion tuloksellisuutta koskevaksi kertomukseksi – EU:n talousarvion vuotuinen hallinto- ja tuloksellisuuskertomus (varainhoitovuodesta 2015 alkaen; 239 artikla).

- Yhdenmukaistetaan arviointia koskeva terminologia paremmasta lainsäädännöstä vuonna 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen määräysten kanssa sekä yhdistetään toisiinsa varainhoitoasetuksen mukaiset ennakoarvioinnit ja vaikutustenarvioinnit (32 artikla).

6.3. Raportoinnin yhdenmukaistaminen

6.3.1. Yleiset varainhoitosäännöt

Varainhoitoasetuksen peräkkäisissä tarkistuksissa on merkittävästi kasvatettu pyydettyjen kertomusten ja tietojen määrää. Tämä koskee muun muassa tilejä. Tällä hetkellä raportointi perustuu moniin erillisiin asiakirjoihin, joita toimitetaan erilaisten aikataulujen mukaisesti. Tehokkuuden ja avoimuuden lisäämiseksi suhteessa budjettivallan käyttäjään ja myös suureen yleisöön ehdotetaan seuraavia toimia, jotka eivät kuitenkaan vaikuta tällä hetkellä toimitettavien tietojen määrään:

- Keskitetään raportointivelvollisuudet kahteen keskeiseen ajankohtaan:
 - **talousarvioesityksen** yhteydessä on tarkoitus toimittaa yksi ainoa asiakirja, johon kootaan kaikki EU:n tason rahoitusvälineitä koskeva raportointi (39 artikla);
 - vastuuvapausmenettelyn yhteydessä toimitettavat asiakirjat eli **integroitu talous- ja vastuuvollisuusraportointi**; erillisessä luvussa on tarkoitus käsitellä talousraportointia ja muuta varainhoitoon liittyvää raportointia (239–245 artikla).
- Varainhoitovuodesta 2015 alkaen sovellettu **EU:n talousarvion vuotuinen hallinto- ja tuloksellisuuskertomus**, joka on saatu yhdistämällä yhteenvetokertomus ja SEUT-sopimuksen 318 artiklan mukainen kertomus, muodostaa keskeisen osan integroitua raportointipakettia (239 artikla).
- Selvennetään, että tilintarkastustuomioistuimen suorittamassa ulkoisessa tarkastuksessa otetaan huomioon **ohjelmien monivuotinen luonne** (247 artiklan 1 kohta).

6.3.2. Raportointi

- Yhdenmukaistetaan raportointivelvollisuuksia poistamalla eräitä toistuvia säännöksiä (yhteisiä säännöksiä koskevat asetukset).

7. Yksinkertaistetaan ja kevennetään EU:n hallintoa

7.1. Yleiset varainhoitosäännöt

Ehdotus käsittää useita yksinkertaistamistoimia, joiden tarkoituksena on mahdollistaa EU:n toimielinten tehokkaampi toiminta erityisesti panemalla yhdessä täytäntöön hallintomäärärahoja, jotta voidaan saada aikaan mittakaavaetuja:

- Säädetään erikseen oikeusperusta palvelutasosopimuksille, joita tehdään EU:n toimielinten, elinten ja virastojen yksiköiden välillä, sekä annetaan kaikille toimielimille mahdollisuus tehdä palvelutasosopimuksia, joilla helpotetaan

hallintomäärärahojen toteuttamista. Jatkossa voidaan myös siirtää hallintomäärärahojen toteutustehtäviä komission perustamille virastoille.

- Selvennetään virastojen pakollisten tehtävien ja muiden tehtävien erottelua (64 ja 65 artikla): pakolliset tehtävät on katettava määrärahoilla, jotka on otettu virastoa koskevaan talousarvion pääluokkaan. Muut kuin pakolliset tehtävät, jotka virasto sitoutuu vapaaehtoisesti hoitamaan toisen toimielimen tai elimen pyynnöstä, katetaan kyseisen toimielimen tai elimen talousarviosta.
- Sallitaan monivuotiset rahoituspäätökset sekä vähennetään rahoituspäätöksiin sisältyvien pakollisten osien määrää (108 artikla). Lisäksi ehdotetaan, että rahoituspäätös muodostaa samalla vuotuisen tai monivuotisen työohjelman. Näillä muutoksilla voitaisiin nopeuttaa talousarvion toteutusta ohjelman toisesta vuodesta alkaen.
- Selvennetään toimeenpanovirastoja koskevia sääntöjä seuraavasti (68 artikla): niille maksetaan vuotuinen avustus; niiden johtaja on valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä toimintamäärärahojen toteuttamisen osalta; toimenpideohjelman siirtämiseen täytäntöönpanovirastolle saattaa sisältyä pilottihankkeita ja valmistelutoimia sekä hallintomenojen toteuttamista, jotta voidaan aikaansaada synergiaa ja mittakaavaetuja.
- Yhdistetään 139 artiklassa tarkoitettu tutkintaelin sekä taloudellisten sääntöjenvastaisuuksien tutkintaelin (90 artikla): ensin mainittu tutkintaelin, joka voi suositella talouden toimijan poissulkemista tai taloudellisten seuraamusten määräämistä, saisi tehokkuussyistä toimivallan tutkia myös EU:n henkilöstön jäsenten taloudellisia sääntöjenvastaisuuksia, kun taas kurinpitolautakunta päättäisi jatkossakin tällaisten sääntöjenvastaisuuksien seurauksista henkilöstösääntöjen mukaisesti.

7.2. Alakohtaiset säännöt

- Yhteisiä säännöksiä koskevaan asetukseen esitetään useita muutoksia, joiden tarkoituksena on helpottaa ohjelmien hallinnointia ja tukea jäsenvaltioiden laajuisia ohjelmia sekä yhteisiä toimintasuunnitelmia, joihin sisältyvissä hankkeissa keskitytään tuotoksiin ja tuloksiin.
- Viljelijöille tarkoitettujen suorien tukien alalla myönnetään tukea aktiiviviljelijöille, ja eräissä toimenpiteissä keskitetään tukea nuorille viljelijöille. Julkisiin hankintoihin liittyviä virheitä koskeviin rahoitusoikaisuihin ruvetaan soveltamaan suhteellisuusperiaatetta, jotta tällaisten virheiden ei automaattisesti katsottaisi vaikuttavan koko tukeen.

8. Muut muutokset

Tulotapahtumat: komissio ehdottaa seuraavia toimia:

- Muutetaan säännöstä, joka koskee omiin varoihin kirjanpitolukemissa tehtäviä **negatiivisia mukautuksia**, avoimuuteen liittyvistä syistä (94 artikla).

- Annetaan unionin tuomioistuimen tuoreen oikeuskäytännön pohjalta uusi säännös, jossa vahvistetaan aikaraja veloitusilmoituksen lähettämiseksi velalliselle (96 artiklan 2 kohta).
- Uudessa 107 artiklassa vahvistetaan säännöt, joiden mukaisesti määrätään hyvityskorkoon sovellettava korkokanta tapauksissa, joissa jokin määrä on maksettava takaisin Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion tai sovintoratkaisun seurauksena.
- Muutetaan **sakkoja, muita seuraamusmaksuja** tai seuraamuksia koskevaa säännöstä sen selkeyttämiseksi, että alustavasti maksetut määrät maksetaan takaisin asianomaiselle kolmannelle osapuolelle tuotto huomioon ottaen ja että muiden toimielinten kuin komission (esim. neuvosto asetuksen (EU) N:o 1173/2011 mukaisesti) määräämät sakot kuuluvat myös varainhoitoasetuksen soveltamisalaan (tällä hetkellä varainhoitoasetus koskee vain komission määräämiä sakkoja; 106 artikla).
- Muutetaan **käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja** koskevaa sanamuotoa, jotta voidaan ottaa huomioon rahoitusosuudet Turkin-pakolaisavun koordinoitavalleen kaltaisille toimenpiteille (20 artiklan 2 kohta).

Luettelo alakohtaisista säädöksistä, joita tällä ehdotuksella muutetaan:

- Neuvoston asetus (EY) N:o 2012/2002, annettu 11 päivänä marraskuuta 2002, Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta (EYVL L 311, 14.11.2002, s. 3).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1296/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevasta Euroopan unionin ohjelmasta ("EaSI-ohjelma") ja eurooppalaisen työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevan Progress-mikrorahoitusjärjestelyn perustamisesta annetun päätöksen N:o 283/2010/EU muuttamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 238).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1301/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastosta ja Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevista erityissäännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1080/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 289–302).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1304/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan sosiaalirahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 470).

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487–548).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1309/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan globalisaatorahastosta (2014–2020) ja asetuksen (EY) N:o 1927/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 855–864).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1316/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Verkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 913/2010 muuttamisesta ja asetusten (EY) N:o 680/2007 ja (EY) N:o 67/2010 kumoamisesta (EUVL L 348, 20.12.2013, s. 129–171).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 223/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastosta (EUVL L 72, 12.3.2014, s. 1–41).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 283/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, Euroopan laajuisia verkkoja televiestintäinfrastruktuurien alalla koskevista suuntaviivoista ja päätöksen N:o 1336/97/EY kumoamisesta (EUVL L 86, 21.3.2014, s. 14–26).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 652/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, elintarvikeketjuun, eläinten terveyteen ja eläinten hyvinvointiin, kasvien terveyteen ja kasvien lisäysaineistoon liittyvien menojen hallinnointia koskevista säännöksistä, neuvoston direktiivien 98/56/EY, 2000/29/EY ja 2008/90/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 178/2002, (EY) N:o 882/2004, (EY) N:o 396/2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 muuttamisesta sekä neuvoston päätösten 66/399/ETY, 76/894/ETY ja 2009/470/EY kumoamisesta (EUVL L 189, 27.6.2014, s. 1–32).

- Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 541/2014/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, avaruusesineiden valvonnan ja seurannan tukikehyksen perustamisesta (EUVL L 158, 27.5.2014, s. 227–234).

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 2012/2002, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1305/2013, (EU) N:o 1306/2013, (EU) N:o 1307/2013, (EU) N:o 1308/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja (EU) N:o 652/2014 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 artiklan, 43 artiklan 2 kohdan, 46 artiklan d alakohdan, 149 artiklan, 153 artiklan 2 kohdan a alakohdan, 164 artiklan, 168 artiklan 4 kohdan b alakohdan, 172, 175, 177 ja 178 artiklan, 189 artiklan 2 kohdan, 209 artiklan 1 kohdan, 212 artiklan 2 kohdan, 322 artiklan 2 kohdan ja 349 artiklan yhdessä Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 A artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹¹,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon¹²,

ottavat huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon¹³,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 966/2012¹⁴ on nyt sovellettu kolme vuotta. Sitä on tarkistettava, jotta voidaan poistaa täytäntöönpanoon

¹¹ EUVL C , , s. .

¹² EUVL C , , s. .

¹³ EUVL C , , s. .

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

liittyvät pullonkaulat joustavuutta lisäämällä, yksinkertaistaa toteutuskeinoja sidosryhmien ja toimiyksiköiden kannalta sekä keskittyä enemmän tuloksiin. Asetus olisi sen vuoksi kumottava ja korvattava tällä asetuksella.

- (2) Unionin yleiseen talousarvioon, jäljempänä 'talousarvio', sovellettavien varainhoitosääntöjen yksinkertaistamiseksi sekä keskeisten sääntöjen yhdistämiseksi yhteen säädökseen ('yhteinen säännöstö') olisi kumottava komission delegoitu asetukset (EU) N:o 1268/2012¹⁵. Selkeyden vuoksi asetuksen (EU) N:o 1268/2012 keskeiset säännöt olisi otettava tähän asetukseen, ja muut säännöt olisi koottava yksiköille tarkoitettuihin ohjeisiin.
- (3) Tärkeimmät budjettiperiaatteet olisi säilytettävä. Poikkeuksia, joita näistä perusperiaatteista on myönnetty joillakin erityisalioilla, kuten tutkimus, ulkoiset toimet ja rakennerahastot, olisi arvioitava uudelleen, ja niitä olisi yksinkertaistettava mahdollisimman paljon ottaen samalla huomioon niiden tarpeellisuus, niiden talousarviolle tuottama lisäarvo sekä sidosryhmille niistä aiheutuvat rasitteet.
- (4) Enintään 10 prosenttia liittymistä valmistelevalle tukivälineen (IPA II), Euroopan naapuruusvälineen ja kehitysyhteistyön rahoitusvälineen (DCI) määrärahoista voidaan jättää varainhoitovuoden alussa kohdentamatta, jotta jo ohjelmoitujen määrien lisäksi voidaan tarvittaessa osoittaa lisärahoitusta suurten ja odottamattomien tarpeiden kattamiseen taikka uusista kriisitilanteista tai merkittävistä poliittisista muutoksista johtuviin tarpeisiin kolmansissa maissa. Mikäli näitä kohdentamattomia määrärahoja ei sidota varainhoitovuoden aikana, ne olisi komission päätöksellä siirrettävä seuraavalle varainhoitovuodelle.
- (5) Säännöt, jotka koskevat määrärahojen siirtämistä seuraavalle varainhoitovuodelle, olisi esitettävä selkeämmin erottamalla ilman eri toimenpiteitä tapahtuvat siirrot muista siirroista.
- (6) Jotta talousarviota voitaisiin toteuttaa mahdollisimman tehokkaasti, on tärkeää mahdollistaa ulkoisten käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen siirtäminen seuraavalle varainhoitovuodelle ja niiden käyttäminen uutta ohjelmaa tai toimea varten. Ellei tässä asetuksessa tosin säädetä, sisäisiä käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja olisi voitava siirtää seuraavalle varainhoitovuodelle vain kerran.
- (7) Määrärahasiirtoja koskevien sääntöjen olisi mahdollistettava laajempi joustavuus, jotta voidaan parantaa talousarvion toteuttamista. Sitä varten on tärkeää, että komissio voi päättää määrärahasiirroista silloin, kun osastojen välillä siirretään enintään 10 prosenttia toimintamäärärahoista, jotka kuuluvat saman perussäädöksen soveltamisalaan. Lisäksi komission olisi voitava itsenäisesti siirtää määrärahoja hallinnollisten tukimenojen budjettikohdista vastaaviin toimintamenojen budjettikohtiin.

¹⁵ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 1268/2012 unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 362, 31.12.2012, s. 111).

- (8) Erityisrahoitusvälineiden täytäntöönpanon nopeuttamiseksi olisi yksinkertaistettava Euroopan globalisaatiorahaston ja Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönottoa ja määrärahojen siirtomenettelyjä.
- (9) Sisäisten käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen osalta olisi voitava poiketa erittelyperiaatteesta, jotta kaikenlaisia käytettävissä olevia määrärahoja voitaisiin hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla. Jos tällaisten tulojen osalta ei ole määritetty tarpeita, joiden perusteella tuloja voitaisiin käyttää siihen tarkoitukseen, johon ne on alun perin sidottu, niitä olisi voitava käyttää johonkin toiseen tarkoitukseen.
- (10) Unionin toimielinten olisi voitava ottaa vastaan unionin hyväksi tarkoitettuja lahjoituksia.
- (11) Asetukseen olisi myös otettava lauseke, jonka mukaisesti oikeushenkilö voi luontoissuorituksin sponsoroida EU:n järjestämää tapahtumaa tai toimea mainostarkoituksessa tai yrityksen yhteiskuntavastuun toteuttamiseksi.
- (12) EU:n talousarviota koskevaa tuloksellisuuden periaatetta olisi selvennettävä. Tuloksellisuus olisi määriteltävä moitteettoman varainhoidon periaatteen suoraksi soveltamiseksi. Määrärahojen käytössä olisi otettava yhtä aikaa huomioon tuloksellisuus, tavoitteiden vahvistaminen, indikaattorit, tulokset sekä taloudellisuus, tehokkuus ja vaikuttavuus. Jotta voidaan estää ristiriidat eri ohjelmien tuloskehysten välillä, tuloksellisuuden osalta olisi mainittava ainoastaan tavoitteet ja niiden edistymistä koskeva seuranta.
- (13) Unionin lainsäädännön olisi oltava korkealaatuista, siinä olisi keskityttävä aloihin, joilla siitä saadaan eniten lisäarvoa Euroopan kansalaisille, ja siinä olisi saavutettava unionin yhteiset poliittiset tavoitteet mahdollisimman tehokkaasti ja tuloksellisesti.¹⁶ Tavoitteiden saavuttamista voidaan tukea arvioimalla sellaisia olemassa olevia ja uusia rahoitusohjelmia ja toimia, joista aiheutuu huomattavia menoja.
- (14) Avoimuusperiaate on vahvistettu SEUT-sopimuksen 15 artiklassa, jossa edellytetään, että toimielimet toimivat mahdollisimman avoimesti. Avoimuusperiaate tarkoittaa talousarvion toteuttamisessa sitä, että kansalaiset saavat tietää, mihin kohteeseen ja mihin tarkoitukseen unioni käyttää varoja. Tällainen tieto edistää demokraattista keskustelua ja kansalaisten osallistumista unionin päätöksentekoon sekä lujittaa toimielinten suorittamaa unionin menojen valvontaa. Tällaiset tavoitteet olisi saavutettava julkaisemalla, mieluiten uusien viestintävälineiden avulla, tietoa kaikista unionin varojen saajista ottaen huomioon kaikkien tällaisten saajien oikeutetut luottamuksellisuuteen ja turvallisuuteen liittyvät edut sekä luonnollisten henkilöiden oikeus yksityisyyteen ja henkilötietojen suojaan. Toimielinten olisi tämän vuoksi omaksuttava valikoiva lähestymistapa tietojen julkistamiseen suhteellisuusperiaatteen mukaisesti. Julkaisupäätösten olisi perustuttava asiaankuuluviin perusteisiin, jotta voitaisiin antaa merkityksellistä tietoa.
- (15) Tiedot suoraan toteutettavien unionin varojen käytöstä olisi julkaistava toimielinten internetsivustolla, ja niihin olisi sisällyttävä ainakin saajan nimi ja sijainti sekä

¹⁶ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1, toimielinten välinen sopimus paremmasta lainsäädännöstä.

varojen määrä ja käyttötarkoitus. Tietojen julkaisemisessa olisi otettava huomioon asiaankuuluvat perusteet, kuten toimenpiteen jaksottaisuus, tyyppi ja merkitys.

- (16) Unionin varojen saajien nimi ja sijainti olisi julkaistava, kun on kyse palkinnoista, avustuksista tai hankintasopimuksista, jotka myönnetään tai tehdään julkisen tarjouskilpailun avaamisen jälkeen ja erityisesti suunnittelukilpailun, ehdotuspyynnön ja tarjouspyynnön yhteydessä, noudattaen SEUT-sopimuksessa määrättyjä periaatteita ja erityisesti avoimuuden, oikeasuhteisuuden, tasapuolisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteita. Lisäksi julkaisemisella olisi edistettävä hylättyjen hakijoiden mahdollisuuksia valvoa julkisia valintamenettelyjä.
- (17) Luonnollisia henkilöitä koskevia henkilötietoja ei saisi pitää julkisina kauemmin kuin saaja käyttää hänelle myönnettyjä varoja, joten tiedot olisi poistettava kahden vuoden kuluttua. Samalla tavalla olisi poistettava sellaisia oikeushenkilöitä koskevat henkilötiedot, joiden virallisessa nimessä yksilöidään yksi tai useampi luonnollinen henkilö.
- (18) Useimmissa tämän asetuksen kattamissa tapauksissa julkaiseminen koskee oikeushenkilöitä.
- (19) Silloin kun on kyse luonnollisista henkilöistä, julkaisemisessa olisi noudatettava suhteellisuusperiaatetta ja otettava huomioon myönnettyjen varojen määrä ja tarve valvoa varojen käytön asianmukaisuutta. Luonnollisia henkilöitä koskevien tietojen julkaiseminen NUTS 2 -alueen tasolla on yhdenmukaista saajien nimien julkaisemistavoitteen kanssa, ja sen avulla varmistetaan erikokoisten jäsenvaltioiden tasapuolinen kohtelu ja kunnioitetaan saajan oikeutta yksityiselämään ja erityisesti henkilötietojen suojaan.
- (20) Tietoja apurahoista sekä tukea eniten tarvitseville luonnollisille henkilöille maksetusta muusta suorasta tuesta ei pitäisi julkaista.
- (21) Saajien tasapuolisen kohtelun periaatteen noudattamiseksi olisi huolehdittava myös luonnollisia henkilöitä koskevien tietojen julkaisemisesta sen vaatimuksen mukaisesti, että jäsenvaltioiden on tiedotettava laajasti hankinnoista, joiden arvo ylittää julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/18/EY säädetyt kynnysarvot.
- (22) Saajan nimeä ja sijaintia tai myönnettyjen varojen määrää ja käyttötarkoitusta ei pitäisi julkaista, jos tämä olisi omiaan vaarantamaan hänen henkilökohtaisen koskemattomuutensa, joka suojataan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, tai vahingoittamaan hänen oikeutettua taloudellista etuaan.
- (23) Välillisen ja yhteistyöhön perustuvan toteutuksen osalta saajia ja lopullisia saajia koskevien tietojen saataville asettamisen olisi oltava niiden henkilöiden, yhteisöjen ja nimettyjen elinten velvollisuus, jotka toteuttavat unionin talousarviota. Tarvittaessa tietojen yksityiskohtaisuus ja perusteet olisi määriteltävä alakohtaisissa säännöissä, ja niitä voidaan tarkentaa rahoitusta koskevissa puitekumppanuussopimuksissa. Komission olisi tiedotettava internetsivustosta, jolla tiedot saajista ja lopullisista saajista ovat saatavilla.

- (24) Suoraan ja välillisesti toteutettavia rahoitusvälineitä koskevien tietojen luettavuutta ja avoimuutta olisi parannettava, minkä vuoksi on aiheellista yhdistää kaikki raportointivaatimukset yhteen valmisteluasiakirjaan, joka esitetään talousarvioesityksen yhteydessä.
- (25) On aiheellista antaa komissiolle mahdollisuus tehdä palvelutasosopimuksia muiden toimielinten kanssa hallintomäärärahojen toteutuksen helpottamiseksi sekä erikseen mahdollisuus tehdä tällaisia sopimuksia toimielinten, unionin elinten, unionin virastojen, sellaisten elinten tai henkilöiden, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia YUTP:n erityistoimia, sekä Eurooppa-koulujen johtokunnan pääsihteeristön keskustoimiston yksiköiden välillä palvelujen tarjonnasta, tavaroiden toimittamisesta, rakennusurakoiden toteuttamisesta tai kiinteistöhankintasopimusten täytäntöönpanosta.
- (26) On aiheellista määritellä unionin virastot sekä tehdä ero tällaisten virastojen pakollisten ja muiden tehtävien välillä. Olisi säädettävä, että unionin toimielimet, unionin elimet ja muut unionin virastot voivat siirtää tulojen ja menojen hyväksyjän toimivaltuuksia unionin virastojen johtajille. Unionin virastojen olisi lisäksi voitava tehdä palvelutasosopimuksia, joiden tarkoituksena on palvelujen tarjonta, tavaroiden toimittaminen, rakennusurakoiden toteuttaminen tai kiinteistöhankintasopimusten täytäntöönpano. On aiheellista määritellä erikseen kirjanpitolietojen toimittamista koskevat säännöt sekä määräykset, joiden mukaisesti komission tilinpitäjä voi siirtää osan tehtävistään kyseisten virastojen henkilöstölle, samoin kuin menettelyt, joita sovelletaan unionin virastojen komission nimissä avaamiin pankkitileihin.
- (27) Toimeenpanovirastojen kustannustehokkuuden parantamiseksi sekä ottaen huomioon muista unionin elimistä saadut käytännön kokemukset komission tilinpitäjän olisi voitava hoitaa joko kaikkia toimeenpanoviraston tilinpitäjän tehtävistä tai osaa niistä.
- (28) Oikeusvarmuuden kannalta on tarpeen selventää, että toimeenpanovirastojen johtajat toimivat valtuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä hallinnoidessaan virastolleen ohjelmia varten osoitettuja toimintamäärärahoja. Jotta eräiden tukipalvelujen yleisestä keskittämisestä saataisiin kaikki mahdolliset tehokkuusedut, asetuksessa olisi erikseen annettava toimeenpanovirastoille mahdollisuus toteuttaa hallintomenoja.
- (29) On tarpeen vahvistaa säännöt, jotka koskevat taloushallinnon toimijoiden, erityisesti tulojen ja menojen hyväksyjien sekä tilinpitäjien, toimivaltuuksia ja vastuuta.
- (30) Euroopan parlamentille ja neuvostolle olisi ilmoitettava valtuutettujen tulojen ja menojen hyväksyjien, sisäisten tarkastajien ja tilinpitäjien nimityksistä ja palvelussuhteen päättymisistä kahden viikon kuluessa.
- (31) Tulojen ja menojen hyväksyjien olisi oltava täysin vastuussa kaikista heidän alaisuudessaan toteutetuista tulo- ja menotapahtumista, myös sisäisen valvonnan järjestelmiin liittyvissä asioissa, ja heidän olisi vastattava toimistaan tarvittaessa myös kurinpitomenettelyissä.
- (32) Sen vuoksi olisi vahvistettava myös tulojen ja menojen hyväksyjien tehtävät ja vastualueet sekä menettelyissä noudatettavat periaatteet. On myös tarpeen säätää, että valtuutettujen tulojen ja menojen hyväksyjien on varmistettava, että edelleenvaltuutetut tulojen ja menojen hyväksyjät ja heidän henkilöstönsä saavat

tietoa valvontaa koskevista säännöistä sekä valvontaa varten käytettävistä menetelmistä ja tekniikoista, ja että toteutetaan toimenpiteitä sisäisen valvonnan järjestelmien toiminnan varmistamiseksi, jotta voidaan korvata velvollisuus vahvistaa pelkästään rahoitusta koskeviin tarkastuksiin sovellettava johtosääntö. Tehtävien hoidosta raportoidaan vuosikertomuksessa toimielimelle, ja kyseisessä kertomuksessa olisi esitettävä tarvittavat varainhoitoa ja hallinnointia koskevat tiedot valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän tehtävien hoitamista koskevan vahvistuslausuman tueksi, mukaan lukien tiedot suoritettujen toimien yleisestä sujumisesta. Tapahtumiin liittyvät asiakirjatodisteet olisi säilytettävä. Koska julkisten hankintojen tekeminen neuvottelumenettelyssä poikkeaa tavanomaisista ratkaisu- ja myöntämismenettelyistä, niistä olisi aina laadittava toimielimelle erillinen selvitys, joka toimitetaan myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

- (33) EU:n ulkopuolella sijaitsevien unionin edustustojen päälliköiden ja heidän poissa ollessaan heidän apulaispäälliköidensä kaksoisrooli toisaalta Euroopan ulkosuhdehallinnon, jäljempänä 'ulkosuhdehallinto', edelleenvaltuutettuna tulojen ja menojen hyväksyjänä ja toisaalta komission edelleenvaltuutettuna tulojen ja menojen hyväksyjänä toimintamäärärahojen osalta olisi otettava huomioon.
- (34) Komission mahdollisuus siirtää oman pääluokkansa toimintamäärärahoihin liittyviä talousarvion toteutusvaltuuksiaan edustustojen apulaispäälliköille on rajattu tilanteisiin, joissa edustustojen apulaispäälliköiden on ehdottomasti voitava hoitaa näitä tehtäviä toiminnan jatkuvuuden varmistamiseksi edustustojen päälliköiden poissa ollessa. Edustustojen apulaispäälliköt eivät voi käyttää kyseisiä valtuuksia säännöllisesti tai sisäiseen työnjakoon liittyvistä syistä.
- (35) Tilinpitäjälle jää edelleen vastuu maksujen moitteettomasta suorittamisesta, tulojen kantamisesta ja saamisten perinnästä. Tilinpitäjän tehtäviin kuuluvat kassanhallinta, pankkitilien hoitaminen, kolmansia osapuolia koskevien tietojen ylläpito sekä kirjanpito. Lisäksi tilinpitäjä laatii toimielimen tilinpäätöslaskelmat. Ainoastaan komission tilinpitäjä voi antaa kirjanpitosääntöjä ja määrittää yhdenmukaistetun tililuettelon; kaikkien muiden unionin toimielinten tilinpitäjät määrittävät kukin oman toimielimensä kirjanpitomenettelyt.
- (36) Myös tilinpitäjän nimittämisestä ja palvelussuhteen päättymisestä olisi annettava tarkempia säännöksiä.
- (37) On aiheellista, että tilinpitäjä ottaa käyttöön menettelyt sen varmistamiseksi, että kassanhallinnan tarpeisiin avattujen tilien tai ennakotilien saldo ei ole negatiivinen.
- (38) Tavanomaisista talousarviomenettelyistä poikkeavien hallinnointijärjestelmien eli ennakotilien käytön edellytykset olisi vahvistettava, ja lisäksi olisi säädettävä ennakoiden hoitajien samoin kuin tulojen ja menojen hyväksyjien sekä tilinpitäjien tehtävistä ja vastuualueista silloin, kun jälkimmäiset osallistuvat ennakotilien valvontaan. Euroopan parlamentille ja neuvostolle olisi toimitettava tiedot kaikista tehtävään nimityksistä ja palvelussuhteen päättymisistä. Tehokkuussyistä EU:n ulkopuolella sijaitseviin unionin edustustoihin olisi perustettava ennakotilejä sekä komissiota koskevaan että ulkosuhdehallintoa koskevaan talousarvion pääluokkaan kuuluvia määrärahoja varten. Lisäksi on aiheellista voida tietyin edellytyksin käyttää ennakotilejä unionin edustustoissa vähäisten maksujen suorittamiseen talousarviomenettelyjen mukaisesti. Ennakoiden hoitajien nimityksen osalta on

osoittautunut tarpeelliseksi voida valita tehtävään myös sellaisia työntekijöitä, jotka komissio on palkannut kriisinhallintaan liittyvien ja humanitaaristen avustustoimien alalla, jos käytettävissä ei ole henkilöstösääntöjen alaista komission henkilöstöä.

- (39) Jotta voitaisiin ottaa huomioon sellaiset humanitaarisiin avustusoperaatioihin liittyvät tilanteet, joissa ei ole käytettävissä henkilöstösääntöjen alaista komission henkilöstöä ja joissa voi olla käytännössä vaikea saada toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän allekirjoitus kaikkiin oikeudellisiin sitoumuksiin, komission palveluksessa olevien tämän alan työntekijöiden olisi voitava allekirjoittaa arvoltaan erittäin vähäisiä eli enintään 2 500 euron oikeudellisia sitoumuksia, jotka liittyvät ennakkotileiltä suoritettuihin maksuihin. Samoin EU:n ulkopuolella sijaitsevien unionin edustustojen päälliköiden tai apulaispäälliköiden olisi voitava allekirjoittaa oikeudellisia sitoumuksia toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän määräyksestä.
- (40) Sen jälkeen kun kunkin taloushallinnon toimijan tehtävät ja vastuualueet on määritelty, heidät voidaan saattaa vastuuseen ainoastaan Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen mukaisin edellytyksin. Unionin toimielimiin on perustettu taloudellisten sääntöjenvastaisuuksien tutkintaelimiä, joiden ratkaistavaksi on kuitenkin annettu vain vähän tapauksia. Sen vuoksi on tehokkuussyistä aiheellista siirtää niiden tehtävät perustettavalle toimielinten väliselle tutkintaelimelle, jonka tehtävänä on arvioida komission tai muiden unionin toimielinten ja elinten sille esittämiä pyyntöjä sekä antaa suosituksia hallinnollisten seuraamusten määräämisestä (poissulkeminen sekä taloudellinen seuraamus). Tehtävien siirrolla pyritään ehkäisemään toiminnan päällekkäisyyttä ja lieventämään riskiä keskenään ristiriitaisista suosituksista tai lausunnoista tapauksissa, jotka koskevat sekä talouden toimijaa että EU:n henkilöstön jäsentä. On aiheellista säilyttää menettely, jolla tulojen ja menojen hyväksyjä voi pyytää vahvistusta sellaiselle määräykselle, jota hän pitää sääntöjen tai moitteettoman varainhoidon periaatteen vastaisena, ja vapautua näin vastuustaan. Tutkintaelimen suorittaessa kyseistä tehtävää sen kokoonpanoa olisi muutettava.
- (41) Tulojen osalta on tarpeen ottaa huomioon Euroopan unionin omista varoista annetun neuvoston asetuksen soveltamisalaan kuuluvia omia varoja koskevat negatiiviset mukautukset. Lukuun ottamatta omia varoja, jotka muodostavat erityistapauksen, on tarpeen säilyttää tulojen ja menojen hyväksyjien vastuulle menettelyn eri vaiheissa kuuluvat tehtävät ja valvontatoimenpiteet: saamisennusteen ja perintämääräyksen laatiminen, velalliselle osoitetun veloitusilmoituksen lähettäminen vahvistetuista saamisista, mahdollisten viivästyskorkojen laskeminen ja tarvittaessa päätös luopua saamisen perinnästä perusteilla, jotka takaavat moitteettoman varainhoidon periaatteen noudattamisen siten, että tulot voidaan kantaa tehokkaasti.
- (42) Tulojen ja menojen hyväksyjän olisi voitava luopua vahvistetun saamisen perimisestä kokonaisuudessaan tai osittain, jos velallinen on jossakin maksukyvyttömyysmenettelyistä 20 päivänä toukokuuta 2015 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2015/848 määritellyistä maksukyvyttömyysmenettelyistä, erityisesti jos velallista koskee oikeudellinen järjestely, akordi tai muu niihin rinnastettava menettely.
- (43) Saamisennusteen muuttamis- tai peruuttamismenettelyihin olisi sovellettava erityissäännöksiä.

- (44) Rahoitusmarkkinoiden viimeaikaisten tapahtumien sekä EKP:n perusrahoitusoperaatioihinsa soveltaman koron muutosten takia on tarpeen tarkistaa säännöksiä, jotka koskevat sakkoihin ja muihin seuraamusmaksuihin sovellettavaa korkokantaa, sekä vahvistaa negatiivista korkoa koskevat säännöt.
- (45) Jotta voidaan ottaa huomioon toimielinten SEUT-sopimuksen tai Euratomin perustamissopimuksen mukaisesti määräämistä sakoista tai muista seuraamusmaksuista muodostuvien saamisten erityinen luonne, on tarpeen ottaa käyttöön erityiset säännökset, jotka koskevat eräänntyneisiin mutta vielä maksamatta oleviin määriin sovellettavia korkokantoja siinä tapauksessa, että Euroopan unionin tuomioistuimien korottaa kyseisiä määriä.
- (46) Perintää koskevia sääntöjä olisi selkeytettävä ja tehostettava. Erityisesti olisi säädettävä, että tilinpitäjä perii määrät kuittaamalla ne myös sellaisista määristä, jotka toimeenpanovirasto on velkaa velalliselle unionin talousarvion toteuttamisen yhteydessä.
- (47) Oikeusvarmuuden vuoksi olisi määritettävä säännöt, jotka koskevat viiveitä veloitustilmoituksen lähettämisessä.
- (48) Jotta voidaan turvata varainhoito ja saada tuottoa varoille, alustavasti maksetut määrät, kuten riitautetut kilpailusakat, on tarpeen sijoittaa rahoitusomaisuuteen sekä päättää näistä sijoituksista saadun tuoton sitomisesta käyttötarkoitukseensa. Koska komissio ei ole ainoa toimielin, joka voi määrätä sakkoja tai muita seuraamusmaksuja, on tarpeen antaa säännöksiä, jotka koskevat muiden toimielinten määräämiä sakkoja tai muita seuraamusmaksuja, sekä vahvistaa niiden perimistä koskevat säännöt, joiden olisi vastattava komission määräämien sakkojen tai seuraamusmaksujen perimiseen sovellettavia sääntöjä.
- (49) Sen varmistamiseksi, että komissiolla on kaikki rahoituspäätösten antamiseksi tarvittavat tiedot, olisi säädettävä vähimmäisvaatimuksista, joita sovelletaan avustuksia, julkisia hankintoja, erityisrahastoja, palkintoja, rahoitusvälineitä, rahoitusta yhdistäviä välineitä ja talousarviotakuita koskevien rahoituspäätösten sisältöön. Jotta mahdolliset saajat voisivat suunnitella toimintaansa pidemmällä aikavälillä, rahoituspäätöksiä on voitava tehdä useammaksi kuin yhdeksi vuodeksi kerrallaan siten, että päätösten täytäntöönpano kuitenkin riippuu kunakin vuonna käytettävissä olevista talousarviomäärärahoista. Pidemmän aikavälin perspektiivi edellyttää rahoituspäätöksen tekemiseen tarvittavien osatekijöiden vähentämistä. Yksinkertaistamistavoitteen kannalta rahoituspäätöksen olisi samalla oltava vuotuinen tai monivuotinen ohjelma. Koska 69 tai 70 artiklassa tarkoitetuille elimille osoitettava rahoitusosuus vahvistetaan jo vuotuisessa talousarviossa, ei sen osalta pitäisi vaatia erillisen rahoituspäätöksen tekemistä.
- (50) Menojen osalta olisi selkeytettävä rahoituspäätöksen, kokonaissitoumuksen ja yksittäisen sitoumuksen nivoutumista toisiinsa sekä määriteltävä tarkemmin menoja koskevan talousarviositoumuksen ja oikeudellisen sitoumuksen käsitteet, jotta voidaan vahvistaa selkeät puitteet talousarvion toteuttamisen eri vaiheita varten.
- (51) Jotta voitaisiin ottaa huomioon erityisesti EU:n ulkopuolella sijaitsevilla unionin edustustoissa ja EU:ssa sijaitsevilla unionin edustustoissa tehtyjen oikeudellisten

sitoumusten määrä sekä niihin liittyvät vaihtokurssiheilahtelut, alustavia sitoumuksia olisi voitava tehdä myös silloin, kun niiden määrä ja lopullinen saaja on yksilöity.

- (52) Jotta ulkoisten toimien toteuttamiseen käytettävissä olevia määrärahoja voitaisiin hyödyntää tehokkaammin, olisi poistettava sekä määräaika, jonka kuluessa kokonaissitoumuksen pohjalta voidaan tehdä yksittäisiä oikeudellisia sitoumuksia, että velvollisuus tehdä rahoitusosuussopimus viimeistään vuoden $n + 1$ joulukuun 31 päivänä silloin, kun kolmannen maan kanssa tehty rahoitusosuussopimus sisältää kokonaissitoumuksen, joka kattaa myös rahoitusosuussopimuksen.
- (53) Moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti olisi annettava selkeämmät säännökset erityyppisistä maksuista, joita tulojen ja menojen hyväksyjät voivat tehdä. Ennakkomaksujen selvittämistä koskevia sääntöjä olisi selkeytettävä edelleen varsinkin sellaisten tilanteiden osalta, joissa väliaikainen selvittäminen ei ole mahdollista. Allekirjoitettuihin oikeudellisiin sitoumuksiin olisi sisällytettävä tätä varten asianmukaiset määräykset.
- (54) Tässä asetuksessa olisi säädettävä, että maksut on suoritettava tietyssä määräajassa. Jos määräaika ei noudateta, velkojilla olisi oltava oikeus viivästyskorkoon, joka otetaan talousarvioon, lukuun ottamatta jäsenvaltioita sekä nyt myös Euroopan investointipankkia ja Euroopan investointirahastoa.
- (55) On aiheellista koota menojen vahvistamista ja hyväksymistä koskevat säännökset yhteen artiklaan ja ottaa käyttöön sitoumuksen purkamisen määritelmä. Koska toimet toteutetaan tietojärjestelmässä, hyväksymismerkinnän allekirjoittaminen on korvattu muutamia poikkeustapauksia lukuun ottamatta sähköisesti varmennetulla allekirjoituksella. On myös tarpeen todeta selvästi, että menojen hyväksyminen koskee kaikkia tukikelpoisia kustannuksia eli myös sellaisia, jotka eivät liity johonkin maksupyyntöön, kuten silloin kun on kyse ennakkomaksun selvittämisestä.
- (56) Jotta sääntelyä voitaisiin yksinkertaistaa, nykyisiä sääntöjä sujuvoittaa ja tämän asetuksen luettavuutta parantaa, olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat useampaa kuin yhtä talousarvion toteutusvälinettä. Sitä varten olisi ryhmiteltävä uudelleen eräitä säännöksiä, yhdenmukaistettava joidenkin säännösten sanamuotoa ja soveltamisalaa sekä poistettava tarpeeton toisto ja ristikkäiset viittaukset.
- (57) Tuloksellisuutta ja tuloksia olisi korostettava aiempaa enemmän. Sen vuoksi on aiheellista määritellä jo vakiintuneiden unionin rahoitusmuotojen (tosiasiallisesti aiheutuneiden avustuskelpoisten kustannusten korvaaminen, yksikkökustannukset, kertakorvaukset ja kiinteän prosenttimäärän mukainen rahoitus) lisäksi uusi rahoitusmuoto, joka ei liity asianomaisten toimien kustannuksiin. Tämän rahoitusmuodon ehtona olisi oltava joko eräiden ennakoedellytysten täyttyminen tai tulosten saavuttaminen, jota mitataan ennalta asetettujen välitavoitteiden tai suoritusindikaattoreiden avulla.
- (58) Jos komissio arvioi EU:n varojen saajien toiminnallisia ja taloudellisia valmiuksia tai saajien järjestelmiä ja menettelyjä, sen olisi voitava hyödyntää muiden yhteisöjen tai rahoittajien, kuten kansainvälisten organisaatioiden, aiemmin tekemiä arviointeja, ettei samaa saajaa arvioitaisi kahteen kertaan. Mahdollisuuteen hyödyntää muiden yhteisöjen tekemiä arviointeja olisi turvauduttava silloin, kun kyseisiä arviointeja laadittaessa on noudatettu sellaisia edellytyksiä, jotka vastaavat tässä asetuksessa

säädetyt asianomaista talousarvion toteutustapaa koskevia edellytyksiä. Komission olisi edistettävä arviointien vastavuoroista hyödyntämistä rahoittajien kesken tukemalla kansainvälisesti hyväksytyjen standardien tai parhaiden kansainvälisten käytäntöjen tunnustamista.

- (59) On tärkeää ehkäistä tilanne, jossa eri yhteisöt tarkastavat EU:n varojen saajien varainkäytön useaan kertaan. Sen vuoksi on säädettävä mahdollisuudesta hyödyntää riippumattomien tarkastajien aiemmin tekemiä tarkastuksia edellyttäen, että ne perustuvat kansainvälisesti hyväksytyihin standardeihin ja antavat kohtuullisen varmuuden ja että ne on laadittu unionin rahoitusosuuden käyttöä koskevien talousselvitysten ja -raporttien pohjalta. Tällaisia tarkastuksia olisi käytettävä pohjana yleisen varmuuden saamiselle EU:n varojen käytöstä.
- (60) On tärkeää, että jäsenvaltiot voivat pyytää niille yhteistyöhön perustuvan toteutuksen puitteissa osoitettujen varojen siirtämistä unionin tasolle, minkä jälkeen komissio toteuttaa varoja suoraan tai välillisesti, mahdollisuuksien mukaan asianomaisen jäsenvaltion hyväksi. Näin voidaan optimoida sekä näiden varojen että niiden välineiden käyttö, jotka on perustettu joko tämän asetuksen tai alakohtaisten asetusten, myös ESIR-asetuksen, mukaisesti ja joihin jäsenvaltiot pyytävät varojen siirtämistä. Näiden välineiden tehokkaan toteutuksen varmistamiseksi on tarpeen säätää, että mikäli varoja siirretään tämän asetuksen tai alakohtaisten asetusten, myös ESIR-asetuksen, mukaisesti perustettuihin välineisiin, sovelletaan kyseisiin asetuksiin sisältyviä sääntöjä.
- (61) Jotta unionin varojen saajien kanssa voidaan tehdä yhteistyötä pitkällä aikavälillä, olisi säädettävä mahdollisuudesta allekirjoittaa rahoitusta koskevia puitteumppanuussopimuksia. Tällaiset sopimukset olisi pantava täytäntöön joko avustuksin tai tekemällä yhteistyösopimuksia unionin varoja toteuttavien yhteisöjen kanssa. Sitä varten olisi säädettävä sopimusten vähimmäissisällöstä. Rahoitusta koskevat puitteumppanuussopimukset eivät kuitenkaan saisi tarpeettomasti rajoittaa unionin rahoituksen saatavuutta.
- (62) Edellytykset ja menettelyt, joiden mukaisesti unionin rahoitusosuuden maksaminen voidaan keskeyttää tai lopettaa tai sen määrää pienentää, olisi yhdenmukaistettava kaikkien talousarvion toteutustapojen osalta (esim. avustukset, hankinnat, välillinen toteutus, palkinnot jne.). Myös maksujen keskeyttämisen tai lopettamisen tai määrän pienentämisen perusteet olisi määritettävä.
- (63) Tässä asetuksessa olisi vahvistettava vakiojaksot, joiden ajan saajien olisi säilytettävä unionin rahoitusosuuksiin liittyvät asiakirjat, jotta vältetään toisistaan poikkeavat tai suhteettomat sopimusvaatimukset ja toisaalta jotta samalla varataan komissiolle, Euroopan petostentorjuntavirastolle ja tilintarkastustuomioistuimelle riittävästi aikaa saada pääsy tällaisiin tietoihin ja asiakirjoihin ja suorittaa jälkitarkastuksia ja jälkikäteisvalvontaa. Lisäksi osallistujat ja saajat olisi velvoitettava tekemään yhteistyötä unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi.
- (64) Jotta osallistujilla ja saajilla olisi riittävät tiedot sekä mahdollisuus käyttää oikeuttaan puolustautua, tässä asetuksessa olisi annettava heille mahdollisuus esittää huomautuksia ennen sellaisen toimen hyväksymistä, joka vaikuttaa haitallisesti heidän oikeuksiinsa, sekä saada tietoa muutoksenhakukeinoista, joiden avulla he voivat riitauttaa tällaisen toimen.

- (65) Unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi komission olisi perustettava varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmä.
- (66) Varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmää olisi sovellettava osallistujiin, saajiin, yhteisöihin, joiden valmiuksia ehdokas tai tarjoaja aikoo hyödyntää, hankkijan alihankkijoihin, henkilöön tai yhteisöön, joka saa välillisesti toteutettavia unionin varoja, henkilöön tai yhteisöön, joka saa unionin varoja suoraan toteutettavista rahoitusvälineistä, tai osallistujiin tai saajiin, jotka saavat varoja talousarviota yhteistyössä toteuttavilta yhteisöiltä.
- (67) On tarpeen selventää, että tehtäessä päätös henkilön tai yhteisön rekisteröimisestä varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmän tietokantaan sen takia, että luonnollinen tai oikeushenkilö, joka on kyseisen henkilön tai yhteisön hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsen tai joka käyttää edustus-, päätös- tai valvontavaltaa kyseisen henkilön tai yhteisön osalta tai joka on rajoittamattomassa vastuussa kyseisen henkilön tai yhteisön veloista, tai luonnollinen henkilö, joka on olennaisessa asemassa oikeudellisen sitoumuksen tekemisen tai täyttämisen kannalta, on jossakin poissulkemistilanteista, tietokantaan rekisteröidään myös tiedot kyseisistä henkilöistä.
- (68) Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän olisi, ottaen huomioon hänen riippumattomuutensa hallintoasioissa, tehtävä päätös, joka koskee henkilön tai yhteisön poissulkemista ratkaisumenettelyistä tai taloudellisten seuraamusten määräämistä, sekä päätettävä asiaan liittyvien tietojen julkaisemisesta. Jos lainvoimaista tuomiota ei ole annettu tai lopullista hallinnollista päätöstä ei ole tehty, sekä tapauksissa, jotka liittyvät vakavaan sopimusrikkomukseen, toimivaltaisten menojen ja tulojen hyväksyjien olisi tehtävä päätöksensä alustavan oikeudellisen arvioinnin perusteella ottaen huomioon tutkintaelimen antama suositus. Tutkintaelimen olisi myös arvioitava poissulkemisen kesto, jos sitä ei ole määrätty lainvoimaisessa tuomiossa tai lopullisessa hallinnollisessa päätöksessä.
- (69) Tutkintaelimen tehtäväksi olisi määritettävä poissulkemisjärjestelmän yhdenmukaisen toiminnan varmistaminen. Tutkintaelimen olisi koostuttava pysyvästä puheenjohtajasta, komission edustajista ja toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän edustajasta.
- (70) Alustava oikeudellinen arviointi ei vaikuta lopulliseen arvioon, jonka jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tekevät kansallisen lainsäädännön nojalla kyseisen henkilön tai yhteisön toiminnasta. Tutkintaelimen suositus ja toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän päätös olisi näin ollen tarkistettava sen jälkeen, kun tällainen lopullinen arvio on annettu tiedoksi.
- (71) Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän olisi suljettava henkilö tai yhteisö menettelyn ulkopuolelle silloin, kun on annettu lainvoimainen tuomio tai tehty lopullinen hallinnollinen päätös, jossa on kyse ammatin harjoittamiseen liittyvästä vakavasta virheestä, sosiaaliturvamaksuihin tai veroihin liittyvien velvoitteiden tahallisesta tai tahattomasta laiminlyönnistä, talousarvioon vaikuttavasta petoksesta, korruptiosta, rikollisjärjestön toimintaan osallistumisesta, rahanpesusta, terrorismin rahoituksesta, terrorismirikoksista, lapsityövoiman käytöstä tai muusta ihmiskaupasta taikka muusta sääntöjenvastaisuudesta. Henkilö tai yhteisö olisi suljettava menettelyn ulkopuolelle myös silloin, kun on kyse vakavasta oikeudellisen sitoumuksen rikkomisesta tai konkurssista.

- (72) Päättyessään poissulkemisesta tai taloudellisen seuraamuksen määräämisestä sekä tällaisen päätöksen julkaisemisesta taikka henkilön tai yhteisön hylkäämisestä toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän olisi varmistettava suhteellisuusperiaatteen noudattaminen ottamalla erityisesti huomioon tilanteen vakavuus, sen vaikutukset talousarvioon, kyseisestä toiminnasta kulunut aika, toiminnan kesto ja toistuminen, sen tahallisuus tai tuottamuksellisuuden aste sekä henkilön tai yhteisön yhteistyö asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa ja sen tutkintaan antama panos.
- (73) Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän olisi myös voitava sulkea henkilö tai yhteisö pois silloin, kun kyseisen talouden toimijan veloista rajoittamattomassa vastuussa oleva luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on konkurssissa tai vastaavassa maksukyvyttömyystilassa tai kun kyseinen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ei kykene täyttämään velvoitteitaan maksaa sosiaaliturvamaksuja tai veroja ja tällainen tilanne vaikuttaa talouden toimijan taloudelliseen asemaan.
- (74) Poissulkemispäätöstä ei pitäisi tehdä, jos asianomainen henkilö tai yhteisö on toteuttanut korjaavia toimenpiteitä ja siten osoittanut luotettavuutensa. Tämän mahdollisuuden ei pitäisi olla käytettävissä silloin, kun on kyse kaikkein vakavimmista rikollisen toiminnan muodoista.
- (75) Suhteellisuusperiaate huomioon ottaen olisi erotettava toisistaan ne tapaukset, joissa poissulkemisen vaihtoehtona voidaan määrätä taloudellinen seuraamus, ja ne tapaukset, joissa asianomaisen saajan toiminnan vakavuus, joka liittyy yritykseen saada perusteettomasti unionin varoja, on peruste sille, että poissulkemisen lisäksi määrätään taloudellinen seuraamus ennaltaehkäisevän vaikutuksen varmistamiseksi. Olisi myös määritettävä hankintaviranomaisen määrättävissä olevan taloudellisen seuraamuksen vähimmäis- ja enimmäismäärät.
- (76) Taloudellinen seuraamus olisi määrättävä ainoastaan saajalle eikä osallistujalle, sillä seuraamuksen määrä lasketaan kyseessä olevan oikeudellisen sitoumuksen arvon pohjalta.
- (77) Olisi otettava huomioon, että mahdollisuus soveltaa hallinnollisia ja/tai taloudellisia seuraamuksia sääntelyn pohjalta ei ole riippuvainen mahdollisuudesta soveltaa sopimuksen mukaisia seuraamuksia, kuten sopimussakkoja.
- (78) Poissulkemisen kestoa olisi rajoitettava direktiivin 2014/24/EU¹⁷ ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti.
- (79) On tarpeen määrittää hallinnollisten seuraamusten määräämistä koskevan vanhentumisajan alkamispäivämäärä ja kesto.
- (80) On tärkeää voida vahvistaa poissulkemisen ja taloudellisen seuraamuksen ennaltaehkäisevää vaikutusta. Ennaltaehkäisevää vaikutusta olisi tältä osin vahvistettava mahdollisuudella julkaista poissulkemiseen ja/tai taloudelliseen seuraamukseen liittyviä tietoja noudattaen täysin Euroopan parlamentin ja neuvoston

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

asetuksessa (EY) N:o 45/2001 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY säädettyjä tietosuojavaatimuksia. Näin osaltaan varmistettaisiin, että kyseinen toiminta ei toistu. Oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti olisi määritettävä tilanteet, joissa tietoja ei julkaista. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän olisi otettava arviossaan huomioon kaikki tutkintaelimen suositukset. Luonnollisten henkilöiden henkilötiedot olisi julkaistava ainoastaan poikkeustapauksissa, ja perusteena olisi oltava toiminnan vakavuus tai sen vaikutus unionin taloudellisiin etuihin.

- (81) Poissulkemiseen tai taloudelliseen seuraamukseen liittyvät tiedot olisi julkaistava ainoastaan silloin, kun on kyse ammatin harjoittamiseen liittyvästä vakavasta virheestä, petoksesta, merkittävistä puutteista talousarviosta rahoitetun sopimuksen olennaisten velvoitteiden täyttämässä taikka sääntöjenvastaisuudesta.
- (82) Menettelyn ulkopuolelle sulkemista koskevat perusteet olisi erotettava selvästi perusteista, jotka saattavat johtaa hylkäämiseen tietyn menettelyn yhteydessä.
- (83) Riskien varhaista havaitsemista ja henkilölle tai yhteisölle määrättäviä hallinnollisia seuraamuksia koskevat tiedot olisi keskitettävä. Kyseiset tiedot olisi tätä varten tallennettava keskitetystä järjestelmästä vastaavan komission perustamaan ja hoitamaan tietokantaan. Järjestelmän käytössä olisi kunnioitettava täysin oikeutta yksityisyyteen ja henkilötietojen suojaan.
- (84) Komission olisi vastattava varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmän perustamisesta ja toiminnasta, mutta muiden toimielinten ja elinten sekä kaikkien talousarviota suoraan, yhteistyössä tai välillisesti toteuttavien yhteisöjen olisi osallistuttava tähän järjestelmään toimittamalla komissiolle asiaankuuluvia tietoja. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän ja tutkintaelimen olisi taattava talouden toimijoille oikeus puolustukseen. Sama oikeus olisi annettava henkilölle tai yhteisölle varhaisen havaitsemisen yhteydessä, kun tulojen ja menojen hyväksyjän harkitsema toimi voisi vahingoittaa asianomaisen henkilön tai yhteisön oikeuksia. Jos kyseessä on petos, korruptio tai muu unionin taloudellisia etuja vahingoittava laiton toiminta, josta ei vielä ole annettu lainvoimaista tuomiota, toimivaltaisella tulojen ja menojen hyväksyjällä ja tutkintaelimellä olisi oltava mahdollisuus lykätä henkilölle tai yhteisölle annettavaa mahdollisuutta huomautusten esittämiseen. Tällainen lykkäys olisi perusteltu ainoastaan silloin, kun on pakottavia laillisia syitä säilyttää tutkinnan luottamuksellisuus.
- (85) Euroopan unionin tuomioistuimella olisi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 261 artiklan mukaisesti oltava täysi harkintavalta tämän asetuksen nojalla määrättyjen seuraamusten osalta.
- (86) Yhteisöjen, jotka toteuttavat talousarviota yhteistyössä tai välillisesti, olisi unionin taloudellisten etujen suojaamisen helpottamiseksi kaikissa toteutustavoissa voitava ottaa asianmukaisesti huomioon unionin tason tulojen ja menojen hyväksyjien päättämät poissulkemiset.
- (87) Tämän asetuksen olisi edistettävä sähköisen hallinnon tavoitetta ja erityisesti sähköisen tiedon käyttöä toimielinten ja kolmansien osapuolten välisessä tiedonvaihdossa.

- (88) Siirtyminen sähköiseen tietojenvaihtoon ja asiakirjojen toimittamiseen sähköisesti yksinkertaistaa huomattavasti menettelyjä. Jotta kuitenkin voidaan samalla turvata asianmukainen oikeudellinen toimintaympäristö, on määritettävä selkeät edellytykset käytettävien järjestelmien hyväksymiselle. Lisäksi on huolehdittava siitä, että unionin varojen hallinnointi säilyy joustavana osallistujien, saajien sekä tulojen ja menojen hyväksyjien kannalta tässä asetuksessa säädetyn mukaisesti.
- (89) Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat hakemusasiakirjojen arvioinnista hankintojen, avustusten myöntämismenettelyjen sekä kilpailujen yhteydessä vastaavan komitean kokoonpanoa ja tehtäviä. Komitea voi koostua ulkopuolisista asiantuntijoista, jos perussäädöksessä niin säädetään.
- (90) Hyvän hallintotavan periaatteen mukaisesti tulojen ja menojen hyväksyjän olisi pyydettävä selvennyksiä tai puuttuvia asiakirjoja noudattaen samalla kuitenkin tasapuolisen kohtelun periaatetta ja muuttamatta olennaisesti hakemusasiakirjoja. Tulojen ja menojen hyväksyjä voi päättää olla pyytämättä edellä mainittuja asiakirjoja vain asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa. Lisäksi tulojen ja menojen hyväksyjän olisi voitava korjata ilmeinen kirjoitusvirhe tai pyytää osallistujaa korjaamaan se.
- (91) Moitteeton varainhoito edellyttää, että komissio suojaa itseään vaatimalla ennakkomaksujen suoritusvaiheessa vakuuksia. Toimeksisaajilta ja avustuksen saajilta ei pitäisi vaatia vakuuksia automaattisesti, vaan riskianalyysin pohjalta. Jos tulojen ja menojen hyväksyjä havaitsee toteutuksen aikana, että takaajalla ei enää ole lupaa myöntää sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti vakuuksia, tulojen ja menojen hyväksyjän olisi voitava pyytää vakuuden korvaamista toisella.
- (92) Erilaiset säännöt, jotka koskevat talousarvion suoraa ja välillistä toteutusta ja erityisesti toteutustehtävien määrittelyä, ovat aiheuttaneet sekaannusta ja luoneet riskin pätevyteen liittyvistä virheistä sekä komission että kumppaneiden osalta. Sen vuoksi sääntöjä olisi yksinkertaistettava ja yhdenmukaistettava.
- (93) Pilareihin perustuvaa ennakoarviointia koskevia säännöksiä olisi tarkistettava, jotta komissio voi mahdollisimman pitkälti hyödyntää sellaisia kumppaneiden järjestelmiä ja menettelyjä, joiden katsotaan vastaavan komission järjestelmiä ja menettelyjä. Lisäksi on tärkeää selvittää, että jos arvioinnissa havaitaan aloja, joilla käytössä olevat menettelyt eivät riitä suojaamaan unionin taloudellisia etuja, komissio voi rahoitusosuussopimusten allekirjoittamisen yhteydessä määrätä ylimääräisiä valvontatoimia. On myös tärkeää nimetä erikseen tapaukset, joissa komissio ei vaadi pilareihin perustuvaa arviointia ennen rahoitusosuussopimusten allekirjoittamista.
- (94) On aiheellista todeta, että EU:n talousarviota toteuttaville organisaatioille osoitettavan korvauksen olisi tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan perustuttava tuloksellisuuteen.
- (95) Komissio käynnistää kumppanuuksia kolmansien maiden kanssa tekemällä rahoitus sopimuksia. On tärkeää selvittää erityisesti niiden rahoitus sopimuksen osien sisältöä, jotka kolmas maa toteuttaa välillisesti.

- (96) On tärkeää tunnustaa rahoitusta yhdistävien välineiden erityinen luonne, sillä kyseisissä välineissä komission rahoitusosuus yhdistyy rahoituslaitosten rahoitukseen, sekä selventää rahoitusvälineitä koskevan X osaston soveltamista.
- (97) Unionin toimielinten omaan lukuunsa tekemiin hankintasopimukseen sovellettavien säännösten ja periaatteiden olisi perustuttava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/23/EU¹⁸ sekä direktiivissä 2014/24/EU oleviin sääntöihin.
- (98) Kun on kyse sekamuotoisista hankintasopimuksista, olisi selkeytettävä menetelmää, jonka mukaisesti hankintaviranomaiset määrittävät sovellettavat säännöt.
- (99) Direktiivissä 2014/24/EU säädetyt kynnyksarvot ylittäviä ja alittavia sopimuksia sekä direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jääviä sopimuksia koskevien hankintamenettelyjen aloittamista edeltäviä ja aloittamisen jälkeisiä tarpeellisia tiedotustoimenpiteitä olisi selkeytettävä.
- (100) Tähän asetukseen olisi sisällytettävä kattava luettelo kaikista niistä hankintamenettelyistä, jotka ovat unionin toimielinten käytettävissä kynnyksarvosta riippumatta.
- (101) Jotta voitaisiin yksinkertaistaa hallintoa ja kannustaa pieniä ja keskisuuria yrityksiä osallistumaan menettelyihin, olisi säädettävä neuvottelumenettelyjen soveltamisesta arvoltaan keskisuuriin sopimuksiin.
- (102) Tässä asetuksessa olisi direktiivin 2014/24/EU tavoin säädettävä mahdollisuudesta toteuttaa markkinakartoitus ennen hankintamenettelyn aloittamista. Sen varmistamiseksi, että innovaatiokumppanuutta käytetään ainoastaan silloin, kun sen tavoitteena olevaa tuotetta ei vielä ole markkinoilla, tässä asetuksessa olisi säädettävä velvollisuudesta toteuttaa alustava markkinakartoitus ennen innovaatiokumppanuuden käynnistämistä.
- (103) Olisi selvennettävä, miten hankintaviranomaiset voivat edistää ympäristönsuojelua ja kestävä kehitystä samalla kun varmistetaan, että ne saavat sopimuksilleen parhaan mahdollisen hinta-laatusuhteen etenkin vaatimalla erityisiä merkkejä tai käyttämällä asianmukaisia ratkaisumenettelyjä.
- (104) Sen varmistamiseksi, että talouden toimijat sopimuksia toteuttaessaan noudattavat sovellettavia ympäristö-, sosiaali- ja työlainsäädännön velvoitteita, jotka on vahvistettu unionin oikeudessa, kansallisessa lainsäädännössä, työehtosopimuksissa tai sovellettavissa direktiivin 2014/24/EU liitteessä X luetelluissa kansainvälisissä sosiaali- ja ympäristöalojen sopimuksissa, tällaisten velvoitteiden olisi kuuluttava hankintaviranomaisen määrittelemiін vähimmäisvaatimuksiin, ja ne olisi sisällytettävä hankintaviranomaisen allekirjoittamiin sopimuksiin.
- (105) On aiheellista, että erilaiset tapaukset, joihin tavallisesti viitataan eturistiriitatilanteina, tunnustetaan ja käsitellään erikseen. Eturistiriidan käsitettä olisi käytettävä ainoastaan tapauksissa, joissa talousarvion toteutuksesta, tarkastuksesta tai valvonnasta vastuussa

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/23/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, käyttöoikeussopimusten tekemisestä (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 1).

oleva yhteisö tai henkilö taikka unionin toimielimen virkamies tai muu toimihenkilö on tällaisessa tilanteessa. Jos talouden toimija yrittää epäasianmukaisesti vaikuttaa menettelyyn tai saada luottamuksellista tietoa, tätä olisi käsiteltävä ammatin harjoittamiseen liittyvänä vakavana virheenä. Lisäksi talouden toimijat saattavat olla tilanteessa, jossa niitä ei ammattiin liittyvien vastakkaisten etujen vuoksi pitäisi valita sopimuksen täytäntöönpanoon. Esimerkiksi yritys ei saisi arvioida hanketta, johon se on osallistunut, tai tilintarkastaja ei saisi tarkastaa tilejä, jotka hän on aiemmin varmentanut.

- (106) Direktiivin 2014/24/EU mukaisesti olisi oltava mahdollista tarkistaa, onko talouden toimija poissuljettu, soveltaa valinta- ja ratkaisuperusteita sekä tarkistaa, onko hankinta-asiakirjoja noudatettu, ja nämä missä tahansa järjestyksessä. Tämän vuoksi tarjous olisi voitava hylätä ratkaisuperusteiden perusteella ilman, että sitä ennen tarkistetaan, täyttääkö kyseinen tarjoaja poissulkemis- tai valintaperusteet.
- (107) Sopimusten ratkaisuperusteena olisi pidettävä kokonaistaloudellisesti edullisinta tarjousta direktiivin 2014/24/EU 67 artiklan mukaisesti. Olisi täsmennettävä, että valintaperusteet liittyvät tiukasti ehdokkaiden tai tarjoajien arviointiin ja että ratkaisuperusteet liittyvät tiukasti tarjousten arviointiin.
- (108) Unionin julkisissa hankinnoissa olisi varmistettava, että unionin varoja käytetään tehokkaalla, avoimella ja asianmukaisella tavalla. Sähköisen hankintamenettelyn olisi tältä osin edistettävä unionin varojen parempaa käyttöä ja parannettava kaikkien talouden toimijoiden mahdollisuuksia saada sopimuksia.
- (109) Olisi täsmennettävä, että kaikissa menettelyissä olisi oltava avaamisvaihe ja arviointivaihe. Ratkaisu- tai myöntämispäätöksen olisi aina perustuttava arviointiin.
- (110) Samalla kun ehdokkaille tai tarjoajille annetaan tiedoksi menettelyn lopputulos, niille olisi myös ilmoitettava päätöksen perustelut ja annettava arviointikertomuksen sisältöön perustuva yksityiskohtainen selvitys perusteluista.
- (111) Koska perusteita sovelletaan vapaavalintaisessa järjestyksessä, muodollisesti hyväksyttävän tarjouksen tehneiden mutta hylättyjen tarjoajien olisi saatava tiedot valitun tarjouksen ominaisuuksista ja suhteellisista eduista, jos ne niitä pyytävät.
- (112) Kun tehdään puitesopimuksia, jotka perustuvat uudelleen kilpailuttamiseen, olisi luovuttava velvollisuudesta antaa hylätyille toimeksisaajille tiedoksi valitun tarjouksen ominaisuudet ja suhteelliset edut, koska jos saman puitesopimuksen osapuolet saavat tällaisia tietoja joka kerta, kun kilpailu avataan uudelleen, niiden välinen terve kilpailu voi vaarantua.
- (113) Hankintaviranomaisen olisi voitava ennen sopimuksen allekirjoittamista peruuttaa hankintamenettely ilman, että ehdokkaat tai tarjoajat olisivat oikeutettuja vaatimaan korvausta. Tämän ei pitäisi vaikuttaa tilanteisiin, joissa hankintaviranomainen on toiminut tavalla, jonka johdosta sen voidaan katsoa olevan unionin oikeuden yleisten periaatteiden mukaisesti vastuussa vahingosta.
- (114) Direktiivin 2014/24/EU tavoin on tarpeen selventää edellytyksiä, joiden mukaisesti sopimusta voidaan muuttaa sen täytäntöönpanon aikana ilman uutta hankintamenettelyä. Etenkään hallinnolliset muutokset, yleisseuraanto sekä selkeiden

ja yksiselitteisten tarkistuslausekkeiden tai vaihtoehtojen soveltaminen eivät muuta alkuperäisen menettelyn vähimmäisvaatimuksia. Uutta hankintamenettelyä olisi vaadittava, kun tehdään olennaisia muutoksia alkuperäiseen sopimukseen, erityisesti sopimuspuolten keskinäisten oikeuksien ja velvollisuuksien laajuuteen ja sisältöön, teollis- ja tekijänoikeuksien jakaminen mukaan luettuna. Tällaiset muutokset osoittavat sopimuspuolten aikovan neuvotella kyseisen sopimuksen keskeiset ehdot tai edellytykset uudelleen erityisesti silloin, kun muutokset olisivat vaikuttaneet menettelyn tulokseen, jos ne olisivat olleet osa alkuperäistä menettelyä.

- (115) On tarpeen säätää, että rakennusurakoita, tavaroita tai monitahoisia palveluja koskevien sopimusten yhteydessä on mahdollisuus vaatia suoritustakuu sen varmistamiseksi, että merkittäviä sopimusvelvoitteita noudatetaan ja että sopimuksen täytäntöönpano on asianmukaista sen koko voimassaolon ajan. Lisäksi on tarpeen säätää varojen pidättämiseen perustuvasta sopimuksen vastuuajan kattavasta vakuudesta näillä aloilla sovellettavan tavanomaisen käytännön mukaisesti.
- (116) Jotta voidaan määrittää sovellettavat kynnsarvot ja menettelyt, on aiheellista selventää, pidetäänkö unionin toimielimiä, toimeenpanovirastoja ja elimiä hankintaviranomaisina. Niitä ei olisi pidettävä hankintaviranomaisina silloin, kun ne ostavat yhteishankintayksiköltä. Lisäksi unionin toimielimet muodostavat yhden oikeushenkilön, eivätkä ne voi tehdä yksiköidensä välillä sopimuksia vaan ainoastaan palvelutasosopimuksia.
- (117) Tähän asetukseen olisi otettava viittaus direktiivissä 2014/24/EU säädettyyn kahteen kynnsarvoon, joista toista sovelletaan rakennusurakoihin ja toista tavara- ja palveluhankintoihin. Edellä tarkoitettuja kynnsarvoja olisi yksinkertaistamiseen ja moitteettomaan varainhoitoon liittyvistä syistä sovellettava myös käyttöoikeussopimuksiin, kun otetaan huomioon unionin toimielinten hankintoihin liittyvien tarpeiden erityispiirteet. Näiden direktiivissä 2014/24/EU säädettyjen kynnsarvojen tarkistusta olisi sen vuoksi sovellettava suoraan unionin toimielinten hankintoihin.
- (118) Julkisiin hankintoihin sovellettavia vakiomenettelyjä olisi yhdenmukaistamiseen ja yksinkertaistamiseen liittyvistä syistä sovellettava myös ostoihin, joihin sovelletaan direktiivissä 2014/24/EU säädettyä kevennettyä järjestelyä. Kevennetyn järjestelyn soveltamisalaan kuuluvien ostojen kynnsarvo olisi tämän vuoksi yhdenmukaistettava palveluhankintasopimuksiin sovellettavan kynnsarvon kanssa.
- (119) Odotusajan soveltamiseksi on tarpeen selkeyttää.
- (120) Ulkoisten toimien alalla sovellettavien hankintasääntöjen olisi oltava yhdenmukaiset direktiivissä 2014/23/EU ja direktiivissä 2014/24/EU säädettyjen periaatteiden kanssa.
- (121) Jotta sääntelyä voitaisiin yksinkertaistaa ja nykyisiä sääntöjä sujuvoittaa ja jotta hankintasääntöjen luettavuutta voitaisiin parantaa, on tarpeen ryhmitellä uudelleen hankintoja koskevat yleissäännökset ja ulkoisiin toimiin liittyviä hankintoja koskevat erityissäännökset sekä poistaa turha toisto ja turhat ristiinviittaukset.
- (122) On tarpeen selventää, mitkä talouden toimijat voivat sijoittautumispaikkansa perusteella osallistua unionin toimielinten hankintamenettelyihin, ja säätää

nimenomaisesti myös kansainvälisten järjestöjen mahdollisuudesta osallistua näihin menettelyihin.

- (123) Jotta voitaisiin ottaa tasapuolisesti huomioon toisaalta tarve hankintasääntöjen avoimuuteen ja yhtenäistämiseen ja toisaalta tarve joustavuuteen tiettyjen näihin sääntöihin sisältyvien teknisten näkökohtien osalta, hankintoja koskevat tekniset säännöt olisi koottava tämän asetuksen liitteeseen ja komissiolle olisi kyseisen liitteen muuttamisen osalta siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti.
- (124) Avustuksia koskevan osaston soveltamisalaa olisi selkiytettävä. Erityisesti olisi selkiytettävä sitä, millaisille toimille tai elimille avustuksia voidaan myöntää ja millaisia oikeudellisia sitoumuksia avustusten osalta voidaan tehdä. Etenkin avustuspäätösten tekeminen olisi vähitellen lopetettava niiden vähäisen käytön ja sähköisten avustusten asteittaisen käyttöönoton vuoksi. Osaston rakennetta olisi yksinkertaistettava siirtämällä muita välineitä kuin avustuksia koskevat säännökset asetuksen muihin osiin. Olisi selkiytettävä sitä, minkälaisille elimille voidaan myöntää toiminta-avustuksia, sillä unionin yleisen edun mukaista tavoitetta edistävät elimet sisältyvät käsitteenä elimiin, jotka edistävät unionin politiikkaan kuuluvaa ja sitä tukevaa tavoitetta. Lisäksi asetuksesta olisi poistettava unionin yleisen edun mukaista tavoitetta edistävän elimen suppea määritelmä.
- (125) Säännöksiä, jotka koskevat avustushakemuksen, ehdotuspyynnön tai avustussopimuksen sisältöä, olisi yksinkertaistettava ja selkiytettävä menettelyjen yksinkertaistamiseksi ja tämän asetuksen luettavuuden parantamiseksi.
- (126) Jotta voitaisiin helpottaa useamman rahoittajan rahoittamien toimien toteuttamista silloin, kun toimen kokonaisrahoitus ei ole tiedossa unionin rahoitusosuutta koskevan sitoumuksen tekoajankohtana, on tarpeen selkiyttää unionin rahoitusosuuden määrittelyä ja sen käytön todentamisessa noudatettavaa menetelmää.
- (127) Kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteän prosenttimäärän mukaisen rahoituksen käytöstä saadut kokemukset ovat osoittaneet, että tällaisilla rahoitusmuodoilla on yksinkertaistettu hallinnollisia menettelyjä merkittävästi ja vähennetty virheriskiä olennaisesti. Kertakorvaukset, kiinteät prosenttimäärät ja yksikkökustannukset soveltuvat rahoitusmuodoiksi siitä riippumatta, millä alalla unionin toimi toteutetaan, ja ne soveltuvat käytettäviksi etenkin vakiomuotoisissa ja toistuvissa toimissa, joita toteutetaan muun muassa liikkuvuuden, instituutioiden kumppanuuksien ja koulutustoimien aloilla. Tällaisissa tilanteissa sovellettavista kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteiden prosenttimäärien käyttöehdoista olisi tehtävä entistä joustavampia. On tarpeen säätää erikseen kokonaiskertakorvauksesta, joka kattaa toimen tai työohjelman kaikki avustuskelpoiset kustannukset. Jotta voitaisiin lisätä tuloksiin keskittymistä, etusijalle olisi asetettava tuotospohjainen rahoitus. Panoksiin perustuvia kertakorvauksia, yksikkökustannuksia ja kiinteitä prosenttimääriä olisi voitava käyttää vaihtoehtona silloin, kun tuotospohjaisten kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteiden prosenttimäärien käyttö ei ole mahdollista tai tarkoituksenmukaista.
- (128) Kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteiden prosenttimäärien käytön hyväksymisessä sovellettavia hallinnollisia menettelyjä olisi yksinkertaistettava antamalla niiden käytön hyväksymisvaltuudet tulojen ja menojen hyväksyjälle.

Komissio voi antaa tällaisen valtuutuksen, jos se on aiheellista toiminnan tai menojen luonteen vuoksi tai niiden tulojen ja menojen hyväksyjien lukumäärän vuoksi, joita asia koskee.

- (129) Jos kaikkia kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteiden prosenttimäärien määrittämiseen käytettäviä tietoja ei ole saatavilla, niiden täydentämiseen olisi voitava käyttää asiantuntija-arvioita.
- (130) Tarkastusten ja valvonnan ja toisaalta kertakorvauksia, yksikkökustannuksia ja kiinteitä prosenttimääriä koskevan säännöllisen arvioinnin keskinäistä suhdetta olisi selkiytettävä. Tarkastuksissa ja valvonnassa olisi keskityttävä selvittämään, ovatko kertakorvausten, yksikkökustannusten tai kiinteän prosenttimäärän mukaisen rahoituksen maksamiselle asetetut edellytykset täyttyneet, ja tarvittaessa myös se, ovatko tuotokset valmistuneet. Edellä tarkoitetuissa edellytyksissä ei saisi vaatia ilmoittamaan avustuksen saajalle tosiasiallisesti aiheutuneita kustannuksia. Kun toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä tai komissio on päättänyt kertakorvausten, yksikkökustannusten tai kiinteän prosenttimäärän mukaisen rahoituksen määrät etukäteen, niitä ei saisi kyseenalaistaa jälkivalvonnassa. Kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteiden prosenttimäärien säännöllinen arviointi saattaa edellyttää avustuksen saajan kirjanpitoon tutustumista tilasto- ja menetelmätarkoituksia varten. Kertakorvauksia, yksikkökustannuksia ja kiinteitä prosenttimääriä voidaan säännöllisen arvioinnin seurauksena päivittää tulevia sopimuksia varten, mutta säännöllistä arviointia ei saisi käyttää jo sovittujen kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteiden prosenttimäärien kyseenalaistamiseen. Avustuksen saajan kirjanpitoon tutustuminen on tarpeen myös petosten torjumiseksi ja havaitsemiseksi.
- (131) Jotta voitaisiin helpottaa pienten organisaatioiden osallistumista EU:n toimintapolitiikan toteuttamiseen tilanteessa, jossa resurssit ovat rajalliset, vapaaehtoistyön arvo olisi hyväksyttävä avustuskelpoiseksi kustannukseksi. Tämä antaisi pienille organisaatioille mahdollisuuden lisätä vapaaehtoistyön osuutta toimelle osoittamastaan yhteisrahoituksesta. Unionin avustus on tällöin tarpeen rajoittaa sellaisiin arvioituihin avustuskelpoisiin kustannuksiin, jotka eivät sisällä vapaaehtoistyön kustannuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perussäädöksessä säädettyä suurinta sallittua yhteisrahoitusosuutta. Koska vapaaehtoistyö on työtä, jota kolmannet osapuolet tekevät avustuksen saajalle korvauksetta, rajoittamalla avustus edellä tarkoitettulla tavalla varmistetaan, ettei avustuksen saajalle korvata kustannuksia, joita sille ei ole aiheutunut.
- (132) Palkinnot ovat tärkeä rahoitustukimuoto, jossa tuki ei liity ennustettavissa oleviin kustannuksiin, ja niiden käyttöä olisi helpotettava ja niihin sovellettavia sääntöjä yksinkertaistettava. Palkintoja olisi pidettävä rahoitustukimuotona, joka täydentää muita rahoitusvälineitä, kuten avustuksia, mutta ei korvaa niitä.
- (133) Palkintojen käytön joustavoittamiseksi säännös, jolla velvoitetaan ilmoittamaan talousarvioesitykseen liitetyissä perusteluissa sellaisista palkinnoista, joiden arvo on vähintään 1 000 000 euroa, olisi korvattava säännöksellä, joka velvoittaa ilmoittamaan tällaisista palkinnoista ennakkoon Euroopan parlamentille ja mainitsemaan ne nimenomaisesti rahoituspäätöksessä.

- (134) Palkintoihin olisi sovellettava avoimuuden ja tasapuolisen kohtelun periaatteita. Tämän vuoksi olisi vahvistettava kilpailuihin sovellettavat vähimmäisvaatimukset, kuten edellytykset, joiden mukaisesti palkinto maksetaan kilpailun voittajille, sekä asianmukaiset julkistamistavat. Lisäksi on tarpeen ottaa käyttöön selkeästi määritelty myöntämismenettely, joka kattaa kilpailun kaikki vaiheet, kuten kilpailuvastausten jättämisen, tietojen antamisen hakijoille ja voittajalle tiedottamisen, ja joka vastaa avustusten myöntämismenettelyä.
- (135) Tässä asetuksessa olisi säädettävä rahoitusvälineisiin, talousarviotakuisiin ja rahoitusapuun sovellettavista periaatteista ja edellytyksistä sekä unionin rahoitusvastuun rajoittamista, petosten ja rahanpesun torjuntaa, rahoitusvälineiden lakkauttamista ja raportointia koskevista säännöistä.
- (136) Unioni on viime vuosina käyttänyt yhä enemmän rahoitusvälineitä, joiden avulla EU:n talousarviovaroilla saadaan aikaan entistä suurempi vipuvaikutus mutta jotka samalla aiheuttavat EU:n talousarvioon kohdistuvan rahoitusriskin. Näihin rahoitusvälineisiin kuuluvat paitsi varainhoitoasetuksen soveltamisalaan jo sisältyvät rahoitusvälineet myös talousarviotakuiden ja rahoitusavun kaltaiset välineet, joita koskevat säännöt ovat aikaisemmin sisältyneet kokonaisuudessaan kyseisistä välineistä annettuihin perussäädöksiin. On tärkeää luoda yhteiset puitteet sen varmistamiseksi, että edellä tarkoitettuihin välineisiin sovelletaan yhdenmukaisia periaatteita, ja koota niitä koskevat säännökset uuteen osastoon, jossa on rahoitusvälineisiin sovellettavien nykyisten sääntöjen lisäksi jaksot talousarviotakuista ja jäsenvaltioille tai kolmansille maille myönnettävää rahoitusapua varten.
- (137) Rahoitusvälineet voivat olla tärkeitä pyrittäessä moninkertaistamaan unionin varojen vaikutusta yhdistämällä nämä varat muihin varoihin ja hyödyntämällä vipuvaikutusta. Rahoitusvälineitä olisi käytettävä ainoastaan silloin, kun ne eivät aiheuta markkinoiden vääristymistä tai ole valtiontukisääntöjen vastaisia.
- (138) Euroopan parlamentin ja neuvoston tiettyä ohjelmaa varten hyväksymien vuotuisten määrärahojen puitteissa rahoitusvälineitä olisi käytettävä sellaisen ennakoarvioinnin perusteella, joka osoittaa, että unionin toimintapoliittiset tavoitteet saavutetaan niiden avulla tehokkaasti.
- (139) Rahoitusvälineiden, talousarviotakuiden ja rahoitusavun käyttö olisi hyväksyttävä perussäädöksellä. Kun rahoitusvälineitä perustetaan asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ilman perussäädöksiä, Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi hyväksyttävä ne talousarviossa.
- (140) Olisi määriteltävä X osaston soveltamisalaan mahdollisesti kuuluvat rahoitusvälineet, kuten lainat, vakuudet, pääomasijoitukset ja oman pääoman luonteiset sijoitukset sekä riskinjakovälineet. Riskinjakovälineen määritelmän olisi katettava myös hankejoukkolainojen luottoriskiä vähentävät järjestelyt, jotka kattavat hankkeen velanhoitoriskin ja joilla vähennetään joukkovelkakirjojen haltijoiden luottoriskiä lainan tai vakuuden muodossa olevan luottoriskiä vähentävän järjestelyn avulla.
- (141) Kaikki rahoitusvälineestä palautuneet varat olisi käytettävä sen rahoitusvälineen tarpeisiin, josta ne ovat peräisin, kyseisen välineen tehokkuuden parantamiseksi ja kyseistä välinettä varten talousarviosta mahdollisesti osoitettavien uusien varojen vähentämiseksi, jollei perussäädöksessä muuta säädetä.

- (142) Olisi otettava huomioon etujen yhteensovittaminen unionin politiikan tavoitteisiin pyrittäessä sekä erityisesti se, että Euroopan investointipankilla ja Euroopan investointirahastolla on rahoitusvälineiden täytäntöönpanoa varten tarvittava erityisasiantuntemus.
- (143) Euroopan investointipankilla ja Euroopan investointirahastolla olisi ryhmänä toimiessaan oltava mahdollisuus siirtää osa toteutusvaltuuksista keskenään silloin, kun siitä voi olla hyötyä tietyn toimen toteuttamisessa, komission kanssa tehdyssä sopimuksessa tarkemmin määritellyin edellytyksin.
- (144) Olisi selkeytettävä, että silloin kun rahoitusvälineitä yhdistetään muihin unionin talousarviosta myönnettävän rahoitustuen muotoihin, olisi sovellettava rahoitusvälineitä koskevia sääntöjä. Näitä sääntöjä olisi tapauksen mukaan täydennettävä alakohtaisessa lainsäädännössä säädetyillä erityisvaatimuksilla.
- (145) Rahoitusvälineiden ja talousarviotakuiden täytäntöönpanon olisi lisäksi oltava unionin veropoliittisten tavoitteiden ja unionin toteuttamien veronkierron vastaisten toimenpiteiden, etenkin aggressiivisen verosuunnittelun ja veroalan hyvän hallintotavan, mukaista. Tältä osin olisi otettava huomioon komission suositus aggressiivisesta verosuunnittelusta (C(2012)8806), komission suositus toimenpiteistä, joilla kannustetaan kolmansia maita soveltamaan veroalan hyvää hallintotapaa koskevia vähimmäisvaatimuksia veroasioissa (C(2012)8805), komission tiedonanto ”Verojen kiertämisen estämistä koskeva paketti: Seuraavat toimet tehokkaan verotuksen ja paremman verotuksen avoimuuden toteuttamiseksi EU:ssa (COM(2016)23) ja etenkin siihen sisältyvä komission tiedonanto tehokasta verotusta koskevasta ulkoisesta strategiasta (COM(2016)24) sekä näihin liittyvä unionin tasolla tapahtunut kehitys.
- (146) Talousarviotakuut ja jäsenvaltioille tai kolmansille maille tarkoitettu rahoitusapu ovat talousarvion ulkopuolisia toimia, joilla on merkittävä vaikutus unionin taseeseen. Sisällyttämällä nämä toimet varainhoitoasetukseen parannetaan unionin taloudellisten etujen suojaa ja selkiytetään niiden hyväksymisessä, hallinnoinnissa ja kirjanpidossa sovellettavaa kehystä, vaikka kyseiset toimet säilyvät talousarvion ulkopuolella.
- (147) Unioni on viime aikoina käynnistänyt merkittäviä talousarviotakuisiin perustuvia aloitteita, joihin kuuluvat muun muassa Euroopan strategisten investointien rahasto, jäljempänä ’ESIR-rahasto’, ja Euroopan kestävän kehityksen rahasto (EKKR). Tällaisille välineille on ominaista, että niiden myötä unionille syntyy ehdollinen velka, ja ne edellyttävät tämän vuoksi varojen käyttöön asettamista likviditeettipuskurin luomiseksi, jotta talousarviosta voitaisiin kattaa asianmukaisesti maksuvelvoitteet, joita ehdollisista veloista saattaa aiheutua. Jotta voitaisiin varmistaa, että unioni säilyttää luottoluokituksensa ja näin samalla kykynsä tarjota tehokkaasti rahoitusta, on olennaisen tärkeää, että ehdollisten velkojen hyväksymisessä, niihin liittyvän puskurin muodostamisessa ja niiden seurannassa noudatetaan tehokkaita sääntöjä, joita olisi sovellettava kaikkiin talousarviotakuisiin.
- (148) Talousarviotakuista aiheutuvat ehdolliset velat voivat koskea hyvin monia erilaisia rahoitus- ja sijoitustoimia. Mahdollisen talousarviotakuuseen vetoamisen ajankohtaa ei voida vuositasolla määrittää täydellä varmuudella samaan tapaan kuin lainojen takaisinmaksua, joka noudattaa määrättyä aikataulua. Sen vuoksi on välttämätöntä luoda ehdollisten velkojen hyväksymistä ja seuranta varten kehys, jolla varmistetaan,

että unionin omien varojen järjestelmästä tehdyssä neuvoston päätöksessä (EY, Euratom) 2007/436 asetettuja maksumäärärahojen vuotuisia enimmäismääriä noudatetaan aina kaikilta osin.

- (149) Kehyksessä olisi säädettävä myös hallinnoinnista ja valvonnasta, johon kuuluu muun muassa tietojen säännöllinen antaminen unionin rahoitustilanteesta. Rahoitusvelkojen rahoitusaste olisi määritettävä kulloisestakin välineestä aiheutuvien rahoitusriskien asianmukaisen arvioinnin perusteella. Ehdollisten velkojen kestävyyttä olisi arvioitava vuosittain vuotuisen talousarviomenettelyn yhteydessä. Olisi otettava käyttöön varhaisvaroitusjärjestelmä, jotta voitaisiin välttää tilanteet, joissa varat eivät riitä rahoitusvelkojen kattamiseen.
- (150) Rahoitusvälineiden, talousarviotakuiden ja rahoitusavun lisääntynyt käyttö edellyttää, että käyttöön otetaan ja puskuriksi varataan merkittävä määrä maksusitoumusmäärärahoja. Vipuvaikutuksen aikaansaamiseksi siten, että talousarviota suojataan samalla riittävästi rahoitusveloilta, on tärkeää, että puskuriksi tarvittavat määrät optimoidaan ja tehokkuusedut varmistetaan osoittamalla kyseiset määrät yhteiseen vararahastoon. Näitä yhteiseen vararahastoon osoitettuja varoja voidaan käyttää joustavammin, minkä ansiosta voidaan soveltaa tosiasiallista kokonaisrahoitusastetta, jonka avulla tarvittava suoja voidaan varmistaa optimaalisella varojen määrällä.
- (151) Yhteistä vararahastoa ja sen rahoittamista koskevilla säännöillä olisi varmistettava vankka sisäisen valvonnan kehys. Komission olisi annettava tilinpitäjää kuultuaan suuntaviivat vararahaston varojen hoidosta. Tulojen ja menojen hyväksyjien olisi aktiivisesti seurattava vastuullaan olevia rahoitusvelkoja, ja yhteisestä vararahastosta vastaavan tulojen ja menojen hyväksyjän olisi hoidettava vararahaston käteisvaroja ja omaisuuseriä tilinpitäjän vahvistamia sääntöjä ja menettelyjä noudattaen.
- (152) Talousarviotakuisiin ja rahoitusapuun olisi sovellettava rahoitusvälineitä varten käyttöön otettuja periaatteita. Etenkin talousarviotakuiden tapauksessa olisi noudatettava seuraavia periaatteita: niiden olisi oltava peruuttamattomia, ehdottomia ja vaadittaessa maksettavia (on demand); niihin olisi sovellettava välillistä toteutusta ja niiden suoran toteuttamisen olisi oltava mahdollista ainoastaan poikkeustapauksissa; ne saavat kattaa ainoastaan rahoitus- ja sijoitustoimia ja niiden vastapuolten olisi osallistuttava omilla varoillaan takuun kattamien toimien rahoitukseen.
- (153) Jäsenvaltioille tai kolmansille maille tarkoitettu rahoitusapu olisi myönnettävä lainan, luottojärjestelyn tai minkä tahansa muun sellaisen välineen muodossa, jolla katsotaan voitavan varmistaa tuen vaikuttavuus. Komissio lainaa rahoitusapuna myönnettävät varat pääomamarkkinoilta tai rahoituslaitoksilta, ja sille olisi annettava tähän tarvittavat valtuudet. Näin varmistetaan, ettei unioni ole osallisena sellaisessa maturiteettien muuttamisessa, josta sille aiheutuisi korkoriski tai jokin muu markkinariski.
- (154) Rahoitusvälineisiin liittyviä säännöksiä olisi sovellettava mahdollisimman pian ja viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2018, jotta tavoitteena oleva yksinkertaistaminen ja tehokkuus voitaisiin saavuttaa. Talousarviotakuisiin ja rahoitusapuun sekä yhteiseen vararahastoon liittyviä säännöksiä olisi sovellettava vuoden 2020 jälkeisen monivuotisen rahoituskehysten voimassaolon alkamisesta lähtien. Tämä aikataulu

antaa mahdollisuuden ehdollisten velkojen hallinnointiin tarkoitettujen uusien välineiden perusteelliseen valmisteluun. Sen ansiosta voidaan lisäksi varmistaa, että vuoden 2020 jälkeistä monivuotista rahoituskehystä koskeva ehdotus ja siihen liittyvät yksittäiset ohjelmat ovat yhdenmukaiset X osastossa vahvistettujen periaatteiden kanssa.

- (155) Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyivät 22 päivänä lokakuuta 2014 asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014, jolla kumotaan asetus (EY) N:o 2004/2003 ja annetaan uudet säännöt muun muassa Euroopan tason poliittisten puolueiden ja säätiöiden rahoituksesta; nämä säännöt koskevat etenkin rahoitusedellytyksiä, rahoituksen myöntämistä ja jakamista, lahjoituksia ja rahoitusosuuksia, vaalikampanjoiden rahoittamista Euroopan parlamentin vaalien yhteydessä, korvattavia kustannuksia, rahoituksen käyttökieltoa, kirjanpito-, raportointi- ja tilintarkastusvelvoitteita, toteuttamista ja valvontaa, seuraamuksia, Euroopan tason poliittisista puolueista ja säätiöistä vastaavan viranomaisen, Euroopan parlamentin tulojen ja menojen hyväksyjän ja jäsenvaltioiden yhteistyötä sekä avoimuutta. Kyseistä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2017.
- (156) Tähän asetukseen olisi otettava säännöt asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 mukaisesti unionin yleisestä talousarviosta Euroopan tason poliittisille puolueille osoitettavista rahoitusosuuksista. Näissä säännöissä olisi annettava Euroopan tason poliittisille puolueille niiden toiminnan edellyttämää lisäjoustavuutta tällaisten rahoitusosuuksien käyttämiseen sovellettavien määräaikojen osalta.
- (157) Euroopan tason poliittisille puolueille myönnettävä rahoitustuki olisi annettava erityisenä rahoitusosuutena, joka vastaa kyseisten puolueiden erityistarpeita.
- (158) Vaikka rahoitustuki myönnetään edellyttämättä vuotuista työohjelmaa, Euroopan tason poliittisten puolueiden olisi osoitettava jälkikäteen, että unionin rahoitus on käytetty moitteettomasti. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän olisi etenkin tarkistettava, onko rahoitus käytetty rahoituksen suorittamispyyntön mukaisten korvattavien kustannusten kattamiseen tässä asetuksessa säädetyissä määräajoissa. Euroopan tason poliittisille puolueille myönnetty rahoitusosuudet olisi käytettävä niiden myöntämismuuttoa seuraavan varainhoitovuoden loppuun mennessä, minkä jälkeen toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän olisi perittävä takaisin kaikki mahdollisesti käyttämättä jäänyt rahoitus.
- (159) Euroopan tason poliittisten puolueiden toimintamenojen kattamiseen myönnettyä unionin rahoitusta ei saisi käyttää muihin kuin asetuksessa (EU, Euratom) N:o 1141/2014 säädettyihin tarkoituksiin, etenkin muiden yhteisöjen, kuten kansallisten poliittisten puolueiden, suoraan tai välilliseen rahoittamiseen. Euroopan tason poliittisten puolueiden olisi käytettävä rahoitusosuudet kattamaan prosentteina määritetty osuus senhetkisistä ja tulevista menoista. Niillä ei saisi kattaa menoja tai velkoja, jotka ovat syntyneet ennen rahoitusosuuksia koskevien hakemusten jättämistä.
- (160) Rahoitusosuuksien myöntämismenettelyä olisi lisäksi yksinkertaistettava ja mukautettava Euroopan tason poliittisten puolueiden erityispiirteisiin etenkin poistamalla valintaperusteet, ottamalla käyttöön yleissääntö, jonka mukaan maksetaan yksi täysimääräinen ennakkomaksu, sekä tarjoamalla mahdollisuus käyttää

kertakorvauksia, yksikkökustannuksia tai kiinteän prosenttimäärän mukaista rahoitusta tai rahoitusta, jota ei ole sidottu rahoitettavien toimien kustannuksiin.

- (161) Unionin yleisestä talousarviosta myönnetty rahoitusosuus olisi keskeytettävä, sitä olisi vähennettävä tai se olisi lopetettava, jos Euroopan tason poliittinen puolue ei noudata asetuksessa (EU, Euratom) N:o 1141/2014 säädettyjä velvoitteitaan.
- (162) Sekä varainhoitoasetukseen että asetukseen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 perustuvia seuraamuksia olisi määrättävä johdonmukaisesti, ja niiden määräämisessä olisi noudatettava *ne bis in idem* -periaatetta. Varainhoitoasetuksessa säädettyjä hallinnollisia ja/tai taloudellisia seuraamuksia ei asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 mukaan määrätä silloin, kun seuraamuksia on jo määrätty kyseisen asetuksen nojalla.
- (163) Tässä asetuksessa olisi säädettävä yleisestä kehyksestä, jonka mukaisesti talousarviotukea voidaan käyttää välineenä ulkoisten toimien alalla ja johon kuuluvat myös kolmannelle maalle asetettava velvollisuus toimittaa komissiolle riittävästi ajantasaista tietoa sen arvioimiseksi, täyttyvätkö sovitut edellytykset, ja säännökset, joilla varmistetaan unionin taloudellisten etujen suojaaminen.
- (164) Komissiolle olisi annettava valtuudet perustaa ja hallinnoida hätätoimia, hätätilaa seuraavia toimia ja aihekohtaisia toimia varten tarkoitettuja unionin erityisrahastoja sekä ulkoisten että EU:n sisäisten toimien alalla. Viimeaikaiset tapahtumat Euroopan unionissa ovat osoittaneet, että EU:n sisällä on tarpeen lisätä rahoituksen joustavuutta. Koska ulkoisia ja sisäisiä politiikkoja on yhä vaikeampi erottaa toisistaan, tällaisen joustavuuden avulla voitaisiin myös vastata rajatylittäviin haasteisiin. On tarpeen vahvistaa periaatteet, joita sovelletaan unionin erityisrahastoihin maksettaviin rahoitusosuuksiin, taloushallinnon toimijoiden ja erityisrahastojen hallitusten vastuiden selkiyttämiseksi. Lisäksi on tarpeen antaa säännöt, joilla varmistetaan, että rahoittajat ovat tasapuolisesti edustettuina erityisrahaston hallituksessa ja että varojen käyttöä koskevan lopullisen päätöksen tekeminen edellyttää komission hyväksyntää.
- (165) Nykyisten sääntöjen sujuvoittamiseksi ja turhan toiston välttämiseksi olisi poistettava varainhoitoasetuksen toinen osa, joka sisältää Euroopan maatalouden tukirahastoon, tutkimukseen, ulkoisiin toimiin sekä tiettyihin EU:n rahastoihin sovellettavat erityissäännökset. Tämän toisen osan säännökset olisi joko otettava varainhoitoasetuksen asianomaisiin osiin tai silloin, kun on kyse säännöksistä, joita ei enää sovelleta tai joilla ei enää ole merkitystä, poistettava.
- (166) Tilinpäätöstä ja kirjanpitoa koskevia säännöksiä olisi yksinkertaistettava ja selkiytettävä. Kaikki tilinpäätöstä ja taloudellista raportointia koskevat säännökset olisi sen vuoksi koottava omaan osastonsa.
- (167) Menettely, jota noudattaen toimielimet raportoivat nykyisin kiinteistöhankeistaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle, olisi säilytettävä. Toimielinten olisi voitava rahoittaa uusia kiinteistöhankeita määrärahoilla, jotka on saatu jo myydyistä kiinteistöistä. Tämän vuoksi tekstiin olisi lisättävä viittaus käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja koskeviin säännöksiin. Näin voitaisiin ottaa huomioon toimielinten kiinteistöpolitiikan muuttuvat tarpeet ja samalla säästää kustannuksissa ja lisätä joustavuutta.

- (168) Komissiolle olisi teknisten osatekijöiden, yksityiskohtaisten hankintasääntöjen ja tiettyihin unionin elimiin sovellettavien yksityiskohtaisten sääntöjen mukauttamiseksi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tämän asetuksen liitteen, SEUT-sopimuksen ja Euratomin perustamissopimuksen mukaisesti perustettuja elimiä varten annetun varainhoidon puiteasetuksen sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen perustuvien elinten varainhoidon malliasetuksen osalta. On erityisen tärkeää, että komissio toteuttaa asianmukaiset kuulemiset valmisteluvaiheessa, myös asiantuntijatasolla, ja että kyseiset kuulemiset toteutetaan 13 päivänä huhtikuuta 2016 toimielinten välillä paremmasta lainsäädännöstä tehdyssä sopimuksessa määrättyjen periaatteiden mukaisesti. Jotta varmistettaisiin osapuolten tasapuolinen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentti ja neuvosto saavat kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijat ja niiden asiantuntijat pääsevät järjestelmällisesti osallistumaan delegoituja säädöksiä valmistelevien komission asiantuntijaryhmien kokouksiin.
- (169) Erityisrahoitusvälineiden täytäntöönpanon nopeuttamiseksi on aiheellista yksinkertaistaa varojen käyttöönottoon ja määrärahojen siirtämiseen liittyviä menettelyjä siten, että Euroopan globalisaatiorahaston ja Euroopan unionin solidaarisuusrahaston tapauksessa käytetään komission sisäisiä siirtoja.
- (170) Jotta varmistettaisiin, että työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevasta Euroopan unionin ohjelmasta (EaSI-ohjelma) voidaan nopeasti osoittaa riittävästi varoja ensisijaisia poliittisia tavoitteita varten tilanteiden muuttuessa, ohjelman kunkin kolmen lohkon alustavien osuuksien ja kuhunkin lohkoon sisältyvien aihekohtaisten osa-alueiden vähimmäisprosenttiosuuksien olisi oltava nykyistä joustavampia. Näin voitaisiin parantaa kyseisen ohjelman hallinnointia ja keskittää talousarviovarat toimiin, joilla saavutetaan parempia tuloksia työllisyyden alalla ja sosiaalialalla.
- (171) Jotta voitaisiin helpottaa kulttuurimatkailuun ja kestäväan matkailuun liittyviä infrastruktuuri-investointeja, olisi poistettava eräitä näitä investointeja edistävien tukien soveltamisalaa koskevia rajoituksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta EU:n ympäristölainsäädännön ja etenkin siihen kuuluvien strategista ympäristöarviointia ja ympäristövaikutusten arviointia koskevien direktiivien täysimääräistä soveltamista.
- (172) Jotta voitaisiin vastata lisääntyneiden muutto- ja pakolaisvirtojen asettamiin haasteisiin, olisi määriteltävä tavoitteet, joihin Euroopan aluekehitysrahastosta voidaan osoittaa rahoitusta maahantulijoiden ja pakolaisten tukemiseksi.
- (173) Koska Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013¹⁹ säännöksiin tehdyt muutokset tarjoavat edullisemmat ehdot tietyille tuloa tuottaville toimille, joita koskevat tukimäärät tai tukiosuudet määritellään Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta annetun asetuksen liitteessä II, on tarpeen säätää näihin

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

säännöksiin sovellettavasta erillisestä voimaantulopäivästä, jotta voidaan varmistaa, että asetuksen (EU) N:o 1303/2013 mukaisesti tuettavia toimia kohdellaan tasapuolisesti.

- (174) Toimien toteuttamisen helpottamiseksi olisi laajennettava mahdollisten tuensaajien joukkoa. Sen vuoksi koheesiopolitiikan tukea olisi voitava myöntää myös luonnollisille henkilöille.
- (175) Jotta voitaisiin varmistaa ERI-rahastojen yhteistyössä hallinnoitavien varojen moitteeton hoito ja selkiyttää jäsenvaltioiden velvollisuuksia, yleisissä periaatteissa olisi nimenomaisesti viitattava varainhoitoasetuksessa vahvistettuihin periaatteisiin, jotka koskevat talousarvion toteuttamiseen liittyvää sisäistä valvontaa ja eturistiriitojen välttämistä.
- (176) Kaikkien unionin rahastojen välistä synergiaa olisi lisättävä mahdollisimman paljon, jotta muuttoliikkeeseen ja turvapaikka-asioihin liittyviin haasteisiin voitaisiin vastata tehokkaasti. Tämän vuoksi olisi varmistettava, että silloin, kun rahastokohtaisissa säännöissä vahvistetaan temaattisten tavoitteiden pohjalta prioriteetteja, tällaiset prioriteetit kattavat myös kunkin rahaston varojen tarkoituksenmukaisen käytön edellä mainituilla osa-alueilla.
- (177) Johdonmukaisen ohjelmasuunnittelun varmistamiseksi kumppanuussopimukset ja toimenpideohjelmat olisi sovittava yhteen vuosittain.
- (178) Jäsenvaltioille osana koheesiopolitiikkaa osoitettujen varojen käytön optimoimiseksi on tarpeen antaa jäsenvaltioille mahdollisuus siirtää ERI-rahastoja varten osoitettuja varoja varainhoitoasetuksen tai alakohtaisten asetusten mukaisesti perustettuihin välineisiin.
- (179) Jotta voitaisiin helpottaa yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden valmistelua ja toteuttamista, päärahastosta olisi voitava kattaa valmistelu- ja toimintakustannuksia sekä toiminnan edistämiskustannuksia.
- (180) Jotta voitaisiin helpottaa yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisinvestointien ja yhdennettyjen alueellisten investointien toteuttamista, olisi selkiytettävä paikallisten toimintaryhmien, kun kyse on yhteisölähtöisistä paikallisista kehittämisstrategioista, ja paikallisviranomaisten, alueellisten kehittämiselinten ja valtiosta riippumattomien järjestöjen, kun kyse on yhdennetyistä alueellisista investoinneista, tehtäviä ja vastuita suhteessa muihin ohjelmista vastaaviin elimiin. Välttäväksi elimeksi nimeämistä olisi edellytettävä ainoastaan silloin, kun kyseinen elin hoitaa tehtäviä, jotka eivät kuulu asianomaisessa artiklassa kuvattuihin tehtäviin, tai silloin kun nimeämistä edellytetään rahastokohtaisissa säännöissä.
- (181) On tarpeen selvittää, että hallintoviranomaisilla olisi oltava mahdollisuus panna rahoitusvälineet täytäntöön tekemällä sopimus suoraan Euroopan investointipankin, jäljempänä 'EIP', tai kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa.
- (182) Monet jäsenvaltiot ovat perustaneet julkisomisteisia pankkeja tai rahoituslaitoksia, joille on annettu julkisen politiikan alaan kuuluva tehtävä edistää talouskehitystä. Tällaisilla pankeilla ja rahoituslaitoksilla on erityispiirteitä, joiden vuoksi ne poikkeavat yksityisistä liikepankeista siltä osin, kuin on kyse niiden omistussuhteista,

niille annetusta kehittämistä koskevasta toimeksiannosta ja voiton maksimoinnin tavoitteen puuttumisesta. Tällaisten pankkien tehtävänä on erityisesti lieventää markkinoiden toimintapuutteiden vaikutusta silloin kun liikepankkien rahoituspalvelutarjonta ei vastaa kysyntää tietyillä alueilla, tietyillä politiikan osa-alueilla tai tietyillä toimialoilla. Tällaisilla julkisomisteisilla pankeilla ja rahoituslaitoksilla on hyvät edellytykset edistää ERI-rahastojen tarjoaman rahoituksen saatavuutta ilman kilpailuun kohdistuvia vaikutuksia. Ne voivat tehtäviensä ja ominaispiirteidensä ansiosta auttaa jäsenvaltioita lisäämään rahoitusvälineiden käyttöä ERI-rahastoista myönnettävän rahoituksen tarjonnassa, jotta voitaisiin varmistaa, että kyseisten varojen vaikutus reaaliatalouteen on mahdollisimman suuri. Tämän tavoitteen saavuttamiseen pyritään myös komission politiikalla, jonka tarkoituksena on tukea tällaisten pankkien ja rahoituslaitosten toimimista rahastojen hoitajina sekä ERI-rahastojen rahoituksen täytäntöönpanossa että Euroopan investointiohjelman mukaisen, ERI-rahastojen ja ESIR-rahaston varoja yhdistävän rahoituksen täytäntöönpanossa. Sen vuoksi on perusteltua antaa hallintoviranomaisille mahdollisuus tehdä suoraan sopimuksia tällaisten julkisten pankkien ja rahoituslaitosten kanssa. Jotta voitaisiin kuitenkin varmistaa, että edellä tarkoitettu mahdollisuus sopimuksen suoraan tekemiseen on sisämarkkinoiden periaatteiden mukainen, säännöksen soveltamisen edellytyksenä olisi oltava, että julkisilta pankeilta ja rahoituslaitoksilta vaaditaan tiukkojen ehtojen täyttämistä.

- (183) Jotta pk-yrityksiä koskeva aloite voitaisiin säilyttää yhtenä vaihtoehtoisena välineenä, jolla voidaan auttaa parantamaan pk-yritysten kilpailukykyä, on tarpeen säätää, että jäsenvaltiot voivat myöntää osarahoitusta pk-yrityksille tarkoitetuille rajaamattomiin vakuuksiin ja arvopaperistamiseen perustuville yhteisille rahoitusvälineille koko ohjelmakauden ajan, ja saattaa ajan tasalle tähän mahdollisuuteen liittyvät säännökset, kuten ennakoarviointeja ja toteutuksen aikana tai sen jälkeen tehtäviä arviointeja koskevat säännökset.
- (184) Euroopan strategisten investointien rahastosta, Euroopan investointineuvontakeskuksesta ja Euroopan investointihankeportaalista sekä asetusten (EU) N:o 1291/2013 ja (EU) N:o 1316/2013 muuttamisesta – Euroopan strategisten investointien rahasto 25 päivänä kesäkuuta 2015 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2015/1017 on tarkoitus tarjota jäsenvaltioille mahdollisuus käyttää ERI-rahastojen varoja sellaisten tukikelpoisten hankkeiden rahoittamiseen, jotka kuuluvat EU:n myöntämän ESIR-takuun piiriin. Olisi annettava erityissäännös sellaisista ehdoista, jotka mahdollistavat paremman vastavuoroisuuden ja täydentävyyden ja helpottavat näin ERI-rahastojen varojen yhdistämistä sellaisiin EIP:n rahoitustuotteisiin, jotka kuuluvat unionin myöntämän ESIR-takuun piiriin.
- (185) Jotta voitaisiin yksinkertaistaa ja yhdenmukaistaa valvonta- ja tarkastusvaatimuksia ja lisätä vastuuvollisuutta EIP:n ja muiden kansainvälisten rahoituslaitosten täytäntöönpanemien rahoitusvälineiden yhteydessä, on tarpeen muuttaa rahoitusvälineiden hallinnointia ja valvontaa koskevia säännöksiä varmuuden hankkimisessa noudatettavan menettelyn helpottamiseksi.
- (186) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta tämän asetuksen 40 artiklan 1 kohdassa määriteltyjen valvontakertomusten ja vuotuisten tarkastuskertomusten mallin osalta.

Edellä tarkoitettua täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011²⁰ mukaisesti.

- (187) Jotta voitaisiin varmistaa, että rahoitusoikaisuja käsitellään samalla tavalla kuin ohjelmakaudella 2007–2013, on tarpeen selventää, että yksittäinen sääntöjenvastainen meno olisi rahoitusvälineiden tapauksessa voitava korvata samaan toimeen liittyvällä sääntöjenmukaisella menolla, jolloin rahoitusoikaisun seurauksena ei ole rahoitusvälinettä koskevan toimen varojen nettomenetys.
- (188) Jotta yksityisiä sijoittajia voitaisiin kannustaa sijoittamaan julkisen politiikan alaan kuuluviin hankkeisiin, olisi otettava käyttöön sijoittajien eriytetyn kohtelun periaate, jonka mukaan ERI-rahastot voivat tietyissä olosuhteissa olla heikommassa etuoikeusasemassa yksityiseen sijoittajaan ja EU:n myöntämän ESIR-takuun piiriin kuuluviin EIP:n rahoitustuotteisiin nähden. Tässä yhteydessä olisi myös vahvistettava edellytykset edellä tarkoitettun eriytetyn kohtelun periaatteen soveltamiselle ERI-rahastojen varojen täytäntöönpanon yhteydessä.
- (189) Jotta voitaisiin ottaa huomioon pitkään alhaisena säilynyt korkotaso ja jotta rahoitusvälineitä täytäntöönpaneville elimille ei aiheutuisi kohtuutonta haittaa, yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 43 artiklan mukaisesti ERI-rahastojen investoinneista kertynyt negatiivinen korko olisi voitava rahoittaa rahoitusvälineeseen palautuneista varoista edellyttäen, että varainhallinta on ollut huolellista ja aktiivista.
- (190) Jotta raportointivelvoitteet voitaisiin yhdenmukaistaa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen uuden, sijoittajien eriytettyä kohtelua koskevan 43 a artiklan kanssa ja välttää päällekkäisyys 46 artiklan 2 kohdan h alakohdassa tarkoitettun ”investointien arvon” ja 46 artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettun ”oman pääoman ehtoisten sijoitusten arvon” välillä, on tarpeen saattaa kyseisen asetuksen 46 artikla ajan tasalle.
- (191) ERI-rahastojen varojen täytäntöönpanon helpottamiseksi jäsenvaltioille on tarpeen antaa mahdollisuus tehdä suoraan sopimuksia silloin kun on kyse EIP:n/EIR:n, muiden kansainvälisten rahoituslaitosten tai julkisomisteisten pankkien tai rahoituslaitosten toteuttamista teknisen avun toimista.
- (192) Tuloja tuottavien toimien toteuttamisen helpottamiseksi yhteisrahoitusosuutta olisi voitava vähentää milloin tahansa ohjelman toteutuksen aikana ja lisäksi olisi tarjottava mahdollisuus tulojen nettomäärää koskevien kiinteiden prosenttiosuuksien vahvistamiseen kansallisella tasolla.
- (193) Koska Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014 hyväksyminen viivästyi ja koska kyseisessä asetuksessa säädetään tuki-intensiteeteistä, on tarpeen säätää eräistä Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tuloa tuottavia toimia koskevista poikkeuksista.

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (194) Tuensaajien hallinnollisten rasitteiden vähentämiseksi olisi korotettava kynnysarvoa, jonka perusteella tiettyihin toimiin ei tavanomaisesta poiketen sovelleta velvoitetta laskea ja ottaa huomioon toteutuksen aikana saadut tulot.
- (195) Jotta voitaisiin helpottaa ERI-rahastojen ja muiden unionin välineiden välistä synergiaa, aiheutuneita menoja voidaan kattaa yksittäisistä ERI-rahastoista ja unionin välineistä etukäteen sovitussa suhteessa.
- (196) Kertakorvausten käytön edistämiseksi ja kun otetaan huomioon, että kertakorvausten on perustuttava asianmukaiseen, tasapuoliseen ja todennettavissa olevaan laskentamenetelmään, jolla on tarkoitus varmistaa moitteeton varainhoito, kertakorvausten käytölle asetettu yläraja olisi poistettava.
- (197) Jotta voitaisiin vähentää tuensaajille hankkeiden toteuttamisesta aiheutuvia rasitteita, olisi otettava käyttöön uusi yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto sellaista rahoitusta varten, joka ei perustu toimien kustannuksiin vaan muihin ehtoihin.
- (198) Kun otetaan huomioon, että asetuksen (EU) N:o 1303/2013 71 artiklan mukaan velvollisuutta varmistaa investoinnin pysyvyys sovelletaan tuensaajalle suoritetusta viimeisestä maksusta lähtien ja että silloin kun investoinnissa on kyse uusien koneiden tai laitteiden ostoleasingista, viimeinen maksu suoritetaan sopimuskauden päättyessä, kyseistä velvollisuutta ei pitäisi soveltaa tämälähtöiseen investointiin.
- (199) Jotta voitaisiin varmistaa yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen laaja-alainen soveltaminen, yksikkökustannusten vakiotaulukkojen, kertakorvausten tai kiinteiden prosenttimäärien käyttö olisi säädettävä pakolliseksi tietyn kynnysarvon alle jäävien, Euroopan aluekehitysrahastosta tai Euroopan sosiaalirahastosta rahoitettavien toimien tapauksessa. Samalla olisi otettava käyttöön alustavat talousarviot lisämenetelmänä, jota voidaan käyttää yksinkertaistettujen kustannusten määrittämisessä.
- (200) Jotta voitaisiin tukea yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen varhaista ja paremmin kohdennettua soveltamista, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joissa määritellään yksikkökustannusten vakiotaulukot tai kiinteät prosenttimäärät, niiden vahvistamisessa käytettävä asianmukainen, tasapuolinen ja todennettavissa oleva menetelmä sekä sellainen rahoitus, joka perustuu kustannusten sijasta ohjelman toteuttamisen edistymiselle asetettujen ehtojen täyttämiseen tai ohjelman tavoitteiden saavuttamiseen. On erityisen tärkeää, että komissio toteuttaa asianmukaiset kuulemiset valmisteluvaiheessa, myös asiantuntijatasolla, ja että kyseiset kuulemiset toteutetaan 13 päivänä huhtikuuta 2016 toimielinten välillä paremmasta lainsäädännöstä tehdyssä sopimuksessa määrättyjen periaatteiden mukaisesti. Jotta varmistettaisiin osapuolten tasapuolinen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentti ja neuvosto saavat kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijat, ja niiden asiantuntijat pääsevät järjestelmällisesti osallistumaan delegoituja säädöksiä valmistelevien komission asiantuntijaryhmien kokouksiin.
- (201) Hallinnollisten rasitteiden vähentämiseksi olisi lisättävä sellaisten kiinteiden prosenttimäärien käyttöä, jotka eivät edellytä jäsenvaltioilta menetelmien laatimista. Tämän vuoksi olisi otettava käyttöön kaksi uutta kiinteää prosenttimäärää, joista toista käytetään välittömien henkilöstökustannusten laskennassa ja toista jäljelle jäävien

tukikelpoisten kustannusten laskennassa henkilöstökustannusten perusteella. Lisäksi olisi selkiytettävä henkilöstökustannusten laskentamenetelmiä.

- (202) Toimien tehokkuuden ja vaikuttavuuden lisäämiseksi olisi helpotettava kansallisen tason toimien ja useita ohjelma-aloja kattavien toimien toteuttamista sekä lisättävä mahdollisuuksia kattaa tiettyjen investointien yhteydessä unionin ulkopuolella syntyneitä menoja.
- (203) Jotta jäsenvaltioita voitaisiin kannustaa käyttämään riippumattomia asiantuntijoita suurhankkeiden arvioinnissa, suurhankkeeseen liittyvä menoilmoitus olisi voitava toimittaa komissiolle ennen riippumattoman asiantuntijan myönteistä arviota heti, kun komissiolle on ilmoitettu, että riippumattomalle asiantuntijalle on toimitettu tarvittavat tiedot.
- (204) Tuensaajien hallinnollisia rasitteita vähentävien yhteisten toimintasuunnitelmien käytön edistämiseksi on tarpeen vähentää yhteisen toimintasuunnitelman laatimiselle säännöksissä asetettuja vaatimuksia.
- (205) Jotta tuensaajille ei aiheutuisi tarpeettomia hallinnollisia rasitteita, tiedottamis- ja viestintätoimenpiteitä koskevien sääntöjen olisi oltava suhteellisuusperiaatteen mukaisia. Tämän vuoksi on tärkeää selkiyttää tiedottamis- ja viestintätoimenpiteitä koskevien sääntöjen soveltamisalaa.
- (206) Hallinnollisten rasitteiden vähentämiseksi ja sen varmistamiseksi, että teknistä apua käytetään tehokkaasti kaikkien rahastojen ja alueluokkien tapauksessa, jäsenvaltioiden tekniseen tukeen sovellettavien enimmäismäärien laskennan ja seurannan joustavuutta olisi lisättävä.
- (207) Täytäntöönpanorakenteiden yksinkertaistamiseksi olisi selvennettävä, että hallintoviranomainen, todentamisviranomainen ja tarkastusviranomainen voivat olla osa samaa viranomaista tai elintä myös silloin, kun on kyse Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan tavoitteen alaan kuuluvista ohjelmista.
- (208) Olisi määriteltävä tarkemmin menojen todentamiseen liittyvät hallintoviranomaisten tehtävät silloin, kun käytetään yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja.
- (209) Jotta tuensaajat voisivat hyötyä kaikista sähköisten hallinnointiratkaisujen tarjoamista yksinkertaistamismahdollisuuksista silloin, kun on kyse ERI-rahastojen ja vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston varojen täytäntöönpanosta, ja jotta tässä yhteydessä voitaisiin etenkin helpottaa täysin sähköistä asiakirjahallintaa, olisi selvennettävä, että tiettyjen edellytysten täytyessä ei tarvita paperiasiakirjoihin perustuvaa jäljitysketjua.
- (210) Jotta varmistettaisiin, että tämän asetuksen mukaisesti tukea saaneita toimia kohdellaan tasavertaisesti, on tarpeen säätää tiettyjen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 1303/2013²¹ tehtyjen muutosten soveltamisen aloittamispäivästä.

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun

- (211) Jotta voitaisiin parantaa tiettyjen kohderyhmien mahdollisuuksia saada rahoitusta Euroopan sosiaalirahastosta, tiettyjä indikaattoreita koskevien tietojen keruun olisi perustuttava edustaviin otoksiin ja kyseiset tiedot olisi raportoitava vain kahdesti ohjelmakauden aikana.
- (212) Oikeusvarmuuden ja nuorille viljelijöille tarkoitetun tuen yhtenäisen ja syrjimättömän toteutuksen varmistamiseksi on tarpeen säätää, että maaseudun kehittämisen tapauksessa ”toiminnan aloittamispäivä”, johon viitataan asianomaisissa säännöissä, on päivä, jona toiminnan aloittamisprosessi alkaa hakijan toteuttamalla toimella, ja että tukihakemus on toimitettava 24 kuukauden kuluessa tästä päivästä. Ohjelmista käydyistä neuvotteluista saadut kokemukset ovat lisäksi osoittaneet, että nuorten viljelijöiden toteuttamaa yhteistä perustamista koskevia sääntöjä ja asetuksen (EU) N:o 1305/2013 19 artiklan 4 kohdassa tuen edellytykseksi säädettyjä kynnysarvoja olisi selkiytettävä ja että liiketoimintasuunnitelman kestoja koskevia säännöksiä olisi yksinkertaistettava.
- (213) On olennaisen tärkeää, että rahoitusvälineet suunnitellaan joustaviksi ja toteutetaan joustavasti, jotta ne houkuttelisivat yksityisiä sijoittajia. Kokemus on kuitenkin osoittanut, että eräät toimenpidekohtaiset tukikelpoisuussäännöt rajoittavat rahoitusvälineiden käyttöä maaseudun kehittämissuunnitelmissa sekä rahaston hoitajien mahdollisuuksia käyttää niitä joustavasti. Tämä vuoksi on aiheellista säätää, että tiettyjä toimenpidekohtaisia tukikelpoisuussääntöjä ei sovelleta rahoitusvälineisiin. Samasta syystä on aiheellista säätää, että asetuksen (EU) N:o 1305/2013 19 artiklan mukaista nuorten viljelijöiden perustamistukea voidaan tarjota myös käyttämällä rahoitusvälineitä. Näiden muutosten vuoksi olisi säädettävä, että silloin kun asetuksen (EU) N:o 1305/2013 17 artiklan mukainen investointituki myönnetään rahoitusvälineiden muodossa, investoinnilla on tuettava yhtä tai useampaa maaseudun kehittämiseen liittyvää unionin prioriteettia.
- (214) Viljelijöihin kohdistuu nykyisin yhä enemmän taloudellisia riskejä markkinakehityksen seurauksena. Nämä riskit eivät kuitenkaan vaikuta kaikkiin maatalouden aloihin samalla tavalla. Tämän vuoksi jäsenvaltioilla olisi oltava asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja edellyttäen, että unionin kansainvälisiä velvoitteita noudatetaan, mahdollisuus tukea viljelijöitä alakohtaisilla tulonvakautusvälineillä etenkin aloilla, joilla tulot ovat supistuneet niin voimakkaasti, että sillä olisi huomattava taloudellinen vaikutus tietyllä maaseutualueella. Jotta tähän uuteen välineeseen liittyviä menoja voitaisiin seurata tarkemmin, ohjelman rahoitussuunnitelman sisältöä olisi mukautettava. Lisäksi asetuksen (EU) N:o 1305/2013 36 artiklan 5 kohdassa säädetty vaatimus, jonka mukaan riskienhallintatoimenpiteestä on annettava kertomus vuonna 2018, sisältyy jo osana Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhteisen maatalouspolitiikan seurannasta ja arvioinnista asetuksen (EU) N:o 1306/2013 110 artiklan 5 kohdan mukaisesti annettavaan kertomukseen. Tämän vuoksi 36 artiklan 5 kohdan toinen alakohta olisi poistettava.

kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

- (215) Keskinäisten rahastojen tapauksessa vaikuttaa siltä, että asetuksen (EU) N:o 1305/2013 38 artiklan 3 kohdassa ja 39 artiklan 4 kohdassa asetettu kielto, jonka mukaan alkupääoma ei saa olla peräisin julkisista varoista, haittaa kyseisten rahastojen tehokasta toimintaa. Tämä kielto olisi sen vuoksi poistettava.
- (216) Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 24 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu tuki investointeihin luonnonkatastrofien ja muiden katastrofien vahingoittamien tuotantomahdollisuuksien palauttamiseksi myönnetään yleensä kaikille tukikelpoisille hakijoille. Tämän vuoksi jäsenvaltioita ei saisi vaatia määrittelemään valintaperusteita edellä tarkoitetuille palauttamistoimenpiteille. Lisäksi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa silloin, kun valintaperusteita ei ole toimenpiteiden luonteen vuoksi mahdollista määritellä, jäsenvaltioiden olisi voitava määritellä vaihtoehtoisia valintamenetelmiä.
- (217) Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 59 artiklassa määritellään maaseuturahastosta myönnettävät enimmäisrahoitusosuudet. Jotta voitaisiin vähentää joidenkin jäsenvaltioiden kansallisiin talousarvioihin kohdistuvia paineita ja nopeuttaa kipeästi tarvittavia investointeja Kyproksella, 59 artiklan 4 kohdan f alakohdassa tarkoitettun, 100 prosentin enimmäisrahoitusosuuden soveltamista olisi jatkettava ohjelman päättämiseen asti. Lisäksi 59 artiklan 4 kohtaan olisi lisättävä viittaus asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 saman asetuksen 38 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua uutta rahoitusvälinettä varten käyttöön otettuun erityiseen rahoitusosuuteen.
- (218) Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 60 artiklan 1 kohdassa säädetään, että luonnonkatastrofeista johtuvien kiireellisten toimenpiteiden tapauksessa ohjelmamuutoksiin liittyvien menojen tukikelpoisuus voi alkaa päivänä, jona luonnonkatastrofi tapahtui. Tämä mahdollisuus hyväksyä tukikelpoiksi ennen ohjelmamuutosten toimittamista aiheutuneet menot olisi laajennettava koskemaan myös muita tilanteita, kuten katastrofitilanteita tai jäsenvaltion tai alueen sosioekonomisten olosuhteiden merkittäviä ja äkillisiä muutoksia, joihin kuuluvat myös muuttoliikkeestä tai pakolaisten vastaanottamisesta johtuvat merkittävät ja äkilliset väestörakenteen muutokset.
- (219) Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 60 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että maatalousalalla tehtyjen investointien osalta tukikelpoiksi katsotaan vain hakemuksen toimittamisen jälkeen aiheutuneet menot. Jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus määrätä ohjelmissaan, että silloin kun investointi liittyy kiireellisiin toimenpiteisiin, joiden syynä ovat luonnonkatastrofit, muut katastrofit tai epäsuotuisat sääolot tai jotka johtuvat jäsenvaltion tai alueen sosioekonomisten olosuhteiden merkittävästä ja äkillisestä muutoksesta, kyseisen tapahtuman jälkeiset menot ovat tukikelpoisia.
- (220) Jotta voitaisiin lisätä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 67 artiklan 1 kohdan b–d alakohdassa tarkoitettujen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöä, on tarpeen rajata asetuksen (EU) N:o 1305/2013 62 artiklan 2 kohdassa maaseuturahastoa varten säädetyt erityissäännöt koskemaan 21 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti tulonmenetysten ja hoitokustannusten tapauksessa myönnettyä tukea sekä asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28–31, 33 ja 34 artiklan mukaisesti myönnettyä tukea.

- (221) Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 74 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltiot kuulevat asianomaisen maaseudun kehittämisohjelman seurantakomiteaa valintaperusteista neljän kuukauden kuluessa ohjelman hyväksymisestä. Tämä asettaa jäsenvaltioille epäsuorasti velvoitteen, jonka mukaan niiden on edellä tarkoitettuun ajankohtaan mennessä määriteltävä kaikki valintaperusteet, myös valintaperusteet myöhemmin käynnistettäviä hakumenettelyjä varten. Jotta tarpeettomia hallinnollisia rasitteita voitaisiin vähentää varmistaen samalla, että rahoitusvarat käytetään parhaalla mahdollisella tavalla, jäsenvaltioille olisi tarjottava mahdollisuus määrittellä valintaperusteet ja pyytää seurantakomitealta lausuntoa milloin tahansa ennen hakumenettelyjen julkistamista.
- (222) Rahoituskurin avulla varmistetaan, että Euroopan maatalouden tukirahaston määrärahat ovat niille asetettujen vuotuisten enimmäismäärien mukaisia, ja perustetaan maatalousalan kriisivaraus. Koska mukautusasteen määrittäminen on tekninen toimenpide ja koska se liittyy erottamattomasti komission vuotuisessa talousarvioesityksessään esittämiin menoarvioihin, mukautusasteen määrittämismenettelyä olisi yksinkertaistettava antamalla komissiolle valtuudet hyväksyä mukautusaste käyttämällä neuvoa-antavaa menettelyä. Uudessa varainhoitoasetuksessa ei määritellä niiden tuensajien joukkoa, jotka ovat oikeutettuja rahoituskuriin liittyviin korvauksiin. Nykyiseen asetukseen olisi tehtävä tämän edellyttämät mukautukset siten, että tukikelpoisten tuensajien nykymääritelmä säilytetään.
- (223) Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 87 artiklaan ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 38 artiklaan sisältyvien, sitoumusten automaattista vapauttamista koskevien sääntöjen yhdenmukaistamiseksi olisi muutettava 38 artiklan 3 kohdassa säädettyä päivämäärää, johon mennessä jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle tieto vapauttamista koskevista poikkeuksista.
- (224) Jotta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 41 artiklan 2 kohdan mukaisten tilapäisten vähennysten tuottamien takaisinperittyjen määrien käsittely olisi oikeudellisesti selkeää, kyseiset määrät olisi otettava mainitun asetuksen 43 artiklan mukaiseen luetteloon käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen lähteistä.
- (225) Kokemus on osoittanut, että asetuksella (EU) N:o 1290/2005 käyttöön otettu sääntö, jonka mukaan riski sääntöjenvastaisuuksiin liittyvien määrien perimättä jäämisestä silloin kun kyseisiä määriä ei ole peritty kohtuullisessa ajassa, jaetaan tasan (ns. 50/50-sääntö) talousarvion ja jäsenvaltioiden kesken, on ollut hyvä keino suojata talousarviota. Tällainen järjestelmä aiheuttaa kuitenkin runsaasti hallinnollisia ja kirjanpitorasitteita sekä Euroopan komissiolle että jäsenvaltioille. Sen vuoksi on katsottu aiheelliseksi muuttaa tätä järjestelyä siten, että kyseiset summat veloitetaan määräraajojen päätyttyä kokonaisuudessaan asianomaisilta jäsenvaltioilta, jotka voivat vastineeksi ottaa kansallisiin talousarvioihinsa määrät, jotka tämän jälkeen peritään kyseisissä takaisinperintämenettelyissä.
- (226) Jotta voitaisiin varmistaa, että sellaisten maksujen epääminen tai takaisinperintä, joihin liittyy julkisia hankintoja koskevien sääntöjen noudattamatta jättäminen, heijastaa kyseisen noudattamatta jättämisen vakavuutta ja on oikeasuhteisuuden periaatteen mukaista, tällainen maksujen epääminen tai takaisinperintä olisi rajoitettava tasoon, jonka komissio on asettanut rahoitusoikaisuille, joita yhteistyössä toteutettaviin menoihin tehdään kyseisten sääntöjen noudattamatta jättämisen

seurauksena. Lisäksi on aiheellista selventää, että edellä tarkoitetun noudattamatta jättämisen vaikutus toimien laillisuuteen ja sääntöjenmukaisuuteen vastaa kyseistä tasoa.

- (227) Tähän mennessä saadut kokemukset osoittavat, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013²² 9 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltujen aktiiviviljelijän kolmen määrittelyperusteen täytäntöönpano on ollut monissa jäsenvaltioissa vaikeaa. Jotta voitaisiin vähentää näiden kolmen perusteen täytäntöönpanoon liittyviä hallinnollisia rasitteita, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus käyttää niistä ainoastaan yhtä tai kahta. Kokemus on lisäksi osoittanut, että aktiiviviljelijää koskevan säännöksen täytäntöönpanon hallinnolliset kustannukset ovat joissakin jäsenvaltioissa kokonaisuutena tarkasteltuna suuremmat kuin ne edut, jotka saadaan siitä, että suorien tukien järjestelmän ulkopuolelle suljetaan hyvin pieni joukko sellaisia tuensaajia, jotka eivät ole aktiiviviljelijöitä. Jotta jäsenvaltiot voisivat puuttua tällaisiin tilanteisiin tulevana hakuvuosina, koko 9 artiklan soveltamisesta olisi tehtävä jäsenvaltioille vapaaehtoista.
- (228) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 ensimmäisestä soveltamisvuodesta saadut kokemukset ovat osoittaneet, että eräät yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltaneet jäsenvaltiot eivät käyttäneet niiden varojen koko määrää, jotka olivat saatavilla komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2015/1089 säädettyjen talousarviomäärärahojen enimmäismäärien perusteella. Perustukijärjestelmää soveltavilla jäsenvaltioilla on varojen käytön tehostamiseksi jo mahdollisuus tietyin rajoituksin jakaa tukioikeuksia suuremmasta arvosta kuin se määrä, joka niillä on käytettävissä perustukijärjestelmää varten. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltaville jäsenvaltioille olisi lisäksi annettava mahdollisuus samoin yhteisin rajoituksin ja suorien tukien nettoenimmäismääriä noudattaen laskea tarvittava määrä, jolla niiden yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän enimmäismäärää voidaan korottaa.
- (229) Jotta voitaisiin varmistaa, että asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädetyllä nuorten viljelijöiden tuella saavutettaisiin tuen kohderyhmä mahdollisimman hyvin, jäsenvaltioiden on aiheellista rajoittaa tukioikeuksien lukumäärää tai tukikelpoisten hehtaarien määrää, mutta vain silloin kun tällaisen rajoittamisen tarkoituksena on varmistaa nuorten viljelijöiden tuen rahoittamista koskevien säännösten noudattaminen.
- (230) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat myöntää tietyin edellytyksin viljelijöille tuotantosidonnaista tukea tietyillä maatalouden aloilla tai tuotantoaloilla siinä määrin kuin on tarpeen luoda kannustin nykyisen tuotantotason säilyttämiseksi asianomaisilla aloilla tai alueilla. Jotta voitaisiin välttää tuotantotason säilyttäminen silloin kun se ei ole tarkoituksenmukaista markkinoiden rakenteellisen epätasapainon vuoksi, komissiolle olisi annettava valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa säädetään, että vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen maksamista voidaan jatkaa vuoteen 2020 asti niiden tuotantoyksiköiden perusteella, joille kyseinen tuki myönnettiin edellisellä viitejaksolla. Nykyisessä kriisitilanteessa

²²

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608).

tällä väliaikaisella poikkeuksella pyritään pitkällä aikavälillä saavuttamaan vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen tavoitteena oleva tuotantotason säilyttäminen asianomaisilla alueilla.

- (231) Yksi tuottajaorganisaatioiden perustamisen suurimmista esteistä näyttäisi olevan keskinäisen luottamuksen ja aikaisempien kokemusten puute; tämä koskee lähinnä jäsenvaltioita, joissa järjestäytymisaste on keskimääräistä alhaisempi. Tämä este voitaisiin poistaa ohjauksella, jossa hedelmä- ja vihannesalalla jo toimivat tuottajaorganisaatiot näyttävät mallia alan muille tuottajaorganisaatioille, tuottajaryhmille tai yksittäisille tuottajille. Tällainen ohjaus olisi sen vuoksi otettava hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden yhdeksi tavoitteeksi.
- (232) Ilmaisjakelua varten tehtävien markkinoiltapoistojen lisäksi on aiheellista myöntää tukea ohjaukselle, jonka tarkoituksena on kannustaa tuottajia sellaisten organisaatioiden perustamiseen, jotka täyttävät täysimääräisen unionin rahoituksen saannin perusteet nykyisten tuottajaorganisaatioiden toimintaohjelmien puitteissa.
- (233) Kriisinehkäisyn ja -hallinnan toimet olisi laajennettava kattamaan keskinäisten rahastojen täydentäminen; nämä rahastot voisivat uusina välineinä auttaa torjumaan kriisejä.
- (234) Jäsenvaltioissa, joissa hedelmä- ja vihannesalan tuottajien järjestäytyminen on vähäistä, olisi voitava myöntää ylimääräisiä kansallisia rahoitusosuuksia.
- (235) Jotta hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioille ja niiden yhdistyksille voitaisiin tarjota tehokasta, oikein kohdennettua ja kestävää tukea, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa tiettyjä säädöksiä sellaisten jäsenvaltioiden luettelosta, jotka saavat myöntää kansallista rahoitustukea tuottajaorganisaatioille.
- (236) Jotta voitaisiin yksinkertaistaa nykyistä menettelyä, jossa ensin annetaan jäsenvaltioille lupa myöntää kansallista lisärahoitustukea tuottajaorganisaatioille unionin alueilla, joilla järjestäytymisaste on erityisen alhainen, ja jossa tämän jälkeen korvataan osa kansallisesta rahoitustuesta tiettyjen edellytysten täytyessä, käyttöön olisi otettava uusi menettely. Jäsenvaltiot, joissa järjestäytymisaste oli erityisen alhainen ja alle 20 prosenttia kansallisella tasolla vuonna 2013, voisivat myöntää kaupan pidetyn tuotannon arvosta laskettuna yhden prosentin lisää kansallista tukea, millä saavutettaisiin vastaava tulos kuin nykyisellä ennakkohyväksyntään ja unionin jälkikäteen maksamaan korvaukseen perustuvalla järjestelmällä. Komission olisi säännöllisesti tarkasteltava uudelleen niiden jäsenvaltioiden luetteloa, jotka saavat myöntää kansallista lisätukea, pitääkseen sen ajan tasalla.
- (237) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013²³ 188 artiklan soveltamisesta saadut kokemukset ovat osoittaneet, että lähestymistapa, joka edellyttää täytäntöönpanosäädösten antamista kiintiöiden jakamiseen liittyvien yksinkertaisten matemaattisten prosessien hallinnoimiseksi, on hankala ja vaatii runsaasti voimavaroja ilman, että se tuottaa mitään erityistä etua. Komissiolla ei itse asiassa ole tässä yhteydessä harkintavaltaa, koska asianomainen kaava on jo

²³ Täydellinen viittaus, EUVL.

vahvistettu komission asetuksen (EY) N:o 1301/2006²⁴ 7 artiklan 2 kohdassa. Tähän lähestymistapaan liittyvien hallinnollisten rasitteiden vähentämiseksi ja menettelyn yksinkertaistamiseksi olisi säädettävä, että komissio julkaisee tuontitariffikiintiöiden jakotulokset tarkoituksenmukaisessa verkkojulkaisussa. Lisäksi olisi annettava erityinen säännös, jonka mukaan jäsenvaltioiden olisi myönnettävä todistukset vasta sen jälkeen, kun komissio on julkaisut jakotulokset.

- (238) Euroopan globalisaatiorahaston toimintaa olisi jatkettava 31 päivän joulukuuta 2017 jälkeen, jotta siitä voitaisiin myöntää tilapäisesti tukea työelämän ja koulutuksen ulkopuolella oleville nuorille, jotka asuvat nuorisotyöllisyysaloitteen puitteissa tukikelpoisilla alueilla, koska näihin alueisiin kohdistuu suhteettoman suuressa määrin työntekijöiden merkittävistä vähentämisistä aiheutuvia vaikutuksia.
- (239) Toimenpiteiden tehostamiseksi voidaan ottaa käyttöön yksi tai useampi rahoitusta yhdistävä väline osana Verkkojen Eurooppa -välinettä. Tällaisista välineistä olisi rahoitettava rahoitusta yhdistäviä toimia, joissa yhdistetään unionin talousarviosta katettavaa tukea, jota ei tarvitse maksaa takaisin, ja/tai unionin talousarviosta katettavia rahoitusvälineitä, myös Verkkojen Eurooppa -välineeseen kuuluvia oman ja vieraan pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä, sekä EIP-ryhmän rahoitusta, johon kuuluu myös EIP:n ESIR-rahoitus, ja muilta kehitys- tai rahoituslaitoksilta ja sijoittajilta saatua rahoitusta.
- (240) Verkkojen Eurooppa -välineeseen kuuluvalla rahoitusta yhdistävällä välineellä olisi pyrittävä lisäämään unionin rahoituksen kerrannaisvaikutuksia hankkimalla lisärahoitusta yksityisiltä sijoittajilta. Lisäksi sillä olisi varmistettava, että tukea saaneista toimista tulee taloudellisesti ja rahoituksellisesti elinkelpoisia.
- (241) Jotta voitaisiin tukea ydinverkkokäytävähankkeita, muita ydinverkko-osuuksia koskevia hankkeita ja rajatylittäviä hankkeita, jotka tuottavat Euroopan laajuisen liikenneverkon kannalta eniten lisäarvoa, on tarpeen lisätä monivuotisen työohjelman joustavuutta siten, että asetuksen (EU) N:o 1316/2013 mukaisista talousarviovaroista voidaan käyttää jopa 95 prosenttia.
- (242) Digitaalipalvelujen infrastruktuurien alalla voidaan tällä hetkellä käyttää toimien tukemiseen ainoastaan avustuksia ja hankintoja. Jotta voitaisiin varmistaa mahdollisimman suuri tehokkuus, näitä toimia olisi voitava tukea myös rahoitusvälineillä.
- (243) Digitaalipalvelujen infrastruktuurien alalla toimien olisi perustuttava yksinkertaisiin ja joustaviin periaatteisiin, jotta unioni voisi vastata esiin nouseviin uusiin politiikan painopisteisiin ja niihin liittyviin rahoitustarpeisiin. Erityisesti olisi otettava huomioon, että tietyllä alalla toteutettavan toimen tavoitteiden saavuttamiseksi saattaa olla tarpeen rahoittaa yhdyskäytäväpalveluja, joiden avulla yhdistetään yksi tai useampia kansallisia infrastruktuureja yhteen tai useampaan ydinpalvelualustaan ja joita ovat muun muassa tietyn digitaalipalvelujen infrastruktuurin osatekijät eli tietojenkäsittely, datan tallentaminen ja hallinta sekä liitettävyys.

²⁴ Täydellinen viittaus, EUVL.

- (244) Jotta hallintoviranomaisille ei aiheutuisi tarpeettomia hallinnollisia rasitteita, jotka voivat haitata vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston varojen tehokasta käyttöä, on aiheellista yksinkertaistaa ja helpottaa menettelyä, jota noudattaen muutetaan toimenpideohjelmien muita kuin olennaisia osia.
- (245) Jotta vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston varojen käytöstä saataisiin entistä yksinkertaisempaa, on aiheellista antaa lisäsäännöksiä, jotka koskevat menojen tukikelpoisuutta ja etenkin yksikkökustannusten vakiotaulukkojen, kertakorvausten ja kiinteiden prosenttimäärien käyttöä.
- (246) Kumppaniorganisaatioiden eriarvoisen kohtelun välttämiseksi sellaisten sääntöjenvastaisuuksien, joista on yksin vastuussa avun ostamisesta vastaava organisaatio, ei pitäisi vaikuttaa kumppaniorganisaatioiden menojen tukikelpoisuuteen.
- (247) On tarpeen selkiyttää tukikelpoisuussääntöjen määritelmää, jotta voitaisiin taata oikeusvarmuus vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastosta tuettujen toimien yhteydessä.
- (248) Vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston varojen käytön yksinkertaistamiseksi ja oikeusvarmuuden takaamiseksi olisi selkiytettävä eräitä jäsenvaltioiden hallinnointi- ja valvontatehtäviä.
- (249) ERI-rahastojen ja vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston varojen käytön yksinkertaistamiseksi ja oikeusvarmuuden takaamiseksi olisi selkiytettävä eräitä jäsenvaltioiden hallinnointi- ja valvontatehtäviä.
- (250) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 652/2014²⁵ annetaan mahdollisuus jakaa talousarviositoumukset vuotuisiin eriin ainoastaan sellaisten monivuotisten ohjelmien hyväksymisen yhteydessä, jotka koskevat eläintautien ja zoonosien hävittämistä, torjuntaa ja seurantaa, sekä tuhoojien esiintymistä koskevien kartoitusohjelmien ja tuhoojien torjuntaa unionin syrjäisimmillä alueilla koskevien ohjelmien yhteydessä. Jotta sääntelyä voitaisiin yksinkertaistaa ja hallinnollisia rasitteita vähentää, tämä mahdollisuus olisi laajennettava koskemaan myös muita asetuksen (EU) N:o 652/2014 soveltamisalaan kuuluvia toimia.
- (251) Päätöksellä N:o 541/2014/EU perustettu avaruusesineiden valvonnan ja seurannan tukikehys saa rahoituksensa kolmesta unionin rahoitusohjelmasta, jotka ovat asetuksella (EU) N:o 377/2014 perustettu Copernicus-ohjelma, asetuksella (EU) N:o 1285/2013 perustetut satelliittinavigointiohjelmat ja neuvoston päätöksellä 2013/743/EU perustettu Horisontti 2020 -puiteohjelman täytäntöönpanoa koskeva erityisohjelma. Avaruusesineiden valvonnan ja seurannan tukikehykseen on tämän

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 652/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, elintarvikeketjuun, eläinten terveyteen ja eläinten hyvinvointiin, kasvien terveyteen ja kasvien lisäysaineistoon liittyvien menojen hallinnointia koskevista säännöksistä, neuvoston direktiivien 98/56/EY, 2000/29/EY ja 2008/90/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 178/2002, (EY) N:o 882/2004, (EY) N:o 396/2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 muuttamisesta sekä neuvoston päätösten 66/399/ETY, 76/894/ETY ja 2009/470/EY kumoamisesta (EUVL L 189 27.6.2014, s. 1).

vuoksi sovellettu kolmea eri sääntökokonaisuutta. Tämä on johtanut siihen, ettei tukikehyksen täytäntöönpano ole ollut mahdollisimman tehokasta, ja aiheuttanut komissiolle ja tuensaajille kohtuuttomasti hallinnollisia rasitteita. Jotta avaruusesineiden valvonnan ja seurannan tukikehyksen täytäntöönpano olisi jatkossa yksinkertaisempaa, sen piiriin kuuluvien avustusten myöntämiseen ja hallinnointiin olisi sovellettava ainoastaan yhtä sääntökokonaisuutta kuitenkin siten, että kunkin edellä tarkoitetun kolmen rahoitusohjelman tavoitteita ja soveltamisalaa noudatetaan.

- (252) Tätä asetusta olisi tarkistettava vain silloin kun se on tarpeen, mutta viimeistään kaksi vuotta ennen kunkin monivuotisen rahoituskehyksen voimassaolon päättymistä. Liian lyhyin aikavälein tehtävistä tarkistuksista on seurauksena, että hallintorakenteiden ja -menettelyjen mukauttamisesta uusiin sääntöihin aiheutuu kohtuuttomia kustannuksia. Lisäksi soveltamisaika voi tällöin olla niin lyhyt, ettei voimassa olevien sääntöjen soveltamisesta voida tehdä perusteltuja päätelmiä.
- (253) Olisi annettava siirtymäsäännöksiä. Jotta ei haitattaisi sellaisten asiaa koskevien alakohtaisten sääntöjen soveltamista, joissa viitataan avustuspäätöksiin, on tarpeen täsmentää, että avustuspäätöksiä voidaan edelleen hyväksyä niihin sovellettavien perussäädösten mukaisesti. Jotta voitaisiin varmistaa siirtyminen kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteiden prosenttimäärien käytön hyväksymistä koskevien päätösten uuteen hyväksymismekanismiin, on aiheellista antaa toimivaltaiselle tulojen ja menojen hyväksyjälle valtuudet muuttaa asianomaisia voimassa olevia päätöksiä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

ENSIMMÄINEN OSA VARAINHOITOASETUS

I OSASTO SISÄLTÖ, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla *Sisältö*

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat Euroopan unionin ja Euratomin yleisen talousarvion laatimista ja toteuttamista sekä tilinpäätöksen esittämistä ja tilintarkastusta.

2 artikla *Määritelmät*

Tässä asetuksessa

1. 'hakijalla' tarkoitetaan sellaista luonnollista henkilöä tai yhteisöä, joka on tehnyt hakemuksen avustuksen myöntämismenettelyssä tai kilpailussa, riippumatta siitä, onko kyseinen yhteisö oikeushenkilö;
2. 'hakemusasiakirjoilla' tarkoitetaan tarjousta, osallistumishakemusta, avustushakemusta tai kilpailussa esitettyä hakemusta;
3. 'ratkaisumenettelyllä' tai 'myöntämismenettelyllä' tarkoitetaan hankintamenettelyä, avustusten myöntämismenettelyä, kilpailua taikka asiantuntijoiden tai unionin varojen hoitamiseen 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti osallistuvien yhteisöjen valintaan liittyvää menettelyä;
4. 'perussäädöksellä' tarkoitetaan säädöstä, joka muodostaa oikeusperustan toimelle ja sitä vastaavan talousarvion otetun menon käytölle tai talousarviotakuun tai talousarviosta katettavan rahoitustuen käytölle.

Perussäädös voi olla muodoltaan

- a) Euroopan unionin toiminnasta tehtyä sopimusta, jäljempänä 'SEUT-sopimus', ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimusta, jäljempänä 'Euratomin perustamissopimus', sovellettaessa SEUT-sopimuksen 288 artiklassa tarkoitettu asetus, direktiivi tai päätös; tai
- b) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEU-sopimus', V osaston määräyksiä sovellettaessa jokin SEU-sopimuksen 28 artiklan 1 kohdassa, 31 artiklan 2 kohdassa, 33 artiklassa, 42 artiklan 4 kohdassa tai 43 artiklan 1 kohdassa mainittu säädösmuoto.

Suosituksset ja lausunnot eivät ole perussäädöksiä;

5. 'avustuksen saajalla' tarkoitetaan sellaista luonnollista henkilöä tai yhteisöä, jonka kanssa on allekirjoitettu avustussopimus, riippumatta siitä, onko kyseinen yhteisö oikeushenkilö;
6. 'rahoitusta yhdistävällä toimella' tarkoitetaan toimea, joka toteutetaan rahoitusta yhdistävällä välineellä, joka käsittää sekä EU:n talousarviosta rahoitettavia tukimuotoja, joita ei makseta takaisin, ja/tai rahoitusvälineitä että kehitysrahoituslaitosten tai muiden julkisten rahoituslaitosten ja kaupallisten rahoituslaitosten ja sijoittajien rahoitusvälineitä. Rahoitusta yhdistäviin toimiin voi sisältyä valmistelutoimia, joiden pohjalta rahoituslaitokset saattavat tehdä investointeja;
7. 'rahoitusta yhdistävällä välineellä' tarkoitetaan välinettä, jonka puitteissa komissio tekee yhteistyötä kehitysrahoituslaitosten tai muiden julkisten rahoituslaitosten sekä kaupallisten rahoituslaitosten ja sijoittajien kanssa ja jonka tarkoituksena on eräiden unionin ensisijaisten tavoitteiden ja politiikkojen toteuttaminen hyödyntämällä rahoitusta yhdistäviä toimia ja muita yksittäisiä toimia;
8. 'talousarviositoumuksella' tarkoitetaan toimea, jolla toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä varaa talousarviomäärärahoja myöhempiä maksuja varten;
9. 'talousarviotakuulla' tarkoitetaan unionin antamaa oikeudellista sitoumusta tukea toimintaohjelmaa sisällyttämällä unionin talousarvioon taloudellinen velvoite siltä varalta, että määrätty tapahtuma toteutuu ohjelman täytäntöönpanon aikana;
10. 'kiinteistöhankintasopimuksella' tarkoitetaan sopimusta, joka koskee tontin, rakennuksen tai muun kiinteän omaisuuden ostoa, vuokraamista, pitkäaikaista vuokraamista, leasingvuokraamista, käyttöoikeuden hankkimista tai osamaksulla hankkimista osto-optioin tai ilman niitä. Sopimus kattaa sekä olemassa olevat että rakenteilla olevat rakennukset; jälkimmäisten tapauksessa edellytetään, että ehdokkaalla on voimassa oleva rakennuslupa, paitsi jos rakennus on suunniteltu hankintaviranomaisen eritelmien mukaisesti;
11. 'ehdokkaalla' tarkoitetaan talouden toimijaa, joka on pyytänyt kutsun saada osallistua tai joka on kutsuttu osallistumaan rajoitettuun menettelyyn, tarjousperusteiseen neuvottelumenettelyyn, kilpailulliseen neuvottelumenettelyyn, innovaatiokumppanuuteen, suunnittelukilpailuun tai neuvottelumenettelyyn;
12. 'yhteishankintayksiköllä' tarkoitetaan hankintaviranomaista, joka tarjoaa yhteishankintatoimintoja ja tarvittaessa hankintojen tukitoimintoja;
13. 'tarkastuksella' tarkoitetaan tulo- tai menotapahtuman tietyn näkökohdan varmennusta;
14. 'käyttöoikeussopimuksella' tarkoitetaan kirjallista sopimusta, joka on tehty rahallista vastiketta vastaan yhden tai useamman talouden toimijan ja yhden tai useamman 168 ja 172 artiklassa tarkoitetun hankintaviranomaisen välillä ja jolla siirretään rakennusurakoiden toteuttaminen tai palvelujen tarjoaminen ja hallinnointi talouden toimijalle (käyttöoikeus). Siirtämisen vastikkeena on joko yksinomaan

rakennettavan kohteen tai palvelujen käyttöoikeus tai tällainen oikeus ja maksu yhdessä. Käyttöoikeussopimuksen tekemisen yhteydessä käyttöoikeuden saajalle siirtyy rakennuskohteen tai palvelujen käyttöön liittyvä toiminnallinen riski, joka voi käsittää joko kysyntä- tai tarjontariskin tai molemmat. Käyttöoikeuden saajan katsotaan vastaavan toiminnallisesta riskistä silloin, kun tavanomaisissa käyttöolosuhteissa ei ole annettu takeita investoinnin eikä hankinnan kohteena olevien rakennusten tai palvelujen käyttökustannusten takaisin saamisesta;

15. 'ehdollisella velalla' tarkoitetaan mahdollista taloudellista velvoitetta, joka saattaa aiheutua riippuen jonkin tulevan tapahtuman lopputuloksesta;
16. 'sopimuksella' tarkoitetaan hankintasopimusta tai käyttöoikeussopimusta;
17. 'toimeksisaajalla' tarkoitetaan talouden toimijaa, jonka kanssa on tehty hankintasopimus;
18. 'valvonnalla' tarkoitetaan toimenpiteitä, joilla pyritään saamaan kohtuullinen varmuus toimien vaikuttavuudesta, tehokkuudesta ja taloudellisuudesta, raportoinnin luotettavuudesta, varojen ja tietojen turvaamisesta, petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisystä, havaitsemisesta ja korjaamisesta ja niiden seurannasta sekä tilien perustana olevien toimien laillisuuteen ja sääntöjenmukaisuuteen liittyvien riskien riittävästä hallinnasta ottaen huomioon ohjelmien monivuotisuus ja suoritettavien maksujen luonne. Valvontaan voivat kuulua erilaiset tarkastukset sekä ensimmäisessä virkkeessä kuvailtujen tavoitteiden saavuttamista koskevien politiikkojen ja menettelyjen täytäntöönpano;
19. 'rahoitusosuussopimuksella' tarkoitetaan sopimusta, joka tehdään yhteisöjen tai henkilöiden kanssa 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii–viii alakohdan mukaisesti;
20. 'vastapuolella' tarkoitetaan osapuolta, jolle myönnetään unionin talousarviotakuu;
21. 'kriisitilanne' on tilanne, jossa on välitön vaara, joka uhkaa kärjistyä aseelliseksi selkkaukseksi tai horjuttaa maan vakautta. Kriisitilanteen voi synnyttää myös luonnononnettomuus, ihmisen aiheuttama kriisi, kuten sota tai muu selkkaus, tai vaikutuksiltaan vastaavat erityisolosuhteet, jotka liittyvät esimerkiksi ilmastonmuutokseen, ympäristön pilaantumiseen, energian ja luonnonvarojen saannin estymiseen tai äärimmäiseen köyhyyteen;
22. 'dynaamisella hankintajärjestelmällä' tarkoitetaan täysin sähköistä menettelyä tavanomaisia hankintoja varten;
23. 'talouden toimijalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, julkisyhteisö mukaan lukien, tai tällaisten henkilöiden ryhmää, joka tarjoaa tavaroiden toimittamista, rakennusurakoiden toteuttamista, palvelujen suorittamista tai kiinteää omaisuutta;
24. 'pääomasijoituksella' tarkoitetaan pääoman antamista yrityksen käyttöön suoraan tai välillisesti sijoitettuna yrityksen täyttä tai osittaista omistusosuutta vastaan siten, että pääomasijoittaja voi lisäksi osallistua yrityksen hallinnoinnin valvontaan ja saada osuuden sen voitoista;

25. 'lopullisella hallinnollisella päätöksellä' tarkoitetaan hallintoviranomaisen päätöstä, joka on lopullinen ja sitova sovellettavan lainsäädännön nojalla;
26. 'rahoitusomaisuus' voi olla rahaa, toisen yhteisön oman pääoman ehtoisia instrumentteja tai sopimukseen perustuva oikeus saada toiselta yhteisöltä joko rahaa tai muuta rahoitusomaisuutta;
27. 'rahoitusvälineillä' tarkoitetaan unionin rahoitustukia, jotka myönnetään talousarviosta yhden tai useamman unionin politiikkatavoitteen edistämiseksi. Tällaiset välineet voivat olla muodoltaan pääomasijoituksia tai oman pääoman luonteisia sijoituksia, lainoja tai vakuuksia taikka muita riskinjakovälineitä, ja niitä voidaan tarvittaessa yhdistää muihin rahoitustuen muotoihin tai yhteistyössä hallinnoitaviin varoihin taikka EKR:n varoihin;
28. 'rahoitusvelalla' tarkoitetaan mitä tahansa sopimukseen perustuvaa velvoitetta antaa rahaa tai muuta rahoitusomaisuutta toiselle yhteisölle;
29. 'puitesopimuksella' tarkoitetaan yhden tai useamman talouden toimijan ja yhden tai useamman hankintaviranomaisen välistä hankintasopimusta, jonka tarkoituksena on määrittää ehdot, joita sovelletaan määrätyn ajanjakson kuluessa tehtäviin puitesopimukseen perustuviin erillissopimuksiin erityisesti hintojen ja tarvittaessa määrien osalta;
30. 'vakuudella' tarkoitetaan kirjallista sitoumusta vastata kokonaan tai osittain kolmannen osapuolen velasta, velvoitteesta tai siitä, että tämä kolmas osapuoli täyttää menestyksellisesti velvoitteensa, jos vakuuden laukaiseva tapahtuma, kuten velanhoidon laiminlyöminen, toteutuu;
31. 'on demand -takuulla' tarkoitetaan takuuta, joka velvoittaa takuun antajan suorittamaan maksun pelkästä vastapuolen pyynnöstä lukuun ottamatta tapauksia, joissa maksun perusteena olevan velvoitteen täytäntöönpanokelpoisuuteen liittyy jokin puute;
32. 'oikeudellisella sitoumuksella' tarkoitetaan toimea, jolla toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä luo tai vahvistaa velvoitteen, jonka perusteella suoritetaan yksi tai useampi maksu sekä otetaan meno talousarvioon. Ensimmäisen osan V osastossa, 134 artiklaa lukuun ottamatta, oikeudellinen sitoumus kattaa myös rahoitusta koskevat puitekumppanuussopimukset sekä puitesopimukset;
33. 'vipuvaikutuksella' tarkoitetaan tukikelpoisille lopullisille saajille myönnetyn rahoituksen määrää jaettuna unionin rahoitusosuudella;
34. 'lainalla' tarkoitetaan sopimusta, joka velvoittaa lainanantajan suorittamaan lainanottajalle sovitun suuruisen rahasumman sovituksi määräajaksi ja jonka mukaan lainanottaja on velvoitettu maksamaan kyseinen rahasumma takaisin sovittuna ajankohtana;
35. 'vähäisellä avustuksella' tarkoitetaan avustusta, jonka arvo on enintään 60 000 euroa;

36. 'toteutustavalla' tarkoitetaan 61, 62 tai 149 artiklassa esitettyjä talousarvion toteutustapoja, jotka ovat suora, välillinen ja yhteistyöhön perustuva toteutus;
37. 'usean rahoittajan toimella' tarkoitetaan mitä tahansa sellaista toimea, jossa unionin varoja yhdistetään ainakin yhden muun rahoittajan varoihin;
38. 'kerrannaisvaikutuksella' tarkoitetaan tukikelpoisten lopullisten saajien tekemän investoinnin määrää jaettuna unionin rahoitusosuudella;
39. 'pari passu -periaatteella' tarkoitetaan yhtäläistä saamisoikeutta;
40. 'osallistujalla' tarkoitetaan ehdokasta tai tarjoajaa hankintamenettelyssä, hakijaa avustuksen myöntämisen menettelyssä, asiantuntijaa asiantuntijoiden valintamenettelyssä, hakijaa kilpailussa taikka yhteisöä tai henkilöä, joka osallistuu 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti menettelyyn, joka koskee unionin varojen hoitamista;
41. 'hankinta-asiakirjoilla' tarkoitetaan asiakirjoja, jotka hankintaviranomainen on tuottanut tai joihin se viittaa kuvatakseen tai määrittääkseen hankintamenettelyn eri osia, mukaan lukien
- 157 artiklassa säädetyt tiedotustoimenpiteet;
 - tarjouspyyntö;
 - tarjouseritelmä, johon kuuluvat tekniset eritelmät ja keskeiset perusteet tai kilpailullisen neuvottelumenettelyn ollessa kyseessä hanketta kuvaavat asiakirjat;
 - sopimusluonnos;
42. 'hankintasopimuksella' tarkoitetaan kirjallista sopimusta, joka on tehty rahallista vastiketta vastaan yhden tai useamman talouden toimijan ja yhden tai useamman 168 ja 172 artiklassa tarkoitetun hankintaviranomaisen välillä ja joka koskee irtaimen tai kiinteän omaisuuden hankkimista, rakennusurakoiden toteuttamista tai palveluiden tarjoamista talousarviosta osittain tai kokonaan suoritettavaa maksua vastaan.
43. Hankintasopimuksia ovat
- kiinteistöhankintasopimukset;
 - tavarahankintasopimukset;
 - rakennusurakkasopimukset;
 - palveluhankintasopimukset;
44. 'palkinnolla' tarkoitetaan rahoitusta, joka myönnetään palkkiona kilpailun perusteella;
45. 'hankinnalla' tarkoitetaan sopimuksen avulla tapahtuvaa rakennusurakoiden, tavaroiden tai palvelujen hankintaa sekä maan, rakennusten tai muun kiinteän

omaisuuden hankintaa tai vuokrausta, jonka yksi tai useampi hankintaviranomainen tekee valitsemiltaan talouden toimijoilta;

46. 'oman pääoman luonteisella sijoituksella' tarkoitetaan oman pääoman ja velkarahoituksen väliin sijoittuvaa rahoitusmuotoa, jossa riski on suurempi kuin etuoikeutetussa lainassa ja pienempi kuin osakepääomamuotoisessa sijoituksessa. Oman pääoman luonteinen sijoitus voi olla velkamuotoinen, jolloin se on tyypillisesti vakuudeton ja etuoikeudeltaan huonompi ja joissain tapauksissa muunnettavissa osakepääomaksi, tai se voi olla etuosakkeen muodossa;
47. 'saajalla' tarkoitetaan avustuksen saajaa, toimeksisaajaa, palkattua ulkopuolista asiantuntijaa, luonnollista henkilöä tai yhteisöä, joka saa palkinnon tai varoja rahoitusvälineestä taikka joka hoitaa unionin varoja 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti;
48. 'takaisinostosopimuksella' tarkoitetaan arvopaperien myyntiä rahaa vastaan sopimalla, että ne ostetaan takaisin tiettyinä tulevana päivänä tai pyynnöstä;
49. 'tutkimukseen ja teknologiseen kehittämiseen osoitetuilla määrärahoilla' tarkoitetaan määrärahoja, jotka on otettu joko johonkin tutkimuspolitiikan toimintalohkon epäsuoraa tai suoraa tutkimustoimintaa koskevaan talousarvion osastoon tai johonkin toiseen osastoon kuuluvaan tutkimustoimintaa koskevaan lukuun;
50. 'riskinjakovälineellä' tarkoitetaan rahoitusvälinettä, joka kattaa määritellyn riskin jakamisen kahden tai useamman yhteisön kesken tarvittaessa sovittua korvausta vastaan;
51. 'palveluhankintasopimuksella' tarkoitetaan sellaista sopimusta, joka kattaa henkiset suoritukset tai muut palvelut, jotka eivät kuulu tavarahankinta-, rakennusurakka- tai kiinteistöhanke sopimusten piiriin;
52. 'henkilöstösäännöillä' tarkoitetaan neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 säädettyjä Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja unionin muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja;
53. 'alihankkijalla' tarkoitetaan talouden toimijaa, jonka ehdokas tai tarjoaja tai toimeksisaaja on ehdottanut suorittavan osan sopimuksesta tai jonka avustuksen saaja on ehdottanut toteuttavan osan avustuksella yhteisrahoitettavista tehtävistä;
54. 'jäsenmaksuilla' tarkoitetaan sellaisille elimille niiden tekemien talousarviopäätösten ja vahvistamien maksuehtojen mukaisesti suoritettuja maksuja, joiden jäsen unioni on;
55. 'tavarahankintasopimuksella' tarkoitetaan sopimusta, joka kattaa tavaroiden oston, vuokraamisen, leasingvuokraamisen tai osamaksulla hankkimisen osto-optioin tai ilman niitä. Tavarahankintasopimukseen voi kuulua liitännäisesti kokoamis- ja asennustöitä;
56. 'teknisellä avulla' tarkoitetaan ohjelman tai toimen toteuttamiseksi tarvittavaa tukea ja valmiuksien kehittämistä, erityisesti valmistelua, hallinnointia, seurantaa,

arviointia, tarkastuksia ja valvontaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta alakohtaisten sääntöjen soveltamista;

57. 'tarjoajalla' tarkoitetaan talouden toimijaa, joka on jättänyt tarjouksen;
58. 'unionilla' tarkoitetaan asiayhteyden mukaisesti Euroopan unionia tai Euroopan atomienergiayhteisöä tai niitä molempia;
59. 'unionin toimielimellä' tarkoitetaan Euroopan parlamenttia, Eurooppa-neuvostoa, neuvostoa, Euroopan komissiota, Euroopan unionin tuomioistuinta, tilintarkastustuomioistuinta, Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa, alueiden komiteaa, Euroopan oikeusasiamiestä, Euroopan tietosuojavaltuutettua sekä Euroopan ulkosuhdehallintoa, jäljempänä 'ulkosuhdehallinto'. Euroopan keskuspankkia ei pidetä unionin toimielimenä;
60. 'myyjällä' tarkoitetaan talouden toimijaa, joka on rekisteröity luetteloon myyjistä, joita kehoitetaan esittämään osallistumishakemus tai tarjous;
61. 'rakennusurakalla' tarkoitetaan sellaista talon- tai maanrakennustöiden kokonaisuutta, joka itsessään on tarkoitettu täyttämään taloudellinen tai tekninen tarkoitus;
62. 'rakennusurakkasopimuksella' tarkoitetaan sopimusta, joka kattaa julkisista hankinnoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU²⁶ liitteessä II tarkoitettuun toimintaan liittyvien töiden tai rakennusurakoiden toteuttamisen tai niiden suunnittelun ja toteuttamisen tai rakennusurakan tyyppin tai suunnittelun suhteen ratkaisevaa vaikutusvaltaa käyttävän hankintaviranomaisen asettamia vaatimuksia vastaavan rakennusurakan toteuttamisen millä tahansa tavalla.

3 artikla

Tämän asetuksen noudattaminen johdetussa oikeudessa

1. Perussäädöksessä olevien säännösten, jotka liittyvät talousarvion toteuttamiseen tuloina tai menoina, on oltava yhdenmukaisia II osastossa esitettyjen budjettiperiaatteiden kanssa.
2. Kaikissa lainsäätäjälle toimitetuissa ehdotuksissa ja ehdotusten muutoksissa, jotka sisältävät poikkeuksia muihin kuin II osaston säännöksiin tai tämän asetuksen nojalla annettaviin delegoituihin säädöksiin, on selkeästi mainittava tällaiset poikkeukset ja esitettävä niiden erityiset syyt asianomaisten ehdotusten johdanto-osan kappaleissa ja perusteluissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

²⁶ EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65.

4 artikla
Määräajat, päivämäärät ja määräpäivät

Jollei toisin säädetä, tässä asetuksessa säädettyihin määräaikoihin sovelletaan neuvoston asetusta (ETY, Euratom) N:o 1182/71²⁷.

5 artikla
Henkilötietojen suoja

Tämän asetuksen mukaisesti kerättyjen henkilötietojen käsittelyssä noudatetaan direktiiviä 95/46/EY²⁸ ja asetusta (EY) N:o 45/2001. Henkilötietojen käsittelystä ilmoitetaan ehdokkaille tai tarjoajille, kun on kyse hankintamenettelyistä, hakijoille, kun on kyse avustuksen myöntämismenettelyistä, asiantuntijoille, kun on kyse asiantuntijoiden valintamenettelyistä, ja hakijoille, kun on kyse kilpailuista, sekä sellaisille yhteisöille tai henkilöille, jotka osallistuvat 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti unionin varojen hoitamista koskevaan menettelyyn, sekä avustuksen saajille, toimeksisaajille, palkatuille ulkopuolisille asiantuntijoille tai luonnollisille henkilöille tai yhteisöille, jotka saavat palkinnon tai hoitavat unionin varoja 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

²⁷ Neuvoston asetusta (ETY, Euratom) N:o 1182/71, annettu 3 päivänä kesäkuuta 1971, määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä (EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1).

²⁸ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

II OSASTO

TALOUSARVIO JA BUDJETTIPERIAATTEET

6 artikla

Budjettiperiaatteiden noudattaminen

Talousarvion laatimisessa ja toteuttamisessa noudatetaan tässä asetuksessa säädettyjä yhtenäisyyden, talousarvion totuudenmukaisuuden, vuotuisuuden, tasapainon, laskentayksikön, yleiskatteisuuden, erittelyn, vaikuttavaa ja tehokasta sisäistä valvontaa edellyttävän moitteettoman varainhoidon sekä avoimuuden periaatteita, ellei tässä asetuksessa toisin säädetä.

1 LUKU

Yhtenäisyyden ja talousarvion totuudenmukaisuuden periaatteet

7 artikla

Talousarvion soveltamisala

1. Talousarviolla ennakoidaan ja hyväksytään kunakin varainhoitovuonna kaikki unionille tarpeellisiksi katsotut tulot ja menot. Talousarvioon kuuluvat
 - a) unionin tulot ja menot, mukaan lukien SEU-sopimukseen sisältyvistä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alaa koskevista määräyksistä aiheutuvat hallintomenot sekä näiden määräysten täytäntöönpanosta johtuvat toimintamenot, kun ne otetaan menoina talousarvioon;
 - b) Euroopan atomienergiayhteisön tulot ja menot.
2. Talousarvio koostuu jaksotetuista määrärahoista, jotka ovat maksusitoumusmäärärahoja tai maksumäärärahoja, ja jaksottamattomista määrärahoista.

Varainhoitovuodeksi hyväksytyt määrärahat muodostuvat seuraavista eristä:

- a) talousarvioon otetut määrärahat, mukaan lukien lisätalousarviot;
- b) edelliseltä varainhoitovuodelta siirretyt määrärahat;
- c) 14 artiklan mukaisesti uudelleen käyttöön otetut määrärahat;
- d) 12 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti takaisin maksetuista ennakkomaksuista peräisin olevat määrärahat;
- e) määrärahat, jotka on otettu talousarvioon varainhoitovuoden kuluessa tai aiempien varainhoituvuosien kuluessa kannettujen ja käyttämättä jääneiden käytötarkoitukseensa sidottujen tulojen perusteella.

3. Maksusitoumusmäärärahat kattavat tietyn varainhoitovuoden aikana tehtyjen oikeudellisten sitoumusten kokonaiskustannukset, jollei 112 artiklan 2 kohdasta muuta johdu.
4. Maksuäärärahat kattavat varainhoitovuoden tai sitä edeltävien varainhoituvuosien aikana tehtyjen oikeudellisten sitoumusten toteuttamiseen tarvittavat maksut.
5. Tämän artiklan 2 ja 3 kohta eivät estä tekemästä määrärahoista kokonaissitoumuksia 110 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti tai jakamasta talousarviositoumuksia vuotuisiin eriin 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

8 artikla

Yhtenäisyyden ja talousarvion totuudenmukaisuuden periaatteisiin sovellettavat erityiset säännöt

1. Kaikki tulot ja menot on otettava johonkin budjettikohtaan.
2. Menoon ei saa sitoutua eikä sitä saa hyväksyä maksettavaksi, jos se ylittää vahvistetun määrärahan.
3. Talousarviosta suoritettujen ennakkomaksujen korkotuottoja ei makseta unionille, ellei rahoitusosuussopimuksissa tai rahoitussopimuksissa toisin määrätä.

2 LUKU

Vuotuisperiaate

9 artikla

Varainhoitovuosi

Talousarvioon otetaan määrärahat varainhoitovuoden ajaksi, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta ja päättyy 31 päivänä joulukuuta.

10 artikla

Tuloja ja määrärahoja koskeva talousarviokirjanpito

1. Varainhoitovuoden tulot otetaan kyseisen varainhoitovuoden tileille sen kuluessa toteutuneiden määrien mukaisina. Seuraavan varainhoitovuoden tammikuun omat varat voidaan kuitenkin suorittaa etukäteen neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014²⁹ mukaisesti.
2. Arvonlisäveroon ja bruttokansantuloon perustuviin omiin varoihin voidaan tehdä mukautuksia asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 mukaisesti.

²⁹ Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 609/2014, annettu 26 päivänä toukokuuta 2014, perinteisten, ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen käyttöön asettamisessa sovellettavista menetelmistä ja menettelystä sekä käteisvarojen saamiseksi toteutettavista toimenpiteistä (EUVL L 168, 7.6.2014, s. 39).

3. Maksusitoumukset otetaan kirjanpitoon kattamaan 31 päivään joulukuuta mennessä tehdyt oikeudelliset sitoumukset. Tästä poiketen 110 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut talousarvioon tehtävät kokonaissitoumukset viedään kirjanpitoon 31 päivään joulukuuta mennessä tehtyjen talousarviositoumusten perusteella.
4. Maksut kirjataan tietyn varainhoitovuoden tileille niiden maksujen perusteella, jotka tilinpitäjä on suorittanut viimeistään saman vuoden 31 päivänä joulukuuta.
5. Poiketen siitä, mitä 3 ja 4 kohdassa säädetään,
 - a) Euroopan maatalouden tukirahaston (maataloustukirahaston) menot kirjataan kirjanpidossa varainhoitovuoden tileille niiden maksujen perusteella, jotka komissio suorittaa jäsenvaltioille viimeistään kyseisen varainhoitovuoden 31 päivänä joulukuuta, edellyttäen, että tilinpitäjä saa maksumääräykset viimeistään seuraavan varainhoitovuoden 31 päivänä tammikuuta;
 - b) yhteistyössä hallinnoitavat menot kirjataan maataloustukirahastoa lukuun ottamatta kirjanpidossa varainhoitovuoden tileille niiden maksujen perusteella, jotka komissio on suorittanut jäsenvaltioille viimeistään kyseisen varainhoitovuoden 31 päivänä joulukuuta, mukaan lukien viimeistään seuraavan varainhoitovuoden 31 päivänä tammikuuta 28 ja 29 artiklan mukaisesti kirjatut menot.

11 artikla
Määrärahojen sitominen

1. Talousarvioon otetut määrärahat voidaan sitoa talousarvion hyväksymisen jälkeen 1 päivästä tammikuuta alkaen.
2. Maataloustukirahaston juoksevista hallintomenoista ja juoksevista hallinnointimenoista voidaan tehdä varainhoitovuoden 15 päivästä lokakuuta alkaen seuraavan varainhoitovuoden määrärahoja koskevia ennakkositoumuksia.

Tällaiset sitoumukset eivät kuitenkaan saa olla enemmän kuin

- a) neljäsosa Euroopan parlamentin ja neuvoston kuluvaksi varainhoitovuodeksi vastaavaan budjettikohtaan juoksevia hallintomenoja varten hyväksymistä määrärahoista edellyttäen, että kyseiset menot on otettu edelliseen asianmukaisesti hyväksytyyn talousarvioon;
- b) kolme neljäsosaa vastaavista Euroopan parlamentin ja neuvoston kuluvaksi varainhoitovuodeksi maataloustukirahaston juoksevia hallinnointimenoja varten hyväksymistä kokonaismäärärahoista edellyttäen, että kyseisten menojen peruste vahvistetaan voimassa olevassa perussäädöksessä.

12 artikla

Määrärahojen peruuttaminen ja siirtäminen varainhoitovuodelta toiselle

1. Määrärahat, joita ei ole käytetty sen varainhoitovuoden aikana, jota varten ne on otettu talousarvioon, peruutetaan, ellei niitä siirretä seuraavalle varainhoitovuodelle 2 ja 3 kohdan mukaisesti.
2. Määrärahoista voidaan viimeistään 15 päivänä helmikuuta tehtävällä asianomaisen toimielimen päätöksellä siirtää yksinomaan seuraavan varainhoitovuoden aikana käytettäviksi
 - a) määrät, jotka vastaavat maksusitoumusmäärärahoja tai jaksottamattomia määrärahoja, joiden osalta useimmat sitoumusten edellyttämät alustavat muodollisuudet on tehty viimeistään 31 päivänä joulukuuta. Tällaiset määrät voidaan sitoa seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivään saakka lukuun ottamatta kiinteistöhankeisiin liittyviä jaksottamattomia määrärahoja, jotka voidaan sitoa seuraavan varainhoitovuoden joulukuun 31 päivään saakka;
 - b) määrät, jotka osoittautuvat tarpeellisiksi lainsäätäjän annettua perussäädöksen varainhoitovuoden viimeisellä neljänneksellä ilman, että komissio on voinut ennen joulukuun 31 päivää sitoa talousarviossa tähän tarkoitukseen osoitettuja määrärahoja. Tällaisen määrät voidaan sitoa seuraavan varainhoitovuoden joulukuun 31 päivään saakka;
 - c) maksumäärärahat, jotka tarvitaan aiempien maksusitoumusten kattamiseen tai jotka liittyvät siirrettyihin maksusitoumusmäärärahoihin, jos asianomaisiin budjettikohtiin seuraavaksi varainhoitovuodeksi osoitetut maksumäärärahat eivät riitä kattamaan rahoitustarvetta;
 - d) jaksottamattomat määrärahat, jotka liittyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin toimiin.

Siirron määrä ei saa olla enempää kuin 2 prosenttia budjettivallan käyttäjän hyväksymistä alkuperäisistä määrärahoista, eikä se saa ylittää asetuksen (EU) N:o 1306/2013 26 artiklan mukaisesti sovellettavan, edellisen varainhoitovuoden aikana suoriin tukiin tehdyn mukautuksen määrää. Siirretyt määrärahat palautetaan sellaisiin budjettikohtiin, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 1306/2013 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja toimia;
 - e) varainhoitovuoden alussa kohdentamattomat määrärahat, jotka liittyvät liittymistä valmistelevan tukivälineen (IPA II) perustamisesta 11 päivänä maaliskuuta 2014 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 231/2014, Euroopan naapuruusvälineen perustamisesta 11 päivänä maaliskuuta 2014 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 232/2014 ja kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta kaudelle 2014–2020 11 päivänä maaliskuuta 2014 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 233/2014 tarkoitettuihin varoihin, kuitenkin enintään 10 prosenttia kunkin välineen alkuperäisistä määrärahoista.

Asianomainen toimielin ilmoittaa viimeistään 15 päivänä maaliskuuta Euroopan parlamentille ja neuvostolle päätöksestään siirtää määrärahoja varainhoitovuodelta toiselle. Lisäksi se esittää kunkin budjettikohdan osalta, miten a, b ja c alakohdassa esitettyjä perusteita on sovellettu kuhunkin määrärahojen siirtoon.

3. Määrärahoista siirretään varainhoitovuodelta toiselle ilman eri toimenpiteitä
- a) määrät, jotka vastaavat hätäapuvараusta ja Euroopan unionin kriisivarausta varten osoitettuja maksusitoumus- ja maksumäärärahoja sekä Euroopan unionin solidaarisuusrahaston maksusitoumusmäärärahoja;
 - b) määrät, jotka vastaavat sisäisiä käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja.

Edellä a ja b alakohdassa tarkoitettut määrät voidaan siirtää yksinomaan seuraavan varainhoitovuoden aikana käytettäväksi, ja ne voidaan sitoa joulukuun 31 päivään saakka lukuun ottamatta 20 artiklan 3 kohdan g alakohdassa tarkoitettuja vuokratuloista sekä rakennusten ja maan myynnistä peräisin olevia sisäisiä käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja, joita voidaan siirtää seuraavalle varainhoitovuodelle, kunnes ne on käytetty kokonaan. Asetuksissa (EU) N:o 1303/2013 ja (EU) N:o 514/2014³⁰ tarkoitettut ennakkomaksujen palautuksesta saadut, 31 päivänä joulukuuta käytettävissä olevat maksusitoumusmäärärahat voidaan siirtää ohjelman päättymiseen asti ja tarvittaessa käyttää sillä edellytyksellä, että muita maksusitoumusmäärärahoja ei enää ole käytettävissä;

- c) määrät, jotka vastaavat ulkoisia käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja.

Nämä määrät siirretään varainhoitovuodelta toiselle ilman eri toimenpiteitä, ja ne on käytettävä kokonaan siihen mennessä kun ohjelmaan tai toimeen, johon ne on sidottu, liittyvät toimenpiteet on toteutettu, tai ne voidaan siirtää varainhoitovuodelta toiselle ja käyttää ohjelmaa tai toimea jatkavaan ohjelmaan tai toimeen.

Tämä ei koske 20 artiklan 2 kohdan g alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuja tuloja, joista saatavat määrärahat peruutetaan, ellei niitä ole sidottu viiden vuoden kuluessa.

Ulkoisia käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja, jotka saadaan 20 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaisesti Euroopan vapaakauppaliiton, jäljempänä 'EFTA', jäsenvaltioiden osallistumisesta eräisiin unionin ohjelmiin, on käsiteltävä Euroopan talousalueesta tehtyyn sopimukseen, jäljempänä 'ETA-sopimus', liitetyn pöytäkirjan 32 mukaisesti;

- d) maataloustukirahastoon liittyvät maksumäärärahat, jotka johtuvat asetuksen (EU) N:o 1306/2013 41 artiklan mukaisista maksujen keskeytyksistä.

³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 514/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastoon sekä poliisiyhteistyön, rikollisuuden ehkäisemisen ja torjumisen sekä kriisinhallinnan rahoitusvälineeseen sovellettavista yleisistä säännöksistä.

4. Jaksottamattomat määrärahat, joista on tehty oikeudellinen sitoumus varainhoitovuoden lopussa, on maksettava seuraavan varainhoitovuoden loppuun mennessä.
5. Varaukseen otettuja tai henkilöstömenoihin liittyviä määrärahoja ei saa siirtää varainhoitovuodelta toiselle, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan soveltamista. Tätä artiklaa sovellettaessa henkilöstömenoihin katsotaan sisältyvän toimielinten jäsenten ja henkilöstösääntöjen piiriin kuuluvan henkilöstön palkat ja korvaukset.

13 artikla
Määrärahojen vapauttaminen

1. Määrärahojen vapauttaminen, joka aiheutuu niillä rahoitettavien toimien osittaisesta tai täydellisestä toteuttamatta jättämisestä ja tapahtuu sen varainhoitovuoden jälkeisten varainhoituvuosien aikana, jona määrärahat on sidottu, johtaa määrärahojen peruuttamiseen, ellei 3 kohdassa ja 14 artiklassa toisin säädetä.
2. Määrät, jotka on sidottava 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti viimeistään 31 päivänä maaliskuuta ja joita vastaavat määrärahat vapautetaan maaliskuun 31 päivän jälkeen, peruutetaan.
3. Asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 tarkoitetut määrärahat vapautetaan ilman eri toimenpiteitä kyseisen asetuksen mukaisesti.
4. Asetuksessa (EU) N:o 514/2014 tarkoitetut määrärahat vapautetaan ilman eri toimenpiteitä kyseisen asetuksen mukaisesti.
5. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin ulkoisiin käyttötarkoitukseensa sidottuihin tuloihin.

14 artikla
Vapautettujen määrärahojen ottaminen uudelleen käyttöön

1. Asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 ja asetuksessa (EU) N:o 223/2014³¹ tarkoitetut vapautetut määrärahat voidaan ottaa uudelleen käyttöön, jos asiaan liittyy yksin komission tekemä ilmeinen virhe.

Sitä varten komissio tarkastelee edellisen varainhoitovuoden aikana purettuja maksusitoumuksia ja päättää tarpeiden perusteella viimeistään kuluvan varainhoitovuoden helmikuun 15 päivänä, tarvitseeko niitä vastaavat määrärahat ottaa uudelleen käyttöön.
2. Vapautetut määrärahat otetaan uudelleen käyttöön, jos

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 223/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastosta (EUVL L 72, 12.3.2014, s. 1).

- a) ne on vapautettu asetuksen (EU) N:o 1303/2013 20 artiklassa käyttöön otetun suoritusvarauksen toteuttamiseen liittyvien järjestelyjen mukaisesta ohjelmasta;
 - b) ne on vapautettu pk-yrityksille tarkoitettua erityisrahoitusvälinettä koskevasta ohjelmasta sen jälkeen, kun jäsenvaltion osallistuminen rahoitusvälineeseen päättyy asetuksen (EU) N:o 1303/2013 39 artiklan 2 kohdan seitsemännessä alakohdassa tarkoitetulla tavalla.
3. Vuonna $n - 2$ vapautetut määrärahat otetaan uudelleen käyttöön Euroopan unionin kriisivarausta varten vuoden n talousarviomenettelyssä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 ja 2 kohdan soveltamista.

Kun komissio katsoo tarpeelliseksi käyttää varausta, se esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen määrärahojen siirtämisestä varauksesta vastaaviin budjettikohtiin 30 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

4. Osittain tai kokonaan toteutumatta jääneisiin tutkimushankkeisiin osoitetuista maksusitoumusmäärärahoista osuus, joka vastaa hankkeiden toteutumatta jäämisen vuoksi vapautettujen määrärahojen määrää, voidaan myös ottaa vuotuisessa talousarviomenettelyssä uudelleen käyttöön hyödyttämään sitä tutkimusohjelmaa, johon hankkeet kuuluvat, tai sitä seuraavaa ohjelmaa.

15 artikla

Säännöt, joita sovelletaan, jos talousarvio hyväksytään myöhässä

1. Jos talousarviota ei ole varainhoitovuoden alkaessa lopullisesti hyväksytty, sovelletaan SEUT-sopimuksen 315 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua menettelyä (väliaikaisten kahdestoistaosien järjestelmä). Maksusitoumuksia voidaan tehdä ja maksuja suorittaa tämän artiklan 2 kohdassa säädettyissä rajoissa.
2. Maksusitoumuksia voidaan tehdä luku luvulta enintään neljäsosalla kaikista asianomaiseen lukuun edellisiksi varainhoitovuodeksi hyväksytyistä määrärahoista lisättyinä yhdellä kahdestoistaosalla kutakin kulunutta kuukautta kohti.

Talousarvioesityksessä varattuja määrärahoja ei saa ylittää.

Maksuja voidaan suorittaa kuukausittain luku luvulta enintään kahdestoistaosalla asianomaiseen lukuun edellisiksi varainhoitovuodeksi hyväksytyistä määrärahoista. Tämä määrä saa kuitenkin olla enintään yksi kahdestoistaosa talousarvioesityksessä vastaavaan lukuun otetuista määrärahoista.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilla asianomaiseen lukuun edellisiksi varainhoitovuodeksi hyväksytyillä määrärahoilla tarkoitetaan määrärahoja, jotka on otettu talousarvioon, myös lisätalousarvioilla, ja joita on tarkistettu tuon varainhoitovuoden aikana tehtyjen määrärahasiirtojen määrällä.
4. Jos unionin toiminnan jatkuvuus sitä vaatii, neuvosto voi määräenemmistöllä komission ehdotuksesta antaa luvan yhden väliaikaisen kahdestoistaosan ylittäviin menoihin, toisaalta maksusitoumusten tekemiseen ja toisaalta suoritettaviin maksuihin, niiden lisäksi, jotka ovat käytettävissä ilman eri toimenpiteitä 1 ja 2

kohdan mukaisesti, ei kuitenkaan enempää kuin yhteensä neljä väliaikaista kahdestoistaosaa, lukuun ottamatta ilman eri toimenpiteitä käytettävissä olevaa kahdestoistaosaa, paitsi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa. Neuvosto ilmoittaa päätöksestä välittömästi Euroopan parlamentille.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös tulee voimaan 30 päivää hyväksymisensä jälkeen, ellei Euroopan parlamentti

- a) tee kaikkien jäsentensä enemmistöllä tämän määräajan kuluessa päätöstä pienentää näitä menoja, jolloin komissio antaa uuden ehdotuksen;
- b) ilmoita neuvostolle ja komissiolle, että se ei halua pienentää näitä menoja, jolloin päätös tulee voimaan ennen 30 päivän määräajan päättymistä.

Täydentävät kahdestoistaosat hyväksytään kokonaisina, eikä niitä voida jakaa osiin.

5. Jos jossain luvussa neljän väliaikaisen kahdestoistaosan hyväksyminen 4 kohdan mukaisesti ei riitä kattamaan menoja, jotka ovat tarpeen unionin toiminnan jatkuvuuden turvaamiseksi kyseisen luvun kattamalla alalla, voidaan poikkeuksellisesti hyväksyä edellisen varainhoitovuoden talousarvion vastaavaan lukuun otettujen määrärahojen määrän ylitys. Euroopan parlamentti ja neuvosto tekevät päätöksen 4 kohdassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti. Tällöin ei kuitenkaan saa missään tapauksessa ylittää edellisen varainhoitovuoden talousarviossa käyttöön annettujen tai talousarvioesityksessä ehdotettujen määrärahojen kokonaismäärää.

3 LUKU

Tasapainoperiaate

16 artikla

Määritelmä ja soveltamisala

1. Tulojen ja maksumäärärahojen on oltava tasapainossa.
2. Unioni sekä 69 ja 70 artiklassa tarkoitetut unionin elimet eivät saa ottaa lainaa talousarvion puitteissa.

17 artikla

Varainhoitovuoden yli- tai alijäämä

1. Varainhoitovuoden ylijäämä otetaan seuraavan varainhoitovuoden talousarvioon tulona ja alijäämä maksumäärärahana.
2. Arviot näistä tuloista tai maksumäärärahoista otetaan talousarvioon talousarviomenettelyssä, ja niitä voidaan tarkistaa 40 artiklan mukaisella

oikaisukirjelmällä. Arviot laaditaan neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 608/2014³² 1 artiklan mukaisesti.

3. Varainhoitovuoden alustavan tilinpäätöksen esittämisen jälkeen mainitun tilinpäätöksen ja edellä tarkoitettujen arvioiden väliset erot otetaan seuraavan varainhoitovuoden talousarvioon lisätalousarviolla. Tässä tapauksessa komissio esittää yhtä aikaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen lisätalousarvioksi 15 päivän kuluessa siitä päivästä, jona alustava tilinpäätös esitettiin.

4 LUKU

Laskentayksikön periaate

18 artikla *Euron käyttö*

1. Monivuotinen rahoituskehys ja talousarvio laaditaan ja toteutetaan ja tilinpäätös esitetään euroina. Jäljempänä 76 artiklassa tarkoitettuja kassavaroja varten tilinpitäjällä, ennakkotilien osalta ennakoiden hoitajalla ja komission ja ulkosuhdehallinnon hallintotarpeiden osalta toimivaltaisella tulojen ja menojen hyväksyjällä on kuitenkin valtuudet suorittaa maksutapahtumia muissa valuutoissa.
2. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä muuntaa euron muiksi valuutoiksi *Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa* julkaistavan sen päivän euron päivittäisen kurssin perusteella, jona tulojen ja menojen hyväksymisestä vastaava yksikkö tekee maksu- tai perintämääräyksen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta alakohtaisten säädösten soveltamisesta tai hankintasopimuksista, avustussopimuksista, rahoitusosuussopimuksista tai rahoitussopimuksista johtuvia erityissäännöksiä tai -määräyksiä.

Jos euron päivittäistä kurssia ei ole julkaistu, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä käyttää 3 kohdassa tarkoitettua kurssia.
3. Euro muunnetaan muiksi valuutoiksi 80 ja 81 artiklassa säädetyin kirjanpidon tarpeita varten euron kuukausittaisen laskennallisen kurssin avulla. Laskennallisen kurssin vahvistaa komission tilinpitäjä käyttämällä luotettaviksi katsomiaan tietolähteitä, ja kurssi määräytyy vahvistamiskuukautta edeltävän kuukauden toiseksi viimeisen arkipäivän valuuttakurssin perusteella.
4. Valuuttojen muuntaminen on toteutettava siten, ettei sillä ole merkittävää vaikutusta unionin yhteisrahoituksen tasoon tai haitallista vaikutusta unionin talousarvioon. Euron ja muiden valuuttojen välinen muuntokurssi voidaan tarvittaessa laskea tietyn ajanjakson päivittäisten valuuttakurssien keskiarvon perusteella.

³² Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 608/2014, annettu 26 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan unionin omien varojen järjestelmää koskevista täytäntöönpanotoimenpiteistä.

5 LUKU

Yleiskatteisuusperiaate

19 artikla *Soveltamisala*

Tulojen kokonaismäärän on katettava maksumäärärahojen kokonaismäärä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 20 artiklan soveltamista. Tulot ja menot otetaan talousarvioon kokonaisuudessaan vähentämättä niitä toisistaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 25 artiklan soveltamista.

20 artikla *Käyttötarkoitukseensa sidotut tulot*

1. Ulkoiset ja sisäiset käyttötarkoitukseensa sidotut tulot osoitetaan tietyn menoerän rahoittamiseen.
2. Ulkoiset käyttötarkoitukseensa sidotut tulot muodostuvat seuraavista:
 - a) jäsenvaltioiden, kolmansien maiden sekä sellaisten elinten, joita ei ole perustettu SEUT-sopimuksen tai Euratomin perustamissopimuksen mukaisesti, rahoitusosuudet eräisiin unionin rahoittamiin toimiin tai ohjelmiin sekä tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen lisäohjelmiin; komissio hallinnoi rahoitusosuuksia niiden puolesta;
 - b) määrärahat, jotka liittyvät Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen voimassaolon päättymisen taloudellisista seurauksista ja hiili- ja terästudkimusrahastosta annetulla, SEU-sopimukseen ja SEUT-sopimukseen liitettyä pöytäkirjalla N:o 37 perustetun hiili- ja terästudkimusrahaston tuottamiin tuloihin;
 - c) neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1467/97³³ tarkoitetuista talletuksista ja sakoista kertyvät korot;
 - d) määrättyyn käyttötarkoitukseen osoitetut tulot, kuten rahastoista saatavat tulot, avustukset, lahjat ja testamenttilahjoitukset, mukaan lukien kunkin toimielimen omat käyttötarkoitukseensa sidotut tulot;
 - e) kolmansien maiden tai unionin ulkopuolisten elinten unionin toimintaan liittyvät rahoitusosuudet, jotka eivät kuulu b alakohdan soveltamisalaan;
 - f) jäljempänä 3 kohdassa tarkoitettut sisäiset käyttötarkoitukseensa sidotut tulot siltä osin kuin ne liittyvät tässä kohdassa tarkoitettuihin muihin tuloihin;

³³ Neuvoston asetus (EY) N:o 1467/97, annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997, liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä (EYVL L 209, 2.8.1997, s. 6).

g) Yhteisen tutkimuskeskuksen (JRC) toteuttamasta kilpailuluonteisesta toiminnasta saatava tulot, joita voivat olla seuraavat:

- i) avustus- ja hankintamenettelyt, joihin Yhteinen tutkimuskeskus osallistuu;
- ii) Yhteisen tutkimuskeskuksen toiminta kolmansien lukuun;
- iii) toiminta, joka toteutetaan 57 artiklan mukaisesti muiden toimielinten tai muiden komission yksiköiden kanssa teknis-tieteellisten palvelujen tarjoamisesta tehdyn hallinnollisen sopimuksen nojalla.

3. Sisäiset käyttötarkoitukseensa sidotut tulot muodostuvat seuraavista:

- a) tulot, jotka ovat peräisin kolmansilta osapuolilta näille tilauksesta toimitetuista tarvikkeista, suoritetuista palveluista ja tehdyistä urakoista;

- b) tulot ajoneuvojen, tarvikkeiden, rakennelmien ja aineiden sekä tieteellisiin ja teknisiin tarkoituksiin käytettävien laitteiden myynnistä;
 - c) tulot, jotka saadaan aiheettomasti maksettujen määrien palauttamisesta 99 artiklan mukaisesti;
 - d) tulot, jotka saadaan ennakkomaksujen koroista, jollei 8 artiklan 3 kohdasta muuta johdu;
 - e) tulot toimielimen muille yksiköille tai muille toimielimille tai elimille toimitetuista tarvikkeista, suoritetuista palveluista ja tehdyistä urakoista, mukaan lukien muiden toimielinten tai elinten lukuun maksetut ja näiden korvaamat virkamatkakulut;
 - f) vakuutuskorvauksista saadut määrät;
 - g) vuokratulot sekä tulot rakennusten ja maan myynnistä;
 - h) julkaisujen ja elokuvien sekä niiden sähköisten tallenteiden myynnistä saatavat tulot;
 - i) tulot ja palautukset, joita saadaan muista kuin lainanantoon ja lainanottoon liittyvistä rahoitustoimista ja niihin liittyvistä yhteisen vararahaston varoista;
 - j) verojen palautuksesta saatavat tulot 25 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti. Käyttötarkoitukseensa sidotut tulot siirretään seuraavalle varainhoitovuodelle 12 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti, ja niitä koskevat määrärahasiirrot tehdään 30 artiklan säännösten mukaisesti.
4. Perussäädöksessä voidaan myös säätää, että tulot sidotaan tiettyihin menoihin. Tällaiset tulot ovat sisäisiä käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja, jollei perussäädöksessä toisin säädetä.
5. Talousarviossa on ulkoisia ja sisäisiä käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja varten erityisiä budjettikohtia, joissa ilmoitetaan mahdollisuuksien mukaan myös tulojen määrä.

21 artikla

Käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen esittäminen talousarviossa ja niitä vastaavien määrärahojen ottaminen talousarvioon

1. Rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan c alakohdan ja 22 artiklan soveltamista, käyttötarkoitukseensa sidotut tulot esitetään talousarviossa seuraavasti:
- a) kunkin toimielimen pääluokkaa koskevassa tulotaulukossa on budjettikohta kyseisiä tuloja varten;
 - b) menotaulukon selvitysosissa ja yleisissä huomautuksissa mainitaan budjettikohdat, joihin voidaan ottaa käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja vastaavat määrärahat.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa budjettikohta varustetaan merkinnällä ”pro memoria”, ja arvio tuloista mainitaan budjettikohdan selvitysosassa.

2. Käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja vastaavat määrärahat saadaan käyttöön ilman eri toimenpiteitä sekä maksusitoumusmäärärahoina että maksumäärärahoina sen jälkeen kun toimielin on vastaanottanut tulon, lukuun ottamatta seuraavia tapauksia:
 - a) jäsenvaltioiden osalta tapauksessa, josta säädetään 20 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, kun rahoitusosuuden määrä on ilmaistu rahoitusosuussopimuksessa euroina, maksusitoumusmäärärahat voidaan asettaa käyttöön silloin, kun jäsenvaltio allekirjoittaa rahoitusosuussopimuksen;
 - b) tapauksessa, josta säädetään 20 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 20 artiklan 2 kohdan g alakohdan i ja iii alakohdassa, maksusitoumusmäärärahat ovat käytettävissä heti, kun saamisen määrä on arvioitu;
 - c) tapauksessa, josta säädetään 20 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, näitä tulotaulukkoon otettuja rahamääriä koskevat maksusitoumusmäärärahat ja maksumäärärahat otetaan samanaikaisesti tiettyyn menotaulukon budjettikohtaan.

Tämän kohdan c alakohdassa tarkoitettut määrärahat käytetään 19 artiklan mukaisesti.

3. Edellä 20 artiklan 2 kohdan b ja h alakohdassa tarkoitettuja saamisia koskevat ennusteet toimitetaan tilinpitäjälle kirjattaviksi.

22 artikla

Käyttötarkoitukseensa sidotut tulot, jotka saadaan EFTA-valtioiden osallistumisesta tiettyihin unionin ohjelmiin

1. Edellä 20 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettut tulot esitetään talousarviossa seuraavasti:
 - a) tulotaulukkoon lisätään ”pro memoria” -merkinnällä varustettu budjettikohta, johon otetaan EFTA-valtioiden rahoitusosuuden kokonaismäärä kyseisenä varainhoitovuotena;
 - b) menotaulukkoon laaditaan liite, joka on olennainen osa talousarviota ja johon merkitään kaikkia niitä unionin toimintoja koskevat budjettikohdat, joihin EFTA-valtiot osallistuvat.
2. Maksusitoumus- ja maksumäärärahat, jotka vastaavat EFTA-valtioiden vuotuisia rahoitusosuuksia, sellaisina kuin Euroopan talousalueen sekakomitea on ne vahvistanut komissiolle ETA-sopimukseen liitetyssä pöytäkirjassa 32 olevan 1 artiklan 5 kohdan mukaisesti, otetaan ETA-sopimuksen 82 artiklan mukaisesti talousarvioon kokonaisuudessaan heti varainhoitovuoden alussa.

23 artikla
Lahjoitukset

1. Unionin toimielimet voivat ottaa vastaan erilaisia unionin hyväksi tarkoitettuja lahjoituksia, kuten rahastoista saatavia tuloja, avustuksia, lahjoja sekä testamenttilahjoituksia.
2. Vähintään 50 000 euron suuruinen lahjoitus, josta voi aiheutua kuluja, mukaan lukien jatkotoimiin liittyvät kulut, joiden arvo on enemmän kuin 10 prosenttia lahjoituksen arvosta, voidaan vastaanottaa vain Euroopan parlamentin ja neuvoston luvalla. Euroopan parlamentti ja neuvosto antavat lausuntonsa kahden kuukauden kuluessa komission pyynnön vastaanottamisesta. Jos lahjoitusta ei vastusteta tässä määräajassa, unionin toimielimet päättävät lopullisesti lahjoituksen vastaanottamisesta. Unionin toimielimet antavat selvityksen unionille annettujen lahjoitusten vastaanottamiseen liittyvistä rahoituskuluista.

24 artikla
Yritysten harjoittama sponsorointi

1. Yritysten harjoittamalla sponsoroinnilla tarkoitetaan sopimusta, jonka kautta oikeushenkilö tukee luontoissuorituksin tapahtumaa tai toimea mainostarkoituksessa tai toteuttaakseen yrityksen yhteiskuntavastuuta.
2. Unionin toimielimet ja elimet voivat erityisten sisäisten sääntöjen perusteella poikkeuksellisesti hyväksyä yritysten luontoissuoritusten muodossa harjoittaman sponsoroinnin edellyttäen, että
 - a) syrjimättömyyden, suhteellisuuden, tasapuolisen kohtelun ja avoimuuden periaatteita noudatetaan asianmukaisesti;
 - b) sponsorointi antaa osaltaan myönteisen kuvan unionista ja liittyy suoraan tapahtuman tai toimen keskeiseen tavoitteeseen;
 - c) sponsorointi ei aiheuta eturistiriitoja eikä liity pelkästään sosiaalisiin tilaisuuksiin.

25 artikla
Vähennyksiä ja valuuttakurssimukautuksia koskevat säännöt

1. Maksupyynnöistä voidaan tehdä seuraavat vähennykset, minkä jälkeen ne hyväksytään nettomääräisinä:
 - a) hankintasopimusten osapuolille tai avustuksen saajille määrätyt seuraamukset;
 - b) yksittäisistä laskuista ja kustannus selvityksistä myönnetyt alennukset, hyvitykset ja vähennykset;
 - c) ennakkomaksuista kertyneet korot;
 - d) aiheettomasti maksettujen rahamäärien oikaisut.

Ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettut oikaisut voidaan tehdä suorina vähennyksinä samalle saajalle suoritettavista uusista väli- tai loppumaksuista, jotka katetaan samasta luvusta, samalta momentilta ja samana varainhoitovuonna kuin liiallisena maksettu määrä.

Ensimmäisen alakohdan c ja d alakohdassa tarkoitettuihin vähennyksiin sovelletaan unionin kirjanpitosääntöjä.

2. Talousarvioon otetaan verottomana niiden unionille toimitettujen tuotteiden tai suoritettujen palvelujen hinta, joihin sisältyvät verot jäsenvaltiot palauttavat unionille Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan mukaisesti.
3. Niiden unionille toimitettujen tuotteiden tai suoritettujen palvelujen hinta, joihin sisältyvät verot kolmannet maat palauttavat unionille asiaan sovellettavien sopimusten perusteella, voidaan ottaa talousarvioon
 - a) verottomana;
 - b) verollisena. Tällöin verojen palautukset katsotaan sisäisiksi käyttötarkoitukseensa sidotuiksi tuloiksi.
4. Talousarvion toteutuksen aikana kirjatut valuuttakurssierot voidaan oikaista. Lopputulokset sisällytetään varainhoitovuoden yli- tai alijäämään.

6 LUKU

Erittelyperiaate

26 artikla *Yleiset säännökset*

1. Määrärahat osoitetaan käyttötarkoitukseensa ja eritellään osastoittain ja luvuittain. Luvut jaetaan momentteihin ja alamomentteihin.
2. Komissio ja muut toimielimet voivat siirtää määrärahoja talousarvion sisällä edellyttäen, että 27–30 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

Määrärahoja voidaan siirtää ainoastaan budjettikohtiin, joihin on talousarviossa vahvistettu määräraha tai jotka on varustettu merkinnällä ”pro memoria”.

Jäljempänä 27 ja 28 artiklassa tarkoitettut prosenttiosuudet lasketaan talousarvioon ja lisätalousarvioihin otettujen määrärahojen perusteella, kun määrärahasiirtopyyntö esitetään.

Laskennassa otetaan huomioon kaikki määrärahasiirrot, joilla on määrä siirtää määrärahoja siitä budjettikohdasta tai siihen budjettikohtaan, josta määrärahat siirretään, sekä kyseistä budjettikohtaa koskevat aiemmat määrärahasiirrot. Huomioon ei oteta sellaisia määrärahasiirtoja vastaavaa määrää, jotka komissio tai

asianomainen toimielin tekee itse ilman Euroopan parlamentin ja neuvoston eri päätöstä.

Määrärahasiirtoesityksiin ja kaikkiin tietoihin, jotka Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan 27, 28 ja 29 artiklan mukaisesti tehdyistä määrärahasiirroista, on liitettävä mukaan tarkoituksenmukaiset ja yksityiskohtaiset asiakirjatodisteet, joista käyvät ilmi tuoreimmat käytettävissä olevat tiedot määrärahojen toteutumisesta sekä arviot tarpeista varainhoitovuoden loppuun saakka; nämä tiedot ja arviot on annettava sekä budjettikohdista, joihin määrärahoja siirretään, että budjettikohdista, joista määrärahoja otetaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 30 artiklassa säädettyjen, määrärahasiirtopyyntöjä koskevien muiden edellytysten soveltamista.

27 artikla

Muiden toimielinten kuin komission määrärahasiirrot

1. Muut toimielimet kuin komissio voivat siirtää määrärahoja omassa pääluokassaan
 - a) osastosta toiseen enintään 10 prosenttia siihen budjettikohtaan osoitetuista kyseisen vuoden määrärahoista, josta määrärahat siirretään;
 - b) luvusta toiseen rajoituksitta.
2. Kolme viikkoa ennen 1 kohdassa tarkoitettua määrärahasiirtoa toimielin ilmoittaa aikeestaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto esittää tämän määräajan kuluessa asianmukaisesti perusteltuja syitä, sovelletaan 29 artiklan mukaista menettelyä.
3. Muut toimielimet kuin komissio voivat ehdottaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle omassa pääluokassaan osastosta toiseen tehtäviä määrärahasiirtoja, joiden määrä ylittää 10 prosenttia siihen budjettikohtaan osoitetuista kyseisen vuoden määrärahoista, josta määrärahat siirretään. Näihin siirtoihin sovelletaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä.
4. Muut toimielimet kuin komissio voivat tehdä määrärahasiirtoja omassa pääluokassaan momentilta toiselle ja saman luvun sisällä ilman ennakoilmoitusta Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Muut toimielimet voivat myös siirtää saman osaston luvusta toiseen määrärahoja määrän, joka on enintään 10 prosenttia siihen budjettikohtaan osoitetuista kyseisen vuoden määrärahoista, josta määrärahat siirretään, ilman ennakoilmoitusta Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

28 artikla

Komission määrärahasiirrot

1. Komissio voi itsenäisesti omassa pääluokassaan
 - a) siirtää määrärahoja saman luvun sisällä;
 - b) useisiin osastoihin sisältyvien samanlaisten henkilöstö- ja hallintomenojen osalta siirtää määrärahoja osastosta toiseen enintään 10 prosenttia siihen

budjettikohtaan osoitetuista kyseisen vuoden määrärahoista, josta määrärahat siirretään, ja enintään 30 prosenttia siihen budjettikohtaan osoitetuista kyseisen vuoden määrärahoista, johon määrärahat siirretään;

- c) toimintamenojen osalta siirtää määrärahoja saman osaston luvusta toiseen tai saman perussäädöksen soveltamisalaan kuuluvasta osastosta toiseen, hallinnollisten tukimenojen luvut mukaan luettuina, enintään 10 prosenttia siihen budjettikohtaan osoitetuista kyseisen vuoden määrärahoista, josta määrärahat siirretään;
- d) Yhteisen tutkimuskeskuksen toteuttamien tutkimukseen ja teknologiseen kehittämiseen osoitettujen määrärahojen osalta tehdä suoran tutkimustoiminnan toimintalohkoa koskevassa talousarvion osastossa määrärahasiirtoja luvusta toiseen siten, että siirrettävien määrärahojen määrä on enintään 15 prosenttia sen budjettikohdan määrärahoista, josta siirto tehdään;
- e) Euroopan unionin solidaarisuusrahaston osalta siirtää määrärahoja varauksesta kyseiseen budjettikohtaan Euroopan parlamentin ja neuvoston hyväksyttyä rahaston varojen käyttöönottoa koskevan päätöksen;
- f) kun on kyse yhteistyössä hallinnoitavien rahastojen toimintamenoista lukuun ottamatta maataloustukirahastoa, siirtää määrärahoja osastosta toiseen edellyttäen, että määrärahat on tarkoitettu saman tavoitteen toteuttamiseen asianomaisen asetuksen tarkoittamassa merkityksessä tai teknisestä avusta aiheutuviin menoihin;
- g) siirtää määrärahoja talousarviotakuuta koskevasta budjettikohdasta toista talousarviotakuuta koskevaan budjettikohtaan, jos jälkimmäistä varten yhteisessä vararahastossa olevat varat eivät riitä takuun nojalla vaaditun maksun suorittamiseen.

Ensimmäisen alakohdan c alakohtaa sovellettaessa voidaan tehdä itsenäisiä määrärahasiirtoja hallinnollisten tukimenojen budjettikohdista vastaaviin toimintamenojen budjettikohtiin.

Komissio tekee päätöksensä viimeistään seuraavan varainhoitovuoden tammikuun 31 päivänä.

Tämän artiklan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettut menot kattavat kustakin toimintalohkosta 45 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut menoerät.

Silloin kun komissio siirtää 1 kohdan mukaisesti maataloustukirahaston määrärahoja joulukuun 31 päivän jälkeen, se tekee päätöksensä viimeistään seuraavan varainhoitovuoden tammikuun 31 päivänä. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle näitä määrärahasiirtoja koskevasta päätöksestään kahden viikon kuluessa sen tekemisestä.

Kolme viikkoa ennen tämän artiklan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja määrärahasiirtoja komissio ilmoittaa aikeistaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto esittää tämän määräajan

kuluessa asianmukaisesti perusteltuja syitä, sovelletaan 29 artiklan mukaista menettelyä.

Varainhoitovuoden viimeisten kahden kuukauden aikana komissio voi kuitenkin toisesta alakohdasta poiketen itsenäisesti siirtää unionin virkamiehiä ja muuta henkilöstöä sekä ulkopuolista henkilöstöä koskevia määrärahoja talousarvion osastosta toiseen yhteensä enintään 5 prosenttia kyseisen varainhoitovuoden määrärahoista. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle näitä määrärahasiirtoja koskevasta päätöksestään kahden viikon kuluessa sen tekemisestä.

2. Komissio voi päättää siirtää omassa talousarvion pääluokassaan määrärahoja osastosta toiseen seuraavissa tapauksissa edellyttäen, että se ilmoittaa päätöksestään Euroopan parlamentille ja neuvostolle välittömästi:
 - a) kun määrärahoja siirretään tämän asetuksen 47 artiklassa tarkoitettusta osastosta ”alustavat määrärahat” ja kun ainoa ehto varauksen purkamiselle on perussäädöksen hyväksyminen SEUT-sopimuksen 294 artiklan nojalla;
 - b) asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa, kuten silloin kun varainhoitovuoden joulukuun 1 päivän jälkeen tapahtuu jokin kansainvälinen humanitaarinen katastrofi tai kriisi, komissio siirtää tuon varainhoitovuoden käyttämättä jääneitä talousarviomäärärahoja monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeeseen 4 kuuluvista talousarvion osastoista talousarvion osastoihin, jotka koskevat kriisinhallintaan liittyvien ja humanitaaristen avustustoimien toteuttamista.

Määrärahasiirtoesityksiin ja kaikkiin tietoihin, jotka Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan 27 ja 28 artiklan mukaisesti tehdyistä määrärahasiirroista, on liitettävä mukaan tarkoituksenmukaiset ja yksityiskohtaiset asiakirjatodisteet, joista käyvät ilmi tiedot määrärahojen toteutumisesta sekä arviot tarpeesta varainhoitovuoden loppuun saakka; nämä tiedot ja arviot on annettava sekä budjettikohdista, joihin määrärahoja siirretään, että budjettikohdista, joista määrärahoja otetaan.

29 artikla

Toimielinten Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimittamat määrärahasiirtoesitykset

1. Kukin toimielin toimittaa määrärahojen siirtoa koskevat esityksensä Euroopan parlamentille ja neuvostolle samanaikaisesti.
2. Komissio voi esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksia maksumäärärahojen siirrosta yhteistyössä hallinnoitaville rahastoille, maataloustukirahastoa lukuun ottamatta, seuraavan varainhoitovuoden tammikuun 10 päivään asti. Maksumäärärahoja voidaan siirtää mistä tahansa budjettikohdasta. Jäljempänä 3 kohdassa tarkoitettu kuuden viikon jakso lyhenee kolmeen viikkoon.

Jos Euroopan parlamentti ja neuvosto eivät hyväksy määrärahasiirtoa tai hyväksyvät sen ainoastaan osittain, vastaava osa 10 artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista menoista otetaan seuraavan varainhoitovuoden maksumäärärahoihin.

3. Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät määrärahasiirroista 4–8 kohdassa säädetyin edellytyksin.
4. Kiireellisiä tapauksia lukuun ottamatta Euroopan parlamentti ja neuvosto, joka tekee ratkaisunsa määräenemmistöllä, käsittelevät kunkin määrärahasiirtoesityksen kuuden viikon kuluessa päivästä, jona ne molemmat ovat vastaanottaneet esityksen.
5. Kun komissio siirtää maataloustukirahaston määrärahoja tämän artiklan mukaisesti, se toimittaa määrärahasiirtoesitykset Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään seuraavan varainhoitovuoden tammikuun 10 päivänä.

Edellä 4 kohdassa tarkoitettu kuuden viikon jakso lyhenee kolmeen viikkoon.

6. Määrärahasiirtoesitys hyväksytään, jos kuuden viikon jakson kuluessa jokin seuraavista toteutuu:
 - a) Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät sen;
 - b) joko Euroopan parlamentti tai neuvosto hyväksyy sen ja toinen niistä pidättyy toimimasta;
 - c) Euroopan parlamentti ja neuvosto pidättyvät kumpikin toimimasta tai kumpikaan ei tee päätöstä muuttaa tai vastustaa määrärahasiirtoesitystä.
7. Jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto toisin pyydä, 4 kohdassa tarkoitettu kuuden viikon jakso lyhenee kolmeen viikkoon seuraavissa tapauksissa:
 - a) siirto on vähemmän kuin 10 prosenttia sen budjettikohdan määrärahoista, josta siirto tehdään, tai se on enintään 5 000 000 euroa;
 - b) siirto koskee vain maksumäärärahoja, ja sen kokonaismäärä on enintään 100 000 000 euroa.
8. Jos joko Euroopan parlamentti tai neuvosto on muuttanut siirrettävää määrää ja toinen niistä on joko hyväksynyt sen tai pidättyy toimimasta tai jos Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat kumpikin muuttaneet siirrettävää määrää, hyväksytyksi katsotaan pienempi näistä kahdesta määrästä, jollei asianomainen toimielin peruuta määrärahasiirtoesitystään.

30 artikla

Määrärahasiirrot, joihin sovelletaan erityissäännöksiä

1. Käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja vastaavat määrärahat voidaan siirtää ainoastaan, jos ne pysyvät sidottuina käyttötarkoitukseensa.
2. Komission erityisestä pyynnöstä vahvistettu budjettikohta, johon ei ole otettu määrärahoja, varustetaan merkinnällä ”pro memoria”. Komission pyyntö hyväksytään 29 artiklassa säädetyjä sääntöjä noudattaen.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta sisäisiin käyttötarkoitukseensa sidottuihin tuloihin, jos ei voida osoittaa tarpeita, joiden perusteella tulot voitaisiin käyttää siihen tarkoitukseen, johon ne on sidottu.
4. Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät komission esityksestä määrärahasiirroista, joiden tarkoituksena on mahdollistaa hätäapuvarauksen tai Euroopan unionin kriisivarauksen käyttö.

Tämän kohdan soveltamiseksi noudatetaan 29 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyä menettelyä. Jos Euroopan parlamentti ja neuvosto eivät hyväksy komission esitystä eivätkä pääse yksimielisyyteen kyseisen varauksen käyttämistä koskevasta yhteisestä kannasta, ne pidättyvät päättämästä komission määrärahasiirtoesityksestä.

Jos määrärahasiirtoesitys koskee hätäapuvarauksen tai Euroopan unionin kriisivarauksen käyttöönottoa, siihen on liitettävä tarkoituksenmukaiset ja yksityiskohtaiset asiakirjatodisteet, joista käyvät ilmi seuraavat seikat:

- a) budjettikohdasta, johon määrärahoja siirretään, esitetään mahdollisimman tuoreet tiedot määrärahojen toteutumisesta ja arvio tarpeista varainhoitovuoden loppuun saakka;
 - b) selvitys mahdollisuudesta kohdentaa määrärahoja uudelleen.
5. Euroopan parlamentin ja neuvoston katsotaan hyväksyneen Euroopan globalisaatorahastoa koskevasta varauksesta tehtävät määrärahasiirrot, kun rahaston varojen käyttöönottoa koskeva päätös hyväksytään.

7 LUKU

Moitteettoman varainhoidon periaate sekä tuloksellisuus

31 artikla

Tuloksellisuus sekä taloudellisuuden, tehokkuuden ja vaikuttavuuden periaatteet

1. Määrärahojen toteutuksessa noudatetaan moitteettoman varainhoidon periaatetta sekä seuraavia periaatteita:
 - a) taloudellisuuden periaatteen mukaan varat, joita toimitelmin käyttää toimintaansa, on otettava käyttöön oikeaan aikaan ja niiden on oltava määrältään riittävät, laadultaan asianmukaiset ja kustannuksiltaan mahdollisimman edulliset;
 - b) tehokkuuden periaatteella on tarkoitus varmistaa, että käytetyillä varoilla saavutetaan tavoitteet parhaalla mahdollisella tavalla;
 - c) vaikuttavuuden periaatteella on tarkoitus varmistaa, että asetettujen tavoitteiden saavuttamista mitataan.
2. Moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti määrärahojen käytössä on keskityttävä tuloksellisuuteen, ja sitä varten

- a) ohjelmien ja toimien tavoitteet vahvistetaan etukäteen;
- b) tavoitteiden saavuttamista seurataan tulosindikaattoreiden avulla;
- c) saavutuksista raportoidaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle 39 artiklan 3 kohdan h alakohdan sekä 239 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan mukaisesti.

32 artikla
Arvioinnit

1. Ohjelmiin ja toimiin, joista aiheutuu huomattavia menoja, sovelletaan ennakko- ja jälkiarviointia, joiden on oltava oikeassa suhteessa tavoitteisiin ja menoihin.
2. Ohjelmien ja toimien valmistelua tukevien ennakkoarviointien on perustuttava tietoihin kyseeseen tulevien ohjelmien ja toimien tuloksista, ja ennakkoarvioinneissa on määritettävä käsiteltävät kysymykset sekä käsiteltävä niitä sekä analysoitava EU:n tason lisäarvoa, tavoitteita, eri vaihtoehtojen odotettuja vaikutuksia sekä seuranta- ja arviointijärjestelyjä.
3. Jälkiarvioinneissa arvioidaan ohjelman tai toimen tuloksellisuutta, kuten sen vaikuttavuutta, tehokkuutta, johdonmukaisuutta, merkityksellisyyttä ja EU:n tason lisäarvoa. Arviointeja on tehtävä säännöllisesti ja riittävän ajoissa, jotta niistä saatavat havainnot voidaan ottaa huomioon ennakkoarvioinneissa, joilla tuetaan kyseeseen tulevien ohjelmien ja toimien valmistelua.

33 artikla
Pakollinen rahoitus selvitys

1. Jokaiseen ehdotukseen tai aloitteeseen, jonka komissio, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja, jäljempänä 'korkea edustaja', tai jäsenvaltio esittää lainsäätäjälle ja joka saattaa vaikuttaa talousarvioon, mukaan lukien virkojen ja/tai toimien määrään, on liitettävä rahoitus selvitys ja 32 artiklassa tarkoitettu ennakkoarviointi.

Jokaiseen lainsäätäjälle esitettävään ehdotusta tai aloitetta koskevaan muutokseen, joka saattaa vaikuttaa huomattavasti talousarvioon, mukaan lukien virkojen ja/tai toimien määrään, on liitettävä muutosta ehdottavan toimielimen laatima rahoitus selvitys.

Rahoitus selvityksessä esitetään ne rahoitusta koskevat ja taloudelliset tiedot, joiden perusteella lainsäätäjä voi arvioida, onko kyseiselle unionin toiminnalle tarvetta. Rahoitus selvityksessä on annettava tietoja siitä, miten ehdotus nivoutuu unionin muihin toimiin, sekä mahdollisista yhteisvaikutuksista.

Monivuotisten toimien rahoitus selvityksiin sisällytetään alustava suunnitelma vuotuisista määräraha- ja henkilöstötarpeista ulkopuolinen henkilöstö mukaan luettuna sekä arvio toimien vaikutuksista rahoitukseen keskipitkällä aikavälillä.

2. Komissio antaa talousarviomenettelyn yhteydessä tarvittavat tiedot, jotta lainsäätäjälle esitetyn ehdotuksen tai aloitteen käsittelyn edistyessä tapahtunutta määrärahatarpeen kehitystä voidaan vertailla rahoitus selvityksessä annettuihin alustaviin arvioihin.
3. Petosten, sääntöjenvastaisuuksien ja tavoitteiden saavuttamatta jäämisen riskien vähentämiseksi 1 kohdassa tarkoitettussa rahoitus selvityksessä annetaan tietoja käyttöön otetusta sisäisen valvonnan järjestelmästä, arvio järjestelmän edellyttämien valvontatoimenpiteiden kustannustehokkuudesta, arvio odotettavissa olevasta virheriskin tasosta sekä tietoja käytössä tai suunnitteilla olevista petostentorjunta- ja suojelutoimenpiteistä.

Tässä tarkastelussa otetaan huomioon virheiden todennäköinen laajuus ja luonne sekä asianomaisen toimintalohkon erityisolosuhteet ja siihen sovellettavat säännöt.
4. Esittäessään tarkistettuja tai uusia määrärahaehdotuksia komissio arvioi valvontajärjestelmien kustannustehokkuuden sekä 3 kohdassa tarkoitetun virheriskin tason.

34 artikla

Talousarvion toteuttamisen sisäinen valvonta

1. Moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti talousarvion toteuttamisessa noudatetaan kulloisenkin talousarvion toteutustavan tarpeisiin soveltuva, vaikuttavaa ja tehokasta sisäistä valvontaa asiaa koskevien alakohtaisten sääntöjen mukaisesti.
2. Talousarvion toteuttamisen yhteydessä sisäisellä valvonnalla tarkoitetaan prosessia, jota sovelletaan hallinnon kaikilla tasoilla ja jonka avulla on tarkoitus saada kohtuullinen varmuus siitä, että seuraavat tavoitteet saavutetaan:
 - a) toimien vaikuttavuus, tehokkuus ja taloudellisuus;
 - b) raportoinnin luotettavuus;
 - c) varojen ja tietojen turvaaminen;
 - d) petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisy, havaitseminen, korjaaminen ja seuranta;
 - e) tilien perustana olevien toimien laillisuuteen ja sääntöjen mukaisuuteen liittyvien riskien riittävä hallinta ottaen huomioon ohjelmien monivuotisuus ja suoritettavien maksujen luonne.
3. Vaikuttavan sisäisen valvonnan on perustuttava parhaisiin kansainvälisiin käytäntöihin, ja siihen on kuuluttava erityisesti seuraavat:
 - a) tehtävien eriyttäminen;
 - b) asianmukainen riskinhallinta- ja valvontastrategia, mukaan lukien saajien tasolla suoritettava valvonta;

- c) eturistiriitojen välttäminen;
 - d) asianmukainen kirjausketju ja tietojärjestelmiin sisältyvien tietojen eheys;
 - e) vaikuttavuuden ja tehokkuuden seurantamenettelyt sekä havaittuja sisäiseen valvontaan liittyviä puutteita ja poikkeuksia koskevat jatkotoimet;
 - f) sisäisen valvontajärjestelmän moitteettoman toiminnan säännöllinen arviointi.
4. Tehokkaan sisäisen valvonnan on perustuttava seuraaviin tekijöihin:
- a) valvontaketjuun kuuluvien toimijoiden kesken yhteensovitetun asianmukaisen riskinhallinta- ja valvontastrategian toteuttaminen;
 - b) toteutetun valvonnan tulosten asettaminen kaikkien valvontaketjuun kuuluvien toimijoiden saataville;
 - c) tarvittaessa toteutuskumppanien antamien johdon vahvistuslausumien ja riippumattomien tarkastuslausuntojen hyödyntäminen edellyttäen, että ne perustuvat laadultaan asianmukaiseen ja hyväksyttävään valvontatyöhön, joka on tehty hyväksytyjen standardien mukaisesti;
 - d) korjaavien toimenpiteiden, tarvittaessa myös varoittavien seuraamusten, soveltaminen oikea-aikaisesti;
 - e) politiikkojen perustaminen selkeään ja yksiselitteiseen lainsäädäntöön;
 - f) moninkertaisen valvonnan välttäminen;
 - g) valvonnan kustannustehokkuuden parantaminen.
5. Jos virhetaso on toteutusvaiheessa jatkuvasti korkea, komissio selvittää valvontajärjestelmien heikkoudet ja mahdollisten korjaavien toimenpiteiden kustannustehokkuuden sekä toteuttaa tai ehdottaa asianmukaisia toimenpiteitä, joihin kuuluvat muun muassa sovellettavien säännösten yksinkertaistaminen, valvontajärjestelmien tehostaminen ja ohjelman tai sen täytäntöönpanomenettelyjen uudelleensuunnittelu.

8 LUKU

Avoimuusperiaate

35 artikla

Tilinpäätösten ja talousarvioiden julkaiseminen

1. Talousarvion laatimisessa ja toteuttamisessa ja tilinpäätöksen esittämisessä noudatetaan avoimuusperiaatetta.
2. Euroopan parlamentin puhemies huolehtii talousarvion ja lisätalousarvioiden julkaisemisesta lopullisessa muodossaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Talousarviot julkaistaan kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona niiden lopullinen hyväksyminen todetaan.

Ennen kuin talousarvio julkaistaan virallisesti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, talousarvion lopulliset yksityiskohtaiset numerotiedot julkaistaan komission aloitteesta kaikilla kielillä toimielinten internetsivustolla mahdollisimman pian talousarvion lopullisen hyväksymisen jälkeen ja viimeistään neljän viikon kuluttua siitä.

Konsolidoitu tilinpäätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

36 artikla

Saajia koskevien ja muiden tietojen julkaiseminen

1. Komissio asettaa asianmukaisella tavalla ja ajoissa saataville tiedot saajista sekä talousarviosta rahoitettavan toimen luonteesta ja tarkoituksesta, kun talousarviota toteutetaan suoraan 61 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä velvoitetta sovelletaan myös muihin toimielimiin niiden toteuttaessa unionin talousarviota.

Suoraan toteutettavien unionin varojen saajia koskevat tiedot julkaistaan unionin toimielinten internetsivustolla viimeistään sitä varainhoitovuotta seuraavan vuoden kesäkuun 30 päivänä, jona varoista on tehty oikeudellinen sitoumus.

2. Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot asetetaan saataville ottaen asianmukaisesti huomioon luottamuksellisuutta ja turvallisuutta koskevat vaatimukset ja erityisesti henkilötietojen suoja, ja niihin sisältyvät seuraavat:

- a) saajan nimi;
- b) saajan sijainti;
- c) määrä, josta on tehty oikeudellinen sitoumus;
- d) toimen luonne ja tarkoitus.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdan ilmauksella 'sijainti' tarkoitetaan

- i) osoitetta, jos saaja on oikeushenkilö;
- ii) NUTS 2 -tason aluetta, jos saaja on luonnollinen henkilö.

Nämä tiedot julkaistaan ainoastaan sellaisten palkintojen, avustusten tai sopimusten osalta, jotka on myönnetty tai tehty kilpailun, avustusten myöntämismenettelyn tai julkisen hankintamenettelyn tuloksena, sekä sellaisten asiantuntijoiden osalta, jotka on valittu 230 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Seuraavia tietoja ei julkaista:

- a) luonnollisille henkilöille maksetut koulutustuet ja muu 185 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettu suora tuki, joka on myönnetty sitä eniten tarvitseville luonnollisille henkilöille;

- b) arvoltaan erittäin vähäiset sopimukset, jotka tehdään 230 artiklan 2 kohdan mukaisesti valittujen asiantuntijoiden kanssa, sekä arvoltaan erittäin vähäiset sopimukset, joiden arvo on vähemmän kuin tämän asetuksen liitteen 14 kohdan 4 alakohdassa tarkoitettu määrä.

Unionin toimielinten internetsivustolla on oltava vähintäänkin viittaus sen verkkosivuston osoitteeseen, jolla kyseiset tiedot ovat saatavilla, ellei niitä julkaista suoraan unionin toimielinten internetsivustolla omassa osiossaan.

3. Kun on kyse luonnollisista henkilöistä, julkaistaan ainoastaan saajan nimi ja sijainti, määrä, josta on tehty oikeudellinen sitoumus, sekä toimen tarkoitus. Näiden tietojen ilmoittamisen on perustuttava asiaankuuluviin perusteisiin, kuten toimen jaksottaisuus, tyyppi tai merkitys. Henkilötiedot poistetaan kahden vuoden kuluttua sen varainhoitovuoden päättymisestä, jonka aikana määrästä on tehty oikeudellinen sitoumus. Samalla tavalla poistetaan sellaisia oikeushenkilöitä koskevat henkilötiedot, joiden virallisessa nimessä yksilöidään yksi tai useampi luonnollinen henkilö.
4. Julkaisemisesta luovutaan, jos se saattaisi uhata asianomaisten henkilöiden oikeuksia ja vapauksia, sellaisina kuin ne ovat suojattuina Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, tai jos se saattaisi vahingoittaa saajien kaupallisia etuja.
5. Unionin varoja 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti hoitavat henkilöt tai yhteisöt sekä 62 artiklan 3 kohdan mukaisesti nimetyt elimet asettavat asianmukaisella tavalla ja ajoissa saataville tiedot saajista.

Lopullisista saajista, joiden saamat varat ovat peräisin rahoitusvälineistä ja joiden unionin talousarviosta saaman tuen määrä on vähemmän kuin 500 000 euroa, voidaan julkaista ainoastaan asiaankuuluvien perusteiden mukaisesti koottuja tilastotietoja, kuten maantieteellinen sijainti, saajien taloudellinen luokittelu, saadun tuen tyyppi sekä unionin toimintalohko, johon tuki liittyy.

Tarvittaessa tietojen yksityiskohtaisuus ja perusteet määritellään alakohtaisissa säännöissä, ja niitä voidaan tarkentaa rahoitusta koskevissa puitekumppanuussopimuksissa.

Komissio asettaa saataville tiedot verkkosivustosta, jolla ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot ovat saatavilla asianmukaisella tavalla ja ajoissa.

III OSASTO TALOUSARVION LAATIMINEN JA RAKENNE

1 LUKU Talousarvion laatiminen

37 artikla

Ennakkoarviot tuloista ja menoista

1. Kukin muu toimielin kuin komissio laatii ennakkoarvion tuloistaan ja menoistaan ja toimittaa sen komissiolle ja samanaikaisesti tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle joka vuosi ennen 1 päivää heinäkuuta.
2. Korkea edustaja kuulee kehitysyhteistyöpolitiikasta, naapuruuspolitiikasta sekä kansainvälisestä yhteistyöstä, humanitaarisesta avusta ja kriisinhallintatoimista vastaavia komission jäseniä näiden vastuualueisiin kuuluvista kysymyksistä.
3. Komissio laatii ennakkoarvionsa ja toimittaa ne myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle välittömästi niiden hyväksymisen jälkeen.

Ennakkoarvioitaan laatiessaan komissio käyttää 38 artiklassa mainittuja tietoja.

38 artikla

69 artiklassa tarkoitettujen elinten talousarvioita koskevat ennakkoarviot

Kukin 69 artiklassa tarkoitettu elin toimittaa oman perustamissääöksensä mukaisesti komissiolle, Euroopan parlamentille ja neuvostolle joka vuosi viimeistään 31 päivänä tammikuuta yhtenäisen ohjelmasiikirjansa luonnoksen.

39 artikla

Talousarvioesitys

1. Komissio toimittaa talousarvioesityksen sisältävän ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 1 päivänä syyskuuta sitä varainhoitovuotta edeltävänä vuonna, jona talousarvio on määrä toteuttaa. Se toimittaa ehdotuksen tiedoksi myös kansallisille parlamenteille.

Talousarvioesitys käsittää yleisen yhteenvedon unionin tuloista ja menoista sekä 37 artiklassa tarkoitettut ennakkoarviot. Se voi myös sisältää toimielinten laatimista ennakkoarvioista poikkeavia ennakkoarvioita.

Talousarvioesityksen rakenteesta ja esitystavasta säädetään 45–50 artiklassa.

Jokaista talousarvioesityksen pääluokkaa edeltää asianomaisen toimielimen laatima johdanto.

Komissio laatii talousarvioesityksen yleisen johdannon. Yleinen johdanto sisältää rahoitustaulukot, joissa esitetään tärkeimmät tiedot osastoittain, sekä monivuotisen

rahoituskehyksen menolajeittain esitetyt perustelut muutoksille, joita määrärahoihin on tehty varainhoitovuodelta toiselle siirryttäessä.

2. Parantaakseen voimassa olevan lainsäädännön ja valmisteilla olevien säädösehdotusten talousarviovaikutuksia koskevien ennusteiden tarkkuutta ja luotettavuutta komissio liittää talousarvioesitykseen seuraavia vuosia koskevan alustavan rahoitussuunnitelman, joka on laadittu menolajeittain, toimintalohkoittain ja budjettikohdittain. Kokonaisrahoitussuunnitelma kattaa kaikki menolajit lukuun ottamatta maataloutta, koheesiopolitiikkaa ja hallintoa, joiden osalta esitetään ainoastaan yhteenveto.

Alustavaa rahoitussuunnitelmaa ajantasaistetaan talousarvion hyväksymisen jälkeen talousarviomenettelyn tulosten ja muiden asiaan vaikuttavien päätösten huomioon ottamiseksi.

3. Komissio liittää talousarvioesitykseen

- a) selvityksen siitä, miksi talousarvioesitykseen otetut muita toimielimiä koskevat ennakoarviot poikkeavat näiden laatimista ennakoarvioista;
- b) tarpeellisiksi katsomansa valmisteluasiakirjat, jotka koskevat toimielinten henkilöstötaulukkoja. Jokaisesta tällaisesta valmisteluasiakirjasta, jossa esitetään viimeisin hyväksytty henkilöstötaulukko, on käytävä ilmi:
 - i) kaikki unionin palveluksessa oleva henkilöstö sopimustyypeittäin jaoteltuna,
 - ii) virkoja ja toimia ja ulkopuolista henkilöstöä sekä sukupuolijakaumaa koskevat toimintaperiaatteet,
 - iii) tosiasiallisesti täytettyjen virkojen ja toimien lukumäärä sekä niiden jakautuminen palkkaluokittain ja hallintoyksiköittäin sen vuoden alussa, jona talousarvioesitys esitetään,
 - iv) selvitys virkojen ja toimien jakautumisesta toimintalohkoittain,
 - v) kunkin ulkopuolisen henkilöstön ryhmän osalta hyväksytyjen määrärahojen perusteella tehty alustava arvio kokoaikavastaavien määrästä sekä tosiasiallisesti työssä olevien henkilöiden määrä ja heidän jakautumisensa tehtäväryhmittäin ja tarvittaessa palkkaluokittain sen vuoden alussa, jona talousarvioesitys esitetään;
- c) 69 ja 70 artiklassa tarkoitettujen elinten tapauksessa valmisteluasiakirjan, jossa esitetään tulot ja menot sekä kaikki b alakohdan i–v alakohdassa tarkoitettua henkilöstöä koskevat tiedot.

Kun julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksissa käytetään rahoitusvälineitä, 4 kohdassa tarkoitettuun valmisteluasiakirjaan on sisällytettävä näitä rahoitusvälineitä koskevat tiedot.

- d) valmisteluasiakirjan, joka koskee varainhoitovuoden määrärahojen toteutussuunnitelmaa ja maksamatta olevia sitoumuksia;
- e) hallintomäärärahojen osalta valmisteluasiakirjan hallintomenoista, jotka komission on tarkoitus toteuttaa omassa talousarvion pääluokassaan;
- f) pilottihankkeista ja valmistelutoimista laaditun valmisteluasiakirjan, joka sisältää myös arvion tuloksista ja selvityksen suunnitelluista jatkotoimista;

- g) kansainvälisten järjestöjen rahoitusta koskevan valmisteluasiakirjan, johon sisältyy
 - i) yhteenveto kaikista rahoitusosuuksista kunkin unionin ohjelman tai rahaston sekä kansainvälisen järjestön mukaan jaoteltuina,
 - ii) perustelut sille, miksi unionin oli tehokkaampaa rahoittaa kyseisiä kansainvälisiä järjestöjä kuin toimia suoraan;
 - h) ohjelmaselvitykset tai muut vastaavat asiakirjat, jotka sisältävät
 - i) tiedot ohjelmalla tuettavista unionin politiikan osa-alueista ja tavoitteista,
 - ii) selkeät perustelut unionin tason toiminnalle, muun muassa toissijaisuusperiaatteen soveltaminen,
 - iii) päivitetty tiedot siitä, miten ohjelman tavoitteiden saavuttamisessa on edistytty,
 - iv) määrärahojen määrään ehdotettujen muutosten täydelliset perustelut ja niiden kustannus-hyötyanalyysi,
 - v) tiedot ohjelman toteutusasteesta kuluvalta edeltävältä vuodelta,
 - i) yhteenvedon niiden tulevana varainhoitovuosina suoritettavien maksujen erääntymisaikatauluista, jotka perustuvat aiempina varainhoitovuosina tehtyihin talousarviositoumuksiin.
4. Kun komissio käyttää rahoitusvälineitä, se liittää talousarvioesitykseen valmisteluasiakirjan, jossa esitetään kunkin rahoitusvälineen osalta seuraavat tiedot:
- a) viittaus rahoitusvälineeseen ja sitä koskevaan perussäädökseen sekä yleiskuvaus rahoitusvälineestä, sen talousarviovaikutuksista ja unionin rahoitusosuuden tuottamasta lisäarvosta;
 - b) täytäntöönpanoon osallistuvat rahoituslaitokset, myös 150 artiklan 2 kohdan soveltamiseen liittyvät seikat;
 - c) rahoitusvälineen vaikutus kyseisen ohjelman tavoitteiden saavuttamiseen; vaikutusta mitataan hyväksytyillä indikaattoreilla, tapauksen mukaan myös maantieteellisellä hajonnalla;
 - d) suunnitellut toimet, mukaan lukien tavoiteltuun vipuvaikutukseen, tai jos sitä koskevia tietoja ei ole saatavilla, nykyisillä rahoitusvälineillä aikaan saatuun vipuvaikutukseen perustuvat tavoitevolyymit;
 - e) kyseeseen tulevia toimia vastaavat budjettikohdat ja talousarviositoumusten ja talousarviosta suoritettavien maksujen kokonaismäärä;
 - f) rahoitusvälinettä koskevan talousarviositoumuksen tekemisestä yksittäisiä hankkeita koskevien oman pääoman tai velan muodossa olevien oikeudellisten sitoumusten tekemiseen keskimäärin kuluva aika, jos se on yli kolme vuotta. Komissio esittää vuotuisen vastuuvapausmenettelyn yhteydessä syyt tähän ja tarvittaessa toimintasuunnitelman kyseisen ajanjakson lyhentämiseksi;
 - g) 202 artiklan 2 kohdan mukaiset tulot ja takaisinmaksut sekä arvio niiden käytöstä;

- h) pääomasijoitusten arvo edeltävinä vuosina;
- i) riski- ja velkavarausten kokonaismäärä sekä tiedot unioniin kohdistuvasta rahoitusriskistä;
- j) omaisuuserien arvon alentuminen ja vakuuksien nojalla maksettaviksi vaaditut määrät sekä edelliseltä vuodelta että kumulatiivisina lukuina;
- k) rahoitusvälineen tuloksellisuus, muun muassa toteutuneet investoinnit sekä tavoiteltu ja saavutettu vipuvaikutus;
- l) yhteisessä vararahastossa olevat varat ja soveltuvien osien varainhoitotilin saldo.

Tässä valmisteluasiakirjassa on lisäksi esitettävä yhteenveto hallintomenoista, jotka aiheutuvat rahoitusvälineiden hallinnoinnista maksettavista hallinnointimaksuista ja muista rahoitus- ja toimintamaksuista; yhteenvedossa on ilmoitettava näiden menojen kokonaismäärä ja niiden määrä kutakin hallinnoivaa osapuolta ja kutakin hallinnoitavaa rahoitusvälinettä kohti.

5. Silloin kun komissio on myöntänyt takuun talousarviosta, se liittyy talousarvioesitykseen valmisteluasiakirjan, jossa esitetään kunkin tällaisen takuun ja yhteisen vararahaston osalta seuraavat tiedot:
- a) viittaus talousarviosta myönnettyyn takuuseen ja sitä koskevaan perussäädökseen sekä yleiskuvaus takuusta, sen vaikutuksesta talousarviosta katettaviin rahoitusvelkoihin ja unionin tuen tuottamasta lisäarvosta;
 - b) takuuseen liittyvät vastapuolet, myös 150 artiklan 2 kohdan soveltamiseen liittyvät seikat;
 - c) takuun vaikutus sen tavoitteiden saavuttamiseen; vaikutusta mitataan käyttöön otetuilla indikaattoreilla, tapauksen mukaan myös maantieteellisellä hajonnalla ja yksityiseltä sektorilta käyttöön saaduilla resursseilla;
 - d) tiedot takuulla katetuista toimista koottuina aloittain, maittain ja välineittäin sekä soveltuvien osien tiedot salkuista ja yhdessä unionin muiden toimien kanssa annetusta tuesta;
 - e) tuensaajille siirretty rahoituksen määrä sekä arvio takuun muodossa tukea saaneilla hankkeilla saavutetusta vipuvaikutuksesta;
 - f) edellä d alakohdassa tarkoitettulla tavalla kootut tiedot tapauksista, joissa takuuseen on vedottu, sekä tappioista, palautetuista ja takaisinperityistä määristä ja kaikista muista saaduista maksuista;
 - g) tiedot yhteisen vararahaston varainhoidosta, tuloksellisuudesta ja riskistä edellisen kalenterivuoden lopussa;
 - h) yhteisen vararahaston tosiasiallinen rahoitusaste ja soveltuvien osien myöhemmin 206 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehdyt siirrot;
 - i) yhteisen vararahaston rahavirrat edellisenä kalenterivuonna sekä merkittävät transaktiot ja kaikki unioniin kohdistuvaan rahoitusriskiin liittyvät merkitykselliset tiedot;
 - j) 203 artiklan 3 kohdan mukaisesti arvio rahoitustoimista aiheutuvien unionin talousarviosta katettavien ehdollisten velkojen kestävydestä.

6. Kun komissio käyttää unionin erityisrahastoja, se liittää talousarvioesitykseen valmisteluasiakirjan tällaisista rahastoista tuettavista toimista, niiden toteuttamisesta ja niiden tuloksellisuudesta.
7. Lisäksi komissio liittää talousarvioesitykseen kaikki muut valmisteluasiakirjat, joiden se katsoo olevan tarpeen määrärahaesitystensä perustelemiseksi.
8. Neuvoston päätöksen 2010/427/EU³⁴) 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja talousarvion avoimuuden varmistamiseksi unionin ulkoisen toiminnan alalla komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle talousarvioesityksen ohella valmisteluasiakirjan, jossa esitetään kattavasti:
 - a) kaikki unionin talousarviosta rahoitettavat hallinto- ja toimintamenot, jotka liittyvät unionin ulkoisiin toimiin, mukaan luettuina yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka (YUTP) ja yhteinen turvallisuus- ja puolustuspolitiikka;
 - b) ulkosuhdehallinnon kaikki edellisen vuoden hallintomenot eriteltyinä kunkin unionin edustuston menoihin ja ulkosuhdehallinnon keskushallinnon menoihin sekä toimintamenot eriteltyinä kunkin maantieteellisen alueen (alueet, maat), aihealueen, unionin edustuston ja operaation menoihin.
9. Edellä 6 kohdassa tarkoitettussa valmisteluasiakirjassa on niin ikään:
 - a) esitettävä määrärahojen perusteella hyväksytyjen virkojen ja toimien määrä palkkaluokittain kullakin ura-alueella sekä vakinaisten virkojen ja väliaikaisten toimien määrä, myös sopimussuhteisten ja paikallisten toimihenkilöiden määrä, kussakin unionin edustustossa sekä ulkosuhdehallinnon keskushallinnossa;
 - b) esitettävä ulkosuhdehallinnon keskushallinnossa ja kaikissa unionin edustustoissa olevien virkojen ja toimien lisäykset tai vähennykset palkkaluokittain ja ura-alueittain edeltävään varainhoitovuoteen verrattuna;

40 artikla

Talousarvioesitystä muuttava oikaisukirjelmä

Sellaisten uusien tietojen perusteella, jotka eivät olleet tiedossa talousarvioesitystä laadittaessa, komissio voi ennen SEUT-sopimuksen 314 artiklassa tarkoitettun sovittelukomitean koollekutsumista omasta aloitteestaan tai muiden toimielinten pyynnöstä niiden omien pääluokkien osalta toimittaa samanaikaisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston käsiteltäväksi oikaisukirjelmää, joilla muutetaan talousarvioesitystä. Näihin voi sisältyä oikaisukirjelmä, jolla muutetaan erityisesti maatalousmenoja koskevia ennakoarvioita.

³⁴ Neuvoston päätös 2010/427/EU, annettu 26 päivänä heinäkuuta 2010, Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta (EUVL L 201, 3.8.2010, s. 30).

41 artikla

Talousarvion hyväksymisestä johtuvat jäsenvaltioiden velvoitteet

1. Euroopan parlamentin puhemies toteaa talousarvion lopullisesti hyväksytyksi SEUT-sopimuksen 314 artiklan 9 kohdassa ja Euratomin perustamissopimuksen 106 a artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti.
2. Kun talousarvio on todettu lopullisesti hyväksytyksi, kullakin jäsenvaltiolla on seuraavan varainhoitovuoden 1 päivästä tammikuuta alkaen tai siitä päivästä alkaen, jona talousarvio on todettu lopullisesti hyväksytyksi, jos tämä tapahtuu myöhemmin kuin 1 päivänä tammikuuta, velvollisuus suorittaa unionille sille kuuluvat maksut asetuksessa (EU, Euratom) N:o 609/2014 vahvistetuin edellytyksin.

42 artikla

Lisätalousarvioesitykset

1. Komissio voi tehdä ensisijaisesti tuloperusteisia lisätalousarvioesityksiä seuraavissa olosuhteissa:
 - a) edellisen varainhoitovuoden yli- tai alijäämä otetaan talousarvioon 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen;
 - b) omia varoja koskevaa ennustetta tarkistetaan ajantasaisten talousennusteiden perusteella; ja
 - c) omia varoja ja muita tuloja koskeva tarkistettu ennuste ajantasaistetaan ja käytettävissä olevia maksumäärärahoja ja niiden tarvetta tarkastellaan uudelleen.

Komissio voi esittää menoperusteisia muutoksia yhdessä ensimmäisessä alakohdassa mainittujen tuloperusteisten muutosten kanssa aina, kun tämä on mahdollista ja perusteltua.

Väistämättömissä, poikkeuksellisissa tai odottamattomissa olosuhteissa komissio voi esittää lisätalousarvioesityksiä, jotka ovat ensisijaisesti menoperusteisia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa laaditut muiden toimielinten kuin komission lisätalousarvioita koskevat pyynnöt toimitetaan komissiolle.

Ennen lisätalousarvioesityksen esittämistä komissio ja muut toimielimet tarkastelevat mahdollisuuksia asianomaisten määrärahojen uudelleen jakamiseen ja kiinnittävät huomiota erityisesti odotettavissa olevaan määrärahojen vajaakäyttöön.

Lisätalousarvioihin sovelletaan 41 artiklaa. Lisätalousarviot perustellaan viittaamalla siihen talousarvioon, jonka ennakoarvioita niillä muutetaan.

3. Komissio toimittaa samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle niiden käsiteltäviksi kaikki lisätalousarvioesityksensä viimeistään kunkin varainhoitovuoden 15 päivänä lokakuuta, paitsi jos on kyse asianmukaisesti perustelluista poikkeusolosuhteista. Se voi liittää lausunnon muiden toimielinten laatimiin lisätalousarvioesityksiä koskeviin pyyntöihin.
4. Lisätalousarvioesityksiin liitetään perustelut ja laadinta-ajankohtana käytettävissä olevat tiedot edellisen ja kuluvan varainhoitovuoden talousarvion toteuttamisesta.

43 artikla

Ennakkoarvioiden ja talousarvioesitysten toimittamisen aikaistaminen

Komissio, Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat sopia siitä, että tiettyjä ennakkoarvioiden toimittamiseen sekä talousarvioesityksen hyväksymiseen ja toimittamiseen liittyviä määräaikoja aikaistetaan. Tällainen järjestely ei kuitenkaan saa johtaa siihen, että näiden tekstien tarkastelua varten SEUT-sopimuksen 314 artiklassa ja Euratomin perustamissopimuksen 106 a artiklassa määrätyt määräajat lyhenevät tai pitenevät.

2 LUKU

Talousarvion rakenne ja esitystapa

44 artikla

Talousarvion rakenne

Talousarvio koostuu seuraavista osista:

- a) yleinen tulo- ja menotaulukko;
- b) kunkin toimielimen, lukuun ottamatta Eurooppa-neuvostoa ja neuvostoa, jotka kuuluvat samaan talousarvion pääluokkaan, pääluokka; nämä pääluokat on jaoteltu tulo- ja menotaulukoihin.

45 artikla

Budjettinimikkeistö

1. Euroopan parlamentti ja neuvosto luokittelevat komission tulot sekä muiden toimielinten tulot ja menot niiden lajin tai käyttötarkoituksen mukaan osastoihin, lukuihin, momentteihin ja alamomentteihin.
2. Komission pääluokan menotaulukko perustuu Euroopan parlamentin ja neuvoston vahvistamaan budjettinimikkeistöön, jossa menot luokitellaan niiden käyttötarkoituksen mukaan.

Kukin osasto vastaa toimintalohkoa ja kukin luku pääsääntöisesti ohjelmaa tai toimintoa.

Kussakin osastossa voi olla toimintamäärärahoja ja hallintomäärärahoja. Osaston sisällä hallintomäärärahat kootaan yhteen lukuun.

Budjettinimikkeistön on oltava erittelyperiaatteen, avoimuusperiaatteen ja moitteettoman varainhoidon periaatteen mukainen. Sen avulla varmistetaan talousarviomenettelyä varten tarvittava selkeys ja avoimuus, helpotetaan keskeisten tavoitteiden johtamista asianomaisista oikeusperustoista sekä mahdollistetaan poliittisia painopisteitä koskevat valinnat ja tehokas ja vaikuttava täytäntöönpano.

3. Kun eri osastojen hallintomäärärahat esitetään käyttötarkoituksen mukaan, ne luokitellaan seuraavasti:
 - a) henkilöstötaulukon mukaista henkilöstöä koskevat menot: näitä menoja varten osoitetaan määrärahat ja ilmoitetaan niitä vastaava henkilöstötaulukon virkojen ja toimien määrä;

- b) ulkopuolista henkilöstöä koskevat menot ja muut 28 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettut menot, jotka rahoitetaan monivuotisen rahoituskehysten hallintoa koskevasta otsakkeesta;
- c) kiinteistömenot ja muut kiinteistöihin liittyvät menot, kuten siivous ja kunnossapito, vuokrat, televiestintä, vesi, kaasu ja sähkö;
- d) ohjelmien täytäntöönpanoon välittömästi liittyvä ulkopuolinen henkilöstö ja tekninen apu.

Useille osastoille yhteiset komission hallintomenot esitetään erillisenä yhteenvetona menolajin mukaan luokiteltuina.

46 artikla *Negatiiviset tulot*

1. Talousarvio ei saa sisältää negatiivisia tuloja, paitsi jos tällaiset tulot ovat aiheutuneet talletuksista maksettavista negatiivisista koroista.
2. Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä annetun neuvoston päätöksen nojalla tuloutetut omat varat ovat nettomääräisiä, ja ne merkitään talousarvion tuloja koskevaan yhteenvetoon nettomääräisinä.

47 artikla *Alustavat määrärahat*

1. Jokaiseen talousarvion pääluokkaan voi kuulua osasto ”alustavat määrärahat”. Tähän osastoon otetaan määrärahoja seuraavissa tilanteissa:
 - a) toimelta puuttuu perussäädös talousarviota laadittaessa;
 - b) on vahvoja perusteita epäillä määrärahojen riittävyyttä tai mahdollisuutta toteuttaa kyseisiin budjettikohtiin otettuja määrärahoja moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisin edellytyksin.

Tämän osaston määrärahoja voidaan käyttää ainoastaan tämän asetuksen 28 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tehdyn määrärahasiirron jälkeen, kun perussäädöksen antamiseen sovelletaan SEUT-sopimuksen 294 artiklassa määrättyä menettelyä, ja muissa tapauksissa tämän asetuksen 29 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti tehdyn määrärahasiirron jälkeen.

2. Jos toteuttamisessa ilmenee vakavia vaikeuksia, komissio voi varainhoitovuoden kuluessa ehdottaa määrärahojen siirtämistä osastoon ”alustavat määrärahat”. Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät näistä siirroista 29 artiklassa säädetyn edellytyksin.

48 artikla *Negatiivinen varaus*

Komission talousarvion pääluokkaan voi kuulua ”negatiivinen varaus”, jonka enimmäismäärä on 400 000 000 euroa. Tällainen varaus, joka otetaan erilliseen osastoon, koskee ainoastaan maksumäärärahoja.

Negatiivinen varaus otetaan käyttöön ennen varainhoitovuoden loppua 28 ja 29 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti tehtävällä määrärahasiirrolla.

49 artikla
Hätäapuvaraus ja Euroopan unionin kriisivaraus

1. Komissiota koskevassa talousarvion pääluokassa on varaus kolmansille maille annettavaa hätäapua varten ja Euroopan unionin kriisivaraus.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen varaukset on otettava käyttöön ennen varainhoitovuoden loppua 28 ja 30 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti tehtävällä määrärahasiirrolla.

50 artikla
Talousarvion esitystapa

1. Talousarviossa esitetään:
 - a) yleisessä tulo- ja menotaulukossa:
 - i) unionin arvioidut tulot asianomaisen varainhoitovuoden aikana, jäljempänä ”vuosi n”;
 - ii) edellisen varainhoitovuoden arvioidut tulot ja vuoden n – 2 tulot;
 - iii) vuoden n maksusitoumus- ja maksumäärärahat;
 - iv) edellisen varainhoitovuoden maksusitoumus- ja maksumäärärahat;
 - v) varainhoitovuoden n – 2 aikana sidotut ja maksetut menot, joista jälkimmäiset ilmaistaan myös prosenttiosuutena vuoden n talousarviosta;
 - vi) asianmukainen selvitysosa kustakin 45 artiklan 1 kohdan mukaisesta alajaottelusta; selvitysosassa on oltava viittaus perussäädökseen, jos sellainen on, sekä kaikki asianmukaiset määrärahojen luonnetta ja tarkoitusta koskevat selitykset;
 - b) kussakin pääluokassa tulot ja menot a alakohdassa esitetyn rakenteen mukaisesti;
 - c) henkilöstön osalta:
 - i) jokaisen pääluokan osalta henkilöstötaulukko, jossa vahvistetaan virkojen ja toimien määrä palkkaluokittain kullakin ura-alueella ja kussakin virkaryhmässä, sekä määrärahojen perusteella hyväksytyjen vakinaisten virkojen ja väliaikaisten toimien määrä;
 - ii) henkilöstötaulukko, joka käsittää tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen määrärahoista rahoitettavan suoran tutkimustoiminnan henkilöstön, ja henkilöstötaulukko, joka käsittää samoista määrärahoista rahoitettavan epäsuoran tutkimustoiminnan henkilöstön; taulukot jaotellaan palkkaluokittain ja ura-alueittain ja niissä erotellaan määrärahojen perusteella hyväksytyt vakinaiset virat ja väliaikaiset toimet;

- iii) kunkin talousarviosta avustusta saavan, 69 artiklassa tarkoitetun elimen osalta henkilöstötaulukko, jossa vahvistetaan virkojen ja toimien määrä palkkaluokittain ja ura-alueittain. Henkilöstötaulukoissa esitetään varainhoitovuodeksi hyväksytyjen virkojen ja toimien määrän rinnalla vastaavat määrät edelliseltä varainhoitovuodelta. Euratomin hankintakeskuksen henkilöstö esitetään erikseen komission henkilöstötaulukon yhteydessä;
- d) rahoitustuen ja talousarviosta myönnettyjen takuiden osalta:
 - i) yleisessä tulotaulukossa kyseisiä toimia vastaavat budjettikohdat, joihin otetaan mahdolliset maksusuoritukset maksunsa alun perin laiminlyönteiltä varojen saajilta. Nämä kohdat varustetaan merkinnällä ”pro memoria” ja niihin liitetään tarpeelliset selvitykset;
 - ii) komission pääluokassa:
 - budjettikohdat, joihin on otettu Euroopan unionin takuu kyseisten toimenpiteiden osalta. Näissä kohdissa on merkintä ”pro memoria” edellyttäen, että ei ole ilmennyt todellista menoerää, joka on varmasti katettava talousarviosta;
 - selvitysosat, joista ilmenevät perussäädöksen viitetiedot ja suunniteltujen toimien laajuus ja kesto sekä niiden toteuttamiseen myönnetty Euroopan unionin rahoitustakuu;
 - iii) komission pääluokkaan tiedoksi liitettyssä asiakirjassa, jossa esitetään myös kyseeseen tulevat riskit:
 - vireillä olevat pääomatoimet ja velanhoitoon liittyvät toimet;
 - vuoden n pääomatoimet ja velanhoito;
- e) yhteisöjen 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti toteuttaman rahoituksen osalta:
 - i) viittaus kulloisenkin ohjelman perussäädökseen;
 - ii) kyseeseen tulevat budjettikohdat;
 - iii) yleinen kuvaus toimesta, myös tiedot sen kestosta ja vaikutuksista talousarvioon;
- f) kaikki yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan menot yhdessä luvussa, jonka otsakkeena on yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka ja joka sisältää asianomaiset momentit. Nämä momentit kattavat yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan menot ja sisältävät erilliset budjettikohdat vähintään suurimpia yksittäisiä operaatioita varten.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen lisäksi Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat lisätä talousarvion liitteeksi minkä tahansa muun asiaa koskevan asiakirjan.

51 artikla

Henkilöstötaulukkoa koskevat säännöt

1. Edellä 50 artiklan 1 kohdan c alakohdassa kuvatut henkilöstötaulukot muodostavat kussakin toimielimessä tai muussa elimessä ehdottoman ylärajan nimityksille. Nimitystä, joka johtaisi tämän rajan ylittymiseen, ei voida tehdä.

Kukin toimielin tai muu elin voi kuitenkin tehdä sille myönnettyjen virkojen ja toimien rajoissa henkilöstötaulukkoonsa muutoksia, jotka koskevat enintään 10:tä prosenttia viroista ja toimista, lukuun ottamatta palkkaluokkiin AD 16, AD 15 ja AD 14 kuuluvia virkoja ja toimia, edellyttäen että seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) ne eivät vaikuta täyttä varainhoitovuotta vastaavien henkilöstömäärärahojen määrään;
- b) ne eivät ylitä henkilöstötaulukossa hyväksytyjen virkojen ja toimien kokonaismäärää;
- c) toimielin tai elin on osallistunut unionin muiden toimielinten ja elinten kanssa vertailuun, joka käynnistettiin komission henkilöstökartoituksen yhteydessä.

Kolme viikkoa ennen toisessa alakohdassa tarkoitettujen muutosten tekemistä toimielin ilmoittaa aikeistaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Jos joko Euroopan parlamentti tai neuvosto esittää tämän määräajan kuluessa asianmukaisesti perusteltuja syitä, toimielin pidättyy muutoksista ja sovelletaan 42 artiklassa tarkoitettua menettelyä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, nimittävän viranomaisen henkilöstösääntöjen mukaisesti hyväksymien osa-aikaisten virkojen ja toimien vaikutukset voidaan kompensoida muilla nimityksillä.

3 LUKU

Talousarviota koskeva kurinalaisuus

52 artikla

Yhdenmukaisuus monivuotisen rahoituskehysten kanssa

Talousarviossa on noudatettava monivuotista rahoituskehystä.

53 artikla

Unionin säädösten yhdenmukaisuus talousarvion kanssa

Jos unionin säädöksen täytäntöönpano johtaa siihen, että talousarviossa käytettävissä olevat määrärahat ylitetään, kyseinen säädös voidaan taloudelliselta kannalta panna täytäntöön vasta kun talousarvioon on tehty tarvittavat muutokset.

IV OSASTO TALOUSARVION TOTEUTTAMINEN

1 LUKU Yleiset säännökset

54 artikla

Talousarvion toteuttaminen moitteettoman varainhoidon periaatteen ja kansalaismielipiteen mukaisesti

1. Komissio toteuttaa talousarvion tuloja ja menoja tämän asetuksen mukaisesti, omalla vastuullaan ja annettujen määrärahojen rajoissa.
2. Jäsenvaltiot toimivat yhteistyössä komission kanssa siten, että määrärahat käytetään moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti.
3. Kansalaisia voidaan kuulla kysymyksistä, jotka koskevat sitä, miten komissio, jäsenvaltiot tai mitkä tahansa muut unionin talousarviota toteuttavat yhteisöt toteuttavat talousarviota.

55 artikla

Tiedot henkilötietojen luovuttamisesta tarkastuksia varten

Kaikissa sellaisissa ehdotus- ja tarjouspyynnöissä, jotka liittyvät suoran toteutuksen piiriin kuuluviin avustuksiin, hankintoihin tai palkintoihin, mahdollisille avustuksen saajille, ehdokkaille, tarjoajille ja osallistujille on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001⁽³⁵⁾ mukaisesti ilmoitettava, että niiden henkilötietoja voidaan unionin taloudellisten etujen suojaamistarkoituksessa luovuttaa sisäisen tarkastuksen yksiköille, Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle tai Euroopan petostentorjuntavirastolle sekä siirtää komission ja 70 artiklassa tarkoitettujen toimeenpanovirastojen ja unionin elinten tulojen ja menojen hyväksyjien välillä.

56 artikla

Perussäädös ja poikkeukset

1. Talousarvioon unionin toimintaa varten otettuja määrärahoja voidaan käyttää vasta kun on annettu perussäädös.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, seuraavat määrärahat voidaan kuitenkin käyttää ilman perussäädöstä edellyttäen, että rahoitettavat toimet kuuluvat unionin toimivaltaan:
 - a) määrärahat kokeiluluonteisiin pilottihankkeisiin, joiden tarkoituksena on toiminnan toteutettavuuden ja sen hyödyllisyyden selvittäminen. Tällaisten pilottihankkeiden maksusitoumusmäärärahat voidaan ottaa talousarvioon enintään kahdeksi peräkkäiseksi varainhoitovuodeksi.

³⁵ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

Pilottihankkeita koskevien määrärahojen kokonaismäärä on enintään 40 000 000 euroa varainhoitovuotta kohden;

- b) määrärahat valmistelutoimiin, joilla valmistellaan SEUT-sopimuksen ja Euratomin perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvia tulevia toimia koskevia ehdotuksia. Valmistelutoimissa noudatetaan yhdenmukaista lähestymistapaa, ja ne voivat olla muodoltaan erilaisia. Valmistelutoimien maksusitoumusmäärärahat voidaan ottaa talousarvioon enintään kolmeksi peräkkäiseksi varainhoitovuodeksi. Asianomaisen perussäädöksen hyväksymismenettely on saatettava päätökseen ennen kolmannen varainhoitovuoden päättymistä. Kyseisen menettelyn aikana määrärahojen sitomisessa otetaan huomioon valmistelutoimen erityispiirteet suunniteltujen toimintojen, tavoitteiden ja varojen saajien osalta. Käytettyjen varojen määrä ei tämän vuoksi saa suuruudeltaan vastata lopullisen toiminnan rahoittamiseen tarkoitettujen varojen määrää.

Tässä alakohdassa tarkoitettuja uusia valmistelutoimia koskevien määrärahojen kokonaismäärä saa olla enintään 50 000 000 euroa varainhoitovuotta kohden, ja valmistelutoimiin saa sitoa määrärahoja enintään yhteensä 100 000 000 euroa;

- c) määrärahat SEU-sopimuksen V osaston soveltamisalaan kuuluviin valmisteleviin toimenpiteisiin. Tällaisten toimenpiteiden kesto rajoitetaan lyhytaikaiseksi ja niillä pyritään luomaan edellytykset yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi toteutettavalle unionin toiminnalle ja tarvittavien oikeudellisten asiakirjojen antamiselle.

Unionin kriisinhallintaoperaatioita valmistelevilla toimenpiteillä on pyrittävä muun muassa arvioimaan operatiivisia vaatimuksia, varmistamaan resurssien saaminen nopeasti käyttöön tai selvittämään kenttäolosuhteet ennen operaation käynnistämistä.

Neuvosto hyväksyy valmistelevat toimenpiteet korkean edustajan ehdotuksesta.

Varmistaakseen valmistelevien toimenpiteiden nopean toteutuksen korkea edustaja tiedottaa Euroopan parlamentille ja komissiolle mahdollisimman varhain neuvoston aikomuksesta toteuttaa valmisteleva toimenpide ja ilmoittaa erityisesti arvion tätä varten tarvittavista resursseista. Komissio toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että varat maksetaan viipymättä.

Sellaisten toimenpiteiden rahoitus, jotka on neuvostossa hyväksytty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston mukaisten unionin kriisinhallintaoperaatioiden valmistelemiseksi, kattaa lisäkustannukset, jotka aiheutuvat suoraan sellaisen operaation tai ryhmän sijoittamisesta kentälle, jossa on mukana unionin toimielinten henkilöstöä, mukaan lukien toiminnan riskialttiilla alueella kattava vakuutus sekä matka- ja majoituskulut ja päivärahat;

- d) määrärahat kertaluonteisiin tai kestoaltaan rajoittamattomiin toimiin, joita komissio toteuttaa niiden tehtävien perusteella, jotka SEUT-sopimuksen ja Euratomin perustamissopimuksen nojalla johtuvat sen muista institutionaalisista oikeuksista kuin b alakohdassa tarkoitettua lainsäädännöllisestä aloiteoikeudesta, ja joita se toteuttaa sille suoraan perussopimusten nojalla kuuluvan erityisen toimivallan mukaisesti ja jotka on määrä luetella tämän asetuksen nojalla annettavissa delegoiduissa säädöksissä;
- e) määrärahat, jotka liittyvät toimielimen hallinnollisen riippumattomuutensa nojalla toteuttamaan toimintaan.

57 artikla

Talousarvion toteuttaminen muissa toimielimissä kuin komissiossa

1. Komissio tunnustaa muiden toimielinten toimivallan toteuttaa omia talousarvion pääluokkia.
2. Komissio voi tehdä muiden unionin toimielinten kanssa sopimuksia, joiden tarkoituksena on helpottaa määrärahojen toteuttamista ja joihin kuuluvat etenkin palvelujen tarjontaa, tavaroiden toimittamista, rakennusurakoiden toteuttamista ja kiinteistösopimusten täytäntöönpanoa koskevat hallinnolliset määrärahat.
3. Tällaisia palvelutasosopimuksia voidaan tehdä myös unionin toimielinten, unionin elinten ja unionin virastojen yksiköiden ja sellaisten elinten tai henkilöiden, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia, sekä Eurooppa-koulujen johtokunnan pääsihteeristön keskustoimiston välillä. Tällaisten sopimusten on tarjottava mahdollisuus niiden täytäntöönpanosta aiheutuneiden kustannusten korvaamiseen.

58 artikla

Talousarvion toteuttamisvaltuuksien siirtäminen

1. Komissio ja muut toimielimet voivat siirtää talousarvion toteuttamisvaltuuksia yksiköidensä sisällä tässä asetuksessa sekä toimielinten työjärjestyksissä määritettyjen edellytysten mukaisesti ja valtuutusasiakirjassa vahvistamissaan rajoissa. Valtuutetut toimivat ainoastaan heille erikseen myönnettyjen valtuuksien rajoissa.
2. Komissio voi kuitenkin siirtää oman pääluokkansa toimintamäärärahoihin liittyviä, talousarvion toteuttamista koskevia valtuuksiaan unionin edustustojen päälliköille ja, varmistaakseen toiminnan jatkuvuuden heidän poissa ollessaan, edustustojen apulaispäälliköille. Unionin edustustojen päälliköiden ja heidän poissa ollessaan heidän varahenkilöidensä on komission edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä toimiessaan noudatettava talousarvion toteuttamista koskevia komission sääntöjä, ja heillä on oltava samat tehtävät, velvollisuudet ja vastuuvollisuus kuin kaikilla muillakin komission edelleenvaltuutetuilla tulojen ja menojen hyväksyjillä.

Komissio voi peruuttaa valtuuksien siirron omien sääntöjensä mukaisesti.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa unionin korkea edustaja toteuttaa tarpeelliset toimenpiteet helpottaakseen unionin edustustojen ja komission yksiköiden välistä yhteistyötä.

3. Euroopan ulkosuhdehallinto voi poikkeuksellisesti siirtää oman pääluokkansa hallintomäärärahoihin liittyviä, talousarvion toteuttamisvaltuuksiaan edustustoissa työskentelevälle komission henkilöstölle silloin, kun tämä on tarpeen edustustojen hallintotoiminnan jatkuvuuden varmistamiseksi Euroopan ulkosuhdehallinnon toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän poissa ollessa. Silloin kun unionin edustustoissa työskentelevät komission henkilöstön jäsenet toimivat poikkeuksellisesti Euroopan ulkosuhdehallinnon edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä, heidän on noudatettava talousarvion toteuttamista koskevia Euroopan ulkosuhdehallinnon sisäisiä sääntöjä ja heillä on oltava samat tehtävät, velvollisuudet ja vastuuvollisuus kuin kaikilla muillakin Euroopan ulkosuhdehallinnon edelleenvaltuutetuilla tulojen ja menojen hyväksyjillä.

Euroopan ulkosuhdehallinto voi peruuttaa valtuuksien siirron omien sääntöjensä mukaisesti.

59 artikla
Eturistiriidat

1. Edellä IV osaston 4 luvussa määritellyt taloushallinnon toimijat ja osana suoraa, välillistä tai yhteistyöhön perustuvaa toteutusta talousarvion toteuttamiseen ja hallinnointiin, myös niiden valmistelua koskeviin toimiin, tai tarkastuksiin tai varainhoidon valvontaan, osallistuvat muut henkilöt eivät saa ryhtyä toimiin, joiden yhteydessä saattaa syntyä ristiriita asianomaisen henkilön omien etujen ja unionin etujen välille. Heidän on lisäksi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet estääkseen eturistiriitojen syntymisen vastuullaan olevissa tehtävissä ja puututtava tilanteisiin, joita voidaan objektiivisesti tarkasteltuna pitää eturistiriitoina.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu eturistiriita on olemassa, jos 1 kohdassa tarkoitetun taloushallinnon toimijan tai kyseisessä kohdassa tarkoitetun muun henkilön tehtävien puolueeton ja objektiivinen hoitaminen vaarantuu perhe- tai tunnesiteisiin, poliittiseen tai kansalliseen yhteenkuuluvuuteen tai taloudellisiin etuihin liittyvästä tai mistä tahansa muusta, asianomaisen henkilökohtaisiin etuihin suoraan tai välillisesti liittyvästä syystä.

60 artikla
Henkilöstön eturistiriidat

Kun 59 artiklassa tarkoitetun eturistiriidan riski liittyy henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön jäsenen, kyseisen henkilöstön jäsenen on saatettava asia valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän käsiteltäväksi, joka vahvistaa kirjallisesti, onko eturistiriita olemassa. Kyseisen henkilöstön jäsenen on myös ilmoitettava asiasta esimiehelleen. Jos katsotaan, että eturistiriita on olemassa, nimittävä viranomainen vapauttaa kyseisen henkilöstön jäsenen asianomaisista tehtävistä. Valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä varmistaa henkilökohtaisesti, että tarvittavat jatkotoimet toteutetaan.

2 LUKU

Toteuttamistavat

61 artikla
Talousarvion toteuttamistavat

1. Komissio toteuttaa talousarviota millä tahansa seuraavista tavoista:
 - a) suoraan, jäljempänä ”suora toteutus”, jolloin toteutuksesta vastaavat sen yksiköt, mukaan lukien unionin edustustoissa työskentelevä komission henkilöstö edustustojen päälliköiden alaisuudessa 58 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tai 68 artiklassa tarkoitetut toimeenpanovirastot;
 - b) yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, jäljempänä ”yhteistyöhön perustuva toteutus”; tai
 - c) välillisesti, jäljempänä ”välillinen toteutus”, kun tästä säädetään perussäädöksessä, tai 56 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa yhdessä seuraavien tahojen kanssa:
 - i) kolmannet maat tai niiden nimeämät elimet;
 - ii) 151 artiklassa määritellyt kansainväliset järjestöt tai niiden erityisjärjestöt;

- iii) Euroopan investointipankki tai Euroopan investointirahasto, jäljempänä yhdessä 'EIP-ryhmä';
- iv) 69 ja 70 artiklassa tarkoitetut elimet;
- v) julkisoikeudelliset elimet;
- vi) sellaiset julkisen palvelun tehtäviä hoitavat yksityisoikeudelliset elimet, jotka antavat riittävät rahoitustakuut;
- vii) jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaiset elimet, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja jotka antavat riittävät rahoitustakuut;
- viii) elimet tai henkilöt, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.

2. Komissio on vastuussa talousarvion toteuttamisesta SEUT-sopimuksen 317 artiklan mukaisesti, eikä se saa siirtää talousarvion toteuttamistehtäviä kolmansille osapuolille silloin, kun kyseisiin tehtäviin sisältyy poliittisiin valintoihin liittyvää laajaa harkintavaltaa.

Komissio ei ulkoista VII osaston mukaisin sopimuksin sellaisia tehtäviä, joihin sisältyy julkisen vallan tai arviointiin liittyvän harkintavallan käyttöä.

62 artikla

Toteutus yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa

1. Kun talousarviota toteutetaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, komissio ja jäsenvaltiot noudattavat moitteettoman varainhoidon, avoimuuden ja syrjimättömyyden periaatteita sekä varmistavat unionin toiminnan näkyvyyden. Komission ja jäsenvaltioiden on tätä varten täytettävä tässä asetuksessa säädetyt valvonta- ja tarkastusvelvollisuutensa ja otettava hoitaakseen niistä johtuvat tässä asetuksessa säädetyt tehtävät. Täydentäviä säännöksiä annetaan alakohtaisissa säännöissä.
2. Jäsenvaltioiden on unionin taloudellisia etuja suojatakseen toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, kuten lainsäädäntöön, sääntelyyn ja hallintoon liittyvät toimenpiteet, erityisesti
 - a) varmistamalla, että talousarviosta rahoitettavat toimet toteutetaan moitteettomasti ja tehokkaasti ja sovellettavien alakohtaisten sääntöjen mukaisesti, sekä nimeämällä 3 kohdan mukaisesti tätä tarkoitusta varten unionin varojen hallinnoinnista ja valvonnasta vastaavat elimet ja valvomalla niitä;
 - b) ehkäisemällä, toteamalla ja korjaamalla sääntöjenvastaisuudet ja petokset.

Unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi jäsenvaltioiden on suhteellisuusperiaatetta noudattaen sekä tämän artiklan ja alakohtaisten sääntöjen mukaisesti suoritettava ennakko- ja jälkikäteisvalvontaa, johon tarvittaessa kuuluvat myös paikan päällä edustavien ja/tai riskiperusteisten otosten perusteella tehtävät toimien tarkastukset. Niiden on myös perittävä takaisin aiheuttomasti maksetut varat sekä tarvittaessa saatettava asia tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Jäsenvaltioiden on asetettava tehokkaita, varoittavia ja oikeasuhteisia taloudellisia seuraamuksia varojen saajille, kun alakohtaisissa säännöissä ja kansallisen lainsäädännön erityissäännöksissä niin edellytetään.

Komissio seuraa riskinarviointinsa yhteydessä ja alakohtaisten sääntöjen mukaisesti jäsenvaltioiden käyttöön ottamia hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä. Komissio noudattaa tarkastustyössään suhteellisuusperiaatetta ja ottaa huomioon arvioidun riskin tason alakohtaisten sääntöjen mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on nimettävä alakohtaisissa säännöissä säädettyjä perusteita ja menettelyjä noudattaen asianmukaisella tasolla elimiä vastaamaan unionin varojen hallinnoinnista ja valvonnasta. Tällaiset elimet voivat myös hoitaa tehtäviä, jotka eivät liity unionin varojen hallinnointiin, ja siirtää tiettyjä tehtäviään muille elimille, 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii ja iii alakohdassa tarkoitettujen elimien mukaan luettuina.

Jäsenvaltiot voivat elinten nimeämisestä päättäessään käyttää päätöksensä perusteena sitä, ovatko hallinnointi- ja valvontajärjestelmät oleellisesti samat kuin aikaisemmalla kaudella jo käytössä olleet järjestelmät ja ovatko ne olleet tehokkaita.

Jos tarkastusten ja valvonnan tulokset osoittavat, että nimetyt elimet eivät enää täytä alakohtaisissa säännöissä määriteltyjä perusteita, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että näiden elinten vastuulla olevien tehtävien hoitamisessa havaitut puutteet korjataan, mihin sisältyy myös nimeämisen peruuttaminen alakohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Alakohtaisissa säännöissä määritellään komission tehtävä tässä kohdassa tarkoitettussa menettelyssä.

4. Edellä olevan 3 kohdan mukaisesti nimettyjen elinten on:
- a) otettava käyttöön vaikuttava ja tehokas sisäinen valvontajärjestelmä ja varmistettava sen toiminta;
 - b) käytettävä kirjanpitojärjestelmää, joka tuottaa täsmällistä, täydellistä ja luotettavaa tietoa oikea-aikaisesti;
 - c) annettava 5 kohdassa edellytetyt tiedot;
 - d) varmistettava 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti tietojen julkaiseminen jälkikäteen. Kaikessa henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava direktiivin 95/46/EY täytäntöönpanosta annettuja kansallisia säännöksiä.
5. Edellä olevan 3 kohdan mukaisesti nimettyjen elinten on toimitettava komissiolle viimeistään seuraavan varainhoitovuoden 15 päivänä helmikuuta seuraavat tiedot:
- a) tilitys niille tehtävien hoitamisesta alakohtaisten sääntöjen mukaan määritellyn viiteajanjakson aikana aiheutuneista menoista, jotka on esitetty komissiolle korvattavaksi. Tilityksen on sisällettävä ennakkomaksut sekä määrät, jotka ovat perintämenettelyn kohteena tai joita koskeva perintämenettely on saatettu loppuun. Tilitykseen on liitettävä johdon vahvistuslausuma, jossa vahvistetaan varojen hallinnoinnista vastaavien tahojen katsovan, että
 - i) tiedot on esitetty asianmukaisesti ja ne ovat täydelliset ja paikkansapitävät;

- ii) menoihin osoitetut varat on käytetty aiottuun tarkoitukseen alakohtaisten sääntöjen mukaisesti;
 - iii) käytössä olevat valvontajärjestelmät antavat riittävät takeet siitä, että tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja sääntöjenmukaiset;
- b) lopullisista tarkastuskertomuksista ja toteutetusta valvonnasta laadittu vuotuinen yhteenveto, jossa tarkastellaan myös järjestelmissä havaittujen virheiden ja puutteiden luonnetta ja laajuutta sekä niiden korjaamiseksi toteutettuja tai suunniteltuja toimia.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuun tilitykseen ja ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuun yhteenvetoon on liitettävä kansainvälisesti hyväksytyjen tilintarkastusstandardien mukaisesti laadittu riippumattoman tarkastuselimen lausunto. Tästä lausunnosta on käytävä ilmi, ovatko tilityksen tiedot oikeat ja riittävät ja ovatko menot, jotka on esitetty komissiolle korvattaviksi, lailliset ja sääntöjenmukaiset sekä toimivatko käytössä olevat valvontajärjestelmät moitteettomasti. Lausunnossa on myös ilmoitettava, antaako tarkastustyö aihetta epäillä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua johdon vahvistuslausumassa esitettyjä vakuutuksia.

Komissio voi poikkeuksellisesti jatkaa 15 päiväksi helmikuuta asetettua määräaikaa 1 päivään maaliskuuta asianomaisen jäsenvaltion ilmoituksen perusteella.

Jäsenvaltiot voivat julkaista tässä kohdassa tarkoitettut tiedot asianmukaisella tasolla.

Jäsenvaltiot voivat myös antaa asianmukaisella tasolla allekirjoitettuja lausumia tässä kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella.

6. Sen varmistamiseksi, että unionin varat käytetään sovellettavien sääntöjen mukaisesti, komissio:
- a) soveltaa tarkastus- ja hyväksyntämenettelyjä nimettyjen elinten tileihin ja varmistaa, että tilit ovat täydelliset, oikeelliset ja totuudenmukaiset;
 - b) sulkee unionin rahoituksen ulkopuolelle menot, joihin liittyvät maksut on suoritettu sovellettavan oikeuden vastaisesti;
 - c) keskeyttää maksuajan kulumisen tai maksut, kun alakohtaisissa säännöissä niin edellytetään.

Komissio lopettaa maksuajan kulumisen tai maksujen keskeyttämisen kokonaan tai osittain sen jälkeen, kun jäsenvaltio on esittänyt huomautuksensa ja kun se on toteuttanut tarvittavat toimenpiteet. Jäljempänä 73 artiklan 9 kohdassa tarkoitettun vuotuisen toimintakertomuksen on katettava kaikki tämän alakohdan mukaiset velvoitteet.

7. Alakohtaisissa säännöissä otetaan huomioon Euroopan alueellisen yhteistyön ohjelmien tarpeet, jotka liittyvät etenkin johdon vahvistuslausuman sisältöön, 3 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn ja tarkastustoimintaan.
8. Komissio laatii rekisterin elimistä, jotka ovat alakohtaisten säädösten mukaan vastuussa hallinnoinnista, todistusten antamisesta ja tarkastustoiminnasta.

Edistääkseen parhaiden käytänteiden noudattamista rakennerahastojen, koheesiorahaston, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston, Euroopan maatalouden tukirahaston ja Euroopan kalatalousrahaston määrärahojen toteuttamisessa komissio voi antaa hallinnoinnista ja valvonnasta vastaavien elinten käyttöön tiedotustarkoituksessa menetelmäoppaan, jossa se esittää

valvontastrategiansa ja -lähestymistapansa ja joka sisältää myös tarkistuslistoja sekä esimerkkejä parhaista käytänteistä. Tätä opasta päivitetään aina tarpeen mukaan.

9. Jäsenvaltioille osana yhteistyöhön perustuvaa toteutusta myönnettyjä varoja voidaan käyttää myös yhdessä Euroopan strategisten investointien rahastosta, Euroopan investointineuvontakeskuksesta ja Euroopan investointihankeportaalista sekä asetusten (EU) N:o 1291/2013 ja (EU) N:o 1316/2013 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/2017 mukaisesti toteutettavien toimien ja välineiden kanssa.

3 LUKU

UNIONIN VIRASTOT JA UNIONIN ELIMET

1 JAKSO

UNIONIN VIRASTOT

63 artikla

Määritelmä ja soveltamisala

1. 'Unionin virastot' ovat komission tai komission ja yhden tai useamman toimielimen yhdessä monialaisten erityistehtävien hoitamista varten perustamia hallintorakenteita, joiden toiminta voidaan perustella kustannus-hyötyanalyysillä ja tehtäviin liittyvien riskien analyysillä.
2. Toimivaltuuksiensa rajoissa unionin virastot
 - a) hoitavat perustamissääöksessään tai muussa unionin lainsäädännössä säädettyjä pakollisia tehtäviään;
 - b) voivat hoitaa sellaisia muita kuin pakollisia tehtäviä, jotka niiden hallintokomiteat ovat hyväksyneet analysoituaan osapuolille aiheutuvat kustannukset ja niiden saamat hyödyt sekä kyseisiin tehtäviin liittyvät osapuolille aiheutuvat riskit. Virastolle voidaan siirtää tulojen ja menojen hyväksyjän toimivaltuudet tai se voi tehdä tapauskohtaisia palvelutasosopimuksia unionin toimielinten, unionin elinten, muiden unionin virastojen tai kolmansien osapuolten kanssa edellä tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi.
3. Tätä jaksoa sovelletaan tämän artiklan 4 kohtaa, 65 artiklaa ja 66 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa lukuun ottamatta Euroopan petostentorjuntaviraston toimintaan.
4. Komission sisäinen tarkastaja hoitaa kaikki tämän jakson 8 luvussa säädetyt tehtävät.

64 artikla

Unionin virastojen määrärahat

1. Kunkin unionin viraston pakollisten tehtävien hoitamista varten hyväksytyt määrärahat otetaan niille tarkoitettuun budjettikohtaan komissiota koskevaan talousarvion pääluokkaan ja eritellään yksityiskohtaisesti tähän pääluokkaan kuuluvassa liitteessä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu liite esitetään tulo- ja menotaulukkona, joka jaotellaan samalla tavoin kuin talousarvion pääluokat.

Liitteeseen otetuista määrärahoista

- a) katetaan kunkin unionin viraston kaikki rahoitustarpeet, jotka liittyvät sen perustamissääädöksessä tai muussa unionin lainsäädännössä säädettyjen pakollisten tehtävien hoitamiseen;
 - b) voidaan kattaa unionin viraston rahoitustarpeet, jotka johtuvat unionin toimielinten, unionin elinten tai perussopimuksissa tai niiden nojalla perustettujen unionin virastojen pyynnöstä hoidettavista tehtävistä, jotka on hyväksytty viraston perustamissäädöksen mukaisesti.
2. Komissio siirtää tulojen ja menojen hyväksyjälle kuuluvan toimivallan liitteeseen otettujen unionin viraston määrärahojen osalta asianomaisen unionin viraston johtajalle 72 artiklan mukaisesti.
 3. Unionin virastojen henkilöstötaulukot ovat komission henkilöstötaulukon liitteenä.
 4. Unionin viraston johtaja päättää 1 kohdassa tarkoitetun liitteen sisällä tehtävistä määrärahasiirroista. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tällaisista määrärahasiirroista.

65 artikla

Muut kuin pakolliset tehtävät

Union virasto voi 63 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen muiden kuin pakollisten tehtävien hoitamiseksi

- a) saada unionin toimielimiltä, unionin elimiltä tai muilta unionin virastoilta johtajalleen osoitetun toimivallan siirron sekä tulojen ja menojen hyväksyjän toimivaltuudet, jotka koskevat unionin toimielimen, unionin elimen tai toisen unionin viraston pääluokkaan talousarviossa otettuja määrärahoja. Asianomaiset unionin toimielimet, unionin elimet ja muut unionin virastot asettavat tähän toimivallan siirtoon sovellettavat ehdot ja rajat. Tällaisesta toimivallan siirrosta, etenkin siihen sovellettavista ehdoista ja yksityiskohtaisista säännöistä, on sovittava unionin viraston perustamissäädöksen mukaisesti;
- b) tehdä tapauskohtaisia palvelutasosopimuksia. Tällöin unionin viraston johtaja hyväksyy viraston perustamissäädöksen mukaisesti erityissäännöt, joita sovelletaan edellä tarkoitettujen tehtävien hoitamiseen, syntyneiden kustannusten korvaamiseen ja niitä koskevaan kirjanpitoon. Virasto antaa asianomaisille unionin toimielimille, unionin elimille ja muille unionin virastoille kertomuksen kyseisen kirjanpidon tuloksista.

66 artikla

Unionin virastojen kirjanpito

1. Kukin unionin virasto pitää menoistaan kirjanpitoa, jonka avulla voidaan määrittää sen kullekin toimielimelle, unionin elimelle tai toiselle unionin virastolle tarjoaminen palvelujen osuus. Unionin viraston johtaja vahvistaa johtokunnan hyväksynnän saatuaan perusteet, joiden mukaan menoista pidetään kirjaa.
2. Sen budjettikohdan selvitysosassa, johon 65 artiklan a alakohdan mukaisesti tulojen ja menojen hyväksyjän toimivaltuudet saaneen unionin viraston kokonaismäärärahat otetaan, esitetään arvio

kyseisen viraston kullekin unionin toimielimelle, unionin elimelle ja toiselle unionin virastolle tarjoamien palvelujen kustannuksista. Arvio perustuu tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun kirjanpitoon.

3. Kunkin 65 artiklan a alakohdan mukaisesti tulojen ja menojen hyväksyjän toimivaltuudet saaneen unionin viraston on ilmoitettava asianomaisille unionin toimielimille, unionin elimille ja muille unionin virastoille tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kirjanpidon tulokset.
4. Unionin virastojen tilinpäätökset ovat erottamaton osa 234 artiklan mukaista unionin tilinpäätöstä.
5. Komission tilinpitäjä voi unionin viraston johtokunnan esityksestä siirtää joitakin viraston suoraan toteuttamaan tulojen kanton ja menojen maksuun liittyviä tehtäviään mainitun viraston työntekijälle.
6. Komissio voi avata unionin viraston johtokunnan esityksestä viraston puolesta sen kassatarpeita varten pankki- tai postisiirtotilejä. Kunkin unionin viraston kassan vuosisaldo täsmäytetään viraston ja komission välillä varainhoitovuoden lopussa.

2 JAKSO UNIONIN ELIMET

67 artikla

Säännösten soveltaminen Euratomin hankintakeskukseen

Tätä asetusta sovelletaan Euratomin hankintakeskuksen talousarvion toteuttamiseen.

68 artikla

Toimeenpanovirastot

1. Komissio voi neuvoston asetuksen (EY) N:o 58/2003⁽³⁶⁾ mukaisesti siirtää toimeenpanovirastoille valtuudet toteuttaa kokonaan tai osittain unionin ohjelma tai hanke, pilottihankkeet ja valmistelutoimet sekä hallintomenojen toteuttaminen mukaan luettuina, komission puolesta ja komission vastuulla. Toimeenpanovirastot perustetaan komission päätöksellä, ja ne ovat unionin oikeuden mukaisia oikeushenkilöitä. Niille maksetaan vuotuinen avustus.
2. Toimeenpanovirastojen johtajat ovat valtuutettuja tulojen ja menojen hyväksyjä toimeenpanovirastonsa osittain tai kokonaan hallinnoimiin unionin ohjelmiin liittyvien toimintamäärärahojen toteuttamisen osalta.
3. Toimeenpanovirastojen ohjauskomitea voi sopia komission kanssa siitä, että komissio tilinpitäjä toimii myös toimeenpanoviraston tilinpitäjänä. Ohjauskomitea voi myös antaa komission tilinpitäjälle osan toimeenpanoviraston tilinpitäjän tehtävistä kustannus-hyötynäkökohtien perusteella. Molemmissa tapauksissa on huolehdittava eturistiriitojen välttämiseksi tarvittavista järjestelyistä.

³⁶ Neuvoston asetus (EY) N:o 58/2003, annettu 19 päivänä joulukuuta 2002, tiettyjä yhteisön ohjelmien hallinnointitehtäviä hoitavien toimeenpanovirastojen asemasta (EUVL L 11, 16.1.2003, s. 1).

69 artikla

SEUT-sopimuksen ja Euratomin perustamissopimuksen mukaisesti perustetut elimet

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 261 artiklan mukaisesti varainhoitoasetuksen täydentämiseksi sellaisiin elimiin sovellettavalla varainhoidon puiteasetuksella, jotka on perustettu SEUT-sopimuksen tai Euratomin perustamissopimuksen mukaisesti, joilla on oikeushenkilöllisyys ja jotka saavat avustusta talousarviosta.
2. Varainhoidon puiteasetuksen on perustuttava tässä asetuksessa säädettyihin periaatteisiin ja sääntöihin.
3. Näiden elinten varainhoitoa koskevat säännöt voivat poiketa varainhoidon puiteasetuksesta ainoastaan, jos se on välttämätöntä kyseisten elinten erityistarpeiden vuoksi ja jos komissio antaa siihen ennalta suostumuksensa.
4. Euroopan parlamentti antaa neuvoston suosituksesta vastuuvapauden 1 kohdassa tarkoitettujen elinten talousarvioiden toteuttamisesta. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen elinten toimivat täydessä yhteistyössä vastuuvapausmenettelyyn osallistuvien toimielinten kanssa ja toimittavat tarvittaessa tarpeelliset lisätiedot, muun muassa osallistumalla asiaankuuluvien elinten kokouksiin.
5. Komission sisäisellä tarkastajalla on 1 kohdassa tarkoitettujen elinten osalta samat toimivaltuudet kuin komission osalta.
6. Riippumaton ulkopuolinen tarkastaja varmistaa, että kunkin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen elinten tilinpäätöksessä esitetään asianmukaisesti asianomaisen elimen tulot, menot ja taloudellinen tilanne ennen sen konsolidointia komission lopulliseen tilinpäätökseen. Jollei tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua perussäädöksessä toisin säädetä, tilintarkastustuomioistuin laatii kutakin elintä koskevan erityisvuosikertomuksen SEUT-sopimuksen 287 artiklan 1 kohdassa esitettyjen vaatimusten mukaisesti. Tilintarkastustuomioistuin ottaa erityisvuosikertomusta laatiessaan huomioon riippumattoman ulkopuolisen tarkastajan tekemän tarkastustyön sekä tarkastajan havaintojen perusteella toteutetut toimet.

70 artikla

Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen perustuvat elimet

Perussäädöksellä perustetut elimet, joilla on oikeushenkilöllisyys ja joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano, antavat omat varainhoitoa koskevat sääntönsä.

Näiden sääntöjen on sisällettävä unionin varojen moitteettoman hoidon varmistamiseksi tarvittavat periaatteet.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 261 artiklan mukaisesti varainhoitoasetuksen täydentämiseksi varainhoidon malliasetuksella, jossa säädetään unionin varojen moitteettoman hoidon varmistamiseksi tarvittavista, 149 artiklaan perustuvista periaatteista.

Näiden elinten varainhoitoa koskevat säännöt voivat poiketa varainhoidon malliasetuksesta ainoastaan, jos se on välttämätöntä kyseisten elinten erityistarpeiden vuoksi ja jos komissio antaa siihen ennalta suostumuksensa.

Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen perustuviin elimiin sovelletaan 69 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa.

4 LUKU

Taloushallinnon toimijat

1 JAKSO

TEHTÄVIEN ERIYTTÄMISEN PERIAATE

71 artikla
Tehtävien eriyttäminen

1. Tulojen ja menojen hyväksyjä ja tilinpitäjä hoitavat eri tehtäviä, joita ei voi yhdistää keskenään.
2. Kukin toimielin antaa kullekin taloushallinnon toimijalle hänen tehtävänsä hoidossa tarvittavat resurssit sekä toimenkuvauksen, jossa esitetään yksityiskohtaisesti hänen tehtävänsä, oikeutensa ja velvollisuutensa.

2 JAKSO

TULOJEN JA MENOJEN HYVÄKSYJÄ

72 artikla
Tulojen ja menojen hyväksyjä

1. Kukin toimielin toimii tulojen ja menojen hyväksyjänä.
2. Tässä osastossa ilmaisulla ”henkilöstö” tarkoitetaan henkilöstösääntöjen alaisia henkilöitä.
3. Kukin toimielin valtuuttaa työjärjestyksessään määrättyjä edellytyksiä noudattaen asianmukaisen henkilöstötason henkilöstöä tulojen ja menojen hyväksyjän tehtäviin. Toimielin määrittää sisäisissä hallintoa koskevissa säännöissään henkilöstön, jonka se valtuuttaa näihin tehtäviin, siirrettyjen valtuuksien laajuuden sekä sen, voivatko valtuutetut henkilöt siirtää valtuutusta edelleen.
4. Tulojen ja menojen hyväksyjän valtuudet voidaan siirtää ja siirretyt valtuudet siirtää edelleen ainoastaan henkilöstölle.
5. Toimivaltaiset tulojen ja menojen hyväksyjät toimivat vain valtuutus- tai edelleenvaltuutusasiakirjassaan määrättyissä rajoissa. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän avustajana voi toimia yksi tai useampi henkilöstön jäsen, jonka tehtävänä on hoitaa kyseisen tulojen ja menojen hyväksyjän vastuulla tiettyjä talousarvion toteuttamisessa sekä taloutta ja hallinnointia koskevien tietojen tuottamisessa tarvittavia tehtäviä.
6. Kukin toimielin tai kukin 69 artiklassa tarkoitettu elin ilmoittaa tilintarkastustuomioistuimelle, Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komission tilinpitäjälle valtuutettujen tulojen ja menojen hyväksyjien, sisäisten tarkastajien ja tilinpitäjien nimittämisestä ja tehtävästä vapauttamisesta sekä hyväksymistään varainhoitoa koskevista sisäisistä säännöistä kahden viikon kuluessa kyseisestä tapahtumasta.

7. Kukin toimielin ilmoittaa tilintarkastustuomioistuimelle ennakoiden hoitajien nimittämisestä sekä 78 ja 85 artiklan mukaisista tehtävien siirtoa koskevista päätöksistä.

73 artikla

Tulojen ja menojen hyväksyjän valtuudet ja tehtävät

1. Tulojen ja menojen hyväksyjän tehtävänä on huolehtia toimielimensä tulojen ja menojen toteuttamisesta moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti ja varmistaa toiminnan laillisuus ja sääntöjenmukaisuus ja ohjelmista varoja saavien yhdenvertainen kohtelu.
2. Valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä ottaa tämän artiklan 1 kohdan soveltamiseksi käyttöön tehtäviensä hoitamiseen soveltuvan organisaatorakenteen sekä niiden hoitamiseen soveltuvat sisäiset valvontajärjestelmät 34 artiklan ja kyseisen toimielimen antamien vähimmäissääntöjen mukaisesti siten, että huomioon otetaan myös toimintaympäristön ja rahoitettavien toimien luonteeseen liittyvät riskit. Rakenteen ja järjestelmien luomisessa hyödynnetään kattavaa riskinarviointia, jossa otetaan huomioon niiden kustannustehokkuus.
3. Menojen toteuttamiseksi toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä tekee talousarviositoumuksia ja oikeudellisia sitoumuksia, vahvistaa menoja, hyväksyy niitä maksettavaksi ja valmistelee määrärahojen käyttöä.
4. Tulojen toteuttamiseen kuuluu saamisennusteiden laatiminen, perittävien saamisten vahvistaminen sekä perintämääräysten antaminen. Tulojen toteuttamiseen voi kuulua myös vahvistetuista saamisista luopuminen.
5. Kaikille tapahtumille on tehtävä ainakin ennakkotarkastus, joka koskee tapahtuman toiminnallisia ja taloudellisia näkökohtia ja joka perustuu riskit huomioon ottavaan monivuotiseen valvontastrategiaan. Ennakkovalvonnan tarkoituksena on estää se, että virheitä tai sääntöjenvastaisuuksia syntyy ennen tapahtumien hyväksymistä.

Ennakkotarkastusten toteutustiheydestä ja perusteellisuudesta päättää toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä aikaisempien valvontatoimenpiteiden tulosten sekä riskien ja kustannustehokkuuden perusteella. Tapahtumien vahvistamisesta vastuussa oleva tulojen ja menojen hyväksyjä pyytää epäselvissä tapauksissa lisätietoja tai tekee tarkastuksen paikalla saadakseen ennakkovalvonnan yhteydessä kohtuullisen varmuuden.

Tarkastuksen tekee henkilöstön jäsen, joka ei saa olla tapahtuman luonut henkilöstön jäsen. Tarkastuksen tekevä henkilöstön jäsen ei saa olla tapahtuman luoneen henkilöstön jäsenen alainen.

6. Valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä voi toteuttaa jälkikäteisvalvontaa havaitakseen jo hyväksytyihin tapahtumiin liittyvät virheet ja sääntöjenvastaisuudet ja korjatakseen ne. Tällainen valvonta voidaan toteuttaa riskianalyysiin perustuvan otannan avulla, ja siinä on otettava huomioon aikaisemman valvonnan tulokset ja kustannustehokkuus.

Ennako- ja jälkikäteisvalvontaa ei saa suorittaa sama henkilöstö. Jälkikäteisvalvonnasta vastaavat henkilöstön jäsenet eivät saa olla ennakkovalvonnasta vastaavien henkilöstön jäsenten alaisia.

Kun valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä tarkastaa tuensaajien tilejä jälkikäteisvalvonnan yhteydessä, tarkastuksessa sovelletaan selkeitä, yhdenmukaisia ja avoimia sääntöjä, joissa otetaan huomioon sekä komission että tarkastuksen kohteiden oikeudet.

7. Toimivaltaisilla tulojen ja menojen hyväksyjillä ja talousarvion toteuttamisesta vastaavalla henkilöstöllä on oltava tehtävien edellyttämä ammatillinen pätevyys.

Valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä varmistaa kussakin toimielimessä,

- a) että edelleenvaltuutetut tulojen ja menojen hyväksyjät ja heidän henkilöstönsä saavat säännöllisesti ajantasaista ja tarkoituksenmukaista tietoa valvontaa koskevista vaatimuksista sekä valvontaa varten käytettävissä olevista menetelmistä ja tekniikoista;
 - b) että tarvittaessa toteutetaan toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että 2 kohdassa tarkoitettujen valvontajärjestelmät ovat vaikuttavia ja tehokkaita.
8. Jos toimien taloushallintoon ja valvontaan osallistuva henkilöstön jäsen katsoo, että päätös, jonka soveltamisen hänen esimiehensä antaa hänen tehtäväkseen tai jonka hänen esimiehensä antaa hänen hyväksyttäväkseen, on sääntöjenvastainen tai vastoin moitteettoman varainhoidon periaatetta tai ammatillisia sääntöjä, joita asianomaisen henkilöstön jäsenen on noudatettava, hänen on ilmoitettava asiasta esimiehelleen. Jos henkilöstön jäsen tekee ilmoituksen kirjallisesti, esimiehen on vastattava kirjallisesti. Jos esimies ei puutu asiaan tai vahvistaa alkuperäisen päätöksen tai toimeksiannon ja henkilöstön jäsen katsoo, että vahvistus ei ole asianmukainen tapa puuttua hänen esittämäänsä ongelmaan, henkilöstön jäsenen on ilmoitettava kirjallisesti asiasta valtuutetulle tulojen ja menojen hyväksyjälle. Jos tulojen ja menojen hyväksyjä ei vastaa asiaan liittyvien seikkojen kannalta kohtuullisessa ajassa ja kaikissa tapauksissa enintään kuukauden kuluessa, henkilöstön jäsenen on ilmoitettava asiasta 139 artiklassa tarkoitettulle tutkintaelimelle.

Jos kyseessä on laiton toiminta, petos tai lahjonta, joka saattaa vahingoittaa unionin etuja, henkilöstön jäsenen on ilmoitettava asiasta henkilöstösäännöissä nimetyille viranomaisille ja elimille sekä viranomaisille ja elimille, jotka on nimetty unionin toimielinten päätöksissä petosten, lahjonnan tai muun unionin etuja vahingoittavan laittoman toiminnan torjuntaan liittyvien sisäisten tutkimusten edellytyksistä ja menettelyistä. Unionin varainhoidon tarkastuksia tekevien ulkopuolisten tarkastajien kanssa tehdyissä sopimuksissa määrätään ulkopuolisen tarkastajan velvoitteesta ilmoittaa valtuutetulle tulojen ja menojen hyväksyjälle epäilyistä laittomasta toiminnasta, petoksesta tai lahjonnasta, joka saattaa vahingoittaa unionin etuja.

9. Valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä laatii toimielimelleen vuosittain tehtäviensä hoitamisesta toimintakertomuksen, joka sisältää taloutta ja hallinnointia koskevat tiedot, myös valvonnan tulokset, ja jonka mukaan, jollei tiettyihin tulojen ja menojen aloihin liittyvissä varauksissa toisin mainita, hänellä on kohtuullinen varmuus siitä, että
- a) kertomuksen tiedot ovat oikeat ja riittävät;
 - b) kertomuksessa kuvattuihin toimintoihin osoitetut resurssit on käytetty aiottuun tarkoitukseensa moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti;
 - c) käytössä olevat valvontamenettelyt antavat riittävät takeet siitä, että tilien perustana olevat toimet ovat laillisia ja sääntöjenmukaisia.

Vuotuisessa toimintakertomuksessa on esitettävä tiedot toteutetuista toimista suhteessa strategisissa suunnitelmissa asetettuihin tavoitteisiin, kyseisiin toimiin liittyvistä riskeistä, saataville asetettujen varojen käytöstä sekä sisäisen valvonnan järjestelmien vaikuttavuudesta ja tehokkuudesta. Näihin tietoihin on sisällyttävä yleisarvio valvonnan kustannustehokkuudesta sekä tiedot siitä, missä määrin hyväksytyt toimintamenot ovat edistäneet EU:n strategisten

tavoitteiden saavuttamista ja luoneet EU:lle lisäarvoa. Komissio laatii yhteenvedon edellisen vuoden vuotuisista toimintakertomuksista.

10. Valtuutetut tulojen ja menojen hyväksyjät luetteloivat kunakin varainhoitovuonna hankintasopimukset, jotka on tehty käyttämällä tämän asetuksen liitteen 11 kohdan 1 alakohdan a–f alakohdassa ja 39 kohdassa tarkoitettuja neuvottelumenettelyjä. Jos neuvottelumenettelyjen osuus valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän tekemistä hankintasopimuksista on kasvanut huomattavasti aiempiin varainhoitovuosiin verrattuna tai jos neuvottelumenettelyjä käyttämällä tehtyjen hankintasopimusten osuus on selvästi suurempi kuin keskimäärin koko toimielimen tasolla, toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on raportoitava asiasta kyseiselle toimielimelle ja ilmoitettava, mitä toimenpiteitä on toteutettu tilanteen korjaamiseksi. Kukin toimielin toimittaa neuvottelumenettelyistä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komission kertomus esitetään tämän artiklan 9 kohdassa tarkoitetun vuotuisia toimintakertomuksia koskevan yhteenvedon liitteenä.

74 artikla

Tulojen ja menojen hyväksyjien säilyttämät asiakirjatodisteet

Tulojen ja menojen hyväksyjä luo paperiasiakirjoihin perustuvia tai sähköisiä järjestelmiä talousarvion toteuttamiseen ja talousarvion toteuttamistoimiin liittyvien tai niistä seurauksena olevien alkuperäisten asiakirjatodisteiden säilyttämistä varten. Varainhoitovuoden asiakirjatodisteet säilytetään vähintään viiden vuoden ajan siitä päivästä, jona Euroopan parlamentti on myöntänyt kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapauden.

Lopullista päättämistä odottaviin toimenpiteisiin liittyvät asiakirjat säilytetään toimenpiteiden päättämistä seuraavan vuoden loppuun saakka.

Asiakirjatodisteissa olevat henkilötiedot on mahdollisuuksien mukaan poistettava, kun kyseisiä tietoja ei tarvita talousarviota koskevassa vastuuvapausmenettelyssä eikä valvonnassa tai tarkastuksissa. Teleliikennetietojen säilyttämisen osalta sovelletaan asetuksen (EY) N:o 45/2001 37 artiklan 2 kohdan säännöksiä.

75 artikla

Unionin edustustojen päälliköiden toimivaltuudet ja tehtävät

1. Toimiessaan edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä 58 artiklan 2 kohdan mukaisesti unionin edustustojen päälliköt toimivat komission alaisuudessa, joka vastaa heille edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä kuuluvien tehtävien ja velvollisuuksien määrittelystä, hoitamisesta, seurannasta ja arvioinnista, ja heidän on tehtävä läheistä yhteistyötä komission kanssa varojen moitteettoman täytäntöönpanon ja etenkin sen varmistamiseksi, että rahoitustoimet ovat laillisia ja sääntöjenmukaisia, että varojen hallinnoinnissa noudatetaan moitteettoman varainhoidon periaatetta ja että unionin taloudellisia etuja suojataan tehokkaasti. Heihin sovelletaan heille edelleenvaltuutuksella siirrettyjen varainhoidon tehtävien hoitamista koskevia komission antamia sisäisiä sääntöjä ja komission kyseisten tehtävien hoitamista varten laatimaa toimenkuvausta. Heitä voi avustaa heille kuuluvien tehtävien hoitamisessa komission henkilöstö.

Heidän on siksi toteutettava tarvittavat toimenpiteet välttääkseen kaikki sellaiset tilanteet, joissa heidän vastuulleen edelleenvaltuutuksella siirretty talousarvion toteuttamista koskeva komission vastuu olisi uhattuna, sekä kaikki sellaiset prioriteettiristiriidat, jotka todennäköisesti vaikuttavat heille edelleenvaltuutuksella siirrettyjen varainhoidon tehtävien hoitamiseen.

Jos toisessa alakohdassa tarkoitettu tilanne tai ristiriita syntyy, unionin edustustojen päälliköiden on viipymättä ilmoitettava siitä asiasta vastaaville komission ja ulkosuhdehallinnon pääjohtajille. Pääjohtajat toteuttavat aiheelliset toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi.

2. Jos unionin edustuston päällikkö on 73 artiklan 8 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa, hänen on saatettava asia 139 artiklassa tarkoitetun tutkintaelimen käsiteltäväksi. Jos kyseessä on laitton toiminta, petos tai lahjonta, joka saattaa vahingoittaa unionin etuja, hänen on ilmoitettava asiasta sovellettavassa lainsäädännössä nimetyille viranomaisille ja elimille.
3. Edellä olevan 58 artiklan 2 kohdan mukaisesti edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä toimivien unionin edustustojen päälliköiden on annettava kertomus omalle valtuutetulle tulojen ja menojen hyväksyjälleen, jotta tämä voi sisällyttää kyseiset kertomukset 73 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuun omaan vuotuiseseen toimintakertomukseensa. Kussakin unionin edustuston päällikön kertomuksessa on esitettävä tiedot edustustossa käytössä olevien sisäisen valvonnan järjestelmien tehokkuudesta ja vaikuttavuudesta sekä kyseiselle edustuston päällikölle edelleenvaltuutuksella siirrettyjen toimien hallinnoinnista, ja sen perusteella on saatava 89 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu varmuus. Nämä kertomukset liitetään valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän vuotuiseseen toimintakertomukseen, ja ne on toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle ottaen asianmukaisesti huomioon niiden luottamuksellisuus.

Unionin edustustojen päälliköiden on toimittava täydessä yhteistyössä vastuuvapausmenettelyyn osallistuvien toimielinten kanssa ja toimitettava tarpeelliset lisätiedot tarvittaessa. Tässä yhteydessä heitä voidaan pyytää osallistumaan asiaankuuluvien elinten kokouksiin sekä avustamaan toimivaltaista valtuutettua tulojen ja menojen hyväksyjää.

Edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä 58 artiklan mukaisesti toimivien unionin edustustojen päälliköiden on vastattava kaikkiin pyyntöihin, jotka komission valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä esittää komission omasta aloitteesta tai vastuuvapausmenettelyn yhteydessä Euroopan parlamentin aloitteesta.

Komissio varmistaa, että edelleenvaltuutuksilla ei haitata SEUT-sopimuksen 319 artiklan mukaista vastuuvapausmenettelyä.

4. Edellä olevia 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan myös unionin edustustojen apulaispäälliköihin silloin kun he toimivat edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä unionin edustustojen päälliköiden poissa ollessa.

3 JAKSO TILINPITÄJÄ

76 artikla Tilinpitäjän toimivaltuudet ja tehtävät

Kukin toimielin nimittää tilinpitäjän, jolla on toimielimessä seuraavat tehtävät:

- a) maksujen moitteeton suorittaminen, tulojen kantaminen ja vahvistettujen saamisten perintä;
- b) tilinpäätöksen laatiminen ja esittäminen XIII osaston mukaisesti;

- c) kirjanpito 80 ja 81 artiklan mukaisesti;
- d) kirjanpidossa noudatettavien sääntöjen ja menettelyjen sekä tililuettelon määrittelemineen 79–81 artiklan mukaisesti;
- e) kirjanpitojärjestelmien määrittelemineen ja hyväksymineen sekä tarvittaessa sellaisten tulojen ja menojen hyväksyjän määräämien järjestelmien hyväksymineen, joiden tarkoituksena on tuottaa tai perustella kirjanpitotietoja; tilinpitäjä valtuutetaan tätä varten tarkistamaan milloin tahansa, että hyväksymisperusteita noudatetaan;
- f) kassanhallinta.

Ulkosuhdehallinnon tilinpitäjän vastuut koskevat ainoastaan talousarvioon sisältyvää ulkosuhdehallinnon pääluokkaa, jota toteuttaa ulkosuhdehallinto. Komission tilinpitäjällä on kokonaisvastuu talousarvioon sisältyvästä komission pääluokasta, myös sellaisiin määrärahoihin liittyvistä kirjanpitotapahtumista, joiden hallinnointi on siirretty unionin edustustojen päälliköille edelleenvaltuutuksella.

Komission tilinpitäjä toimii myös ulkosuhdehallinnon tilinpitäjänä ulkosuhdehallintoa varten tarkoitetun talousarvion pääluokan toteuttamisen osalta.

77 artikla

Tilinpitäjän nimittäminen ja tilinpitäjän tehtävien päättymineen

1. Kukin toimielin nimittää tilinpitäjän Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen piiriin kuuluvista virkamiehistä.

Toimielin valitsee tilinpitäjän tämän erityisosaamisen perusteella, joka osoitetaan tutkintotodistuksin tai vastaavalla työkokemuksella.

2. Vähintään kaksi toimielintä tai elintä voi nimittää saman tilinpitäjän.

Siinä tapauksessa ne huolehtivat tarvittavista järjestelyistä eturistiriitojen välttämiseksi.

3. Tilinpitäjän luopuessa tehtävästään tilitapahtumista laaditaan viipymättä koetase.

4. Tehtävistään luopuva tilinpitäjä, tai jos tämä ei ole mahdollista, joku hänen yksikkönsä virkamiehistä, toimittaa koetaseen ja tehtävien luovuttamista koskevan kertomuksen uudelle tilinpitäjälle.

Uuden tilinpitäjän on kuukauden kuluessa koetaseen toimittamisesta hyväksyttävä se allekirjoituksellaan, ja hän voi esittää varauksia.

Tehtävien luovuttamista koskevassa kertomuksessa on esitettävä myös koetaseen tulos ja mahdolliset varauksat.

78 artikla

Valtuudet, jotka tilinpitäjä voi siirtää

Tilinpitäjä voi tehtäviensä hoitamiseksi siirtää joitakin tehtävistään alaisuudessaan toimivalle henkilöstölle ja 86 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimitetyille ennakoiden hoitajille.

Siirretyt tehtävät kuvataan valtuutusasiakirjassa.

79 artikla
Kirjanpitosäännöt

1. Kirjanpitosäännöt, joita kaikkien unionin toimielinten, tämän osaston 3 luvun 1 jaksossa tarkoitettujen unionin virastojen ja 234 artiklassa tarkoitettujen unionin elinten on noudatettava, perustuvat kansainvälisesti hyväksytyihin julkisen sektorin tilinpäätösstandardeihin. Komission tilinpitäjä hyväksyy kirjanpitosäännöt kuultuaan muiden unionin toimielinten, unionin virastojen ja unionin elinten tilinpitäjiä.
2. Tilinpitäjä voi poiketa edellä tarkoitetuista standardeista, jos hän katsoo sen olevan tarpeen, jotta voidaan antaa oikea ja riittävä kuva varoista ja veloista, kuluista ja tuotoista sekä rahavirrasta. Jos kirjanpitosääntö poikkeaa olennaiselta osin kyseisistä standardeista, tilinpäätöslaskelmien liitetiedoissa on ilmoitettava tästä seikasta ja annettava sille perustelut.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa kirjanpitosäännöissä on määriteltävä tilinpäätöslaskelmien rakenne ja sisältö sekä kirjanpidossa noudatettavat kirjanpitoperiaatteet.
4. Jäljempänä 234 artiklassa tarkoitettujen talousarviotilien laatimisessa on noudatettava tässä asetuksessa säädettyjä budjettiperiaatteita. Talousarviotilien avulla on voitava seurata yksityiskohtaisesti talousarvion toteuttamista. Talousarviotileihin on kirjattava kaikki tämän osaston soveltamisalaan kuuluvat talousarviotuloihin ja -menoihin liittyvät tapahtumat, ja niiden on annettava oikea ja riittävä kuva kyseisistä tapahtumista.

80 artikla
Kirjanpito

1. Komission tilinpitäjä määrittelee yhdenmukaistetut tililuettelot, joita kaikkien unionin toimielinten, tämän osaston 3 luvun 1 jaksossa tarkoitettujen unionin virastojen ja 234 artiklassa tarkoitettujen unionin elinten on käytettävä.
2. Tilinpitäjien on saatava tulojen ja menojen hyväksyjiltä kaikki tiedot, joita tarvitaan, jotta tilinpäätöksessä voidaan antaa oikea ja riittävä kuva toimielinten taloudellisesta asemasta ja talousarvion toteuttamisesta. Tulojen ja menojen hyväksyjien on taattava näiden tietojen luotettavuus.
3. Ennen kuin toimielin tai 69 artiklassa tarkoitettu elin hyväksyy tilinpäätöksen, tilinpitäjä varmentaa sen allekirjoituksellaan vahvistaen näin, että hänellä on kohtuullinen varmuus siitä, että tilinpäätös antaa oikean ja riittävän kuvan toimielimen tai 69 artiklassa tarkoitettun elimen taloudellisesta asemasta.

Tätä varten tilinpitäjän on tarkistettava, että tilinpäätös on laadittu 79 artiklassa tarkoitettujen kirjanpitosääntöjen ja 79 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdassa tarkoitettujen kirjanpito menettelyjen mukaisesti ja että kaikki tulot ja menot on merkitty kirjanpitoon.

4. Valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä toimittaa tilinpitäjälle tämän vahvistamien sääntöjen mukaisesti kaikki tilinpitäjän tehtävien hoitamiseen tarvittavat taloutta ja hallinnointia koskevat tiedot.

Tulojen ja menojen hyväksyjä ilmoittaa tilinpitäjälle säännöllisesti ja ainakin tilinpäätöstä varten varainhoitotilejä koskevat keskeiset tiedot, jotta unionin kirjanpito vastaisi unionin varojen käyttöä.

Tulojen ja menojen hyväksyjät ovat kaikilta osin vastuussa hallinnoimiensa varojen asianmukaisesta käytöstä, valvonnassaan olevien menojen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta sekä tilinpitäjälle toimitettujen tietojen täydellisyydestä ja oikeellisuudesta.

5. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä ilmoittaa tilinpitäjälle kaikesta kehityksestä tai merkittävistä muutoksista sellaisessa taloushallintojärjestelmässä, omaisuuden luettelointijärjestelmässä tai varojen ja velkojen arvostusjärjestelmässä, josta toimitetaan tietoja toimielimen kirjanpitoon tai jota käytetään sen sisältämien tietojen perustelemiseen, jotta tilinpitäjä voi tarkistaa, että hyväksymisperusteita on noudatettu.

Tilinpitäjä voi milloin tahansa tarkastella uudelleen jo hyväksytyä taloushallintojärjestelmää ja pyytää toimivaltaista tulojen ja menojen hyväksyjää laatimaan toimintasuunnitelman mahdollisten puutteiden korjaamiseksi määräajassa.

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä vastaa tilinpitäjälle toimitettujen tietojen täydellisyydestä.

6. Tilinpitäjällä on toimivalta tarkistaa saamansa tiedot sekä toimittaa sellaiset muut tarkistukset, jotka hän katsoo tarpeellisiksi voidakseen varmentaa tilinpäätöksen allekirjoituksellaan.

Tilinpitäjä esittää tarvittaessa varauksia ja antaa tarkan selvityksen niiden laajista ja laajuudesta.

7. Toimielinten kirjanpito on järjestelmä, johon järjestetään talousarviota ja rahoitusta koskevat tiedot siten, että numerotietoja voidaan kirjata, luokitella ja tallentaa.
8. Kirjanpitojärjestelmä muodostuu liikekirjanpidosta ja talousarviokirjanpidosta. Molempia hoidetaan kalenterivuositain ja euromääräisinä.
9. Valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä voi myös suorittaa yksityiskohtaista sisäistä laskentaa.
10. Kirjanpitoa ja 234 artiklassa tarkoitettua tilinpäätöstä koskevat asiakirjatodisteet säilytetään vähintään viisi vuotta sen jälkeen kun Euroopan parlamentti on myöntänyt vastuuvapauden sen varainhoitovuoden osalta, johon ne liittyvät.

Lopullista päättämistä odottaviin toimenpiteisiin liittyvät asiakirjat säilytetään kuitenkin toimenpiteiden päättämistä seuraavan vuoden loppuun saakka. Teleliikennetietojen säilyttämisen osalta sovelletaan asetuksen (EY) N:o 45/2001 37 artiklan 2 kohdan säännöksiä.

81 artikla *Liikekirjanpito*

1. Liikekirjanpitoon merkitään aikajärjestyksessä kahdenkertaista kirjanpitoa noudattaen tapahtumat ja toimet, jotka vaikuttavat toimielinten ja 234 artiklassa tarkoitettujen elinten taloudelliseen asemaan ja rahoitustilanteeseen sekä varoihin ja velkoihin.
2. Liikekirjanpidon saldot ja tilitapahtumat viedään pääkirjanpitoon.
3. Kirjausten, myös niiden oikaisujen, on perustuttava asiakirjatodisteisiin, joiden avulla kirjaukset voidaan todentaa.
4. Kirjanpitojärjestelmän on mahdollistettava kaikki kirjaukset kattava aukoton kirjausketju.

82 artikla
Pankkitilit

1. Tilinpitäjä voi avata tai antaa muiden tehtäväksi avata toimielimen nimissä tilejä rahoituslaitoksissa tai kansallisissa keskuspankeissa kassanhallinnan tarpeisiin. Tilinpitäjä myös vastaa tällaisten tilien sulkemisesta tai sen varmistamisesta, että ne suljetaan.
2. Pankkitilien avaus-, hoito- ja käyttöehdoissa on mainittava sisäisen valvonnan tarpeiden mukaan, että sekkeihin, siirtomääräyksiin ja muihin pankkitapahtumiin tarvitaan allekirjoitus yhdeltä tai useammalta asianmukaisesti valtuutetulta henkilöstön jäseneltä. Muuten kuin sähköisesti annetuissa toimeksiannoissa on oltava vähintään kahden asianmukaisesti valtuutetun henkilöstön jäsenen allekirjoitus tai tilinpitäjän omakätinen allekirjoitus.
3. Ohjelman tai toimen toteuttamisen yhteydessä voidaan avata komission puolesta varainhoitotilejä, joiden hallinnoinnista vastaavat 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii, iii, v tai vi alakohdassa tarkoitetut yhteisöt.

Tällaiset tilit avataan ohjelman tai toimen toteuttamisesta vastuussa olevan tulojen ja menojen hyväksyjän valvonnassa ja komission tilinpitäjän suostumuksella.

Tällaisia tilejä hallinnoidaan tulojen ja menojen hyväksyjän valvonnassa.

4. Komission tilinpitäjä määrittää varainhoitotilien avaamiseen, hallintaan ja sulkemiseen sovellettavat säännöt ja niiden käyttötarkoituksen.

83 artikla
Kassanhallinta

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, vain tilinpitäjällä on toimivalta hoitaa käteisvaroja ja muita rahavaroja. Tilinpitäjä on vastuussa niiden säilyttämisestä.
2. Tilinpitäjä huolehtii siitä, että hänen toimielimellään on käytettävissään riittävästi varoja kattamaan talousarvion toteuttamisesta sovellettavan sääntelykehysten puitteissa aiheutuvat kassatarpeet, ja ottaa käyttöön menettelyt sen varmistamiseksi, että minkään 82 artiklan 1 kohdan tai 86 artiklan 2 kohdan mukaisesti avatun tilin saldo ei ole negatiivinen.
3. Maksut suoritetaan tilisiirtona tai sekillä taikka ennakkotileiltä tai tilinpitäjän erikseen hyväksymissä tapauksissa pankkikortilla, suoraveloituksena tai muuta maksutapaa käyttäen tilinpitäjän antamien sääntöjen mukaisesti.
4. Tilinpitäjä voi suorittaa maksut vain jos maksun saajan oikeussubjekti- ja pankkiyhteystiedot on ennalta tallennettu tilinpitäjän vastuulla olevaan toimielimen yhteisrekisteriin.

Ennen kuin tulojen ja menojen hyväksyjä antaa sitoumuksen kolmannelle osapuolelle, hänen on selvitettävä maksun saajien oikeussubjekti- ja pankkiyhteystiedot ja tallennettava ne tilinpitäjän vastuulla olevaan toimielimen yhteisrekisteriin varmistaakseen avoimuuden, vastuuvollisuuden ja maksujen moitteettoman suorittamisen.

Tulojen ja menojen hyväksyjät ilmoittavat tilinpitäjälle kaikki maksun saajan heille ilmoittamat oikeudellisten tietojen ja pankkiyhteystietojen muutokset ja tarkistavat ennen maksusuorituksen hyväksymistä, että nämä tiedot ovat voimassa.

84 artikla
Omaisuuksuettelo

1. Kukin unionin toimielin ja 234 artiklassa tarkoitettu elin laatii kaikista unionin varallisuuden perustana olevista aineellisista ja aineettomista hyödykkeistä sekä rahoitusomaisuudesta komission tilinpitäjän laatiman mallin mukaiset omaisuusluettelot, joihin merkitään omaisuuden määrä ja arvo.

Kunkin unionin toimielimen ja 234 artiklassa tarkoitetun elimen on tarkistettava, että omaisuusluetteloon tehdyt merkinnät vastaavat todellisuutta.

Omaisuuksuetteloon merkitään ja käyttöomaisuustileille kirjataan kaikki hankitut hyödykkeet, joiden käyttöaika on yli vuoden, jotka eivät ole kulutushyödykkeitä ja joiden hankintahinta tai tuotantokustannushinta on suurempi kuin se, joka mainitaan 76 artiklassa tarkoitetuissa kirjanpitoasetteluissa.

2. Unionin aineellisten hyödykkeiden myymisestä on tiedotettava asianmukaisesti.
3. Kukin unionin toimielin ja 234 artiklassa tarkoitettu elin antaa omalta osaltaan määräykset, jotka koskevat sen taseessa esitetyn omaisuuden säilyttämistä, ja määrittelee omaisuusluettelointijärjestelmästä vastaavat hallintoyksiköt.

4 JAKSO
ENNAKOIDEN HOITAJA

85 artikla
Ennakkotilit

1. Ennakkotilejä voidaan perustaa muita kuin omia varoja koskevien tulojen kantamista varten sekä menojen maksamista varten silloin, kun menojen vähäisen määrän vuoksi on käytännössä mahdotonta tai tehotonta suorittaa maksuja talousarviomenettelyjen mukaisesti.

Ennakkotilejä voidaan kuitenkin käyttää ilman määrällisiä rajoituksia, kun on kysymys kriisinhallintaan liittyvistä ja humanitaarisista avustustoimista; tällöin on otettava huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston päättämät vastaavan budjettikohdan määrärahat kuluvana varainhoitovuonna ja noudatettava komission antamia sisäisiä sääntöjä.

Ennakkotilejä voidaan käyttää myös unionin edustustoissa vähäisten maksujen suorittamiseen talousarviomenettelyjen mukaisesti, jos niiden käyttö on paikallisolosuhteiden vuoksi vaikuttavaa ja tehokasta.

2. Unionin edustustoissa ennakkotilejä perustetaan sekä komissiota koskevaan talousarvion pääluokkaan että ulkosuhdehallintoa koskevaan talousarvion pääluokkaan kuuluvien menojen maksamiseksi siten, että samalla varmistetaan menojen täydellinen jäljitettävyyttä.

86 artikla
Ennakkotilien perustaminen ja hallinnointi

1. Päätöksen ennakkotilin perustamisesta ja ennakkoiden hoitajan nimittämisestä antaa toimielimen tilinpitäjä toimivaltaisten tulojen ja menojen hyväksyjän asianmukaisesti perustellun ehdotuksen

perusteella. Päätöksessä esitetään ennakoiden hoitajan ja tulojen ja menojen hyväksyjän vastualueet ja velvollisuudet.

Ennakoiden hoitajat valitaan virkamiehistä tai tarvittaessa ja ainoastaan asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa muusta henkilöstöstä tai komission sisäisten sääntöjen asettamissa rajoissa työntekijöistä, jotka komissio on palkannut kriisinhallintaan liittyvien ja humanitaaristen avustustoimien alalla, edellyttäen, että tällaisten työntekijöiden työsopimukset takaavat vastaavantasoisien työntekijän vastuuseen perustuvan suojan kuin mitä sovelletaan 93 artiklan mukaisesti henkilöstöön. Ennakoiden hoitajat valitaan tutkintodistuksin tai riittävällä työkokemuksella osoitetun osaamisen ja erityispätevyyden perusteella tai soveltuvan koulutusohjelman suorittamisen jälkeen.

Päätätessään perustaa ennakkotilin tilinpitäjä vahvistaa kyseisen tilin hoito- ja käyttöehdot.

Myös ennakkotilin hoitoehtojen muuttaminen edellyttää tilinpitäjän päätöstä, joka perustuu toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän esittämään asianmukaisesti perusteltuun ehdotukseen.

2. Tilinpitäjä avaa ennakoita varten pankkitilin ja hyväksyy tiliä koskevat allekirjoitusvaltuutukset tulojen ja menojen hyväksyjän esittämästä perustellusta ehdotuksesta.
3. Toimielimen tilinpitäjä osoittaa varat ennakkotileille, joista ovat vastuussa ennakoiden hoitajat.
4. Maksusuorituksen jälkeen annetaan lopullinen virallinen vahvistuspäätös tai maksumääräys, jonka toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä allekirjoittaa.

Tulojen ja menojen hyväksyjä kirjaa ennakkotililtä maksetut suoritukset lopullisesti viimeistään seuraavan kuukauden lopussa, jotta kirjanpitosaldo ja pankkisaldo voidaan täsmäyttää.

5. Tilinpitäjä tarkastaa itse tai antaa tähän tarkoitukseen valtuutetun henkilöstön jäsenen, joka kuuluu hänen omaan yksikkönsä tai tuloja ja menoja hyväksyvään yksikköön, tehtäväksi tarkastaa, pääsääntöisesti paikalla ja tapauksen mukaan ilman ennakoilmoitusta, että ennakoiden hoitajalle uskotut varat ovat tallessa, että kirjanpito on asianmukainen ja että ennakkotileiltä maksetut suoritukset on kirjattu lopullisesti määräajassa. Tilinpitäjä toimittaa kyseisten tarkastusten tulokset toimivaltaiselle tulojen ja menojen hyväksyjälle.

5 LUKU

Taloushallinnon toimijoiden vastuu

1 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖT

87 artikla

Taloushallinnon toimijoiden valtuutusten peruuttaminen tai heidän pidättäminen tehtävästä

1. Nimittävä viranomainen voi milloin tahansa päättää peruuttaa toimivaltaiten tulojen ja menojen hyväksyjien valtuutuksen tai edelleenvaltuutuksen väliaikaisesti tai lopullisesti.
2. Nimittävä viranomainen voi milloin tahansa päättää pidättää tilinpitäjän tai ennakoiden hoitajat tai molemmat tehtävistään väliaikaisesti tai lopullisesti.

3. Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät rajoita kyseisissä kohdissa tarkoitettuihin taloushallinnon toimijoihin kohdistettavia kurinpidollisia toimenpiteitä.

88 artikla

Taloushallinnon toimijoiden vastuu laittomasta toiminnasta, petoksesta tai lahjonnasta

1. Tämä luku ei rajoita rikosoikeudellista vastuuta, joka 87 artiklassa tarkoitetuille taloushallinnon toimijoille saattaa aiheutua asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön perusteella sekä unionin taloudellisten etujen suojaamista ja unionin virkamiesten tai jäsenvaltioiden virkamiesten lahjonnan torjumista koskevien voimassa olevien säännösten perusteella.
2. Kuhunkin toimivaltaiseen tulojen ja menojen hyväksyjään, tilinpitäjään tai ennakoiden hoitajaan voidaan kohdistaa kurinpitomenettely ja hänet voidaan saattaa korvausvelvolliseksi henkilöstösääntöjen ehtojen mukaisesti tai 86 artiklassa tarkoitettujen työntekijöiden tapauksessa heidän työsopimustensa mukaisesti. Unionin etuja haittaava laiton toiminta, petos tai lahjonta on saatettava sovellettavassa lainsäädännössä nimetyn viranomaisen tai elimen, erityisesti Euroopan petostentorjuntaviraston, käsiteltäväksi.

2 JAKSO

TOIMIVALTAISIIN TULOJEN JA MENOJEN HYVÄKSYJIIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖT

89 artikla

Tulojen ja menojen hyväksyjiin sovellettavat säännöt

1. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voidaan saattaa korvausvastuuseen henkilöstösääntöjen ehtojen mukaisesti.
2. Korvausvastuu koskee erityisesti tapauksia, joissa toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä joko tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin seurauksena
 - a) toteaa perittävät saamiset tai antaa perintämääräyksen, tekee menositoumuksen tai allekirjoittaa maksumääräyksen jättäen noudattamatta tätä asetusta;
 - b) jättää laatimatta saamisen toteamista koskevan asiakirjan tai jättää antamatta perintämääräyksen tai antaa perintä- tai maksumääräyksen myöhässä, minkä johdosta toimielin voi joutua vastaamaan kolmannen osapuolen nostamaan vahingonkorvauskanteeseen.
3. Jos valtuutettu tai edelleenvaltuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä katsoo, että hänen tehtäväkseen annettuun päätökseen liittyy sääntöjenvastaisuuksia tai että päätös on moitteettoman varainhoidon periaatteen vastainen, hänen on ilmoitettava tästä kirjallisesti valtuutuksen antajalle. Jos valtuutuksen antaja antaa valtuutetulle tai edelleenvaltuutetulle tulojen ja menojen hyväksyjälle kyseisen päätöksen tekemistä varten kirjallisesti perustellun toimeksiannon, tämä vapautuu vastuustaan.
4. Yksikkönsä sisällä edelleenvaltuutuksen antaneelle valtuutetulle tulojen ja menojen hyväksyjälle jää vastuu sisäisten hallinnointi- ja valvontajärjestelmien tehokkuudesta ja vaikuttavuudesta sekä edelleenvaltuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän valinnasta.

5. Jos valtuuksia on edelleenvaltuutuksella siirretty unionin edustustojen päälliköille ja heidän varahenkilöilleen, valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä on vastuussa käytössä olevien sisäisten hallinnointi- ja valvontajärjestelmien määrittelystä sekä niiden tehokkuudesta ja vaikuttavuudesta. Unionin edustustojen päälliköt ovat vastuussa näiden järjestelmien asianmukaisesta perustamisesta ja toiminnasta valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän antamien ohjeiden mukaisesti sekä varojen ja toteuttamiensa toimien hallinnoinnista vastuullaan olevassa unionin edustustossa. Edustustojen päälliköiden on ennen tehtäviensä vastaanottamista osallistuttava erityiskoulutukseen, jossa käsitellään tulojen ja menojen hyväksyjien tehtäviä ja vastuita ja talousarvion toteuttamista.

Unionin edustustojen päälliköiden on 75 artiklan 3 kohdan mukaisesti raportoitava tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti vastuullaan olevien tehtäviensä hoitamisesta.

Unionin edustustojen päälliköt antavat joka vuosi komission valtuutetulle tulojen ja menojen hyväksyjälle varmuutta koskevan lausumansa edustustonsa sisäisistä hallinnointi- ja valvontajärjestelmistä sekä heille edelleenvaltuutuksella siirrettyjen toimien hallinnoinnista ja tuloksista, jotta tulojen ja menojen hyväksyjä voi laatia 73 artiklan 9 kohdan mukaisen lausumansa.

Tätä kohtaa sovelletaan myös unionin edustustojen apulaispäälliköihin silloin kun he toimivat edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä unionin edustustojen päälliköiden poissa ollessa.

90 artikla

Henkilöstön jäsenen tekemien taloudellisten sääntöjenvastaisuuksien käsittely

1. Rajoittamatta Euroopan petostentorjuntaviraston toimivaltuuksia kaikki sellaiset varainhoitoasetuksen säännösten tai varainhoitoon tai toimien tarkistamiseen liittyvien säännösten rikkomiset, jotka ovat seurausta henkilöstön jäsenen toimesta tai laiminlyönnistä, on saatettava tämän asetuksen 139 artiklassa tarkoitetun tutkintaelimen käsiteltäviksi lausunnon saamiseksi miltä tahansa seuraavista tahoista:
 - a) kurinpitotoimista vastaavalta nimittävältä viranomaiselta;
 - b) 73 artiklan 8 kohdassa tarkoitetulta henkilöstön jäseneltä. Tällaisessa tapauksessa tutkintaelin siirtää asian nimittävän viranomaisen käsiteltäväksi ja ilmoittaa tästä kyseiselle henkilöstön jäsenelle. Nimittävä viranomainen voi pyytää tutkintaelimeltä lausuntoa asiasta;
 - c) toimivaltaiselta tulojen ja menojen hyväksyjältä, myös sellaisilta unionin edustustojen päälliköiltä ja heidän poissa ollessaan heidän varahenkilöiltään, jotka toimivat edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä tämän asetuksen 58 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
2. Tämän asetuksen 139 artiklassa tarkoitetulla tutkintaelimellä on 1 kohdassa tarkoitetuissa asioissa toimivalta selvittää, onko taloudellinen sääntöjenvastaisuus tapahtunut. Asianomainen toimielin päättää 139 artiklassa tarkoitetun tutkintaelimen 1 kohdassa tarkoitetussa asiassa antaman lausunnon perusteella, aloittaako se kurinpitomenettelyn tai menettelyn asianomaisen saattamiseksi korvausvelvolliseksi. Jos tutkintaelin on havainnut järjestelmään liittyviä ongelmia, se antaa tulojen ja menojen hyväksyjälle ja valtuutetulle tulojen ja menojen hyväksyjälle, jos tämä ei ole osallisena asiassa, sekä sisäiselle tarkastajalle suosituksen.

3. Ennen kuin tutkintaelin antaa lausunnon tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa sääntöjenvastaisuuksiin liittyvässä asiassa, se antaa osallisena asiassa olevalle henkilöstön jäsenelle mahdollisuuden esittää huomautuksia.
4. Tutkintaelin antaa 1 kohdassa tarkoitetun lausunnon 139 artiklan 2 kohdan mukaisessa kokoonpanossa, jota on täydennetty seuraavilla kahdella lisäjäsellä:
 - a) asianomaisen toimielimen tai elimen kurinpitotoimista vastaavan nimittävän viranomaisen edustaja;
 - b) asianomaisen toimielimen tai elimen henkilöstökomitean nimittämä lisäjäsen. Edellä tarkoitettujen lisäjäsenten nimittämisessä on otettava huomioon tarve välttää eturistiriidat.
5. Kun tutkintaelin antaa 1 kohdassa tarkoitetun lausunnon, se osoitetaan kunkin toimielimen tai elimen sisäisten sääntöjensä mukaisesti perustamalle kurinpitolautakunnalle.
6. Jäsenvaltioiden on tuettava täysimääräisesti unionia Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 22 artiklaan perustuvan korvausvastuun täytäntöönpanossa sellaisten väliaikaisten toimihenkilöiden osalta, joihin sovelletaan Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan e alakohtaa.

91 artikla

Toimeksiantojen vahvistaminen

1. Jos valtuutettu tai edelleenvaltuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä katsoo, että hänelle osoitettuun toimeksiantoon liittyy sääntöjenvastaisuuksia tai että toimeksianto on moitteettoman varainhoidon periaatteen vastainen esimerkiksi sen vuoksi, että sitä ei voida toteuttaa hänelle osoitetuilla varoilla, hänen on ilmoitettava tästä kirjallisesti valtuutuksen tai edelleenvaltuutuksen antajalle. Jos valtuutuksen antaja vahvistaa toimeksiannon kirjallisesti ja hyvissä ajoin ja jos vahvistus on riittävän selkeä siten, että siinä mainitaan nimenomaisesti seikat, joiden vuoksi valtuutettu tai edelleenvaltuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä ei katso voivansa toteuttaa toimeksiantoa, tämä vapautuu vastuustaan. Hän toteuttaa toimeksiannon, paitsi jos se on selvästi laiton tai asiaan sovellettavien turvallisuussääntöjen vastainen.
2. Edellä olevan 1 kohdan säännöksiä sovelletaan myös, kun tulojen ja menojen hyväksyjä saa hänelle osoitettua toimeksiantoa toteuttaessaan tietää, että asiaan liittyvät seikat saattavat johtaa sääntöjenvastaisuuteen.

Toimivaltaisen valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on pidettävä kirjaa 89 artiklan 3 kohdassa kuvatuissa olosuhteissa vahvistetuista toimeksiannoista ja mainittava ne vuotuisessa toimintakertomuksessaan.

3 JAKSO

TILINPITÄJIIN JA ENNAKOIDEN HOITAJIIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖT

92 artikla

Tilinpitäjiin sovellettavat säännöt

Tilinpitäjään voidaan kohdistaa kurinpitomenettely ja hänet voidaan saattaa korvausvelvolliseksi henkilöstösääntöjen ehtojen ja niissä säädettyjen menettelyjen mukaisesti. Tilinpitäjä voidaan erityisesti saattaa vastuuseen seuraavista virkavirheistä:

- a) hänen hallussaan olevat rahavarat, muut varat tai asiakirjat katoavat taikka menettävät arvonsa;
- b) pankki- tai postisiirtotilejä on aiheettomasti muutettu;
- c) perinnät tai maksut eivät ole perintä- tai maksumääräyksien mukaisia;
- d) tulojen kantaminen on laiminlyöty.

93 artikla

Ennakoiden hoitajiin sovellettavat säännöt

Ennakoiden hoitaja voidaan erityisesti saattaa vastuuseen seuraavista virkavirheistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 88 artiklan 2 kohdan soveltamista:

- a) hänen hallussaan olevat rahavarat, muut varat tai asiakirjat katoavat taikka menettävät arvonsa;
- b) hänen suorittamiensa maksujen perustana ei ole asianmukaisia asiakirjatodisteita;
- c) maksu on suoritettu muulle kuin maksuun oikeutetulle;
- d) tulojen kantaminen on laiminlyöty.

6 LUKU

Tulotapahtumat

1 JAKSO

OMIEN VAROJEN KÄYTTÖÖN ASETTAMINEN

94 artikla

Omat varat

1. Talousarvioon otetaan euroina ilmaistu arvio tuloista, jotka muodostuvat Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä annetussa neuvoston päätöksessä tarkoitetuista omista varoista. Nämä tulot asetetaan käyttöön asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 mukaisesti.

2. Tulojen ja menojen hyväksyjä laatii aikataulun, jonka mukaisesti Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä annetussa päätöksessä määritellyt omat varat asetetaan komission käyttöön.

Omat varat todetaan ja kannetaan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun päätöksen soveltamisesta annettujen sääntöjen mukaisesti.

Tilinpitäjä antaa kirjanpitoa varten asetuksessa (EU, Euratom) N:o 609/2014 tarkoitettuun omien varojen tiliin liittyvistä tilillepanoista ja tililtäotoista perintämääräykset.

2 JAKSO SAAMISENNUSTE

95 artikla Saamisennuste

1. Kun toimivaltaisella tulojen ja menojen hyväksyjällä on riittävästi luotettavaa tietoa toimenpiteestä tai tilanteesta, josta voi aiheutua unionille saamisia, hän laatii saamisennusteen.
2. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä muuttaa saamisennustetta heti, kun hänen tietoonsa tulee seikka, joka muuttaa saamisennusteen perusteena olevaa toimenpidettä tai tilannetta.

Laadittaessa sellaista toimenpidettä tai tilannetta koskevaa perintämääräystä, jonka pohjalta on aiemmin tehty saamisennuste, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä mukauttaa ennustetta perintämääräyksen pohjalta.

Jos perintämääräys koskee alkuperäiseen saamisennusteeseen nähden samansuuruista määrää, saamisennuste muutetaan nollassi.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä annetussa neuvoston päätöksessä määritellyistä omista varoista, jotka jäsenvaltiot maksavat määrättyinä eräpäivinä, ei laadita saamisennustetta ennen kuin jäsenvaltiot asettavat kyseiset varat komission käyttöön. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä laatii sen sijaan näitä määriä koskevan perintämääräyksen.

3 JAKSO SAAMISEN VAHVISTAMINEN

96 artikla Saamisen vahvistaminen

1. Saamisen vahvistaminen on toimi, jolla toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä:
 - a) varmistaa, että velka on olemassa;
 - b) määrittää tai varmistaa velan aiheellisuuden ja sen määrän;
 - c) varmistaa velan erääntymisehdot.

Saamisen vahvistaminen on toimi, jolla toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä toteaa, että unionilla on velalliselta saaminen, jonka maksamista voidaan vaatia.

2. Kaikki selvät, tarkasti rahassa määritellyt ja erääntyneet saamiset vahvistetaan tilinpitäjälle annettavalla perintämääräyksellä. Tämän jälkeen velalliselle lähetetään veloitusilmoitus, paitsi silloin kun perinnästä luopumista koskeva menettely toteutetaan välittömästi. Sekä perintämääräyksen että veloitusilmoituksen laatii toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä.

Tulojen ja menojen hyväksyjä lähettää veloitusilmoituksen heti saamisen vahvistettuaan ja viimeistään viiden vuoden kuluessa siitä, kun toimielimen oli tavanomaisissa olosuhteissa mahdollista periä velkansa. Edellä mainittua määräaika ei sovelleta, jos toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä katsoo, että toimielimen toteuttamista toimista huolimatta perintä on viivästynyt velallisen toiminnasta johtuvista syistä, etenkin tämän viivyttelystä tai vilpillisestä toiminnasta.

Perintämääräys on toimenpide, jolla toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä antaa tilinpitäjälle toimeksi periä vahvistettu saaminen.

3. Saamisen vahvistamiseksi toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä varmistaa, että
- saaminen on selvä eli sen osalta ei ole asetettu mitään ehtoja;
 - saamisen määrä on määritelty tarkasti rahassa;
 - saaminen on erääntynyt eikä sille ole annettu maksuaikaa;
 - velallisen tiedot ovat oikein;
 - perittävä määrä on kirjattu oikeaan budjettikohtaan;
 - asiakirjatodisteet ovat asianmukaiset; ja
 - moitteettoman varainhoidon periaatetta on noudatettu etenkin 99 artiklan 2 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettujen perusteiden osalta.
4. Veloitusilmoituksella velalliselle ilmoitetaan, että
- unioni on vahvistanut saamisen;
 - jos maksu suoritetaan veloitusilmoituksessa mainittuun eräpäivään mennessä, viivästyskorkoa ei peritä;
 - jos maksua ei suoriteta b alakohdassa tarkoitettuun eräpäivään mennessä, velasta peritään 97 artiklassa tarkoitetun korkokannan mukaista korkoa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaan sovellettavia erityissäännöksiä;
 - jos maksua ei suoriteta b alakohdassa tarkoitettuun eräpäivään mennessä, toimielin toteuttaa perinnän joko kuittaamalla tai etukäteen annetuista vakuuksista;
 - tilinpitäjä voi poikkeusolosuhteissa ilmoitettuaan velalliselle kuittauksen syyn ja toteutusajankohdan periä saamisen kuittaamalla ennen b alakohdassa tarkoitettua eräpäivää, jos tämä on tarpeen unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi ja jos hänellä on perustellut syyt olettaa, että komission saaminen muuten menetetään;

- f) jos kaikkien tämän alakohdan a–e alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisen jälkeen saamista ei ole saatu kokonaisuudessaan perittyä, toimielin toteuttaa perinnän täytäntöönpanokelpoisella päätöksellä joko 98 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai oikeusteitse.

Jos sen jälkeen, kun velallisen tiedot on tarkistettu, tai muiden kyseisenä ajankohtana saatavilla olevien asiaan liittyvien tietojen perusteella on selvää, että velka kuuluu 99 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a tai b alakohdassa tarkoitettujen tapausten soveltamisalaan tai että veloitusilmoitusta ei ole lähetetty tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti, tulojen ja menojen hyväksyjä voi tilinpitäjän suostumuksella päättää saamisen vahvistettuaan luopua siitä välittömästi 99 artiklan säännösten mukaisesti lähettämättä veloitusilmoitusta.

Kaikissa muissa tapauksissa tulojen ja menojen hyväksyjä tulostaa veloitusilmoituksen ja lähettää sen velalliselle. Tilinpitäjälle ilmoitetaan asiasta varainhoidon tietojärjestelmän kautta.

5. Aiheettomasti maksetut määrät peritään takaisin.

97 artikla
Viivästyskorko

1. Jos saamista ei ole maksettu 96 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuun eräpäivään mennessä, saamisesta peritään korkoa tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta erityissäädösten soveltamisesta johtuvia erityissäännöksiä.
2. Tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tapausta lukuun ottamatta korkokantana saamisiin, joita ei ole maksettu 96 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuun eräpäivään mennessä, käytetään *Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa* erääntymiskuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä julkaistua Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltamaa korkoa korotettuna
 - a) kahdeksalla prosenttiyksiköllä silloin kun saaminen on aiheutunut V osastossa tarkoitetuista julkisista tavara- ja palveluhankinnoista;
 - b) kolmella ja puolella prosenttiyksiköllä muissa tapauksissa.
3. Korkoa kertyy 96 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua, veloitusilmoituksessa vahvistettua eräpäivää seuraavasta kalenteripäivästä alkaen siihen kalenteripäivään, jona velka maksetaan kokonaisuudessaan takaisin.

Tällaista viivästyskorkoa koskeva perintämääräys annetaan siinä vaiheessa, kun korko todellisuudessa maksetaan.
4. Sakkojen ja muiden seuraamusmaksujen tapauksessa korkokantana saamisiin, joita ei ole maksettu 96 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuun eräpäivään mennessä, käytetään *Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa* sen kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä julkaistua Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltamaa korkoa, jona sakkoa tai muuta seuraamusmaksua koskeva päätös on annettu, korotettuna
 - a) yhdellä ja puolella prosenttiyksiköllä, jos velallinen antaa vakuuden, jonka tilinpitäjä hyväksyy maksusuorituksen sijasta;

b) kolmella ja puolella prosenttiyksiköllä muissa tapauksissa.

Kun Euroopan unionin tuomioistuin käyttäen SEUT-sopimuksen 261 artiklan mukaista toimivaltaansa korottaa sakon tai muun seuraamusmaksun määrää, korotukselle kertyy korkoa tuomioistuimen tuomion päivämäärästä alkaen.

Jos kokonaiskorkokanta olisi negatiivinen, kokonaiskorkokannaksi vahvistetaan nolla prosenttiyksikköä.

4 JAKSO PERINNÄN HYVÄKSYMINEN

98 artikla Perinnän hyväksyminen

1. Perintätoimen hyväksyminen on toimi, jolla toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä antaa tilinpitäjälle perintämääräyksellä toimeksi periä vahvistamansa saaminen.
2. Toimielin voi määrätä saamisen maksuvelvollisuuden myös muille kuin jäsenvaltioille SEUT-sopimuksen 299 artiklassa tarkoitetulla täytäntöönpanokelpoisella päätöksellä.

Jos unionin taloudellisten etujen tehokas ja oikea-aikainen suojaaminen sitä edellyttää, komissio voi poikkeusolosuhteissa myös antaa muiden toimielinten eduksi niiden pyynnöstä tällaisen täytäntöönpanokelpoisen päätöksen, joka koskee henkilöstösääntöjen alaiseen henkilöstöön tai unionin toimielinten jäseniin tai niiden entisiin jäseniin liittyviä saamisia.

Poikkeusolosuhteet vallitsevat, kun asianomainen toimielin on käyttänyt kaikki tämän asetuksen 99 artiklan 1 kohdassa säädetyt mahdollisuudet saada maksu suoritetuksi vapaaehtoisesti tai periä velka kuittaamalla ja kun velan määrä on huomattava. Tällaisessa tapauksessa asianomainen toimielin, lukuun ottamatta SEUT-sopimuksen 299 artiklassa mainittuja toimielimiä, voi pyytää komissiota antamaan täytäntöönpanokelpoisen päätöksen.

Täytäntöönpanokelpoisessa päätöksessä on kaikissa tapauksissa täsmennettävä, että vaaditut määrät otetaan asianomaista toimielintä koskevaan talousarvion pääluokkaan; kyseinen toimielin toimii tulojen ja menojen hyväksyjänä. Tulot otetaan talousarvioon yleisinä tuloina, elleivät ne kuulu 20 artiklan 3 kohdassa määriteltyihin, käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja koskeviin tapauksiin.

Pyynnön esittävä toimielin ilmoittaa komissiolle tapahtumista, jotka ovat omiaan muuttamaan perintää, ja tukee komission vaatimuksia, jos täytäntöönpanokelpoisen päätöksen haetaan muutosta.

Komissio ja asianomainen toimielin sopivat tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevista käytännön järjestelyistä.

5 JAKSO PERINTÄ

99 artikla

Perintää koskevat säännöt

1. Tilinpitäjä toteuttaa toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän asianmukaisesti vahvistamien saamisten perintää koskevien määräysten edellyttämät toimet. Tilinpitäjä huolehtii asianmukaista huolellisuutta noudattaen siitä, että unionin tulot maksetaan unionille ja että unionin oikeudet turvataan.

Jos velalliseen kohdistuu useita perintämääräyksiä, velallisen suorittama osittainen takaisinmaksu kohdistetaan ensin vanhimpaan saamiseen, ellei velallinen ilmoita toisin. Osasuoritukset käytetään ensin viivästyskorkojen kattamiseen.

Tilinpitäjä perii unionin talousarvioon maksettavat määrät kuittaamalla ne sellaisia määriä vastaan, jotka unioni tai unionin talousarviota toteuttava toimeenpanovirasto on velkaa velalliselle. Tällaisten saamisten on oltava selviä, tarkasti rahassa määriteltyjä ja erääntyneitä.

2. Jos toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä aikoo luopua vahvistetun saamisen perimisestä kokonaisuudessaan tai osittain, hän varmistaa, että luopuminen on asianmukainen ja moitteettoman varainhoidon ja suhteellisuuden periaatteiden mukainen. Luopumispäätös on perusteltava. Tulojen ja menojen hyväksyjä voi siirtää luopumispäätöksen antamisvaltuudet.

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi luopua vahvistetun saamisen perinnästä kokonaan tai osittain vain seuraavissa tapauksissa:

- a) arvio perintäkuluista on suurempi kuin perittävä saaminen ja perinnästä luopuminen ei vahingoita unionin julkisuuskuvaa;
 - b) saamista ei voida periä, ja tämä johtuu siitä, että se on vanhentunut, että veloitusilmoituksen lähettäminen on viivästynyt 96 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla tai että velallinen on maksukyvytön, tai muusta maksukyvyttömyysmenettelystä;
 - c) periminen on vastoin suhteellisuusperiaatetta.
3. Edellä 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä noudattaa kussakin toimielimessä ennalta määriteltyjä menettelyjä ja soveltaa seuraavia pakollisia ja kaikissa tilanteissa sovellettavia perusteita:
 - a) asian luonne saamisen aiheuttaneen sääntöjenvastaisuuden vakavuuden kannalta (petos, teon toistuvuus, teon tahallisuus, huolellisuus, vilpittön mieli, ilmeinen virhe);
 - b) saamisen perinnästä luopumisen vaikutus unionin toimintaan ja sen taloudellisiin etuihin (saamisen määrä, ennakkotapauksen riski, lakien kunnioituksen väheneminen);
 4. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä saattaa tapauksen mukaan joutua ottamaan huomioon myös seuraavat lisäperusteet:
 - a) saamisen perinnästä luopuminen aiheuttaa kilpailun vääristymistä;

- b) saamisen perintä sen kokonaismäärän suuruisena aiheuttaa taloudellisia ja sosiaalisia ongelmia.
5. Kukin toimielin lähettää Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosittain kertomuksen tässä kohdassa tarkoitetuista tapauksista, joissa saamisen perinnästä on luovuttu, kun saamisen määrä on 100 000 euroa tai enemmän. Komission tapauksessa tämä kertomus liitetään 73 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuun vuotuisia toimintakertomuksia koskevaan yhteenvetoon.
6. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi peruuttaa vahvistetun saamisen kokonaan tai osittain. Vahvistetun saamisen osittainen peruuttaminen ei tarkoita, että unioni luopuisi jäljelle jäävästä vahvistetusta saamisoikeudestaan.

Jos ilmenee virhe, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä peruuttaa vahvistetun saamisen joko kokonaan tai osittain ja esittää tälle riittävät perustelut.

Kukin toimielin vahvistaa omissa sisäisissä säännöissään edellytykset ja menettelytavat, joiden mukaisesti valtuudet vahvistetun saamisen peruuttamiseen voidaan siirtää.

7. Jäsenvaltiot ovat ensisijaisesti vastuussa valvonnasta ja tarkastusten tekemisestä sekä aiheettomasti maksettujen määrien takaisinperinnästä alakohtaisten sääntöjen mukaisesti. Jos jäsenvaltiot havaitsevat ja korjaavat sääntöjenvastaisuuksia itse, niihin ei sovelleta näitä sääntöjenvastaisuuksia koskevia komission rahoitusoikaisuja, jotka tulisivat muutoin sovellettaviksi.
8. Komissio tekee jäsenvaltioita koskevia rahoitusoikaisuja, jotta sovellettavan oikeuden vastaiset menot voidaan sulkea unionin rahoituksen ulkopuolelle. Komissio tekee rahoitusoikaisunsa aiheettomasti maksettujen määrien ja niistä talousarvioon kohdistuvien vaikutusten perusteella. Jos tällaisia määriä ei voida määrittää tarkasti, komissio voi soveltaa ekstrapoloituja tai kiinteämääräisiä oikaisuja alakohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Komissio ottaa rahoitusoikaisun määrästä päättäessään huomioon sovellettavan oikeuden rikkomisen ja talousarvioon kohdistuvien vaikutusten luonteen ja vakavuuden, myös silloin kun on kyse hallinnointi- ja valvontajärjestelmien puutteista.

Rahoitusoikaisujen tekemistä ja sovellettavaa menettelyä koskevat perusteet voidaan vahvistaa alakohtaisissa säännöissä.

9. Ekstrapoloituja tai kiinteämääräisiä oikaisuja koskevat menetelmät vahvistetaan alakohtaisten sääntöjen mukaisesti siten, että komissio voi suojata unionin taloudellisia etuja.

100 artikla
Periminen kuittaamalla

1. Jos velallisella on 96 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla selvä, tarkasti rahassa määritelty ja eräännytynyt saaminen unionilta tai unionin talousarviota toteuttavalta toimeenpanovirastolta ja tämä rahasumma on vahvistettu maksumääräyksellä, tilinpitäjä perii vahvistetun saamisen kuittaamalla 96 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua eräpäivän jälkeen.

Tilinpitäjä voi poikkeustapauksissa periä saamisen kuittaamalla ennen 96 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua eräpäivää, jos tämä on tarpeen unionin

taloudellisten etujen suojaamiseksi ja jos tilinpitäjällä on perustellut syyt olettaa, että unionin saaminen muuten menetetään.

Tilinpitäjä toteuttaa perinnän kuittaamalla ennen 96 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua eräpäivää myös, jos velallinen hyväksyy tämän.

2. Ennen 1 kohdassa tarkoitetun perinnän toteuttamista tilinpitäjä neuvottelee asiasta toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän kanssa ja ilmoittaa siitä asianomaisille velallisille, 129 artiklassa tarkoitetut muutoksenhakukeinot mukaan luettuina.

Kun velallisena on kansallinen viranomainen tai sen hallinnollinen yksikkö, tilinpitäjän on ilmoitettava asianomaiselle jäsenvaltiolle aikomuksestaan toteuttaa perintä kuittaamalla viimeistään 10 työpäivää ennen sen toteuttamista. Tilinpitäjä voi kuitenkin toteuttaa perinnän kuittaamalla ennen tämän määräajan päättymistä, jos asianomainen jäsenvaltio tai hallinnollinen yksikkö hyväksyy sen.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetulla kuittaamisella on sama vaikutus kuin maksulla, ja se vapauttaa unionin koko velkasummasta ja soveltuvin osin myös erääntyneestä korosta.

101 artikla

Perintämenettely silloin, kun maksua ei suoriteta vapaaehtoisesti

1. Rajoittamatta 100 artiklan soveltamista, jos saamista ei ole saatu kokonaan perittyä 96 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuun, veloitusilmoituksessa vahvistettuun eräpäivään mennessä, tilinpitäjä ilmoittaa siitä toimivaltaiselle tulojen ja menojen hyväksyjälle ja aloittaa viipymättä menettelyn saamisen perimiseksi lainmukaisin keinoin, soveltuvin osin myös perimällä saamisen etukäteen annetuista vakuuksista.
2. Rajoittamatta 100 artiklan soveltamista, kun tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu perintätapa ei ole mahdollinen eikä velallinen ole suorittanut maksua tilinpitäjän lähettämän maksukehotuksen jälkeen, tilinpitäjä toteuttaa perinnän täytäntöönpanokelpoisella päätöksellä 98 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai oikeusteitse.

102 artikla

Maksuaikojen myöntäminen

Tilinpitäjä voi yhdessä toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän kanssa myöntää lisää maksuaikaa ainoastaan velallisen asianmukaisesti perustellusta kirjallisesta hakemuksesta ja seuraavien kahden ehdon täytyessä:

- a) velallinen sitoutuu maksamaan 97 artiklassa säädetyn korkokannan mukaista korkoa koko myönnettävältä lisäajalta 96 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua eräpäivästä lukien;
- b) velallinen toimittaa unionin oikeuksien turvaamiseksi toimielimen tilinpitäjän hyväksymän vakuuden, joka kattaa sekä maksamattoman velan pääoman että sen korot.

Ensimmäisen kohdan b alakohdassa tarkoitetun vakuuden sijasta voidaan antaa toimielimen tilinpitäjän hyväksymä kolmannen yhteisvastuullinen takaus.

Poikkeustapauksissa tilinpitäjä voi velallisen pyynnöstä päättää olla vaatimatta ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua vakuutta, jos hän toteaa arvioinnin perusteella, että velallinen haluaa suorittaa

maksun ja kykenee suorittamaan sen lisäajan kuluessa, mutta ei kykene antamaan tällaista vakuutta ja on vaikeassa asemassa.

103 artikla
Vanhentumisaika

1. Unionin saamiset kolmansilta ja kolmansien saamiset unionilta vanhentuvat viidessä vuodessa, sanotun kuitenkin rajoittamatta asiaan sovellettavia erityissäännöksiä ja Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä annettua neuvoston päätöstä.

2. Vanhentumisaika, jota sovelletaan unionin saamisiin kolmansilta, alkaa päivästä, jona velalliselle 96 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu veloitusilmoituksella ilmoitettu määräaika päättyy.

Vanhentumisaika, jota sovelletaan kolmansien saamisiin unionilta, alkaa päivästä, jona kolmannen saaminen erääntyy maksettavaksi sitä koskevan oikeudellisen sitoumuksen mukaisesti.

3. Unionin saamisiin kolmansilta sovellettavan vanhentumisajan keskeyttää toimielimen tai sen pyynnöstä toimivan jäsenvaltion toteuttama perintätoimi, joka on annettu tiedoksi asianomaisille kolmansille.

Kolmansien saamisiin unionilta sovellettavan vanhentumisajan keskeyttää velkojien toteuttama tai velkojien puolesta toteutettu perintätoimi, joka on annettu tiedoksi unionille.

4. Uusi viiden vuoden vanhentumisaika alkaa 3 kohdassa tarkoitettua keskeytystä seuraavasta päivästä.

5. Vanhentumisajan keskeyttää 2 kohdassa tarkoitettua saamista koskevan kanteen nostaminen, myös silloin kun tuomioistuin, jossa kanne on nostettu, ilmoittaa myöhemmin, että sillä ei ole asiassa toimivaltaa. Uusi viiden vuoden vanhentumisaika alkaa vasta, kun asiassa on annettu lainvoimainen tuomio tai kun saman asian samat osapuolet ovat sopineet asian tuomioistuimen ulkopuolella.

6. Vanhentumisajan keskeyttämiseksi katsotaan se, että tilinpitäjä myöntää velalliselle lisää maksuaikaa 102 artiklan mukaisesti. Uusi viiden vuoden vanhentumisaika alkaa sitä päivää seuraavasta päivästä, jona myönnetty lisäaika päättyy.

7. Unionin saamia ei peritä sen jälkeen, kun vanhentumisaika on päättynyt 2–6 kohdan mukaisesti.

104 artikla
Unionin saamisten kohtelu jäsenvaltioissa

Kun on käynnistetty maksukyvyttömyysmenettely, unionin saamisiin sovelletaan samaa etuuskohtelua kuin julkisoikeudellisten yhteisöjen samanluonteisiin saamisiin niissä jäsenvaltioissa, joissa perintämenettelyt on käynnistetty.

105 artikla

Toimielinten määrämät sakot, seuraamusmaksut ja seuraamukset sekä niistä kertyneet korot

1. Sakoista, seuraamusmaksuista ja seuraamuksista peräisin olevia määriä sekä niille kertyneitä korkoja tai niiden tuottamia muita tuloja ei oteta tuloina talousarvioon niin kauan kuin Euroopan unionin tuomioistuin voi kumota niiden määräämistä koskevat päätökset.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut määrät otetaan tuloina talousarvioon mahdollisimman pian ja viimeistään sitä vuotta seuraavana vuonna, jona kaikki muutoksenhakekeinot on käytetty. Varat suoritaneelle yhteisölle Euroopan unionin tuomioistuimen antaman tuomion perusteella palautettavia määriä ei oteta tuloina talousarvioon.
3. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta päätöksiin tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä tai oikaisuista.

106 artikla

Toimielinten määräämistä sakoista, muista seuraamusmaksuista ja seuraamuksista johtuvien määrien perintä

1. Jos Euroopan unionin tuomioistuimessa nostetaan kanne sellaista toimielimen päätöstä vastaan, jossa määrätään SEUT-sopimuksen tai Euratomin perustamissopimuksen nojalla sakko tai muu seuraamusmaksu, velallisen on joko maksettava asianomaiset määrät alustavasti komission tilinpitäjän ilmoittamalle pankkitilille tai annettava komission tilinpitäjän hyväksymä vakuus, ja nämä toimenpiteet ovat voimassa, kunnes kaikki muutoksenhakekeinot on käytetty. Vakuus on riippumaton velvollisuudesta maksaa sakko, uhkasakko tai muu seuraamusmaksu, ja se on täytäntöönpanokelpoinen ensimmäisestä vaatimuksesta. Se kattaa saamiset sekä velan pääomasta että 97 artiklan 4 kohdassa tarkoitettusta erääntyneestä korosta.
2. Komissio turvaa alustavasti maksetut määrät sijoittamalla ne rahoitusomaisuuteen; näin varmistetaan varojen suoja ja likviditeetti sekä pyritään saamaan varoille positiivista tuottoa.
3. Kun kaikki muutoksenhakekeinot on käytetty ja kun sakko tai seuraamusmaksu on vahvistettu, voidaan toteuttaa mikä tahansa seuraavista toimenpiteistä:
 - a) alustavasti perityt määrät ja niistä kertynyt tuotto otetaan talousarvioon 105 artiklan mukaisesti viimeistään sitä vuotta seuraavana varainhoitovuonna, jona kaikki muutoksenhakekeinot on käytetty;
 - b) jos on annettu vakuus, se pannaan täytäntöön ja vastaavat määrät otetaan talousarvioon.

Jos Euroopan unionin tuomioistuin on korottanut sakon tai seuraamusmaksun määrää, tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohtaa sovelletaan vain alkuperäisessä toimielimen päätöksessä säädettyihin määriin asti tai soveltuvin osin siihen määrään asti, jonka Euroopan unionin tuomioistuin on vahvistanut aikaisemmin samassa menettelyssä antamassaan tuomiossa. Komission tilinpitäjä perii korotusta vastaavan määrän ja 97 artiklan 4 kohdan mukaisen erääntyneen koron, ja nämä määrät otetaan talousarvioon.

4. Kun kaikki muutoksenhakekeinot on käytetty ja kun sakko tai seuraamusmaksu on peruutettu tai sitä on pienennetty, voidaan toteuttaa mikä tahansa seuraavista toimenpiteistä:
 - a) alustavasti maksetut määrät tai osa niistä mahdollinen tuotto huomioon ottaen maksetaan takaisin asianomaiselle kolmannelle osapuolelle;

- b) jos on annettu vakuus, se vapautetaan.

107 artikla
Hyvityskorot

Rajoittamatta 97 artiklan 2 kohdan soveltamista ja muissa kuin 105 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa silloin kun jokin määrä on maksettava takaisin Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion tai sovintoratkaisun nojalla, korkokantana käytetään *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä julkaistua Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltamaa korkoa, jota kertyy kyseisen määrän maksupäivästä siihen päivään saakka, jona takaisinmaksu on suoritettava, korotettuna nolalla prosenttiyksiköllä.

Jos kokonaiskorkokanta olisi negatiivinen, kokonaiskorkokannaksi vahvistetaan nolla prosenttiyksikköä.

7 LUKU

Menotapahtumat

108 artikla
Rahoituspäätökset

1. Talousarviositoumusta edeltää rahoituspäätös, jonka tekee toimielin tai jonka tekevät ne viranomaiset, joille toimielin on siirtänyt päätöstä koskevan toimivallan. Edellä olevaa säännöstä ei sovelleta määrärahoihin, jotka liittyvät toimielimien hallinnollisen riippumattomuutensa nojalla toteuttamiin toimiin ja jotka voidaan käyttää ilman perussäädöstä 56 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdan mukaisesti, eikä hallinnon tukimenoihin tai 69 ja 70 artiklassa tarkoitetuille elimille osoitettaviin avustuksiin. Rahoituspäätökset ovat vuotuisia tai monivuotisia.
2. Rahoituspäätös muodostaa samalla vuotuisen tai monivuotisen työohjelman, ja se hyväksytään mahdollisimman pian talousarvioesityksen hyväksymisen jälkeen ja periaatteessa viimeistään toteuttamisvuoden maaliskuun 31 päivänä. Työohjelman sisältävä osa julkaistaan asianomaisen toimielimien internetsivustolla heti kyseisen osan hyväksymisen jälkeen ja ennen sen toteuttamista. Rahoituspäätöksessä on ilmoitettava sen kattama kokonaismäärä ja kuvailtava rahoitettavat toimet. Sen on sisällettävä seuraavat tiedot:
 - a) perussäädös ja budjettikohta;
 - b) asetetut tavoitteet ja odotettavissa olevat tulokset;
 - c) toteuttamistavat;
 - d) kaikki työohjelmaa koskevassa perussäädöksessä edellytetyt lisätiedot.

Lisäksi siinä esitetään seuraavat tiedot:

- a) avustuksista: ehdotuspyynnön tai suoran myöntämismenettelyn kohteena oleva hakijaryhmä; avustuksia varten varattujen talousarviomäärärahojen kokonaismäärä;

- b) hankinnoista: hankintoja varten varattujen talousarviomäärärahojen kokonaismäärä;
- c) 227 artiklassa tarkoitettuihin erityisrahastoihin osoitetuista rahoitusosuuksista: erityisrahastolle varainhoitovuotta varten vahvistetut määrärahat ja rahastolle koko sen toimintakaudeksi suunnitellut määrärahat;
- d) palkinnoista: kilpailun kohteena oleva osallistujaryhmä, kilpailua varten varattujen talousarviomäärärahojen kokonaismäärä ja erillinen maininta palkinnoista, joiden yksikköarvo on vähintään 1 000 000 euroa;
- e) rahoitusvälineistä: rahoitusvälineelle osoitettu määrä;
- f) välillisen toteutuksen tapauksessa: 61 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu yhteisö tai henkilö tai tällaisen yhteisön tai henkilön valintaperusteet;
- g) rahoitusta yhdistäviin välineisiin osoitetuista rahoitusosuuksista: rahoitusta yhdistävälle välineelle osoitettu määrä sekä luettelo kyseiseen välineeseen osallistuvista yhteisöistä;
- h) talousarviosta myönnettyistä takuista: takuun rahoittamiseen vuosittain osoitettava määrä sekä soveltuvien osien määrä, joka kyseisestä takuusta vapautetaan.

Valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä voi lisäksi antaa tarpeelliseksi katsottuja lisätietoja joko asianomaisessa työohjelman muodostavassa rahoituspäätöksessä tai missä tahansa muussa toimielimen internetsivustolla julkaistussa asiakirjassa.

Monivuotisen rahoituspäätöksen on oltava yhdenmukainen 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen rahoitussuunnitelman kanssa, ja siinä on todettava päätöksen täytäntöönpanon edellyttävän, että kyseeseen tulevana varainhoitovuosina on saatavilla tarvittavat talousarviomäärärahat vuotuisen talousarvion hyväksymisen jälkeen tai väliaikaisesti kahdestoistaosiin perustuvan järjestelmän puitteissa, paitsi jos kyseinen päätös on perustana 110 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille vuosierin jaetuille talousarviositoumuksille.

3. Jos jo hyväksytyyn rahoituspäätökseen tehdään olennaisia muutoksia, niiden hyväksymisessä on noudatettava alkuperäisen päätöksen hyväksymismenettelyä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perussäädöksen erityissäännösten soveltamista.

109 artikla Menotapahtumat

1. Kaikista menoista tehdään sitoumus, joka vahvistetaan, hyväksytään ja maksetaan.

Jäljempänä 112 artiklassa tarkoitettujen ajanjaksojen päätyttyä käyttämättömiä määriä koskevat talousarviositoumukset puretaan.

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä varmistaa toimia toteuttaessaan, että meno on perussopimusten, talousarvion, tämän asetuksen, perussopimusten nojalla annettujen muiden säädösten ja moitteettoman varainhoidon periaatteen mukainen.

2. Talousarviositoumukset ja oikeudelliset sitoumukset hyväksyy sama tulojen ja menojen hyväksyjä paitsi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa. Etenkin kriisinhallintaan liittyvien ja humanitaaristen avustustoimien alalla unionin edustustojen päälliköt tai heidän poissa ollessaan heidän varahenkilönsä voivat allekirjoittaa oikeudellisia sitoumuksia komission toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän toimeksiannosta; vastuu sitoumuksen perustana olevasta toimesta

jää kuitenkin tällöin aina kokonaisuudessaan komission toimivaltaiselle tulojen ja menojen hyväksyjälle. Komission palveluksessa kriisinhallintaan liittyvien ja humanitaaristen avustustoimien alalla olevat työntekijät voivat allekirjoittaa oikeudellisia sitoumuksia, jotka liittyvät ennakkotileiltä suoritettuihin enintään 2 500 euron maksuihin.

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä tekee talousarviositoumuksen ennen kuin hän tekee oikeudellisen sitoumuksen kolmansien osapuolten kanssa tai siirtää varoja 227 artiklassa tarkoitettuun erityisrahastoon.

Tätä velvoitetta ei sovelleta

- a) toiminnan jatkuvuussuunnitelman mukaisessa kriisitilanteessa tehtyihin, komission tai minkä tahansa muun toimielimen hallinnollisen riippumattomuutensa nojalla hyväksymien menettelyjen mukaisiin oikeudellisiin sitoumuksiin;
 - b) humanitaarisiin avustustoimiin, pelastuspalvelutoimiin ja kriisinhallinta-apuun, jos unionin toiminnan tehokas toteuttaminen edellyttää, että unioni tekee oikeudellisen sitoumuksen kolmansien osapuolten kanssa välittömästi, eikä yksittäistä talousarviositoumusta ole mahdollista tehdä ennen oikeudellisen sitoumuksen tekemistä. Talousarviositoumus on tehtävä viipymättä sen jälkeen, kun kolmansien osapuolten kanssa on tehty oikeudellinen sitoumus.
3. Menojen vahvistaminen on toimi, jolla toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä hyväksyy menon kuluksi tarkistettuaan velallisen saamisen osoittavat asiakirjatodisteet; tarkistus tehdään oikeudellisessa sitoumuksessa asetettujen ehtojen pohjalta silloin, kun oikeudellinen sitoumus on tehty. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä toteuttaa tätä varten seuraavat toimenpiteet:
- a) tarkastaa, että velkojalla on oikeus saamiseen;
 - b) määrittää tai tarkastaa velan aiheellisuuden ja sen määrän tekemällä tarkastusmerkinnän ("certified correct");
 - c) tarkastaa edellytykset, joilla saaminen voidaan vaatia maksettavaksi.

Sen estämättä, mitä edellä säädetään, menojen vahvistaminen ei koske ainoastaan talousarviosta katettavia menoja. Sitä sovelletaan myös sellaisiin väli- ja loppuraportteihin, joihin ei liity maksupyyntöä, jolloin kirjanpidollinen vaikutus kohdistuu ainoastaan liikekirjanpitoon. Tulojen ja menojen hyväksyjä tai tulojen ja menojen hyväksyjän muodollisella päätöksellä asianmukaisesti valtuuttama pätevyysvaatimukset täyttävä henkilöstön jäsen antaa vahvistuspäätöksen 141 tarkoitettulla, käyttäjän sähköiseen tunnistamiseen perustuvalla allekirjoituksellaan tai, jos asiakirjat ovat paperilla, vahvistuspäätös voidaan poikkeuksellisesti antaa kyseisen henkilön allekirjoituksen sisältävällä leimalla.

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä tai toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän muodollisella päätöksellä asianmukaisesti valtuuttama pätevyysvaatimukset täyttävä henkilöstön jäsen vahvistaa tarkastusmerkinnällä ("certified correct"), että

- a) ennakkomaksujen tapauksessa oikeudellisessa sitoumuksessa asetetut ennakkomaksun suorittamisen ehdot täyttyvät;
- b) hankintoihin liittyvien väli- ja loppumaksujen tapauksessa sopimuksenmukaiset palvelut tai tavarat on toimitettu taikka urakat suoritettu asianmukaisesti;

- c) avustuksiin liittyvien väli- ja loppumaksujen tapauksessa avustuksen saajan toteuttama toimi tai työohjelma on täysin avustussopimuksen mukainen, ja tarvittaessa, että avustuksen saajan ilmoittamat kustannukset ovat avustuskelpoisia. Samaa periaatetta noudatetaan myös sellaisten väli- ja loppuraporttien tapauksessa, joihin ei liity maksupyyntöä.
4. Menojen hyväksyminen on toimi, jolla toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä antaa tilinpitäjälle maksumääräyksellä toimeksi maksaa vahvistetun menon määrä tarkastettuaan ensin, että määrärahat ovat käytettävissä.
- Jos toimitetuista palveluista, vuokrauspalvelut mukaan luettuina, tai tavaroista suoritetaan toistuvia maksuja, tulojen ja menojen hyväksyjä voi riskinarvioinnin tehtyään määrätä, että käytetään ennakkotililtä tehtävää suoraveloitusta, jota voidaan käyttää myös silloin kun tilinpitäjä on sen nimenomaisesti hyväksynyt 83 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
5. Sitoumuksen purkaminen on toimi, jolla toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä peruuttaa talousarviositoumuksella aikaisemmin tehdyn määrärahavarausten kokonaan tai osittain.

110 artikla
Talousarviositoumusten lajit

1. Talousarviositoumukset jaetaan ryhmiin seuraavasti:
- a) yksittäinen talousarviositoumus: talousarviositoumus on yksittäinen, jos menoa vastaavan maksun saaja ja menon määrä ovat tiedossa;
- b) talousarvioon tehtävä kokonaissitoumus: talousarviositoumus on kokonaissitoumus, jos ainakin yksi yksittäisen sitoumuksen tunnuspiirre on yksilöimättä;
- c) alustava talousarviositoumus: talousarviositoumus on alustava, jos se on tarkoitettu kattamaan 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja maataloustukirahaston juoksevia hallinnointimenoja ja juoksevia hallintomenoja, joiden määrää tai maksun lopullisia saajia ei ole lopullisesti vahvistettu.
- EU:n ulkopuolella sijaitseviin unionin edustustoihin ja EU:ssa sijaitseviin unionin edustustoihin liittyvät juoksevat hallintomenot voidaan kuitenkin kattaa alustavilla sitoumuksilla myös silloin, kun niiden määrä ja maksun lopullinen saaja ovat tiedossa.
2. Useamman kuin yhden varainhoitovuoden aikana toteutettavia toimia koskevat talousarviositoumukset voidaan jakaa usealle eri varainhoitovuodelle vuotuisiin eriin ainoastaan silloin, kun perussäädöksessä niin säädetään, tai silloin, kun ne liittyvät hallintomenoihin.
3. Talousarvioon tehtävä kokonaissitoumus tehdään rahoituspäätöksen perusteella.
- Se tehdään viimeistään ennen saajien valintaa ja sitoumuksen määrää koskevaa päätöstä tai, jos sitä koskevien määrärahojen täytäntöönpano edellyttää työohjelman laatimista, aikaisintaan työohjelman hyväksymisen jälkeen.
4. Talousarvioon tehtävä kokonaissitoumus pannaan täytäntöön joko rahoitussopimuksella, jossa määrätään, että myöhemmin tehdään yksi tai useampi oikeudellinen sitoumus, tai yhdellä tai useammalla oikeudellisella sitoumuksella.

Kolmansille maille myönnettävää suoraa taloudellista apua, budjettituki mukaan luettuna, koskevat rahoitussopimukset, jotka ovat oikeudellisia sitoumuksia, voivat aiheuttaa maksuja ilman, että tehdään muita oikeudellisia sitoumuksia.

Edellä olevan 3 kohdan toista alakohtaa ei sovelleta, kun kokonaissitoumus pannaan täytäntöön rahoitussopimuksella.

5. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä kirjaa ennen jokaisen talousarvioon tehdyn kokonaissitoumuksen perusteella tehdyn yksittäisen oikeudellisen sitoumuksen allekirjoittamista sen määrän talousarviokirjanpidon keskusjärjestelmään vähentämällä sen talousarvioon tehdystä kokonaissitoumuksesta.
6. Alustava talousarviositoumus pannaan täytäntöön joko yhdellä tai useammalla oikeudellisella sitoumuksella, joista on seurauksena saamisoikeus. Kun on kyse henkilöstöhallintomenoista, unionin ajankohtaisaiheita koskevista toimielinten tiedotusmenoista tai tämän asetuksen liitteessä olevan 14 kohdan 5 alakohdassa tarkoitetuista tapauksista, alustavat talousarviositoumukset voidaan kuitenkin panna täytäntöön suoraan maksuilla.

111 artikla

Maataloustukirahaston määrärahoja koskevat sitoumukset

1. Maataloustukirahastossa on jokaisena varainhoitovuonna jaksottamattomia määrärahoja; poikkeuksena tästä ovat jaksotetuista määrärahoista katettavat menot, jotka liittyvät asetuksen (EY) N:o 1306/2013 4 artiklan 2 kohdassa ja 6 artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin, lukuun ottamatta sellaisia toimenpiteitä, jotka rahoitetaan ei-operatiivisen teknisen avun määrärahoista, ja toimenpanovirastoille tarkoitettuja avustuksia.
2. Komission päätökset, joissa vahvistetaan tällaisten korvattavien menojen määrä, ovat alustavia kokonaissitoumuksia, joiden määrä ei saa ylittää maataloustukirahastoon otettuja kokonaismäärärahoja.
3. Jos varainhoitovuodeksi tehty maataloustukirahastoa koskevat alustavat kokonaissitoumukset eivät ole ennen seuraavan varainhoitovuoden 1 päivää helmikuuta johtaneet budjettinimikkeistön mukaisia yksittäisiä budjettikohtia koskeviin sitoumuksiin, ne peruutetaan kyseisen varainhoitovuoden osalta.
4. Maataloustukirahastoon sovellettavissa säännöissä tarkoitettujen viranomaisten ja elinten toteuttamista menoista tehdään kahden kuukauden kuluessa jäsenvaltioiden toimittamien yhteenvetojen vastaanottamisesta sitoumukset luvuittain, momenteittain ja alamomenteittain. Tällaiset
5. sitoumukset voidaan tehdä vielä edellä tarkoitetun kahden kuukauden määräajan päättymisen jälkeen, jos tarvitaan menettelyä määrärahojen siirtämiseksi asianomaisten budjettikohtien välillä. Määrät kirjataan maksuiksi samassa kahden kuukauden määräajassa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa jäsenvaltiot eivät vielä ole suorittaneet maksua tai joissa menojen tukikelpoisuudesta ei ole varmuutta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut sitoumukset vähennetään 1 kohdassa tarkoitetusta alustavasta kokonaissitoumuksesta.

6. Edellä olevia 2 ja 3 kohtaa sovelletaan, jollei tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä muuta johdu.

112 artikla
Sitoumusten tekemisen määräajat

1. Yksittäisiin tai alustaviin talousarviositoumuksiin liittyvät oikeudelliset sitoumukset tehdään viimeistään 31 päivänä joulukuuta vuonna n, jollei 109 artiklan 2 kohdasta tai 256 artiklan 3 kohdasta muuta johdu.
2. Talousarvioon tehtävät kokonaissitoumukset kattavat niitä vastaavien oikeudellisten sitoumusten kokonaiskulut vuoden n + 1 joulukuun 31 päivään saakka.

Kun talousarvioon tehdystä kokonaissitoumuksesta on seurauksena IX jaksossa tarkoitetun palkinnon myöntäminen, 200 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu oikeudellinen sitoumus on tehtävä viimeistään vuoden n + 3 joulukuun 31 päivänä.

Kun talousarvioon tehdystä ulkoisiin toimiin liittyvästä kokonaissitoumuksesta on seurauksena rahoitussopimuksen tekeminen kolmannen maan kanssa, rahoitussopimus on tehtävä viimeistään vuoden n + 1 joulukuun 31 päivänä, kun n on talousarviositoumuksen tekovuosi. Talousarvioon tehty kokonaissitoumus kattaa tällöin rahoitussopimuksen täytäntöönpanemiseksi tehtyjen oikeudellisten sitoumusten kustannukset rahoitussopimuksen täytäntöönpanojakson loppuun asti.

3. Useamman kuin yhden varainhoitovuoden aikana toteutettavia toimia koskeviin yksittäisiin ja alustaviin talousarviositoumuksiin sisältyy niitä vastaavien oikeudellisten sitoumusten sisältämien ehtojen ja moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti määräpäivä, johon mennessä täytäntöönpano on saatettava päätökseen, paitsi silloin kun on kyse henkilöstömenoista.
4. Ne osat talousarviositoumuksista, joita ei ole pantu täytäntöön maksuin kuuden kuukauden kuluttua täytäntöönpanolle asetetun määräajan päättymisestä, peruuntuvat 13 artiklan mukaisesti.
5. Jos oikeudellisen sitoumuksen perusteella ei ole suoritettu 113 artiklassa tarkoitettua maksua kahden vuoden kuluessa oikeudellisen sitoumuksen allekirjoittamisesta, vastaavan talousarviositoumuksen määrä peruuntuu, paitsi jos tämä määrä liittyy asiaan, jonka käsittely on kesken tuomioistuimessa tai välityslautakunnassa, tai jos oikeudellinen sitoumus on tehty kolmannen maan kanssa tehdyn rahoitussopimuksen muodossa taikka jos alakohtaisissa säännöissä on erityissäännöksiä.

113 artikla
Maksutyypit

1. Tilinpitäjä maksaa menot käytettävissä olevien varojen rajoissa.
2. Maksu suoritetaan yhdellä tai useammalla seuraavista tavoista:
 - a) maksetaan koko erääntynyt määrä;
 - b) suoritetaan erääntynyt määrä maksamalla:
 - i) käteisvaroja käyttöön tarjoava ennakkomaksu, joka voidaan jakaa moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti useisiin maksueriin ja joka maksetaan hankinta- tai avustussopimuksen tai perussäädöksen perusteella taikka sellaisten asiakirjatodisteiden perusteella, joista voidaan tarkistaa, että asianomaista hankinta- tai avustussopimusta on noudatettu;

- ii) yksi tai useampi välimaksu korvauksena toimen osittaisesta toteuttamisesta tai sopimuksen osittaisesta täyttämisestä. Välimaksusta voidaan vähentää ennakkomaksu kokonaan tai osittain, sanotun kuitenkin rajoittamatta perussäädöksen säännösten soveltamista;
- iii) loput erääntyneestä määrästä, kun toimi on toteutettu tai sopimus on täytetty kokonaisuudessaan.

c) rahoitusosuus 205 artiklan mukaisesti perustettuun yhteiseen vararahastoon.

Loppumaksua ei saa maksaa useampaan kertaan, ja sillä kuitataan maksetuksi kaikki sitä edeltäneet menot; käyttämättä jääneet määrät peritään takaisin antamalla niistä perintämääräys.

- 3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetut maksutyypit erotetaan toisistaan talousarviokirjanpidossa kunkin maksun suoritusajankohtana.
- 4. Edellä 79 artiklassa tarkoitetuissa kirjanpitosäännöissä määrätään, miten ennakkomaksut selvitetään kirjanpidossa ja miten kustannusten tukikelpoisuus otetaan huomioon.
- 5. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä selvittää säännöllisesti ennakkomaksut hankkeen taloudellisen luonteen perusteella ja viimeistään hankkeen päättyessä. Ennakkomaksut selvitetään aiheutuneita kustannuksia koskevien tietojen perusteella tai sellaisen vahvistuksen perusteella, jossa todetaan maksuehtojen täyttyneen 121 artiklan mukaisesti, minkä toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä on vahvistanut 109 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Jos avustus-, hankinta- tai rahoitusosuussopimuksen arvo on yli 5 000 000 euroa, tulojen ja menojen hyväksyjän on hankittava kunkin vuoden lopussa vähintään tiedot, jotka tarvitaan edellä tarkoitettuja kustannuksia koskevan kohtuullisen tarkan arvion laskemiseksi. Vaikka arviota ei voida käyttää ennakkomaksujen selvittämiseen, sekä tulojen ja menojen hyväksyjä että tilinpitäjä pystyvät sen ansiosta noudattamaan 80 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteita.

Allekirjoitettuihin oikeudellisiin sitoumuksiin on sisällytettävä toisen alakohdan soveltamiseksi tarvittavat määräykset.

114 artikla Maksujen määräajat

- 1. Maksut suoritetaan
 - a) 90 kalenteripäivän kuluessa sellaisten rahoitusosuus-, hankinta- ja avustussopimusten osalta, joihin sisältyviä teknisiä palveluja tai työsuorituksia on erityisen vaikea arvioida ja joissa maksu edellyttää selvityksen tai lausunnon hyväksymistä;
 - b) 60 kalenteripäivän kuluessa kaikkien muiden rahoitusosuus-, hankinta- ja avustussopimusten osalta, joissa maksu edellyttää selvityksen tai lausunnon hyväksymistä;
 - c) 30 kalenteripäivän kuluessa kaikkien muiden rahoitusosuus-, hankinta- ja avustussopimusten osalta.

- 2. Maksuajan katsotaan sisältävän maksujen vahvistamisen, hyväksymisen ja suorittamisen.

Maksuaika alkaa päivästä, jona maksupyyntö on vastaanotettu.

Maksupyyntö kirjataan toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän valtuuttamassa yksikössä viipymättä; maksupyyntö katsotaan vastaanotetuksi kirjaamispäivänä.

Maksupäiväksi katsotaan se päivä, jona toimielimen tiliä on veloitettu.

Maksupyyntöön on esitettävä seuraavat keskeiset tiedot:

- a) velkojan tunnistetiedot;
- b) määrä;
- c) valuutta;
- d) päivämäärä.

Jos yksikin keskeinen tieto puuttuu, maksupyyntö hylätään.

Velkojalle ilmoitetaan kirjallisesti hylkäämisestä ja sen syistä mahdollisimman pian ja viimeistään 30 kalenteripäivän kuluessa päivästä, jona maksupyyntö on vastaanotettu.

3. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi keskeyttää maksuajan kulumisen, jos
 - a) maksupyyntöön määrä ei ole erääntynyt; tai
 - b) asianmukaisia asiakirjatodisteita ei ole toimitettu.

Jos toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä saa tietoja, joiden perusteella on aihetta epäillä maksupyyntöön kohteena olevien menojen tukikelpoisuutta, hän voi keskeyttää maksuajan kulumisen tehdäkseen lisätarkastuksia, myös paikan päällä tehtävinä tarkastuksina, jotta voidaan varmistaa, että kaikki menot ovat tosiasiallisesti tukikelpoisia. Jäljellä olevan maksuajan kulumisen alkaa päivästä, jona pyydetyt tiedot tai tarkistettut asiakirjat vastaanotetaan tai tarvittava lisätarkastus, myös paikalla tehtävä tarkastus, tehdään.

Asianomaisille velkojille on ilmoitettava keskeytyksen syyt kirjallisesti.

4. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyse jäsenvaltioista, Euroopan investointipankista tai Euroopan investointirahastosta, velkojalla on oikeus saada 1 kohdassa säädettyjen määräaikojen päätyttyä korkoa seuraavin edellytyksin:
 - a) korkokantana käytetään 97 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja korkokantoja;
 - b) korkoa maksetaan 1 kohdan mukaisen maksuajan päättymistä seuraavasta kalenteripäivästä maksun suorituspäivään.

Jos ensimmäisen alakohdan säännösten mukaisesti laskettu korko on enintään 200 euroa, se maksetaan velkojalle kuitenkin vain pyynnöstä, joka on esitetty kahden kuukauden kuluessa myöhästyneen maksun saamisesta.

5. Kukin toimielin toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän artiklan 1–4 kohdassa säädettyjen määräaikojen noudattamisesta ja niiden kulumisen keskeyttämisestä. Komission kertomus liitetään 73 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuun vuotuisia toimintakertomuksia koskevaan yhteenvedoon.

8 luku

Sisäinen tarkastaja

115 artikla

Sisäisen tarkastajan nimittäminen

1. Kukin toimielin perustaa sisäisen tarkastuksen tehtävän, jota on hoidettava kansainvälisten standardien mukaisesti. Toimielimen nimittämä sisäinen tarkastaja vastaa toimielimelle talousarvion toteuttamisjärjestelmien ja -menettelyjen moitteettoman toiminnan tarkastamisesta. Sisäinen tarkastaja ei saa olla samalla tulojen ja menojen hyväksyjä eikä tilinpitäjä.
2. Edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä 58 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimiviin unionin edustustojen päälliköihin sovelletaan ulkosuhdehallinnon sisäistä tarkastusta toimitettaessa komission sisäisen tarkastajan todentamisvaltuuksia heille edelleenvaltuutuksella siirretyn varainhoidon osalta.

Komission sisäinen tarkastaja toimii myös ulkosuhdehallinnon sisäisenä tarkastajana talousarvioon sisältyvän ulkosuhdehallinnon pääluokan toteuttamisen osalta.
3. Kukin toimielin nimittää sisäisen tarkastajan omiin erityispiirteisiinsä ja tarpeisiinsa muokattujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Toimielin ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle sisäisen tarkastajan nimityksestä.
4. Kukin toimielin määrittelee omien erityispiirteidensä ja tarpeidensa mukaan sisäisen tarkastajan tehtäväkentän ja vahvistaa sisäisen tarkastuksen tehtävän yksityiskohtaiset tavoitteet ja menettelyt noudattaen sisäistä tarkastusta koskevia kansainvälisiä standardeja.
5. Toimielin voi nimittää sisäiseksi tarkastajaksi erityisosaamisen perusteella jäsenvaltioiden kansalaisten keskuudesta valitun, henkilöstösääntöjen alaisen virkamiehen tai muun toimihenkilön.
6. Jos useampi toimielin nimittää yhteisen sisäisen tarkastajan, ne toteuttavat tarvittavat järjestelyt sen varmistamiseksi, että hänet voidaan saattaa vastuuseen 119 artiklassa tarkoitettuihin edellytyksiin.
7. Kun sisäisen tarkastajan tehtävät päättyvät, toimielin ilmoittaa siitä Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

116 artikla

Sisäisen tarkastajan valtuudet ja tehtävät

1. Sisäinen tarkastaja neuvoo toimielintään riskienhallinnassa esittämällä riippumattomia lausuntoja hallinnointi- ja valvontajärjestelmien laadusta sekä antamalla suosituksia toimintojen toteuttamisedellytysten parantamiseksi ja edistämällä moitteetonta varainhoitoa.

Sisäisen tarkastajan tehtävänä on erityisesti:

- a) arvioida sisäisten hallinnointijärjestelmien asianmukaisuutta ja vaikuttavuutta sekä yksiköiden toiminnan tuloksellisuutta politiikkojen, ohjelmien ja toimien toteuttamisessa niihin liittyvien riskien kannalta;

- b) arvioida kuhunkin talousarvion toteuttamistoimeen sovellettavien sisäisen valvonnan ja tarkastuksen järjestelmien tehokkuutta ja vaikuttavuutta.
2. Sisäisen tarkastajan tehtäväkenttään kuuluvat toimielimen kaikki toiminnot ja yksiköt. Hänen on saatava käyttöönsä rajoituksetta kaikki tiedot, joita hän tarvitsee tehtäviensä hoitamiseksi, ja hänellä on tarvittaessa oltava pääsy tarkastuspaikalle sekä jäsenvaltioissa että kolmansissa maissa.
- Sisäinen tarkastaja tutustuu tulojen ja menojen hyväksyjien vuosittain antamaan toimintakertomukseen sekä muihin yksilöityihin tietoihin.
3. Sisäinen tarkastaja antaa kertomuksen havainnoistaan ja suosituksistaan toimielimelle. Toimielin varmistaa, että tarkastusten perusteella annettuja suosituksia noudatetaan. Lisäksi sisäinen tarkastaja esittää toimielimelle sisäistä tarkastusta koskevan vuosikertomuksen, jossa ilmoitetaan tehtyjen sisäisten tarkastusten lukumäärä ja tyyppi, annetut suositukset ja näiden suositusten johdosta toteutetut jatkotoimet.
- Kukin toimielin tutkii, voidaanko toimielimen oman sisäisen tarkastajan kertomuksissa esitettyjen suositusten perusteella ehdottaa hyviä toimintatapoja muille toimielimille.
4. Lisäksi sisäinen tarkastaja esittää toimielimelle sisäistä tarkastusta koskevan vuosikertomuksen, jossa ilmoitetaan tehtyjen sisäisten tarkastusten lukumäärä ja tyyppi, tärkeimmät annetut suositukset ja näiden suositusten johdosta toteutetut jatkotoimet.
- Vuosikertomuksessa mainitaan myös mahdolliset järjestelmäongelmat, jotka 139 artiklan mukaisesti perustettu tutkintaelin on todennut 90 artiklassa tarkoitetuissa lausunnoissaan.
5. Sisäisen tarkastajan on kertomusta laatiessaan keskityttävä erityisesti siihen, miten moitteettoman varainhoidon periaatetta on yleisesti noudatettu, sekä varmistettava, että on toteutettu aiheelliset toimenpiteet kyseisen periaatteen noudattamisen jatkuvaksi parantamiseksi ja kehittämiseksi.
6. Komissio toimittaa vuosittain pyynnöstä vastuuvapausmenettelyn yhteydessä ja SEUT-sopimuksen 319 artiklan mukaisesti tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun sisäistä tarkastusta koskevan vuosikertomuksen ottaen asianmukaisesti huomioon luottamuksellisuutta koskevat vaatimukset.
7. Toimielin asettaa sisäisen tarkastajan yhteystiedot kaikkien menotapahtumiin osallistuvien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden saataville, jotta nämä voivat ottaa luottamuksellisesti yhteyttä sisäiseen tarkastajaan.
8. Toimielin laatii vuosittain kertomuksen, joka sisältää yhteenvedon tehtyjen sisäisten tarkastusten määrästä ja tyypistä, annetuista suosituksista ja näiden suositusten johdosta toteutetuista jatkotoimista, ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 239 artiklan mukaisesti.
9. Sisäisen tarkastajan kertomukset ja havainnot sekä toimielimen kertomus asetetaan yleisön saataville vasta, kun sisäinen tarkastaja on vahvistanut niiden johdosta toteutetut toimet.
10. Toimielin antaa sisäiselle tarkastajalle tämän tarkastustehtävien hoidossa tarvitsemat resurssit sekä toimenkuvauksen, jossa esitetään yksityiskohtaisesti hänen tehtävänsä ja velvollisuutensa.

117 artikla
Sisäisen tarkastajan toimintasuunnitelma

1. Sisäinen tarkastaja laatii toimintasuunnitelmansa ja toimittaa sen toimielimelle.
2. Toimielin voi pyytää sisäistä tarkastajaa toimittamaan tarkastuksia, joita ei ole esitetty 1 kohdassa tarkoitetussa toimintasuunnitelmassa.

118 artikla
Sisäisen tarkastajan riippumattomuus

1. Sisäinen tarkastaja toimittaa tarkastuksensa täysin itsenäisesti. Toimielin antaa sisäiseen tarkastajaan sovellettavat erityissäännökset, joilla taataan sisäisen tarkastajan täydellinen riippumattomuus tehtäviensä hoidossa ja määritetään sisäisen tarkastajan vastuu.
2. Hoitaessaan tehtäviä, jotka hänelle osoitetaan nimityksen myötä varainhoitoasetuksen säännösten mukaisesti, hän ei saa ottaa vastaan ohjeita eikä hänelle saa asettaa rajoituksia.
3. Jos sisäinen tarkastaja on henkilöstön jäsen, hänellä on yksinomainen toimivalta hoitaa tarkastustehtäviä, jotka hän hoitaa täysin itsenäisesti, ja hänellä on henkilöstösääntöjen mukainen ja tämän asetuksen nojalla annettavissa delegoiduissa säädöksissä esitetty vastuu.

119 artikla
Sisäisen tarkastajan vastuu

Sisäinen tarkastaja voidaan saattaa henkilöstösääntöjen alaisena virkamiehenä tai muuna toimihenkilönä vastuuseen toimistaan ainoastaan toimielimen itsensä toimesta tässä artiklassa mainituin edellytyksin.

Toimielin tekee tutkinnan aloittamisesta perustellun päätöksen. Tämä päätös annetaan tiedoksi asianomaiselle. Toimielin voi omalla vastuullaan antaa tutkinnan suorittamisen tehtäväksi yhdelle tai useammalle virkamiehelle, joka kuuluu tai jotka kuuluvat samaan tai ylempään palkkaluokkaan kuin tutkinnan kohteena oleva henkilöstön jäsen. Asianomaista on kuultava tutkinnan aikana.

Tutkintakertomus annetaan tiedoksi asianomaiselle, jonka jälkeen toimielin kuulee häntä kertomuksen johdosta.

Kertomuksen ja kuulemisen perusteella toimielin tekee joko perustellun päätöksen menettelyn lopettamisesta tai henkilöstösääntöjen 22 ja 86 artiklan sekä liitteen IX mukaisen perustellun päätöksen. Kurinpitoseuraamuksia tai taloudellisia seuraamuksia koskevat päätökset annetaan tiedoksi asianomaiselle ja toimitetaan tiedoksi muille toimielimille ja tilintarkastustuomioistuimelle.

Asianomainen voi hakea kyseisiin päätöksiin muutosta Euroopan unionin tuomioistuimelta henkilöstösäännöissä säädetyin edellytyksin.

120 artikla
Muutoksenhaku Euroopan unionin tuomioistuimessa

Rajoittamatta henkilöstösäännöissä säädettyjen muutoksenhakukeinojen käyttämistä, sisäinen tarkastaja voi hakea suoraan Euroopan unionin tuomioistuimelta muutosta mihin tahansa tehtäviensä hoitamista koskevaan päätökseen. Muutosta on haettava tuomioistuimelta kolmen kuukauden kuluessa kalenteripäivästä, jona päätös on annettu tiedoksi.

Muutoksenhakuasia tutkitaan ja asia ratkaistaan Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 91 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

V OSASTO YHTEISET SÄÄNNÖT

1 LUKU SUORAAN, VÄLILLISEEN JA YHTEISTYÖHÖN PERUSTUVAAN TOTEUTUKSEEN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖT

121 artikla

Unionin rahoituksen muodot

1. Unionin rahoitusosuuksilla pyritään edistämään unionin toimintapoliittisten tavoitteiden ja tavoiteltujen tulosten saavuttamista suoran, yhteistyöhön perustuvan ja välillisen toteutuksen yhteydessä, ja ne voivat olla muodoltaan seuraavanlaisia:
 - a) tosiasiallisesti aiheutuneiden avustuskelpoisten kustannusten korvaaminen;
 - b) yksikkökustannukset, jotka kattavat kaikki tai tietyt avustuskelpoiset kustannuserät, jotka on selkeästi yksilöity ennalta soveltamalla kiinteää määrää yksikköä kohti;
 - c) kertakorvaukset, jotka kattavat yleisesti kaikki tai tietyt avustuskelpoiset kustannuserät, jotka on selkeästi yksilöity ennalta;
 - d) kiinteän prosenttimäärän mukainen rahoitus, joka kattaa tietyt avustuskelpoiset kustannuserät, jotka on selkeästi yksilöity ennalta soveltamalla tiettyä prosenttiosuutta;
 - e) rahoitus, joka ei perustu toimien kustannuksiin, vaan
 - i) joko alakohtaisessa lainsäädännössä tai komission päätöksissä säädettyjen ehtojen täyttämiseen tai
 - ii) tulosten saavuttamiseen, mitä mitataan suhteessa aiempiin määriteltyihin välitavoitteisiin tai tulosindikaattoreihin;
 - f) a–e alakohdassa tarkoitettujen rahoitusmuotojen yhdistelmät.

Edellä b, c ja d alakohdassa tarkoitettut unionin rahoitusosuudet vahvistetaan 175 artiklan tai alakohtaisen lainsäädännön mukaisesti. Edellä e alakohdassa tarkoitettut rahoitusosuudet vahvistetaan 175 artiklan, alakohtaisen lainsäädännön tai komission päätöksen mukaisesti.

2. Sopivaa rahoitusmuotoa määritettäessä otetaan mahdollisimman laajasti huomioon mahdollisten saajien edut sekä niiden käyttämät kirjanpitomenetelmät.

122 artikla

Arviointien vastavuoroinen hyödyntäminen

Komissio voi käyttää itse tekemiään tai muiden yhteisöjen, mukaan lukien rahoittajat, tekemiä arviointeja kokonaisuudessaan tai osittain, jos kyseiset arviointit koskevat edellytyksiä, jotka vastaavat tässä asetuksessa säädettyjä, talousarvion eri toteutustapojen soveltamisen edellytyksiä. Tätä varten komissio

edistää kansainvälisesti hyväksytyjen standardien ja parhaiden kansainvälisten käytäntöjen tunnustamista.

123 artikla

Tarkastusten vastavuoroinen hyödyntäminen

Jos riippumaton tarkastaja on tarkastanut unionin rahoitusosuuden käyttöä koskevat talousselvitykset ja -raportit kansainvälisesti hyväksytyjen standardien mukaisesti ja tarkastus tarjoaa kohtuullisen varmuuden, kyseinen tarkastus muodostaa yleisen varmuuden perustan, mistä voidaan tarvittaessa säätää tarkemmin alakohtaisissa säännöissä.

124 artikla

Yhteistyö unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi

1. Unionin rahoitusta saavien henkilöiden ja yhteisöjen on toimittava täydessä yhteistyössä unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi ja myönnettävä rahoituksen saamisen edellytyksenä tarvittavat valtuudet toimivaltaiselle tulojen ja menojen hyväksyjälle, Euroopan petostentorjuntavirastolle ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle sekä tarvittaessa asianomaisille kansallisille viranomaisille, jotta ne voivat käyttää toimivaltaansa kattavasti. Euroopan petostentorjuntaviraston osalta näihin kuuluu oikeus tehdä tutkimuksia, paikalla suoritettavat todentamiset ja tarkastukset mukaan luettuina.
2. Unionin rahoitusta suoran tai välillisen toteutuksen yhteydessä saavien henkilöiden tai yhteisöjen on annettava kirjallinen suostumuksensa 1 kohdassa tarkoitettujen tarvittavien valtuuksien myöntämiseen. Myös unionin varojen hoitamiseen mahdollisesti osallistuvilla kolmansilla osapuolilla on velvollisuus taata kyseisille elimille vastaavat valtuudet.

125 artikla

Varojen siirtäminen tämän asetuksen tai alakohtaisten asetusten mukaisesti perustetuille rahoitusvälineille

Jäsenvaltioille yhteistyöhön perustuvan toteutuksen yhteydessä myönnettyjä varoja voidaan niiden pyynnöstä siirtää tämän asetuksen tai alakohtaisten asetusten mukaisesti perustetuille rahoitusvälineille. Komissio käyttää näitä varoja 61 artiklan 1 kohdan a tai c alakohdan mukaisesti, mahdollisuuksien mukaan asianomaisen jäsenvaltion hyväksi. Jäsenvaltioille yhteistyöhön perustuvan toteutuksen yhteydessä myönnettyjä varoja voidaan niiden pyynnöstä lisäksi käyttää Euroopan strategisten investointien rahaston riskinkantokyvyn vahvistamiseen. Tällöin sovelletaan kyseisen rahaston sääntöjä.

2 LUKU

SUORAAN JA VÄLILLISEEN TOTEUTUKSEEN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖT

1 JAKSO

MENETTELYIHIN JA TOTEUTUKSEEN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖT

126 artikla

Rahoitusta koskevat puitekumppanuudet

1. Komissio voi tehdä rahoitusta koskevia puitekumppanuussopimuksia unionin varoja 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti hoitavien henkilöiden ja yhteisöjen tai avustuksen saajien kanssa tehtävästä pitkäaikaisesta yhteistyöstä. Rahoitusta koskevia puitekumppanuussopimuksia tarkastellaan uudelleen vähintään kerran monivuotisen rahoituskehyskauden aikana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdan c alakohdan soveltamista. Näiden puitekumppanuussopimusten nojalla voidaan allekirjoittaa rahoitusosuus- tai avustussopimuksia.
2. Rahoitusta koskevissa puitekumppanuussopimuksissa esitetään rahoitusyhteistyön muodot ja yhteiset tavoitteet sekä periaatteet, joita sovelletaan tällaiseen yhteistyöhön komission sekä unionin varoja 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti hoitavien henkilöiden ja yhteisöjen tai avustuksen saajien välillä. Näissä sopimuksissa otetaan myös huomioon, missä määrin komissio voi käyttää unionin varoja 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti hoitavien henkilöiden ja yhteisöjen tai avustuksen saajien järjestelmiä ja menettelyjä, mukaan lukien tarkastusmenettelyt.
3. Tarkastusten kustannus-hyötysuhteen optimoimiseksi ja koordinoinnin helpottamiseksi voidaan tehdä tarkastussopimuksia unionin varoja 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti hoitavien henkilöiden ja yhteisöjen tai avustuksen saajien kanssa. Euroopan investointipankin tapauksessa sovelletaan komission ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen kanssa tehtyä kolmikantasopimusta.
4. Erillisavustuksilla täytäntöön pantaviin rahoitusta koskeviin puitekumppanuussopimukseen sovelletaan seuraavaa:
 - a) sopimuksessa esitetään 2 kohdassa säädetyn lisäksi
 - i) kaavailtujen toimien tai työohjelmien luonne;
 - ii) VIII osastossa esitettyjen periaatteiden ja menettelysääntöjen mukaisten erillisavustusten myöntämismenettely;
 - b) rahoitusta koskevan puitekumppanuussopimuksen ja erillisavustusta koskevan sopimuksen määräysten on yhdessä täytettävä 194 artiklassa säädetyt vaatimukset;
 - c) kumppanuuden kesto saa olla enintään neljä vuotta, paitsi asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa;
 - d) rahoitusta koskevaa puitekumppanuussopimusta sovellettaessa noudatetaan avoimuuden ja hakijoiden tasavertaisen kohtelun periaatteita;

- e) rahoitusta koskeva puitekumppanuussopimus rinnastetaan suunnittelun, ennalta julkistamisen ja myöntämismenettelyn osalta avustuksiin.
 - f) tällaiseen kumppanuuteen perustuviin erillisavustuksiin sovelletaan 183 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja jälki-ilmoitusmenettelyjä.
5. Erillisavustuksilla täytäntöön pantavassa rahoitusta koskevassa puitekumppanuussopimuksessa voidaan määrätä, että käytetään avustuksen saajan 2 kohdan mukaisia järjestelmiä ja menettelyjä edellyttäen, että kyseiset järjestelmät ja menettelyt on arvioitu 149 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti. Tässä tapauksessa ei sovelleta 189 artiklan 1 kohdan d alakohtaa. Jos avustuksen saajan 149 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitetuista menettelyistä kolmansien osapuolten rahoittamiseksi on annettu myönteinen arvio, 197 ja 198 artiklaa ei sovelleta.
 6. Erillisavustuksilla täytäntöön pantavien rahoitusta koskevien puitekumppanuussopimusten tapauksessa 191 artiklassa tarkoitettu taloudellisten ja toiminnallisten valmiuksien tarkistus suoritetaan ennen puitekumppanuussopimuksen allekirjoittamista. Komissio voi käyttää muiden rahoittajien toteuttamaa, vastaavan tasoiseen taloudellisten ja toiminnallisten valmiuksien tarkistusta.
 7. Rahoitusosuussopimuksilla täytäntöön pantavien rahoitusta koskevien puitekumppanuussopimusten tapauksessa puitekumppanuussopimuksen ja rahoitusosuussopimuksen määräysten on yhdessä täytettävä 150 artiklan 4 kohdassa ja 124 artiklassa säädetyt vaatimukset.
 8. Komissio pyrkii mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaistamaan raportointivaatimuksensa muiden rahoittajien vaatimusten kanssa.

*127 artikla
Keskeyttäminen, purkaminen ja pienentäminen*

1. Jos ilmenee, että myöntämismenettelyyn on liittynyt sääntöjenvastaisuus tai petos, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä keskeyttää menettelyn ja voi toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, menettelyn peruuttaminen mukaan luettuna. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä ilmoittaa petosepäilyistä välittömästi Euroopan petostentorijuntavirastolle.
2. Jos myöntämisen jälkeen ilmenee, että myöntämismenettelyyn on liittynyt sääntöjenvastaisuus tai petos, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi
 - a) kieltäytyä allekirjoittamasta oikeudellista sitoumusta tai peruuttaa myönnetyn palkinnon;
 - b) keskeyttää maksut;
 - c) keskeyttää oikeudellisen sitoumuksen täyttämisen;
 - d) tarvittaessa purkaa oikeudellisen sitoumuksen kokonaan tai yhden saajan osalta.
3. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi myös keskeyttää maksut tai oikeudellisen sitoumuksen täyttämisen, jos
 - a) ilmenee, että oikeudellisen sitoumuksen täyttämiseen on liittynyt sääntöjenvastaisuus, petos tai velvoitteiden laiminlyönti;

- b) on tarpeen tarkistaa, onko oletettu sääntöjenvastaisuus, petos tai velvoitteiden laiminlyönti todella tapahtunut;
- c) sääntöjenvastaisuus, petos tai velvoitteiden laiminlyönti asettaa kyseenalaiseksi unionin varoja 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti hoitavan yhteisön tai henkilön sisäisen valvonnan järjestelmien luotettavuuden tai vaikuttavuuden taikka tilien perustana olevien toimien laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden.

Jos ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua oletettua sääntöjenvastaisuutta, petosta tai velvoitteiden laiminlyöntiä ei voida näyttää toteen, sitoumuksen täyttämistä tai maksujen suorittamista jatketaan mahdollisimman pian.

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi purkaa oikeudellisen sitoumuksen kokonaan tai yhden saajan osalta ensimmäisen alakohdan a ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

- 4. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden lisäksi pienentää avustuksen, palkinnon tai rahoitusosuussopimuksen mukaisen rahoitusosuuden määrää tai alentaa sopimuksen mukaista hintaa suhteessa sääntöjenvastaisuuden, petoksen tai velvoitteiden laiminlyönnin vakavuuteen, myös silloin kun asianomaista toimintaa ei ole toteutettu lainkaan tai se on toteutettu puutteellisesti, vain osittain tai myöhässä.

Edellä 121 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuna rahoituksen osalta toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi pienentää rahoitusosuutta oikeassa suhteessa siihen, että tulokset on saavutettu puutteellisesti, vain osittain tai myöhässä tai että ehtoja ei ole täytetty.

- 5. Edellä olevaa 2 kohdan b, c ja d alakohtaa ja 3 kohtaa ei sovelleta kilpailun hakijoihin.

128 artikla *Asiakirjojen säilyttäminen*

- 1. Saajien on säilytettävä rahoitusta koskevia tietoja, todistusasiakirjoja, tilastoja ja muita asiakirjoja, myös sähköisiä tietoja ja asiakirjoja, viiden vuoden ajan loppumaksun suorittamisesta tai, jos tällaista maksua ei ole suoritettu, transaktiosta. Jos rahoituksen määrä on enintään 60 000 euroa, säilytysaika on kolme vuotta.
- 2. Oikeudelliseen sitoumukseen tai Euroopan petostentorjuntaviraston tutkimuksiin, joista on ilmoitettu saajalle, liittyviä tarkastuksia, muutoksenhakuja, riita-asioita tai korvausvaatimusten esittämistä koskevia tietoja ja asiakirjoja on säilytettävä, kunnes kyseiset tarkastukset, muutoksenhaut, riita-asiat tai vaatimukset on ratkaistu.
- 3. Tiedot ja asiakirjat on säilytettävä joko alkuperäiskappaleina tai niiden oikeaksi todistettuina jäljennöksinä tai yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä, jolloin ne voivat olla alkuperäisten asiakirjojen sähköisiä versioita tai ainoastaan sähköisessä muodossa olemassa olevia asiakirjoja. Jälkimmäisessä tapauksessa ei edellytetä alkuperäiskappaleita, jos kyseiset asiakirjat täyttävät sovellettavat oikeudelliset edellytykset siten, että niiden katsotaan vastaavan alkuperäiskappaleita ja että niitä voidaan käyttää tarkastuksissa.

129 artikla
Kuulemismenettely ja muutoksenhakukeinot

1. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä varmistaa ennen osallistujan tai saajan oikeuksia vahingoittavan toimenpiteen toteuttamista, että tälle on annettu mahdollisuus esittää huomautuksia.
2. Jos tulojen ja menojen hyväksyjän toimenpide vahingoittaa osallistujan tai saajan oikeuksia, toimenpiteen vahvistavassa asiakirjassa on ilmoitettava käytettävissä olevat hallinnolliset ja/tai oikeudelliset muutoksenhakukeinot toimenpiteen riitauttamiseksi.

130 artikla
Korkotuet ja vakuuspalkkiohyvitykset

1. Korkotukia ja vakuuspalkkiohyvityksiä myönnettäessä on noudatettava X osaston säännöksiä, jos ne on yhdistetty rahoitusvälineiden kanssa yhdeksi toimenpiteeksi.
2. Jos korkotukia ja vakuuspalkkiohyvityksiä ei ole yhdistetty rahoitusvälineiden kanssa yhdeksi toimenpiteeksi, niitä voidaan myöntää VI tai VIII osaston säännösten mukaisesti.

2 JAKSO
VARHAISHAVAINTA- JA POISSULKEMISJÄRJESTELMÄ

131 artikla
Unionin taloudellisten etujen suojaaminen riskien havaitsemisen ja hallinnollisten seuraamusten määräämisen kautta

1. Unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi komissio perustaa osallistujia ja saajia koskevan varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmän ja vastaa sen toiminnasta.

Järjestelmän tavoitteena on helpottaa

- a) sellaisten osallistujien ja saajien varhaista havaitsemista, jotka aiheuttavat unionin taloudellisille eduille riskin;
- b) sellaisten osallistujien ja saajien poissulkemista, jotka ovat jossakin 132 artiklan 1 kohdassa luetelluista poissulkemistilanteista;
- c) taloudellisen seuraamuksen määräämistä saajalle 134 artiklan nojalla.

Varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmää sovelletaan myös

- a) yhteisöihin, joiden valmiuksia ehdokas tai tarjoaja aikoo hyödyntää, ja toimeksisaajan alihankkijoihin;
- b) unionin varoja saaviin henkilöihin ja yhteisöihin, kun talousarviota toteutetaan 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti 150 artiklan 4 kohdan mukaisesti ilmoitettujen tietojen perusteella. Jos rahoitusvälineiden osalta ei ole käytössä sellaisia sääntöjä ja menettelyjä, jotka vastaavat täysin 149 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja sääntöjä ja menettelyjä, lopullisten saajien ja välittäjien on toimitettava unionin varoja 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti hoitavalle henkilölle tai yhteisölle allekirjoitettu, kunnian

ja omantunnon kautta annettu vakuutus, jonka mukaan ne eivät ole missään 132 artiklan 1 kohdan a, b, c ja d alakohdassa tai 137 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuista tai 149 artiklan 4 kohdan mukaisesti toteutetun arvioinnin perusteella vastaavaksi katsottavista tilanteista;

- c) henkilöihin ja yhteisöihin, jotka saavat unionin varoja poikkeuksellisesti 61 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti täytäntöön pantavista rahoitusvälineistä. Lopullisten saajien on toimitettava rahoituksen välittäjille allekirjoitettu, kunnian ja omantunnon kautta annettu vakuutus, jonka mukaan ne eivät ole missään 132 artiklan 1 kohdan a, b, c ja d alakohdassa tai 137 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuista tilanteista;
 - d) osallistujiin tai saajiin, joista talousarviota 62 artiklan mukaisesti toteuttavat yhteisöt ovat antaneet tietoja 138 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti.
2. Varhaista havaitsemista koskevan tiedon ja poissulkemista ja/tai taloudellisen seuraamuksen määräämistä koskevan päätöksen tekee toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä. Tiedot tällaisista päätöksistä rekisteröidään 138 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tietokantaan. Jos tällainen päätös tehdään 132 artiklan 4 kohdan nojalla, tietokantaan rekisteröityihin tietoihin on sisällytettävä 132 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskevat tiedot.
3. Päätös poissulkemisesta tai taloudellisista seuraamuksista voidaan tehdä lainvoimaisen tuomion tai lopullisen hallinnollisen päätöksen perusteella 132 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa tai 139 artiklassa tarkoitettun tutkintaelimen alustavan oikeudellisen arvioinnin perusteella 132 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa kyseisten tilanteiden keskitetyn arvioinnin varmistamiseksi. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on 137 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa hylättävä osallistuja tietystä menettelystä.

132 artikla

Poissulkemisperusteet ja hallinnolliset seuraamukset

1. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on suljettava 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu henkilö tai yhteisö tässä asetuksessa tarkoitettujen ratkaisu- ja myöntämismenettelyjen tai unionin varojen hoitamista koskevan valintamenettelyn ulkopuolelle, jos
- a) kyseinen henkilö tai yhteisö on tehnyt konkurssin, sen osalta on käynnistetty maksukyvyttömyys- tai likvidaatiomenettely, sen varoja hallinnoi selvitysmies tai tuomioistuim, sille on vahvistettu akordi, sen liiketoiminta on keskeytetty tai se on muun vastaavan, unionin tai kansallisiin lakeihin tai määräyksiin perustuvan menettelyn alainen;
 - b) lainvoimaisessa tuomiossa tai lopullisessa hallinnollisessa päätöksessä on todettu, että kyseinen henkilö tai yhteisö on laiminlyönyt velvollisuutensa maksaa veroja tai sosiaaliturvamaksuja sovellettavan lainsäädännön mukaisesti;
 - c) lainvoimaisessa tuomiossa tai lopullisessa hallinnollisessa päätöksessä on todettu, että kyseinen henkilö tai yhteisö on syyllistynyt ammatin harjoittamiseen liittyvään vakavaan virheeseen rikkomalla sovellettavia lakeja tai määräyksiä tai ammattikuntansa eettisiä sääntöjä tai osallistumalla mihin tahansa muuhun virheelliseen toimintaan, joka vahingoittaa sen ammatillista uskottavuutta, jos kyseinen toiminta osoittaa vilpillistä aikomusta tai vakavaa laiminlyöntiä, mukaan lukien erityisesti jokin seuraavista:

- i) väärin tietojen antaminen vilpillisesti tai tuottamuksellisesti, kun näitä tietoja vaaditaan sen tarkistamiseksi, ettei poissulkemisperusteita ole tai että kelpoisuus- tai valintaperusteet täyttyvät, tai oikeudellisen sitoumuksen täyttämiseksi;
 - ii) sopimuksen tekeminen muiden henkilöiden tai yhteisöjen kanssa kilpailun vääristämiseksi;
 - iii) teollis- ja tekijänoikeuksien loukkaaminen;
 - iv) yritys vaikuttaa toimivaltaisten tulojen ja menojen hyväksyjän päätöksentekoon ratkaisu- tai myöntämismenettelyn aikana;
 - v) yritys saada luottamuksellisia tietoja, joiden avulla on mahdollista saada perusteettomia etuja ratkaisu- tai myöntämismenettelyssä;
- d) lainvoimaisessa tuomiossa on todettu, että henkilö tai yhteisö on syyllistynyt johonkin seuraavista:
- i) petos, sellaisena kuin sitä tarkoitetaan 26 päivänä heinäkuuta 1995 annetulla neuvoston säädöksellä³⁷ tehdyn yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamista koskevan yleissopimuksen 1 artiklassa;
 - ii) korruptio, sellaisena kuin se on määritelty 26 päivänä toukokuuta 1997 annetulla neuvoston säädöksellä³⁸ tehdyn, sellaisen lahjonnan torjumista, jossa on osallisena Euroopan yhteisöjen virkamiehiä tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden virkamiehiä, koskevan yleissopimuksen 3 artiklassa ja neuvoston puitepäätöksen 2003/568/YOS³⁹ 2 artiklan 1 kohdassa, sekä korruptio sellaisena kuin se on määritelty sovellettavassa lainsäädännössä;
 - iii) rikollisjärjestön toimintaan osallistuminen, sellaisena kuin se on määritelty neuvoston puitepäätöksen 2008/841/YOS⁴⁰ 2 artiklassa;
 - iv) rahanpesu tai terrorismin rahoitus, sellaisina kuin ne on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY⁴¹ 1 artiklassa;
 - v) terrorismirikokset tai terroritoimintaan liittyvät rikokset, sellaisina kuin ne on määritelty neuvoston puitepäätöksen 2002/475/YOS⁴² 1 ja 3 artiklassa, tai mainitun päätöksen 4 artiklassa tarkoitettu tällaisiin rikoksiin yllyttäminen, avunanto niihin tai niiden yritys;

³⁷ EYVL C 316, 27.11.1995, s. 48.

³⁸ EYVL C 195, 25.6.1997, s. 1.

³⁹ Neuvoston puitepäätös 2003/568/YOS, tehty 22 päivänä heinäkuuta 2003, lahjonnan torjumisesta yksityisellä sektorilla ([EUVL L 192, 31.7.2003, s. 54](#)).

⁴⁰ Neuvoston puitepäätös 2008/841/YOS, tehty 24 päivänä lokakuuta 2008, järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta ([EUVL L 300, 11.11.2008, s. 42](#)).

⁴¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen ([EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15](#)).

⁴² Neuvoston puitepäätös 2002/475/YOS, tehty 13 päivänä kesäkuuta 2002, terrorismin torjumisesta ([EYVL L 164, 22.6.2002, s. 3](#)).

- vi) lapsityövoiman käyttö tai muut ihmiskaupan muodot, sellaisina kuin ne on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/36/EU⁴³ 2 artiklassa;
 - e) henkilön tai yhteisön toiminnassa on ollut merkittäviä puutteita talousarviosta rahoitetun oikeudellisen sitoumuksen noudattamiseen liittyvien keskeisten velvoitteiden täyttämiseksi;
 - f) lainvoimaisessa tuomiossa tai lopullisessa hallinnollisessa päätöksessä on todettu, että henkilö tai yhteisö on syyllistynyt neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95⁴⁴ 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun väärinkäyttöön.
2. Jos lainvoimaista tuomiota ei ole annettu tai tapauksen mukaan lopullista hallinnollista päätöstä ei ole tehty 1 kohdan c, d ja f alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tai jos on kyse 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua tapauksesta, toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on suljettava 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu henkilö tai yhteisö menettelyn ulkopuolelle mainituissa alakohdissa tarkoitettua toiminnan alustavan oikeudellisen arvioinnin perusteella ottaen huomioon 139 artiklassa tarkoitettua tutkintaelimen suosituksesta todetut tosiseikat tai siihen sisältyvät muut havainnot.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu alustava arviointi ei vaikuta arvioon, jonka jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tekevät kansallisen lainsäädännön nojalla asianomaisen, 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua henkilön tai yhteisön toiminnasta. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on tarkasteltava uudelleen päätöstään 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua henkilön tai yhteisön poissulkemisesta ja/tai taloudellisen seuraamuksen määräämisestä saajalle viipymättä sen jälkeen, kun lainvoimainen tuomio tai lopullinen hallinnollinen päätös on annettu tiedoksi. Jos lainvoimaisessa tuomiossa tai lopullisessa hallinnollisessa päätöksessä ei vahvisteta poissulkemisen kestoa, toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on vahvistettava kesto todettujen tosiseikkojen ja havaintojen perusteella ja ottaen huomioon 139 artiklassa tarkoitettua tutkintaelimen suosituksen.

Jos kyseisessä lainvoimaisessa tuomiossa tai lopullisessa hallinnollisessa päätöksessä todetaan, ettei 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu henkilö tai yhteisö ole syyllistynyt alustavan oikeudellisen arvioinnin piiriin kuuluvaan toimintaan, jonka perusteella se olisi suljettu menettelyn ulkopuolelle, toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on viipymättä saatettava poissulkeminen päätökseen ja/tai tarvittaessa palautettava mahdollisesti määrätty taloudellinen seuraamus.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tosiseikat ja havainnot käsittävät erityisesti seuraavaa:

- a) tosiseikat, jotka on havaittu Euroopan tilintarkastustuomioistuimen, Euroopan petostentorjuntaviraston tai sisäisen tarkastuksen suorittaman tarkastuksen taikka tutkinnan tai tulojen ja menojen hyväksyjän vastuulla suoritettavan muun tarkastuksen, tilintarkastuksen tai valvonnan yhteydessä;

⁴³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/36/EU, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2011, ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2002/629/YOS korvaamisesta ([EUVL L 101, 15.4.2011, s. 1](#)).

⁴⁴ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95, annettu 18 päivänä joulukuuta 1995, Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta ([EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1](#)).

- b) muut kuin lopulliset hallinnolliset päätökset, joihin voi sisältyä ammattietiikkaa koskevien normien noudattamisen varmistamisesta vastaavan toimivaltaisen valvontaelimen toteuttamia kurinpitotoimia;
 - c) unionin varoja 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti hoitavien yhteisöjen ja henkilöiden tai unionin talousarviota 62 artiklan mukaisesti toteuttavien yhteisöjen päätökset;
 - d) komission päätökset unionin kilpailusääntöjen rikkomisista tai toimivaltaisen kansallisen viranomaisen päätökset unionin tai kansallisen kilpailuoikeuden rikkomisista.
3. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän 131–138 artiklan nojalla tekemä päätös tai tapauksen mukaan 139 artiklassa tarkoitetun tutkintaelimen suositus on tehtävä suhteellisuusperiaatetta noudattaen ja erityisesti ottaen huomioon seuraavat näkökohdat:
- a) tilanteen vakavuus, mukaan lukien vaikutukset unionin taloudellisiin etuihin ja julkisuuskuvaan;
 - b) kyseisestä toiminnasta kulunut aika;
 - c) toiminnan kesto ja toistuminen;
 - d) toiminnan tahallisuus tai tuottamuksellisuuden aste;
 - e) kyseessä olevan määrän rajallisuus tämän artiklan 1 kohdan b alakohtaa sovellettaessa;
 - f) mahdolliset muut lieventävät seikat, kuten 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön tekemä yhteistyö asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa ja sen antama panos tutkintaan toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän näkemyksen mukaan tai 133 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun poissulkemistilannetta koskevan ilmoituksen antaminen.
4. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on suljettava 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu henkilö tai yhteisö menettelyn ulkopuolelle, jos
- a) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka on 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsen tai joka käyttää edustus-, päätös- tai valvontavaltaa tällaisen henkilön tai yhteisön osalta, on yhdessä tai useammassa 1 kohdan c–f alakohdassa tarkoitetuista tilanteista;
 - b) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka on kyseisen 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön veloista rajoittamattomassa vastuussa, on yhdessä tai useammassa 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetuista tilanteista;
 - c) luonnollinen henkilö, joka on olennaisessa asemassa oikeudellisen sitoumuksen tekemisen tai täyttämisen kannalta, on yhdessä tai useammassa 1 kohdan c–f alakohdassa tarkoitetuista tilanteista.
5. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa sulkea 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön väliaikaisesti menettelyn ulkopuolelle ilman 139 artiklassa tarkoitetun tutkintaelimen ennalta antamaa suositusta, jos kyseisen henkilön tai yhteisön osallistuminen ratkaisu- tai myöntämismenettelyyn tai niiden valitseminen hoitamaan unionin varoja muodostaisi vakavan ja välittömän uhan unionin taloudellisille eduille. Tällöin toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on

välittömästi saatettava asia tutkintaelimen käsiteltäväksi ja tehtävä lopullinen päätös viimeistään 14 päivän kuluttua siitä, kun se on vastaanottanut tutkintaelimen suosituksen.

6. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä, joka ottaa tapauksen mukaan huomioon 139 artiklassa tarkoitetun tutkintaelimen suosituksen, ei saa sulkea 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua henkilöä tai yhteisöä ratkaisuihin tai myöntämismenettelyyn tai unionin varojen hoitamista koskevan valintamenettelyn ulkopuolelle, jos
- henkilö tai yhteisö on toteuttanut 7 kohdassa määritettyjä korjaavia toimenpiteitä, jotka riittävät osoittamaan sen luotettavuuden. Tätä alakohtaa ei sovelleta tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa;
 - on välttämätöntä varmistaa toiminnan jatkuvuus rajallisen ajan ja ennen 7 kohdassa määritettyjen korjaavien toimenpiteiden hyväksymistä;
 - tällainen poissulkeminen olisi kohtuutonta tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen perusteiden nojalla.

Lisäksi tämän artiklan 1 kohdan a alakohtaa ei sovelleta tapauksiin, joissa tavaroita hankitaan erityisen edullisin ehdoin joko liiketoimintaansa lopettavalta toimittajalta tai maksukyvyttömyys- tai likvidaatiomenettelyyn, akordin tai muun vastaavan, EU:n tai kansallisten lakien tai määräysten mukaisen menettelyn selvittäjältä.

Tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua henkilöä tai yhteisöä ei suljeta menettelyn ulkopuolelle, toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on täsmennettävä syyt tähän ja ilmoitettava ne 139 artiklassa tarkoitettulle tutkintaelimelle.

7. Edellä 6 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin, joilla korjataan poissulkemistilanne, voi sisältyä erityisesti seuraavia toimenpiteitä:
- toimenpiteet poissulkemiseen johtaneiden tilanteiden alkusyyntunnistamiseksi ja 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön asianomaisen liike- tai muun toiminta-alan puitteissa toteutettavat konkreettiset tekniset, organisatoriset ja henkilöstöhallinnon toimenpiteet, jotka ovat omiaan korjaamaan virheellisen toiminnan ja estämään sen toistumisen;
 - näyttö siitä, että 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu henkilö tai yhteisö on toteuttanut toimenpiteitä sen vahingon tai haitan hyvittämiseksi tai korvaamiseksi, jota poissulkemistilanteen taustalla olevat tosiseikat ovat aiheuttaneet unionin taloudellisille eduille;
 - näyttö siitä, että 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu henkilö tai yhteisö on maksanut toimivaltaisen viranomaisen sille määräämän sakon tai 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut verot tai sosiaaliturvamaksut taikka huolehtinut kyseisen sakon tai kyseisten verojen tai sosiaaliturvamaksujen maksamisesta.
8. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän, joka ottaa tapauksen mukaan huomioon 139 artiklassa tarkoitetun tutkintaelimen tarkistetun suosituksen, on viipymättä tarkistettava 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua henkilöä tai yhteisöä ulkopuolelle sulkemisesta koskevaa päätöstään viran puolesta tai kyseisen henkilön tai yhteisön pyynnöstä, jos tämä on toteuttanut korjaavia toimenpiteitä, jotka riittävät osoittamaan sen luotettavuuden, tai jos kyseinen henkilö

tai yhteisö on esittänyt uusia tosiseikkoja, jotka osoittavat, ettei se ole enää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa poissulkemistilanteessa.

133 artikla

Ilmoitus ja todisteet siitä, ettei henkilö tai yhteisö ole poissulkemista edellyttävässä tilanteessa

1. Osallistujan on ilmoitettava, onko se jossakin 132 artiklan 1 kohdassa tai 137 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tilanteista ja tarvittaessa onko se toteuttanut 132 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja korjaavia toimenpiteitä.

Ehdokkaan tai tarjoajan on annettava samanlainen alihankkijan tai sellaisen muun yhteisön allekirjoittama ilmoitus, jonka valmiuksia se aikoo hyödyntää. Jos yhteisö, jonka valmiuksia ehdokas tai tarjoaja aikoo hyödyntää, tai toimeksisaajan alihankkija on poissulkemiseen johtavassa tilanteessa, toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on vaadittava, että ehdokas tai tarjoaja korvaa kyseisen yhteisön tai alihankkijan.

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä ei saa vaatia tällaista ilmoitusta, jos se on jo annettu jonkin toisen ratkaisu- tai myöntämismenettelyn yhteydessä edellyttäen, että tilanne ei ole muuttunut ja että ilmoituksen antamisesta on kulunut enintään vuosi.

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi luopua ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisista vaatimuksista, jos sopimusten arvo on liitteessä määritellyn mukaan erittäin vähäinen.

2. Osallistujan, yhteisön, jonka valmiuksia ehdokas tai tarjoaja aikoo hyödyntää, tai tällaisen ehdokkaan tai tarjoajan alihankkijan on toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän pyynnöstä, kun tämä on tarpeen menettelyn asianmukaisen kulun varmistamiseksi, toimitettava
 - a) asianmukaiset todisteet siitä, ettei se ole missään 132 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista poissulkemistilanteista;
 - b) tiedot luonnollisista tai oikeushenkilöistä, jotka ovat kyseisen osallistujan hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäseniä tai jotka käyttävät edustus-, päätös- tai valvontavaltaa tämän osallistujan osalta, ja asianmukaiset todisteet siitä, että yksi tai useampi näistä henkilöistä ei ole missään 132 artiklan 1 kohdan c–f alakohdassa tarkoitetuista poissulkemistilanteista;
 - c) asianmukaiset todisteet siitä, että kyseisen osallistujan veloista rajoittamattomassa vastuussa olevat luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt eivät ole 132 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetussa poissulkemistilanteessa.

3. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi siitä, ettei 2 kohdassa tarkoitettu osallistuja tai yhteisö ole missään 132 artiklan 1 kohdan a, c, d tai f alakohdassa tarkoitetuista tilanteista, äskettäin annettu rikosrekisteriote tai sen puuttuessa osallistujan tai yhteisön sijoittautumisvaltion oikeus- tai hallintoviranomaisen äskettäin antama vastaava asiakirja, joka osoittaa edellä tarkoitettujen vaatimusten täyttymisen.

Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi siitä, ettei 2 kohdassa tarkoitettu osallistuja tai yhteisö ole 132 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetussa tilanteessa, kyseisen valtion toimivaltaisen viranomaisen äskettäin antama todistus. Jos edellä tarkoitetussa valtiossa ei anneta tällaista todistusta, osallistuja voi toimittaa oikeusviranomaiselle tai notaarille annetun valaehtoisen vakuutuksen tai tällaisen puuttuessa sijoittautumisvaltionsa hallintoviranomaiselle tai asiassa toimivaltaiselle toimialaansa edustavalle järjestölle annetun virallisen vakuutuksen.

4. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä ei saa vaatia 2 kohdassa tarkoitettulta osallistujalta tai yhteisöltä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja asiakirjatodisteita,
 - a) jos se voi tutustua niihin maksutta kansallisessa tietokannassa;
 - b) jos tällaiset todisteet on jo toimitettu sille toisen menettelyn yhteydessä ja jos asiakirjat ovat edelleen voimassa ja niiden antamisesta on kulunut enintään vuosi;
 - c) jos tällaisten todisteiden toimittaminen on käytännössä mahdotonta toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän hyväksymästä syystä.
5. Edellä olevaa 1–4 kohtaa ei sovelleta henkilöihin tai yhteisöihin, jotka hoitavat unionin varoja 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, eikä 69 ja 70 artiklassa tarkoitettuihin elimiin.

134 artikla
Taloudelliset seuraamukset

1. Ennaltaehkäisevän vaikutuksen varmistamiseksi toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi ottaen tarvittaessa huomioon 139 artiklassa tarkoitettun tutkintaelimen antaman suosituksen määrätä taloudellisen seuraamuksen saajalle, jonka kanssa on tehty oikeudellinen sitoumus ja joka on jossakin 132 artiklan 1 kohdan c, d, e tai f alakohdassa tarkoitetuista tilanteista.

Taloudellinen seuraamus voidaan määrätä 132 artiklan 1 kohdan c, d, e ja f alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa vaihtoehtona saajan poissulkemista koskevalle päätökselle, jos poissulkeminen olisi 132 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen perusteiden nojalla kohtuutonta.

Taloudellinen seuraamus voidaan määrätä 132 artiklan 1 kohdan c, d, e ja f alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa poissulkemisen lisäksi, jos poissulkeminen on tarpeen unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi, koska saaja on omaksunut järjestelmällisen ja toistuvan toimintatavan aikomuksenaan saada perusteettomasti unionin varoja.

2. Taloudellisen seuraamuksen määrä voi olla enintään 10 prosenttia sopimuksen kokonaisarvosta. Jos avustussopimus on allekirjoitettu useamman kuin yhden saajan kanssa, taloudellisen seuraamuksen määrä voi olla enintään 10 prosenttia avustuksen määrästä, johon asianomaisella saajalla on oikeus avustussopimuksen mukaisesti.

135 artikla
Poissulkemisen kesto ja vanhentumisaika

1. Poissulkemisen kesto ei saa ylittää mitään seuraavista:
 - a) lainvoimaisessa tuomiossa tai jäsenvaltion lopullisessa hallinnollisessa päätöksessä mahdollisesti määrätty kesto;
 - b) viisi vuotta 132 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa;
 - c) kolme vuotta 132 artiklan 1 kohdan c, e ja f alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

Poissulkeminen kestää niin kauan kuin 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu henkilö tai yhteisö on jossakin 132 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista tilanteista.

2. Edellä 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön poissulkemista ja/tai tälle määrättäviä taloudellisia seuraamuksia koskeva vanhentumisaika on viisi vuotta laskettuna jostakin seuraavista:

- a) 132 kohdan 1 kohdan b, c, d ja e alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa päivä, jolloin poissulkemisen aiheuttanut toiminta tapahtui, tai, jos on kyse jatkuvista tai toistuvista teoista, päivä, jolloin toiminta päättyi;
- b) 132 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kansallisen tuomioistuimen lainvoimaisen tuomion tai lopullisen hallinnollisen päätöksen päivämäärä.

Vanhentumisajan keskeyttää kansallisen viranomaisen, komission, Euroopan petostentorjuntaviraston, 139 artiklassa tarkoitetun tutkintaelimen tai muun talousarvion toteuttamiseen osallistuvan yhteisön toimi, joka liittyy tutkintaan tai oikeudelliseen menettelyyn ja joka on annettu tiedoksi 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle henkilölle tai yhteisölle. Uusi vanhentumisaika alkaa kulua keskeytystä seuraavasta päivästä.

Edellä olevan 132 artiklan 1 kohdan f alakohdan soveltamiseksi 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön poissulkemisen ja/tai saajalle määrättävien taloudellisten seuraamusten vanhentumisaikaan sovelletaan asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 3 artiklan säännöksiä.

Jos 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön toiminnan katsotaan täyttävän useita 132 artiklan 1 kohdassa luetelluista perusteista, sovelletaan vakavimman perusteen vanhentumisaikaa.

136 artikla

Poissulkemista ja taloudellisia seuraamuksia koskevien tietojen julkaiseminen

1. Jos on tarpeen vahvistaa poissulkemisen ja/tai taloudellisen seuraamuksen ennaltaehkäisevää vaikutusta, komissio julkaisee internetsivustollaan seuraavat poissulkemiseen ja tarvittaessa, kun kyse on 132 artiklan 1 kohdan c, d, e ja f alakohdassa tarkoitetuista tapauksista, taloudelliseen seuraamukseen liittyvät tiedot, jollei toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän päätöksestä muuta johdu:

- a) asianomaisen, 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön nimi;
- b) poissulkemistilanne;
- c) poissulkemisen kesto ja/tai taloudellisen seuraamuksen määrä.

Silloin kun päätös poissulkemisesta ja/tai taloudellisesta seuraamuksesta on tehty 132 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun alustavan arvioinnin perusteella, julkaisemisen yhteydessä on mainittava, että lainvoimaista tuomiota ei ole annettu tai tapauksen mukaan lopullista hallinnollista päätöstä ei ole tehty. Tällöin tiedot mahdollisista muutoksenhauista, niiden vaiheesta ja lopputuloksista sekä mahdollinen toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän tarkistettu päätös on julkaistava viipymättä. Jos on määrätty taloudellinen seuraamus, julkaisemisen yhteydessä on mainittava myös, onko seuraamus suoritettu.

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä tekee päätöksen tietojen julkaisemisesta joko sen jälkeen, kun lainvoimainen tuomio on annettu tai lopullinen hallinnollinen päätös on tehty, tai sen jälkeen, kun 139 artiklassa tarkoitettu tutkintaelimen suositus on annettu. Julkaisemispäätös

tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun se on annettu tiedoksi 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle henkilölle tai yhteisölle.

Julkaistut tiedot on poistettava heti kun poissulkeminen on päättynyt. Taloudellisesta seuraamuksesta julkaistut tiedot on poistettava kuuden kuukauden kuluttua seuraamuksen suorittamisesta.

Kun kyse on henkilötiedoista, toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti ilmoitettava 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle henkilölle tai yhteisölle, mitkä ovat sille sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaan kuuluvat oikeudet ja millaisia menettelyjä on käytettävissä näiden oikeuksien hyödyntämiseen.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei saa julkaista missään seuraavista tapauksista:
 - a) kun on tarpeen säilyttää tutkinnan tai kansallisen oikeudellisen menettelyn luottamuksellisuus;
 - b) kun julkaiseminen aiheuttaisi kohtuutonta vahinkoa asianomaiselle 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle henkilölle tai yhteisölle tai olisi muuten kohtuutonta 132 artiklan 3 kohdassa vahvistetut oikeasuhteisuutta koskevat perusteet ja taloudellisen seuraamuksen määrä huomioon ottaen;
 - c) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, ellei henkilötietojen julkaiseminen ole poikkeuksellisesti perusteltua muun muassa toiminnan vakavuuden tai siitä unionin taloudellisille eduille koituvien vaikutusten vuoksi. Tällaisissa tapauksissa tietojen julkaisemispäätöksessä on otettava asianmukaisesti huomioon oikeus yksityisyyteen ja muut asetuksessa (EY) N:o 45/2001 säädetyt oikeudet.

137 artikla

Hylkääminen tietyn ratkaisu- tai myöntämismenettelyn yhteydessä

1. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on hylättävä ratkaisu- tai myöntämismenettelystä osallistuja, joka on
 - a) 132 artiklan mukaisesti todetussa poissulkemistilanteessa;
 - b) antanut vääriä tietoja ilmoittaessaan menettelyyn osallistumista varten vaadittuja tietoja tai ei ole toimittanut vaadittuja tietoja;
 - c) aikaisemmin osallistunut ratkaisu- tai myöntämismenettelyssä käytettävien asiakirjojen laatimiseen, jos tämä merkitsee sellaista tasapuolisen kohtelun periaatteen rikkomista, mukaan lukien kilpailun vääristyminen, jota ei voida korjata muulla keinoin.

Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on toimitettava muille ratkaisu- tai myöntämismenettelyn osallistujille sellaiset keskeiset tiedot, joita on vaihdettu osallistujan osallistuessa ratkaisu- tai myöntämismenettelyn valmisteluun c alakohdassa tarkoitettulla tavalla tai jotka ovat tulosta tällaisesta osallistumisesta. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on vahvistettava riittävät määräajat tarjousten tai hakemusten vastaanottamiselle. Ennen edellä tarkoitettua hylkäämistä osallistujalle on annettava tilaisuus osoittaa, ettei se seikka, että se on osallistunut ratkaisu- tai myöntämismenettelyn valmisteluun, riko tasapuolisen kohtelun periaatetta.

2. Sovelletaan 129 artiklan 1 kohtaa, ellei hylkäämistä ole perusteltu 1 kohdan a alakohdan mukaisesti osallistujaa koskevalla poissulkemispäätöksellä sen jälkeen, kun tämän esittämät huomautukset on käsitelty.

138 artikla
Varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmä

1. Edellä 131 artiklassa tarkoitetun varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmän puitteissa vaihdettavat tiedot on keskitettävä komission perustamaan tietokantaan, jäljempänä 'tietokanta', ja tietoja hallinnoitaessa on kunnioitettava oikeutta yksityisyyteen ja muita asetuksessa (EY) N:o 45/2001 säädettyjä oikeuksia.

Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on tallennettava varhaiseen havaitsemiseen, poissulkemiseen ja/tai taloudellisiin seuraamuksiin liittyviä tapauksia koskevat tiedot tietokantaan sen jälkeen, kun se on ilmoittanut tästä asianomaiselle 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle henkilölle tai yhteisölle. Ilmoittamista voidaan poikkeuksellisesti lykätä, jos on huomattavan tärkeä ja perusteltu syy säilyttää tutkinnan tai kansallisen oikeudellisen menettelyn luottamuksellisuus, niin kauan kuin tällainen syy luottamuksellisuuden säilyttämiseksi on olemassa.

Asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti kaikilla varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmän piiriin kuuluvilla, 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla henkilöillä tai yhteisöillä on oikeus komissiolle esittämästään pyynnöstä saada tietoja tietokantaan tallennetuista tiedoista.

Tietokantaan sisältyvät tiedot on tarvittaessa saatettava ajan tasalle, jos niitä on oikaistu tai muutettu tai jos ne on poistettu. Tiedot saa julkaista ainoastaan 136 artiklan mukaisesti.

2. Tämän asetuksen 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmän on perustuttava 132 artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin, joita toimittavat komissiolle erityisesti seuraavat tahot:
- a) Euroopan petostentorjuntavirasto Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013⁴⁵ mukaisesti, kun Euroopan petostentorjuntaviraston valmistuneessa tai meneillään olevassa tutkimuksessa ilmenee, että voi olla aiheellista toteuttaa turvaamistoimenpiteitä tai -toimia unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi, ottaen asianmukaisesti huomioon menettelyllisten ja perusoikeuksien kunnioittaminen sekä väärinkäytösten paljastajien suojeleminen;
 - b) komission, komission perustaman unionin toimiston tai toimeenpanoviraston tulojen ja menojen hyväksyjä;
 - c) toimielin tai muu kuin tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettu unionin toimisto tai virasto taikka sellainen elin tai henkilö, jolle on annettu tehtäväksi toteuttaa yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia;
 - d) talousarviota 62 artiklan mukaisesti toteuttavat yhteisöt, kun on kyse todetusta petoksesta ja/tai sääntöjenvastaisuudesta ja niiden seurannasta, jos sitä edellytetään alakohtaisissa säännöissä;

⁴⁵ EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1.

- e) unionin varoja 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti hoitavat yhteisöt tai henkilöt, kun on kyse todetusta petoksesta ja/tai sääntöjenvastaisuudesta ja niiden seurannasta.
3. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa tiedot on toimitettava alakohtaisten sääntöjen mukaisesti, tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettaviin tietoihin on sisällytettävä
- a) asianomaisen yhteisön tai henkilön tunnistetiedot;
- b) yhteenveto todetuista riskeistä tai asiaan liittyvistä tosiseikoista;
- c) tiedot, jotka voisivat auttaa tulojen ja menojen hyväksyjää suorittamaan tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetun tarkistuksen tai tekemään 132 artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun poissulkemispäätöksen taikka 134 artiklassa tarkoitetun taloudellisen seuraamuksen määräämistä koskevan päätöksen;
- d) tapauksen mukaan erityistoimenpiteet, jotka ovat tarpeen toimitettavien tietojen luottamuksellisuuden varmistamiseksi, mukaan lukien tutkinnan tai kansallisen oikeudellisen menettelyn suojaamiseen tarkoitetut todisteiden säilyttämistä koskevat toimenpiteet.
4. Komissio toimittaa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedot viipymättä komission ja sen toimeenpanovirastojen sekä kaikkien muiden toimielinten, elinten ja unionin toimistojen ja virastojen tulojen ja menojen hyväksyjille 1 kohdassa tarkoitetun tietokannan välityksellä, jotta nämä voivat suorittaa aiheelliset tarkistukset meneillään olevien ratkaisu- ja myöntämismenettelyjensä ja voimassa olevien oikeudellisten sitoumustensa osalta.
- Suorittaessaan tätä tarkistusta toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä käyttää 73 artiklassa hänelle annettua toimivaltaa eikä hän saa ylittää sitä, mitä on määrätty ratkaisu- ja myöntämismenettelyn ehdoissa ja sopimuksissa.
- Varhaiseen havaitsemiseen liittyvien, 3 kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen säilytysaika on enintään yksi vuosi. Jos toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä tuona aikana pyytää tutkintaelintä antamaan suosituksen poissulkemiseen tai taloudelliseen seuraamukseen liittyvässä tapauksessa, säilytysaikaa voidaan jatkaa siihen saakka, kun toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä on tehnyt päätöksen.
5. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi päättää poissulkemisesta ja/tai taloudellisen seuraamuksen määräämisestä sekä asiaan liittyvien tietojen julkaisemisesta vasta saatuaan tutkintaelimen suosituksen, kun kyseinen päätös perustuu 132 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun alustavaan arviointiin.
6. Komissio myöntää kaikille talousarvion toteuttamiseen 61 artiklan mukaisesti osallistuville yhteisöille oikeuden tutustua 132 artiklan nojalla tehtyjä poissulkemispäätöksiä koskeviin tietoihin, jotta ne voivat tarkistaa, onko järjestelmässä poissulkemisia, ja ottaa kyseiset tiedot omalla vastuullaan asianmukaisesti huomioon, kun ne tekevät talousarvion toteuttamiseen liittyviä sopimuksia.
7. Komissio antaa osana vuotuista selvitystä, jonka se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle SEUT-sopimuksen 325 artiklan 5 kohdan mukaisesti, yhteenvetotiedot päätöksistä, jotka tulojen ja menojen hyväksyjät ovat tehneet 131–138 artiklan nojalla. Tässä selvityksessä annetaan myös lisätietoja päätöksistä, joita tulojen ja menojen hyväksyjät ovat tehneet 132 artiklan 6 kohdan b alakohdan ja 136 artiklan 2 kohdan nojalla, sekä tulojen ja menojen

hyväksyjän 139 artiklan 6 kohdan viimeisen alakohdan nojalla tekemistä päätöksistä poiketa tutkintaelimen suosituksesta.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja annettaessa otetaan asianmukaisesti huomioon luottamuksellisuutta koskevat vaatimukset erityisesti siten, että niiden perusteella ei voida tunnistaa asianomaista 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua henkilöä tai yhteisöä.

139 artikla
Tutkintaelin

1. Tutkintaelin kutsutaan koolle minkä tahansa toimielimen tulojen ja menojen hyväksyjän tai unionin elimen, unionin viraston tai sellaisen elimen tai henkilön pyynnöstä, jolle on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia.
2. Tutkintaelin koostuu
 - a) komission nimittämästä riippumattomasta pysyvästä korkea-arvoisesta puheenjohtajasta;
 - b) järjestelmästä vastaavan komission kahdesta pysyvästä edustajasta, jotka esittävät yhteisen kannan; ja
 - c) yhdestä pyynnön esittäneen tulojen ja menojen hyväksyjän edustajasta.

Tutkintaelimen kokoonpanossa on varmistettava asianmukainen oikeudellinen ja tekninen asiantuntemus. Tutkintaelintä avustaa pysyvä sihteeristö, josta komissio vastaa ja joka huolehtii tutkintaelimen päivittäisestä hallinnosta.

3. Puheenjohtaja valitaan tilintarkastustuomioistuimen tai unionin tuomioistuimen entisten jäsenten tai jossakin muussa unionin toimielimessä kuin komissiossa vähintään pääjohtajatasolla työskennelleiden entisten virkamiesten keskuudesta. Puheenjohtaja valitaan henkilökohtaisten ominaisuuksien, ammatillisen pätevyyden, laajan oikeus- ja talousalan kokemuksen sekä todistetun pätevyyden, riippumattomuuden ja ammatillisen luotettavuuden perusteella. Puheenjohtajan toimikausi on viisi vuotta, eikä samaa henkilöä voida nimetä uudeksi toimikaudeksi. Puheenjohtaja nimetään Euroopan unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 5 artiklassa tarkoitetuksi erityisneuvonantajaksi. Tutkintaelimen puheenjohtaja johtaa kaikkia tutkintaelimen kokouksia. Hän hoitaa tehtävänsä riippumattomasti. Hänellä ei saa olla tutkintaelimen puheenjohtajan tehtävien ja muiden virkatehtävien välisiä eturistiriitoja.
4. Komissio vahvistaa tutkintaelimen työjärjestyksen.
5. Suosituksensa antamiseen asti tutkintaelin kunnioittaa asianomaisen, 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön oikeutta esittää huomautuksia 132 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista tosiseikoista tai havainnoista ja alustavasta oikeudellisesta arvioinnista. Mahdollisuutta esittää huomautuksia voidaan poikkeuksellisesti lykätä, jos on huomattavan tärkeä ja perusteltu syy säilyttää tutkinnan tai kansallisen oikeudellisen menettelyn luottamuksellisuus, niin kauan kuin tällainen syy on olemassa.
6. Tutkintaelimen suositus poissulkemisesta ja/tai taloudellisen seuraamuksen määräämisestä sisältää tapauksen mukaan seuraavat tiedot:

- a) 132 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tosiseikat tai havainnot ja niiden alustava oikeudellinen arviointi;
- b) arvio tarpeesta määrätä taloudellinen seuraamus ja seuraamuksen määrä;
- c) arvio tarpeesta sulkea asianomainen, 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu henkilö tai yhteisö menettelyn ulkopuolelle ja poissulkemisen ehdotettu kesto;
- d) arvio tarpeesta julkaista tiedot 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta henkilöstä tai yhteisöstä, joka on suljettu menettelyn ulkopuolelle ja/tai jolle on määrätty taloudellinen seuraamus;
- e) arvio 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön mahdollisesti toteuttamista korjaavista toimenpiteistä.

Kun toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä aikoo tehdä tutkintaelimen suosittelemaa päätöstä jyrkemmän päätöksen, sen on varmistettava, että päätöstä tehtäessä otetaan asianmukaisesti huomioon oikeus tulla kuulluksi ja henkilötietojen suoja koskevat säännöt.

Kun toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä päättää poiketa tutkintaelimen suosituksesta, sen on perusteltava päätöksensä tutkintaelimelle.

- 7. Tutkintaelin tarkistaa suositustaan poissulkemisen keston aikana toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän pyynnöstä 132 artiklan 8 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tai sen jälkeen, kun poissulkemisperusteet määrittävä lainvoimainen tuomio tai lopullinen hallinnollinen päätös on annettu tiedoksi, jos poissulkemisen kesto ei vahvisteta kyseisessä tuomiossa tai päätöksessä 132 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.
- 8. Tutkintaelin antaa tarkistetun suosituksensa viipymättä tiedoksi pyynnön esittäneelle tulojen ja menojen hyväksyjälle, minkä jälkeen tulojen ja menojen hyväksyjän on tarkasteltava päätöstään uudelleen.
- 9. Euroopan unionin tuomioistuimella on täysi harkintavalta sen päätöksen uudelleentarkastelun osalta, jolla tulojen ja menojen hyväksyjä sulkee 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun henkilön tai yhteisön menettelyn ulkopuolelle ja/tai määrää saajalle taloudellisen seuraamuksen, mukaan lukien poissulkemisen peruuttaminen tai sen keston lyhentäminen tai pidentäminen ja/tai määrätyn taloudellisen seuraamuksen peruuttaminen, lieventäminen tai tiukentaminen. Kun toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä päättää poissulkemisesta tai taloudellisen seuraamuksen määräämisestä tutkintaelimen suosituksen perusteella, neuvoston asetuksen (EY) N:o 58/2003 22 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta.

140 artikla

Yhteiseen tutkimuskeskukseen sovellettavat poikkeukset

Edellä olevaa 131–139 artiklaa ei sovelleta Yhteiseen tutkimuskeskukseen.

3 JAKSO

TIETOJENKÄSITTELYJÄRJESTELMÄT JA SÄHKÖINEN HALLINTO

141 artikla

Tapahtumien sähköinen hallinnointi

1. Kun tulo- ja menotapahtumia tai asiakirjojen vaihtoa hallinnoidaan tietojenkäsittelyjärjestelmillä, allekirjoitukset voidaan tehdä sähköisellä menettelyllä, jossa allekirjoittajan henkilöllisyys voidaan todentaa riittävästi. Tällaisista tietojenkäsittelyjärjestelmistä on oltava käytettävissä kattava ja ajantasainen kuvaus, jossa määritellään, mitä kukin tietokenttä sisältää ja miten kukin yksittäinen tapahtuma käsitellään, ja selitetään yksityiskohtaisesti, miten järjestelmässä taataan, että jokaista tapahtumaa voidaan seurata kirjausketjun loppuun saakka.
2. Asiakirjoja voidaan siirtää toimielinten ja jäsenvaltioiden välillä sähköisesti edellyttäen, että ne ovat sopineet asiasta etukäteen.

142 artikla

Sähköinen hallinto

1. Toimielimet, toimeenpanovirastot sekä 69 ja 70 artiklassa tarkoitetut elimet määrittelevät yhteiset säännöt, joita ne soveltavat sähköiseen tietojenvaihtoon osallistujien kanssa. Erityisesti ne kehittävät parhaansa mukaan ratkaisuja, joita ne soveltavat ratkaisu- ja myöntämismenettelyissä välitettyjen tietojen toimittamisessa, säilyttämisessä ja käsittelyssä, ja perustavat tätä varten keskitetyn sähköisten tietojen vaihtamisjärjestelmän osallistujia varten.
2. Kun talousarviota toteutetaan yhteistyössä, kaikessa virallisessa tietojenvaihdossa jäsenvaltioiden ja komission välillä käytetään välineitä, jotka määritellään alakohtaisissa säännöissä. Näissä säännöissä huolehditaan talousarvion hallinnoinnissa kerättyjen tai vastaanotettujen ja välitettyjen tietojen yhteentoimivuudesta.

143 artikla

Sähköiset tietojenvaihtojärjestelmät

1. Yhteydenpito saajiin, esimerkiksi oikeudellisten sitoumusten tekeminen ja mahdolliset muutokset niihin, voidaan toteuttaa käyttämällä sähköisiä tietojenvaihtojärjestelmiä.
2. Sähköisten tietojenvaihtojärjestelmien on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - a) vain valtuutetuilla henkilöillä on pääsy järjestelmään ja sen kautta lähetettyihin asiakirjoihin;
 - b) vain valtuutetut henkilöt voivat sähköisesti allekirjoittaa tai siirtää asiakirjan järjestelmän kautta;
 - c) valtuutetut henkilöt on tunnistettava vakiintunein keinoin järjestelmän kautta;
 - d) sähköisen tapahtuman aika ja päivämäärä on ilmoitettava tarkasti;
 - e) asiakirjojen eheyden on säilyttävä;

- f) asiakirjojen saatavuuden on säilyttävä;
 - g) tarvittaessa asiakirjojen luottamuksellisuuden on säilyttävä;
 - h) henkilötietojen suoja on varmistettava asetuksen (EY) N:o 45/2001 vaatimusten mukaisesti.
3. Tällaisen järjestelmän kautta lähetettyihin tai vastaanotettuihin tietoihin liitetään oikeusolettama, jonka mukaan tiedot ovat eheät ja järjestelmässä ilmoitettu tietojen lähetys- tai vastaanottopäivä ja -aika pitävät paikkansa.

Järjestelmän kautta lähetetyn tai tiedoksiannetun asiakirjan katsotaan vastaavan paperiasiakirjaa, se on hyväksyttävä todisteeksi oikeudellisissa menettelyissä, se katsotaan alkuperäiseksi asiakirjaksi ja siihen liitetään oikeusolettama, jonka mukaan se on aito ja eheä edellyttäen, että se ei sisällä dynaamisia piirteitä, jotka voisivat automaattisesti muuttaa sitä.

Edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuilla sähköisillä allekirjoituksilla on samanlaiset oikeusvaikutukset kuin käsin kirjoitetuilla allekirjoituksilla.

144 artikla *Hakemusasiakirjojen jättäminen*

1. Hakemusasiakirjojen jättämisestä koskevista järjestelyistä päättää toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä, joka voi valita sovellettavan toimitustavan.
- Valituilla toimitustavoilla on voitava varmistaa todellinen kilpailu sekä seuraavien edellytysten täyttyminen:
- a) jokaisessa hakemuksessa on kaikki sen arvioimiseksi tarvittavat tiedot;
 - b) tietojen eheys säilyy;
 - c) hakemusasiakirjojen luottamuksellisuus säilyy;
 - d) henkilötietojen suoja varmistetaan asetuksen (EY) N:o 45/2001 vaatimusten mukaisesti.
2. Komissio varmistaa asianmukaisin keinoin ja 142 artiklan 1 kohdan mukaisesti, että osallistujat voivat halutessaan jättää hakemusasiakirjat ja mahdolliset asiakirjatodisteet sähköisesti. Viestinnän ja tiedonvaihdon tukemiseen käytettävien sähköisten viestintäjärjestelmien on oltava syrjimättömiä, yleisesti saatavilla ja yhteentoimivia yleisesti käytössä olevien tieto- ja viestintäteknisten tuotteiden kanssa, eivätkä ne saa rajoittaa osallistujien mahdollisuuksia osallistua ratkaisu- tai myöntämismenettelyyn.
3. Sähköisten hakemusten vastaanottamisessa käytettävien välineiden avulla on voitava teknisin keinoin ja asianmukaisin menettelyin varmistaa, että
- a) osallistuja voidaan todentaa varmuudella;
 - b) hakemusasiakirjojen täsmällinen jättämispäivä ja -aika ovat tarkasti määritettävissä;
 - c) ainoastaan valtuutetut henkilöt voivat tutustua näiden vaatimusten mukaisesti toimitettuihin tietoihin ja vahvistaa tai muuttaa niiden avaamista koskevia päivämääriä;

- d) ainoastaan valtuutetut henkilöt voivat ratkaisu- tai myöntämismenettelyn eri vaiheissa tutustua kaikkiin toimitettuihin tietoihin tai sallia pääsyn kyseisiin tietoihin siltä osin kuin se on menettelyssä tarpeen;
- e) yritykset rikkoa a–e alakohdassa tarkoitettuja ehtoja voidaan kohtuullisen varmasti havaita.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta sopimuksiin, joiden arvo on pienempi kuin 169 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomainen kynnysarvo.

- 4. Jos toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä sallii hakemusasiakirjojen toimittamisen sähköisten järjestelmien välityksellä, näin toimitetut sähköiset asiakirjat katsotaan alkuperäisiksi.
- 5. Jos hakemukset toimitetaan kirjeitse, osallistujat voivat toimittaa hakemusasiakirjansa jollakin seuraavista tavoista:
 - a) joko postitse tai lähettipalvelua käyttäen, jolloin todisteeksi katsotaan postileima tai lähetystodistuksen päivämäärä; tai
 - b) toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän tiloihin henkilökohtaisesti tai edustajaa käyttäen, jolloin todisteeksi katsotaan vastaanottotodistus.
- 6. Jättäessään hakemusasiakirjansa osallistujat hyväksyvät, että menettelyn tulos annetaan tiedoksi sähköisesti.
- 7. Edellä olevaa 1–6 kohtaa ei sovelleta valittaessa henkilöitä tai yhteisöjä hoitamaan unionin varoja 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

3 LUKU

SUORAAN TOTEUTUKSEEN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖT

145 artikla *Arviointikomitea*

- 1. Hakemusasiakirjoja arvioi arviointikomitea.
- 2. Arviointikomitean nimittää toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä.
Komiteassa on vähintään kolme jäsentä.
- 3. Avustushakemuksia tai tarjouksia arvioivassa komiteassa on oltava jäseniä vähintään kahdesta toisistaan hierarkkisesti riippumattomasta toimielinten tai 67, 69 tai 70 artiklassa tarkoitettujen elinten organisaatioyksiköstä, joista ainakin toisen on oltava riippumaton toimivaltaisesta tulojen ja menojen hyväksyjästä. Jos edustustoissa ja unionin ulkopuolella olevissa paikallisyksiköissä sekä 67, 69 ja 70 artiklassa tarkoitetuissa elimissä ei ole erillisiä yksiköitä, niihin ei sovelleta toisistaan hierarkkisesti riippumattomia organisaatioyksiköitä koskevaa vaatimusta. Paikallisyksiköllä tarkoitetaan esimerkiksi unionin edustustoa, toimistoa tai sivutoimipistettä kolmannessa maassa.

Ulkopuoliset asiantuntijat voivat avustaa komiteaa toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän päätöksellä.

Komitean jäsenet voivat olla ulkopuolisia asiantuntijoita, jos tästä mahdollisuudesta säädetään perussäädöksessä.

4. Kilpailuhakemuksia arvioivan komitean jäsenet voivat olla 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja henkilöitä tai ulkopuolisia asiantuntijoita.
5. Arviointikomitean jäsenten ja ulkopuolisten asiantuntijoiden on noudatettava 59 artiklassa säädettyjä velvoitteita.

146 artikla

Hakemusasiakirjojen selventäminen ja korjaaminen

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi korjata ilmeiset kirjoitusvirheet hakemusasiakirjoissa sen jälkeen, kun osallistuja on vahvistanut aiotun korjauksen.

Jos osallistuja ei toimita asiakirjatodisteita tai anna selvityksiä, arviointikomitean tai tarvittaessa toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta pyydyttävä osallistujaa toimittamaan puuttuvat tiedot tai selventämään asiakirjatodisteita.

Tällaiset tiedot, selvennykset tai vahvistukset eivät saa merkittävästi muuttaa hakemusasiakirjoja.

147 artikla

Vakuudet

1. Lukuun ottamatta arvoltaan vähäisiä sopimuksia tai avustuksia toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi, riskinarvioinnin perusteella ja jos tämä on oikeasuhteista, vaatia vakuuden
 - a) toimeksisaajalta tai avustuksen saajalta ennakkomaksujen suorittamiseen liittyvien taloudellisten riskien rajoittamiseksi, jäljempänä 'ennakkomaksuvakuus';
 - b) toimeksisaajalta rakennusurakoihin, tavaroihin tai monitahoisiin palveluihin liittyvien merkittävien sopimusvelvoitteiden noudattamisen varmistamiseksi, jäljempänä 'suoritustakuu';
 - c) toimeksisaajalta sen varmistamiseksi, että sopimus pannaan kaikilta osin täytäntöön sopimuksen vastuuajana, jäljempänä 'varojen pidättämiseen perustuva vakuus'.

Yhteinen tutkimuskeskus vapautetaan vakuuden asettamista koskevista vaatimuksista.

Vaihtoehtona ennakkomaksuvakuuden vaatimiselle toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi avustusten yhteydessä päättää jakaa ennakkomaksut useaan erään.

2. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä päättää, vaaditaanko vakuus euromääräisenä vai vakuuden kattamassa hankinta- tai avustussopimuksessa määrätyn rahan määräisenä.
3. Vakuus on hankittava toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän hyväksymältä pankilta tai valtuutetulta rahoituslaitokselta.

Toimeksisaajan tai avustuksen saajan pyynnöstä, jonka toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä on hyväksynyt,

- a) voidaan korvata 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettu vakuus kolmannen yhteisvastuullisella takauksella;
 - b) voidaan korvata 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vakuus saman avustussopimuksen osapuolina olevien avustuksen saajien peruuttamattomalla ja yhteisvastuullisella takauksella.
4. Vakuudella pankki tai rahoituslaitos tai kolmas osapuoli asetetaan vastaamaan peruuttamattomasti ja yhteisvastuullisesti on demand -takuun antajana toimeksisaajan tai avustuksen saajan velvoitteista.
 5. Jos toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä havaitsee hankinta- tai avustussopimuksen täyttämisen aikana, että takaajalla ei ole tai ei enää ole lupaa myöntää vakuuksia sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, hänen on pyydettävä toimeksisaajaa tai avustuksen saajaa korvaamaan tällaisen takaajan antama vakuus toisella.

148 artikla
Ennakkomaksuvakuus

1. Ennakkomaksuvakuuden suuruus ei saa ylittää ennakkomaksujen määrää.
2. Ennakkomaksuvakuus vapautetaan sitä mukaa kuin ennakkomaksut vähennetään toimeksisaajalle tai avustuksen saajalle hankinta- tai avustussopimuksen ehtojen mukaisesti suoritettavista väli- tai loppumaksuista.

VI osasto

Välillinen toteutus

149 artikla *Välillinen toteutus*

1. Unionin varoja tai talousarviotakuita 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti hoitavien yhteisöjen ja henkilöiden valinnan on tapahduttava avoimesti ja toimen luonteen vuoksi perustellulla tavalla, eikä se saa aiheuttaa eturistiriitaa. Valinnassa on 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii, v, vi ja vii alakohdassa mainittujen yhteisöjen osalta otettava asianmukaisella tavalla huomioon niiden toiminnalliset ja taloudelliset valmiudet.

Jos perussäädöksessä yksilöidään yhteisö tai henkilö, jolle toteuttamistehtäviä siirretään, 33 artiklan mukaiseen rahoitusselvitykseen on sisällytettävä perustelut kyseisen yhteisön tai henkilön valinnalle.

Jos varoja hoitaa verkosto, johon on nimettävä vähintään yksi elin tai yhteisö verkostoon osallistuvaa jäsenvaltiota tai maata kohden, nimeämisen suorittaa asianomainen jäsenvaltio tai maa perussäädöksen mukaisesti. Kaikissa muissa tapauksissa komissio nimeää tällaiset elimet tai yhteisöt asianomaisten jäsenvaltioiden tai maiden suostumuksella.

2. Yhteisöjen ja henkilöiden, jotka hoitavat unionin varoja tai talousarviotakuita 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, on noudatettava moitteettoman varainhoidon, avoimuuden ja syrjimättömyyden periaatteita sekä varmistettava unionin toiminnan näkyvyys. Kun komissio tekee rahoitusta koskevia puitekumppanuussopimuksia 126 artiklan mukaisesti, näitä periaatteita on selitettävä tarkemmin kyseisissä sopimuksissa.
3. Komissio varmistaa ennen rahoitusosuus-, rahoitus- tai takuusopimusten allekirjoittamista, että sopimusten tarjoama unionin taloudellisten etujen suoja on vastaavan tasoinen kuin silloin, kun komissio hoitaa varoja 61 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti. Tätä varten komissio arvioi unionin varoja hoitavien yhteisöjen tai henkilöiden järjestelmiä ja menettelyjä, jos se aikoo käyttää niitä toimen toteuttamisen yhteydessä, tai toteuttaa tarvittavat valvontatoimenpiteet.
4. Komissio arvioi suhteellisuusperiaatteen mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon kyseessä olevan toimen luonteen ja taloudelliset riskit, täyttävätkö unionin varoja 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti hoitavat yhteisöt ja henkilöt seuraavat edellytykset:
 - a) ne ottavat käyttöön vaikuttavan ja tehokkaan sisäisen valvonnan järjestelmän, joka perustuu parhaisiin kansainvälisiin käytäntöihin ja mahdollistaa erityisesti sääntöjenvastaisuuksien ja petosten ehkäisemisen, toteamisen ja korjaamisen, ja varmistavat sen toiminnan;
 - b) ne käyttävät kirjanpitojärjestelmää, joka tuottaa paikkansapitävää, täydellistä ja luotettavaa tietoa oikea-aikaisesti;
 - c) ne ovat sellaisen riippumattoman ulkoisen tarkastuksen kohteena, jonka tekee kyseisestä yhteisöstä tai henkilöstä toiminnallisesti riippumaton tarkastusyksikkö kansainvälisesti hyväksytyjen tarkastusstandardien mukaisesti;

- d) ne soveltavat rahoitusta kolmansille osapuolille myöntäessään asianmukaisia sääntöjä ja menettelyjä, mukaan lukien tarvittavat tarkastusmenettelyt, aiheettomasti maksettujen varojen takaisin perimistä koskevat säännöt ja rahoituksen ulkopuolelle sulkemista koskevat säännöt;
- e) ne julkistavat riittävästi tietoja varojensa saajista;
- f) ne varmistavat 5 artiklassa tarkoitettua suojaa vastaavan henkilötietojen suojan.

Komissio voi lisäksi kyseisten yhteisöjen tai henkilöiden suostumuksella arvioida muita sääntöjä ja menettelyjä, kuten yhteisöjen hallintokustannusten laskentakäytäntöjä. Komissio voi päättää käyttää näitä sääntöjä ja menettelyjä arviointinsa tulosten perusteella.

Näiden vaatimusten perusteella arvioitujen yhteisöjen tai henkilöiden on ilmoitettava komissiolle ilman aiheetonta viivytystä kaikista sääntöjensä, järjestelmiensä tai menettelyjensä sisällön muutoksista, jotka saattavat vaikuttaa komission arvion luotettavuuteen.

5. Jos nämä yhteisöt tai henkilöt täyttävät 4 kohdassa tarkoitettut vaatimukset ainoastaan osittain, komissio toteuttaa tarvittavat valvontatoimenpiteet unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi. Näistä toimenpiteistä määrätään tarkemmin asianomaisissa sopimuksissa.
6. Ennakoarviointia ei välttämättä tarvitse tehdä
 - a) 69 ja 70 artiklassa tarkoitetuista elimistä tai 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan viii alakohdassa tarkoitetuista henkilöistä, jotka ovat hyväksyneet omat varainhoitoa koskevat sääntönsä komission ennakkosuostumuksella.
 - b) kolmansista maista tai niiden nimeämistä elimistä edellyttäen, että komissiolla säilyy varainhoidollinen vastuu, jolla varmistetaan unionin taloudellisten etujen riittävä suoja; tai
 - c) komission nimenomaisesti edellyttämistä menettelyistä, mukaan lukien komission omat tai perussäädöksissä säädetyt menettelyt.
7. Jos 61 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen tai henkilöiden järjestelmät tai menettelyt arvioidaan asianmukaisiksi, unionin rahoitusosuudet näille yhteisöille tai henkilöille voidaan suorittaa tämän osaston säännösten mukaisesti. Näiden yhteisöjen tai henkilöiden on ehdotuspyyntöön osallistuessaan noudatettava sen sääntöjä VIII osaston mukaisesti. Tällaisissa tapauksissa tulojen ja menojen hyväksyjä voi päättää allekirjoittaa avustussopimuksen sijasta rahoitusosuussopimuksen tai rahoitussopimuksen.

150 artikla Toteuttaminen

1. Unionin varoja tai talousarviotakuita hoitavien yhteisöjen ja henkilöiden on toimitettava komissiolle
 - a) unionin varojen tai talousarviotakuiden hoitamisesta laadittu selvitys, jossa tarkastellaan myös 121 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen ehtojen täyttämistä tai tulosten saavuttamista;
 - b) jos rahoitusosuudella korvataan menoja, tilitys tehtävien hoitamisesta aiheutuneista menoista;
 - c) johdon vahvistuslausuma, joka kattaa a alakohdassa ja tarvittaessa b alakohdassa tarkoitettut tiedot ja jossa vahvistetaan, että
 - i) tiedot on esitetty asianmukaisesti ja ne ovat täydelliset ja paikkansapitävät;
 - ii) unionin rahoitusosuus on käytetty aiottuun tarkoitukseensa rahoitusosuus-, rahoitus- tai takuusopimusten mukaisesti, tai tapauksen mukaan alakohtaisten sääntöjen mukaisesti;

- iii) käytössä olevat valvontajärjestelmät antavat riittävät takeet siitä, että tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja sääntöjenmukaiset;
- d) lopullisista tarkastuskertomuksista ja tehdyistä tarkastuksista laadittu yhteenveto, jossa tarkastellaan myös järjestelmissä havaittujen virheiden ja puutteiden luonnetta ja laajuutta sekä niiden korjaamiseksi toteutettuja tai suunniteltuja toimia.

Jos toimi päättyy ennen asianomaisen varainhoitovuoden päättymistä, c alakohdassa tarkoitettu johdon vahvistuslausuma voidaan korvata kyseistä toimea koskevalla loppuraportilla, jos tämä raportti toimitetaan ennen asianomaista varainhoitovuotta seuraavan varainhoitovuoden helmikuun 15 päivää.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin on liitettävä kansainvälisesti hyväksytyjen tilintarkastusstandardien mukaisesti laadittu riippumattoman tarkastuselimen lausunto. Tästä lausunnosta on käytävä ilmi, toimivatko käytössä olevat valvontajärjestelmät moitteettomasti ja kustannustehokkaasti ja ovatko tilien perustana olevat toimet lailliset ja sääntöjenmukaiset. Lausunnossa on myös ilmoitettava, antaako tarkastustyö aihetta epäillä ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettua johdon vahvistuslausumassa esitettyjä tietoja. Jos lausuntoa ei ole, tulojen ja menojen hyväksyjä voi pyrkiä saavuttamaan vastaavan tasoisen varmuuden jonkin toisen riippumattoman tahon avulla.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut asiakirjat on toimitettava komissiolle viimeistään seuraavan varainhoitovuoden 15 päivänä helmikuuta. Kolmannessa alakohdassa tarkoitettu lausunto on toimitettava komissiolle viimeistään 15 päivänä maaliskuuta.

Tässä kohdassa säädetyt velvollisuudet eivät vaikuta EIP-ryhmän, kansainvälisten järjestöjen tai kolmansien maiden kanssa tehtäviin sopimuksiin. Johdon vahvistuslausuman osalta tällaisiin sopimuksiin on sisällytettävä ainakin näiden yhteisöjen velvoite toimittaa komissiolle vuosittain selvitys siitä, että unionin rahoitusosuus on kyseisenä varainhoitovuonna käytetty ja siitä on tehty tiliä 149 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyjen vaatimusten ja tällaisissa sopimuksissa asetettujen velvoitteiden mukaisesti. Tällainen selvitys voidaan sisällyttää loppuraporttiin, jos toteutettavan toimen kesto on enintään 18 kuukautta.

2. Unionin varoja tai talousarviotakuuta hoitavien yhteisöjen ja henkilöiden on

- a) noudatettava rahanpesun ehkäisemistä sekä terrorismin ja veropetosten torjuntaa koskevia vaatimuksia ja niihin sovellettavaa lainsäädäntöä;
- b) pidättäydyttävä käyttämästä veronkiertorakenteita, etenkin aggressiivisia verosuunnittelujärjestelmiä tai sellaisia käytäntöjä, jotka eivät ole verotusalan hyvän hallintotavan vaatimusten mukaisia, sellaisina kuin ne on vahvistettu unionin lainsäädännössä tai komission suosituksissa, tiedonannoissa tai virallisissa ohjeissa;
- c) oltava sijoittautumatta sellaisille oikeudenkäyttöalueille, jotka eivät tee yhteistyötä unionin kanssa avoimuutta ja tietojen vaihtoa koskevien kansainvälisesti sovittujen veronormien soveltamisessa, eivätkä ne saa rahoitusvälineitä ja talousarviotakuuta täytäntöön pannessaan ylläpitää liikesuhteita tällaisille oikeudenkäyttöalueille perustettuihin yhteisöihin.

3. Komissio varmistaa, että unionin varoja tai talousarviotakuuta on käytetty asiaa koskevien sopimusten ehtojen mukaisesti. Jos yhteisön tai henkilön kulut korvataan yksinkertaistetun

kustannusvaihtoehdon perusteella 121 artiklan 1 kohdan b–d alakohdan säännösten mukaisesti, sovelletaan 175 artiklan 1–4 kohdan ja 176–178 artiklan säännöksiä soveltuvin osin. Jos unionin varoja tai talousarviotakuuta on käytetty asiaa koskevissa sopimuksissa asetettujen velvoitteiden vastaisesti, sovelletaan 127 artiklaa.

4. Usean rahoittajan toimissa, joissa unionin rahoitusosuudella korvataan menoja, 3 kohdassa tarkoitettu menettely koostuu sen varmistamisesta, että yhteisö on käyttänyt toimeen komission kyseistä toimea varten maksamaa määrää vastaavan määrän asiaa koskevan avustus-, rahoitusosuus- tai rahoitussopimuksen ehtojen mukaisesti.
5. Rahoitusosuus-, rahoitus- tai takuusopimuksissa on selvästi määriteltävä unionin varoja hoitavan yhteisön vastuualueet ja velvollisuudet, mukaan lukien 124 artiklassa tarkoitettut velvollisuudet, rahoitusosuuden maksuehdot ja tapauksen mukaan korvaus, jonka olisi tarvittaessa perustuttava tuloksiin. Näissä sopimuksissa on myös annettava säännöt, jotka koskevat raportointia komissiolle tehtävien hoitamisesta, odotettavissa olevia tuloksia ja niitä mittaavia suoritusindikaattoreita sekä unionin varoja hoitavien yhteisöjen velvollisuutta ilmoittaa viipymättä komissiolle todetuista petoksista tai sääntöjenvastaisuuksista ja niiden seurannasta.
6. Euroopan parlamentille ja neuvostolle on niiden pyynnöstä annettava mahdollisuus tutustua kaikkiin rahoitusosuus-, rahoitus- ja takuusopimuksiin.
7. Edellä olevaa 150 artiklaa ei sovelleta unionin sellaisille yhteisöille maksamiin rahoitusosuuksiin, joihin sovelletaan erillistä vastuuvapausmenettelyä 69 ja 70 artiklan nojalla, paitsi mahdollisten rahoitusosuutta koskevien erityissopimusten yhteydessä.

151 artikla

Välillinen toteutus yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa

1. Kansainvälisillä järjestöillä tarkoitetaan kansainvälisillä sopimuksilla perustettuja kansainvälisiä julkisoikeudellisia järjestöjä ja näiden perustamia erityisjärjestöjä. Tällaiset sopimukset on toimitettava komissiolle 149 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua arviointia varten.
2. Seuraavat järjestöt rinnastetaan kansainvälisiin järjestöihin:
 - a) Punaisen Ristin kansainvälinen komitea;
 - b) Punaisen Ristin ja Punaisen Puolikuun yhdistysten kansainvälinen liitto.
3. Komissio voi hyväksyä asianmukaisesti perustellun päätöksen, jolla jokin voittoa tavoittelematon järjestö rinnastetaan kansainväliseen järjestöön, jos kyseinen järjestö täyttää seuraavat edellytykset:
 - a) se on itsenäinen oikeushenkilö, jolla on itsenäiset hallintoelimet;
 - b) se on perustettu hoitamaan tiettyjä yleisen kansainvälisen edun mukaisia tehtäviä;
 - c) sen jäsenten joukossa on vähintään kuusi jäsenvaltiota;
 - d) se antaa riittävän vakuuden;
 - e) sen toiminnan perustana on pysyvä rakenne ja se noudattaa toiminnassaan järjestelmiä, sääntöjä ja menettelyjä, joita voidaan arvioida 149 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4. Kun kansainväliset järjestöt toteuttavat talousarviota välillisesti, sovelletaan niiden kanssa tehtyjä tarkastussopimuksia.

152 artikla

Välillinen toteutus yhteistyössä kolmansien maiden kanssa

1. Komissio voi 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdan mukaisesti toteuttaa talousarviota yhteistyössä kolmannen maan kanssa allekirjoittamalla rahoitussopimuksen, jossa kuvaillaan unionin toimintaa kyseisessä kolmannessa maassa ja määrätään toimen kunkin osan toteutustavasta.
2. Sen lisäksi, että rahoitussopimuksen on täytettävä 150 artiklan 4 kohdassa säädetyt edellytykset, siinä on selvästi määriteltävä, mitkä ovat kolmannen maan ja komission tehtävät ja velvollisuudet toimen siihen osaan liittyvässä varojen hoidossa, jota kolmas maa tai sen nimeämät elimet toteuttavat välillisesti. Rahoitussopimuksessa on myös määrättävä, mitä sääntöjä ja menettelyjä kolmannen maan on sovellettava unionin varoja hoitaessaan.

153 artikla

Rahoitusta yhdistävät toimet

1. Rahoitusta yhdistäviä toimia rahoitetaan rahoitusta yhdistävillä välineillä tai järjestelyillä.
2. Kun rahoitusvälineitä pannaan täytäntöön rahoitusta yhdistävällä välineillä, sovelletaan X osastoa.
3. Rahoitusta yhdistäviin välineisiin kuuluvien rahoitusvälineiden osalta katsotaan, että 202 artiklan 1 kohdan h alakohtaa on noudatettu, jos rahoitusvälineistä on tehty ennakoarviointi ennen kyseisen rahoitusta yhdistävän välineen perustamista.
4. Jäljempänä olevan 241 artiklan mukaiset vuosikertomukset on laadittava rahoitusta yhdistävän välineen tasolla ottaen huomioon kaikki siihen kuuluvat rahoitusvälineet.

VII OSASTO

JULKISET HANKINNAT JA KÄYTTÖOIKEUSSOPIMUKSET

1 LUKU

Yhteiset säännökset

154 artikla

Julkisiin hankintoihin sovellettavat periaatteet ja hankintojen soveltamisala

1. Talousarviosta kokonaan tai osittain rahoitettavissa julkisissa hankinnoissa on noudatettava avoimuuden, suhteellisuuden, tasapuolisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteita.
2. Kaikki sopimukset on kilpailutettava mahdollisimman laajasti, paitsi silloin, kun käytetään 158 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua menettelyä.

Sopimuksen ennakoitua arvoa määritettäessä ei saa pyrkiä kiertämään sovellettavia sääntöjä, eikä sopimusta saa jakaa osiin tässä tarkoituksessa.

Hankintaviranomainen jakaa sopimuksen osiin silloin, kun se on asianmukaista, ottaakseen laajan kilpailun huomioon asianmukaisella tavalla.

3. Hankintaviranomaiset eivät saa käyttää puitesopimuksia väärin tai siten, että niiden tarkoituksena tai tuloksena on kilpailun estäminen, rajoittaminen tai vääristyminen.
4. Yhteinen tutkimuskeskus voi saada rahoitusta myös muista kuin tutkimukseen tai teknologiseen kehittämiseen osoitetuista määrärahoista silloin, kun se osallistuu hankintamenettelyihin, jotka rahoitetaan kokonaan tai osittain talousarviosta.
5. Tehtäviin, joita Yhteinen tutkimuskeskus hoitaa kolmansien osapuolten lukuun, ei sovelleta tässä asetuksessa säädettyjä hankintasääntöjä, lukuun ottamatta avoimuuden ja tasapuolisen kohtelun periaatteita.

155 artikla

Hankintoja ja siirretyn säädösvallan käyttämistä koskeva liite

Hankintamenettelyjen yksityiskohdista säädetään tämän asetuksen liitteessä. Siirretään komissiolle 261 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä liitteen muuttamiseksi.

156 artikla

Sekamuotoiset hankintasopimukset ja hankintanimikkeistö

1. Sekamuotoinen hankintasopimus, joka koskee kahden tai useamman tyyppisiä hankintoja (rakennusurakoita, tavaroita tai palveluja) tai käyttöoikeuksia (rakennusurakoita tai palveluja) tai sekä hankintoja että käyttöoikeuksia, on tehtävä sen tyyppiseen hankintaan sovellettavien säännösten mukaisesti, joka vastaa kyseisen sopimuksen pääkohdetta.

2. Kun on kyse sekamuotoisista hankintasopimuksista, jotka koskevat tavaroita ja palveluja, niiden pääkohde on määritettävä vertaamalla kyseisten tavaroiden tai palvelujen arvoja.
Sopimus, joka koskee yhdyntyyppisen julkisen hankinnan (rakennusurakka, tavarat tai palvelut) ja käyttöoikeuksien (rakennusurakat tai palvelut) yhdistelmää, on tehtävä julkiseen hankintaan sovellettavien säännösten mukaisesti.
3. Tätä osastoa ei sovelleta Euroopan investointipankin tai Euroopan investointirahaston kanssa tehtyihin teknistä apua koskeviin sopimuksiin.
4. Jos julkisen hankinnan yhteydessä viitataan nimikkeistöihin, viittaukset on tehtävä käyttämällä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2195/2002⁴⁶ vahvistettua yhteistä hankintanimikkeistöä.

*157 artikla
Tiedotustoimenpiteet*

1. Kun kyse on menettelyistä, joissa hankinnan arvo on yhtä suuri tai suurempi kuin 169 artiklan 1 kohdassa tai 172 artiklassa tarkoitettu kynnysarvo, hankintaviranomainen julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
 - a) hankintailmoituksen, jolla aloitetaan hankintamenettely, paitsi jos kyseessä on 158 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu menettely;
 - b) menettelyn tuloksia koskevan jälki-ilmoituksen.
2. Menettelyistä, joissa hankinnan arvo on pienempi kuin 169 artiklan 1 kohdassa tai 172 artiklassa tarkoitettu kynnysarvo, tiedotetaan asianmukaisella tavalla.
3. Tietyt hankintaa koskevaan ratkaisuun liittyvät tiedot voidaan jättää julkaisematta, jos niiden julkaiseminen haittaisi lainvalvontaa tai olisi muulla tavoin yleisen edun vastaista, haittaisi talouden toimijoiden oikeutettuja kaupallisia etuja tai voisi haitata niiden välistä tervettä kilpailua.

*158 artikla
Hankintamenettelyt*

1. Hankintamenettelyt käyttöoikeussopimusten tai hankintasopimusten tekemiseksi, puitesopimukset mukaan lukien, ovat seuraavat:
 - a) avoin menettely;
 - b) rajoitettu menettely muun muassa dynaamista hankintajärjestelmää käyttäen;
 - c) suunnittelukilpailu;
 - d) neuvottelumenettely, mukaan lukien neuvottelumenettely, josta ei julkaista ilmoitusta;

⁴⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2195/2002, annettu 5 päivänä marraskuuta 2002, yhteisestä hankintasanastosta (CPV) (EYVL L 340, 16.12.2002, s. 1).

- e) kilpailullinen neuvottelumenettely;
- f) tarjousperusteinen neuvottelumenettely;
- g) innovaatiokumppanuus;
- h) kiinnostuksenilmaisupyyntöön perustuvat menettelyt.

2. Avoimissa menettelyissä kaikki halukkaat talouden toimijat voivat tehdä tarjouksen.

3. Rajoitetuissa menettelyissä, kilpailullisissa neuvottelumenettelyissä, tarjousperusteisissa neuvottelumenettelyissä ja innovaatiokumppanuuksissa kaikki talouden toimijat voivat esittää osallistumishakemuksen toimittamalla hankintaviranomaisen vaatimat tiedot. Hankintaviranomainen kehottaa kaikkia valintaperusteet täyttäviä ehdokkaita, jotka eivät ole tarjouksen jättämisen osalta missään 132 ja 137 artiklassa säädettyistä tilanteista, jättämään tarjouksen.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, hankintaviranomainen voi rajata menettelyyn osallistumaan kutsuttavien ehdokkaiden määrän sellaisten objektiivisten ja syrjimättömien valintaperusteiden nojalla, joista ilmoitetaan hankintailmoituksessa tai kiinnostuksenilmaisupyynnössä. Menettelyyn osallistumaan kutsuttavien ehdokkaiden määrän on oltava riittävä, jotta varmistetaan todellinen kilpailu.

4. Kaikissa menettelyissä, joihin kuuluu neuvotteluja, hankintaviranomaisen on neuvoteltava tarjoajien kanssa alustavasta ja mahdollisista seuraavista tarjouksista tai niiden osista niiden sisällön parantamiseksi, lopullista tarjousta lukuun ottamatta. Hankinta-asiakirjoissa vahvistetuista vähimmäisvaatimuksista ja perusteista ei neuvotella.

Hankintaviranomainen voi tehdä sopimuksen alustavan tarjouksen pohjalta ilman neuvotteluja, jos se on hankinta-asiakirjoissa ilmoittanut varaavansa itselleen mahdollisuuden tehdä niin.

5. Hankintaviranomainen voi käyttää:

- a) avointa tai rajoitettua menettelyä kaikkia ostoja varten;
- b) kiinnostuksenilmaisupyyntöön perustuvia menettelyjä sellaisten sopimusten osalta, joiden arvo on 169 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kynnysarvoa pienempi, niiden ehdokkaiden ennakkovalintaa varten, joita kehoitetaan jättämään tarjous tulevissa rajoitetuissa tarjouspyynnöissä, tai luettelon tekemiseksi myyjistä, joita kehoitetaan toimittamaan osallistumishakemus tai jättämään tarjous;
- c) suunnittelukilpailua valintalautakunnan kilpailulla valitseman suunnitelman tai ehdotuksen hankkimiseksi;
- d) innovaatiokumppanuutta innovatiivisen tuotteen, palvelun tai rakennusurakan kehittämiseksi ja kehitystyön tuloksena tuotettavien tavaroiden, palvelujen tai rakennusurakoiden ostamiseksi;
- e) tämän asetuksen liitteessä määritetyin ehdoin tarjousperusteista neuvottelumenettelyä tai kilpailullista neuvottelumenettelyä käyttöoikeussopimusten osalta tai direktiivin 2014/24/EU liitteessä XIV tarkoitettujen palveluhankintasopimusten osalta sekä tapauksissa, joissa avoimessa tai rajoitetussa menettelyssä on alkuperäisen menettelyn päätyttyä saatu vain tarjouksia, jotka eivät vastaa tarjouspyyntöä tai joita ei voida hyväksyä, ja tapauksissa, joissa se on perusteltua muun muassa sopimuksen kohteen

luonteeseen tai monimutkaisuuteen tai erityiseen sopimustyyppiin liittyvien erityisolosuhteiden vuoksi;

- f) neuvottelumenettelyä sellaisten sopimusten osalta, joiden arvo on 169 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kynnysarvoa pienempi, tai neuvottelumenettelyä, josta ei julkaista ilmoitusta, ainoastaan erityisten direktiivin 2014/24/EU soveltamisalan ulkopuolelle jäävien hankintatyyppien osalta tai tämän asetuksen liitteessä selkeästi määritellyissä poikkeustapauksissa.

6. Dynaaminen hankintajärjestelmä on koko kestopensa ajan avoin kaikille valintaperusteet täyttävälle talouden toimijoille.

Hankintaviranomaisen on noudatettava rajoitetun menettelyn sääntöjä, kun hankinta tehdään dynaamisesta hankintajärjestelmää käyttäen.

159 artikla

Toimielinten yhteiset hankinnat ja muut yhteishankinnat

1. Jos sopimus tai puitesopimus kiinnostaa kahta tai useampaa toimielintä, toimeenpanovirastoa taikka 69 tai 70 artiklassa tarkoitettua elintä, ja aina kun on mahdollista lisätä tehokkuutta, asianomaiset hankintaviranomaiset voivat toteuttaa hankintamenettelyn ja hallinnoida sen perusteella tehtyä sopimusta tai puitesopimusta toimielinten yhteisenä menettelynä yhden hankintaviranomaisen johdolla.

Toimielinten yhteishankintamenettelyihin voivat osallistua myös elimet ja henkilöt, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia, sekä Eurooppa-koulujen johtokunnan sihteeristö.

Puitesopimuksen ehtoja voidaan soveltaa vain niiden hankintaviranomaisten, jotka on yksilöity hankinta-asiakirjoissa, ja puitesopimuksen osapuolina olevien talouden toimijoiden välillä.

2. Jos sopimus tai puitesopimus on tarpeen jonkin toimielimen ja jäsenvaltioiden yhden tai useamman hankintaviranomaisen yhteisen toimen toteuttamiseksi, toimielin ja hankintaviranomaiset voivat toteuttaa hankintamenettelyn yhteisesti.

Yhteishankinta voidaan toteuttaa EFTA-valtioiden ja unionin jäsenhedokasmaiden kanssa, jos tästä mahdollisuudesta on nimenomaisesti määrätty kahden- tai monenvälisessä sopimuksessa.

Yhteishankintamenettelyihin sovelletaan toimielimiin sovellettavia menettelysääntöksiä.

Kun jäsenvaltion hankintaviranomaiselle kuuluva tai sen hallinnoima osuus sopimuksen arvioidusta kokonaisarvosta on vähintään 50 prosenttia, tai muissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, toimielin voi päättää, että yhteishankintaan sovelletaan jäsenvaltion hankintaviranomaiseen sovellettavia menettelysääntöjä, jos näiden sääntöjen voidaan katsoa vastaavan toimielimeen sovellettavia sääntöjä.

Toimielin ja jäsenvaltion, EFTA-valtion tai unionin jäsenhedokasmaan hankintaviranomainen, joita yhteishankinta koskee, sopivat erityisesti yksityiskohtaisista käytännön järjestelyistä, jotka koskevat osallistumishakemusten tai tarjousten arviointia, sopimuksen tekemistä, sopimukseen sovellettavaa lakia ja riita-asioissa toimivaltaista tuomioistuinta.

160 artikla
Hankintamenettelyn valmistelu

1. Hankintaviranomainen voi ennen hankintamenettelyn aloittamista toteuttaa alustavan markkinakartoituksen valmistellakseen menettelyä.
2. Hankintaviranomaisen on määriteltävä hankinta-asiakirjoissa hankinnan kohde esittämällä kuvaus tarpeistaan ja hankittavilta rakennusurakoilta, tavaroilta tai palveluilta vaadittavista ominaisuuksista sekä täsmennettävä hankintaan sovellettavat poissulkemis-, valinta- ja ratkaisuperusteet. Hankintaviranomaisen on lisäksi ilmoitettava, missä kuvauksen osissa määritellään vähimmäisvaatimukset, jotka kaikkien tarjousten on täytettävä. Vähimmäisvaatimukseen sisältyy se, että noudatetaan sovellettavan ympäristö-, sosiaali- ja työlainsäädännön velvoitteita, jotka on vahvistettu unionin oikeudessa, kansallisessa lainsäädännössä, työehtosopimuksissa tai sovellettavissa direktiivin 2014/24/EU liitteessä X luetelluissa kansainvälisissä sosiaali- ja ympäristöalojen sopimuksissa.

161 artikla
Hankintamenettelyn ratkaisu

1. Hankintoja koskevat ratkaisut tehdään ratkaisuperusteiden pohjalta edellyttäen, että hankintaviranomainen on tarkistanut, että seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) tarjous täyttää hankinta-asiakirjoissa vahvistetut vähimmäisvaatimukset;
 - b) ehdokasta tai tarjoajaa ei ole suljettu pois 132 artiklan nojalla tai hylätty 137 artiklan nojalla;
 - c) ehdokas tai tarjoaja täyttää hankinta-asiakirjoissa vahvistetut valintaperusteet eikä hänellä ole eturistiriitoja, jotka voisivat vaikuttaa kielteisesti sopimuksen täyttämiseen.
2. Hankintaviranomaisen on sovellettava ehdokkaan tai tarjoajan kelpoisuuden arvioimiseen valintaperusteita. Valintaperusteet voivat koskea ainoastaan oikeustoimikelpoisuutta ja sääntelyyn liittyvää kelpoisuutta harjoittaa ammattitoimintaa, taloudellisia ja rahoitusta koskevia resursseja sekä teknistä suorituskykyä ja ammatillista pätevyyttä. Yhteisen tutkimuskeskuksen oletetaan täyttävän rahoitusta koskeviin resursseihin liittyvät vaatimukset.
3. Hankintaviranomaisen on sovellettava tarjouksen arvioimiseen ratkaisuperusteita.
4. Hankintaviranomaisen on tehtävä ratkaisunsa kokonaistaloudellisesti edullisimman tarjouksen perusteella, ja sen on tehtävä se käyttämällä jotakin seuraavista kolmesta ratkaisuperusteesta: alin hinta, alhaisimmat kustannukset tai paras hinta-laatusuhde.

Alhaisimpien kustannusten perustetta soveltaessaan hankintaviranomaisen on käytettävä kustannustehokkuusmallia, elinkaarikustannukset mukaan lukien.

Parhaan hinta-laatusuhteen perustetta soveltaessaan hankintaviranomaisen on otettava huomioon sopimuksen kohteeseen liittyvät hinta- tai kustannus- ja muut laatuperusteet.

162 artikla
Toimittaminen, sähköinen viestintä ja arviointi

1. Hankintaviranomaisen on vahvistettava määräajat tarjousten ja osallistumishakemusten vastaanottamiselle liitteen 24 kohdan mukaisesti siten, että se ottaa huomioon hankinnan monitahoisuuden ja jättää talouden toimijoille riittävästi aikaa tarjousten laatimiseen.
2. Hankintaviranomainen voi, jos se katsoo sen asianmukaiseksi ja oikeasuhteiseksi, vaatia tarjoajilta vakuuden sen varmistamiseksi, että jo tehtyjä tarjouksia ei vedetä pois ennen sopimuksen allekirjoittamista. Vaaditun vakuuden arvon on oltava 1–2 prosenttia sopimuksen arvioidusta kokonaisarvosta.
3. Hankintaviranomaisen on avattava kaikki osallistumishakemukset ja tarjoukset. Sen on kuitenkin hylättävä
 - a) osallistumishakemukset ja tarjoukset, joita ei ole vastaanotettu määräajassa, avaamatta niitä;
 - b) jo avattuina vastaanotetut tarjoukset tarkastelematta niiden sisältöä.
4. Hankintaviranomaisen on arvioitava kaikki osallistumishakemukset tai tarjoukset, joita ei ole hylätty 3 kohdan mukaisessa avaamisvaiheessa, hankinta-asiakirjoissa vahvistettujen perusteiden mukaisesti sopimuksen tekemistä tai sähköisen huutokaupan järjestämistä varten.
5. Tulojen ja menojen hyväksyjä voi luopua 145 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun arviointikomitean nimeämisestä seuraavissa tapauksissa:
 - a) sopimuksen arvo on 169 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kynnsarvoja pienempi;
 - b) riskinarvioinnin perusteella liitteen 11 kohdan 1 alakohdan c ja e alakohdassa, f alakohdan i ja iii alakohdassa sekä h alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.
 - c) riskinarvioinnin perusteella, kun on kyse uudelleen kilpailuttamisesta puitesopimuksen yhteydessä;
 - d) ulkoisiin toimiin liittyvien menettelyjen yhteydessä, kun toimen arvo on enintään 20 000 euroa.
6. osallistumishakemukset ja tarjoukset, jotka eivät täytä kaikkia hankinta-asiakirjoissa vahvistettuja vähimmäisvaatimuksia, on hylättävä.

163 artikla
Yhteydenotot hankintamenettelyn aikana

1. Hankintaviranomainen voi ennen osallistumishakemusten tai tarjousten vastaanottamiselle asetettua määräaikaa toimittaa lisätietoja hankinta-asiakirjoista, jos se havaitsee hankinta-asiakirjoissa virheen tai puutteen tai jos ehdokkaat tai tarjoajat sitä pyytävät. Tiedot on toimitettava kaikille ehdokkaille tai tarjoajille.
2. Tiedot jokaisesta osallistumishakemusten tai tarjousten vastaanottamiselle asetetun määräajan päättymisen jälkeen tapahtuneesta yhteydenotosta sekä 146 artiklassa tarkoitetuista asianmukaisesti perustelluista tapauksista, joissa yhteyttä ei ole otettu, on säilytettävä hankintaan liittyvien asiakirjojen yhteydessä.

164 artikla

Päätös sopimuksen tekemisestä ja tiedottaminen ehdokkaille tai tarjoajille

1. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä päättää siitä, kenen kanssa sopimus tehdään, noudattaen hankinta-asiakirjoissa vahvistettuja valinta- ja ratkaisuperusteita.
2. Hankintaviranomaisen on ilmoitettava kaikille ehdokkaille tai tarjoajille, joiden osallistumishakemus tai tarjous on hylätty, seikat, joiden perusteella päätös on tehty, ja 169 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun odotusajan kesto.

Kun tehdään uudelleen kilpailuttamiseen perustuvaan puitesopimukseen perustuvia erillissopimuksia, hankintaviranomaisen on ilmoitettava tarjoajille arvioinnin tuloksesta.

3. Hankintaviranomaisen on annettava jokaiselle tarjoajalle, joka ei ole poissulkemistilanteessa, jota ei ole hylätty 137 artiklan nojalla ja jonka tarjous on hankinta-asiakirjojen mukainen, seuraavat tiedot, jos tarjoaja pyytää niitä kirjallisesti:
 - a) sen tarjoajan nimi tai, jos on kyse puitesopimuksesta, niiden tarjoajien nimet, jonka tai joiden kanssa sopimus tehdään, ja, lukuun ottamatta tapauksia, joissa tehdään uudelleen kilpailuttamiseen perustuvaan puitesopimukseen perustuva erillissopimus, valitun tarjouksen ominaisuudet ja sen edut muihin tarjouksiin nähden sekä tapauksen mukaan joko maksettu hinta tai sopimuksen arvo;
 - b) selvitys tarjoajien kanssa käytävien neuvottelujen ja vuoropuhelun etenemisestä.

Hankintaviranomainen voi kuitenkin päättää jättää tietyt tiedot julkaisematta, jos niiden julkaiseminen häiritäisi lainvalvontaa, olisi yleisen edun vastaista, häiritäisi talouden toimijoiden oikeutettuja kaupallisia etuja tai voisi vääristää niiden välistä tervettä kilpailua.

165 artikla

Hankintamenettelyn peruuttaminen

Hankintaviranomainen voi sopimuksen allekirjoittamiseen asti peruuttaa hankintamenettelyn ilman, että ehdokkailla tai tarjoajilla on oikeus vaatia minkäänlaista korvausta.

Tällainen päätös on perusteltava ja saatettava ehdokkaiden tai tarjoajien tietoon mahdollisimman pian.

166 artikla

Sopimuksen täyttämisen ja muuttaminen

1. Sopimuksen täyttämistä ei saa aloittaa ennen kuin se on allekirjoitettu.
2. Hankintaviranomainen saa muuttaa sopimusta tai puitesopimusta ilman hankintamenettelyä ainoastaan 3 kohdassa säädetyissä tapauksissa ja edellyttäen, että tällä muutoksella ei muuteta sopimuksen tai puitesopimuksen kohdetta.
3. Sopimusta, puitesopimusta tai puitesopimukseen perustuvaa erillissopimusta voidaan muuttaa ilman uutta hankintamenettelyä seuraavissa tapauksissa:
 - a) kun alkuperäisen toimeksisaajan on tarpeen suorittaa lisätöitä tai -palveluja taikka ylimääräisiä tavaratoimituksia, jotka eivät sisällyneet alkuperäiseen hankintaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- i) toimeksisaajaa ei voida vaihtaa teknisistä syistä, jotka liittyvät vaatimukseen korvattavuudesta tai yhteentoimivuudesta olemassa olevien laitteiden, palvelujen tai laitteistojen kanssa;
 - ii) toimeksisaajan vaihtaminen aiheuttaisi kustannusten olennaista päällekkäisyyttä hankintaviranomaiselle;
 - iii) hinnan nousu, mukaan luettuna toisiaan seuraavien muutosten kumulatiivinen nettoarvo, ei ylitä 50:tä prosenttia alkuperäisestä sopimusarvosta;
- b) kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- i) muutoksen tarve johtuu olosuhteista, joita huolellinen hankintaviranomainen ei voinut ennakoida;
 - ii) hinnan nousu ei ylitä 50:tä prosenttia alkuperäisestä sopimusarvosta;
- c) kun muutoksen arvo alittaa seuraavat kynnyсарvot:
- i) muutosajankohtana sovellettavat 169 artiklan 1 kohdassa ja tämän asetuksen liitteen 38 kohdassa tarkoitetut ulkoisia toimia koskevat kynnyсарvot;
 - ii) 10 prosenttia alkuperäisestä sopimusarvosta palveluhankinta- ja tavarahankintasopimuksissa sekä käyttöoikeusurakoita tai palvelujen käyttöoikeuksia koskevissa sopimuksissa ja 15 prosenttia alkuperäisestä sopimusarvosta rakennusurakkasopimuksissa;
- d) kun alkuperäisen hankintamenettelyn vähimmäisvaatimukset eivät muutu. Tällöin arvon muutoksissa on noudatettava tämän alakohdan c alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä, paitsi jos tällainen arvon muutos johtuu hankinta-asiakirjojen tai sopimusmääräysten tiukasta noudattamisesta.

Alkuperäisessä sopimusarvossa ei oteta huomioon hinnantarkistuksia.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukainen useiden toisiaan seuraavien muutosten kumulatiivinen nettoarvo ei saa ylittää kyseisessä alakohdassa tarkoitettua kynnyсарvoa.

Hankintaviranomaisen on toteutettava 157 artiklassa säädetyt tiedotustoimenpiteet jälkikäteen.

167 artikla

Suoritustakuut ja varojen pidättämiseen perustuvat vakuudet

1. Suoritustakuu on enintään 10 prosenttia sopimuksen kokonaisarvosta.

Kun rakennusurakat, tavarat tai monitahoiset palvelut on lopullisesti hyväksytty, suoritustakuu on vapautettava kokonaisuudessaan sopimuksessa mainitun, 114 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ajan kuluessa. Se voidaan vapauttaa osittain tai kokonaan siinä vaiheessa, kun rakennusurakat, tavarat tai monitahoiset palvelut on hyväksytty alustavasti.

2. Varojen pidättämiseen perustuva vakuus, jonka määrä on enintään 10 prosenttia sopimuksen kokonaisarvosta, voidaan toteuttaa pidätyksinä suoritettaviksi erääntyvistä välimaksuista tai vähentää loppumaksusta.

Varojen pidättämiseen perustuvaa vakuutta ei sovelleta sopimuksiin, joissa on vaadittu suoritustakuu, eikä suoritustakuuta ole vapautettu.

3. Toimeksisaaja voi pyytää varojen pidättämiseen perustuvan vakuuden korvaamista 147 artiklassa tarkoitetulla vakuudella, jos hankintaviranomainen hyväksyy tämän.
4. Kun sopimuksen vastuu-aika on päättynyt, hankintaviranomaisen on vapautettava varojen pidättämiseen perustuva vakuus sopimuksessa mainitun, 114 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ajan kuluessa.

2 LUKU

Toimielinten omaan lukuunsa tekemiin hankintoihin sovellettavat säännökset

168 artikla

Hankintaviranomainen

1. Unionin toimielimiä, täytäntöönpanovirastoja sekä 69 ja 70 artiklassa tarkoitettuja elimiä pidetään hankintaviranomaisina silloin, kun ne tekevät sopimuksia omaan lukuunsa, paitsi jos ne ostavat yhteishankintayksiköltä. Näiden toimielinten yksiköitä ei pidetä hankintaviranomaisina silloin, kun ne tekevät palvelutasosopimuksia keskenään.

Nämä toimielimet siirtävät hankintaviranomaisen tehtävien hoitamiseen tarvittavat toimivaltuutensa 58 artiklan mukaisesti.

2. Kunkin toimielimen valtuutettu tai edelleenvaltuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä arvioi, onko 169 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kynnysarvot saavutettu.

169 artikla

Sovellettavat kynnysarvot ja odotusaika

1. Hankinta- ja käyttöoikeussopimusten tekemiseksi hankintaviranomaisen on tämän asetuksen 158 artiklan 1 kohdassa säädettyä menettelyä valitessaan noudatettava direktiivin 2014/24/EU 4 artiklan a ja b alakohdassa säädettyjä kynnysarvoja. Tämän asetuksen 157 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedotustoimenpiteet määräytyvät asianomaisten kynnysarvojen perusteella.
2. Jollei tämän asetuksen liitteessä säädettyistä poikkeuksista tai edellytyksistä muuta johdu, hankintaviranomainen ei saa arvoltaan 1 kohdassa tarkoitetut kynnysarvot ylittävien sopimusten osalta allekirjoittaa sopimusta tai puitesopimusta valitun tarjoajan kanssa ennen kuin odotusaika on kulunut umpeen.
3. Odotusajan on kestävä 10 päivää, kun käytetään sähköisiä viestintävälineitä, ja 15 päivää, kun käytetään muita välineitä.

170 artikla

Hankintoihin osallistumista koskevat säännöt

1. Hankintamenettelyihin voivat osallistua tasapuolisin edellytyksin kaikki perussopimusten soveltamisalaan kuuluvat luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt sekä kaikki sellaiseen

kolmanteen maahan sijoittautuneet luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, joka on tehnyt unionin kanssa julkisia hankintoja koskevan erillissopimuksen, kyseisessä sopimuksessa määrätyin edellytyksin. Hankintamenettelyihin voivat osallistua myös kansainväliset järjestöt.

2. Sovellettaessa 154 artiklan 4 kohtaa Yhteinen tutkimuskeskus katsotaan jäsenvaltioon sijoittautuneeksi oikeushenkilöksi.

171 artikla

Maailman kauppajärjestön hankintasäännöt

Kun on sovellettava Maailman kauppajärjestössä tehtyä julkisia hankintoja koskevaa monenkeskistä sopimusta, hankintamenettelyyn voivat osallistua kyseisessä sopimuksessa määrätyin edellytyksin myös sopimuksen ratifioineisiin valtioihin sijoittautuneet talouden toimijat.

3 LUKU

Ulkoisten toimien alalla tehtäviin hankintoihin sovellettavat säännökset

172 artikla

Ulkoisiin toimiin liittyvät hankinnat

1. Tämän osaston 1 luvun säännöksiä hankintoihin sovellettavista yleisistä säännöksistä sovelletaan tässä luvussa tarkoitettuihin sopimuksiin, jollei liitteessä annetuista, ulkoisia toimia koskevien sopimusten tekemiseen sovellettavia menettelysääntöjä koskevista erityissäännöksistä muuta johdu. Tässä luvussa tarkoitettuihin hankintoihin ei sovelleta 168–171 artiklaa.

Edellä olevaa 157 artiklaa ja 158 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa sovelletaan ainoastaan

- a) palvelu- tai tavarahankintasopimuksiin, joiden arvo on vähintään 300 000 euroa;
 - b) rakennusurakkasopimuksiin, joiden arvo on vähintään 5 000 000 euroa.
2. Tätä lukua sovelletaan
 - a) hankintoihin, joissa komissio ei tee sopimuksia omaan lukuunsa;
 - b) hankintoihin, joita tekevät yhteisöt tai henkilöt 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, jos tästä määrätään 149 artiklassa tarkoitetussa rahoitusosuussopimuksessa.
 3. Hankintamenettelyistä on määrättävä 152 artiklan mukaisissa rahoitus sopimuksissa.
 4. Tätä lukua ei sovelleta sellaisten alakohtaisten perussäädösten soveltamisalaan kuuluviin toimiin, jotka liittyvät humanitaariseen kriisinhallinta-apuun, pelastuspalvelutoimiin tai humanitaarisiin avustustoimiin.

173 artikla

Hankintoihin osallistumista koskevat säännöt

1. Hankintamenettelyihin voivat osallistua tasapuolisin edellytyksin kaikki perussopimusten soveltamisalaan kuuluvat henkilöt sekä kyseistä yhteistyöalaa koskevissa perussäädöksissä

olevien erityissäännösten mukaisesti kaikki muut luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt. Hankintamenettelyihin voivat osallistua myös kansainväliset järjestöt.

2. Edellä 56 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa voidaan toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän asianmukaisesti perustelemassa poikkeusolosuhteissa päättää, että tarjouskilpailuihin voivat osallistua myös muut kuin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kolmansien maiden kansalaiset.
3. Jos sovelletaan tavara- tai palvelumarkkinoiden laajentamista koskevaa sopimusta, jossa unioni on osapuolena, avataan talousarviosta rahoitettavia sopimuksia koskevat hankintamenettelyt myös muille kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuille kolmansiin maihin sijoittautuneille luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille kyseisessä sopimuksessa määrätyn edellytyksin.

VIII OSASTO AVUSTUKSET

1 LUKU Avustusten soveltamisala ja muoto

174 artikla

Avustusten soveltamisala ja muoto

1. Tätä osastoa sovelletaan suoran toteutuksen yhteydessä myönnettäviin avustuksiin.
2. Avustus on välitöntä vastikkeetonta rahoitusta, joka myönnetään talousarviosta johonkin seuraavista kohteista:
 - a) toimeen, jolla pyritään edistämään unionin toimintapoliittisen tavoitteen saavuttamista ('hankeavustukset');
 - b) sellaisen elimen toimintaan, joka edistää unionin politiikkaan kuuluvaa ja sitä tukevaa tavoitetta ('toiminta-avustukset').

Toiminta-avustukset ovat elimen työohjelman toteuttamiseen myönnettävää rahoitusta.

3. Avustuksia voidaan myöntää missä tahansa 121 artiklan 1 kohdassa säädettyssä muodossa. Jos avustus myönnetään 121 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettussa muodossa, tämän osaston säännöksiä avustuskelpoisuudesta ja kulutarkastuksista ei sovelleta.
4. Kukin toimielin voi myöntää avustuksia tiedotustoimintaan, jos tämä on toiminnan luonteen vuoksi perusteltua.
5. Yhteinen tutkimuskeskus voi saada rahoitusta myös muista kuin tutkimukseen tai teknologiseen kehittämiseen osoitetuista määrärahoista, kun se osallistuu avustusten myöntämismenettelyihin, jotka rahoitetaan kokonaan tai osittain talousarviosta. Tällaisissa tapauksissa ei sovelleta 191 artiklan 4 kohtaa rahoitusta koskevien resurssien osalta eikä 189 artiklan 1 kohdan a–d alakohtaa.

175 artikla

Kertakorvaukset, yksikkökustannukset ja kiinteän prosenttimäärän mukainen rahoitus

1. Tätä artiklaa sovelletaan avustuksiin, jotka voivat olla 121 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuja kertakorvauksia, yksikkökustannuksia tai kiinteän prosenttimäärän mukaista rahoitusta.
2. Kertakorvaukset, yksikkökustannukset ja kiinteän prosenttimäärän mukainen rahoitus määritetään siten, että ne voidaan maksaa konkreettisten tuotosten valmistuttua.
3. Jollei perussäädöksessä toisin säädetä, kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteän prosenttimäärän mukaisen rahoituksen käyttö hyväksytään toimivaltaisen tulojen ja menojen päätöksellä noudattaen kussakin toimielimessä ennalta määriteltyä menettelyä.

4. Hyväksymispäätöksessä on esitettävä ainakin seuraavat tiedot:
- a) perustelut sille, miksi nämä rahoitusmuodot ovat tuetun toimen tai tuettujen työohjelmien luonteen sekä sääntöjenvastaisuuksien ja petosten riskien ja valvontakustannusten kannalta asianmukaisia;
 - b) kertakorvausten, yksikkökustannusten tai kiinteän prosenttimäärän mukaisen rahoituksen kattamien kustannusten tai kustannusluokkien määrittäminen siten, että huomioon ei oteta kustannuksia, jotka eivät ole avustuskelpoisia sovellettavien unionin sääntöjen mukaisesti;
 - c) kertakorvausten, yksikkökustannusten tai kiinteän prosenttimäärän mukaisen rahoituksen määrittämisessä käytettävien menetelmien kuvaus. Näiden menetelmien on perustuttava jompaankumpaan seuraavista:
 - i) tilastotietoihin, vastaaviin objektiivisiin perusteisiin tai asiantuntija-arvioon; tai
 - ii) saajakohtaiseen lähestymistapaan, jossa hyödynnetään vahvistettuja tai tarkastettavissa olevia avustuksen saajaa koskevia aiempia tietoja tai avustuksen saajan tavanomaisia kustannuslaskentakäytäntöjä;
 - d) mahdollisuuksien mukaan maksun suorittamisen keskeiset edellytykset ja tapauksen mukaan keskeisten tuotosten valmistuminen;
 - e) kuvaus edellytyksistä sen varmistamiseksi, että noudatetaan moitteettoman varainhoidon periaatetta ja kohtuullisessa määrin yhteisrahoitusperiaatetta;
 - f) jos kertakorvaukset, yksikkökustannukset ja kiinteän prosenttimäärän mukainen rahoitus eivät perustu tuotoksiin, perustelut sille, miksi tuotospohjaista lähestymistapaa ei voida tai ei ole aiheellista käyttää.

5. Hyväksyntä on voimassa ohjelman tai ohjelmien koko keston ajan, ellei hyväksymispäätöksessä toisin määrätä.

Hyväksyntä voi kattaa kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteän prosenttimäärän mukaisen rahoituksen käytön muuhunkin kuin tiettyyn rahoitusohjelmaan, jos toiminnan tai menojen luonteen vuoksi on aiheellista soveltaa yhteistä lähestymistapaa. Hyväksymispäätöksen tekijöinä voivat olla:

- a) toimivaltaiset tulojen ja menojen hyväksyjät, jos kaikki asianomainen toiminta kuuluu heidän vastuualueeseensa;
 - b) komissio, jos tämä on aiheellista toiminnan tai menojen luonteen vuoksi tai niiden tulojen ja menojen hyväksyjien suuren lukumäärän vuoksi, joita asia koskee.
6. Tulojen ja menojen hyväksyjä voi hyväksyä tai määrätä, että avustuksen saajalle aiheutuvista välillisistä kustannuksista korvataan kertakorvauksena kiinteä osuus, joka on enintään seitsemän prosenttia toimen avustuskelpoisista välittömistä kustannuksista. Tätä suurempi kiinteä prosenttiosuus voidaan hyväksyä komission perustellulla päätöksellä.
7. Pk-yritysten omistajat tai muut luonnolliset henkilöt, jotka eivät saa palkkaa, voivat ilmoittaa toimen tai työohjelman yhteydessä tekemäänsä työhön liittyvät avustuskelpoiset henkilöstökustannukset 1–6 kohdan mukaisesti hyväksytyjen yksikkökustannusten perusteella.

8. Avustuksen saajat voivat ilmoittaa toimen tai työohjelman yhteydessä tehtyyn vapaaehtoistyöhön liittyvät avustuskelpoiset henkilöstökustannukset 1–6 kohdan mukaisesti hyväksytyjen yksikkökustannusten perusteella.

176 artikla
Kokonaiskertakorvaukset

1. Kertakorvaus voi kattaa toimen tai työohjelman kaikki avustuskelpoiset kustannukset, jäljempänä 'kokonaiskertakorvaus'.
2. Kokonaiskertakorvaus voidaan määrittää alustavan talousarvion perusteella. Talousarviossa on noudatettava taloudellisuuden, tehokkuuden ja vaikuttavuuden periaatteita. Näiden periaatteiden noudattamista valvotaan avustushakemuksen arvioinnin yhteydessä tehtävillä ennakkotarkastuksilla.
3. Kokonaiskertakorvauksia hyväksyessään toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on noudatettava 175 artiklan säännöksiä.

177 artikla
Avustuksen saajiin kohdistuvat kertakorvauksiin, yksikkökustannuksiin ja kiinteisiin prosenttimääriin liittyvät tarkastukset

1. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on viimeistään ennen loppumaksun suorittamista tarkistettava, täytyvätkö edellytykset kertakorvausten, yksikkökustannusten tai kiinteän prosenttimäärän mukaisen rahoituksen maksamiselle, ja tarkistettava tarvittaessa, ovatko tuotokset valmistuneet. Tämän lisäksi näiden edellytysten täytyminen voidaan tarkistaa myös jälkikäteen.

Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän tai komission 175 artiklan mukaisesti hyväksymällä menetelmällä ennakolta määritettyjä kertakorvausten, yksikkökustannusten tai kiinteän prosenttimäärän mukaisen rahoituksen määriä ei saa asettaa kyseenalaisiksi jälkitarkastuksissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän oikeutta pienentää avustuksen määrää 127 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Jos kertakorvaukset, yksikkökustannukset tai kiinteä prosenttimäärä on määritetty avustuksen saajan tavanomaisen kustannuslaskentakäytännön perusteella, sovelletaan 179 artiklan 2 kohtaa.

2. Kertakorvausten, yksikkökustannusten tai kiinteän prosenttimäärän mukaisen rahoituksen maksaminen ei edellytä selvitystä avustuksen saajalle tosiasiallisesti aiheutuneista kustannuksista.
3. Avustuksen maksaminen kertakorvausten, yksikkökustannusten tai kiinteän prosenttimäärän mukaisen rahoituksen muodossa ei vaikuta oikeuteen tutustua avustuksen saajan lakisääteiseen kirjanpitoon 178 ja 124 artiklassa säädettyjä tarkoituksia varten.

178 artikla
Kertakorvausten, yksikkökustannusten tai kiinteiden prosenttimäärien säännöllinen arviointi

Kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteiden prosenttimäärien määrittämisessä käytettävää menetelmää, sen perustana olevia tietoja ja sen tuloksena olevia määriä on arvioitava säännöllisesti ja tarvittaessa mukautettava 175 artiklan mukaisesti.

179 artikla
Avustuksen saajan tavanomainen kustannuslaskentakäytäntö

1. Kun avustuksen saajan tavanomaisten kustannuslaskentakäytäntöjen hyödyntäminen hyväksytään, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi arvioida ennakolta, ovatko nämä käytännöt 175 artiklan 4 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisia, tai tehdä tämän arvioinnin asianmukaisen jälkitarkastussuunnitelman avulla.
2. Jos on vahvistettu ennakolta, että avustuksen saajan tavanomaiset kustannuslaskentakäytännöt ovat 175 artiklan 4 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisia, näiden käytäntöjen mukaisesti määritettyjä kertakorvausten, yksikkökustannusten tai kiinteän prosenttimäärän mukaisen rahoituksen määriä ei saa asettaa kyseenalaisiksi jälkitarkastuksissa. Tämä ei vaikuta toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän oikeuteen pienentää avustuksen määrää 127 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
3. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi katsoa, että avustuksen saajan tavanomaiset kustannuslaskentakäytännöt ovat 175 artiklan 4 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaiset, jos kansalliset viranomaiset hyväksyvät ne vastaavissa rahoitusjärjestelmissä.

180 artikla
Avustuskelpoiset kustannukset

1. Avustus ei saa ylittää enimmäismäärää, joka mahdollisuuksien mukaan ilmaistaan arvioitujen avustuskelpoisten kustannusten perusteella vahvistettuna absoluuttisena arvona. Perussäädöksen soveltamista rajoittamatta avustukset voidaan ilmaista myös prosenttiosuutena arvioiduista avustuskelpoisista kustannuksista.

Jos avustus voidaan toimen erityispiirteiden vuoksi ilmaista ainoastaan absoluuttisena arvona, avustuskelpoiset kustannukset on tarkistettava 150 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
2. Rajoittamatta suurinta sallittua yhteisrahoitusosuutta, josta säädetään perussäädöksessä,
 - a) avustus ei saa ylittää avustuskelpoisia kustannuksia;
 - b) jos 175 artiklan 8 kohdassa tarkoitetut vapaaehtoistyön kustannukset sisältyvät arvioituihin avustuskelpoisiin kustannuksiin, avustus ei saa ylittää muita kuin vapaaehtoistyöstä aiheutuvia arvioituja avustuskelpoisia kustannuksia.
3. Avustuskelpoisia kustannuksia ovat avustuksen saajalle tosiasiallisesti aiheutuneet kustannukset, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:
 - a) ne ovat aiheutuneet toimen tai työohjelman keston aikana, lukuun ottamatta loppuraportteihin ja tarkastuslausuntoihin liittyviä kustannuksia;
 - b) ne on kirjattu toimen tai työohjelman alustavaan kokonaistalousarvioon;
 - c) ne ovat välttämättömiä avustuksen kohteena olevan toimen tai työohjelman toteuttamiseksi;
 - d) ne ovat yksilöitävissä ja todennettavissa, ja ne on kirjattu avustuksen saajan kirjanpitoon ja määritetty avustuksen saajan sijoittautumisvaltiossa sovellettavien kirjanpitosääntöjen ja avustuksen saajan tavanomaisten kustannuslaskentakäytäntöjen mukaisesti;

- e) ne täyttävät sovellettavassa vero- ja sosiaalilainsäädännössä asetetut vaatimukset;
- f) ne ovat kohtuullisia ja perusteltuja ja moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisia erityisesti taloudellisuuden ja vaikuttavuuden osalta.

4. Ehdotuspyynnöissä on ilmoitettava kustannusluokat, joille voidaan myöntää unionin rahoitusta.

Jollei perussäädöksessä toisin säädetä, ja 3 kohdassa säädetyn lisäksi, seuraavia kustannusluokkia pidetään avustuskelpoisina, kun toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä on ehdotuspyynnön mukaisesti todennut ne sellaisiksi:

- a) avustuksen saajalle ennakkomaksuvakuudesta aiheutuneet kustannukset, kun toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä vaatii kyseistä vakuutta 147 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- b) taloutta koskevista selvityksistä annettaviin todistuksiin ja toimintaa koskeviin tarkastusraportteihin liittyvät kustannukset, jos toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä edellyttää niitä;
- c) arvonlisävero, kun sitä ei voida periä takaisin kansallisen arvonlisäverolainsäädännön mukaisesti ja kun arvonlisäveron maksava avustuksen saaja ei ole yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁴⁷ 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu verovelvollisuudesta vapautettu henkilö;

Arvonlisävero katsotaan sellaiseksi, ettei sitä voida periä takaisin, jos se perustuu kansallisen lainsäädännön mukaan johonkin seuraavista toiminnoista:

- i) arvonlisäverosta vapautettu toiminta ilman vähennysoikeutta;
- ii) arvonlisäveron soveltamisalan ulkopuolelle jäävä toiminta;
- iii) edellä i tai ii alakohdassa tarkoitettu toiminta, jonka osalta arvonlisäveroa ei voida vähentää, vaan se palautetaan erityisen palautusjärjestelmän tai korvausrahaston kautta, joista ei säädetä direktiivissä 2006/112/EY, vaikka kyseinen järjestelmä tai rahasto perustuisi kansalliseen arvonlisäverolainsäädäntöön.

Arvonlisävero, joka liittyy direktiivin 2006/112/EY 13 artiklan 2 kohdassa lueteltuihin toimintoihin, katsotaan sellaisen edunsaajan maksamaksi, joka ei ole kyseisen direktiivin 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu verovelvollisuudesta vapautettu henkilö, riippumatta siitä, katsooko asianomainen jäsenvaltio, että kyseessä on toiminta, jota julkisoikeudelliset yhteisöt harjoittavat viranomaisen ominaisuudessa.

- d) poistokustannukset edellyttäen, että ne ovat avustuksen saajalle tosiasiallisesti aiheutuneita;
- e) kansallisten hallintojen henkilöstön palkkakustannukset siltä osin kuin ne ovat aiheutuneet toiminnoista, joita asianomainen viranomaisen ei olisi toteuttanut, ellei asianomaista hanketta olisi toteutettu.

⁴⁷ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

5. Jäljempänä 181 artiklassa tarkoitetuille avustuksen saajaan sidoksissa oleville yhteisöille aiheutuneet kustannukset voidaan katsoa avustuskelpoiksi, ellei toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä ilmoita, etteivät ne ole ehdotuspyynnön mukaisesti avustuskelpoisia. Tässä yhteydessä sovelletaan kumulatiivisesti seuraavia edellytyksiä:
- a) kyseiset yhteisöt mainitaan avustussopimuksessa;
 - b) kyseiset yhteisöt noudattavat avustuksen saajaan avustussopimuksen mukaisesti sovellettavia sääntöjä, jotka koskevat kustannusten avustuskelpoisuutta sekä komission, Euroopan petostentorjuntaviraston ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen tarkastusoikeuksia.

181 artikla
Sidosyhteisöt ja ainoa avustuksen saaja

1. Tässä osastossa seuraavien yhteisöjen katsotaan olevan sidoksissa avustuksen saajaan:
 - a) yhteisöt, jotka muodostavat yhdessä avustuksen saajan 2 kohdan mukaisesti;
 - b) yhteisöt, jotka täyttävät avustuskelpoisuusperusteet eivätkä ole missään 132 artiklan 1 kohdassa tai 137 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tilanteista ja joilla on avustuksen saajaan erityisesti oikeudellinen yhteys tai pääomayhteys, joka ei liity ainoastaan kyseiseen toimintaan eikä ole luotu ainoastaan sen toteuttamista varten.

V osaston 2 luvun 2 jaksoa sovelletaan myös sidosyhteisöihin.

2. Kun useampi kuin yksi yhteisö täyttää avustuksen myöntämisen edellytykset ja ne muodostavat yhdessä yhden yhteisön, tämä yhteisö voidaan katsoa ainoaksi avustuksen saajaksi myös silloin, kun yhteisö on nimenomaisesti perustettu avustuksella rahoitettavan toiminnan toteuttamista varten.

2 LUKU

Periaatteet

182 artikla
Avustuksiin sovellettavat yleiset periaatteet

Avustuksiin sovelletaan seuraavia periaatteita:

- a) tasapuolisen kohtelun periaate;
- b) avoimuusperiaate;
- c) yhteisrahoitusperiaate;
- d) päällekkäisten avustusten ja kaksinkertaisen rahoituksen kiellon periaate;
- e) taannehtivuuskiellon periaate.

183 artikla
Avoimuus

1. Avustukset myönnetään julkaistun ehdotuspyynnön perusteella, lukuun ottamatta 188 artiklassa tarkoitettuja tapauksia.
2. Kaikista varainhoitovuoden aikana myönnettyistä avustuksista on julkaistava luettelo 36 artiklan 1–4 kohdan mukaisesti.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen julkaisemisen jälkeen komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle niiden pyynnöstä selvityksen, josta käy ilmi
 - a) hakijoiden määrä edellisen vuoden aikana;
 - b) kunkin ehdotuspyynnön perusteella hyväksytyjen hakemusten määrä ja prosenttiosuus suhteessa hakemusten kokonaismäärään;
 - c) menettelyn keskimääräinen kesto ehdotuspyynnön päättymispäivästä avustuksen myöntämiseen;
 - d) sellaisten avustusten lukumäärä ja summa, joiden osalta on edellisen vuoden aikana luovuttu jälki-ilmoitusta koskevasta velvollisuudesta 36 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

184 artikla
Yhteisrahoitus

1. Avustettavaan toimintaan on saatava rahoitusta myös muista lähteistä. Avustus ei siis saa kattaa toimen tai työohjelman toteuttamiseksi tarvittavia varoja kokonaan.

Yhteisrahoitus voi olla peräisin avustuksen saajan omista varoista, toimen tai työohjelman tuottamasta tulosta tai kolmansien osapuolten rahoitusosuuksista tai luontoissuorituksista.
2. Edellä 175 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu vapaaehtoistyöstä muodostuvat kolmansien osapuolten luontoissuoritukset on esitettävä avustuskelpoisina kustannuksina alustavassa talousarviossa. Ne on esitettävä erillään muista avustuskelpoisista kustannuksista.

Muut kolmansien osapuolten luontoissuoritukset on esitettävä erillään alustavassa talousarviossa esitetyistä avustuskelpoisten kustannusten rahoitusosuuksista. Niiden arvioitu arvo on ilmoitettava alustavassa talousarviossa, eikä sitä saa myöhemmin muuttaa.
3. Ulkoinen toimi voidaan edellä olevasta 1 kohdasta poiketen rahoittaa kokonaan avustuksesta, jos se on toimen toteuttamisen kannalta välttämätöntä. Tämä on perusteltava sopimuksen tekemistä koskevassa päätöksessä.
4. Edellä olevaa 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta korkotukiin tai vakuuspalkkiohyvityksiin.

185 artikla
Päällekkäisten avustusten ja kaksinkertaisen rahoituksen kiellon periaate

1. Kutakin toimintaa varten voidaan samalle avustuksen saajalle myöntää ainoastaan yksi avustus talousarviosta, paitsi jos asianomaisissa perussäädöksissä toisin säädetään.

Avustuksen saaja voi saada talousarviosta saman varainhoitovuoden aikana vain yhden toiminta-avustuksen.

Toimi voidaan rahoittaa useammasta kuin yhdestä budjettikohdasta useiden tulojen ja menojen hyväksyjien yhteistyönä.

2. Hakijan on ilmoitettava välittömästi tulojen ja menojen hyväksyjälle tekemistään muista hakemuksista tai saamistaan muista avustuksista, jotka liittyvät samaan toimeen tai työohjelmaan.
3. Samoja kustannuksia ei missään olosuhteissa saa rahoittaa kahdesti talousarviosta.
4. Edellä olevaa 1–3 kohtaa ei sovelleta
 - a) luonnollisille henkilöille opiskelua, tutkimusta tai koulutusta varten myönnettyihin apurahoihin;
 - b) eniten tukea tarvitseville luonnollisille henkilöille, kuten työttömille ja pakolaisille, myönnettyyn suoraan tukeen.

186 artikla
Taannehtivuuskiellon periaate

1. Jollei tässä artiklassa toisin säädetä, avustuksia ei myönnetä taannehtivasti.
2. Avustusta voidaan myöntää jo aloitettuun toimintaan, jos hakija voi osoittaa, että toiminta oli aloitettava ennen avustussopimuksen allekirjoittamista.

Tällaisissa tapauksissa ennen avustushakemuksen jättämispäivää aiheutuneet kustannukset eivät ole avustuskelpoisia, paitsi

- a) perussäädöksessä säädetyissä asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa tai
- b) äärimmäisen kiireellisissä 188 artiklan a ja b kohdassa tarkoitettuja toimia edellyttävissä tapauksissa, joissa olisi erittäin tärkeää, että unioni puuttuu tilanteeseen varhain. Näissä tapauksissa avustuksen saajalle ennen hakemuksen jättämispäivää aiheutuneisiin menoihin voidaan myöntää unionin rahoitusta seuraavin edellytyksin:
 - i) toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä on esittänyt riittävät perustelut poikkeukselle;
 - ii) avustussopimuksessa vahvistetaan menojen avustuskelpoisuuspäiväksi nimenomaisesti hakemuksen jättämispäivää aikaisempi päivämäärä.
3. Päättyneelle toimelle ei myönnetä avustusta takautuvasti.
4. Toiminta-avustusta koskeva avustussopimus on allekirjoitettava kuuden kuukauden kuluessa avustuksen saajan varainhoitovuoden alkamisesta. Rahoitettavat menot eivät saa olla aiheutuneet ennen avustushakemuksen jättämispäivää eivätkä ennen avustuksen saajan varainhoitovuoden alkamispäivää.

3 LUKU

Avustuksen myöntämismenettely ja avustussopimus

187 artikla Ehdotuspyyntöjen sisältö ja julkaiseminen

1. Ehdotuspyynnössä on esitettävä
 - a) tavoitteet;
 - b) kelpoisuus-, poissulkemis-, valinta- ja myöntämisperusteet;
 - c) unionin rahoitusta ja erityisesti avustusmuotoja koskevat järjestelyt;
 - d) ehdotusten toimittamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja määräaika;
 - e) suunniteltu päivämäärä, johon mennessä kaikille hakijoille on ilmoitettava heidän hakemuksensa arvioinnin tuloksista, ja alustava päivämäärä, jona avustussopimukset allekirjoitetaan.
2. Edellä 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetut päivämäärät vahvistetaan seuraavien määräaikojen perusteella:
 - a) kaikille hakijoille ilmoitetaan heidän hakemuksensa käsittelyn lopputuloksesta enintään kuuden kuukauden kuluttua täydellisten ehdotusten lopullisesta jättämispäivästä;
 - b) hakijoiden kanssa tehtävät avustussopimukset allekirjoitetaan viimeistään kolmen kuukauden kuluttua päivästä, jona hakijoille on ilmoitettu hakemuksen hyväksymisestä.

Näitä määräaikoja voidaan mukauttaa, jotta voidaan ottaa huomioon sellaisten erityismenettelyjen noudattamisessa tarvittava aika, joita voidaan edellyttää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁴⁸ mukaisessa perussäädöksessä, ja määräajat voidaan myös ylittää asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa ja erityisesti monimutkaisen toiminnan kyseessä ollessa, jos ehdotuksia tai hakijoista johtuvia viivästyksiä on paljon.

Valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä antaa vuotuisessa toimintakertomuksessaan tietoja siitä, kuinka kauan aikaa keskimäärin on kulunut hakijoille tiedottamiseen ja avustussopimusten allekirjoittamiseen. Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut määräajat ylittyvät, valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä esittää perustelut ja myös ehdottaa korjaavia toimia, elleivät ylitykset ole toisen alakohdan mukaisesti asianmukaisesti perusteltuja.
3. Ehdotuspyynnöt julkaistaan unionin toimielinten internetsivustolla ja lisäksi muussa soveltuvassa muodossa, kuten *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, jos on tarpeen lisätä ehdotuspyynnön näkyvyyttä avustusten mahdollisten saajien keskuudessa. Ne voidaan julkaista

⁴⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13–18).

108 artiklassa tarkoitetun rahoituspäätöksen antamisesta lähtien, myös talousarvion toteuttamista edeltävänä vuonna. Kaikki muutokset ehdotuspyyntöjen sisältöön julkaistaan samalla tavoin.

188 artikla
Ehdotuspyyntöihin sovellettavat poikkeukset

Avustuksia voidaan myöntää ilman eri ehdotuspyyntöä ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

- a) kun avustus liittyy humanitaariseen apuun, hätäapuun, pelastuspalveluoperaatioihin tai kriisinhallintaan;
- b) muissa asianmukaisesti perustelluissa poikkeuksellisen kiireellisissä tapauksissa;
- c) elimille, joilla on lakisääteinen tai käytännössä vallitseva monopoli tai jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet omalla vastuullaan, kun kyseisillä jäsenvaltioilla on lakisääteinen tai käytännössä vallitseva monopoli;
- d) elimille, jotka on määritelty avustuksen saajiksi 56 artiklan mukaisessa perussäädöksessä tai jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet omalla vastuullaan, kun kyseiset jäsenvaltiot määrittävät avustuksen saajiksi perussäädöksessä;
- e) kun on kyse tutkimuksesta ja teknologian kehittämisestä, elimille, jotka mainitaan 108 artiklassa tarkoitetussa työohjelmassa, jos tästä mahdollisuudesta säädetään erikseen perussäädöksessä eikä hanke kuulu ehdotuspyynnön soveltamisalaan;
- f) sellaisia toimintoja varten, jotka niiden erityispiirteiden vuoksi voi toteuttaa vain tietyn tyyppinen elin, jolla on tarvittavat tekniset valmiudet, erityisosaaminen tai hallintovalta edellyttäen, etteivät kyseiset toiminnot kuulu ehdotuspyynnön soveltamisalaan. Jos tällainen tietyn tyyppinen elin on jäsenvaltio, avustus voidaan myöntää ilman ehdotuspyyntöä jäsenvaltion omalla vastuullaan nimeämälle elimelle toimen toteuttamista varten;
- g) Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle teknisen avun toimiin. Tällaisissa tapauksissa ei sovelleta 189 artiklan 1 kohdan a–d alakohtaa.

Ensimmäisen alakohdan c ja f alakohdassa tarkoitetut tapaukset on perusteltava riittävästi myöntämispäätöksessä.

189 artikla
Avustushakemusten sisältö

1. Avustushakemuksessa on esitettävä seuraavat tiedot:
 - a) hakijan oikeudellinen muoto;
 - b) 133 artiklan 1 kohdan mukainen hakijan kunnian ja omantunnon kautta antama vakuutus kelpoisuus- ja valintaperusteiden täyttämistä;
 - c) tiedot, jotka tarvitaan, jotta voidaan osoittaa hakijan taloudelliset ja toiminnalliset valmiudet toteuttaa ehdotettu toimi tai työohjelma, ja jos toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä riskinarvioinnin perusteella niin päättää, näiden tietojen vahvistamiseksi tarvittavat asiakirjatodisteet, kuten viimeksi päättyneen varainhoitovuoden tulostili ja tase.

Tällaisten tietojen ja asiakirjatodisteiden esittämistä ei edellytetä hakijoilta, joihin ei sovelleta 191 artiklan 5 kohdan mukaista taloudellisten ja toiminnallisten valmiuksien tarkistamista. Asiakirjatodisteiden esittämistä ei myöskään edellytetä, jos avustus on vähäinen;

- d) jos haettu avustus toimea varten on yli 750 000 euroa tai haettu toiminta-avustus on yli 1 000 000 euroa, ulkopuolisen hyväksytyyn tilintarkastajan laatima tilintarkastuskertomus, jos sellainen on saatavilla, ja kaikissa tapauksissa, joissa EU:n tai kansallisessa lainsäädännössä edellytetään lakisääteisen tilintarkastuksen tekemistä. Kertomuksessa varmennetaan tilinpäätös viimeisimmältä käytettävissä olevalta tilikaudelta. Kaikissa muissa tapauksissa hakijan on annettava valtuutetun edustajansa allekirjoittama vakuutus siitä, että viimeisen käytettävissä olevan tilikauden tilinpäätös on asianmukaisesti laadittu.

Ensimmäisen alakohdan säännöstä sovelletaan ainoastaan ensimmäiseen hakemuksista, joita sama avustuksen saaja tekee toimivaltaiselle tulojen ja menojen hyväksyjälle saman varainhoitovuoden aikana.

Ensimmäisessä alakohdassa asetettuja kynnyksiarvoja sovelletaan saajakohtaisesti avustussopimuksissa, joissa komissio myöntää avustuksen useammalle kuin yhdelle saajalle.

Kun on kyse 126 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista kumppanuuksista, rahoitusta koskeva puitekumppanuussopimus voidaan allekirjoittaa vasta kun on esitetty tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tilintarkastuskertomus kahdelta viimeisimmältä tilikaudelta, joilta kertomus on käytettävissä.

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi riskinarviointinsa perusteella myöntää poikkeuksen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaatimuksesta oppilaitoksille sekä sellaisille avustuksen saajille, jotka ovat yhteisvastuussa useita saajia kattavasta avustussopimuksesta tai jotka eivät ole lainkaan taloudellisessa vastuussa.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta julkisoikeudellisiin yhteisöihin eikä 151 artiklassa tarkoitettuihin kansainvälisiin järjestöihin;

- e) toimen tai työohjelman kuvaus ja alustava talousarvio, jossa mahdollisuuksien mukaan
- i) menot ja tulot ovat tasapainossa, ja
 - ii) esitetään toimen tai työohjelman arvioidut avustuskelpoiset kokonaiskustannukset.

Alustavaan talousarvioon voi i alakohdasta poiketen asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa sisällyttää varauksia ennakoimattomien menojen tai valuuttakurssivaihtelujen varalta;

- f) ilmoitus hakijan unionilta saman tilikauden aikana samaa toimea tai toimen osaa tai toimintaansa varten saaman tai hakeman rahoituksen lähteistä ja määristä sekä hakijan muusta samaa toimea varten saamasta tai hakemasta rahoituksesta.

2. Hakemus voidaan jakaa useampiin osiin, jotka voidaan esittää eri aikoina 193 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

190 artikla
Avustuskelpoisuusperusteet

1. Avustuskelpoisuusperusteissa vahvistetaan ehdotuspyyntöön osallistumisen edellytykset.
2. Ehdotuspyyntöön voivat osallistua seuraavat hakijat:
 - a) oikeushenkilöt;
 - b) luonnolliset henkilöt, jos toiminnan luonne tai ominaisuudet tai hakijan tavoitteet sitä edellyttävät.
 - c) oikeussubjektit, joilla ei ole asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaista oikeushenkilöllisyyttä, edellyttäen että niiden edustajilla on edellytykset tehdä oikeudellisia sitoumuksia niiden puolesta ja taata unionin taloudellisille eduille oikeushenkilöiden tarjoamaa suojaa vastaava suoja. Hakijalla on erityisesti oltava vastaavat taloudelliset ja toiminnalliset valmiudet kuin oikeushenkilöillä. Hakijan edustajien on todistettava, että nämä osallistumisedellytykset täyttyvät.
3. Ehdotuspyynnössä voidaan määrätä myös muista avustuskelpoisuusperusteista, joita vahvistettaessa on otettava asianmukaisesti huomioon toimen tavoitteet ja noudatettava avoimuuden ja syrjimättömyyden periaatteita.
4. Sovellettaessa 174 artiklan 4 kohtaa ja tätä artiklaa Yhteinen tutkimuskeskus katsotaan jäsenvaltioon sijoittautuneeksi oikeushenkilöksi.

191 artikla
Valintaperusteet

1. Valintaperusteiden avulla on voitava arvioida hakijan valmiuksia toteuttaa ehdottamansa toimi tai työohjelma.
2. Hakijalla on oltava kestävä ja riittävät rahoituslähteet, jotta se kykenee harjoittamaan toimintaansa koko sen ajan, jolle avustusta myönnetään, ja osallistumaan toimintansa rahoitukseen, jäljempänä 'taloudelliset valmiudet'.
3. Hakijalla on oltava riittävä ammatillinen osaaminen ja pätevyys ehdotetun toimen tai työohjelman toteuttamiseksi, ellei perussäädöksessä erikseen toisin säädetä, jäljempänä 'toiminnalliset valmiudet'.
4. Hakijan taloudelliset ja toiminnalliset valmiudet tarkistetaan etenkin 189 artiklassa tarkoitettujen tietojen tai asiakirjatodisteiden tarkastelun perusteella.

Jos ehdotuspyynnössä ei ole pyydetty asiakirjatodisteita ja jos toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä epäilee hakijan taloudellisia tai toiminnallisia valmiuksia, hän pyytää tätä toimittamaan kaikki asianmukaiset asiakirjat.

Jos kyseessä on kumppanuus, tarkistaminen suoritetaan 126 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

5. Taloudellisten valmiuksien tarkistamista ei sovelleta
 - a) koulutustukea saaviin luonnollisiin henkilöihin;

- b) suoraa tukea eniten tarvitseviin ja sitä saaviin luonnollisiin henkilöihin;
 - c) julkisoikeudellisiin yhteisöihin;
 - d) kansainvälisiin järjestöihin;
 - e) korkotukia tai vakuuspalkkiohyvityksiä hakeviin henkilöihin tai yhteisöihin, jos näiden tukien tai hyvitysten tavoitteena on vahvistaa avustuksen saajan taloudellisia valmiuksia tai tuottaa tuloa.
6. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi riskinarvioinnin perusteella luopua vaatimuksesta varmistaa julkisoikeudellisten yhteisöjen tai kansainvälisten järjestöjen toiminnalliset valmiudet.

192 artikla
Avustuksen myöntämisperusteet

Avustuksen myöntämisperusteiden avulla on voitava

- a) arvioida ehdotuksia asetettujen tavoitteiden ja painopisteiden kannalta;
- b) myöntää avustukset toimille tai työohjelmille, joilla saavutetaan unionin rahoituksen mahdollisimman suuri kokonaisvaikuttavuus.

193 artikla
Arviointimenettely

1. Ehdotukset arvioidaan ennakolta ilmoitettujen valinta- ja myöntämisperusteiden mukaisesti sen määrittämiseksi, mille ehdotuksille voidaan myöntää rahoitusta.
2. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä jakaa menettelyn tarvittaessa eri vaiheisiin. Menettelyyn sovellettavat säännöt esitetään ehdotuspyynnössä.

Hakijoille, joiden ehdotus on hylätty missä tahansa vaiheessa, ilmoitetaan hylkäämisestä 7 kohdan mukaisesti.

Saman menettelyn aikana saa pyytää samoja asiakirjoja ja tietoja ainoastaan kerran.

3. Edellä 145 artiklassa tarkoitettu arviointikomitea tai tarvittaessa toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi pyytää hakijaa toimittamaan lisätietoja tai selventämään hakemukseen 146 artiklan mukaisesti liitettyjä asiakirjoja. Tulojen ja menojen hyväksyjä pitää asianmukaisesti kirjata yhteydenpidosta hakijoihin menettelyn aikana.
4. Kun arviointikomitea on saanut työnsä päätökseen, sen jäsenet allekirjoittavat pöytäkirjan, jossa käydään läpi kaikki komitean tarkastelemat ehdotukset, arvioidaan niiden laatua ja todetaan, mille ehdotuksille voidaan myöntää rahoitusta.

Tarvittaessa selvityksessä luokitellaan käsitellyt ehdotukset ja annetaan suosituksia myönnettävästä avustuksen enimmäismäärästä sekä avustushakemukseen mahdollisesti tehtävistä vähäisistä mukautuksista.

Pöytäkirja säilytetään myöhempää käyttöä varten.

5. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi pyytää hakijaa mukauttamaan ehdotustaan arviointikomitean suositusten mukaisesti. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä pitää soveltuvalla tavalla kirjata yhteyksistä hakijoihin menettelyn aikana.
6. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä tekee arvioinnin perusteella päätöksensä, jossa mainitaan ainakin
 - a) päätöksen sisältö ja myönnetyn avustuksen kokonaismäärä;
 - b) valittujen hakijoiden nimet, toimien nimet ja hyväksytyjen avustusten määrä sekä päätöksen perustelut, myös silloin kun päätös poikkeaa arviointikomitean lausunnosta;
 - c) hylättyjen hakijoiden nimet ja hylkäämisen syyt.
7. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä ilmoittaa hakijalle kirjallisesti hakemuksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä. Jos avustushakemus hylätään, toimielimen on ilmoitettava hylkäämisen syyt. Hylätyille hakijoille on ilmoitettava hakemuksen hylkäämisestä mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 15 kalenteripäivän kuluessa siitä, kun hyväksytyille hakijoille on ilmoitettu hakemuksen hyväksymisestä.
8. Hakemuksiin, jotka on tehty 188 artiklan mukaisesti, sovelletaan seuraavaa:
 - a) tämän artiklan 2 ja 4 kohdan ja 145 artiklan soveltaminen ei ole pakollista;
 - b) toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi yhdistää arviointikertomuksen ja avustuksen myöntämistä koskevan päätöksen sisällön yhteen asiakirjaan, jonka hän allekirjoittaa.

*194 artikla
Avustussopimus*

1. Avustuksista tehdään kirjallinen sopimus.
2. Avustussopimuksessa on oltava vähintään seuraavat:
 - a) toimen kuvaus tai toiminta-avustusta varten työohjelman kuvaus sekä odotettavissa olevien tulosten kuvaus;
 - b) unionin rahoituksen enimmäismäärä euroina, toimen tai työohjelman alustava talousarvio ja avustuksen muoto;
 - c) raportointia ja maksuja koskevat säännöt sekä 198 artiklassa säädetyt hankintasäännöt;
 - d) maininta, että avustuksen saaja hyväksyy 124 artiklassa tarkoitetut velvoitteet;
 - e) unionin rahoituksen näkyvyyttä koskevat määräykset lukuun ottamatta asianmukaisesti perusteltuja tapauksia, joissa julkistaminen ei ole mahdollista tai tarkoituksenmukaista;
 - f) maininta, että avustussopimukseen sovelletaan unionin lainsäädäntöä, jota täydennetään tarvittaessa sopimuksessa määrätyllä kansallisella lainsäädännöllä. Tästä voidaan poiketa kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtävissä sopimuksissa;
 - g) maininta riita-asioissa toimivaltaisesta tuomioistuimesta tai välitystuomioistuimesta.

3. Muille yhteisöille tai oikeushenkilöille kuin valtiolle avustussopimuksen täyttämistä syntyvät rahalliset velvoitteet ovat täytäntöönpanokelpoisia 98 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
4. Avustussopimukseen ei saa tehdä sellaisia muutoksia, joiden tarkoituksena tai vaikutuksena on asettaa avustuksen myöntämispäätös kyseenalaiseksi tai hakijat eriarvoiseen asemaan.

4 LUKU

Avustuksen toteuttaminen

195 artikla

Avustuksen määrä ja tarkastushavaintojen laajentaminen

1. Avustuksen määrä vahvistetaan lopullisesti vasta sen jälkeen, kun toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä on hyväksynyt loppuraportit ja tarvittaessa kustannus selvityksen, mikä ei kuitenkaan estä asianomaista toimielintä, Euroopan petostentorjuntavirastoa tai Euroopan tilintarkastustuomioistuinta toteuttamasta myöhemmin tarkastuksia ja tutkimuksia. Edellä olevan 127 artiklan 4 kohtaa sovelletaan myös sen jälkeen, kun avustuksen määrä on vahvistettu lopullisesti.
2. Jos valvonnassa tai tarkastuksissa ilmenee avustuksen saajasta johtuvia systeemisiä tai toistuvia sääntöjenvastaisuuksia, petoksia tai velvoitteiden laiminlyöntejä, jotka vaikuttavat merkittävästi useisiin kyseiselle avustuksen saajalle samoin ehdoin myönnettyihin avustuksiin, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi keskeyttää kaikkia näitä avustuksia koskevien avustussopimusten täyttämisen tai maksujen suorittamisen tai tarvittaessa purkaa kyseisen avustuksen saajan kanssa tehdyt avustussopimukset sen mukaan, miten vakavia tarkastushavainnot ovat.

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi lisäksi pienentää avustusten määrää, hylätä kustannukset, jotka eivät ole avustuskelpoisia, tai tarvittaessa periä takaisin aiheettomasti maksetut määrät kaikkien sellaisten avustusten osalta, joihin liittyy avustussopimusten perusteella tarkastettavissa tai tutkittavissa olevia, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja systeemisiä tai toistuvia sääntöjenvastaisuuksia, petoksia tai velvoitteiden laiminlyöntejä.

3. Kun avustuksen saajan toimittamat tarkistetut raportit ja taloutta koskevat selvitykset on hyväksytty, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä määrittää vähennettävät tai takaisin perittävät määrät aina, kun tämä on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, niiden kuhunkin avustukseen liittyvien kustannusten perusteella, jotka on aiheettomasti ilmoitettu avustuskelpoisiksi.
4. Kun kuhunkin tällaiseen avustukseen liittyviä sellaisia kustannuksia, jotka eivät ole avustuskelpoisia, ei ole mahdollista tai tarkoituksenmukaista laskea tarkasti, vähennettävät tai takaisin perittävät määrät voidaan määrittää ekstrapoloimalla vähentämisessä ja perinnässä käytettävä prosenttiosuus, jota sovelletaan avustuksiin, joihin on osoitettu liittyvän systeemisiä tai toistuvia sääntöjenvastaisuuksia, petoksia tai velvoitteiden laiminlyöntejä; tai kun vähennettäviä tai perittäviä määriä ei voida määrittää niiden kustannusten perusteella, jotka eivät ole avustuskelpoisia, sovelletaan kiinteän prosenttimäärän mukaista vähennystä tai perintää suhteellisuusperiaatetta noudattaen. Avustuksen saajalle annetaan mahdollisuus ehdottaa asianmukaisesti perusteltua vaihtoehtoista menetelmää tai prosenttimäärää ennen vähennyksen tai perinnän toteuttamista.

196 artikla
Maksupyynnöihin liitettävät asiakirjatodisteet

1. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä täsmentää, mitä asiakirjatodisteita on liitettävä maksupyynnöihin.
2. Kunkin avustuksen ennakkomaksut voidaan jakaa useaan erään moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti. Avustuksen saajan on liitettävä uuden ennakkomaksuerän maksamista koskevaan pyyntöön selvitys aikaisempien ennakkomaksuerien käytöstä. Ennakkomaksuerä maksetaan kokonaisuudessaan, jos vähintään 70 prosenttia aiempien ennakkomaksujen kokonaismäärästä on käytetty. Muussa tapauksessa ennakkomaksuerästä vähennetään tämän kynnsarvon saavuttamisesta puuttuva määrä.
3. Avustuksen saajan on annettava kunnian ja omantunnon kautta vakuutus siitä, että sen maksupyynnöihin sisältyvät tiedot ovat täydelliset, luotettavat ja oikeat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta velvollisuutta esittää asiakirjatodisteita. Avustuksen saajan on myös vakuutettava, että aiheutuneet kustannukset ovat avustussopimuksen mukaisesti avustuskelpoisia ja että maksupyynnöjen tukena on riittävät asiakirjatodisteet, jotka voidaan tarkastaa.
4. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi riskinarvioinnin perusteella vaatia minkä tahansa suuruisen väli- tai loppumaksun tueksi todistuksen toimen tai työohjelman taloutta koskevista selvityksistä ja niiden perustana olevista tileistä. Tällaisen todistuksen vaatimisen perusteena on oltava riskinarviointi, jossa otetaan huomioon erityisesti avustuksen ja maksun määrä sekä avustuksen saajan ja avustettavan toiminnan luonne.

Todistuksen on oltava hyväksytyt tilintarkastajan antama, tai jos kyse on julkisoikeudellisista yhteisöistä, toimivaltaisen ja riippumattoman virkamiehen antama.

Todistuksessa on osoitettava toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän hyväksymiä menetelmiä käyttäen ja sovittuja, kansainvälisten standardien mukaisia menettelyjä noudattaen, että avustuksen saajan maksupyynnön perustana olevissa taloutta koskevissa selvityksissä esitetyt kustannukset ovat todelliset, oikein kirjatut ja avustussopimuksen mukaisesti avustuskelpoiset. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi asianmukaisesti perustelluissa erityistapauksissa pyytää todistusta lausunnon muodossa tai muussa kansainvälisten standardien mukaisessa muodossa.

5. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi riskinarvioinnin perusteella vaatia maksun tueksi hyväksymänsä riippumattoman kolmannen osapuolen laatiman toimintaa koskevan tarkastusraportin. Tarkastusraportissa on todettava, että toiminnan tarkastus on tehty toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän hyväksymiä menetelmiä käyttäen, sekä ilmoitettava, onko toimi tai työohjelma tosiasiallisesti toteutettu avustussopimuksessa asetettujen ehtojen mukaisesti.

197 artikla
Rahoitustuki kolmansille osapuolille

Jos toimen tai työohjelman toteuttaminen edellyttää rahoitustuen myöntämistä kolmansille osapuolille, avustuksen saaja voi antaa tällaista tukea edellyttäen, että tuen myöntämisen edellytykset on määriteltävä täsmällisesti avustuksen saajan ja komission välisessä avustussopimuksessa, jotta avustuksen saajalle ei jää harkintavaltaa.

Harkintavaltaa ei katsota olevan, jos avustussopimuksessa täsmennetään seuraavat seikat:

- a) kolmannelle osapuolelle suoritettavan rahoitustuen enimmäismäärä, joka on enintään 60 000 euroa, ja tuen tarkan määrän määrittämisperusteet. Tämä kynnyisarvo voidaan ylittää, jos toimien tavoitteiden saavuttaminen olisi muuten mahdotonta tai liian vaikeaa;
- b) kiinteässä luettelossa mainitut erityyppiset toiminnot, joita varten voidaan myöntää tällaista rahoitustukea;
- c) sellaisten henkilöiden tai henkilöryhmien määritelmä, jotka voivat saada tällaista rahoitustukea, sekä tuen myöntämisperusteet.

198 artikla
Toteuttamiseen liittyvät hankintasopimukset

1. Jos toimen tai työohjelman toteuttaminen edellyttää julkisia hankintoja, avustuksen saaja voi tehdä hankintasopimuksen tavanomaisten hankintakäytäntöjensä mukaisesti edellyttäen, että sopimus tehdään kokonaistaloudellisesti edullisimman tai tarvittaessa halvimmän tarjouksen perusteella, ja avustuksen saajan on huolehdittava siitä, ettei eturistiriitoja synny, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivien 2014/24/EU ja 2014/25/EU⁴⁹ soveltamista.
2. Jos toimen tai työohjelman toteuttaminen edellyttää julkisia hankintoja, joiden arvo ylittää 60 000 euroa, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi perustelluissa tapauksissa edellyttää, että avustuksen saaja noudattaa 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen lisäksi erityissääntöjä.

Kyseisten erityissääntöjen on perustuttava tässä asetuksessa säädettyihin sääntöihin, ja niiden on oltava oikeassa suhteessa asianomaisten hankintojen arvoon ja unionin rahoitusosuuden suuruuteen, jota arvioidaan suhteessa toimen kokonaiskustannuksiin, sekä riskeihin. Tällaiset erityissäännöt on sisällytettävä avustussopimukseen.

IX OSASTO **PALKINNOT**

199 artikla
Yleiset säännöt

1. Palkinnoissa noudatetaan avoimuuden ja tasapuolisen kohtelun periaatteita, ja niillä edistetään unionin toimintapoliittisia tavoitteita.
2. Palkintoja ei saa myöntää suoraan ilman kilpailua.

Jos kilpailussa jaetaan palkintoja, joiden yksikköarvo on vähintään 1 000 000 euroa, kilpailun saa julkaista vain, jos kyseiset palkinnot mainitaan 108 artiklassa tarkoitettussa rahoituspäätöksessä ja niitä koskevat tiedot on toimitettu Euroopan parlamentille.
3. Palkinnon määrää ei sidota sen saajalle aiheutuneisiin kustannuksiin.

⁴⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/25/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 243).

4. Jos toiminnan tai työohjelman toteuttaminen edellyttää, että unionin avustuksen saaja myöntää palkintoja kolmansille osapuolille, kyseinen saaja voi myöntää tällaisia palkintoja, jos osallistumisehdot ja myöntämisperusteet, palkintojen arvo ja maksujärjestelyt on määritelty täsmällisesti avustuksen saajan ja komission välisessä avustussopimuksessa, jossa ei anneta mahdollisuutta käyttää harkintavaltaa.

200 artikla

Kilpailujen säännöt, ratkaisu ja julkaiseminen

1. Kilpailun säännöissä on määrättävä seuraavista:
- a) osallistumisehdot;
 - b) hakijoiden ilmoittautumista koskevat järjestelyt ja tarvittaessa viimeinen ilmoittautumispäivä sekä hakemusten toimittamista koskevat järjestelyt;
 - c) poissulkemisperusteet;
 - d) hakijan yksinomainen vastuu sellaisten vaatimusten osalta, jotka koskevat kilpailun yhteydessä toteutettua toimintaa;
 - e) palkinnon saajat hyväksyvät 124 artiklassa tarkoitetut velvoitteet ja kilpailusäännöissä määritellyt julkaisemista koskevat velvollisuudet;
 - f) kilpailuun sovelletaan unionin lainsäädäntöä, jota täydennetään tarvittaessa kansallisella lainsäädännöllä kilpailun säännöissä määrätyn mukaisesti;
 - g) riita-asioissa toimivaltainen tuomioistuin tai välitystuomioistuin;
 - h) palkinnon myöntämisperusteet, joiden avulla on voitava arvioida vastausten laatua asetettujen tavoitteiden ja odotettavissa olevien tulosten pohjalta sekä määritellä objektiivisesti, onko hakemus palkinnon arvoinen;
 - i) palkinnon tai palkintojen suuruus;
 - j) järjestelyt palkintojen maksamiseksi niiden saajille.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdan osalta kilpailuun voivat osallistua unionin avustusten saajat, ellei kilpailun säännöissä toisin todeta.

Ensimmäisen alakohdan f alakohdan osalta voidaan myöntää poikkeus, jos kilpailuun osallistuu kansainvälisiä järjestöjä.

Kilpailujen julkaisemiseen sovelletaan 187 artiklan 3 kohtaa soveltuvin osin.

2. Kilpailujen säännöissä voidaan määrätä edellytyksistä kilpailun peruuttamiselle erityisesti, jos kilpailun tavoitteita ei voida saavuttaa.
3. Palkinnot myöntää toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä 145 artiklassa tarkoitetun arviointikomitean toteuttaman arvioinnin perusteella.

Ratkaisupäätökseen sovelletaan 193 artiklan 6 kohtaa soveltuvin osin.

4. Hakijoille on ilmoitettava hakemusten arvioinnin tuloksesta mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 15 kalenteripäivän kuluessa siitä, kun tulojen ja menojen hyväksyjä on päättänyt palkinnon myöntämisestä.

Palkinnon myöntämispäätöksestä on ilmoitettava sen saajalle, ja tämä päätös on oikeudellinen sitoumus.

5. Kaikista varainhoitovuoden aikana myönnettyistä palkinnoista on julkaistava vuosittain luettelo 36 artiklan 1–4 kohdan mukaisesti.

Edellä 1 kohdassa tarkoitetun julkaisemisen jälkeen komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle niiden pyynnöstä selvityksen, josta käy ilmi

- a) hakijoiden määrä edellisen vuoden aikana;
- b) kunkin kilpailun osalta hakijoiden määrä ja hyväksytyjen hakemusten prosenttiosuus hakemusten kokonaismäärästä;
- c) luettelo arviointikomiteoihin edellisen vuoden aikana osallistuneista asiantuntijoista sekä maininta heidän valintamenettelystään.

X OSASTO

RAHOITUSVÄLINEET, TALOUSARVIOTAKUUT JA RAHOITUSAPU

1 LUKU

Yhteiset säännökset

201 artikla

Soveltamisala ja täytäntöönpano

1. Unioni voi perussäädöksen nojalla perustaa yleisestä talousarviosta rahoitettavia rahoitusvälineitä sekä tarjota talousarviotakuuta tai rahoitusapua.
2. Jäsenvaltiot voivat osallistua unionin rahoitusvälineisiin, talousarviotakuisiin ja rahoitusapuun. Myös muut kolmannet osapuolet voivat osallistua, jos tämä sallitaan perussäädöksessä.
3. Jos rahoitusvälineet täytäntöönpannaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, sovelletaan alakohtaisia sääntöjä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 208 artiklan 2 kohdan 2 alakohdan soveltamista.
4. Jos rahoitusvälineet tai talousarviotakuut täytäntöönpannaan välillisesti, komissio tekee sopimuksia yhteisöjen kanssa 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii, iii, v ja vi alakohdan mukaisesti. Nämä yhteisöt voivat omalla vastuullaan tehdä sopimuksia sellaisten rahoituksen välittäjien kanssa, jotka on valittu komission menettelyjä vastaavien menettelyjen mukaisesti. Kyseisten yhteisöjen on sisällytettävä näihin sopimuksiin 150 artiklan 2 kohdan mukaiset vaatimukset.

Jos kolmannet maat osallistuvat 2 kohdan mukaisesti rahoitusvälineisiin tai talousarviotakuisiin, perussäädöksessä voidaan sallia kelpoisuusvaatimukset täyttävien täytäntöönpanoon osallistuvien yhteisöjen tai vastapuolten nimittäminen asianomaisista maista.

202 artikla

Rahoitusvälineisiin ja talousarviotakuisiin sovellettavat periaatteet ja edellytykset

1. Rahoitusvälineillä ja talousarviotakauksilla on seuraavat tehtävät:
 - a) puututaan markkinoiden toimintapuutteisiin tai optimaalista heikompiin investointitilanteisiin ja tuetaan oikeassa suhteessa ainoastaan sellaisia varojen lopullisia saajia, joita pidetään taloudellisesti elinkelpoisina unionin rahoitustuen myöntämishetkellä;
 - b) saavutetaan täydentävyys siten, että ei korvata muista julkisista lähteistä tai markkinalähteistä saatavaa potentiaalista tukea;
 - c) varmistetaan se, että kilpailu ei vääristy sisämarkkinoilla, ja johdonmukaisuus valtiontukisääntöjen kanssa;
 - d) saadaan aikaan vipu- tai kerrannaisvaikutus eli unionin rahoitusosuutta tai takuuta määrällisesti suurempi kokonaisinvestointi. Vipu- tai kerrannaisvaikutuksen

aikaansaamiseksi tarvittava tavoitevaihteluväli perustuu vastaavaa rahoitusvälinettä tai talousarviotakuuta koskevaan ennakoarviointiin;

- e) varmistetaan yhteissijoituksiin, riskinjakovaatimuksiin tai taloudellisiin kannustimiin liittyvillä säännöksillä, että asianomaisessa perussäädöksessä määritettyjen toimintapoliittisten tavoitteiden saavuttaminen on täytäntöönpanoon osallistuvien yhteisöjen tai vastapuolten yhteisen edun mukaista, samalla kun estetään eturistiriidat yhteisöjen tai vastapuolten muiden toimien kanssa;
- f) varmistetaan, että unionille maksettava korvaus on linjassa rahoitukseen osallistuvien toimijoiden välisen riskin ja rahoitusvälineen tai talousarviotakuun toimintapoliittisten tavoitteiden kanssa;
- g) määrätään, että täytäntöönpanoon osallistuville yhteisöille tai vastapuolille maksettavien korvausten on perustuttava tuloksiin. Tuloksiin perustuvat palkkiot koostuvat hallintopalkkioista, joilla korvataan yhteisölle tai vastapuolelle rahoitusvälineen tai talousarviotakuun täytäntöönpanoon liittyvä työ; tarvittaessa ne voivat käsittää myös toimintapolitiikkaan liittyviä kannustimia, joilla pyritään edistämään toimintapoliittisten tavoitteiden saavuttamista tai rahoitusvälineen tai talousarviotakuun taloudellista suorituskykyä. Poikkeukselliset kustannukset voidaan korvata;
- h) niiden on perustuttava ennakoarviointeihin joko erikseen tai ohjelman osana 32 artiklan mukaisesti. Ennakoarviointiin on sisällytettävä rahoitustoimen tyyppin valintaa koskevat selitykset ottaen huomioon toimintapoliittiset tavoitteet sekä unionin talousarvioon kohdistuvat asiaan liittyvät taloudelliset riskit ja saavutettavat säästöt.

2. Jollei perussäädöksessä toisin säädetä, 20 artiklan 3 kohdan i alakohdan mukaisten sisäisten käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen osalta on noudatettava seuraavia periaatteita:

- a) ne on käytettävä samaan rahoitusvälineeseen tai talousarviotakuuseen sen koko täytäntöönpanojakson aikana, sanotun kuitenkin rajoittamatta 208 artiklan 5 kohdan soveltamista;
- b) rahoitusvälineen tai talousarviotakuun täytäntöönpanojakson päätyttyä mahdolliset jäljellä olevat unionin talousarviosta peräisin ovat määrät on palautettava talousarvioon;
- c) rajoittamatta b alakohdan soveltamista sellaisen perussäädöksen, joka on tarkoitus kumota tai jonka voimassaolo päättyy, nojalla vahvistettu käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen jäljellä oleva määrä voidaan ottaa huomioon, kun toisen rahoitusvälineen resurssija määritetään sen perussäädöksessä;
- d) ne on otettava huomioon, kun määritetään määrärahojen kohdentaminen rahoitusvälineelle tai talousarviotakuulle.

Rahoitusvälineen tai talousarviotakuun käyttötarkoitukseensa sidotut tulot voidaan siirtää toiseen rahoitusvälineeseen tai talousarviotakuuseen perussäädöksellä.

3. Rahoitusvälineestä, talousarviotakuusta tai rahoitusavusta vastaava tulojen ja menojen hyväksyjä laatii tammikuun 1 päivän ja joulukuun 31 päivän välisen ajan kattavat tilinpäätöslaskelmat 235 artiklan mukaisesti ja noudattaen XIII osastossa tarkoitettuja kirjanpitosääntöjä ja julkisen sektorin kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja (International Public Sector Accounting Standard, IPSAS).

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä varmistaa välillisesti täytäntöön pantavien rahoitusvälineiden ja talousarviotakuiden osalta, että 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii, iii, v ja vi alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen antavat viimeistään seuraavan vuoden 15 päivänä helmikuuta tarkastamattomat tilinpäätöslaskelmat, jotka kattavat tammikuun 1 päivän ja joulukuun 31 päivän välisen ajan ja ovat 79 artiklassa tarkoitettujen kirjanpitosääntöjen ja julkisen sektorin kansainvälisten tilinpäätösstandardien (IPSAS) mukaiset, sekä kaikki tiedot, joita tarvitaan 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tilinpäätöslaskelmien laatimisessa; lisäksi yhteisöjen on toimitettava tarkastetut tilinpäätöslaskelmat viimeistään seuraavan vuoden 15 päivänä toukokuuta.

203 artikla
Unionin rahoitusvelka

1. Unionin rahoitusvelka ei saa missään tapauksessa ylittää
 - a) rahoitusvälineiden osalta niitä varten tehtyjä talousarviositoumuksia;
 - b) talousarviotakuiden osalta perussäädöksessä vahvistettua talousarviotakuun määrää;
 - c) rahoitusavun osalta lainanoton ja siihen liittyvän koron enimmäismäärää, johon komissiolla on valtuudet perussäädöksessä hyväksytyyn lainan rahoittamista varten.
2. Talousarviotakuut ja rahoitusapu saavat aiheuttaa unionille ehdollisen velan, joka ylittää rahoitusvarat, jotka on varattu kattamaan unionin rahoitusvelka.
3. Komissio laatii tämän asetuksen 39 artiklan 5 kohdan j alakohdassa säädetyn vuotuisen arvion talousarviotakuista tai rahoitusavusta aiheutuvien unionin talousarviosta katettavien ehdollisten velkojen kestävydestä niiden rajoitusten puitteissa, jotka asetetaan SEUT-sopimuksen 312 artiklan 2 kohdan mukaisessa monivuotisen rahoituskehiksen vahvistavassa asetuksessa, ja noudattaen Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä annetun neuvoston päätöksen 3 artiklan 1 kohdassa määritettyä maksumäärärahojen enimmäismäärää.

204 artikla
Rahoitusvelkojen rahoittaminen

1. Talousarviotakuiden ja kolmansille maille myönnetyn rahoitusavun osalta perussäädöksessä on määritettävä rahoitusaste prosenttiosuutena hyväksytyyn rahoitusvelan määrästä.

Perussäädöksessä on säädettävä, että rahoitusastetta tarkistetaan vähintään kolmen vuoden välein.
2. Rahoitusasteen määrittäminen perustuu määrälliseen ja laadulliseen arvioon, jonka komissio tekee talousarviotakuusta tai kolmannelle maalle myönnetystä rahoitusavusta aiheutuvista rahoitusriskeistä noudattaen varovaisuusperiaatetta, jonka mukaan varoja ja voittoja ei saa yliarvioida eikä velkoja ja tappioita aliarvioida.
3. Rahoitusvälineiden osalta on tarpeen mukaan osoitettava varat, joilla hoidetaan tulevat maksut, jotka liittyvät kyseisestä rahoitusvälineestä johtuvaan talousarviositoumukseen.
4. Rahoitus toteutetaan seuraavilla varoilla:
 - a) rahoitusosuudet unionin yleisestä talousarviosta;

- b) sijoitettujen varojen tuotot;
 - c) varat, jotka on peritty takaisinmaksun laiminlyöneiltä velallisilta takuu- tai lainasopimuksessa määrätyn takaisinperintämenettelyn mukaisesti;
 - d) tulot ja muut maksut, jotka unioni on saanut takuu- tai lainasopimuksen mukaisesti;
 - e) tapauksen mukaan jäsenvaltioiden ja kolmansien osapuolten käteisrahana 201 artiklan 2 kohdan nojalla suorittamat rahoitusosuudet.
5. Varoja käytetään seuraavien maksujen suorittamiseen:
- a) talousarviotakuun perusteella vaaditut määrät;
 - b) maksuvaatimukset, jotka liittyvät rahoitusvälineestä johtuvaan talousarviositoumukseen;
 - c) taloudelliset veloitteet, jotka johtuvat varojen lainaamisesta 213 artiklan 1 kohdan nojalla;
 - d) tapauksen mukaan muut menot, jotka liittyvät rahoitusvälineiden ja talousarviotakuiden täytäntöönpanoon sekä kolmansille maille myönnettyyn rahoitusapuun.
6. Edellä olevan 4 kohdan a alakohdassa säädetty rahoitusosuuksien yhteismäärä ei saa ylittää 211 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ilmoitettua määrää.
7. Jos talousarviotakuuta varten osoitetut varat ylittävät 1 kohdassa tarkoitetun rahoituksen määrän, käytetään 4 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuja kyseiseen takuuseen liittyviä varoja perussäädöksessä säädettyinä tukikelpoisuusaikana ja rajoittamatta 206 artiklan 3 kohdan soveltamista, jotta talousarviotakuu voidaan palauttaa alkuperäiseen määräänsä.
8. Seuraavissa tapauksissa komissio ilmoittaa asiasta välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja voi ehdottaa asianmukaisia lisärahoitustoimia tai rahoitusasteen korottamista:
- a) talousarviotakuuseen perustuvien maksuvaatimusten vuoksi kyseiseen talousarviotakuuseen osoitettujen varojen määrä laskee alle 30 prosenttiin 1 kohdassa säädetystä rahoitusasteesta, tai se voi komission laatiman riskinarvioinnin perusteella alittaa kyseisen rahoitusasteen vuoden kuluessa;
 - b) unionin rahoitusapua saanut valtio ei suorita sille kuuluvaa maksua eräpäivänä.

205 artikla
Yhteinen vararahasto

- 1. Rahoitusvälineistä, talousarviotakuista tai rahoitusavusta johtuvien rahoitusvelkojen kattamiseksi saatuja varoja säilytetään komission suoraan hallinnoimassa yhteisessä vararahastossa.
- 2. Varojen sijoittamisesta syntyneet kokonaisvoitot ja -tappiot kohdennetaan suhteutetusti asianomaisille rahoitusvälineille, talousarviotakuille tai rahoitusavulle.

Komissio pitää vähimmäismäärän rahaston varoista käteisenä tai muina rahavaroina vakavaraisuussäntöjen ja niiden maksuennusteiden mukaisesti, jotka tilinpitäjät laativat rahoitusvälineistä, talousarviotakuista tai rahoitusavusta.

Komissio voi yhteisen vararahaston varoja vakuutena käyttäen tehdä takaisinostosopimuksia suorittaakseen rahastosta maksuja, kun tämän menettelyn voidaan kohtuudella olettaa olevan unionin talousarviolle edullisempi kuin omaisuuserien myynti maksupyynnön edellyttämässä aikataulussa. Maksuun liittyvien takaisinostosopimusten voimassaolo- tai uusimisaika on rajoitettava mahdollisimman lyhyeksi, jotta talousarviolle aiheutuvat tappiot voidaan minimoida.

3. Tilinpitäjän on otettava 76 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdan ja 83 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti käyttöön menettelyt, joita sovelletaan yhteiseen vararahastoon liittyviin tulo- ja menotapahtumiin sekä varoihin ja velkoihin.

206 artikla *Tosiasiallinen rahoitusaste*

1. Talousarviotakuiden ja kolmansille maille myönnetyn rahoitusavun rahoituksen on perustuttava yhteisessä vararahastossa tosiasialliseen rahoitusasteeseen. Tämä rahoitusaste tarjoaa unionin rahoitusveloille suojan, joka vastaa sitä suojaa, jonka asianomaiset rahoitusasteet tarjoaisivat, jos varoja säilytettäisiin ja hallinnoitaisiin erillään.

Jäljempänä olevia 2 ja 3 kohtaa sovellettaessa asianomaisia rahoitusasteita mukautetaan suhteutetusti tosiasiallisen rahoitusasteen mukaisesti.

2. Komissio laskee tosiasiallisen rahoitusasteen vuosittain ottaen tapauksen mukaan huomioon rahoitusosuuden muodostamisen alkuvaiheen 204 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Sitä käytetään viitearvona laskettaessa unionin yleisestä talousarviosta suoritettavia rahoitusosuuksia 204 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti.

3. Sen jälkeen kun vuotuinen tosiasiallinen rahoitusaste on laskettu 39 artiklan 5 kohdan h alakohdan mukaisesti, vuotuisen talousarviomenettelyn yhteydessä tehdään seuraavat siirrot:

- a) talousarviotakuuta tai kolmannelle maille myönnettyä rahoitusapua varten osoitettujen varojen mahdollinen ylijäämä siirretään rahoittamaan muita talousarviotakuuta tai kolmansille maille myönnettyä rahoitusapua;
- b) rahaston yleisen saldon mahdollinen ylijäämä siirretään unionin yleiseen talousarvioon;
- c) rahaston varojen mahdollinen täydentäminen toteutetaan vuotuisina erinä enintään kolmen vuoden aikana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 204 artiklan 7 kohdan soveltamista.

4. Komissio määrittää tilinpitäjää kuultuaan ohjeet, joita sovelletaan tosiasiallisen rahoitusasteen määrittämiseen ja varojen hoitamiseen asianmukaisten vakavaraisuussääntöjen mukaisesti ja joissa suljetaan pois johdannaisilla keinottelutarkoituksessa toteutettavat toimet.

Ohjeiden tarkoituksenmukaisuudesta on suoritettava riippumaton arviointi kolmen vuoden välein.

207 artikla *Vuotuinen raportointi*

Komissio raportoi vuosittain 242 artiklan mukaisesti rahoitusvälineistä, talousarviotakuista, rahoitusavusta, ehdollisista veloista ja yhteisestä vararahastosta.

2 LUKU

Erityissäännökset

1 JAKSO

RAHOITUSVÄLINEET

208 artikla

Säännöt ja täytäntöönpano

1. Sen estämättä, mitä 201 artiklan 1 alakohdassa säädetään, rahoitusvälineitä voidaan perustaa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa hyväksymättä niitä perussäädöksellä, jos tällaiset rahoitusvälineet sisällytetään talousarvioon 50 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti.

2. Jos rahoitusvälineet yhdistetään yksittäisessä sopimuksessa unionin talousarviosta myönnettävään täydentävään tukeen, mukaan lukien avustukset, tämän osaston säännöksiä sovelletaan koko toimenpiteeseen. Raportointi on toteutettava 242 artiklan mukaisesti.

Jos rahoitusväline perustetaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 39 artiklan täytäntöönpanoa varten ja unioni osallistuu siihen talousarviotakuulla, sovelletaan tämän osaston säännöksiä lukuun ottamatta 201 artiklan 1 kohtaa. Rahoitusväline pannaan täytäntöön 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

3. Komissio varmistaa, että rahoitusvälineitä hallinnoidaan yhdenmukaisesti erityisesti kirjanpidon, raportoinnin, seurannan ja taloudellisen riskinhallinnan alalla.

4. Jos unioni osallistuu rahoitusvälineen toteuttamiseen vähemmistöosakkaana, komissio varmistaa tämän osaston säännösten noudattamisen suhteellisuusperiaatteen mukaisesti ja sen perusteella, kuinka suuri ja arvokas osuus unionilla on välineessä. Sen estämättä, mitä edellä säädetään, komissio varmistaa 124 artiklan säännösten noudattamisen.

5. Kun Euroopan parlamentti ja neuvosto katsovat, että rahoitusväline ei ole saavuttanut tavoitteitaan tehokkaasti, ne voivat pyytää komissiota esittämään ehdotuksen tarkistetuksi perussäädökseksi rahoitusvälineen lakkauttamiseksi. Jos rahoitusväline lakkautetaan, 202 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin rahoitusvälineeseen liittyvät uudet takaisinmaksut katsotaan yleisiksi tuloiksi ja siirretään talousarvioon.

6. Rahoitusvälineiden tai rahoitusvälineiden ryhmien tarkoitus järjestelyn tasolla ja tarvittaessa niiden erityinen oikeudellinen muoto ja rekisteröity kotipaikka julkaistaan komission verkkosivustolla.

7. Rahoitusvälineitä täytäntöönpanevat yhteisöt voivat avata varainhoitoasetuksen 82 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja varainhoitotilejä unionin puolesta. Kyseisten yhteisöjen on toimitettava näiden tilien tiliotteet komissiossa asiasta vastaavalle yksikölle. Komissio suorittaa maksut varainhoitotileille maksuennusteiden avulla asianmukaisesti perusteltujen maksupyyntöjen perusteella ottaen huomioon varainhoitotileillä käytettävissä olevat varat ja tarpeen välttää näiden tilien saldojen liiallinen kasvaminen.

209 artikla
Komission suoraan täytäntöönpanemat rahoitusvälineet

1. Rahoitusvälineet voidaan panna täytäntöön suoraan 61 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti jollakin seuraavista tavoista:
 - a) erityinen sijoitusväline, johon komissio osallistuu yhdessä muiden julkisten tai yksityisten sijoittajien kanssa lisätäkseen unionin rahoitusosuuden vipuvaikutusta;
 - b) lainat, vakuudet, pääomasijoitukset ja muut riskinjakovälineet, lukuun ottamatta erityisiin sijoitusvälineisiin tehtäviä sijoituksia, kun niitä tarjotaan suoraan varojen lopullisille saajille tai rahoituksen välittäjien kautta.
2. Edellä a alakohdassa tarkoitettut erityiset sijoitusvälineet on perustettava jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti. Kun on kyse ulkoisista toimista, ne voidaan perustaa myös unionin ulkopuolisen maan lainsäädännön mukaisesti. Sijoitusvälineiden hallinnoijien on lain tai sopimuksen mukaisesti toimittava yhtä huolellisesti kuin ammattimaisen hallinnoijan sekä vilpittömässä mielessä.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen erityisten sijoitusvälineiden hallinnoijien sekä rahoituksen välittäjien tai rahoitusvälineiden varojen lopullisten saajien valinnassa on otettava asianmukaisesti huomioon rahoitusvälineen luonne, asianomaisten yhteisöjen kokemus ja toiminnalliset ja taloudelliset edellytykset ja varojen lopullisten saajien esittämien hankkeiden taloudellinen elinkelpoisuus. Valinta on suoritettava avoimesti ja puolueettomien kriteerien pohjalta, eikä se saa aiheuttaa eturistiriitaa.

210 artikla
Yhteistyössä hallinnoitavien rahoitusosuuksien käsittely

1. Tämän jakson mukaisesti perustettuihin rahoitusvälineisiin suoritettavista rahoitusosuuksista ja yhteistyössä hallinnoitavista varoista on pidettävä kirjaa erikseen.
2. Yhteistyössä hallinnoitavista varoista maksettavat rahoitusosuudet ohjataan erillisille tileille, ja ne osoitetaan kyseisten rahastojen tavoitteiden mukaisesti sellaisiin toimiin ja sellaisille varojen lopullisille saajille, jotka ovat yhdenmukaisia sen ohjelman tai niiden ohjelmien kanssa, joista rahoitusosuudet maksetaan.
3. Yhteistyössä hallinnoitavista varoista tämän jakson mukaisesti perustettuihin rahoitusvälineisiin maksettaviin rahoitusosuuksiin sovelletaan alakohtaisia erityissääntöjä. Sen estämättä, mitä edellä säädetään, hallintoviranomaiset voivat hyödyntää 202 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti tehtyä olemassa olevaa ennakoarviointia ennen kuin ne maksavat rahoitusosuuden olemassa olevaan rahoitusvälineeseen.

2 JAKSO
TALOUSARVIOTAKUUT

211 artikla
Talousarviotakuisiin sovellettavat säännöt

1. Perussäädöksessä on määritettävä

- a) talousarviotakuun määrä, jota ei saa ylittää missään tapauksessa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 201 artiklan 2 kohdan soveltamista;
 - b) talousarviotakuun kattamien toimien tyypit.
2. Jäsenvaltiot voivat osallistua talousarviotakuisiin 201 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarjoamalla käteisrahaa tai takauksia.

Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua määrää ylittävä määrä myönnetään unionin puolesta. Rahoitukseen osallistuvat jäsenvaltiot tai kolmannet osapuolet suorittavat takuuseen perustuvia vaatimuksia vastaavat maksut pari passu -periaatteen mukaisesti. Komissio allekirjoittaa rahoittajien kanssa sopimuksen, johon sisällytetään erityisesti maksuehtoja koskevat määräykset.

212 artikla *Talousarviotakuiden täytäntöönpano*

1. Talousarviotakuiden on oltava peruuttamattomia, ehdottomia ja vaadittaessa maksettavia (on demand) takuun kattamien toimien osalta.
2. Talousarviotakuut pannaan täytäntöön 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti tai poikkeustapauksissa 61 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.
3. Talousarviotakuu voi kattaa ainoastaan sellaiset rahoitus- ja investointitoimet, jotka täyttävät 202 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa säädetyt edellytykset.
4. Vastapuolten on osallistuttava omilla varoillaan talousarviotakuun kattamien toimien rahoitukseen.
5. Komissio tekee vastapuolen kanssa takuusopimuksen. Takuusopimuksen voimaantulo on talousarviotakuun myöntämisen edellytys.
6. Vastapuolten on toimitettava komissiolle vuosittain seuraavat tiedot:
 - a) talousarviotakuun kattamia toimia koskevat riskinarvioinnit ja luokitustiedot sekä odotettavissa oleva maksulaiminlyöntien määrä;
 - b) unionille talousarviotakuusta aiheutuva jäljellä oleva rahoitusvelka, joka on jaoteltu toimikohtaisesti ja laskettu 79 artiklassa tarkoitettujen kirjanpitosääntöjen tai kansainvälisesti hyväksytyjen julkisen sektorin tilinpäätösstandardien mukaisesti;
 - c) talousarviotakuun kattamista toimista johtuvat kokonaisvoitot tai -tappiot.

3 JAKSO **RAHOITUSAPU**

213 artikla *Säännöt ja hallinnointi*

1. Jäsenvaltioille tai kolmansille maille tarkoitettu unionin rahoitusapu on myönnettävä lainan, luottojärjestelyn tai minkä tahansa muun sellaisen välineen muodossa, jolla katsotaan voitavan

varmistaa tuen vaikuttavuus. Komissiolle annetaan tätä varten asianomaisessa perussäädöksessä valtuudet lainata tarvittavat varat unionin puolesta pääomamarkkinoilta tai rahoituslaitoksilta.

2. Lainanoton ja -annon yhteydessä unioni ei saa olla osallisena maturiteettien muuttamisessa, eikä sille saa aiheutua korkoriskiä eikä muuta kaupallista riskiä.
3. Asianmukaisesti perusteltuja poikkeustapauksia lukuun ottamatta rahoitusapu toteutetaan euroina.
4. Komissio hallinnoi rahoitusapua suoraan.
5. Komissio tekee tuensaajamaan kanssa sopimuksen, jonka määräyksillä
 - a) varmistetaan, että tuensaajamaa tarkistaa säännöllisesti, että varat on käytetty asianmukaisesti, toteuttaa asianmukaiset toimet sääntöjenvastaisuuksien ja petosten estämiseksi ja tarvittaessa nostaa tuomioistuimessa kanteen väärään tarkoitukseen käytettyjen, unionin rahoitusapuna saatujen varojen takaisinperimiseksi;
 - b) varmistetaan unionin taloudellisten etujen suojaaminen;
 - c) nimenomaisesti valtuutetaan komissio, Euroopan petostentorjuntavirasto ja tilintarkastustuomioistuin käyttämään 124 artiklan mukaisia oikeuksiaan;
 - d) varmistetaan unionin oikeus lainan ennaikaiseen takaisinmaksuun, kun on todettu, että tuensaajamaa on unionin rahoitusavun hallinnoinnin yhteydessä osallistunut petoksiin, lahjontaan tai muuhun unionin taloudellisia etuja vahingoittavaan laittomaan toimintaan;
 - e) varmistetaan, että tuensaajamaa maksaa kaikki unionille aiheutuvat rahoitusapuun liittyvät kustannukset.
6. Komissio maksaa lainat tuensaajille mahdollisuuksien mukaan erissä sen jälkeen, kun rahoitusapuun liittyvät ehdot on täytetty. Jos ehtoja ei ole täytetty, komissio keskeyttää tilapäisesti tai peruuttaa rahoitusavun maksamisen.
7. Hankittuja varoja, joita ei ole vielä maksettu, ei voida käyttää mihinkään muuhun tarkoitukseen kuin rahoitusavun antamiseen asianomaiselle tuensaajamaalle. Tilinpitäjän on otettava 83 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti käyttöön menettelyt varojen säilyttämiseksi.

XI OSASTO

EUROOPAN TASON POLIITTISILLE PUOLUEILLE MYÖNNETYT RAHOITUSOSUUDET

214 artikla *Yleiset säännökset*

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan Euroopan tason poliittisilla puolueilla yhteisöjä, jotka on rekisteröity Euroopan tason poliittisiksi puolueiksi asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014⁵⁰ mukaisesti.
2. Euroopan tason poliittisille puolueille voidaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 mukaisesti myöntää talousarviosta suoraa rahoitusta, koska ne myötävaikuttavat eurooppalaisen poliittisen tietoisuuden muodostumiseen ja unionin kansalaisten poliittisen tahdon ilmaisemiseen.

215 artikla *Periaatteet*

1. Rahoitusosuuksia saa käyttää vain korvaamaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 17 artiklan 4 kohdassa säädetty prosenttiosuus Euroopan tason poliittisten puolueiden toimintakustannuksista, jotka liittyvät suoraan kyseisten puolueiden tavoitteisiin ja jotka on määritetty kyseisen asetuksen 17 artiklan 5 kohdassa ja 21 artiklassa.
2. Rahoitusosuuksia voidaan käyttää korvaamaan Euroopan tason poliittisten puolueiden tekemisiin sopimuksiin liittyviä menoja edellyttäen, että sopimuksia tehtäessä ei ole esiintynyt eturistiriitoja.
3. Rahoitusosuuksia ei saa käyttää minkään suoran tai välillisen henkilökohtaisen edun myöntämiseen käteisenä tai luontoisetuna Euroopan tason poliittisen puolueen yksittäiselle jäsenelle tai henkilöstön jäsenelle. Rahoitusosuuksia ei saa käyttää suoraan eikä välillisesti kolmansien osapuolten, kuten kansallisten poliittisten puolueiden tai Euroopan taikka kansallisen tason poliittisten säätiöiden, toiminnan rahoittamiseen avustuksina, lahjoituksina, lainoina tai muina vastaavina sopimuksina. Rahoitusosuuksia ei saa käyttää mihinkään asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 22 artiklassa poissuljettuun tarkoitukseen.
4. Rahoitusosuuksiin sovelletaan avoimuuden ja tasavertaisen kohtelun periaatteita asetuksessa (EU, Euratom) N:o 1141/2014 vahvistettujen kriteerien mukaisesti.
5. Euroopan parlamentti myöntää rahoitusosuudet vuosittain, ja ne julkistetaan tämän asetuksen 36 artiklan 2 kohdan ja asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 32 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
6. Euroopan tason poliittiset puolueet, jotka saavat rahoitusosuuden, eivät saa suoraan eivätkä välillisesti saada muuta rahoitusta talousarviosta. Erityisesti on kiellettyä tehdä lahjoituksia

⁵⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1141/2014, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan tason poliittisten puolueiden ja Euroopan tason poliittisten säätiöiden perussäännöstä ja rahoituksesta.

Euroopan parlamentin poliittisten ryhmien talousarvioista. Samoja kustannuksia ei missään olosuhteissa saa rahoittaa kahdesti talousarviosta.

7. Jos Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 1141/2014 tarkoitetun Euroopan tason poliittisen säätiön tulot ylittävät menot sen varainhoitovuoden lopussa, jolle se sai toiminta-avustuksen, se osuus tästä ylijäämästä, joka vastaa enintään 25:tä prosenttia tämän vuoden kokonaistuloista, voidaan siirtää seuraavalle vuodelle sillä edellytyksellä, että se käytetään kyseisen seuraavan vuoden ensimmäisen vuosineljänneksen kuluessa.

216 artikla
Talousarvionäkökohdat

Rahoitusosuudet maksetaan Euroopan parlamenttia koskevasta talousarvion pääluokasta. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 23 artiklassa tarkoitettuja riippumattomia ulkopuolisia tarkastuselimiä tai asiantuntijoita varten varatut määrärahat otetaan suoraan Euroopan parlamentin talousarvioon.

217 artikla
Rahoituksen suorittamispyyntö

1. Rahoitusosuudet myönnetään rahoituksen suorittamispyynnön perusteella; pyyntö julkaistaan kunakin vuonna ainakin Euroopan parlamentin verkkosivustolla.
2. Euroopan tason poliittiselle puolueelle voidaan myöntää vain yksi rahoitusosuus vuodessa.
3. Euroopan tason poliittinen puolue voi saada rahoitusosuuden vain, jos se hakee rahoitusta rahoituksen suorittamispyynnössä vahvistettujen ehtojen mukaisesti.
4. Rahoituksen suorittamispyynnössä on määritettävä ehdot, joiden mukaisesti hakija voi saada rahoitusta asetuksessa (EU, Euratom) N:o 1141/2014 säädettyjen sääntöjen mukaisesti, sekä poissulkemisperusteet.
5. Rahoituksen suorittamispyynnössä määritetään vähintään rahoitusosuudella korvattavan menon luonne.
6. Rahoituksen suorittamispyynnössä vaaditaan alustava talousarvio.

218 artikla
Myöntämismenettely

1. Rahoitusosuuksia koskevat hakemukset on esitettävä asianmukaisesti määräajassa ja kirjallisina, myös suojatussa sähköisessä muodossa, jos se on tarkoituksenmukaista.
2. Rahoitusosuuksia ei myönnetä hakijoille, jotka ovat myöntämismenettelyn aikana jossakin 132 artiklan 1 kohdassa ja 137 artiklassa mainituista tilanteista ja jotka on rekisteröity poissuljetuiksi 138 artiklassa tarkoitetun varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmän tietokannassa.
3. Hakijoita on vaadittava vahvistamaan, että mikään 2 kohdassa tarkoitetuista tilanteista ei koske niitä.
4. Komitea voi avustaa toimivaltaista tulojen ja menojen hyväksyjää rahoitusosuuksia koskevien hakemusten arvioinnissa. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä määrittää säännöt, jotka

koskevat kyseisen komitean jäseniä, heidän nimittämistään, komitean toimintaa sekä eturistiriitojen ennaltaehkäisyä.

5. Hakemukset, jotka täyttävät kelpoisuus- ja poissulkemisperusteet, valitaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 19 artiklassa säädettyjen myöntämisperusteiden mukaisesti.
6. Hakemuksia koskevassa toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän päätöksessä on mainittava ainakin seuraavat:
 - a) rahoitusosuuksien aihe ja myönnetty kokonaismäärä;
 - b) valittujen hakijoiden nimet ja hyväksytyt määrät kunkin osalta;
 - c) hylättyjen hakijoiden nimet ja hylkäämisen syyt.
7. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä ilmoittaa hakijoille kirjallisesti hakemuksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä. Jos rahoitushakemus hylätään tai pyydettyjä määriä ei myönnetä kokonaisuudessaan tai lainkaan, toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on ilmoitettava syyt joko hakemuksen hylkäämiseen tai pyydettyjen määrien myöntämättä jättämiseen viittaamalla ennen kaikkea 1 kohdassa ja 217 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin kelpoisuus- ja myöntämisperusteisiin. Jos hakemus hylätään, toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on ilmoitettava hakijalle kaikki tämän käytettävissä olevat, tämän asetuksen 129 artiklan 2 kohdassa säädettyt hallinnolliset ja/tai oikeudelliset muutoksenhakukeinot.
8. Rahoitusosuuksista tehdään kirjallinen sopimus.

219 artikla
Rahoitusosuuksien muoto

1. Rahoitusosuuksia ovat:
 - a) korvaukset, jotka kattavat prosenttiosuuden tosiasiallisesti aiheutuneista korvattavista menoista;
 - b) korvaus, joka määräytyy yksikkökustannusten perusteella;
 - c) kertakorvaukset;
 - d) kiinteän prosenttimäärän mukainen rahoitus;
 - e) rahoitus, joka ei perustu toimien kustannuksiin, vaan jompaankumpaan seuraavista:
 - i) tiettyjen ehtojen täyttäminen etukäteen;
 - ii) tulosten saavuttaminen, jota mitataan suhteessa aiempiin merkittäviin tuloksiin tai tulosindikaattoreihin;
 - f) a–e alakohdassa tarkoitettujen rahoitusmuotojen yhdistelmät.
2. Korvata voidaan ainoastaan menoja, jotka täyttävät rahoituksen suorittamispyynnöissä vahvistetut edellytykset ja jotka eivät ole aiheutuneet ennen hakemuksen jättämispäivää.

3. Edellä olevan 218 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun sopimukseen on sisällytettävä määräykset, jotka antavat mahdollisuuden varmistaa, että kertakorvausten, kiinteän prosenttimäärän mukaisen rahoituksen, yksikkökustannusten mukaisen rahoituksen ja rahoituksen, jota ei ole yhdistetty rahoitettavien toimien kustannuksiin, edellytykset ovat täyttyneet.
4. Rahoitusosuudet maksetaan täysimääräisinä yhtenä ennakkomaksuna, paitsi jos toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä päättää toisin perustelluissa tapauksissa.

220 artikla
Vakuudet

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi, jos hän katsoo sen asianmukaiseksi ja oikeasuhteiseksi, vaatia tapauskohtaisesti ja riskinarvioinnin perusteella Euroopan tason poliittiselta puolueelta etukäteen vakuuden asettamista ennakkomaksun suorittamiseen liittyvien taloudellisten riskien rajoittamiseksi vain siinä tapauksessa, että riskiarvioinnin perusteella Euroopan tason poliittinen puolue on välittömässä vaarassa joutua johonkin tämän asetuksen 132 artiklan 1 kohdan a ja d alakohdassa tarkoitetuista tilanteista tai jos asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 6 artiklan mukaisesti perustetun Euroopan tason poliittisista puolueista ja Euroopan tason poliittisista säätiöistä vastaavan viranomaisen, jäljempänä 'vastuuviranomainen', päätöksestä on ilmoitettu Euroopan parlamentille ja neuvostolle mainitun asetuksen 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Tämän asetuksen 148 artiklan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin vakuuksiin, joita saatetaan vaatia tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ennakkomaksujen suorittamiseen Euroopan tason poliittisille puolueille.

221 artikla
Rahoitusosuuksien käyttö

1. Rahoitusosuudet on käytettävä 215 artiklan mukaisesti.
2. Varainhoitovuodelle myönnetystä rahoitusosuudesta kyseisenä vuonna (vuosi n) mahdollisesti käyttämättä jäänyt osa on käytettävä vuoden n + 1 31 päivään joulukuuta mennessä mahdollisesti aiheutuviin korvattaviin menoihin. Mahdollinen rahoitusosuuden jäljellä oleva osa, jota ei ole käytetty mainitun aikarajan puitteissa, peritään takaisin IV osaston 6 luvun mukaisesti.
3. Euroopan tason poliittisten puolueiden on noudatettava asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 17 artiklan 4 kohdassa säädettyä yhteisrahoituksen enimmäismäärää. Edellisen vuoden rahoitusosuuksien jäljellä olevia määriä ei saa käyttää sen osan rahoitukseen, joka Euroopan tason poliittisten puolueiden on katettava omilla varoillaan. Kolmansien osapuolten yhteisiä tapahtumia varten maksamaa rahoitusta ei pidetä osana Euroopan tason poliittisten puolueiden omia varoja.
4. Euroopan tason poliittisten puolueiden on käytettävä se rahoitusosuuden osa, jota ei ole käytetty asianomaisen rahoitusosuuden kattamana varainhoitovuonna, ennen kuin ne käyttävät kyseisen vuoden jälkeen myönnettyt rahoitusosuudet.
5. Ennakkomaksuista mahdollisesti kertynyt korko katsotaan rahoitusosuuden osaksi.

222 artikla
Rahoitusosuuksien käyttöä koskeva kertomus

1. Euroopan tason poliittisen puolueen on asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 23 artiklan mukaisesti toimitettava toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän hyväksyttäväksi rahoitusosuuden käyttöä koskeva vuotuinen kertomus ja vuotuinen tilinpäätös.
2. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä laatii tämän asetuksen 73 artiklan 9 kohdassa tarkoitetun vuotuisen toimintakertomuksensa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vuotuisen kertomuksen ja vuotuisen tilinpäätöksen perusteella. Kyseisen kertomuksen laatimista varten voidaan käyttää muita täydentäviä asiakirjoja.

223 artikla
Rahoitusosuuden määrä

1. Rahoitusosuuden määrä ei ole lopullinen ennen kuin toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä on hyväksynyt 222 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vuotuisen kertomuksen ja vuotuisen tilinpäätöksen. Vuotuisen kertomuksen ja vuotuisen tilinpäätöksen hyväksyminen ei kuitenkaan rajoita vastuviranomaisen myöhemmin suorittamia tarkastuksia.
2. Mahdollinen ennakkorahoituksen käyttämättä jäänyt määrä ei ole lopullinen, ennen kuin Euroopan tason poliittinen puolue on käyttänyt sen maksaakseen korvattavia menoja, jotka täyttävät rahoituksen suorittamispyynnössä määritetyt edellytykset.
3. Jos Euroopan tason poliittinen puolue ei täytä rahoitusosuuden käyttöön liittyviä velvoitteitaan, rahoitusosuuden maksu keskeytetään, sen määrää pienennetään tai maksu lopetetaan sen jälkeen, kun Euroopan tason poliittiselle puolueelle on annettu mahdollisuus esittää omat huomionsa.
4. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä todentaa ennen maksun suorittamista, että Euroopan tason poliittinen puolue on edelleen rekisteröitynä asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 7 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin ja että sille ei ole hakemuspäivän ja rahoitusosuuden kattaman varainhoitovuoden päättymisen välisenä aikana määrätty mitään kyseisen asetuksen 27 artiklassa säädettyä seuraamusta.
5. Jos Euroopan tason poliittinen puolue ei ole enää rekisteröitynä asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 7 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin tai jos sille on määrätty jokin kyseisen asetuksen 27 artiklassa säädetystä seuraamuksesta, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi keskeyttää rahoitusosuuden maksamisen, pienentää sen määrää tai lopettaa maksun sekä periä takaisin 218 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun sopimuksen nojalla perusteettomasti maksetut määrät suhteessa rahoitusosuuden käyttöön liittyvien virheiden, sääntöjenvastaisuuksien, petoksen tai muun velvoitteiden rikkomisen vakavuuteen sen jälkeen, kun Euroopan tason poliittiselle puolueelle on annettu mahdollisuus esittää omat huomionsa.

224 artikla
Valvonta ja seuraamukset

1. Kussakin 215 artiklan 8 kohdassa tarkoitetussa sopimuksessa on määrättävä nimenomaisesti, että Euroopan parlamentti käyttää asiakirjojen ja toimitilojen valvontaan liittyvää toimivaltaansa ja Euroopan petostentorjuntavirasto ja tilintarkastustuomioistuin käyttävät 124 artiklassa tarkoitettuja omia valtuuksiaan ja toimivaltaansa kaikkiin sellaisiin Euroopan tason poliittisiin

puolueisiin sekä niiden toimeksisaajiin ja alihankkijoihin nähden, jotka ovat saaneet unionin varoja.

2. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi määrätä hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, tämän asetuksen 132 ja 133 artiklan ja asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 27 artiklan mukaisesti.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja seuraamuksia voidaan määrätä myös niille Euroopan tason poliittisille puolueille, jotka rahoitusosuutta koskevan hakemuksen jättämishetkellä tai rahoitusosuuden saatuaan ovat syyllistyneet väärin tietojen antamiseen toimittaessaan toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän vaatimia tietoja tai eivät ole toimittaneet vaadittuja tietoja.

225 artikla

Asiakirjojen säilyttäminen

1. Euroopan tason poliittisten puolueiden on säilytettävä kaikki rahoitusosuuden kannalta merkitykselliset kirjanpitoliedot ja muut asiakirjatodisteet viiden vuoden ajan viimeisen rahoitusosuuteen liittyvän maksun suorittamisesta.
2. Rahoitusosuuden käyttöön liittyviin tarkastuksiin, muutoksenhakuihin, riita-asioihin tai korvausvaatimusten käsittelyyn taikka Euroopan petostentorjuntaviraston suorittamaan tutkintaan, jos siitä on ilmoitettu varojen saajalle, liittyvät asiakirjat on säilytettävä siihen saakka, kunnes tarkastukset on suoritettu, muutoksenhaut, riita-asiat tai vaatimukset ratkaistu sekä tutkinta suoritettu.

226 artikla

Ulkopuolisten tarkastuselinten tai asiantuntijoiden valinta

Asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 23 artiklassa tarkoitettut riippumattomat ulkopuoliset tarkastuselimet tai asiantuntijat valitaan julkisen hankintamenettelyn perusteella. Niiden sopimuksen voimassaoloaika ei saa ylittää viittä vuotta. Kahden peräkkäisen sopimuskauden jälkeen niillä katsotaan olevan eturistiriitoja, joilla saattaa olla kielteisiä vaikutuksia tarkastuksen suorittamiseen.

XII OSASTO

Muut talousarvion toteuttamisvälineet

227 artikla *Erityisrahastot*

1. Komissio voi perustaa hätätoimia, hätätilaa seuraavia toimia ja aihekohtaisia toimia varten erityisrahastoja sen jälkeen, kun se on ilmoittanut asiasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja päässyt sopimukseen muiden rahoittajien kanssa. Kunkin erityisrahaston perustamisasiakirjassa määritellään rahaston tavoitteet. Erityisrahaston perustamisesta tehtyyn komission päätökseen sisällytetään kuvaus rahaston tavoitteista, perusteet rahaston perustamiselle 3 kohdan mukaisesti, tiedot rahaston voimassaoloajasta ja alustavat sopimukset muiden rahoittajien kanssa.
2. Komissio toimittaa unionin erityisrahaston perustamista, pidentämistä ja purkamista koskevat päätösehdotuksensa siinä perussäädöksessä säädetylle toimivaltaiselle komitealle, jossa säädetään unionin rahoitusosuuksien maksamisesta unionin erityisrahastolle.
3. Unionin erityisrahastojen on täytettävä seuraavat edellytykset:
 - a) unionin osallistumisesta on saatava lisäarvoa: erityisrahastoja perustetaan ja otetaan unionin tasolla käyttöön vain, jos niiden tavoitteet voidaan erityisesti niiden laajuuden tai vaikutusten takia saavuttaa paremmin unionin tasolla kuin kansallisella tasolla;
 - b) unionin erityisrahastojen on tuotava unionille selvää poliittista näkyvyyttä ja hallinnointiin liittyviä etuja sekä parannettava unionin mahdollisuuksia sen ja muiden rahoittajien rahoitusosuuksiin liittyvien riskien ja niiden maksamisen valvontaan. Rahastoja ei olisi perustettava, jos ne ovat muiden olemassa olevien rahoituskanavien tai samankaltaisten välineiden kanssa päällekkäisiä, näitä mitenkään täydentämättä.
4. Jokaista unionin erityisrahastoa varten perustetaan hallitus, jonka puheenjohtajana toimii komissio, jotta voidaan varmistaa paitsi rahoittajien myös tarkkailijoina toimivien, rahastoon osallistumattomien jäsenvaltioiden edustus, ja päättää rahaston varojen käytöstä. Hallituksen kokoonpanoa ja toimintaa koskevista sisäisistä säännöistä säädetään komission antamassa erityisrahaston perustamissäädöksessä, ja myös rahoittajat noudattavat näitä sääntöjä. Sääntöjen mukaan varojen käyttöä koskevalle lopulliselle päätökselle on saatava komission hyväksyntä.
5. Unionin erityisrahastot perustetaan määräajaksi, joka määritetään niiden perustamissäädöksessä. Tätä ajanjaksoa voidaan pidentää kyseisen erityisrahaston hallituksen pyynnöstä komission päätöksellä.

Euroopan parlamentti ja/tai neuvosto voi pyytää komissiota tarvittaessa lopettamaan erityisrahaston määrärahat tai tarkistamaan erityisrahaston perustamissäädöstä sen purkamiseksi. Tässä tapauksessa jäljellä olevat varat palautetaan määräsuhteessa kunkin osuuden mukaisesti unionin talousarvioon yleisinä tuloina sekä osallistuville jäsenvaltioille ja muille rahoittajille.

228 artikla
Erityisrahastojen hallinnointi

1. Unionin erityisrahastoja hallinnoidaan moitteettoman varainhoidon, avoimuuden, suhteellisuuden, syrjimättömyyden ja tasapuolisen kohtelun periaatteiden sekä kussakin perustamissääöksessä määriteltyjen erityistavoitteiden mukaisesti.
2. Komissio voi toteuttaa unionin erityisrahastoista rahoitettavat toimet suoraan 61 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla tai välillisesti yhteistyössä yhteisöjen kanssa 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan i, ii, iii, v ja vi alakohdan nojalla.
3. Komission taloushallinnon toimijat huolehtivat varojen sitomisesta ja maksamisesta IV osaston 4 luvun mukaisesti. Unionin erityisrahaston tilinpitäjänä toimii komission tilinpitäjä. Hän vastaa kaikille unionin erityisrahastoille yhteisten kirjanpito menettelyjen ja tililuettelon määrittelystä. Komission sisäisellä tarkastajalla, Euroopan petostentorjuntavirastolla ja tilintarkastustuomioistuimella on erityisrahaston osalta samat valtuudet kuin muiden komission toteuttamien toimien osalta.
4. Unionin ja muiden rahoittajien rahoitusosuuksia ei oteta talousarvioon vaan ne maksetaan tätä varten avatulle pankkitilille. Erityisrahaston pankkitilin avaa ja sulkee tilinpitäjä. Kaikki kolmannessa alakohdassa tarkoitettuun pankkitiliin liittyvät tapahtumat vuoden ajalta esitetään asianmukaisesti erityisrahaston kirjanpidossa.

Unionin rahoitusosuudet siirretään tälle tilille maksuennusteiden avulla asianmukaisesti perusteltujen maksupyyntöjen perusteella ottaen huomioon tilillä käytettävissä olevat varat ja tästä johtuva lisämaksujen tarve. Maksuennusteet laaditaan vuosittain tai tarvittaessa puolivuositain.

Muiden rahoittajien rahoitusosuudet otetaan huomioon euromääräisiksi muutettuina siinä vaiheessa, kun ne maksetaan erityisrahaston pankkitilille. Erityisrahaston tilille kertyvä korko sijoitetaan takaisin rahastoon, ellei erityisrahaston perustamissääöksessä toisin säädetä.

5. Komissio voi käyttää enintään viisi prosenttia erityisrahaston varoista kattaakseen sen hallinnoinnista aiheutuvat kustannukset niinä vuosina, joina 4 kohdassa tarkoitettuja määrärahoja on alettu käyttää. Tällaiset hallinnointikustannukset katsotaan koko erityisrahaston voimassaoloajan 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuiksi käyttötarkoitukseensa sidotuiksi tuloiksi.

Tulojen ja menojen hyväksyjä laatii kahdesti vuodessa kertomuksen, jossa esitellään kunkin erityisrahaston toteuttamia toimia koskevat taloudelliset tiedot.

Erityisrahastoille järjestetään vuosittain riippumaton ulkoinen tarkastus.

229 artikla
Talousarviotuen käyttö

1. Komissio voi myöntää kolmannelle maalle talousarviotukea, jos tästä säädetään asianomaisissa perussääöksissä ja jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) kolmannen maan julkisen talouden hoito on riittävän avointa, luotettavaa ja tehokasta;
 - b) kolmas maa on ottanut käyttöön riittävän uskottavan ja tarkoituksenmukaisen alakohtaisen tai kansallisen politiikan;

- c) kolmas maa on ottanut käyttöön vakauteen tähtäävän makrotalouspolitiikan;
 - d) kolmas maa on asettanut talousarviosta oikea-aikaisesti saataville riittävän määrän kattavaa ja luotettavaa tietoa.
2. Unionin rahoitusosuuden suorittaminen perustuu 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttymiseen, mukaan lukien julkisen talouden hoidon tehostaminen. Lisäksi joidenkin maksujen ehdoksi voidaan asettaa välitavoitteiden saavuttaminen. Sitä arvioidaan objektiivisilla tulosindikaattoreilla, joilla mitataan tuloksia ja uudistusten edistymistä ajan mittaan kyseisellä alalla.
 3. Vastaaviin kolmannen maan kanssa tehtäviin rahoitussopimukseen on sisällytettävä seuraavat seikat:
 - a) kolmannen maan velvollisuus toimittaa komissiolle ajallaan luotettavia tietoja, joiden pohjalta komissio voi arvioida 2 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttymistä;
 - b) asianmukaiset määräykset, joiden mukaan kolmas maa sitoutuu palauttamaan toimintarahoituksen välittömästi kokonaan tai osittain, jos voidaan osoittaa, että tämä maa on syyllistynyt vakaviin sääntöjenvastaisuuksiin, jotka tekevät kyseisten unionin varojen maksamisen pätemättömäksi.

Varojen palauttamiseksi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla tavalla voidaan soveltaa 99 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa.

4. Komissio tukee parlamentaarisen valvonnan ja tilintarkastusvalmiuksien kehittämistä sekä avoimuuden ja yleisön tiedonsaantimahdollisuuksien lisäämistä kolmansissa maissa.

230 artikla

Palkatut ulkopuoliset asiantuntijat

1. Tehtäviin, joiden arvo on pienempi kuin 169 artiklan 1 kohdassa säädetyt kynnyksarvot, voidaan valita palkattuja ulkopuolisia asiantuntijoita 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen avustamaan toimielimiä avustushakemusten, hankkeiden ja tarjousten arvioinnissa ja antamaan lausuntoja ja neuvontaa erityistapauksissa.
2. Tällaisille asiantuntijoille maksetaan etukäteen ilmoitettuun kiinteämääräiseen summaan perustuva korvaus ja heidät valitaan heidän ammatillisen pätevyytensä perusteella. Valinta suoritetaan käyttämällä valintaperusteita, jotka ovat syrjimättömyyden, tasapuolisen kohtelun ja eturistiriitojen pois sulkemisen periaatteiden mukaisia.
3. Tätä varten julkaistaan kiinnostuksenilmaisupyynnöksi asianomaisen toimielimen internetsivustolla.

Kiinnostuksenilmaisupyynnössä on oltava tehtävänkuvaus, tiedot tehtävien kestosta sekä korvauksen ehdot.

Kiinnostuksenilmaisupyynnön perusteella laaditaan luettelo asiantuntijoista. Luettelo on voimassa enintään viisi vuotta sen julkistamisesta tai tehtäviin liittyvän monivuotisen ohjelman keston ajan.
4. Asiasta kiinnostuneet luonnolliset henkilöt voivat ilmoittautua ehdokkaiksi milloin tahansa kiinnostuksenilmaisupyynnön voimassaoloaikana lukuun ottamatta sen kolmea viimeistä voimassaolokuukautta.

5. Euroopan parlamentti ja neuvosto vahvistavat tutkimukseen ja teknologiseen kehittämiseen osoitetuilla määrärahoilla palkattavien asiantuntijoiden palvelukseenottomenettelyt, kun ne hyväksyvät kunkin tutkimusta koskevan puiteohjelman, tai vastaavien osallistumista koskevien sääntöjen mukaisesti. Edellä olevan V osaston 2 luvun 2 jaksoa sovellettaessa näitä asiantuntijoita pidetään 2 artiklassa tarkoitettuina varojen saajina.

231 artikla
Palkattomat asiantuntijat

Toimielimet voivat korvata matka- ja oleskelukuluja ja tarvittaessa maksaa muita kulukorvauksia kutsumilleen tai valtuuttamilleen henkilöille.

232 artikla
Jäsenmaksut ja muut tilausmaksut

Unionin voi maksaa rahoitusosuuksia jäsenmaksuina elimille, joiden jäsen tai tarkkailija se on.

233 artikla
Muut välineet

Muista välineistä voidaan suorittaa seuraavia maksuja:

- a) toimielinten jäsenistä ja henkilöstöstä aiheutuvat menot, mukaan lukien Euroopan parlamentin nykyisten ja entisten jäsenten järjestöille myönnettävät avustukset sekä Eurooppa-kouluja koskevat maksuosuudet;
- b) yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä kesäkuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 3 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen kalastusmarkkinoihin liittyvät menot;
- c) makrotaloudellisena rahoitusapuna maksettu tuki.

XIII OSASTO

TILINPÄÄTÖS JA MUU TALOUDELLINEN RAPORTOINTI

1 LUKU

Tilinpäätös

1 JAKSO: TILINPÄÄTÖSSÄÄNNÖSTÖ

234 artikla

Tilinpäätöksen rakenne

Tilinpäätös laaditaan varainhoitovuodelta, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta ja päättyy 31 päivänä joulukuuta. Tilinpäätöksessä on seuraavat osat:

- a) tilinpäätöslaskelmat, joissa esitetään rahoitusta koskevat tiedot 79 artiklassa tarkoitettujen kirjanpitosääntöjen mukaisesti;
- b) talousarviotilit, joissa esitetään toimielinten talousarviokirjanpitoon sisältyvät tiedot;
- c) konsolidoitu tilinpäätös, jossa esitetään 79 artiklassa tarkoitettujen kirjanpitosääntöjen ja erityisesti olennaisuusperiaatteen mukaisesti 69 artiklassa tarkoitettujen elinten sekä sellaisten muiden elinten, joiden tilinpäätökset on konsolidoitava, tilinpäätöslaskelmiin ja talousarviokirjanpitoon sisältyvät konsolidoidut taloudelliset tiedot.

235 artikla

Tilinpäätöslaskelmat

1. Tilinpäätöslaskelmat laaditaan miljoonina euroina ja ne sisältävät 79 artiklassa tarkoitettujen kirjanpitosääntöjen mukaisesti
 - a) taseen, josta käyvät ilmi kaikki varat ja velat ja taloudellinen asema edellisen vuoden 31 päivänä joulukuuta;
 - b) tuotto- ja kululaskelman, josta käy ilmi edellisen vuoden taloudellinen tulos;
 - c) rahavirtalaskelman, josta käyvät ilmi varainhoitovuoden kassaan- ja kassastamaksut sekä kassatilanne varainhoitovuoden lopussa;
 - d) nettovarojen muutoslaskelman, jossa esitetään yhteenveto vuoden aikana tapahtuneista muutoksista ja kertyneestä tuloksesta.
2. Tilinpäätöslaskelmien liitetiedoissa täydennetään ja tulkitaan 1 kohdassa tarkoitetuissa tilinpäätöslaskelmissä esitettyjä tietoja ja annetaan kaikki muut 79 artiklassa tarkoitetuissa kirjanpitosäännöissä tarkoitetut lisätiedot.
3. Tilinpitäjä tekee varainhoitovuoden päätyttyä ja liikekirjanpidon toimittamiseen saakka oikaisut, jotka ovat tarpeen oikeat ja riittävät tiedot sisältävän tilinpäätöksen laatimiseksi mutta jotka eivät

aiheuta kyseistä varainhoitovuotta koskevia kassaan- ja kassastamaksuja. Tällaisten oikaisujen on oltava 79 artiklassa tarkoitettujen kirjanpitosääntöjen mukaisia.

2 JAKSO

TALOUSARVIOKIRJANPITO

236 artikla

Talousarviokirjanpito

Talousarviokirjanpito laaditaan miljoonina euroina. Siihen kuuluu:

- a) raportti, johon yhdistellään kaikki varainhoitovuoden talousarviotapahtumat tuloina ja menoina;
- b) talousarvion toteutuma, joka lasketaan asianomaisessa voimassa olevassa omista varoista annetussa asetuksessa säädettyjen perusteiden mukaisesti;
- c) liitetiedot, joissa täydennetään ja tulkitaan kertomuksessa esitettyjä tietoja.

3 JAKSO

TILINPÄÄTÖKSEN AIKATAULU

237 artikla

Alustava tilinpäätös

1. Edellä 234 artiklassa tarkoitettujen muiden toimielinten ja elinten tilinpitäjät toimittavat alustavan tilinpäätöksensä komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään seuraavan vuoden 1 päivänä maaliskuuta.
2. Edellä 232 artiklassa tarkoitettujen muiden toimielinten ja elinten tilinpitäjät toimittavat komission tilinpitäjälle viimeistään seuraavan vuoden 1 päivänä maaliskuuta myös vaaditut kirjanpitoliedot konsolidointia varten sillä tavalla ja siinä muodossa kuin komission tilinpitäjä on edellyttänyt.
3. Komission tilinpitäjä konsolidoi nämä alustavat tilinpäätökset komission alustavaan tilinpäätökseen ja toimittaa sähköisesti tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään seuraavan vuoden 31 päivänä maaliskuuta komission alustavan tilinpäätöksen ja unionin alustavan konsolidoidun tilinpäätöksen.

238 artikla

Lopullisen tilinpäätöksen hyväksyminen

1. Tilintarkastustuomioistuin esittää viimeistään 1 päivänä kesäkuuta huomautuksensa 234 artiklassa tarkoitettujen muiden toimielinten kuin komission ja kunkin mainitussa artiklassa tarkoitetun elimen alustavista tilinpäätöksistä sekä viimeistään 15 päivänä kesäkuuta huomautuksensa komission alustavasta tilinpäätöksestä ja unionin alustavasta konsolidoidusta tilinpäätöksestä.

2. Edellä 234 artiklassa tarkoitettujen muiden toimielinten ja elinten tilinpitäjät toimittavat komission tilinpitäjälle viimeistään seuraavan vuoden 15 päivänä kesäkuuta myös vaaditut kirjanpitoliedot konsolidointia varten sillä tavalla ja siinä muodossa kuin komission tilinpitäjä on edellyttänyt.

Kukin 234 artiklassa tarkoitettu toimielin komissiota lukuun ottamatta ja kukin kyseisessä artiklassa tarkoitettu elin laatii lopullisen tilinpäätöksensä ja toimittaa sen viimeistään 1 päivänä heinäkuuta komission tilinpitäjälle, tilintarkastustuomioistuimelle, Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Kunkin 234 artiklassa tarkoitetun toimielimen ja elimen tilinpitäjä toimittaa myös tilinpäätöstä koskevan vahvistuskirjeen tilintarkastustuomioistuimelle sekä tiedoksi komission tilinpitäjälle samana päivänä kuin lopullisen tilinpäätöksen.

Lopulliseen tilinpäätökseen liitetään komission tilinpitäjän ilmoitus, jonka mukaan lopullinen tilinpäätös on laadittu tämän osaston säännösten sekä tilinpäätöslaskelmien liitteessä esitettyjen sovellettavien kirjanpitoperiaatteiden, -sääntöjen ja -menetelmien mukaisesti.

4. Komission tilinpitäjä laatii lopullisen konsolidoidun tilinpäätöksen muilta toimielimiltä kuin komissiolta ja 234 artiklassa tarkoitetuilta elimiltä tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti saamiensa tietojen perusteella. Lopulliseen konsolidoituun tilinpäätökseen liitetään komission tilinpitäjän ilmoitus, jonka mukaan lopullinen konsolidoitu tilinpäätös on laadittu tämän osaston säännösten sekä tilinpäätöslaskelmien liitteessä esitettyjen kirjanpitoperiaatteiden, -sääntöjen ja -menetelmien mukaisesti.

5. Komissio hyväksyy lopullisen konsolidoidun tilinpäätöksen ja oman lopullisen tilinpäätöksensä ja toimittaa ne sähköisesti viimeistään 31 päivänä heinäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle ja tilintarkastustuomioistuimelle.

Komission tilinpitäjä toimittaa samaan päivään mennessä tilintarkastustuomioistuimelle lopullista konsolidoitua tilinpäätöstä koskevan vahvistuskirjeen.

6. Lopullinen konsolidoitu tilinpäätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* viimeistään 15 päivänä marraskuuta yhdessä tilintarkastustuomioistuimen SEUT-sopimuksen 287 artiklan ja Euratomin perustamissopimuksen 106 a artiklan mukaisesti toimittaman tarkastuslausuman kanssa.

2 LUKU

Integroitu talous- ja vastuuvollisuusraportointi

239 artikla

Integroitu talous- ja vastuuvollisuusraportointi

1. Komissio toimittaa viimeistään seuraavan vuoden 31 päivänä heinäkuuta Euroopan parlamentille ja neuvostolle integroidut talous- ja vastuuvollisuuskertomukset, joihin sisältyvät muun muassa seuraavat:
 - a) edellä 238 artiklassa tarkoitettu konsolidoitu tilinpäätös;
 - b) vuotuinen hallinto- ja tuloksellisuuskertomus, jossa esitetään

- i) edellä 73 artiklan 9 kohdassa tarkoitetut edellisvuoden vuotuisia toimintakertomuksia koskeva yhteenveto sekä kunkin valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän vuotuinen toimintakertomus;
 - ii) SEUT-sopimuksen 318 artiklassa tarkoitettu saavutettuihin tuloksiin perustuva unionin varoja koskeva arviointikertomus;
 - c) EU:n talousarviota koskevista ennaltaehkäisevistä ja korjaavista toimista laadittu kertomus, jossa esitetään niiden toimien taloudellinen vaikutus, joilla on pyritty suojaamaan EU:n talousarviota oikeuden vastaisilta menoilta;
 - d) SEUT-sopimuksen 325 artiklassa tarkoitettu kertomus unionin taloudellisten etujen suojaamisesta (petostentorjunta), joka on laadittu yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ja jossa käsitellään toimenpiteitä, jotka on toteutettu unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi petollisilta menettelyiltä ja muulta laittomalta toiminnalta;
 - e) kertomus 116 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuista sisäisistä tarkastuksista;
 - f) kertomus 253 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vastuuvapauden myöntämismenettelyn seurantatoimista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut integroidut talous- ja vastuuvapauskertomukset asetetaan tilintarkastustuomioistuimen saataville.

3 LUKU

Talousarvion toteutusta koskeva ja muu taloudellinen raportointi

240 artikla

Talousarvion toteuttamista koskeva kuukausiraportointi

Edellä 235 ja 236 artiklassa säädettyjen vuotuisten laskelmien ja muiden kertomusten lisäksi komission tilinpitäjä toimittaa kerran kuukaudessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle talousarvion toteuttamista koskevat numerotiedot sekä tulojen että kaikki käytettävissä olevat määrärahat kattavien menojen osalta.

Numerotiedot asetetaan saataville komission verkkosivuilla kunkin kuukauden päättymistä seuraavien kymmenen arkipäivän kuluessa.

241 artikla

Vuotuinen kertomus talousarvio- ja varainhallinnosta

1. Kukin 234 artiklassa tarkoitettu toimielin ja elin laatii kertomuksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta.

Ne asettavat kertomuksensa Euroopan parlamentin, neuvoston ja tilintarkastustuomioistuimen saataville viimeistään seuraavan varainhoitovuoden 31 päivänä maaliskuuta.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa on esitettävä yhteenvedotiedot määrärahasiirroista eri budjettikohtien välillä.

242 artikla

Vuosikertomus rahoitusvälineistä, talousarviotakuista ja rahoitusavusta

Komissio raportoi vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle rahoitusvälineistä, talousarviotakuista, rahoitusavusta, ehdollisista veloista ja yhteisestä vararahastosta 39 artiklan 4 ja 5 kohdan ja 50 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti. Nämä tiedot annetaan samaan aikaan tilintarkastustuomioistuimen saataville.

243 artikla

Tilanneraportti kirjanpitokysymyksistä

Viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä syyskuuta tulojen ja menojen hyväksyjä toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, joka sisältää tietoja merkille pannuista ajankohtaisista riskeistä, yleistä kehitystä koskevista havainnoista, uusista kirjanpitoon liittyvistä ongelmista, kirjanpidossa saavutetusta edistyksestä, mukaan lukien tilintarkastustuomioistuimen esiin nostamat asiat, sekä tietoja takaisin perityistä määristä.

244 artikla

Erityisrahastoja koskeva raportointi

Komissio raportoi 39 artiklan 5 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosittain unionin erityisrahastoista tuetuista toimista, rahastojen hallinnoinnista, niille asetettujen tavoitteiden saavuttamisasteesta ja niiden tilinpäätöksistä.

Erityisrahaston hallitus hyväksyy tulojen ja menojen hyväksyjän laatiman erityisrahaston vuosikertomuksen. Se hyväksyy myös tilinpitäjän laatiman lopullisen tilinpäätöksen. Hallitus esittää tilinpitäjän laatiman lopullisen tilinpäätöksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle komissiota koskevan vastuuvapausmenettelyn yhteydessä.

245 artikla

Saajia koskevien tietojen julkaiseminen

Komissio julkaisee saajia koskevat tiedot 36 artiklan mukaisesti.

XIV OSASTO ULKONEN TARKASTUS JA VASTUUVAPAAUS

1 LUKU Ulkoisen tarkastus

246 artikla

Tilintarkastustuomioistuimen toimittama ulkoinen tarkastus

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission on ilmoitettava tilintarkastustuomioistuimelle viipymättä kaikki päätökset ja säädökset, jotka ne ovat antaneet 12, 15, 20, 27, 28, 30 ja 41 artiklan soveltamiseksi.

247 artikla

Tarkastusta koskevat säännöt ja tarkastusmenettely

1. Tilintarkastustuomioistuin toimittaa tulojen ja menojen laillisuuden ja asianmukaisuuden tarkastuksen perussopimukseen, talousarvioon, tähän asetukseen, tämän asetuksen nojalla annettuihin delegoituihin säädöksiin ja kaikkiin muihin perussopimusten soveltamiseksi annettuihin säädöksiin nähden. Kyseisessä tarkastuksessa on otettava huomioon ohjelmien monivuotinen luonne ja asiaan liittyvät seuranta- ja valvontajärjestelmät.
2. Tehtävänsä suorittaessaan tilintarkastustuomioistuin voi 249 artiklassa määritetyin ehdoin perehtyä kaikkiin niihin yksiköiden ja elinten taloushallintoon liittyviin asiakirjoihin ja tietoihin, jotka koskevat unionin kokonaan tai osittain rahoittamia toimia. Sillä on toimivalta kuulla jokaista henkilöä, joka on vastuussa meno- tai tulotapahtumasta, ja käyttää kaikkia edellä tarkoitetuissa yksiköissä ja elimissä soveliaita tarkastusmenetelmiä. Tarkastukset toimitetaan jäsenvaltioissa yhdessä kansallisten tilintarkastuselinten kanssa tai, jos näillä ei ole tarvittavia valtuuksia, toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa. Tilintarkastustuomioistuin ja kansalliset tilintarkastuselimet toimivat luottamuksellisessa yhteistyössä riippumattomuutensa säilyttäen.

Tilintarkastustuomioistuin voi omasta pyynnöstään olla läsnä tarkastustoimenpiteissä, jotka jokin toimielin suorittaa talousarvion toteuttamisen yhteydessä tai jotka suoritetaan tässä yhteydessä jonkin toimielimen lukuun, saadakseen kaikki tiedot, jotka ovat välttämättömiä sille perussopimuksissa tai niiden soveltamiseksi annetuissa säädöksissä uskottujen tehtävien suorittamiseksi.

Toimielimet valtuuttavat tilintarkastustuomioistuimen pyynnöstä rahoituslaitokset, joissa on talletettuna unionin varoja, varaamaan tilintarkastustuomioistuimelle tilaisuuden varmistaa, että ulkopuolelta saadut tiedot täsmäävät kirjanpidon kanssa.

3. Tehtävänsä suorittamiseksi tilintarkastustuomioistuin ilmoittaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluville toimielimille ja viranomaisille niiden henkilöiden nimet, joilla on toimivalta toimittaa tarkastus kyseisissä toimielimissä tai kyseisten viranomaisten luona.

248 artikla

Arvopaperien ja varojen tarkastukset

Tilintarkastustuomioistuin huolehtii siitä, että kaikki talletetut ja kassassa olevat arvopaperit ja varat tarkastetaan talletusten vastaanottajien allekirjoittamia kuitteja taikka kassaa ja arvopapereita koskevia virallisia asiakirjoja vastaan. Se voi toimittaa tällaisia tarkastuksia itse.

249 artikla

Tilintarkastustuomioistuimen oikeus saada tietoja

1. Komissio, muut toimielimet, unionin puolesta tuloja ja menoja hoitavat elimet ja saajat avustavat tilintarkastustuomioistuinta kaikin tavoin ja antavat sille kaikki tiedot, jotka se katsoo tarvitsevansa tehtäviään suorittaessaan. Niiden on annettava tilintarkastustuomioistuimen käyttöön kaikki talousarviosta rahoitettavien hankintasopimusten tekemistä ja niiden toteuttamista koskevat asiakirjat ja kaikki rahavarot ja aineellista omaisuutta koskevat tilit, koko kirjanpitoaineisto ja muut asiakirjatodisteet sekä niitä koskevat hallinnolliset asiakirjat, kaikki tuloja ja menoja koskevat asiakirjat, omaisuusluettelot ja hallintokaaviot, jotka tilintarkastustuomioistuin katsoo tarpeellisiksi tarkastaakseen talousarvion toteuttamista ja taloudellista tulosta koskevat kertomukset asiakirjojen tai paikan päällä tehtyjen tarkastusten perusteella sekä samaa tarkoitusta varten kaikki asiakirjat ja tiedot, jotka on laadittu tai joita säilytetään sähköisessä muodossa.

Asianomaisten kansallisten hallintojen sisäisen tarkastuksen yksiköiden ja muiden yksiköiden on annettava tilintarkastustuomioistuimelle kaikki välineet, jotka se katsoo tarvitsevansa tehtäviään suorittaessaan.

2. Henkilöstön, jonka toimintaa tilintarkastustuomioistuin tarkastaa, on
 - a) esitettävä käteisvaroja, muita rahavarot, arvopapereita ja kaikenlaista aineellista omaisuutta koskevat asiakirjat sekä heille uskottujen varojen hoitoon liittyvät asiakirjatodisteet ja kaikki näihin liittyvät tilikirjat, luettelot ja muut asianomaiset asiakirjat;
 - b) esitettävä 247 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten täydelliseksi toimittamiseksi tarvittava kirjeenvaihto ja kaikki muut tarpeelliset asiakirjat.

Ainoastaan tilintarkastustuomioistuin saa pyytää ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja tietoja.

3. Tilintarkastustuomioistuimella on toimivalta tarkastaa sellaiset unionin tuloja ja menoja koskevat asiakirjat, jotka ovat toimielinten yksiköiden ja erityisesti tuloja ja menoja koskevista päätöksistä vastuussa olevien yksiköiden, tuloja ja menoja unionin puolesta hoitavien elinten tai talousarviosta maksuja saavien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden hallussa.

4. Tulojen ja menojen laillisuuden ja asianmukaisuuden sekä varainhoidon moitteettomuuden tarkastus koskee myös toimielinten ulkopuolisten elinten avustuksina saamien unionin varojen käyttöä.
5. Unionin rahoitus edellyttää toimielinten ulkopuolisilta saajilta tai – jos ne eivät tähän suostu – toimeksisaajilta ja alihankkijoilta kirjallista suostumusta siihen, että tilintarkastustuomioistuin tarkastaa, miten myönnettyä rahoitusta on käytetty.
6. Komissio toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle tämän pyynnöstä kaikki tiedot, jotka koskevat lainanotto- ja lainanantotoimenpiteitä.
7. Integroitujen tietojenkäsittelyjärjestelmien käyttö ei saa heikentää tilintarkastustuomioistuimen oikeuksia tutustua asiakirjatodisteisiin.

250 artikla

Tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomus

1. Tilintarkastustuomioistuin toimittaa komissiolle ja asianomaisille toimielimille viimeistään 15 päivänä kesäkuuta huomautukset, jotka sen mielestä ovat sen laatuksia, että ne on esitettävä vuosikertomuksessa. Näiden huomautusten on säilyttävä luottamuksellisina, ja niihin sovelletaan kuulemismenettelyä. Kaikki toimielimet toimittavat vastauksensa tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään 15 päivänä lokakuuta. Muut toimielimet kuin komissio toimittavat vastauksensa samanaikaisesti komissiolle.
2. Vuosikertomus sisältää arvion siitä, onko varainhoito ollut moitteetonta.
3. Vuosikertomuksessa on jakso kutakin toimielintä varten. Tilintarkastustuomioistuin voi lisätä siihen yhteenvedon tai yleisluonteisia huomautuksia.

Tilintarkastustuomioistuin toteuttaa tarpeelliset toimenpiteet, jotta toimielinten vastaukset sen huomautuksiin julkaistaan kunkin huomautuksen yhteydessä.
4. Tilintarkastustuomioistuin toimittaa vastuuvapauden myöntämisestä vastaaville viranomaisille ja muille toimielimille vuosikertomuksensa viimeistään 15 päivänä marraskuuta yhdessä toimielinten vastausten kanssa ja varmistaa, että ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

251 artikla

Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomukset

1. Tilintarkastustuomioistuin toimittaa asianomaiselle toimielimelle tai elimelle huomautukset, jotka sen mielestä ovat sen laatuksia, että ne on esitettävä erityiskertomuksessa. Näiden huomautusten on säilyttävä luottamuksellisina, ja niihin sovelletaan kuulemismenettelyä.

Asianomainen toimielin tai elin toimittaa yleensä kuuden viikon kuluessa näiden huomautusten toimittamisesta tilintarkastustuomioistuimelle mahdolliset vastauksensa kyseisiin huomautuksiin. Kyseinen määräaika keskeytetään asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa erityisesti silloin, kun asianomainen toimielin tai elin tarvitsee kuulemismenettelyn aikana näkemyksiä jäsenvaltioilta voidakseen viimeistellä vastauksensa.

Asianomaisen toimielimen tai elimen vastaukset koskevat suoraan ja yksinomaan tilintarkastustuomioistuimen huomautuksia.

Tilintarkastustuomioistuin varmistaa, että erityiskertomukset laaditaan ja hyväksytään asianmukaisen ajanjakson kuluessa, joka on yleensä enintään 13 kuukautta.

Erityiskertomukset ja niiden mukana olevat asianomaisten toimielinten tai elinten vastaukset toimitetaan viipymättä Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jotka päättävät kumpikin osaltaan jatkotoimenpiteistä, tarvittaessa yhdessä komission kanssa.

Tilintarkastustuomioistuin toteuttaa tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että kunkin toimielimen tai elimen vastaukset sen huomautuksiin julkaistaan kunkin huomautuksen yhteydessä tai sen jäljessä, ja julkaisee erityiskertomuksen laatimisen aikataulun.

2. Tilintarkastustuomioistuin voi julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* SEUT-sopimuksen 287 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuista lausunnoista ne, jotka eivät liity ehdotuksiin tai hankkeisiin, joihin sovelletaan lakisääteistä kuulemismenettelyä. Tilintarkastustuomioistuin päättää julkaisemisesta kuultuaan toimielintä, joka on pyytänyt lausunnon tai jota tilintarkastustuomioistuimen lausunto koskee. Julkaistaviin lausuntoihin liitetään asianomaisten toimielinten mahdolliset huomiot.

2 LUKU

Vastuuvapaus

252 artikla

Vastuuvapausmenettelyn aikataulu

1. Ennen vuoden $n + 2$ 15 päivää toukokuuta Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määränemmistöllä antamasta suosituksesta komissiolle vastuuvapauden varainhoitovuoden n talousarvion toteuttamisesta.
2. Jos 1 kohdassa säädettyä määräaika ei voida noudattaa, Euroopan parlamentti tai neuvosto antaa komissiolle tiedon siitä, miksi päätöstä on täytynyt lykätä.
3. Jos Euroopan parlamentti lykkää vastuuvapauden myöntämistä koskevaa päätöstä, komissio pyrkii viipymättä toteuttamaan kaikki toimenpiteet helpottaakseen tämän päätöksen tiellä olevien esteiden poistamista.

253 artikla

Vastuuvapausmenettely

1. Päätös vastuuvapauden myöntämisestä koskee unionin kaikkien tulojen ja menojen tilejä sekä niiden saldoa ja unionin taseessa esitettyjä varoja ja velkoja.
2. Vastuuvapauden myöntämistä varten Euroopan parlamentti tutkii neuvoston jälkeen SEUT-sopimuksen 318 artiklassa tarkoitetut tilit, taseen ja arviointikertomuksen. Se tutkii myös tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen, jonka liitteinä ovat tarkastettujen toimielinten vastaukset, sekä asian kannalta merkitykselliset tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomukset kyseiseltä varainhoitovuodelta ja tilintarkastustuomioistuimen antaman tarkastuslausuman tilitietojen luotettavuudesta sekä tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta.

3. Komissio antaa Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki asianomaista varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteettomaksi toteuttamiseksi tarvittavat tiedot SEUT-sopimuksen 319 artiklan mukaisesti.

254 artikla
Seurantatoimenpiteet

1. SEUT-sopimuksen 319 artiklan ja Euratomin perustamissopimuksen 106 a artiklan mukaisesti komissio, muut toimielimet ja tämän asetuksen 69 ja 70 artiklassa tarkoitetut elimet pyrkivät kaikin tavoin toimimaan vastuuvapauden myöntämistä koskevaan Euroopan parlamentin päätökseen liitettyjen huomautusten sekä vastuuvapauden myöntämisestä annettuihin neuvoston suosituksiin liitettyjen huomioiden mukaisesti.
2. Toimielimet ja 1 kohdassa tarkoitetut elimet raportoivat Euroopan parlamentin tai neuvoston pyynnöstä toimenpiteistä, jotka on toteutettu näiden huomautusten ja huomioiden perusteella, ja erityisesti ohjeista, jotka ne ovat antaneet talousarvion toteuttamiseen osallistuville yksiköilleen. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä komission kanssa ilmoittamalla sille näiden huomautusten perusteella toteuttamansa toimenpiteet, jotta komissio voi ottaa ne huomioon omassa kertomuksessaan. Toimielinten kertomukset toimitetaan myös tilintarkastustuomioistuimelle.

255 artikla
Ulkosuhdehallintoa koskevat erityissäännökset

Ulkosuhdehallintoon sovelletaan SEUT-sopimuksen 319 artiklassa määrättyjä ja tämän asetuksen 252–254 artiklassa säädettyjä menettelyjä. Ulkosuhdehallinto toimii täydessä yhteistyössä vastuuvapausmenettelyyn osallistuvien toimielinten kanssa ja tarvittaessa toimittaa tarpeelliset lisätiedot, myös osallistumalla asiaankuuluvien elinten kokouksiin.

X OSASTO HALLINTOMÄÄRÄRAHAT

256 artikla Yleiset säännökset

1. Hallintomäärärahat ovat jaksottamattomia määrärahoja.
2. Tässä osastossa käsiteltävät hallintomäärärahat määritellään 45 artiklan 3 kohdassa.

Useiden osastojen sisältämiä samantyyppisiä hallintomäärärahoja vastaavat ja kokonaissitoumuksina hallinoidut talousarviositoumukset voidaan kirjata kerralla talousarviokirjanpitoon 45 artiklan 3 kohdassa vahvistettua menolajin mukaista luokittelua noudattaen.

Niitä vastaavat menot kirjataan kunkin osaston budjettikohtiin samalla tavalla jaoteltuina kuin määrärahat.

3. Hallintomenot sopimuksista, jotka ylittävät varainhoitovuoden keston joko paikallisen käytännön takia tai kaluston hankkimiseen liittyvistä syistä, otetaan sen varainhoitovuoden talousarvioon, jonka aikana ne on suoritettu.
4. Toimielinten tarjoamat vuokravakuudet ovat pankkitakauksia tai toimielimen ja vuokranantajan nimissä pankin sulkutilille tehtyjä talletuksia, jotka riittävästi perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta ovat euromääräisiä.

Jos kolmansissa maissa ei voida käyttää mitään näistä vuokravakuuksista, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi hyväksyä muunlaisia vakuuksia, jos ne turvaavat unionin taloudellisten etujen samantasoisien suojan.

5. Henkilöstölle ja toimielinten jäsenille voidaan maksaa henkilöstösäännöissä ja toimielinten jäseniä koskevissa erityissäännöksissä säädettyin edellytyksin palkkaennakkoa.

257 artikla Ennakkomaksut

Oikeudellisten säännösten tai sopimukseen perustuvien määräysten nojalla ennalta suoritettavat 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut menot, kuten vuokrat, voidaan maksaa 1 päivästä joulukuuta alkaen seuraavan varainhoitovuoden määrärahoista. Tässä tapauksessa 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua enimmäismäärää ei sovelleta.

258 artikla Kiinteistöhankeita koskevat erityissäännökset

1. Kunkin toimielimen on toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä kesäkuuta kiinteistöpolitiikkaansa koskeva valmisteluasiakirja, johon sisältyvät seuraavat tiedot:

- a) kunkin kiinteistön osalta vastaavien budjettikohtien määrärahojen kattamat menot ja pinta-
alat. Menojen on katettava kiinteistöjen varusteluun liittyvät kustannukset. Niihin ei sisälly
hoitovastike;
 - b) pinta-aloja ja kohteita koskevan yleissuunnitelman tulevina vuosina odotettavissa olevat
muutokset sekä kuvaus suunnitteluvaiheessa olevista kiinteistöhankeista, jotka on jo
yksilöity;
 - c) sellaisten uusien kiinteistöhankkeiden lopulliset ehdot ja kustannukset sekä hanketoteutusta
koskevat tiedot, joista on aiemmin ilmoitettu Euroopan parlamentille ja neuvostolle 2 ja 3
kohdassa vahvistetun menettelyn mukaisesti mutta jotka eivät ole sisältyneet edellisen
vuoden valmisteluasiakirjoihin.
2. Toimielimen on ilmoitettava mahdollisimman aikaisessa vaiheessa Euroopan parlamentille ja
neuvostolle jokaista talousarvioon merkittävästi vaikuttavaa kiinteistöhankeita koskevat tiedot
tarvittavasta rakennuspinta-alasta ja alustavat suunnitelmat ennen paikallisten markkinoiden
kartoittamista, kun on kyse kiinteistöhankintasopimuksista, tai ennen tarjouspyyntömenettelyn
käynnistämistä tai toteuttamista, kun on kyse rakennuskohteista.
3. Toimielimen on esitettävä kukin talousarvioon todennäköisesti merkittävästi vaikuttava
kiinteistöhanke, erityisesti sen yksityiskohtainen kustannusarvio, sekä rahoitustiedot, mukaan
lukien 20 artiklan 3 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen
mahdollinen käyttö, sekä luettelo luonnoksista hankintasopimuksiksi, joita on tarkoitus käyttää,
ja pyydettyä Euroopan parlamentin ja neuvoston hyväksyntää ennen sopimusten tekemistä.
Toimielimen pyynnöstä niiden toimittamia kiinteistöhankeeseen liittyviä asiakirjoja käsitellään
luottamuksellisina.
- Ylivoimaisia esteitä lukuun ottamatta Euroopan parlamentti ja neuvosto käsittelevät
kiinteistöhankeita koskevaa esitystä neljän viikon kuluessa päivästä, jona ne molemmat
vastaanottivat esityksen.
- Kiinteistöhanke katsotaan hyväksytyksi tämän neljän viikon määräajan päättyessä, jollei
Euroopan parlamentti tai neuvosto tee esityksen vastaista päätöstä kyseisen määräajan kuluessa.
- Jos Euroopan parlamentti ja/ tai neuvosto ottavat esille perusteltuja ongelmakohtia tämän neljän
viikon määräajan kuluessa, määräaika pidennetään kerran kahdella viikolla.
- Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto tekee kiinteistöhankeen vastaisen päätöksen,
asianomainen toimielin peruuttaa esityksensä ja voi toimittaa uuden esityksen.
4. Ylittämättömän esteen sattuessa 2 kohdassa säädetyt tiedot voidaan toimittaa yhdessä
kiinteistöhanke-esityksen kanssa. Euroopan parlamentti ja neuvosto käsittelevät kiinteistöhanke-
esitystä kahden viikon kuluessa päivästä, jona ne molemmat vastaanottivat esityksen.
Kiinteistöhanke katsotaan hyväksytyksi tämän kahden viikon määräajan päättyessä, jollei
Euroopan parlamentti ja/ tai neuvosto tee esityksen vastaista päätöstä kyseisen määräajan
kuluessa.
5. Kiinteistöhankeina, jotka todennäköisesti vaikuttavat merkittävästi talousarvioon, pidetään
seuraavia:
- a) maan hankinta;

- b) arvoltaan yli 3 000 000 euroa olevat kiinteistöjen hankinta-, myynti-, rakennekorjaus- tai rakennushankkeet tai useita tällaisia hanke-elementtejä samanaikaisesti toteutettuina yhdistävät hankkeet;
- c) uudet vuosikustannuksiltaan vähintään 750 000 euron kiinteistösopimukset (mukaan lukien käyttöoikeudet, pitkäaikaiset vuokrasopimukset ja nykyisten kiinteistösopimusten uusimiset aikaisempaa epäedullisemmin ehdoin), jotka eivät kuulu b alakohdan soveltamisalaan;
- d) nykyisten vuosikustannuksiltaan vähintään 3 000 000 euron kiinteistösopimusten (mukaan lukien käyttöoikeudet ja pitkäaikaiset vuokrasopimukset) pidentäminen tai uusiminen samoin tai aikaisempaa edullisemmin ehdoin.

Tätä kohtaa sovelletaan myös luonteeltaan toimielinten välisiin kiinteistöhankeisiin sekä unionin edustustoihin.

Edellä b–d alakohdassa esitetyt 750 000 euron tai 3 000 000 euron kynnysarvot sisältävät kiinteistön varusteluun liittyvät kustannukset. Vuokra- ja käyttöoikeussopimusten osalta kynnysarvoissa otetaan huomioon kiinteistön varusteluun liittyvät kustannukset, mutta ei muita kustannuksia.

6. Kiinteistöhankintahanke voidaan rahoittaa lainalla, jonka Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat ennakolta hyväksyneet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 16 artiklan soveltamista.

Lainasopimukset tehdään ja lainat maksetaan takaisin ottaen asianmukaisesti huomioon moitteettoman varainhoidon periaate ja unionin taloudelliset edut.

Kun toimielin ehdottaa hankinnan rahoittamista lainalla, tämän toimielimen toimittamassa rahoitussuunnitelmassa, jonka kanssa toimielin toimittaa myös ennakkohyväksyntää koskevan pyyntönsä, on erityisesti esitettävä rahoituksen enimmäistaso, rahoituskausi, rahoitusmuoto, rahoitusehdot ja muun tyyppisiin sopimukseen perustuviin järjestelyihin nähden saavutettava säästö.

Euroopan parlamentti ja neuvosto käsittelevät ennakkohyväksyntäpyyntöä neljän viikon kuluessa päivästä, jona ne molemmat vastaanottivat esityksen, ja tätä määräaika voidaan pidentää kerran kahdella viikolla. Lainan avulla tapahtuva hankinta katsotaan hylätyksi, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto eivät ole nimenomaisesti hyväksyneet sitä kyseisen määräajan kuluessa.

259 artikla

Varhainen ilmoittaminen ja ennakkohyväksyntä

1. Edellä olevan 258 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua varhaista ilmoittamista ja 258 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua ennakkohyväksyntää ei sovelleta veloituksetta tai symboliseen hintaan tapahtuvaan maan hankintaan.
2. Edellä olevan 258 artiklan 1–5 kohdassa tarkoitettua varhaista ilmoittamista ja ennakkohyväksyntää ei sovelleta asuinkiinteistöihin. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat pyytää asianomaiselta toimielimeltä mitä tahansa asuinkiinteistöihin liittyviä tietoja.
3. Poikkeustapauksissa tai kiireellisissä poliittisissa tilanteissa 258 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua varhaisessa vaiheessa ilmoitettavat tiedot unionin kolmansissa maissa oleviin edustustoihin tai virastoihin liittyvistä kiinteistöhankeista voidaan toimittaa yhdessä 258 artiklan 3 kohdan

mukaisten kiinteistöhankeita koskevien tietojen kanssa. Näissä tapauksissa varhainen ilmoittaminen ja ennakkohyväksyntä toteutetaan mahdollisimman aikaisessa vaiheessa.

4. Edellä olevan 258 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua ennakkohyväksyntää ei sovelleta kiinteistöhankeiden tarkkojen kustannusten ja rahoituksen arviointiin tarvittaviin alustaviin sopimuksiin tai selvityksiin.

XVI OSASTO LOPPU- JA SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

260 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston esittämät tietopyynnöt

Euroopan parlamentilla ja neuvostolla on oikeus saada ilmoitus kaikista niiden toimivaltaan kuuluvista talousarvioasioihin liittyvistä tiedoista ja selvityksistä.

261 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa 69, 70 ja 155 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. Komissiolle siirretty valta antaa delegoituja säädöksiä on voimassa 31 päivään joulukuuta 2020 saakka. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kaksi vuotta ennen 31 päivää joulukuuta 2020. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä tulevien monivuotisten rahoituskehysten voimassaoloajaksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin vastaavan monivuotisen rahoituskehysten kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Ennen delegoidun säädöksen antamista komissio kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita toimielinten välillä paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä sopimuksessa määrättyjen periaatteiden mukaisesti.
6. Delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

TOINEN OSA

MUUTOKSET ALAKOHTAISEEN LAINSÄÄDÄNTÖÖN

262 artikla

Muutokset asetukseen (EY) N:o 2012/2002

Muutetaan neuvoston asetus (EY) N:o 2012/2002⁵¹ seuraavasti:

1. Korvataan 4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Kun komissio on todennut, että edellytykset rahoitusosuuden myöntämiseksi rahastosta täyttyvät, se toimittaa viipymättä Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittavat ehdotukset rahaston tuen käyttöön ottamisesta. Ehdotuksiin on sisällyttävä:

- a) kaikki 1 kohdassa tarkoitetut käytettävissä olevat tiedot;
- b) kaikki muut komission hallussa olevat asiaan liittyvät tiedot;
- c) näyttöä siitä, että 2 artiklan mukaiset edellytykset täyttyvät; ja
- d) perustelu ehdotetuille määrille.”

2. Muutetaan 4 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Kun Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat hyväksyneet rahaston varojen käyttöönottoa koskevan päätöksen, komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksenä päätöksen rahastosta myönnettävästä rahoitusosuudesta ja maksaa kyseisen rahoitusosuuden välittömästi kertasuorituksena tuensaajavaltiolle. Jos on maksettu 4 a artiklan mukainen ennakkomaksu, maksetaan vain jäljellä oleva määrä.”

263 artikla

Muutokset asetukseen (EU) N:o 1296/2013

Muutetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1296/2013⁵² seuraavasti:

1. Korvataan 5 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 3 artiklan 1 kohdassa säädettyihin lohkoihin kohdennetaan seuraavat ohjeelliset prosenttiosuudet, jotka ovat koko ohjelmakauden keskimääriä:

⁵¹ Neuvoston asetus (EY) N:o 2012/2002, annettu 11 päivänä marraskuuta 2002, Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta (EYVL L 311, 14.11.2002, s. 3).

⁵² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1296/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevasta Euroopan unionin ohjelmasta (”EaSI-ohjelma”) ja eurooppalaisen työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevan Progress-mikrorahoitusjärjestelyn perustamisesta annetun päätöksen N:o 283/2010/EU muuttamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 238).

- a) Progress-lohkoon vähintään 18 prosenttia;
- b) Eures-lohkoon vähintään 18 prosenttia;
- c) Mikrorahoitus ja yhteiskunnallinen yrittäjyys -lohkoon vähintään 18 prosenttia.”

2. Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Progress-lohkosta tuetaan yhden tai useamman a, b ja c alakohdassa luetellun aihekohtaisen osa-alueen toimia:

- a) työllisyys ja erityisesti nuorisotyöttömyyden torjunta;
- b) sosiaalinen suojelu, sosiaalinen osallisuus sekä köyhyyden vähentäminen ja ehkäiseminen;
- c) työolot.”

- b) Muutetaan 2 kohta seuraavasti:

”2. Progress-lohkon kokonaismäärärahoista merkittävä osuus on osoitettava sosiaalisten kokeilujen edistämiseen menetelmänä, jolla voidaan testata ja arvioida innovatiivisia ratkaisuja niiden hyödyntämisen lisäämiseksi.”

3. Korvataan 19 artikla seuraavasti:

”19 artikla

Aihekohtaiset osa-alueet ja rahoitus

Eures-lohkosta tuetaan yhden tai useamman a, b ja c alakohdassa tarkoitetun aihekohtaisen osa-alueen toimia:

- a) avointen työpaikkojen ja työhakemusten avoimuus sekä työnhakijoille ja työnantajille tarkoitettujen niihin liittyvien tietojen avoimuus;
- b) palveluiden kehittäminen työntekijöiden rekrytoimiseksi ja sijoittamiseksi työhön hyödyntämällä avointen työpaikkojen ja työhakemusten välittämistä unionin tasolla, erityisesti kohdennetut liikkuvuusjärjestelyt;
- c) rajat ylittävät kumppanuudet.”

4. Korvataan 25 artikla seuraavasti:

”25 artikla

Aihekohtaiset osa-alueet ja rahoitus

Mikrorahoitus ja yhteiskunnallinen yrittäjyys -lohkosta tuetaan yhden tai useamman a ja b alakohdassa tarkoitetun aihekohtaisen osa-alueen toimia:

- a) mikrorahoitus heikossa asemassa oleville ryhmille ja mikroyrityksille;
- b) yhteiskunnallinen yrittäjyys.”

5. Poistetaan 33 artikla.

264 artikla
Muutokset asetukseen (EU) N:o 1301/2013

Muutetaan asetus (EU) N:o 1301/2013 seuraavasti:

1. Korvataan 3 artiklan 1 kohdan e alakohta seuraavasti:

”investoinnit alueiden omien mahdollisuuksien kehittämiseen kiinteillä investoinneilla laitteisiin ja tarvikkeisiin sekä infrastruktuuriin, mukaan lukien kulttuurin ja kestävän matkailun infrastruktuurit, yrityspalvelut, tutkimus- ja innovointitahoille tarjottava tuki sekä investoinnit teknologiaan ja soveltavaan tutkimukseen yrityksissä;”

2. Lisätään 5 artiklan 9 kohtaan e alakohta seuraavasti:

”e) tuki maahantulijoiden ja pakolaisten vastaanottoa ja sosiaalista ja taloudellista integroitumista varten;”

3. Korvataan liitteen I taulukossa ilmaisusta ”Sosiaalinen infrastruktuuri” alkava tekstiosuus taulukon loppuun asti seuraavasti:

”Sosiaalinen infrastruktuuri

Lastenhoito ja koulutus	henkilömäärä	Tuettujen lastenhoito- ja koulutusinfrastruktuurien kapasiteetti
Terveys	henkilömäärä	Parannettujen terveyspalvelujen piirissä oleva väestö
Asuminen	asuntojen lukumäärä	Kunnostetut asunnot
	asuntojen lukumäärä	Kunnostetut asunnot, joista maahantuliijoille ja pakolaisille tarkoitett (pois luettuina vastaanottokeskukset)
Maahantulijat ja pakolaiset	henkilömäärä	Maahantulijoita ja pakolaisia tukevan infrastruktuurin kapasiteetti (muu kuin asunnot)

Kaupunkialueiden kehityksen erityisindikaattorit

	henkilömäärä	Yhdenntettyjen kaupunkikehitysstrategioiden vaikutusalueella asuva väestö
	neliometri	Kaupunkialueille luodut tai kunnostetut avoimet alueet
	neliometri	Kaupunkialueilla rakennetut tai kunnostetut julkiset rakennukset tai liiketoimitilat

265 artikla
Muutokset asetukseen (EU) N:o 1303/2013

Muutetaan asetus (EU) N:o 1303/2013 seuraavasti:

1. Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 10 kohta seuraavasti:

”10) ’tuensaajalla’ toimien käynnistämisestä tai sekä käynnistämisestä että täytäntöönpanosta vastaavaa julkista tai yksityistä tahoaa tai luonnollista henkilöä; tämän artiklan 13 kohdassa määriteltyjen valtiontukijärjestelmien yhteydessä ’tuensaajalla’ tarkoitetaan tukea saavaa tahoaa; tämän asetuksen toisen osan IV osaston mukaisten rahoitusvälineiden yhteydessä ’tuensaajalla’ tarkoitetaan rahoitusvälineen tai tapauksen mukaan rahasto-osuusrahaston käyttöönnotosta vastaavaa tahoaa;”.

b) Korvataan 31 kohta seuraavasti:

31) ’makroaluestrategialla’ yhtenäistä kehystä, jota voidaan tukea muun muassa ERI-rahastoista ja jolla pyritään vastaamaan yhteisiin haasteisiin, joita ilmenee tietyllä maantieteellisellä alueella, joka liittyy samalla alueella sijaitseviin jäsenvaltioihin ja kolmansiiin maihin, jotka näin hyötyvät taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta edistävän yhteistyön tehostumisesta;”.

2. Korvataan 4 artiklan 7 kohdassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 59 artiklan” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 62 artiklan”.

3. Korvataan 4 artiklan 8 kohta seuraavasti:

”8. Komissio ja jäsenvaltiot noudattavat moitteettoman varainhoidon periaatetta varainhoitoasetuksen 31 artiklan, 34 artiklan 1 kohdan ja 59 artiklan mukaisesti.”

4. Lisätään 9 artiklaan alakohta seuraavasti:

”Kullekin ERI-rahastolle rahastokohtaisissa säännöissä asetettujen prioriteettien on katettava etenkin kunkin rahaston varojen asianmukainen käyttö muuttoliikkeen ja turvapaikka-asioiden aloilla.”

5. Lisätään 16 artiklaan 4 a kohta seuraavasti:

”4 a. Jäsenvaltion on tapauksen mukaan toimitettava muutettu kumppanuussopimus viimeistään kunkin vuoden tammikuun 31 päivänä sen jälkeen, kun komissio on edellisenä kalenterivuonna hyväksynyt yhden tai useamman ohjelmamuutoksen 30 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

Komissio hyväksyy viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 31 päivänä päätöksen, jossa vahvistetaan, että kumppanuussopimukseen tehdyt muutokset vastaavat yhtä tai useampaa komission edellisenä kalenterivuonna hyväksymää ohjelmamuutosta.

Tähän päätökseen voi sisältyä myös kumppanuussopimuksen muiden osien muuttaminen 4 kohdassa tarkoitetun ehdotuksen mukaisesti edellyttäen, että ehdotus toimitetaan komissiolle viimeistään edellisen kalenterivuoden joulukuun 31 päivänä.”

6. Lisätään 30 a artikla seuraavasti:

”30 a artikla

1. Osa jäsenvaltion ERI-rahastojen määrärahoista voidaan kyseisen jäsenvaltion pyynnöstä ja komission suostumuksella siirtää yhteen tai useampaan varainhoitoasetuksen tai alakohtaisten asetusten mukaisesti perustettuun välineeseen tai varainhoitoasetuksen 125 artiklan mukaisesti lisäämään ESIR-rahaston riskinkantokykyä. ERI-rahastojen määrärahoja koskeva siirtopyyntö on jätettävä viimeistään 30 päivänä syyskuuta.

2. Siirtää voidaan ainoastaan ohjelman rahoitussuunnitelmaan sisältyviä tulevien vuosien määrärahoja.

3. Pynnön mukana on oltava ehdotus yhden tai useamman sellaisen ohjelman muuttamiseksi, josta siirto on määrä tehdä. Vastaavat muutokset ohjelmaan ja kumppanuussopimukseen tehdään 30 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja muutosten yhteydessä on ilmoitettava kunkin kyseeseen tulevan vuoden osalta komissiolle siirrettävä kokonaismäärä.”

7. Korvataan 32 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos 33 artiklan 3 kohdan mukaisesti perustettu yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden valintakomitea katsoo, että valitun yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian täytäntöönpano edellyttää useamman kuin yhden rahaston tukea, se voi nimetä kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti päärahaston, josta tuetaan kaikkia 35 artiklan 1 kohdan a, d ja e alakohdassa tarkoitettuja yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian valmistelu- ja toimintakustannuksia ja toiminnan edistämiskustannuksia.”

8. Korvataan 34 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Paikallisten toimintaryhmien tehtäviin kuuluvat seuraavat tehtävät:

a) parantaa paikallisten toimijoiden valmiuksia kehittää ja panna täytäntöön toimia ja myös parantaa niiden projektinhallintavalmiuksia;

b) suunnitella syrjimätön ja avoin valintamenettely siten, että vältetään eturistiriidat ja varmistetaan, että vähintään 50 prosenttia valintapäätöksiä tehtäessä annetuista äänistä on peräisin kumppaneilta, jotka eivät ole viranomaisia, ja että valinta on mahdollista tehdä kirjallista menettelyä noudattaen;

c) laatia ja hyväksyä toimien valintaa varten syrjimättömät objektiiviset perusteet, joilla varmistetaan valittujen toimien yhdenmukaisuus yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian kanssa asettamalla toimet ensisijaisuusjärjestykseen sen mukaan, miten hyvin ne edistävät kyseisen strategian tavoitteiden ja päämäärien saavuttamista;

d) laatia ja julkaista ehdotuspyyntöjä tai jatkuva hanke-ehdotusten jättämismenettely;

e) ottaa vastaan ja arvioida tukihakemukset;

f) valita toimet ja vahvistaa tuen määrä sekä tehdä ehdotukset elimelle, joka vastaa tukikelpoisuuden lopullisesta tarkistamisesta ennen hyväksyntää;

g) seurata yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian ja tuettavien toimien täytäntöönpanoa sekä toteuttaa tähän strategiaan liittyviä erityisiä arviointitoimia.

Kun paikalliset toimintaryhmät hoitavat sellaisia a–g alakohdan soveltamisalaan kuulumattomia tehtäviä, jotka kuuluvat hallinto- tai toimentamisviranomaisen tai maksajaviraston vastuulle, kyseiset paikalliset toimintaryhmät on nimettävä välittäviksi elimiksi rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.”

9. Korvataan 36 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltio tai hallintoviranomainen voi siirtää joitakin yhdennetyn alueellisen investoinnin hallinnointiin ja toteuttamiseen liittyviä tehtäviään yhdelle tai useammalle välittävälle elimelle, kuten paikallisviranomaisille, alueellisille kehittämiselimille tai valtiosta riippumattomille järjestöille, rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

10. Muutetaan 37 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) arvio rahoitusvälineen avulla potentiaalisesti eri tasoilla aina loppukäyttäjän tasolle asti hankittavista julkisista ja yksityisistä lisävaroista (oletettu vipuvaikutus), mukaan lukien tarvittaessa arvio sellaisen yksityissijoittajille tarjottavan erilliskohtelun tarpeesta ja tasosta, jolla voidaan edistää yksityisten sijoittajien varojen käyttöön saamista tuen vastineena, ja/tai kuvaus mekanismeista, joita käytetään tämän erilliskohtelun tarpeellisuuden ja laajuuden määrittelyä varten, esimerkiksi kilpailuun perustuva tai asianmukaisella tavalla itsenäinen arviointiprosessi;”

b) Korvataan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Edellä 2 kohdassa tarkoitettussa ennakoarvioinnissa voidaan ottaa huomioon varainhoitoasetuksen 202 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti tehty

ennakkoarviointi, ja se voidaan tehdä vaiheittain. Ennakkoarvioinnin on joka tapauksessa oltava valmis ennen kuin hallintoviranomainen päättää varojen osoittamisesta ohjelmasta rahoitusvälineeseen.”

11. Muutetaan 38 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan c alakohta seuraavasti:

”c) rahoitusvälineet, joiden avulla voidaan yhdistää edellä tarkoitettu rahoitus Euroopan strategisten investointien rahaston alaan kuuluviin EIP:n rahoitustuotteisiin.”

b) Muutetaan 4 kohta seuraavasti:

i) Muutetaan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

- korvataan b ja c alakohta seuraavasti:

”b) siirtää suoraan tehtävällä sopimuksella rahoitusvälineiden käyttöönottoon liittyvät tehtävät

i) EIP:lle;

ii) kansainväliselle rahoituslaitokselle, jossa jäsenvaltio on osakkaana;

iii) ammattimaista rahoitustoimintaa harjoittavaksi oikeushenkilöksi perustetulle julkisomisteiselle pankille tai rahoituslaitokselle, joka täyttää kaikki seuraavassa luetellut edellytykset:

- siinä ei ole suoria yksityisiä pääomaosuuksia lukuun ottamatta perussopimusten mukaisia kansallisissa säännöksissä vaadittuja yksityisen pääomaosuuden muotoja, joihin ei liity määräysvaltaa eikä valtaa estää päätöksen syntyminen ja joihin ei sisälly ratkaisevaa vaikutusvaltaa kyseisen pankin tai rahoituslaitoksen päätöksiin;
- se hoitaa kansallisella tai alueellisella tasolla jäsenvaltion asianomaisen viranomaisen sille antamaa julkisen politiikan alaan kuuluvaa tehtävää, jonka mukaisesti se toteuttaa ERI-rahastojen tavoitteiden saavuttamista edistäviä talouden kehittämistoimia;
- se toteuttaa kehittämistoimiaan alueilla, politiikan osa-alueilla ja toimialoilla, joille ei yleensä ole tarjolla riittävästi tai lainkaan rahoitusta markkinalähteistä;
- sen toiminta perustuu muiden tulosten kuin voiton maksimointiin pitkän aikavälin rahoituksellisen kestävyuden varmistamiseksi;
- se ei vastaanota suoraan talletuksia yleisöltä; ja

– sitä valvoo riippumaton viranomaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti;

c) siirtää rahoitusvälineiden käyttöönottoon liittyvät tehtävät toiselle julkis- tai yksityisoikeudelliselle yhteisölle; tai”;

- lisätään d alakohta seuraavasti:

”d) toteuttaa käyttöönottoon liittyvät tehtävät suoraan, kun rahoitusvälineet koostuvat yksinomaan lainoista tai vakuuksista. Tässä tapauksessa hallintoviranomainen katsotaan 2 artiklan 10 kohdassa määritellyksi tuensaajaksi.”

ii) Korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Kun ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitetut elimet vastaavat rahoitusvälineen käyttöönotosta, niiden on varmistettava sovellettavan lainsäädännön noudattaminen, mukaan luettuina ERI-rahastoja, valtiontukea ja julkisia hankintoja koskevat säännöt sekä rahanpesun ehkäisemistä, terrorismin torjumista ja veropetoksia koskevat asiaankuuluvat vaatimukset ja niihin sovellettava lainsäädäntö. Ne eivät saa käyttää veronkiertorakenteita, etenkin aggressiivisia verosuunnittelujärjestelmiä tai sellaisia käytäntöjä, jotka eivät ole verotusalan hyvän hallintotavan vaatimusten mukaisia, sellaisina kuin ne on vahvistettu unionin lainsäädännössä, mukaan lukien komission suositukset, tiedonannot ja viralliset ilmoitukset. Ne eivät saa olla sijoittautuneet sellaisille oikeudenkäyttöalueille, jotka eivät tee yhteistyötä unionin kanssa avoimuutta ja tietojen vaihtoa koskevien kansainvälisesti sovittujen veronormien soveltamisessa, eivätkä ne saa rahoitustoimia toteuttaessaan ylläpitää liikesuhteita tällaisille oikeudenkäyttöalueille perustettuihin yhteisöihin. Nämä elimet voivat omalla vastuullaan tehdä sopimuksia rahoituksenvälittäjien kanssa rahoitustoimien toteuttamiseksi. Niiden on saatettava tässä kohdassa tarkoitetut vaatimukset osaksi sellaisten rahoituksenvälittäjien kanssa tekemiään sopimuksia, jotka on valittu osallistumaan kyseisten sopimusten mukaisesti rahoitustoimien toteuttamiseen.”

c) Korvataan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. Kun 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut elimet vastaavat rahasto-osuusrahastojen käyttöönotosta, ne voivat siirtää osan käyttöönottoon liittyvistä tehtävistä edelleen rahoituksenvälittäjille sillä edellytyksellä, että kyseiset elimet varmistavat omalla vastuullaan, että rahoituksenvälittäjät täyttävät varainhoitoasetuksen 150 artiklan 2 kohdassa ja 202 artiklan 2 ja 4 kohdassa säädetyt vaatimukset. Rahoituksenvälittäjät on valittava avointen, läpinäkyvien, oikeasuhteisten ja syrjimättömien menettelyjen avulla ja eturistiriitoja välttämällä.

6. Edellä olevan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdassa tarkoitetut elimet, joille käyttöönottoon liittyviä tehtäviä on siirretty, voivat avata varainhoitotilejä omissa nimissään ja hallintoviranomaisen puolesta, tai perustaa rahoitusvälineen erillisenä rahoituskokonaisuutena rahoituslaitoksessa. Kun kyseessä on erillinen rahoituskokonaisuus, rahoitusvälineeseen sijoitetut ohjelman varat on erotettava erillisellä kirjanpidolla muista rahoituslaitoksessa saatavilla olevista

varoista. Varainhoitotileillä olevien varojen ja tällaisten erillisten rahoituskokonaisuuksien hoitamisessa on noudatettava moitteettoman varainhoidon periaatetta ja asianmukaisia vakavaraisuussääntöjä, ja kyseisten varojen likviditeetin on oltava riittävä.”

d) Korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Kun kyseessä on rahoitusväline, joka otetaan käyttöön 4 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdan nojalla, ohjelmista rahoitusvälineisiin maksettavia rahoitusosuuksia koskevat ehdot ja edellytykset asetetaan liitteen IV mukaisessa strategia-asiakirjassa, jonka seurantakomitea tarkastaa.”

12. Muutetaan 39 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

Jäsenvaltiot voivat 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tukikelpoisuuskaudella antaa EAKR:n ja maaseuturahaston kautta rahoitusosuuden tämän asetuksen 38 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin, joiden täytäntöönpanosta komissio huolehtii välillisesti EIP:n kanssa varainhoitoasetuksen 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdan ja 201 artiklan 4 kohdan mukaisesti, seuraavien toimien osalta:”

b) Korvataan 4 kohdan

i) a alakohta seuraavasti:

”a) poiketen siitä, mitä 37 artiklan 2 kohdassa säädetään, sen on perustuttava EIP:n ja komission tekemään unionin tason ennakoarviointiin tai, silloin kun saatavilla on tätä tuoreempia tietoja, osallistuvan jäsenvaltion tekemään kansalliseen tai alueelliseen ennakoarviointiin.

Pankkien velkarahoituksesta ja pk-yrityksistä saatavilla oleviin tietoihin perustuva ennakoarviointi sisältää muun muassa analyysin pk-yritysten rahoitustarpeista tarkoituksenmukaisella tasolla, pk-yritysten rahoitusehdoista ja -tarpeista sekä rahoituksen tarjonnan aukkokohtista, pk-yrityssektorin taloudellisen ja rahoitustilanteen ominaispiirteistä tarkoituksenmukaisella tasolla, kokonaisrahoitusosuuksien vähimmäismääräisestä kriittisestä massasta, arviosta näiden rahoitusosuuksien muodostamasta kokonaislainavolyymistä ja tuotetusta lisäarvosta;”

ii) b alakohta seuraavasti:

”b) kunkin osallistuvan jäsenvaltion on annettava tämä rahoitusosuus osana johonkin ohjelmaan sisältyvää erillistä toimintalinjaa, kun kyse on EAKR:sta maksettavasta rahoitusosuudesta, tai osana 9 artiklan ensimmäisen kohdan 3 alakohdassa asetettua temaattista tavoitetta tukevaa erityistä kansallista ohjelmaa, joita on yksi kutakin EAKR:stä ja maaseuturahastosta maksettua rahoitusosuutta kohden;”.

c) Korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Poiketen siitä, mitä 41 artiklan 1 ja 2 kohdassa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista rahoitusosuuksista säädetään, jäsenvaltion komissiolle osoittama maksatushakemus on tehtävä siten, että perustana on 100 prosenttia jäsenvaltion tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettussa rahoitussopimuksessa määritetyn suunnitelman mukaisesti EIP:lle maksamista määristä. Näiden maksatushakemusten on perustuttava sellaisiin EIP:n pyytämiin määriin, jotka katsotaan välttämättömiksi, jotta katetaan seuraavien kolmen kuukauden aikana lopullisesti sovittaviin vakuussopimuksiin tai arvopaperistamistransaktioihin liittyvät sitoumukset. Jäsenvaltioiden on suoritettava maksut EIP:lle viipymättä ja joka tapauksessa ennen kuin EIP tekee sitoumuksia.”

d) Korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Ohjelman päättyessä 42 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuiksi tukikelpoisiksi menoiksi katsotaan rahoitusvälineelle maksettu ohjelman rahoitusosuuksien kokonaismäärä, joka vastaa

a) tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen toimintojen osalta 42 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja erä;

b) 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen toimintojen osalta arvopaperistamistransaktioiden luoman uuden velkarahoituksen kokonaismäärää, joka on maksettu tukikelpoisille pk-yrityksille tai niiden hyväksi 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna tukikelpoisuuskautena.”

13. Lisätään 39 a artikla seuraavasti:

”39 a artikla

Rahoitusosuus ERI-rahastoista rahoitusvälineisiin, joiden avulla kyseinen rahoitusosuus voidaan yhdistää Euroopan strategisten investointien rahaston alaan kuuluviin EIP:n rahoitustuotteisiin

1. Jäsenvaltiot voivat osoittaa ERI-rahastoista rahoitusosuuden 38 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin houkutellessaan lisäinvestointeja yksityiseltä sektorilta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu rahoitusosuus saa olla enintään 25 prosenttia loppukäyttäjille annetusta tuesta. Jäljempänä 120 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetuilla vähemmän kehittyneillä alueilla kyseinen rahoitusosuus saa olla suurempi kuin 25 prosenttia, jos tämä on ennakoarvioinnin perusteella asianmukaisesti perusteltua, mutta se ei saa olla suurempi kuin 50 prosenttia. Tässä kohdassa tarkoitettu kokonaistuki muodostuu loppukäyttäjille myönnettyjen uusien lainojen ja vakuuden saaneiden lainojen sekä kyseisten loppukäyttäjien saamien oman pääoman ehtoisten ja luonteisten sijoitusten kokonaismäärästä. Tässä kohdassa tarkoitettujen takauksen saaneiden lainat otetaan huomioon vain siltä osin kuin ERI-rahastojen varoja on sidottuina vakuussopimuksiin; sidottujen varojen määrä lasketaan suuren määrän uusia lainoja kattavan, ennalta tehtävän varovaisen riskinarvioinnin perusteella.

3. Poiketen siitä, mitä 37 artiklan 2 kohdassa säädetään, 1 kohdan mukaiset rahoitusosuudet voivat perustua valmistelevaan arviointiin, jonka EIP tekee ennen kuin se osoittaa rahoitusosuuden ESIR-rahoitustuotteeseen, due diligence -prosessi mukaan luettuna.

4. Jäljempänä 46 artiklassa tarkoitettujen, hallintoviranomaisten laatimien kertomusten, jotka koskevat tämän artiklan mukaisista rahoitusvälineistä muodostuvia toimia, on perustuttava tietoihin, joita EIP säilyttää ESIR-asetuksen 16 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaista raportointiaan varten, täydennettyinä 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti edellytetyillä lisätiedoilla.

5. Osoittaessaan rahoitusta 38 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin hallintoviranomainen voi toimia millä tahansa seuraavista tavoista:

a) se voi sijoittaa sellaisen olemassa olevan tai vastikään perustetun oikeushenkilön pääomaan, jonka tehtävänä on investoida loppukäyttäjiin kulloinkin kyseeseen tulevan, käyttöönottoon liittyvät tehtävät hoitaakseen ottavan ERI-rahaston tavoitteiden mukaisesti;

b) antaa käyttöönottoon liittyvät tehtävät rahoituslaitokselle, joka joko avaa hallintoviranomaisen puolesta varainhoitotilin omissa nimissään tai perustaa kyseiseen rahoituslaitokseen erillisen rahoituskokonaisuuden ohjelmasta maksettavaa rahoitusosuutta varten. Kun kyseessä on erillinen rahoituskokonaisuus, rahoitusvälineeseen sijoitetut ohjelman varat on erotettava erillisellä kirjanpidolla muista rahoituslaitoksessa saatavilla olevista varoista. Varainhoitotileillä olevien varojen ja tällaisten erillisten rahoituskokonaisuuksien hoitamisessa on noudatettava moitteettoman varainhoidon periaatetta ja asianmukaisia vakavaraisuussääntöjä, ja kyseisten varojen likviditeetin on oltava riittävä.

Tämän artiklan soveltamiseksi rahoitusväline voi olla myös ESIR-asetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukainen investointijärjestely tai osa sitä edellyttäen, että kyseinen investointijärjestely on muodoltaan erityisrahoitusyhtiö tai hoidettu tili.

6. Kun tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen elimet vastaavat 38 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisien rahoitusvälineiden käyttöönotosta, niiden on varmistettava sovellettavan lainsäädännön noudattaminen, mukaan luettuina ERI-rahastoja, valtiontukea ja julkisia hankintoja koskevat säännöt sekä rahanpesun ehkäisemistä, terrorismin torjumista ja veropetoksia koskevat asiaankuuluvat vaatimukset ja niihin sovellettava lainsäädäntö. Ne eivät saa käyttää veronkiertorakenteita, etenkin aggressiivisia verosuunnittelujärjestelmiä tai sellaisia käytäntöjä, jotka eivät ole verotusalan hyvän hallintotavan vaatimusten mukaisia, sellaisina kuin ne on vahvistettu unionin lainsäädännössä, mukaan lukien komission suositukset, tiedonannot ja viralliset ilmoitukset. Ne eivät saa olla sijoittautuneet sellaisille oikeudenkäyttöalueille, jotka eivät tee yhteistyötä unionin kanssa avoimuutta ja tietojen vaihtoa koskevien kansainvälisesti sovittujen veronormien soveltamisessa, eivätkä ne saa rahoitustoimia toteuttaessaan ylläpitää liikesuhteita tällaisille oikeudenkäyttöalueille perustettuihin yhteisöihin. Nämä elimet voivat omalla vastuullaan tehdä sopimuksia rahoituksenvälittäjien kanssa rahoitustoimien toteuttamiseksi. Niiden on saatettava tässä kohdassa tarkoitettujen vaatimukset osaksi

sellaisten rahoituksenvälittäjien kanssa tekemiään sopimuksia, jotka on valittu osallistumaan kyseisten sopimusten mukaisesti rahoitustoimien toteuttamiseen.

7. Kun tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut elimet vastaavat rahasto-osuusrahastojen käyttöönnotosta, ne voivat siirtää osan käyttöönottoon liittyvistä tehtävistä edelleen rahoituksenvälittäjille sillä edellytyksellä, että kyseiset elimet varmistavat omalla vastuullaan, että rahoituksenvälittäjät täyttävät varainhoitoasetuksen 201 artiklan 4 kohdassa ja 202 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt vaatimukset. Rahoituksenvälittäjät on valittava avointen, läpinäkyvien, oikeasuhteisten ja syrjimättömien menettelyjen avulla ja eturistiriitoja välttäen.

8. Kun hallintoviranomaiset osoittavat ERI-rahastoista ohjelmien varoja 38 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaiseen olemassa olevaan välineeseen, jonka rahastonhoitajan EIP, kansainvälinen rahoituslaitos, jossa jäsenvaltio on osakkaana, tai ammattimaista rahoitustoimintaa harjoittavaksi oikeushenkilöksi perustettu julkisomisteinen pankki tai rahoituslaitos, joka täyttää 38 artiklan 4 kohdan b alakohdan iii alakohdassa asetetut edellytykset, on jo valinnut, niiden on annettava käyttöönottoon liittyvät tehtävät kyseiselle rahastonhoitajalle suoraan tehtävällä sopimuksella.

9. Poiketen siitä, mitä 41 artiklan 1 ja 2 alakohdassa säädetään, tämän artiklan 8 kohdan mukaisten rahoitusvälineisiin osoitettujen rahoitusosuuksien tapauksessa välimaksupyynnöt on esitettävä vaiheittain rahoitussopimuksessa esitetyn maksuaikataulun mukaisesti. Ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun maksuaikataulun on vastattava saman rahoitusvälineen muita sijoittajia varten sovittua maksuaikataulua.

10. Edellä olevan 38 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisia rahoitusosuuksia koskevat ehdot ja edellytykset asetetaan liitteen IV mukaisissa rahoitussopimuksissa seuraavilla tasoilla:

a) tarvittaessa hallintoviranomaisen asianmukaisesti valtuutettujen edustajien ja rahasto-osuusrahaston käyttöönnotosta vastaavan elimen välillä;

b) hallintoviranomaisen asianmukaisesti valtuutettujen edustajien tai tapauksen mukaan rahasto-osuusrahaston käyttöönnotosta vastaavan elimen ja rahoitusvälineen käyttöönnotosta vastaavan elimen välillä.

11. Unionin tasolla perustetuista välineistä rahoitusosuuksia saaviin investointijärjestelyihin osoitettujen 1 kohdan mukaisten rahoitusosuuksien tapauksessa on varmistettava varainhoitoasetuksen 202 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti, että ne ovat valtioneuvoston päätösten mukaisia.

12. Kun kyse on 38 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista rahoitusvälineistä, jotka ovat vakuusvälineitä, ERI-rahastoista voidaan osoittaa rahoitusosuuksia lainasalkun alemman etuoikeusluokan osuuteen ja/tai välirahoitusosuuteen, joilla on myös unionin myöntämä ESIR-takuu.

13. EAKR:n, ESR:n, koheesiorahaston ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tapauksessa voidaan perustaa ohjelmassa erillinen prioriteetti ja maaseuturahaston tapauksessa erillinen toimintatyyppi, jossa yhteisrahoitusosuus on enintään 100

prosenttia, sellaisten toimien tukemiseksi, jotka toteutetaan 38 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen rahoitusvälineiden avulla.

14. Sen estämättä, mitä 70 artiklassa ja 93 artiklan 1 kohdassa säädetään, tämän artiklan 1 kohdan mukaisia rahoitusosuuksia voidaan käyttää vieraan ja oman pääoman ehtoisen uuden rahoituksen aikaansaamiseksi jäsenvaltion koko alueella alueluokista riippumatta, jos rahoitussopimuksessa ei ole määrätty toisin.

15. Komissio tarkastelee ennen vuoden 2019 loppua uudelleen tämän artiklan soveltamista ja esittää tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi.”

14. Muutetaan 40 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Tämän asetuksen 124 artiklan ja maaseuturahastoasetuksen 65 artiklan mukaisesti nimetyt viranomaiset eivät saa tehdä EIP:n tasolla tai sellaisten muiden kansainvälisten rahoituslaitosten tasolla, joissa jäsenvaltio on osakkaana, paikan päällä toimitettavia tarkastuksia, jotka koskevat näiden käyttöönotettavia rahoitusvälineitä.

Nimettyjen viranomaisten on kuitenkin toimitettava 125 artiklan 5 kohdan mukaisesti tarkastuksia muiden sellaisten elinten tasolla, jotka vastaavat rahoitusvälineiden käyttöönotosta kyseisten viranomaisten jäsenvaltion oikeudenkäyttöalueella, ja tarvittaessa loppukäyttäjien tasolla.

EIP:n ja sellaisten muiden kansainvälisten rahoituslaitosten, joissa jäsenvaltio on osakkaana, on toimitettava nimetyille viranomaisille valvontakertomukset yhdessä kunkin maksatushakemuksen kanssa. Niiden on lisäksi toimitettava komissiolle ja nimetyille viranomaisille edellä tarkoitettujen elinten ulkopuolisten tarkastajien laatimat vuotuiset tarkastuskertomukset.

Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädös, joka koskee tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen valvontakertomusten ja vuotuisten tarkastuskertomusten malleja.

Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

2. Ohjelmien tarkastamisesta vastaavat elimet eivät saa tehdä EIP:n tasolla tai sellaisten muiden kansainvälisten rahoituslaitosten tasolla, joissa jäsenvaltio on osakkaana, paikan päällä toimitettavia tarkastuksia, jotka koskevat näiden käyttöönotettavia rahoitusvälineitä, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 127 artiklan ja 9 artiklan soveltamista.

Ohjelmien tarkastamisesta vastaavien elinten on tehtävä toimia ja hallinto- ja valvontajärjestelmää koskevia tarkastuksia jäsenvaltiossaan rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien muiden elinten tasolla ja, silloin kun 40 artiklan 3 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät, loppukäyttäjien tasolla.

Komissio voi tehdä tarkastuksia 1 kohdassa tarkoitettujen elinten tasolla silloin kun se katsoo, että tämä on todettujen riskien vuoksi tarpeen kohtuullisen varmuuden saamiseksi.”

b) Lisätään 5 a kohta seuraavasti:

”5 a. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 143 artiklan 4 kohdassa ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 56 artiklan toisessa alakohdassa säädetään, rahoitusvälineistä muodostuvien toimien tapauksessa rahoitusosuus, joka on peruutettu yksittäisen sääntöjenvastaisuuden seurauksena tämän asetuksen 143 artiklan 2 kohdan tai asetuksen (EU) N:o 1306/2013 56 artiklan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, voidaan käyttää uudelleen samaan toimeen seuraavien edellytysten täytyessä:

a) jos rahoitusosuuden peruuttamisen syynä oleva sääntöjenvastaisuus on havaittu loppukäyttäjän tasolla, peruutettu rahoitusosuus voidaan käyttää uudelleen vain siten, että se osoitetaan saman rahoitusvälineen muille loppukäyttäjille;

b) jos rahoitusosuuden peruuttamisen syynä oleva sääntöjenvastaisuus on havaittu rahasto-osuusrahaston rahoituksenvälittäjän tasolla, peruutettu rahoitusosuus voidaan käyttää uudelleen vain siten, että se osoitetaan saman rahoitusvälineen muille rahoituksenvälittäjille tai loppukäyttäjille.

Jos rahoitusosuuden peruuttamisen syynä oleva sääntöjenvastaisuus on havaittu rahasto-osuusrahaston käyttöön otosta vastaavan elimen tasolla, peruutettua rahoitusosuutta ei saa käyttää uudelleen samassa toimessa.

Jos rahoitusosuutta tehdään systemisen sääntöjenvastaisuuden vuoksi, rahoitusosuutta ei saa käyttää mihinkään sellaiseen toimeen, jossa on esiintynyt systeminen sääntöjenvastaisuus.”

15. Korvataan 41 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”1. Kun kyseessä ovat 38 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettut rahoitusvälineet ja 38 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut rahoitusvälineet, jotka on otettu käyttöön 38 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, asteittaiset välimaksupyynnöt ohjelmasta rahoitusvälineeseen maksettavia rahoitusosuuksia varten on esitettävä 65 artiklan 2 kohdassa säädettyinä tukikelpoisuusaikana, jäljempänä ’tukikelpoisuusaika’, seuraavien edellytysten mukaisesti:”

16. Korvataan 42 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

Kun rahasto-osuusrahaston käyttöön otosta vastaava elin tai rahoitusvälineiden käyttöön otosta 38 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 38 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti vastaavat elimet veloittavat tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettut hallintokustannukset tai -palkkiot, kyseiset kustannukset ja palkkiot eivät saa ylittää tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettua delegoidussa säädöksessä määriteltyjä kynnysarvoja. Hallintokustannuksiin sisältyy välittömiä tai välillisiä kustannuseriä, jotka korvataan todentavilla asiakirjoilla vastaan, kun taas hallintopalkkioilla tarkoitetaan suoritetun palvelun osalta sovittua hintaa, joka tapauksen mukaan määräytyy kilpailun

perustuvan markkinaprosessin kautta. Hallintokustannukset ja -palkkiot perustuvat tulosperusteiseen laskentamenetelmään.”

17. Lisätään 43 a artikla seuraavasti:

”43 a artikla

Sijoittajien eriytetty kohtelu

1. ERI-rahastoista rahoitusvälineisiin osoitettua loppukäyttäjiin investoitua tukea sekä kyseisistä investoinneista johtuvia tuottoja ja muita tuloja, kuten korkoja, vakuuspalkkioita, osinkoja, pääomatuloja tai mitä tahansa muita kyseisten investointien tuottamia tuloja, voidaan käyttää yksityisten sijoittajien eriyettyyn kohteluun sekä asetuksen (EU) 2015/1017 mukaista EU:n takausta käytettäessä myös EIP:n eriyettyyn kohteluun. Tällainen eriyetty kohtelu on voitava perustella tarpeella houkutella tuen vastineeksi yksityisiä varoja.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun eriyetyn kohtelun tarve ja taso on määritettävä ennakoarviossa.

3. Eriytetty kohtelu ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen sellaisten kannustimien luomiseksi, joilla houkutellaan tuen vastineeksi yksityisiä varoja. Sillä ei saa antaa liiallisia korvauksia yksityisille sijoittajille eikä asetuksen (EU) 2015/1017 mukaista EU:n takausta käytettäessä EIP:lle. Edut on sovittava yhteen jakamalla asianmukaisesti riskit ja tuotto.

4. Yksityisten sijoittajien eriyetty kohtelu ei rajoita unionin valtiontukisääntöjen soveltamista.”

18. Korvataan 44 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Edellä olevan 43 a artiklan soveltamista rajoittamatta rahoitusvälineisiin takaisin maksetut, ERI-rahastojen tuesta johtuvat varat, jotka on saatu investoinneista tai vakuussopimukseen sidottujen varojen vapautumisesta, mukaan lukien pääoman takaisinmaksut ja tuotot sekä muut tulot, kuten korot, vakuuspalkkiot, osingot, pääomatulot tai muut investoinneista saadut tulot, on käytettävä uudelleen seuraaviin tarkoituksiin enintään tarvittavan määrän suuruisina ja asianomaisissa rahoitussopimuksissa sovitussa järjestyksessä:

a) samojen tai muiden rahoitusvälineiden kautta tehtävät uudet investoinnit prioriteetin mukaisten erityistavoitteiden mukaisesti;

b) soveltuvien osin kattamaan ERI-rahastoista rahoitusvälineeseen maksetun rahoitusosuuden nimellisarvon pienenemisen aiheuttamat tappiot, jotka johtuvat negatiivisesta korosta, jos tällaisia tappioita syntyy rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien elinten harjoittamasta aktiivisesta varainhallinnasta huolimatta;

c) tarvittaessa korvaus aiheutuneista hallintokustannuksista ja rahoitusvälineen hallintopalkkioiden maksu.”

19. korvataan 46 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan g ja h alakohta seuraavasti:

”g) 43 ja 44 artiklassa tarkoitetut rahoitusvälineeseen osoitetusta ERI-rahastojen tuesta johtuvat korot ja muut tuotot ja investoinneista saadut, rahoitusvälineisiin takaisin maksetut ohjelmien varat sekä 43 a artiklassa tarkoitettuun eriytettyyn kohteluun käytetyt varat;

”h) edistyminen rahoitusvälineen ja osuuksien avulla toteutetuista investoinneista odotettujen vipuvaikutusten saavuttamisessa;”.

20. Poistetaan 56 artiklan 5 kohta.

21. Poistetaan 57 artiklan 3 kohta.

22. Muutetaan 58 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) Korvataan ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 60 artiklan” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 149 artiklan”.

b) Lisätään ensimmäisen kohdan loppuun uusi alakohta seuraavasti:

”Tässä artiklassa tarkoitetut toimenpiteet voidaan niiden tarkoituksen mukaan rahoittaa joko toiminta- tai hallintomenoina.”

23. Muutetaan 59 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 a kohta seuraavasti:

”Kustakin ERI-rahastosta voidaan tukea teknisen tuen toimia, jotka ovat tukikelpoisia minkä tahansa muun ERI-rahaston mukaisesti.”

b) Lisätään 3 kohta seuraavasti:

”Rajoittamatta toisen kohdan soveltamista jäsenvaltiot voivat toteuttaa ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja toimia tekemällä suoraan sopimuksen

i) EIP:n kanssa;

ii) sellaisen kansainvälisen rahoituslaitoksen kanssa, jossa jäsenvaltio on osakkaana;

iii) 38 artiklan 4 kohdan b alakohdan iii alakohdassa määritellyn julkisomisteisen pankin tai rahoituslaitoksen kanssa.”;

24. Muutetaan 61 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 3 kohdan a alakohdan jälkeen aa alakohta seuraavasti:

”jäsenvaltion a alakohtaan kuulumatonta toimialaa tai sen osaa varten määrittämän kiinteän nettotuloprosenttiosuuden soveltaminen. Ennen edellä tarkoitetun kiinteän prosenttiosuuden soveltamista toimivaltaisen tarkastusviranomaisen on varmistuttava siitä, että se on määritetty käyttämällä oikeudenmukaista, tasapuolista ja todennettavaa menetelmää, joka perustuu aikaisempiin tietoihin tai objektiivisiin perusteisiin;”.

b) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

Edellä 3 kohdassa esitettyjen menetelmien soveltamisen vaihtoehtona 60 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua osarahoituksen enimmäismäärää voidaan jonkin jäsenvaltion pyynnöstä alentaa prioriteetin tai toimenpiteen osalta, jolloin kaikkiin prioriteetin tai toimenpiteen mukaisesti tuettaviin toimiin voitaisiin soveltaa yhtenäistä kiinteää prosenttiosuutta 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti. Kyseinen alennus ei saa olla pienempi kuin määrä, joka saadaan kertomalla rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti sovellettava unionin osarahoituksen enimmäisosuus 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettulla asiaan liittyvällä kiinteällä prosenttiosuudella.”

c) Korvataan 7 kohdan h alakohta seuraavasti:

”toimiin, joiden tukimäärät tai -osuudet määritellään maaseuturahastoasetuksen liitteessä II tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastoasetuksessa;”.

25. Muutetaan 65 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 8 kohta seuraavasti:

i) Korvataan h alakohta seuraavasti:

”h) toimiin, joiden tukimäärät tai -osuudet määritellään maaseuturahastoasetuksen liitteessä II tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastoasetuksessa, lukuun ottamatta toimia, joiden osalta Euroopan meri- ja kalatalousrahastoasetuksessa viitataan tähän kohtaan; tai”.

ii) Korvataan i alakohta seuraavasti:

”i) toimiin, joiden tukikelpoisten kustannusten kokonaismäärä on enintään 100 000 euroa.”

b) Korvataan 11 kohta seuraavasti:

”11. Toimi voi saada tukea yhdestä tai useammasta ERI-rahastosta tai yhdestä tai useammasta ohjelmasta ja muista unionin välineistä edellyttäen, että jonkin ERI-rahaston maksatushakemuksessa ilmoitettuihin menoihin ei saada tukea muusta rahastosta tai unionin välineestä eikä samasta rahastosta muun ohjelman perusteella. ERI-rahaston maksatushakemukseen sisällytettävien menojen määrä voidaan laskea kunkin ERI-rahaston osalta suhteutettuna tukiedellytykset vahvistavan asiakirjan mukaisesti.”

26. Muutetaan 67 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) Korvataan c alakohta seuraavasti:

”kertakorvaukset;”.

ii) Lisätään e alakohta seuraavasti:

”e) rahoitus, joka ei perustu asianomaisten toimien kustannuksiin vaan toteuttamisen edistymiselle asetettujen ehtojen täyttämiseen tai ohjelman tavoitteiden saavuttamiseen. Rahoitusehtoja ja niiden soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 5 kohdassa säädetyin valtuutuksen mukaisesti hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä.”

b) Lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Kun on kyse toimista tai hankkeista, jotka eivät kuulu 4 kohdan ensimmäisen virkkeen soveltamisalaan ja jotka saavat tukea EAKR:stä tai ESR:stä, sellaiset avustukset ja takaisin maksettavat tuet, joissa julkisen tuen osuus on enintään 100 000 euroa, toteutetaan vakioyksikkökustannusten, kertakorvausten tai kiinteiden prosenttiosuuksien muodossa lukuun ottamatta toimia, jotka saavat muuta kuin vähämerkityksistä tukea valtioneuvoston tukijärjestelmästä.”

c) Muutetaan 5 kohta seuraavasti:

i) Korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) oikeudenmukainen, tasapuolinen ja todennettava laskentamenetelmä, jonka perustana ovat

i) tilastotiedot tai muut objektiiviset tiedot;

ii) yksittäisten tuensaajien todennetut aiemmat tiedot;

iii) yksittäisten tuensaajien soveltamat tavanomaiset kustannuslaskentakäytännöt; tai

iv) hallintoviranomaisen ennakkoon hyväksymä tapauskohtainen talousarvioluonnos, jos julkinen tuki on enintään 100 000 euroa;”.

ii) Lisätään alakohta seuraavasti:

”Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja d alakohdassa tarkoitettujen vakioyksikkökustannusten tai kiinteämääräisen rahoituksen, tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen asiaan liittyvien menetelmien sekä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettujen tukimuodon määrittelyä.”

27. Korvataan 68 artikla seuraavasti:

”68 artikla

Välillisten kustannusten kiinteämääräinen rahoitus avustusten ja takaisin maksettavan tuen osalta

Jos toimen toteuttamisesta aiheutuu välillisiä kustannuksia, ne voidaan laskea kiinteämääräisinä jollakin seuraavista tavoista:

a) kiinteä prosenttiosuus, joka on enintään 25 prosenttia tukikelpoisista välittömistä kustannuksista, edellyttäen, että osuus lasketaan käyttämällä

oikeudenmukaista, tasapuolista ja todennettavaa laskentamenetelmää tai menetelmää, jota sovelletaan jäsenvaltion kokonaan rahoittamissa avustusjärjestelmissä samantyyppisiin toimiin ja avustuksensaajiin;

b) kiinteä prosenttiosuus, joka on enintään 15 prosenttia tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista, ilman, että jäsenvaltiota vaaditaan suorittamaan laskelma sovellettavan osuuden määrittämiseksi;

c) kiinteä prosenttiosuus, jota sovelletaan tukikelpoisiin välittömiin kustannuksiin ja joka perustuu olemassa oleviin menetelmiin ja vastaaviin rahoitusosuuksiin, joita sovelletaan unionin politiikan aloilla samantyyppisiin toimiin ja avustuksensaajiin.

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetun kiinteän prosenttiosuuden sekä asiaan liittyvien menetelmien määrittelyä.”

28. lisätään 68 a artikla ja 68 b artikla seuraavasti:

”68 a artikla

Henkilöstökustannukset avustusten ja takaisin maksettavan tuen osalta

1. Toimen välittömät henkilöstökustannukset voidaan laskea kiinteänä osuutena, joka voi olla enintään 20 prosenttia asianomaisen toimen välittömistä kustannuksista, toimen henkilöstökustannuksia lukuun ottamatta.

2. Henkilöstökustannusten määrittämiseksi voidaan laskea sovellettava tuntitaksa jakamalla viimeisimmät asiakirjoihin perustuvat vuotuiset bruttotyövoimakustannukset 1 720 tunnilla, kun kyse on kokoaikaisista työntekijöistä, tai 1 720 tunnista lasketulla osa-aikaisuutta vastaavalla määräosuudella, kun kyse on osa-aikaisista työntekijöistä. Henkeä kohti vuosittain ilmoitettujen työntuntien yhteenlaskettu määrä ei saa olla suurempi kuin tuntitaksan laskennassa käytetty tuntimäärä.

3. Jos vuotuisia bruttotyövoimakustannuksia ei ole saatavilla, ne voidaan johtaa saatavilla olevista asiakirjoihin perustuvista bruttotyövoimakustannuksista tai työsopimuksesta, jolloin ne on asianmukaisesti mukautettava 12 kuukauden jaksoa vastaaviksi.

4. Sellaisten henkilöiden henkilöstökustannukset, jotka tekevät toimea koskevaa työtä osa-aikaisina kuukausittain kiinteän tuntimäärän, voidaan laskea kiinteänä prosenttiosuutena bruttotyövoimakustannuksista toimeen käytetyn kiinteän työaikaosuuden perusteella ilman velvollisuutta ottaa käyttöön erillistä työajan seurantajärjestelmää. Työnantajan on laadittava jokaisesta työntekijästä asiakirja, jossa vahvistetaan toimeen käytetyn työajan kiinteä prosenttiosuus.

Edellä olevaa alakohtaa ei sovelleta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen liittyviin ohjelmiin.”

”68 b artikla

Muiden kustannusten kuin henkilöstökustannusten kiinteämääräinen rahoitus

1. Kiinteä prosenttiosuus, joka on enintään 40 prosenttia tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista, voidaan käyttää toimen jäljellä olevien tukikelpoisten kustannusten kattamiseksi ilman, että jäsenvaltiota vaaditaan suorittamaan laskelmia sovellettavan osuuden määrittämiseksi. ESR:stä tuettujen toimien tapauksessa osallistujille maksetut palkat ja korvaukset katsotaan tukikelpoisiksi lisäkustannuksiksi, jotka eivät sisälly kiinteään prosenttiosuuteen.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kiinteää prosenttiosuutta ei sovelleta silloin kun henkilöstökustannukset on laskettu kiinteän prosenttiosuuden perusteella.”

29. Muutetaan 70 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 a kohta seuraavasti:

”1 a Jäsenvaltion koko alueen kattamien toimien, jotka koskevat palvelujen tarjoamista kansalaisille tai yrityksille, katsotaan sijaitsevan jäsenvaltion kaikilla ohjelma-alueilla. Tällaisissa tapauksissa menot on jaettava kyseeseen tuleville ohjelma-alueille määräsuhteessa siten, että jakaminen perustuu muihin objektiivisiin kriteereihin kuin ohjelma-alueille talousarviosta osoitettuihin varoihin.

Tätä kohtaa ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 1305/2013 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun kansalliseen ohjelmaan eikä asetuksen (EU) N:o 1305/2013 54 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun kansallisen maaseutuverkoston perustamista ja toimintaa varten laadittuun erityisohjelmaan.”

b) Korvataan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) ohjelman perusteella ohjelma-alueen ulkopuolella sijaitseviin toimiin osoitettu kokonaismäärä on enintään 15 prosenttia tuesta, joka EAKR:stä, koheesiorahastosta, maaseuturahastosta ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta myönnetään prioriteettitasolla c alakohdassa tarkoitetun seurantakomitean hyväksynnän antamisajankohtana;”.

c) Lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Jos 2 kohdan mukaisesti ohjelma-alueen ulkopuolella toteutetut rahastojen ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston toimet tuottavat hyötyjä sekä ohjelma-alueella että sen ulkopuolisilla alueilla, menot jaetaan kyseisille alueille määräsuhteessa siten, että jakaminen perustuu muihin objektiivisiin kriteereihin kuin ohjelma-alueille talousarviosta osoitettuihin varoihin.”

d) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Teknistä tukea tai viestintää ja toiminnan tunnetuksi tekemistä koskevissa toimissa ja tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin vahvistamisen temaattiseen tavoitteeseen kuuluvissa toimissa saa aiheutua menoja unionin alueen ulkopuolella edellyttäen, että 2 kohdan a alakohdassa vahvistetut edellytykset sekä toimea koskevat hallintoon, valvontaan ja tarkastukseen liittyvät velvoitteet täytetään.

Tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin vahvistamisen temaattiseen tavoitteeseen kuuluvien toimien tapauksessa myös 2 kohdan b alakohdassa asetettujen edellytysten on täytyttävä.”

30. Korvataan 71 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä olevaa 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta rahoitusvälineisiin maksettuihin tai niistä maksettuihin rahoitusosuuksiin tai asetuksen (EU) N:o 1305/2013 45 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaiseen ostoleasingiin osoitettuihin rahoitusosuuksiin eikä mihinkään sellaiseen toimeen, jota koskee tuotannollisen toiminnan lopettaminen sellaisen konkurssin seurauksena, joka ei ole petollinen.”

31. Korvataan 75 artiklan 1 kohdassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 62 artiklan 5 kohdan”.

32. Muutetaan 76 artikla seuraavasti:

a) Korvataan toisessa kohdassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 84 artiklan” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 108 artiklan”.

b) Korvataan neljännessä kohdassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 16 artiklaa” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 15 artiklaa”.

33. Korvataan 79 artiklan 2 kohdassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 68 artiklan 3 kohdan” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 80 artiklan 2 kohdan”.

34. Korvataan 83 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdassa” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 62 artiklan 5 kohdassa”.

35. Korvataan 84 artiklassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 59 artiklan 6 kohdan” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 62 artiklan 6 kohdan”.

36. Korvataan 98 artiklan 2 kohta seuraavasti:

EAKR:stä ja ESR:stä voidaan rahoittaa täydentävästi ja enintään kymmeneen prosenttiin asti unionin rahoitusosuudesta toimenpideohjelman kunkin toimintalinjan osalta osa toimesta, jonka kustannuksiin voidaan myöntää tukea toisesta rahastosta siihen sovellettavien sääntöjen perusteella edellyttäen, että tällaiset kustannukset ovat tarpeen toimen tyydyttävän täytäntöönpanon kannalta ja liittyvät suoraan siihen.”

37. Muutetaan 102 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Suurhankkeeseen liittyvät menot voidaan sisällyttää maksatushakemukseen 2 kohdassa tarkoitetun hyväksyttäväksi esittämisen jälkeen. Jos komissio ei hyväksy hallintoviranomaisen valitsemaa suurhanketta, jäsenvaltion peruuttamaa hakemusta tai komission hyväksymää päätöstä seuraavaa menoilmoitusta oikaistaan tämän mukaisesti.”

b) Lisätään 6 a kohta seuraavasti:

”6 a. Kun riippumattomat asiantuntijat arvioivat suurhankkeen 1 kohdan mukaisesti, kyseiseen suurhankkeeseen liittyvät menot voidaan sisällyttää maksatushakemukseen sen jälkeen kun hallintoviranomainen on ilmoittanut komissiolle 101 artiklassa vaadittujen tietojen toimittamisesta riippumattomille asiantuntijoille.

Jos riippumatonta laadunarviointia ei ole annettu tiedoksi komissiolle kuuden kuukauden kuluessa edellä tarkoitettujen tietojen toimittamisesta riippumattomille asiantuntijoille tai jos kyseisen arvioinnin tulos on kielteinen, vastaavat menot on peruutettava ja menoilmoitus oikaistava tämän mukaisesti.”

38. Korvataan 104 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Yhteiseen toimintasuunnitelmaan kohdistettujen julkisten menojen on oltava vähintään 5 000 000 euroa tai 5 prosenttia toimenpideohjelman tai jonkin rahoitukseen osallistuvan ohjelman julkisesta tuesta, sen mukaan kumpi näistä määristä on pienempi.”

”3. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta nuorisotyöllisyysaloitteesta tuettaviin toimiin eikä jäsenvaltion ”Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin” -tavoitteen puitteissa toimittamaan ensimmäiseen yhteiseen toimintasuunnitelmaan eikä ”Euroopan alueellinen yhteistyö” -tavoitteeseen kuuluvan ohjelman toimittamaan ensimmäiseen yhteiseen toimintasuunnitelmaan.”

39. Poistetaan 105 artiklan 2 kohdan toinen virke.

40. Muutetaan 106 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

a) Korvataan 1 alakohta seuraavasti:

”1) kuvaus yhteisen toimintasuunnitelman tavoitteista sekä siitä, miten sillä tuetaan ohjelman tavoitteita tai asiaankuuluvia maakohtaisia suosituksia ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisia jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajoja suuntaviivoja sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annettuja neuvoston asiaankuuluvia suosituksia, jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon työllisyyspolitiikassaan;”

b) Poistetaan 2 alakohta.

c) Korvataan 3 alakohta seuraavasti:

”3) kuvaus suunnitelluista hankkeista tai hanketyypeistä sekä tapauksen mukaan välitavoitteista ja kuvaus tuotoksiin ja tuloksiin liittyvistä tavoitteista yhdistettyinä yhteisiin indikaattoreihin tarvittaessa toimintalinjoittain;

d) Poistetaan 6 ja 7 alakohta.

e) Korvataan 8 alakohta seuraavasti:

”8) sitä koskevat täytäntöönpanomääräykset, joihin sisältyvät seuraavat:

a) tiedot hallintoviranomaisen 125 artiklan 3 kohdan mukaisesti suorittamasta yhteisen toimintasuunnitelman valinnasta;

- b) yhteisen toimintasuunnitelman ohjausjärjestelyt 108 artiklan mukaisesti;
- c) yhteisen toimintasuunnitelman seuranta- ja arviointijärjestelyt, myös järjestelyt, joilla varmistetaan välitavoitteiden, tuotosten ja tulosten saavuttamista koskevien tietojen laatu, kerääminen ja säilytys;”.
- e) Poistetaan 9 alakohdan b alakohta.

41. Korvataan 107 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettussa päätöksessä ilmoitetaan yhteisen toimintasuunnitelman tuensaaja ja tavoitteet, välitavoitteet tapauksen mukaan sekä tuotos- ja tulostavoitteet, näiden välitavoitteiden ja tuotos- ja tulostavoitteiden saavuttamisesta aiheutuvat kustannukset sekä toimenpideohjelmittain ja toimintalinjoittain laadittu rahoitussuunnitelma, mukaan lukien tukikelpoinen kokonaismäärä ja julkisten menojen suuruus, yhteisen toimintasuunnitelman täytäntöönpanokausi ja tapauksen mukaan yhteisen toimintasuunnitelman maantieteellinen kattavuus ja kohderyhmät.”

42. Korvataan 108 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

Jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen on perustettava yhteisen toimintasuunnitelman ohjauskomitea, joka voi olla asiaankuuluvien toimenpideohjelmien seurantakomiteasta erillinen. Ohjauskomitea kokoontuu vähintään kaksi kertaa vuodessa, ja se raportoi hallintoviranomaiselle. Tapauksen mukaan hallintoviranomainen ilmoittaa asiaankuuluvalla seurantakomitealle ohjauskomitean työn tuloksista ja yhteisen toimintasuunnitelman täytäntöönpanon edistymisestä 110 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja 125 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.”

43. Korvataan 109 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”Maksut yhteisen toimintasuunnitelman tuensaajalle käsitellään kertakorvauksina tai vakioyksikkökustannuksina.”

44. Korvataan 110 artiklan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) toimien valinnassa käytetyt menetelmät ja perusteet, sanotun kuitenkin rajoittamatta 34 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamista;”

45. Muutetaan 114 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Hallintoviranomaisen tai jäsenvaltion on laadittava arviointisuunnitelma yhdelle tai useammalle toimenpideohjelmalle. Arviointisuunnitelma on esitettävä seurantakomitealle viimeistään yhden vuoden kuluttua toimenpideohjelman hyväksymisestä. Ennen tämän asetuksen voimaantuloa hyväksytyjen 39 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen erityisten ohjelmien tapauksessa arviointisuunnitelma on esitettävä seurantakomitealle viimeistään yhden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä.”

b) Poistetaan 4 kohta.

46. Korvataan 115 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Liitteessä XII vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat yleisölle suunnattuja tiedotus- ja viestintätoimenpiteitä sekä mahdollisille tuensaajille ja tuensaajille suunnattuja tiedotustoimenpiteitä.”

47. Muutetaan 119 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Rahastoista tekniseen tukeen myönnetty määrä saa olla enintään 4 prosenttia siitä kokonaismäärästä, joka rahastoista on myönnetty toimenpideohjelmiin ajankohtana, jona jäsenvaltiossa hyväksytään Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen piiriin kuuluvat toimintaohjelmat.

b) Poistetaan 2 kohdan ensimmäinen virke.

c) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos 1 kohdassa tarkoitettuja varoja käytetään rakennerahastojen tapauksessa tukemaan useampaa kuin yhtä alueluokkaa koskevia teknisen tuen toimia, toimien menot voidaan toteuttaa eri alueluokkia yhdistävän toimintalinjan mukaisesti ja kohdentaa määräsuhteessa joko sen mukaisesti, mikä on kunkin toimenpideohjelmaan kuuluvan alueluokan määrärahojen osuus, tai sen mukaisesti, mikä on kunkin alueluokan määrärahojen osuus jäsenvaltion kokonaismäärärahoista.”

48. Korvataan 122 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta seuraavasti:

”Jos tuensaajalle aiheuttomasti maksettua määriä ei saada perittyä takaisin jäsenvaltion virheen tai laiminlyönnin vuoksi, kyseinen jäsenvaltio vastaa menetettyjen määrien korvaamisesta unionin talousarvioon. Jäsenvaltiot voivat päättää olla perimättä takaisin aiheuttomasti maksettua määrää, jos tuensaajalta perittävä määrä ilman korkoja on toimeen osoitetun rahastojen rahoitusosuuden osalta tilivuonna enintään 250 euroa.

49. Korvataan 123 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

Kun kyse on rahastoista ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta, hallintoviranomainen, tapauksen mukaan todentamisviranomainen sekä tarkastusviranomainen voivat olla osa samaa viranomaista tai elintä edellyttäen, että tehtävien erottamista koskevaa periaatetta noudatetaan.

50. Muutetaan 125 artiklan 4 kohta seuraavasti:

a) Korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) tarkistaa, että osarahoitetut tuotteet ja palvelut on toimitettu ja että toimi on sovellettavan lainsäädännön, toimenpideohjelman ja sille asetettujen tukiedellytysten mukainen, ja

- i) kun kustannukset on tarkoitus korvata 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti, että tuensaajien kyseisten kustannusten osalta ilmoittamat menot on maksettu;
- ii) kun kustannukset on tarkoitus korvata 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b, c tai d alakohdan mukaisesti, että tuensaajalle menojen kattamiseksi maksettavan korvauksen edellytykset ovat täyttyneet;”.
- b) Korvataan e alakohdassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 62 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa”.
51. Korvataan 126 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan a alakohdassa” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 62 artiklan 5 kohdan a alakohdassa”.
52. Muutetaan 127 artikla seuraavasti:
- a) Korvataan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 62 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan”. b) Korvataan 5 kohdan a alakohdassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 62 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan”.
53. Korvataan 134 artiklan 1 a kohdan toisessa alakohdassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 21 artiklan 3 kohdan c alakohdan” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 20 artiklan 3 kohdan c alakohdan”.
54. Korvataan 137 artiklan 1 kohdassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan a alakohdassa” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 62 artiklan 5 kohdan a alakohdassa”.
55. Korvataan 138 artiklassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 59 artiklassa tarkoitetut asiakirjat kyseisen artiklan 5 kohdassa” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 62 artiklassa tarkoitetut asiakirjat kyseisen artiklan 5 kohdassa”.
56. Korvataan 139 artiklan 7 kohdassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 177 artiklan 3 kohdan” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 20 artiklan 3 kohdan c alakohdan”.
57. Lisätään 140 artiklan 3 kohtaan virke seuraavasti:
- ”Jos asiakirjoja säilytetään yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä 5 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, alkuperäisiä asiakirjoja ei vaadita.”
58. Korvataan 145 artiklan 7 kohdan a alakohdassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdassa” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 62 artiklan 5 kohdassa”.
59. Korvataan 147 artiklan 1 kohdassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 73 artiklan” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 89 artiklan”.
60. Lisätään 152 artiklaan 4 kohta seuraavasti:

”Jos ennen tämän asetuksen muuttamisesta annetun asetuksen XXX/YYY voimaantuloa käynnistetään ehdotuspyyntö, hallintoviranomainen (tai kun on kyse Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan tavoitteen alaan kuuluvista ohjelmista, seurantakomitea) voi päättää olla soveltamatta 67 artiklan 2 a kohdassa asetettua vaatimusta, joka koskee asetuksen XXX/YYY voimaantulosta alkavaa enintään kuuden kuukauden määräaikaa. Jos tukiedellytykset vahvistava asiakirja toimitetaan tuensaajalle kuuden kuukauden kuluessa asetuksen XXX/YYY voimaantulosta, hallintoviranomainen voi päättää olla soveltamatta edellä tarkoitettuja muutettuja säännöksiä.”

61. Muutetaan liite IV seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

Jos otetaan käyttöön rahoitusväline 39 a artiklan ja 38 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, rahoitussopimukseen sisällytetään ehdot ja edellytykset ohjelmasta rahoitusvälineeseen siirrettäville rahoitusosuuksille, ja siihen sisällytetään ainakin seuraavat osatekijät:”.

b) Korvataan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan i alakohta seuraavasti:

”määräykset ERI-rahastoista maksetusta tuesta saatavien varojen käyttämisestä uudelleen tukikelpoisuusajan päättymiseen mennessä 44 artiklan mukaisesti ja soveltuvien osin määräykset, jotka koskevat 43 a artiklan mukaista eriytettyä kohtelua;”.

c) Korvataan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) ERI-rahastoista maksetusta tuesta saatavien varojen käyttö ja uudelleenkäyttö 43, 44 ja 45 artiklan mukaisesti ja soveltuvien osin määräykset, jotka koskevat 43 a artiklan mukaista eriytettyä kohtelua;”.

62. Muutetaan liite XII seuraavasti:

a) Lisätään 2.2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”6. Tässä kohdassa säädettyjä tehtäviä sovelletaan siitä lähtien, kun tuensaajalle on toimitettu 125 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen toimen tukiedellytykset vahvistava asiakirja.”

b) Korvataan 3.1 kohdan 2 alakohdan f alakohta seuraavasti:

”f) potentiaalisten tuensaajien velvollisuus tiedottaa yleisölle toimen tavoitteesta ja sen rahastoista saamasta tuesta 2.2 kohdan mukaisesti siitä lähtien, kun tuensaajalle on toimitettu 125 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen toimen tukiedellytykset vahvistava asiakirja. Hallintoviranomainen voi pyytää potentiaalisia tuensaajia ehdottamaan hakemuksissa alustavia, toimen kokoon suhteutettuja viestintätoimia.”

266 artikla
Muutokset asetukseen (EU) N:o 1304/2013

Muutetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1304/2013⁵³ seuraavasti:

1. Lisätään 13 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos ensimmäisen kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluvat toimet hyödyttävät myös ohjelma-alueita, jolla ne toteutetaan, menot jaetaan kyseisille alueille määräsuhteessa siten, että jakaminen perustuu muihin objektiivisiin kriteereihin kuin ohjelma-alueille talousarviosta osoitettuihin varoihin.”.

2. Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) Poistetaan 2 kohta.

b) Poistetaan 4 kohta.

3. Korvataan liitteessä I oleva 1 kohta seuraavasti:

”1) Osallistujia koskevat yhteiset tuotosindikaattorit

’Osallistujilla’⁵⁴ tarkoitetaan henkilöitä, jotka saavat suoraan etua ESR:n tukitoimesta, jotka voidaan tunnistaa, joilta voidaan kysyä heidän ominaisuuksistaan ja joita varten on varattu erityismäärärahoja. Muita henkilöitä ei luokitella osallistujiksi. Kaikki tiedot esitetään sukupuolen mukaan jaoteltuina.

Osallistujia koskevat yhteiset tuotosindikaattorit ovat seuraavat:

— työttömät, mukaan lukien pitkäaikaistyöttömät*

— pitkäaikaistyöttömät*

— työelämän ulkopuolella olevat*

— työelämän ulkopuolella olevat, jotka eivät ole koulutuksessa*

⁵³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1304/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan sosiaalirahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 470).

⁵⁴ Hallintoviranomaisten on perustettava järjestelmä, jolla kirjataan ja talletetaan yksittäisiä osallistujia koskevat tiedot sähköisessä muodossa siten kuin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 125 artiklan 2 kohdan d alakohdassa on säädetty. Jäsenvaltioiden käytössä olevien tietojenkäsittelyjärjestelyjen on oltava yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31) ja erityisesti sen 7 ja 8 artiklan mukaiset.

Tähdellä (*) merkittyjen indikaattoreiden osalta toimitetut tiedot ovat direktiivin 95/46/EY 7 artiklassa tarkoitettuja henkilötietoja. Niiden käsittely on tarpeen rekisterinpitäjälle asetetun lakisääteisen velvollisuuden täyttämiseksi (direktiivin 95/46/EY 7 artiklan c alakohta). Direktiivin 95/46/EY 2 artiklassa esitetään rekisterinpitäjän määritelmä.

Kahdella tähdellä (**) merkittyjen indikaattoreiden osalta toimitetut tiedot ovat direktiivin 95/46/EY 8 artiklassa tarkoitettuja erityisiä tietoryhmiä. Jollei tarvittavien suojatoimien toteuttamisesta muuta johdu, jäsenvaltiot voivat tarpeeksi yleistä etua koskevasta syystä säätää muista kuin direktiivin 95/46/EY 8 artiklan 2 kohdassa säädettyistä poikkeuksista joko kansallisella lailla tai valvontaviranomaisen päätöksellä (direktiivin 95/46/EY 8 artiklan 4 kohta).

- työlliset, mukaan lukien itsenäiset ammatinharjoittajat*
- alle 25-vuotiaat*
- yli 54-vuotiaat*
- työttöminä, pitkäaikaistyöttömät mukaan lukien, tai työelämän ulkopuolella olevat yli 54-vuotiaat osallistujat, jotka eivät ole koulutuksessa*
- henkilöt, joilla on alemman perusasteen (ISCED 1) tai ylemmän perusasteen (ISCED 2) koulutus*
- henkilöt, joilla on keskiasteen (ISCED 3) tai ylemmän keskiasteen (ISCED 4) koulutus*
- henkilöt, joilla on korkea-asteen koulutus (ISCED 5–8)*
- maahanmuuttajat, ulkomaalaistaustaiset henkilöt, vähemmistöt (myös marginalisoituneet yhteisöt kuten romanit)**
- osallistujina olevat vammaiset henkilöt**
- muut heikossa asemassa olevat**.

Osallistujien kokonaismäärä lasketaan automaattisesti tuotosindikaattorien perusteella.

Nämä johonkin ESR:n tukea saavaan toimeen osallistujia koskevat tiedot annetaan vuosittaisissa täytäntöönpanokertomuksissa siten kuin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 50 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 111 artiklan 1 kohdassa on tarkemmin säädetty.

- asunnottomat tai asuntomarkkinoilta syrjäytyneet*
- maaseutualueilla asuvat*⁵⁵
- osallistujat, jotka elävät työttömissä kotitalouksissa*
- osallistujat, jotka elävät työttömissä kotitalouksissa, joissa on huollettavana olevia lapsia*
- osallistujat, jotka elävät yhden aikuisen kotitalouksissa, joissa on huollettavana olevia lapsia*.

Edellä olevien kahden ensimmäisen indikaattorin perusteella kerätyt osallistujia koskevat tiedot toimitetaan vuotuisessa täytäntöönpanokertomuksessa siten kuin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 50 artiklan 4 kohdassa on tarkemmin säädetty. Edellä

⁵⁵ Tiedot kerätään pienempien hallinnollisten yksiköiden tasolla (paikallisten hallintoyksiköiden (LAU) tasolla 2) yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) 26 päivänä toukokuuta 2003 annettun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1059/2003 (EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1) mukaisesti.

olevien kolmen viimeisen indikaattorin perusteella kerätyt osallistujia koskevat tiedot toimitetaan kertomuksissa siten kuin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 50 artiklan 5 kohdassa on tarkemmin säädetty. Edellä olevaa viittä indikaattoria koskevat tiedot on kerättävä edustavasta osallistujien otoksesta kustakin investointiprioriteetista. Otoksen sisäinen validiteetti on varmistettava niin, että tiedot voidaan yleistää investointiprioriteetin tasolla.”.

267 artikla
Muutokset asetukseen (EU) N:o 1305/2013

Muutetaan asetus (EU) N:o 1305/2013 seuraavasti:

1. Muutetaan 2 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

a) Korvataan n alakohta seuraavasti:

”n) ’nuorella viljelijällä’ tarkoitetaan henkilöä, joka on enintään 40-vuotias hakemuksen jättämisaikana, jolla on riittävä ammattitaito ja pätevyys ja joka ryhtyy ensimmäistä kertaa tilanpidosta vastaavaksi maatalousyrittäjäksi; viljelijä voi ryhtyä maatalousyrittäjäksi yksin tai muiden viljelijöiden kanssa;”.

b) Korvataan r alakohta seuraavasti:

”r) ’metsällä’ tarkoitetaan yli 0,5 hehtaarin laajuista maa-aluetta, jolla puut ovat yli viisi metriä korkeita ja jolla latvuspeittävyys on yli 10 prosenttia tai jonka puut kykenevät yltämään näihin raja-arvoihin in situ ja joka ei sisällä maata, joka on pääasiallisesti maatalouskäytössä tai kaupunkialuetta, jollei 2 kohdasta muuta johdu;”.

c) Lisätään s alakohta seuraavasti:

”s) ’toiminnan aloittamispäivällä’ tarkoitetaan päivää, jona aloittamisprosessi alkaa hakijan toteuttamalla yhdellä tai useammalla toimella.”.

2. Korvataan 8 artiklan 1 kohdan h alakohdan ii alakohta seuraavasti:

3. ii) ”taulukko, jossa vahvistetaan kunkin toimenpiteen, kunkin maaseuturahaston erityisen rahoitusosuuden kohteena olevan toimintatyyppin, 39 a artiklassa tarkoitettujen toimintatyyppin sekä teknisen avun osalta unionin suunniteltu kokonaisrahoitusosuus ja sovellettava maaseuturahaston rahoitusosuus. Tarvittaessa tästä taulukosta on käytävä erikseen ilmi vähemmän kehittyneille alueille ja muille alueille varattu maaseuturahaston rahoitusosuus;”.

Korvataan 16 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”Tämän toimenpiteen mukainen tuki voi kattaa myös kustannukset, jotka aiheutuvat tuottajaryhmien toteuttamista tiedotus- ja menekinedistämistoimista, jotka koskevat 1 kohdan mukaisesti tukea saavaan laatujärjestelmään kuuluvia tuotteita. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 70 artiklan 3 kohdassa säädetään, kyseiset toimet voidaan toteuttaa ainoastaan sisämarkkinoilla.”.

4. Korvataan 17 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) koskevat SEUT-sopimuksen liitteeseen I kuuluvien maataloustuotteiden tai puuvillan jalostusta, kaupan pitämistä ja/tai kehittämistä, kalastustuotteita lukuun ottamatta; tuotantoprosessista saatu tuotos voi olla tuote, joka ei kuulu mainittuun liitteeseen; jos tuki myönnetään rahoitusvälineiden muodossa, tuotantopanos voi olla myös SEUT-sopimuksen liitteeseen I kuulumaton tuote edellyttäen, että investoinnilla tuetaan yhtä tai useampaa maaseudun kehittämiseen liittyvää unionin prioriteettia;”.

5. Muutetaan 19 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaista tukea koskeva hakemus on toimitettava 24 kuukauden kuluessa toiminnan aloittamispäivästä.

Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan mukaisen tuen edellytyksenä on liiketoimintasuunnitelman esittäminen. Liiketoimintasuunnitelman toteuttaminen on aloitettava yhdeksän kuukauden kuluessa tuen myöntämispäätöksen päivämäärästä. Liiketoimintasuunnitelma on voimassa enintään viisi vuotta.

Niiden nuorten viljelijöiden osalta, jotka saavat tukea 1 kohdan a alakohdan i alakohdan nojalla, liiketoimintasuunnitelman toteuttaminen on aloitettava toiminnan aloittamispäivän jälkeen. Liiketoimintasuunnitelmassa on määrättävä, että nuori viljelijä noudattaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklaa aktiiviviljelijöiden osalta 18 kuukauden kuluessa tuen myöntämispäätöksen päivämäärästä.

Jäsenvaltioiden on määritettävä 2 artiklan 1 kohdan s alakohdassa tarkoitettu toimi tai toimet maaseudun kehittämissuunnitelmissa.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava 1 kohdan a alakohdan i ja iii alakohdan mukaiseen tukeen saajien osalta sovellettavat ylä- ja alarajat. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisen tuen alarajan on oltava korkeampi kuin 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan mukaisen tuen yläraja. Tukea voidaan myöntää vain tiloille, jotka vastaavat mikro- ja pienyritysten määritelmää.”.

b) Lisätään 4 a kohta seuraavasti:

”4 a. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 37 artiklan 1 kohdassa säädetään, 1 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaista tukea voidaan myöntää myös rahoitusvälineiden muodossa tai avustusten ja rahoitusvälineiden yhdistelmänä.”.

c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan mukainen tuki maksetaan vähintään kahdessa erässä. Erät voivat olla asteittain alenevia. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdan mukaisen tuen viimeisen erän maksamisen edellytyksenä on liiketoimintasuunnitelman moitteeton toteuttaminen.”.

6. Lisätään 20 artiklaan 4 kohta seuraavasti:

”4. Tämän artiklan 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta, jos tuki myönnetään rahoitusvälineiden muodossa.”.

7. Muutetaan 36 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) tulojen vakauttamisvälineen, joka muodostuu taloudellisesta tuesta keskinäisille rahastoille, joista maksetaan korvausta kaikilla aloilla toimiville viljelijöille, joiden tulot laskevat voimakkaasti;”;

ii) lisätään d alakohta seuraavasti:

”d) tulojen vakauttamisvälineen, joka muodostuu taloudellisesta tuesta keskinäisille rahastoille, joista maksetaan korvausta tietyllä alalla toimiville viljelijöille, joiden tulot laskevat voimakkaasti.”.

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä olevan 1 kohdan b, c ja d alakohdan soveltamiseksi ilmaisulla ’keskinäinen rahasto’ tarkoitetaan jäsenvaltion kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti hyväksymää järjestelmää, jossa siihen kuuluvat viljelijät voivat vakuuttaa itsensä sellaisia taloudellisia tappioita vastaan,

jotka aiheutuvat epäsuotuisista ilmasto-oloista tai eläin- tai kasvitaudeista, tai tuholaisvahingosta taikka ympäristövahingosta, taikka heidän tulojensa voimakasta laskua vastaan, ja jossa tällaisille viljelijöille myönnetään korvauksia.”.

c) Poistetaan 5 artiklan toinen alakohta.

8. Poistetaan 38 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta.

9. Muutetaan 39 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 39 artiklan otsikko seuraavasti:

*”39 artikla
Tulojen vakauttamisväline kaikilla aloilla toimiville viljelijöille”.*

b) Poistetaan 4 kohdan b alakohdan toinen virke.

10. Lisätään 39 a artikla seuraavasti:

*”39 a artikla
Tulojen vakauttamisväline tietyllä alalla toimiville viljelijöille*

1. Edellä olevan 36 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaista tukea myönnetään vain asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja kun tulot laskevat yli 20 prosenttia yksittäisen viljelijän edellisen kolmivuotiskauden tai edelliseen viisivuotiskautteen perustuvan kolmen vuoden vuotuisista keskituloista, lukuun ottamatta korkeinta ja alinta määrää. Edellä olevaa 36 artiklan 1 kohdan d alakohtaa sovellettaessa tulot viittaavat viljelijän markkinoilta saamien tulojen summaan, mukaan luettuna julkinen tuki missä tahansa muodossa, mutta ilman tuotantopanostuksia. Keskinäisen rahaston viljelijöille maksamilla korvauksilla saa korvata alle 70 prosenttia

tulonmenetyksestä sinä vuonna, jona tuottaja tulee tukikelpoiseksi kyseisen tuen osalta.

2. Edellä olevan 39 artiklan 2–5 kohtaa sovelletaan, kun tukea myönnetään 36 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti.”.

11. Muutetaan 45 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Käyttöpääoma, joka liittyy uuteen investointiin ja saa asetuksen (EU) N:o 1303/2013 37 artiklan mukaisesti perustetun rahoitusvälineen kautta maaseuturahaston tukea, voi olla tukikelpoista menoa. Tällaiset tukikelpoiset menot voivat olla enintään 30 prosenttia investoinnin tukikelpoisten menojen kokonaismäärästä. Pyyntö on perusteltava asianmukaisesti.”.

b) Lisätään 7 kohta seuraavasti:

”7. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta, jos tuki myönnetään rahoitusvälineiden muodossa.”.

12. Muutetaan 49 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 artiklaan alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä edellä säädetään, asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa, kun ei ole mahdollista määrittää valintaperusteita asianomaisten toimien tyyppin luonteen vuoksi, hallintoviranomainen voi seurantakomiteaa kuultuaan määrittää muun valintamenettelyn, jota kuvaillaan maaseudun kehittämissuunnitelmassa.”.

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Toimien valinnasta vastaavan jäsenvaltion viranomaisen on varmistettava, että toimet valitaan 1 kohdassa tarkoitettujen valintaperusteiden mukaisesti sekä noudattaen avointa ja asianmukaisesti dokumentoitua menettelyä lukuun ottamatta 18 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 24 artiklan 1 kohdan d alakohdan, 28–31 artiklan, 33–34 artiklan sekä 36–39 a artiklan mukaisia toimia.”.

c) Lisätään 4 kohta seuraavasti:

”4. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos tuki myönnetään rahoitusvälineiden muodossa.”.

13. Muutetaan 59 artiklan 4 kohta seuraavasti:

a) Korvataan f alakohta seuraavasti:

”f) 100 prosenttia Irlannille myönnetystä 100 miljoonan euron määrästä vuoden 2011 hintoina, Portugalille myönnetystä 500 miljoonan euron määrästä vuoden 2011 hintoina ja Kyprokselle myönnetystä 7 miljoonan euron määrästä vuoden 2011 hintoina;”.

b) Korvataan g alakohdan viimeinen virke seuraavasti:

”Ilman tällaista poikkeusta sovellettavaa maaseuturahaston rahoitusosuutta on kuitenkin noudatettava ohjelmakauden julkisten menojen kokonaismäärän osalta.”.

c) Lisätään h alakohta seuraavasti:

”h) asetuksen (EU) N:o 1303/2013 39 a artiklan 13 kohdassa tarkoitettu rahoitusosuus kyseisen asetuksen 38 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen rahoitusvälineiden osalta.”.

14. Muutetaan 60 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 65 artiklan 9 kohdassa säädetään, kun kyseessä ovat kiireelliset toimenpiteet, joiden syynä ovat luonnonkatastrofit, muut katastrofit tai epäsuotuisat sääolot tai jotka johtuvat jäsenvaltion tai alueen sosioekonomisten olosuhteiden merkittävästä ja äkillisestä muutoksesta, mukaan lukien muuttoliikkeen tai pakolaisten vastaanottamisen aiheuttamat merkittävät ja äkilliset väestörakenteen muutokset, maaseudun kehittämissuunnitelmissa voidaan sopia, että ohjelmamuutoksiin liittyvien menojen tukikelpoisuus voi alkaa päivänä, jona luonnonkatastrofi tapahtui.”.

b) Korvataan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Lukuun ottamatta 45 artiklan 2 kohdan c alakohdassa määriteltyjä yleiskuluja, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan kuuluvien toimenpiteiden mukaisten investointitoimien osalta tukikelpoisiksi katsotaan vain menot, jotka ovat aiheutuneet sen jälkeen, kun hakemus on toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin määrätä ohjelmissaan, että silloin kun menot liittyvät kiireellisiin toimenpiteisiin, joiden syynä ovat luonnonkatastrofit, muut katastrofit tai epäsuotuisat sääolot tai jotka johtuvat jäsenvaltion tai alueen sosioekonomisten olosuhteiden merkittävästä ja äkillisestä muutoksesta, mukaan lukien muuttoliikkeen tai pakolaisten vastaanottamisen aiheuttamat merkittävät ja äkilliset väestörakenteen muutokset, kyseisen tapahtuman jälkeen saajalle aiheutuneet menot ovat myös tukikelpoisia.”.

15. Korvataan 62 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos tuki myönnetään vakiokustannusten tai lisäkustannusten ja tulonmenetyksen perusteella tämän asetuksen 21 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan (tulonmenetykset ja hoitokustannukset) ja asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28–31, 33 ja 34 artiklan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarpeelliset laskelmat ovat asianmukaisia ja paikkansapitäviä ja että ne on laadittu ennakkolta oikeudenmukaisen, tasapuolisen ja todennettavissa olevan laskentamenetelmän perusteella. Tätä varten ohjelman toteuttamisesta vastaavista viranomaisista toiminnallisesti riippumattoman elimen, jolla on tarvittava asiantuntemus, on suoritettava laskelmat tai vahvistettava niiden asianmukaisuus ja paikkansapitävyys. Lausunto, jossa vahvistetaan laskelmien asianmukaisuus ja paikkansapitävyys, on liitettävä maaseudun kehittämissuunnitelmaan.”.

16. Korvataan 74 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) sitä on kuultava rahoitettavien tukitoimien valintaperusteista, joita on tarkistettava ohjelmatyön tarpeita vastaavasti, ja sen on annettava asiasta lausuntonsa ennen asianomaisten julkaisupyyntöjen julkaisemista;”.

268 artikla

Muutokset asetukseen (EU) N:o 1306/2013

Muutetaan asetukset (EU) N:o 1306/2013 seuraavasti:

1. Muutetaan 26 artikla seuraavasti:

a) Poistetaan 2 kohta.

b) Korvataan 3, 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla mukautusaste vahvistetaan, viimeistään sen kalenterivuoden kesäkuun 30 päivänä, jota mukautusaste koskee. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

4. Sen kalenterivuoden, jota mukautusaste koskee, joulukuun 1 päivään asti komissio voi käytettävissään olevien uusien tietojen perusteella hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla mukautetaan 3 kohdan mukaisesti vahvistettua mukautusastetta. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

5. Jäsenvaltioiden on maksettava takaisin varainhoitoasetuksen 12 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti siirretyt määrärahat varojen lopullisille tuensaajille, joihin sovelletaan mukautuksia sinä varainhoitovuonna, jolle määrärahat on siirretty.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua takaisinmaksua sovelletaan ainoastaan lopullisiin tuensaajiin jäsenvaltioissa, joissa rahoituskuria sovelletaan edellisenä varainhoitovuonna.”.

2. Korvataan 38 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun määräajan, jonka päätyttyä ilman eri toimenpiteitä tapahtuva vapauttaminen suoritetaan, kuluminen keskeytyy kyseessä oleviin toimiin liittyvän määrän osalta sellaisen oikeudellisen menettelyn tai hallinnollisen muutoksenhaun ajaksi, jolla on lykkäävä vaikutus, edellyttäen, että komissio on saanut asiasta asianomaisen jäsenvaltion antaman perustellun ilmoituksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta vuonna N + 4.”.

3. Korvataan 43 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) määrät, jotka on maataloustukirahastoa koskevien menojen osalta 40 artiklan, 41 artiklan 2 kohdan ja 51 artiklan, sekä 52 ja 54 artiklan mukaisesti maksettava korkoineen unionin talousarvioon;”.

4. Korvataan 54 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos takaisinperintää ei toteuteta neljän vuoden kuluessa perintäpyynnön päivämäärästä tai kahdeksan vuoden kuluessa, jos perintäasia on viety kansalliseen tuomioistuimeen, takaisin perimättä olevasta tuesta aiheutuvista taloudellisista seurauksista vastaa asianomainen jäsenvaltio, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltion velvoitteeseen noudattaa perintämenettelyjä 58 artiklan mukaisesti.

Jos takaisinperintämenettelyssä todetaan lopullisella hallinnollisella tai oikeudellisella päätöksellä, että sääntöjenvastaisuutta ei ole tapahtunut, asianomainen jäsenvaltio ilmoittaa sille ensimmäisen alakohdan mukaisesti aiheutuneen taloudellisen taakan rahastoille menona.

Jos takaisinperintää ei asianomaisesta jäsenvaltiosta riippumattomista syistä ole mahdollista toteuttaa ensimmäisen alakohdan mukaisessa määräajassa ja takaisin perittävä määrä on yli 1 miljoona euroa, komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä kuitenkin jatkaa määräaikaa ajalla, joka on enintään puolet alkuperäisestä määräajasta.”.

5. Lisätään 63 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos noudattamatta jättäminen liittyy julkisia hankintoja koskeviin kansallisiin tai unionin sääntöihin, tuen maksamatta jäävä tai peruutettava osa määritetään kyseisen noudattamatta jättämisen vakavuuden perusteella ja oikeasuhteisuuden periaatteen mukaisesti; huomioon otetaan myös asiaa koskevat ohjeet, jotka komissio on laatinut rahoitusoikaisuille, joita yhteistyössä toteutettaviin unionin rahoittamiin menoihin tehdään kyseisten sääntöjen noudattamatta jättämisen seurauksena. Tällä on vaikutusta toimen laillisuuteen ja sääntöjenmukaisuuteen ainoastaan siltä tuen osalta, jota ei makseta tai joka peruutetaan.”.

269 artikla

Muutokset asetukseen (EU) N:o 1307/2013

Muutetaan asetukset (EU) N:o 1307/2013 seuraavasti:

1. Lisätään 6 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos jäsenvaltio hyödyntää 36 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa, tuolle jäsenvaltiolle kyseiseksi vuodeksi liitteessä II esitetty kansallinen enimmäismäärä voidaan ylittää kyseisen alakohdan mukaisesti lasketulla määrällä.”.

2. Lisätään 9 artiklaan 7 ja 8 kohta seuraavasti:

”7. Jäsenvaltiot voivat vuodesta 2018 päättää, että 2 kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan soveltamisalaan kuuluvat henkilöt tai henkilöryhmät voivat vedota ainoastaan yhteen tai kahteen 2 kohdan kolmannessa alakohdassa luetelluista perusteista osoittaakseen olevansa aktiiviviljelijöitä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kyseisestä päätöksestä viimeistään 1 päivänä elokuuta 2017.

8. Jäsenvaltiot voivat päättää lopettaa tämän artiklan säännösten soveltamisen vuodesta 2018. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kyseisestä päätöksestä viimeistään 1 päivänä elokuuta 2017.”.

3. Lisätään 36 artiklan 4 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti laskettua määrää voidaan kunkin jäsenvaltion osalta korottaa enintään kolme prosenttia liitteessä II määritetystä asianomaisesta vuosittaisesta kansallisesta enimmäismäärästä sen jälkeen, kun on vähennetty määrä, joka saadaan soveltamalla 47 artiklan 1 kohtaa asianomaisen vuoden osalta. Kun jäsenvaltio hyödyntää tätä vaihtoehtoa, komissio ottaa kyseisen korotuksen huomioon tämän artiklan ensimmäisen kohdan mukaista yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän vuotuista kansallista enimmäismäärää asettaessaan. Tätä varten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 päivään elokuuta 2017 mennessä vuosittaiset prosenttiosuudet, joilla tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettua määrää on korotettava kunakin kalenterivuonna vuodesta 2018.

Jäsenvaltiot voivat tarkastella toisessa alakohdassa tarkoitettua päätöstään vuosittain ja niiden on ilmoitettava komissiolle mahdollisista tarkisteluun perustuvista päätöksistä viimeistään sen käyttöönottoa edeltävän vuoden 1 päivänä elokuuta.”.

4. Poistetaan 50 artiklan 9 kohta.

5. Korvataan 51 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos jäsenvaltiossa jonakin vuonna haettu nuorten viljelijöiden tuen kokonaismäärä ylittää tämän artiklan 1 alakohdassa säädetyn 2 prosentin enimmäismäärän, jäsenvaltioiden on vahvistettava yläraja, jota sovelletaan viljelijän aktiivimien tukioikeuksien tai viljelijän ilmoittamien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärään, jotta noudatetaan tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä 2 prosentin enimmäismäärää. Jäsenvaltion on noudatettava kyseistä rajaa 50 artiklan 6, 7 ja 8 kohtaa soveltaessaan.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ensimmäisen alakohdan nojalla sovelletuista ylärajoista viimeistään 15 päivänä syyskuuta sitä vuotta seuraavana vuonna, jona jätettiin tukihakemukset, joihin ylärajoja sovellettiin.”.

6. Lisätään 52 artiklaan 10 kohta seuraavasti:

”10) Komissiolle annetaan valta antaa 70 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä toimenpiteistä, joilla vältetään se, että vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen saajat voivat säilyttää tuotantotason huolimatta markkinoiden rakenteellisesta epätasapainosta asianomaisella alalla, sallimalla kyseisen tuen maksamisen jatkaminen vuoteen 2020 asti niiden tuotantoyksiköiden perusteella, joille kyseinen tuki myönnettiin edellisellä viitejaksolla.”.

270 artikla

Muutokset asetukseen (EU) N:o 1308/2013

Muutetaan asetusta (EU) N:o 1308/2013 seuraavasti:

1. Muutetaan 33 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan f alakohta seuraavasti: ”f) kriisinehkäisy ja -hallinta, mukaan lukien tuottajaorganisaatioiden, niiden yhdistysten, tuottajaryhmien tai yksittäisten tuottajien ohjaus.”.

b) Lisätään 3 kohtaan i alakohta seuraavasti:

”i) muiden tuottajaorganisaatioiden, niiden yhdistysten, tuottajaryhmien tai yksittäisten tuottajien ohjaus.”.

2. Korvataan 34 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä 1 kohdassa säädettyä 50 prosentin enimmäismäärää korotetaan 100 prosenttiin seuraavissa tapauksissa:

a) kyseessä ovat markkinoilta poistettavat hedelmät ja vihannekset, joiden osuus on enintään 5 prosenttia kunkin tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon määrästä ja jotka poistetaan markkinoilta

i) ilmaisjakeluna jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymille hyväntekeväisyysorganisaatioille tai -säätiöille niiden toimintaan sellaisten henkilöiden hyväksi, joita kansallisessa lainsäädännössä pidetään oikeutettuina valtion apuun erityisesti elämiseen tarvittavien varojen puutteellisuuden takia; tai

ii) ilmaisjakeluna rangaistulaitoksille, kouluille, oppilaitoksille, lasten lomaleireille, jäsenvaltioiden nimeämille sairaaloille ja vanhainkodeille, jotka toteuttavat tarvittavat toimenpiteet varmistukseksi, että näin jaetut määrät ovat lisäys niiden tavallisesti ostamiin määriin;

b) kyseessä ovat toimet, jotka liittyvät 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioissa toimivien muiden tuottajaorganisaatioiden, tuottajaryhmien tai yksittäisten tuottajien ohjaamiseen.”.

3. Korvataan 35 artikla seuraavasti:

*”35 artikla
Kansallinen rahoitusapu*

1. Bulgaria, Kreikka, Kroatia, Kypros, Liettua, Luxemburg, Malta, Puola, Romania, Slovakia, Slovenia, Suomi, Unkari ja Viro voivat myöntää tuottajaorganisaatioille niiden pyynnöstä kansallista taloudellista tukea, joka on suuruudeltaan enintään 1 prosentti niiden kaupan pidetyn tuotannon arvosta. Tällä tuella täydennetään toimintarahastosta myönnettävää tukea.

2. Komissiolle annetaan valta antaa 227 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan 1 kohtaa lisäämällä luetteloon jäsenvaltioita, joissa tuottajaorganisaatioiden järjestäytymisaste on erityisen alhainen hedelmä- ja vihannesalalla, ja poistamalla jäsenvaltioita, joissa järjestäytymisaste ei enää ole alhainen.”.

4. Korvataan 188 artikla seuraavasti:

”188 artikla
Tariffikiintiöiden jakoprosessi

1. Komissio julkaisee tarkoituksenmukaisessa verkkojulkaisussa tariffikiintiöiden jakotulokset tiedoksi annettujen hakemusten osalta ottaen huomioon saatavilla olevat tariffikiintiöt ja tiedoksi annetut hakemukset.
2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettussa julkaisussa on myös tarvittaessa viitattava tarpeeseen hylätä vireillä olevat hakemukset, keskeyttää hakemusten jättäminen tai jakaa käyttämättömät määrät.
3. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tuontitodistuksia tuontitariffikiintiöiden puitteissa haetuille määrille ottaen huomioon asianomaiset jakokertoimet ja vasta sen jälkeen, kun komissio on julkaissut kiintiöt 1 kohdan mukaisesti.”.

271 artikla
Muutokset asetukseen (EU) N:o 1309/2013

Muutetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1309/2013⁵⁶ seuraavasti:

1. Korvataan 6 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Poiketen siitä, mitä 2 artiklassa säädetään, hakijajäsenvaltiot voivat tarjota EGR:n tuella yhteisrahoitettuja yksilöllisiä palveluja työelämän ja koulutuksen ulkopuolella oleville henkilöille, jotka ovat hakemuksen jättämispäivänä alle 25-vuotiaita tai, jos jäsenvaltiot näin päättävät, alle 30-vuotiaita ja joiden määrä on enintään yhtä suuri kuin kohteena olevien edunsaajien määrä siten, että etusija annetaan henkilöille, jotka ovat tulleet vähennetyiksi tai joiden työskentely on loppunut; edellytyksenä on, että ainakin jotkin 3 artiklan mukaisista vähennyksistä on tehty NUTS 2 -alueilla, joilla 15–24-vuotiaiden nuorten työttömyysaste oli yli 25 prosenttia vuonna 2012, ja niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa nuorisotyöttömyysaste kasvoi yli 30 prosenttia vuonna 2012, vähennyksiä on tehty NUTS 2-alueilla, joilla nuorisotyöttömyysaste oli yli 20 prosenttia vuonna 2012. Tukea voidaan antaa alle 25-vuotiaille tai, jos jäsenvaltiot näin päättävät, alle 30-vuotiaille työelämän ja koulutuksen ulkopuolella oleville henkilöille NUTS 2 -tason alueilla, joilla 15–24-vuotiaiden nuorten työttömyysaste oli yli 25 prosenttia vuonna 2012; niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa nuorisotyöttömyysaste kasvoi yli 30 prosenttia vuonna 2012, tukea voidaan antaa NUTS 2-alueilla, joilla nuorisotyöttömyysaste oli yli 20 prosenttia vuonna 2012.”.

2. Korvataan 11 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”Edellä olevassa 1 kohdassa säädetyt tehtävät toteutetaan varainhoitoasetuksen mukaisesti.”.

3. Korvataan 15 artiklan 4 kohta seuraavasti:

⁵⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1309/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan globalisaattiorahastosta (2014–2020) ja asetuksen (EY) N:o 1927/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 347).

”4. Kun komissio on todennut, että EGR:n rahoitustuen myöntämisen edellytykset täyttyvät, se tekee ehdotuksen sen käyttöönottamisesta. Päätöksen EGR:n käyttöönottamisesta tekevät Euroopan parlamentti ja neuvosto yhdessä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston tarkasteltavaksi. Neuvosto tekee ratkaisunsa määräenemmistöllä ja Euroopan parlamentti jäsentensä enemmistöllä sekä kolmella viidesosalla annetuista äänistä.

EGR:ään liittyvät siirrot tehdään varainhoitoasetuksen 30 artiklan 5 kohdan artiklan mukaisesti.”.

272 artikla

Muutokset asetukseen (EU) N:o 1316/2013

Muutetaan asetusta (EU) N:o 1316/2013 seuraavasti:

1. Lisätään luku seuraavasti:

”V a luku Rahoituksen yhdistäminen

16 a artikla

Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävät välineet

1. Varainhoitoasetuksen 153 artiklan mukaisia rahoitusta yhdistäviä välineitä voidaan perustaa tämän asetuksen mukaisesti yhdelle tai useammalle Verkkojen Eurooppa -välineen alalle.

2. Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävät välineet pannaan täytäntöön 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Kokonaisrahoitusosuus unionin talousarviosta Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistäviin välineisiin ei saa ylittää 10:tä prosenttia 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista Verkkojen Eurooppa -välineen kokonaisrahoituspuitteista.

4. Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävästä välineestä avustuksina myönnettävän tuen on noudatettava 7 artiklassa säädettyjä tukikelpoisuusperusteita ja rahoitustuen edellytyksiä. Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävästä välineestä tuettaville rahoitusta yhdistäville toimille myönnettävän rahoitustuen määrää on mukautettava käyttäen perusteena kustannus-hyötyanalyysia ja tarvetta maksimoida unionin rahoituksen vipuvaikutus.

5. Unioni, jäsenvaltio ja muut sijoittajat voivat osallistua Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävien välineiden rahoitukseen edellyttäen, että komissio hyväksyy välineen rahoitusta yhdistävien toimien ja/tai investointistrategian tukikelpoisuusperusteiden tarkentamisen, joka voi olla tarpeen lisärahoitusosuuksien vuoksi. Komissio vastaa lisävarojen käyttöönotosta 2 kohdan mukaisesti.

6. Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävästä välineestä tuettavat rahoitusta yhdistävät toimet on valittava toteuttamisvalmiuden perusteella, ja niissä on pyrittävä alakohtaiseen monipuolistamiseen 3 ja 4 artiklan mukaisesti sekä

maantieteelliseen tasapainoon jäsenvaltioiden kesken. Niiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) ne tuottavat eurooppalaista lisäarvoa;

b) ne vastaavat Eurooppa 2020 -strategian tavoitteita.

7. Kolmansissa maissa toteutettavia rahoitusta yhdistäviä toimia voidaan tukea Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta liikennealalla yhdistävästä välineestä, jos nämä toimet ovat tarpeen yhteistä etua koskevan hankkeen toteuttamiseksi.”.

2. Korvataan 17 artiklan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Kokonaisrahoituksen on oltava 80–95 prosenttia 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista talousarviovaroista.”.

3. Lisätään 22 artiklan toisen kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

”Edellä mainittu kulujen varmentaminen ei ole pakollista niiden avustusten osalta, jotka on myönnetty Euroopan laajuisia verkkoja televiestintäinfrastruktuurien alalla koskevista suuntaviivoista annetun asetuksen (EU) N:o 283/2014 mukaisesti.”.

273 artikla

Muutokset asetukseen (EU) N:o 223/2014

Muutetaan asetusta (EU) N:o 223/2014 seuraavasti:

1. Lisätään 9 artiklaan 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä olevaa 1–3 kohtaa ei sovelleta, kun muutetaan toimintaohjelman osia, jotka kuuluvat liitteessä I määritettyjen toimenpideohjelman mallien 3.5 ja 3.6 alakohdan ja 4 kohdan soveltamisalaan.

Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle ensimmäisen alakohdan soveltamisalaan kuuluvista päätöksistä kuukauden kuluessa päätöksen hyväksymispäivästä. Päätöksessä on määritettävä sen voimaantulopäivä, joka ei saa edeltää päätöksen hyväksymispäivää.”.

2. Lisätään 25 artiklan 3 kohtaan e alakohta seuraavasti:

”e) säännöt vastaavien yksikkökustannusten, kertakorvausten ja kiinteiden prosenttimäärien soveltamiselle, joita sovelletaan unionin politiikan aloilla samantyyppisiin toimiin ja tuensaajiin.”.

3. Muutetaan 26 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohdan d ja e alakohta seuraavasti:

”d) elintarvikelahjoitusten keräämisestä, kuljetuksesta, varastoinnista ja jakelusta ja niihin suoraan liittyvistä tiedotustoimista kumppaniorganisaatioille aiheutuneet kustannukset;

e) liitännäistoimenpiteiden kustannukset 5 prosentin kiinteänä osuutena a alakohdassa tarkoitetuista kustannuksista, mikäli kyse on sellaisten kumppaniorganisaatioiden toteuttamista toimenpiteistä ja ilmoittamista kustannuksista, jotka jakavat elintarvikkeet ja/tai perushyödykkeet suoraan tai yhteistyösopimusten nojalla vähävaraisimmille; tai 5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisesti poistettujen elintarvikkeiden arvosta.”.

b) Lisätään 3 a kohta seuraavasti:

”3 a. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten kustannusten alentaminen, joka johtuu siitä, että elintarvikkeiden ja/tai perushyödykkeiden ostoista vastaava elin ei ole noudattanut sovellettavaa lainsäädäntöä, ei johda 26 artiklan 2 kohdan c ja e alakohdassa tarkoitettujen muiden elinten tukikelpoisten kustannusten alentamiseen.”.

4. Korvataan 30 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta seuraavasti:

”Jos tuensaajalle aiheuttomasti maksettua määriä ei saada perittyä takaisin jäsenvaltion virheen tai laiminlyönnin vuoksi, jäsenvaltio vastaa menetettyjen määrien korvaamisesta unionin talousarvioon. Jäsenvaltiot voivat päättää olla perimättä takaisin aiheuttomasti maksettua määrää, jos tuensaajalta perittävä määrä ilman korkoja ei rahastosta toimelle varainhoitovuoden aikana osoitetun rahoitusosuuden osalta ole yli 250 euroa.”.

5. Muutetaan 32 artiklan 4 kohta seuraavasti:

a) Korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) tarkistaa, että osarahoitetut tuotteet ja palvelut on toimitettu ja että toimi on sovellettavan lainsäädännön, toimenpideohjelman ja toimelle asetettujen tukiedellytysten mukainen; tarkistaa, että kustannuksiin liittyvät tuensaajien ilmoittamat menot on maksettu, jos asianomaiset kustannukset on tarkoitus korvata 25 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;”.

b) Lisätään a alakohdan jälkeen aa alakohta seuraavasti:

”aa) tarkistaa, että kun on kyse 25 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan mukaisesti korvattavista kustannuksista, edellytykset menojen korvaamiselle tuensaajalle täyttyvät.”.

6. Korvataan 42 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Hallintoviranomainen voi keskeyttää 2 kohdassa tarkoitettua maksua koskevan määräajan kulumisen jommassakummassa seuraavassa asianmukaisesti perustellussa tapauksessa:

a) maksatushakemuksen määrä ei ole erääntynyt tai ei ole toimitettu asianmukaisia asiakirjatodisteita, mukaan lukien asiakirjat, joita tarvitaan 32 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisia hallinnon tarkastuksia varten;

b) on käynnistetty tutkimus asianomaisiin menoihin vaikuttavan mahdollisen sääntöjenvastaisuuden johdosta.

Asianomaiselle tuensaajalle on ilmoitettava keskeyttämisestä ja sen syistä kirjallisesti.”.

7. Korvataan 51 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Asiakirjat on säilytettävä joko alkuperäiskappaleina tai niiden oikeaksi todistettuina jäljennöksinä tai yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä, jolloin ne voivat olla alkuperäisten asiakirjojen sähköisiä versioita tai ainoastaan sähköisessä muodossa olemassa olevia asiakirjoja. Jos asiakirjat säilytetään yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä 5 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, alkuperäiskappaleita ei vaadita.”.

274 artikla

Muutokset asetukseen (EU) N:o 283/2014

Muutetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 283/2014⁵⁷ seuraavasti:

1. Muutetaan 2 artiklan 1 kohdan e alakohta seuraavasti:

”yleisluonteisilla palveluilla’ yhdyskäytäväpalveluja, jotka liittävät yhden tai useamman kansallisen infrastruktuurin ydinpalvelualustaan tai -alustoihin, sekä palveluja, joilla kasvatetaan tietyn digitaalipalvelujen infrastruktuurin kapasiteettia antamalla pääsy suurteholaskennan, tietojen varastoinnin ja tiedonhallinnan järjestelmiin;”.

2. Korvataan 5 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Yhteistä etua koskevien hankkeiden edistämistoimia digitaalipalvelujen infrastruktuurien alalla on tuettava

- a) hankinnoilla,
- b) avustuksilla ja/tai
- c) 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuilla rahoitusvälineillä.”.

275 artikla

Muutokset asetukseen (EU) N:o 652/2014

Muutetaan asetus (EU) N:o 652/2014 seuraavasti:

1. Lisätään 4 artiklaan 4 kohta seuraavasti:

”4. Kun on kyse monivuotisten toimien hyväksymisestä, talousarviositoumukset voidaan jakaa vuotuisiin eriin. Kun talousarviositoumukset jaetaan tällä tavoin, komissio sitoo vuotuisia eriä koskevat määrärahat ottaen huomioon toimien edistymisen, arvioidut tarpeet ja käytettävissä olevat talousarviovarat.”.

⁵⁷

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 283/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, Euroopan laajuisia verkkoja televiestintäinfrastruktuurien alalla koskevista suuntaviivoista ja päätöksen N:o 1336/97/EY kumoamisesta (EUVL L 86, 21.3.2014, s. 14).

2. Poistetaan 13 artiklan 5 kohta.
3. Poistetaan 22 artiklan 5 kohta.
4. Poistetaan 27 artiklan 5 kohta.

276 artikla

Muutokset päätökseen N:o 541/2014/EU

Lisätään Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 541/2014/EU⁵⁸ 4 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. Asetuksilla (EU) N:o 377/2014 ja (EU) N:o 1285/2013 sekä päätöksellä 2013/743/EU perustetuilla rahoitusohjelmilla voidaan osallistua 1 kohdassa tarkoitettujen toimien rahoittamiseen kyseisten ohjelmien soveltamisalan puitteissa ja niiden tavoitteiden mukaisesti. Rahoitusosuudet on käytettävä asetuksen (EU) N:o 377/2014 mukaisesti.”

KOLMAS OSA LOPPU- JA SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

277 artikla

Siirtymäsäännökset

Avustuksia, joilla EU:n talousarviota toteutetaan monivuotisen rahoituskehityksen (2014–2020) mukaisesti, koskevat oikeudelliset sitoumukset voidaan jatkossakin tehdä avustuspäätösten muodossa. Avustussopimukseen sovellettavia VIII osaston säännöksiä sovelletaan avustuspäätöksiin soveltuvin osin. Komissio tarkastelee avustussopimusten käyttöä vuoden 2020 jälkeisessä monivuotisessa rahoituskehityksessä erityisesti siltä osin, millaista edistymistä siihen mennessä on saavutettu avustusten sähköisessä allekirjoittamisessa ja sähköisessä hallinnoinnissa.

Tämän asetuksen tultua voimaan toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä muuttaa tämän asetuksen 175 artiklan mukaisesti asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 124 artiklan mukaisesti hyväksytyt komission päätökset, joissa valtuutetaan käyttämään kertakorvauksia, yksikkökustannuksia ja kiinteämääräistä rahoitusta.

Voimassa olevia puitesopimuksia voidaan tarkistaa sen varmistamiseksi, että 126 artiklaa noudatetaan.

Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa toimittaa komissiolle pyynnön muuttaa maaseudun kehittämisohjelmaa, jotta voidaan noudattaa asetuksen (EU) N:o 1305/2013 2 artiklan 1 kohdan s alakohtaa sekä 19 artiklan 4 kohtaa ja 4 a kohtaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018.

⁵⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 541/2014/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, avaruusesineiden valvonnan ja seurannan tukikehyksen perustamisesta (EUVL L 158, 27.5.2014, s. 227).

278 artikla
Uudelleentarkastelu

Tätä asetusta tarkastellaan uudelleen aina tarpeen mukaan ja joka tapauksessa viimeistään kaksi vuotta ennen kunkin monivuotisen rahoituskehysten voimassaolon päättymistä.

Tällainen uudelleentarkastelu koskee muun muassa ensimmäisen osan VIII osaston säännösten täytäntöönpanoa sekä 251 artiklassa säädettyjä määräaikoja.

279 artikla
Kumoaminen

Kumotaan asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012 ja delegoitu asetus (EU) N:o 1268/2012 1 päivästä tammikuuta 20XX.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä 2 olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

280 artikla
Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 20XX.

Poiketen siitä, mitä tämän artiklan toisessa kohdassa säädetään, 265 artiklan 11 kohdan b ja c alakohtaa, 265 artiklan 12 kohdan a alakohtaa, b alakohdan i alakohtaa, c alakohtaa ja d alakohtaa, 265 artiklan 14 kohdan b alakohtaa, 265 artiklan 17, 18, 20 ja 21 kohtaa, 265 artiklan 24 kohdan c alakohtaa, 265 artiklan 25 kohdan a alakohdan i alakohtaa, 265 artiklan 46 kohtaa, 265 artiklan 48 kohtaa, 265 artiklan 49 kohtaa, 265 artiklan 50 kohdan a alakohtaa, 265 artiklan 62 kohtaa, 266 artiklan 3 kohtaa ja 273 artiklan 3 kohdan b alakohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Poiketen siitä, mitä tämän artiklan toisessa alakohdassa säädetään, 201–207 artiklaa sovelletaan talousarviotakuisiin ja rahoitusapuun ja 205 ja 206 artiklaa sovelletaan rahoitusvälineisiin siitä päivästä, jona vuoden 2020 jälkeinen monivuotinen rahoituskehys tulee voimaan.

Poiketen siitä, mitä tämän artiklan toisessa alakohdassa säädetään, 2 artiklan 9 kohtaa, 39 artiklan 5 kohtaa ja 211–213 artiklaa sovelletaan siitä päivästä, jona vuoden 2020 jälkeinen monivuotinen rahoituskehys tulee voimaan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.